CUM M-AM ÎNTORS LA DUMNEZEU ATOTPUTERNIC

VOLUMUL I

Suntem doar un grup obișnuit de oameni stăpâniți de firea satanică stricată suntem cei predestinați de Dumnezeu din vechime și suntem cei în nevoie pe care Dumnezeu i-a ridicat din murdărie. Cândva L-am respins și condamnat pe Dumnezeu, dar acum am fost cuceriți de El. Am primit viață și am primit calea vieții veșnice de la Dumnezeu. Indiferent unde suntem pe pământ, în ciuda prigoanei și a nenorocirilor, nu putem fi despărțiți de mântuirea lui Dumnezeu Atotputernic. Căci El este Creatorul nostru și singura noastră răscumpărare!

Fragment din „Cuvântul Se arată în trup”

CUM M-AM ÎNTORS LA DUMNEZEU ATOTPUTERNIC

VOLUMUL I

Suntem doar un grup obișnuit de oameni stăpâniți de firea satanică stricată suntem cei predestinați de Dumnezeu din vechime și suntem cei în nevoie pe care Dumnezeu i-a ridicat din murdărie. Cândva L-am respins și condamnat pe Dumnezeu, dar acum am fost cuceriți de El. Am primit viață și am primit calea vieții veșnice de la Dumnezeu. Indiferent unde suntem pe pământ, în ciuda prigoanei și a nenorocirilor, nu putem fi despărțiți de mântuirea lui Dumnezeu Atotputernic. Căci El este Creatorul nostru și singura noastră răscumpărare!

Fragment din „Cuvântul Se arată în trup”

1. Judecata este cheia Împărăției cerurilor

de Zheng Lu, China

M-am născut într-o familie creștină. Tatăl meu spunea adeseori: „Crezând în Domnul, păcatele noastre sunt iertate și nu mai suntem păcătoși, iar când Domnul va veni, ne va duce în Împărăția cerurilor, căci Biblia spune: «Căci prin credinţa din inimă se primeşte dreptatea şi prin mărturisirea cu gura se primeşte mântuirea»” (Romani 10:10). Așadar, ani la rând, am crezut că eram justificat și mântuit de credința mea și că voi ajunge în ceruri. Mai târziu, am citit cuvintele Domnului Isus care spuneau: **„Adevărat vă spun că, dacă nu vă schimbaţi şi nu deveniţi ca şi copilaşii, nu veţi intra niciodată în Împărăţia Cerurilor!**” (Matei 18:3). **„Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăţia Cerurilor, ci doar acela care face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri**” (Matei 7:21). Asta m-a derutat foarte mult. Domnul spune că numai cei care fac voia Tatălui pot ajunge în ceruri și ne spune să nu-i urâm sau să-i invidiem pe ceilalți, ci să ne iubim unul pe altul. Știam că nu trăiesc în acest fel. Mințeam și înșelam tot timpul pentru propriile mele interese și nu eram foarte răbdător cu frații și surorile. Nu puteam să-i iubesc pe ceilalți ca pe mine însumi. Când lucrurile mergeau rău, Îl învinovățeam pe Dumnezeu. Nu Îl iubeam cu adevărat. Nu puteam respecta poruncile Domnului și nu făceam voia lui Dumnezeu. Cum puteam să intru în ceruri? Cuvintele lui Dumnezeu mi-au venit atunci în minte: „**Deci fiţi sfinţi, după cum Eu sunt sfânt**!” (Leviticul 11:45). Întotdeauna păcătuiam și mă spovedeam, încă strâns legat de păcat. Oare Domnul avea să mă ridice la ceruri când va veni? M-am cufundat în studiul Bibliei, încercând să pricep toate acestea. Am parcurs-o de mai multe ori, dar nu am putut găsi calea de a scăpa de păcat. M-am gândit la ce a spus Pavel: „Ce om nenorocit sunt! Cine mă va elibera

din acest trup de moarte?!” (Romani 7:24). Nici măcar Pavel nu a putut să o găsească, deci cum aș putea eu? Nu mai eram tânăr și fusesem credincios cea mai mare parte a vieții mele, dar încă nu eram sigur dacă voi ajunge în ceruri. Mă simțeam atât de patetic și de pierdut. Îmi doream atât de mult să găsesc calea către ceruri și să mă întâlnesc în sfârșit cu Domnul în pace. Așa că am început să vizitez creștini renumiți și cu experiență oriunde se întâmpla să fie, dar nici ei nu m-au putut ajuta. Am participat la câteva adunări ale altor confesiuni, dar vorbeau doar despre aceleași lucruri vechi, despre a fi justificați și mântuiți prin credință. M-am simțit atât de dezamăgit.

Printr-o oportunitate neașteptată, am început să studiez la un seminar condus de străini. Am crezut că predicile străinilor vor fi grozave și că sigur voi găsi răspunsuri acolo. Plin de credință, am studiat acolo timp de peste două luni. Din păcate, în lecțiile sale, pastorul doar citea din cărți despre istoria Bisericii, viața lui Isus, rezumate ale Noului și Vechiului Testament și așa mai departe. Nu a vorbit niciodată despre calea vieții. Într-o seară după cină, l-am întrebat pe pastor: „Ai putea să ne vorbești despre calea vieții?” El a zis: „Exact asta învățăm aici. Suntem cea mai mare organizație religioasă din lume, recunoscută la nivel internațional. După trei ani, vei obține un certificat internațional de pastor. Atunci poți să predici Evanghelia și să înființezi biserici oriunde în lume.” Am găsit acest lucru foarte descurajant. Nu voiam să fiu pastor. Voiam doar să știu cum să ajung în ceruri. Așadar, am întrebat: „Dacă certificatul e atât de important, îl pot folosi pentru a ajunge în ceruri?” Pastorul nu a dat niciun răspuns. Am continuat cu întrebările mele. „Am auzit că ai credință de zeci de ani. Ai fost mântuit? Poți ajunge în ceruri?” Cu încredere deplină, el a spus: „Bineînțeles! Sunt sigur că voi ajunge în ceruri.” Așa că am întrebat: „Pe ce îți bazezi afirmația? Îi iubești pe ceilalți așa cum te iubești pe tine însuți?

Te-ai lepădat de păcat și acum ești sfânt? Ai devenit precum un prunc? Nu ne putem abține să nu păcătuim și să nu ne împotrivim învățăturii Domnului tot timpul. Păcătuim ziua și apoi ne mărturisim păcatele noaptea. Dumnezeu este sfânt. Tu spui că oamenii păcătoși ca noi pot intra în Împărăția cerurilor?” După ce am pus aceste întrebări, chipul i s-a înroșit și n-a mai spus niciun cuvânt. Eram distrus. Am renunțat la seminar și m-am întors acasă.

În drum spre casă, eram într-o stare deplorabilă și simțeam că ultima speranță îmi fusese năruită. Habar n-aveam unde să găsesc calea spre ceruri. Chipul plin de lacrimi al bătrânului meu tată mi-a venit apoi în minte. Toată viața, el a predicat justificarea prin credință și faptul că vom ajunge în ceruri când vom muri, dar a murit plin de regrete. Am crezut în Domnul cea mai mare parte a vieții mele și le-am spus oamenilor în fiecare zi că vor ajunge în ceruri când vor muri. Dar acum nu eram sigur cum să intru în Împărăția cerurilor. Aveam să fiu ca tata, murind plin de regrete? M-am gândit brusc la ce a spus Domnul Isus: „**Cereţi şi vi se va da; căutaţi şi veţi găsi; bateţi şi vi se va deschide**!” (Matei 7:7). „Domnul este loial”, m-am gândit. „Nu pot renunța! Voi continua să caut calea către ceruri până la ultima suflare.” M-am dus înaintea Domnului în rugăciune: „Dragă Doamne, am căutat pretutindeni calea de a scăpa de păcat și a ajunge în ceruri și nimeni nu mă poate ajuta. O, Doamne, ce să fac? Sunt un predicator care le spune oamenilor în fiecare zi să rămână puternici în credința lor și să îndure până la sfârșit pentru a ajunge în ceruri. Dar acum nici măcar eu nu știu cum să scap de păcat și să ajung în ceruri. Nu sunt eu orbul care-i conduce pe orbi, ducându-i pe toți într-o prăpastie? O, Doamne! Unde pot găsi calea către ceruri? Îți cer îndrumare.”

Când am ajuns acasă, am auzit că mulți membri și conducători buni ai bisericilor trecuseră la Fulgerul de la Răsărit. Oamenii spuneau cât de

minunate erau predicile lor, că aveau lumină nouă, ba chiar stârneau admirație în unii pastori. M-am gândit: „Cum de n-am întâlnit niciodată pe nimeni de la Fulgerul de la Răsărit? Ar fi minunat să ne întâlnim cu ei într-o zi! Trebuie să merg să cercetez împreună cu ei, să văd de ce predicile lor sunt atât de minunate și dacă ei îmi pot rezolva problema.”

Fratele Wang de la biserica mea trecut pe la mine într-o zi, spunând că două dintre rudele sale care credeau în Dumnezeu Atotputernic erau în vizită și m-a rugat să vin și eu. Am fost foarte fericit când l-am auzit spunând asta și ne-am grăbit spre casa lui. Ne-am prezentat, iar eu le-am expus problema mea, „Am crezut întotdeauna că a fi botezați înseamnă că suntem mântuiți, că a crede în inima noastră și a mărturisi cu gura noastră înseamnă că suntem justificați prin credință, iar când Domnul va veni, El ne va ridica la ceruri. Dar, în ultimii ani, am fost derutat cu privire faptul dacă voi putea să ajung sau nu în ceruri. Nu cred că poate fi atât de simplu. Biblia spune: «Sfinţirea, fără de care nimeni nu-L va vedea pe Domnul!» (Evrei 12:14). Eu și ceilalți din biserică păcătuim mereu și nu cred că cei care trăiesc în păcat ca noi pot ajunge în ceruri. Aș dori să știu cum anume putem ajunge în Împărăția cerurilor. Puteți să aveți părtășie cu mine despre asta?”

Zâmbind, sora Zhou a spus: „A intra în Împărăția cerurilor este o preocupare majoră pentru fiecare creștin. În legătură cu această problemă, Domnul Isus ne-a spus clar: «**Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăţia Cerurilor, ci doar acela care face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri**» (Matei 7:21). Domnul este foarte clar. Doar cei care pun cuvintele lui Dumnezeu în practică și Îi fac voia pot intra în Împărăția cerurilor. Domnul nu a spus niciodată că, o dată mântuiți, suntem mântuiți pentru totdeauna, nici că suntem justificați prin credință și că astfel putem intra în Împărăția Lui. Justificarea prin credință a fost un lucru

inventat de Pavel. Pavel era doar un apostol, un om corupt. El nu era Hristos, iar cuvintele lui nu erau cuvintele lui Hristos. Nu ne putem baza pe cuvintele lui pentru a ajunge în ceruri. Doar Isus este Domnul și Regele Împărăției cerești. Doar cuvintele Lui au autoritate și sunt adevărul. Noțiunile omului nu sunt adevărul și nu pot stabili standardele pentru a intra în Împărăția Sa. Putem să urmăm doar cuvintele Domnului în această privință. Nu ne putem lua după cuvintele lui Pavel și atâta tot.” Sora Zhou ne-a citit atunci mai multe pasaje din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic despre ce înseamnă a fi justificat și mântuit prin credință și dacă a fi mântuit înseamnă a ajunge în ceruri. Dumnezeu Atotputernic spune: „**La acea vreme, lucrarea lui Isus era răscumpărarea întregii omeniri. Păcatele tuturor care credeau în El erau iertate; dacă credeai în El, El te răscumpăra; dacă credeai în El, nu mai erai un păcătos, erai iertat de păcatele tale. Aceasta este ceea ce însemna să fii mântuit și să fii îndreptat prin credință. Totuși, în cei ce credeau, rămânea acel ceva care era răzvrătit și se opunea lui Dumnezeu și acela încă trebuia să fie îndepărtat încet. Mântuirea nu însemna că omul fusese complet câștigat de Isus, ci că omul nu mai era al păcatului, că i se iertaseră păcatele: de credeai, nu aveai să mai aparții vreodată păcatului**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (2)”). „**Știi doar că Isus va coborî în zilele de pe urmă, dar cum va coborî El mai exact? Un păcătos ca tine, care tocmai a fost răscumpărat și nu a fost schimbat sau desăvârșit de Dumnezeu, poți fi tu după inima lui Dumnezeu? Căci tu, care ești încă cu sinele tău vechi, este adevărat că ai fost mântuit de Isus și că nu ești socotit ca păcătos datorită mântuirii lui Dumnezeu, dar aceasta nu dovedește că nu ești păcătos și lipsit de puritate. Cum poți fi sfânt dacă nu ai fost schimbat? Înăuntrul tău, ești împovărat de necurățenie, egoism și răutate, dar, totuși, vrei să cobori**

cu Isus – ai vrea tu să fii așa de norocos! Ai pierdut un pas în credința ta în Dumnezeu: ai fost doar răscumpărat, dar nu ai fost schimbat. Pentru ca tu să fii după inima lui Dumnezeu, Dumnezeu trebuie să facă personal lucrarea de a te schimba și curăța; dacă eşti doar răscumpărat, vei fi incapabil să atingi sfințenia. În acest fel, nu vei fi calificat să te împărtășeşti din binecuvântările lui Dumnezeu, pentru că ai pierdut un pas în lucrarea lui Dumnezeu de a gestiona omul, care este pasul-cheie al schimbării și perfecționării. Și astfel, tu, un păcătos care tocmai a fost răscumpărat, eşti incapabil să primeşti direct moștenirea lui Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Referitor la apelative și identitate”). „**Deși Isus a lucrat mult printre oameni, El a completat doar răscumpărarea întregii omeniri și a devenit jertfa pentru păcat a oamenilor și nu l-a scăpat pe om de toată firea lui stricată. Deplina mântuire a omului de influența Satanei nu a necesitat doar ca Isus să preia păcatele omului ca jertfă pentru păcat, ci și ca Dumnezeu să facă o lucrare mai mare pentru a-l scăpa pe om cu totul de firea lui, care a fost stricată de Satana. Și astfel, după ce omului i-au fost iertate păcatele, Dumnezeu S-a întrupat pentru a-l conduce pe om în noua epocă și a început lucrarea de mustrare și judecată, și lucrarea aceasta l-a adus pe om într-un tărâm mai înalt. Toți cei care se supun stăpânirii Lui se vor bucura de un adevăr mai mare și vor primi binecuvântări mai mari. Ei vor trăi cu adevărat în lumină și vor dobândi adevărul, calea și viața**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Prefață”).

Sora Wang a avut apoi părtășie, spunând: „Târziu în Epoca Legii, Satana corupea omenirea din ce în ce mai profund, iar oamenii păcătuiau din ce în ce mai mult. Toată lumea era în pericol de a fi condamnată la moarte după lege. Deci Domnul Isus a făcut lucrarea de răscumpărare în

Epoca Harului și, prin răstignire, El a devenit jertfa de păcat a omenirii și i-a iertat păcatele. Pe atunci, nu trebuia decât să credem în Domnul, să ne spovedim și să ne căim înaintea Lui, iar păcatele noastre erau iertate și ne puteam bucura de harul pe care ni l-a dăruit. Aceasta era mântuirea pentru oamenii care trăiau sub lege. Această «mântuire» însemna să te eliberezi de condamnarea și de blestemul legii și niciodată să nu mai fii condamnat iarăși de aceasta. Asta înseamnă «a fi mântuit prin credință.» A fi justificat prin credință nu înseamnă că devenim drepți. A fi justificați și mântuiți prin credință nu înseamnă că suntem fără de păcat, că suntem complet puri și am atins mântuirea deplină, sau că putem ajunge în ceruri." „Deși păcatele noastre au fost iertate, natura noastră păcătoasă și firile noastre satanice sunt încă adânc înrădăcinate în noi. Încă putem să mințim, să înșelăm, să fim geloși și să-i urâm pe ceilalți și adesea săvârșim păcate și ne împotrivim lui Dumnezeu. Cum ar putea oamenii ca noi, atât de plini de firi satanice, care nu ascultă de Dumnezeu și I se împotrivesc, să intre vreodată în Împărăția cerurilor?" „De aceea Domnul Isus a promis să Se întoarcă. Dumnezeu Atotputernic a venit în zilele de pe urmă. El a exprimat toate adevărurile care ne curățesc și ne mântuiesc și face lucrarea de judecată pentru a ne soluționa naturile și firile satanice, a ne mântui pe deplin de păcat și a ne purifica, astfel încât să putem intra în Împărăția cerească. Lucrarea de judecată a lui Dumnezeu Atotputernic îndeplinește profeția Domnului Isus: «**Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteţi purta. Însă când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul**» (Ioan 16:12-13). «**Căci Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea. Pe cel ce Mă respinge şi nu primeşte cuvintele Mele are cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am spus Eu, acela îl va judeca în ziua de pe urmă**» (Ioan 12:47-48). **Iar în 1 Petru se spune: «Căci este timpul să înceapă judecata chiar de la Casa lui Dumnezeu»** (1 Petru 4:17). Experimentând

lucrarea de răscumpărare din Epoca Harului, putem doar să ne bucurăm de harul Domnului și să ne fie iertate păcatele. Nu putem să scăpăm de păcat sau să fim curățiți. De aceea trebuie să acceptăm lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, să ne supunem ei, să ne căim cu adevărat și să fim curățiți de corupție pentru a fi liberi de păcat și pe deplin mântuiți o dată pentru totdeauna. După aceea, putem supraviețui dezastrelor, iar Dumnezeu ne va conduce în Împărăția Sa.”

Părtășia surorii mi-a deschis cu adevărat ochii. Ideea de a fi mântuiți de credința noastră și de a ajunge în ceruri era doar închipuirea noastră și era contrară cuvintelor Domnului. Domnul Isus a făcut lucrarea de răscumpărare, nu lucrarea de a șterge păcatul, deci natura noastră păcătoasă rămâne în noi și tot nu ne putem abține să nu păcătuim și să ne împotrivim Lui. Nu e de mirare că nu m-am putut elibera niciodată de păcat în toți acei ani, oricât mă lepădam de trup sau îmi stăpâneam propriul corp. S-a dovedit că era din cauza naturii mele păcătoase și pentru că nu experimentasem noua lucrare a lui Dumnezeu. Dumnezeu Atotputernic face lucrarea de judecată pentru a dezrădăcina natura noastră păcătoasă și pentru a ne curăți și a ne mântui pe deplin o dată pentru totdeauna. Este exact ce ne trebuie și este atât de minunat! Dar eu nu știam cum ne judeca și ne curățea Dumnezeu în zilele de pe urmă, așa că le-am întrebat pe surori despre asta.

Sora Wang a citit un alt pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: „**În zilele de pe urmă, Hristos folosește o multitudine de adevăruri pentru a-i învăța pe oameni, pentru a demasca esența omului și pentru a-i analiza cuvintele și faptele. Aceste cuvinte cuprind diferite adevăruri, precum datoria omului, cum ar trebui el să asculte de Dumnezeu, cum ar trebui să Îi fie credincios lui Dumnezeu, cum ar trebui să trăiască umanitatea normală, precum și înțelepciunea și firea lui Dumnezeu și așa mai departe. Aceste cuvinte sunt toate îndreptate**

către esența omului și firea sa coruptă. În special, cele care dezvăluie cum Îl nesocotesc oamenii pe Dumnezeu vizează modul în care oamenii sunt o întruchipare a Satanei și o forță inamică față de Dumnezeu. În realizarea lucrării Sale de judecată, Dumnezeu nu clarifică pur și simplu natura oamenilor în doar câteva cuvinte; El o demască, o tratează și o emondează pe termen lung. Aceste metode de demascare, tratare și emondare nu pot fi înlocuite prin cuvinte obișnuite, ci prin adevărul de care oamenii sunt complet lipsiți. Doar metodele de acest fel pot fi considerate judecată; doar prin acest tip de judecată oamenii pot fi cuceriți și convinși pe deplin să I se supună lui Dumnezeu și, mai mult decât atât, să câștige adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu. Ceea ce aduce cu sine lucrarea judecății este faptul că omul înțelege adevăratul chip al lui Dumnezeu și adevărul despre răzvrătirea proprie. Lucrarea judecății îi permite omului să înțeleagă mai bine voia lui Dumnezeu, scopul lucrării lui Dumnezeu și tainele de neînțeles pentru el. De asemenea, îi permite omului să își recunoască și să își cunoască esența coruptă și rădăcinile stricăciunii sale, precum și să descopere urâțenia omului. Aceste efecte sunt toate aduse de lucrarea judecății, deoarece esența acestei lucrări este de fapt lucrarea de dezvăluire a adevărului, căii și vieții lui Dumnezeu în fața tuturor celor care au credință în El. Această lucrare este lucrarea de judecată realizată de Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”).

A continuat apoi cu această părtășie: „Dumnezeu Atotputernic exprimă adevărul pentru a ne judeca și a ne curăți în zilele de pe urmă. El dezvăluie natura satanică a omului și firile care se împotrivesc lui Dumnezeu. Prin judecata și revelațiile cuvintelor Sale și a faptelor, vedem cât suntem de corupți de Satana. Suntem aroganți, înșelători și egoiști, răi, lacomi și

competitivi prin natura noastră. Firile satanice ne umplu oasele și sângele și cu greu părem oameni. Controlați de aceste firi corupte, nu putem să nu ne împotrivim lui Dumnezeu și să ne răzvrătim. De exemplu, adesea ne lăudăm și ne dăm în spectacol când lucrăm și predicăm pentru a câștiga stima altora. Facem orice pentru propriile interese, ne întrecem pentru prestigiu și uneltim unul împotriva celuilalt. Invidiem și urâm pe oricine e mai bun decât noi, ne sacrificăm numai pentru binecuvântări și pentru a intra în Împărăția Lui, Îl învinovățim și Îl înțelegem greșit pe Dumnezeu în clipa în care ceva merge prost acasă. Judecata și mustrarea lui Dumnezeu ne permit să ne vedem propria corupție. Atunci, urâm cu adevărat natura noastră satanică, începem să simțim remușcări, să ne urâm pe noi înșine și apoi ne căim înaintea lui Dumnezeu. De asemenea, ajungem să aflăm câte ceva despre firea dreaptă a lui Dumnezeu. Începem să ne temem de Dumnezeu și să I ne supunem, putem să ne lepădăm de trup în mod conștient și să practicăm cuvintele lui Dumnezeu, ne putem îndeplini datoria ca ființe create adecvate și începem să trăim o oarecare asemănare umană." „Experimentând toate acestea, simțim cât de profund ne-a corupt Satana, că trebuie să acceptăm judecata cuvintelor lui Dumnezeu, că firile noastre satanice trebuie curățite, nu ne mai putem împotrivi lui Dumnezeu, iar aceasta este singura cale spre Împărăția lui Dumnezeu."

Inima mea s-a luminat auzind aceste părtășii. Dacă acceptăm doar lucrarea de răscumpărare din Epoca Harului și nu lucrarea de judecată a lui Dumnezeu Atotputernic, atunci, chiar dacă avem credință în Domnul toată viața noastră, păcatul ne va lega întotdeauna, nu vom face niciodată voia lui Dumnezeu și nu vom intra în Împărăția Lui. Dumnezeu Atotputernic care exprimă adevărul și Își înfăptuiește lucrarea de judecată este singura cale către Împărăția cerească! Ani de zile am căutat în lung și-n lat calea spre Împărăția cerească, iar acum am găsit-o în sfârșit. De bucurie, mi-au dat

lacrimile – dorința pe care o avusesem îndelung se îndeplinise. Acesta este glasul lui Dumnezeu, iar Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors! Când S-a născut Domnul Isus, Simeon a fost copleșit de bucurie să-L vadă la numai opt zile după nașterea Sa. Să pot auzi glasul lui Dumnezeu și să-L întâmpin pe Domnul în timpul vieții mele mă face să mă simt mai fericit și mai binecuvântat decât Simeon! Îi sunt atât de recunoscător lui Dumnezeu Atotputernic!

2. Calea spre purificare

de Allie, Statelor Unite

Am fost botezată în numele Domnului Isus în 1990 și în 1998 devenisem conlucrătoare în cadrul bisericii Mulțumită lucrării și îndrumării Sfântului Duh, aveam o energie inepuizabilă să lucrez pentru Domnul și izvorul meu pentru predici nu seca niciodată. Îi sprijineam adesea pe frații și surorile care se simțeau slabi sau pesimiști și rămâneam răbdătoare și tolerantă atunci când familiile lor necredincioase se purtau urât cu mine. Simțeam că mă schimbasem mult de când devenisem o creștină. Însă, începând cu 2010, n-am mai putut simți îndrumarea Domnului și nu am mai avut la fel de multă energie pentru lucrarea mea. Predicam aceleași lucruri vechi, fără nicio luminare nouă. Când soțul sau fiica mea făceau ceva ce nu îmi plăcea, nu mă puteam abține să nu-mi pierd cumpătul și să-i mustru. Știam că nu aceasta era voia Domnului și m-am rugat, am mărturisit și m-am căit, dar nu m-am putut abține să nu păcătuiesc din nou și să nu fiu nerăbdătoare și intolerantă. Asta m-a făcut nefericită. Am citit Biblia sârguincios, am postit și m-am rugat pentru a scăpa de acea viață plină doar de păcătuire și mărturisire. Am căutat pastori care să mă ajute să explorez asta, dar nu m-au putut ajuta deloc.

În 2017, încă mai lucram și predicam peste tot, dar aveam un sentiment de deșertăciune și neliniște, deoarece trăiam mereu în păcat, iar acea senzație devenea tot mai puternică. Într-o zi, soțul meu m-a întrebat: „Pari foarte demoralizată în ultima vreme. E ceva în neregulă?” Drept răspuns la întrebarea sa, i-am împărtășit îngrijorările mele, „M-am tot gândit. Sunt credincioasă de atâția ani și sunt predicator, deci de ce nu mă pot opri din a trăi în păcat? Nu pot simți prezența Domnului. Parcă m-a părăsit. Cred în Domnul de ani de zile, am citit mult Biblia și am ascultat

mult de calea Domnului. Reușesc adesea să îmi port crucea și să-mi depășesc limitele, dar sunt mereu legată de păcat. Mint pentru propriul beneficiu și prestigiu și versetul «**In their mouth was found no guilt**» (Revelation 14:5) nu mi se aplică. Știu că Domnul permite toate dificultățile și rafinările pe care le înfrunt, dar nu mă pot abține să nu-L învinovățesc și să nu-L înțeleg greșit. Nu mă pot supune fericită. Mă tem că, dacă trăiesc în continuare în păcat în acest fel, nu voi intra în Împărăția Lui când Domnul are să vie!"

Drept răspuns, el a spus: „Cum poți gândi astfel? Ai încredere, ești predicator! Nu spui tu asta mereu? Deși trăim în păcat și nu am scăpat de el, totuși scrie în Biblie: «Dacă deci Îl mărturiseşti cu gura ta pe Isus ca Domn şi crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morţi, vei fi mântuit. Căci prin credinţa din inimă se primeşte dreptatea şi prin mărturisirea cu gura se primeşte mântuirea» (Romani 10:9-10), și «Oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit» (Romani 10:13). Trăim în păcat și nu suntem liberi de el, dar păcatele ne sunt iertate. Suntem justificați și mântuiți prin credință. Atât timp cât participăm la slujbe, citim Biblia, ne purtăm crucea și Îl urmăm pe Domnul, vom intra în Împărăția cerurilor și vom fi binecuvântați." I-am spus: „Obișnuiam să cred asta, dar am citit recent 1 Petru 1:16: «Fiţi sfinţi, pentru că Eu sunt sfânt!», și Evrei 12:14: «Sfinţirea, fără de care nimeni nu-L va vedea pe Domnul!» Am fost mântuiți, dar păcătuim și mărturisim mereu. Nu am obținut sfințenia. Sunt îngrijorată: putem intra în Împărăția cerurilor în starea în care ne aflăm?"

După ce m-a ascultat, a fost de acord cu mine și a spus că biserica îl invitase pe pastorul Chen din Hong Kong și mi-a sugerat să îl întreb pe el despre asta. M-am gândit că trebuia să dobândesc claritate asupra acestui lucru, că nu puteam fi nepăsătoare în credința mea, în caz contrar, aveam

să-mi fac rău atât mie, cât și fraților și surorilor mele. Mai târziu, l-am căutat pe pastorul Chen pe internet și pe pagina care s-a deschis, am văzut site-ul Evanghelia pogorârii Împărăției. Am intrat pe acel site și am văzut câteva cuvinte care m-au atras. „**Omul a primit mult har, cum ar fi pacea și fericirea trupului, credința unui membru care aduce binecuvântare asupra unei întregi familii, vindecarea bolii și așa mai departe. Restul au fost faptele bune ale omului și arătarea lui evlavioasă; dacă omul ar putea trăi pe baza acestor lucruri, ar fi considerat un credincios acceptabil. Doar astfel de credincioși ar putea intra în Rai după moarte, ceea ce înseamnă că ei au fost mântuiți. Dar, în timpul vieții lor, acești oameni nu au înțeles deloc calea vieții. Tot ceea ce au făcut a fost să comită păcate și apoi să și le mărturisească, într-un ciclu constant, fără nicio cale de a-și schimba firea: astfel a fost natura omului în Epoca Harului. A primit omul mântuirea completă? Nu! Prin urmare, după terminarea acelei etape de lucru, a rămas încă lucrarea judecății și a mustrării. Această etapă este pentru a-l purifica pe om cu ajutorul cuvântului și, prin aceasta, de a-i da o cale de urmat. Această etapă nu ar fi rodnică sau semnificativă dacă ar continua cu alungarea demonilor, pentru că nu ar reuși să distrugă natura păcătoasă a omului, iar omul ar ajunge la o stagnare în iertarea păcatelor sale. Prin jertfa de păcat, omului i s-au iertat păcatele, căci lucrarea răstignirii a ajuns deja la sfârșit, iar Dumnezeu l-a biruit pe Satana. Dar, de vreme ce firea coruptă a omului încă rămâne în el, omul poate încă să păcătuiască și să se împotrivească lui Dumnezeu, iar Dumnezeu nu câștigă omenirea. De aceea, în această etapă a lucrării, Dumnezeu folosește cuvântul pentru a expune firea coruptă a omului, determinându-l să practice potrivit căii celei drepte. Această etapă este mai semnificativă decât cea anterioară, dar și mai rodnică, pentru că**

acum cuvântul este cel care furnizează, în mod direct, viață omului și permite ca firea omului să fie pe deplin reînnoită; este o etapă a lucrării mult mai profundă. Prin urmare, întruparea din zilele de pe urmă a completat semnificația întrupării lui Dumnezeu și a încheiat complet planul lui Dumnezeu de gestionare pentru mântuirea omului” („Cuvântul Se arată în trup”). Am fost atât de încântată să citesc asta. Acest lucru a descris perfect condiția noastră de credincioși și, deși nu l-am înțeles pe deplin, am văzut speranță în el. Am simțit că aici pot găsi calea spre a fi curățită și transformată. L-am slăvit din inimă pe Dumnezeu pentru că mi-a ascultat rugăciunile. Pe măsură ce continuam să citesc, simțeam că totul era atât de minunat scris și că sufletul meu însetat era udat și păstorit. M-am întrebat dacă acești oameni mi-ar putea rezolva confuzia. Scria pe site: „Dacă ai vreo întrebare, te rugăm să ne lași un mesaj aici”, așa că, fără nicio ezitare, le-am trimis un mesaj și le-am dat numărul și adresa mea de e-mail.

I-am spus asta soțului meu, iar el a zis că este, de asemenea, interesat de căutare. În următoarea zi, m-au contactat niște membri ai Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. În acea după-amiază, am vorbit pe internet și am împărtășit ceea ce mă tulbura. „Mereu ne-am ghidat după acest verset din Romani care spune: «Dacă deci Îl mărturiseşti cu gura ta pe Isus ca Domn şi crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morţi, vei fi mântuit» (Romani 10:9). Credem că păcatele ne sunt iertate de Domnul Isus, așa că am fost mântuiți și vom intra în Împărăția cerurilor când El Se va întoarce. Dar încă mai trăim în păcat, nu putem urma învățăturile Domnului sau scăpa de păcat. Scrie în Biblie că, fără sfințenie, nu-L putem vedea pe Domnul. Nu înțeleg: poate cineva ca mine, care păcătuiește constant, să intre în Împărăție? Pe pagina de internet a Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic scrie că Dumnezeu înfăptuiește lucrarea de judecată și mustrare în zilele de

pe urmă. Are aceasta legătură cu eliberarea de o natură păcătoasă și intrarea în Împărăție?”

Fratele Chen a avut această părtășie cu noi: „Pentru a înțelege aceasta, mai întâi trebuie să știm ce înseamnă «a fi mântuit». Târziu în Epoca Legii, oamenii s-au îndepărtat de Dumnezeu și nu au mai avut frică de El. Din moment ce nimeni nu respecta legea și ei păcătuiau tot mai mult, erau cu toții în pericol de a fi condamnați și omorâți. Însuși Dumnezeu S-a întrupat și a fost răstignit ca jertfă de păcat pentru omenire ca să mântuiască oamenii de moarte în baza legii. El a răscumpărat întreaga omenire de păcat, deci tot ceea ce avem de făcut este să ne rugăm în numele Domnului Isus, să mărturisim și să ne căim în fața Lui, iar păcatele ne sunt iertate. Atunci ne putem bucura de harul și binecuvântările lui Dumnezeu fără a fi condamnați de lege. Acesta este adevăratul înțeles al expresiei «a fi mântuit» în Epoca Harului.” „Adică înseamnă doar că păcatele ne sunt iertate, pentru ca noi să nu fim condamnați și omorâți pe baza legii și că Dumnezeu nu mai vede acele păcate. Dar nu înseamnă că nu suntem păcătoși, că nu mai păcătuim și nu ne mai împotrivim lui Dumnezeu. A fi mântuiți nu înseamnă că nu suntem corupți sau că suntem curățiți și, mai ales, nu înseamnă că suntem vrednici să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu. Pentru a fi curățiți, trebuie să acceptăm lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă.”

Din părtășia fratelui Chen am înțeles că, în Romani, a fi „mântuit” înseamnă a accepta mântuirea Domnului Isus și a nu mai fi condamnat sau omorât în baza legii, dar nu înseamnă a fi purificat. Am simțit că exista adevăr de căutat în acestea.

În continuare, fratele Chen ne-a citit mai multe pasaje din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. „**La acea vreme, lucrarea lui Isus era răscumpărarea întregii omeniri. Păcatele tuturor care credeau în El**

erau iertate; dacă credeai în El, El te răscumpăra; dacă credeai în El, nu mai erai un păcătos, erai iertat de păcatele tale. Aceasta este ceea ce însemna să fii mântuit și să fii îndreptat prin credință. Totuși, în cei ce credeau, rămânea acel ceva care era răzvrătit și se opunea lui Dumnezeu și acela încă trebuia să fie îndepărtat încet. Mântuirea nu însemna că omul fusese complet câștigat de Isus, ci că omul nu mai era al păcatului, că i se iertaseră păcatele: de credeai, nu aveai să mai aparții vreodată păcatului.” „Omului i-au fost iertate păcatele, dar, în ceea ce privește modul în care omul urma să fie curățat de firea coruptă satanică din interiorul lui, această lucrare trebuia încă să fie făcută. Omul a fost doar mântuit și i-au fost iertate păcatele pentru credința sa, dar natura păcătoasă a omului nu a fost distrusă și încă a rămas în el. Păcatele omului au fost iertate prin intermediul Dumnezeului întrupat, dar acest lucru nu înseamnă că omul nu mai are păcat în el. Păcatele omului ar putea fi iertate prin jertfa de păcat, dar, doar în ceea ce privește modul în care omul poate fi făcut să nu mai păcătuiască și modul în care natura sa păcătoasă poate fi distrusă complet și transformată, el nu are nicio cale de a rezolva această problemă. Păcatele omului au fost iertate și acest lucru se datorează lucrării răstignirii lui Dumnezeu, dar omul a continuat să trăiască în interiorul firii satanice corupte a trecutului. Acestea fiind spuse, omul trebuie să fie complet mântuit de corupta sa fire satanică, astfel încât natura lui păcătoasă să poată fi complet distrusă, să nu se mai dezvolte niciodată, permițând astfel ca firea omului să fie transformată. Acest lucru ar cere omului să înțeleagă drumul creșterii în viață, să înțeleagă calea vieții și modul de a-și schimba firea. În plus, ar cere omului să acționeze potrivit cu această cale, astfel încât firea lui să poată fi schimbată treptat, iar el să poată trăi sub strălucirea luminii, ca tot

ceea ce face el să poată fi în acord cu voia lui Dumnezeu, ca el să-și poată arunca firea coruptă satanică și astfel încât să se poată elibera de influența întunericului Satanei, prin aceasta ieșind pe deplin din păcat. Doar atunci va primi omul mântuirea completă." „**Deși Isus a lucrat mult printre oameni, El a completat doar răscumpărarea întregii omeniri și a devenit jertfa pentru păcat a oamenilor și nu l-a scăpat pe om de toată firea lui stricată. Deplina mântuire a omului de influența Satanei nu a necesitat doar ca Isus să preia păcatele omului ca jertfă pentru păcat, ci și ca Dumnezeu să facă o lucrare mai mare pentru a-l scăpa pe om cu totul de firea lui, care a fost stricată de Satana. Și astfel, după ce omului i-au fost iertate păcatele, Dumnezeu S-a întrupat pentru a-l conduce pe om în noua epocă și a început lucrarea de mustrare și judecată, și lucrarea aceasta l-a adus pe om într-un tărâm mai înalt. Toți cei care se supun stăpânirii Lui se vor bucura de un adevăr mai mare și vor primi binecuvântări mai mari. Ei vor trăi cu adevărat în lumină și vor dobândi adevărul, calea și viața**" („Cuvântul Se arată în trup").

Apoi fratele Chen a avut următoarea părtășie cu noi: „Cuvintele lui Dumnezeu sunt clare în privința rațiunii lucrării Sale de judecată în zilele de pe urmă. Domnul Isus a înfăptuit doar lucrarea de răscumpărare în Epoca Harului și, cu toate că ne-a iertat păcatele, natura noastră păcătoasă este realmente adânc înrădăcinată și tot avem o fire satanică. Mințim și înșelăm pentru beneficiul propriu, suntem invidioși și plini de ură, urmăm tendințe lumești, suntem lacomi și ne încântă nedreptatea. Dacă natura noastră satanică nu este rezolvată, putem oricând să păcătuim și să ne împotrivim lui Dumnezeu. Isus le-a răspuns: « **Adevărat, adevărat vă spun că oricine săvârşeşte păcatul este sclav al păcatului. Şi sclavul nu rămâne veşnic în casă, însă fiul rămâne veşnic**» (Ioan 8:34-35). Dumnezeu este sfânt și firea

Lui dreaptă nu va admite nicio ofensă. Cum ar putea primi în Împărăția Lui oameni care păcătuiesc constant și I se împotrivesc? Așadar, Dumnezeu S-a întrupat din nou în zilele de pe urmă pentru a mântui pe deplin omenirea. El exprimă adevăruri pentru a judeca și purifica omul pe baza lucrării de răscumpărare pentru ca noi, oamenii, să putem fi pe deplin eliberați de păcat, să fim curățiți și să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu. Asta îndeplinește profețiile Domnului Isus: «**Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteţi purta. Însă când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul**» (Ioan 16:12-13). «**Pe cel ce Mă respinge şi nu primeşte cuvintele Mele are cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am spus Eu, acela îl va judeca în ziua de pe urmă**» (Ioan 12:48). Și în Petru 1, scrie: «**Căci este timpul să înceapă judecata chiar de la Casa lui Dumnezeu**» (1 Petru 4:17).” „Dacă doar ne agățăm de lucrarea de răscumpărare din Epoca Harului fără să acceptăm judecata lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, originea naturii noastre păcătoase nu poate fi nicicând rezolvată. Acceptarea lucrării de judecată a lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă este singurul mod în care putem fi curățiți de corupție și intra în Împărăția lui Dumnezeu.”

Auzind părtășia fratelui Chen, mi s-a luminat inima. Nu-i de mirare că nu mă puteam abține să nu păcătuiesc indiferent cât de mult mă rugam, citeam Biblia sau încercam să mă controlez. Era pentru că păcătoșenia mea nu fusese smulsă din rădăcini. Nu experimentasem lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă! În ce fel sunt purificați, transformați și mântuiți pe deplin oamenii de lucrarea de judecată a lui Dumnezeu? L-am întrebat foarte nerăbdătoare acest lucru.

El ne-a citit un alt pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: „**În zilele de pe urmă, Hristos folosește o multitudine de adevăruri pentru**

a-i învăța pe oameni, pentru a demasca esența omului și pentru a-i analiza cuvintele și faptele. Aceste cuvinte cuprind diferite adevăruri, precum datoria omului, cum ar trebui el să asculte de Dumnezeu, cum ar trebui să Îi fie credincios lui Dumnezeu, cum ar trebui să trăiască umanitatea normală, precum și înțelepciunea și firea lui Dumnezeu și așa mai departe. Aceste cuvinte sunt toate îndreptate către esența omului și firea sa coruptă. În special, cele care dezvăluie cum Îl nesocotesc oamenii pe Dumnezeu vizează modul în care oamenii sunt o întruchipare a Satanei și o forță inamică față de Dumnezeu. În realizarea lucrării Sale de judecată, Dumnezeu nu clarifică pur și simplu natura oamenilor în doar câteva cuvinte; El o demască, o tratează și o emondează pe termen lung. Aceste metode de demascare, tratare și emondare nu pot fi înlocuite prin cuvinte obișnuite, ci prin adevărul de care oamenii sunt complet lipsiți. Doar metodele de acest fel pot fi considerate judecată; doar prin acest tip de judecată oamenii pot fi cuceriți și convinși pe deplin să I se supună lui Dumnezeu și, mai mult decât atât, să câștige adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu. Ceea ce aduce cu sine lucrarea judecății este faptul că omul înțelege adevăratul chip al lui Dumnezeu și adevărul despre răzvrătirea proprie. Lucrarea judecății îi permite omului să înțeleagă mai bine voia lui Dumnezeu, scopul lucrării lui Dumnezeu și tainele de neînțeles pentru el. De asemenea, îi permite omului să își recunoască și să își cunoască esența coruptă și rădăcinile stricăciunii sale, precum și să descopere urâțenia omului. Aceste efecte sunt toate aduse de lucrarea judecății, deoarece esența acestei lucrări este de fapt lucrarea de dezvăluire a adevărului, căii și vieții lui Dumnezeu în fața tuturor celor care au credință în El. Această lucrare este lucrarea de judecată realizată de Dumnezeu” („Cuvântul Se arată în trup”). Fratele Chen și-a continuat

apoi părtășia cu noi. „În zilele de pe urmă, Dumnezeu exprimă adevăruri în special pentru a judeca și curăți oamenii. Dumnezeu Atotputernic a exprimat toate adevărurile pentru a purifica și mântui pe deplin omenirea, dezvăluind tainele planului Său pentru a mântui oamenii, revelând originea răului și întunericului din lume, felul în care Satana corupe omul și cum Dumnezeu îl mântuiește, adevărul despre coruperea omului de către Satana, natura satanică a oamenilor de a păcătui și de a se împotrivi lui Dumnezeu și diferitele lor firi satanice, modul în care aceștia sunt curățiți prin judecata, mustrarea, încercările și rafinarea cuvintelor lui Dumnezeu și multe altele. După ce cunoaștem judecata și mustrarea cuvintelor lui Dumnezeu timp de câțiva ani, simțim că vorbele lui Dumnezeu care judecă și expun omenirea sunt asemeni unui cuțit foarte ascuțit, care ne relevă răzvrătirea, corupția și rațiunile greșite și ne arată în ce fel am fost atât de profund corupți de Satana. Suntem plini de firi satanice precum aroganța, înșelăciunea, egoismul și ticăloșia, fără pic de asemănare umană. Chiar dacă facem sacrificii în credința noastră, o facem doar pentru a fi binecuvântați și pentru a intra în Împărăția cerurilor. O facem pentru a ne târgui cu Dumnezeu ca să-I primim harul și binecuvântările. Nu o facem ca să-L ascultăm și să-L mulțumim. Când un dezastru se abate asupra noastră sau întâmpinăm alt soi de dificultate, Îl învinuim pe Dumnezeu și nu ne supunem cu adevărat Lui. Dacă avem ceva calibru, înzestrări sau realizări în datoria noastră, ne semețim pentru ca alții să ne aprecieze și chiar mustrăm oamenii cu aroganță. Când lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu nu se potrivesc cu noțiunile noastre, Îl judecăm pe Dumnezeu și ne împotrivim Lui. Nu avem frică de El. Când suntem expuși de cuvintele lui Dumnezeu și de fapte, ne simțim rușinați, de parcă nu avem unde să ne ascundem. Ne căim cu adevărat, ne urâm și nu mai vrem să trăim pe baza firilor noastre corupte, satanice. De asemenea, dobândim înțelegerea firii drepte a lui

Dumnezeu, iar venerația noastră pentru El sporește. Suntem dispuși să acceptăm și să ne supunem judecății și mustrării lui Dumnezeu și să practicăm adevărul pentru a ne lepăda de corupție. Firile vieții noastre încep să se schimbe treptat. Toate acestea sunt dobândite experimentând judecata lui Dumnezeu în zilele de pe urmă.”

A fost emoționant pentru mine să aud această părtășie. Am văzut cât de plină de înțeles este lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, cum exprimă El adevăruri pentru a judeca și expune omul în moduri foarte practice. Totul este pentru a ne curăți și a ne mântui pe deplin. Firile noastre corupte nu vor fi nicicând curățite fără experimentarea lucrării de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă și vom fi complet nedemni de Împărăția lui Dumnezeu. După câteva zile de părtășie, m-am convins că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors și cuvintele Lui sunt ceea ce le spune Duhul Sfânt bisericilor. Am acceptat fără ezitare lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. În toți acei ani în care am fost credincioasă, am fost blocată trăind în păcat, dar acum am găsit, în sfârșit, calea spre purificare și mântuire deplină. Slavă lui Dumnezeu Atotputernic!

3. Dezvăluirea misterului „judecății”

de En Hui, Malaezia

Numele meu este En Hui și am 46 de ani. Locuiesc în Malaezia și cred în Domnul de 27 de ani. În octombrie 2015, m-am mutat într-un alt oraș pentru a ocupa un loc de muncă. Toți noii mei colegi erau mari fani ai Facebook-ului, pe care îl foloseau pentru a conversa, pentru a găsi noi prieteni și pentru a distribui imagini. Văzând că eu nu am un cont de Facebook, au creat unul pentru mine și am învățat treptat cum să intru online și să îl folosesc. Uneori, vedeam postări ale unor frați și surori în Domnul, le distribuiam și le dădeam „like”. Uneori, postam lucruri care Îl slăveau pe Domnul sau împărtășeam harul Domnului cu unii dintre bunii mei prieteni. În fiecare zi simțeam că există împlinire în viața mea.

Într-o zi de februarie, în anul 2016, în timp ce mă uitam pe pagina de Facebook a unui bun prieten, am văzut această postare: „Am discutat astăzi în grupul nostru chestiunea judecății. Cu toții am spus lucruri diferite, însă în mare parte am fost de acord cu privire la ce înseamnă ea. Cineva a zis: «Eu nu înțeleg și nu îndrăznesc să spun vreo absurditate veche, pentru că este ceva ce Dumnezeu va face în viitor și nu ar trebui să încercăm să ghicim orbește.» Altcineva a zis: «Psalmii 75:2 spune „**Când voi hotărî că a sosit vremea, Eu, zice Domnul, voi judeca cu nepărtinire!**” Tot ceea ce face orice persoană este consemnat de Dumnezeu, astfel încât atunci când Domnul Isus Se va întoarce să judece toți oamenii, El ne va dezvălui tuturor faptele noastre, ca și când ar rula un film. Așadar, ar trebui să fim mereu drepți și să nu facem niciodată rău, astfel încât să evităm judecata lui Dumnezeu care să ne arunce în iad.» Altcineva a zis: «În Biblie se spune: „**Apoi am văzut un tron mare şi alb şi pe Cel Ce şedea pe el. Pământul şi cerul au dispărut din prezenţa Lui şi nu s-a mai găsit loc pentru ele.**

I-am văzut pe morţii mari şi mici stând înaintea tronului. Au fost deschise nişte cărţi şi a fost deschisă şi o altă carte, care este Cartea Vieţii. Morţii au fost judecaţi potrivit cu faptele lor, aşa cum erau ele scrise în cărţi” (Apocalipsa 20:11-12). Din text, putem vedea că, atunci când Domnul Isus Se va întoarce în zilele de pe urmă, El va amplasa un birou uriaș în cer și Se va așeza la el. Va desface apoi un pergament pe birou și, în timp ce întreaga omenire stă în genunchi pe pământ, El va striga numele fiecărui individ și îi va judeca pe fiecare, unul câte unul, conform faptelor pe care le-au făcut. Oamenii buni vor fi luați în Împărăția cerurilor de către Domnul, iar cei răi vor fi alungați în iad.»”

După ce am citit această postare, am stat pe scaun, iar în mintea mea s-a format o imagine schițată a Domnului Isus judecându-i pe oameni: Domnul stând pe un tron, oamenii îngenunchind în fața biroului și mărturisindu-și toate păcatele spre a fi judecate de Dumnezeu și Domnul trimițând pe fiecare dintre ei în rai sau în iad, conform faptelor lor. M-am gândit că fusesem o adeptă devotată a Domnului timp de mai bine de 20 de ani și încercasem din răsputeri să urmez instrucțiunile Lui. Credeam că Domnul îmi va vedea evlavia și mă va lua în rai… Dar, în timp ce mă gândeam la toate acestea, mi-a venit dintr-odată o idee: acum că știam cum să folosesc internetul, de ce să nu caut cuvântul „judecată” și să văd ce apare? Am deschis un navigator, am scris cuvântul și nu îmi mai amintesc pe ce link am făcut clic, dar, spre surprinderea mea, a apărut această propoziție: „Mustrarea și judecata lui Dumnezeu sunt lumina mântuirii omului” Această propoziție mi-a stârnit imediat interesul, așa că am intrat pe site-ul web pentru a citi mai multe. În timp ce se încărca pagina web, am auzit imnul plăcut „Mustrarea și judecata lui Dumnezeu sunt lumina mântuirii omului”, ce invita la meditație. Se cânta: „**În viața Sa, dacă omul dorește să fie curățat și să obțină schimbări în firea sa, dacă el dorește**

să trăiască o viață plină de semnificație și să-și îndeplinească datoria de făptură, atunci el trebuie să accepte judecata și mustrarea lui Dumnezeu și nu trebuie să permită ca disciplinarea din partea lui Dumnezeu și lovirea din partea lui Dumnezeu să plece de la el, astfel încât el să se poată elibera de manipularea și influența Satanei și să trăiască în lumina lui Dumnezeu. Să știi că mustrarea și judecata lui Dumnezeu reprezintă lumina și lumina mântuirii omului și că nu există nicio mântuire, har sau protecție mai bună pentru om” (Urmați Mielul și cântați cântări noi).

După ce s-a terminat imnul, am meditat asupra versurilor, care mi s-au părut foarte emoționante. Am început să mă gândesc: „Oare mustrarea și judecata lui Dumnezeu reprezintă într-adevăr lumina mântuirii noastre? Oare reprezintă protecția cea mai măreață și harul cel mai măreț al omenirii? Cum ar trebui să înțelegem asta? Pentru ca oamenii să fie purificați și să trăiască vieți pline de sens, înseamnă că trebuie să accepte mustrarea și judecata lui Dumnezeu?” Am meditat la cuvintele din imn și în mintea mea au apărut multe întrebări. M-am gândit și la următorul lucru: „Dacă Dumnezeu l-ar judeca pe om, nu ar fi condamnat omul? Și cum se face că judecata devine o lumină a mântuirii?” Eram curioasă și puțin emoționată, pentru că nu mai auzisem niciodată astfel de lucruri exprimate. Cu toate că judecata despre care se vorbea în imn nu era așa cum o înțelegeam eu, am simțit totuși vag că judecata părea să aibă o semnificație profundă și că avea legătură cu viitorul și cu soarta unei persoane. Am verificat originea imnului și am descoperit că provenea de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, așa că am accesat site-ul web al Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Am descoperit că site-ul web avea o pagină de start modernă și atractivă și un conținut bogat și variat, cu materiale audio, materiale scrise, cântece, discuții și multe alte lucruri. M-am gândit: „Cum

de nu mi-a spus nimeni vreodată despre acest site web? Ceva atât de bun, dar nimeni nu știa de el astfel încât să îl împărtășească cu mine?” Am făcut clic pe linkul denumit „cărți” și, în timp ce derulam lista, am văzut această carte, „Mărturii ale experiențelor de la intrarea în viață”. Am făcut clic pe ea și am văzut că era vorba, în principal, despre mărturii cu privire la judecata lui Dumnezeu, de exemplu „Judecata și mustrarea lui Dumnezeu m-au salvat”, „Judecata și mustrarea lui Dumnezeu au fost o mântuire mare pentru mine”, „Am văzut iubirea lui Dumnezeu în judecata și mustrarea Lui”, „Judecata și mustrarea lui Dumnezeu mi-au trezit duhul păcătos”, „Judecata și mustrarea lui Dumnezeu m-au adus pe calea cea dreaptă”. Întrucât trebuia să plec în curând la muncă, am avut timp să mă uit doar în grabă la câteva dintre aceste mărturii. Toți autorii descriau cum firile lor corupte au fost transformate și vorbeau, de asemenea, despre lipsurile, corupția, părerile lor greșite în credința în Dumnezeu etc. și cum acestea s-au schimbat prin cuvintele de judecată ale lui Dumnezeu Atotputernic. Acest lucru m-a făcut și mai curioasă cu privire la „Mustrarea și judecata lui Dumnezeu sunt lumina mântuirii omului”. Era posibil ca judecata să nu se refere la condamnare? Să nu aibă ca scop stabilirea sfârșitului fiecărei persoane? Am început să devin agitată, pentru că știam că trebuie să deslușesc la ce se referă „Mustrarea și judecata lui Dumnezeu sunt lumina mântuirii omului”. Am ajuns la concluzia că „Mărturii ale experiențelor de la intrarea în viață” era probabil o carte extrem de utilă în a-i ajuta pe oameni să creadă în Dumnezeu și că ar trebui să o cercetez cu atenție. Dar nu mai aveam timp, așa că mi-am închis computerul și am plecat la muncă.

În acea noapte, m-am învârtit de pe o parte pe alta în pat, neputând să dorm, iar în minte îmi tot apăreau imagini cu site-ul web al Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Nu puteam să înțeleg mai ales propoziția

„Mustrarea și judecata lui Dumnezeu sunt lumina mântuirii omului”, și voiam neapărat să știu la ce se referă acea „judecată” din propoziție.

Când m-am trezit în ziua următoare, am deschis site-ul web al Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic și am început să caut orice avea legătură cu cuvântul „judecată”. Am văzut un articol cu titlul „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr” și am citit următoarele cuvinte în el: „**În legătură cu judecata ce începe de la casa lui Dumnezeu, despre care s-a vorbit în vremurile trecute, cuvântul «judecată» se referă la judecata pe care Dumnezeu o săvârșește azi asupra celor care vin în fața tronului Său în zilele de pe urmă. Poate că există unii care cred în astfel de închipuiri supranaturale precum aceea că, atunci când vor veni zilele de pe urmă, Dumnezeu va ridica o masă mare în ceruri, peste care va întinde o față de masă albă și, apoi, așezat pe un tron măreț, cu toți oamenii îngenunchiați la pământ, El va dezvălui păcatele tuturor și astfel, va decide dacă se vor înălța la ceruri sau vor fi trimiși jos, în iazul de foc și pucioasă. Indiferent de închipuirile omului, ele nu pot modifica esența lucrării lui Dumnezeu. Închipuirile oamenilor nu sunt nimic altceva decât proiecții ale gândurilor acestora și vin din mintea lor, adunate și puse cap la cap din cele văzute și auzite de om. De aceea, spun că, indiferent cât de uimitoare sunt imaginile create, acestea nu sunt nimic altceva decât schițe și nu pot înlocui planul lucrării lui Dumnezeu. La urma urmei, omul a fost corupt de Satana, deci cum ar putea el înțelege gândurile lui Dumnezeu? Omul concepe lucrarea de judecată a lui Dumnezeu ca pe ceva fantastic. El crede că, din moment ce Dumnezeu Însuși săvârșește lucrarea judecății, atunci aceasta trebuie să fie de o amploare fără egal și de neînțeles pentru muritori și trebuie să răsune de la un capăt la altul al cerurilor și să cutremure pământul; altfel, cum ar putea fi lucrarea de judecată a lui Dumnezeu?**

El crede că, din moment ce aceasta este lucrarea judecății, Dumnezeu trebuie să fie deosebit de impunător și măreț atunci când lucrează, iar cei care sunt judecați trebuie să se tânguiască în lacrimi și să cadă în genunchi implorând milă. O astfel de scenă trebuie să fie foarte spectaculoasă și să însuflețească profund… Toată lumea își imaginează lucrarea de judecată a lui Dumnezeu ca fiind ceva miraculos. Știi, totuși, că în timp ce Dumnezeu Își începuse demult lucrarea de judecată printre oameni, tu te cuibăreai într-o ignoranță liniștită? Că în momentul în care vei crede că lucrarea de judecată a lui Dumnezeu a început oficial, Dumnezeu va fi făcut deja din nou cerurile și pământul? În acel moment, poate că tocmai vei fi ajuns să înțelegi sensul vieții, dar nemiloasa lucrare de pedepsire a lui Dumnezeu te va duce, încă adormit adânc, în iad. Doar atunci vei realiza dintr-o dată că lucrarea de judecată lui Dumnezeu s-a încheiat deja.” Am fost foarte surprinsă citind aceste cuvinte. Acestea sunt cuvinte care dezvăluie atât de precis cele mai profunde gânduri ale oamenilor privind lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, precum și opiniile lor. Ideile exprimate par atât de reale și de practice. Era posibil ca idea unei judecăți în ceruri, de care mă agățasem până atunci, să fi fost doar o închipuire de-a mea? Acest pasaj arată că toți oamenii își imaginează că lucrarea de judecată a lui Dumnezeu este tainică și supranaturală. De asemenea, arată că lucrarea de judecată a început deja în urmă cu mult timp și că se va finaliza în curând și îi îndeamnă pe oameni să se grăbească și să caute manifestările lui Dumnezeu. Când m-am gândit că acestea ar putea fi cuvintele lui Dumnezeu, am devenit din nou agitată și am simțit foarte puternic nevoia de a înțelege imediat semnificația judecății lui Dumnezeu. Însă era pur și simplu prea mult conținut pe site-ul web al Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic, iar la momentul respectiv nu știam de unde să îmi

încep căutarea. Așa că am decis să iau legătura cu membrii Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic și să văd dacă ei mă pot ajuta să înțeleg lucrurile.

Am folosit camera de chat de pe site-ul web al Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic pentru a lăsa un mesaj în care spuneam că sunt interesată să aflu mai multe despre „judecată”. Cineva mi-a răspuns foarte repede și a introdus în conversație două surori din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, care au interacționat cu mine: Liu Hui și Li Mei. În cadrul discuțiilor mele cu ele, am descoperit că aceste două surori erau deschise, sincere și foarte directe, ceea ce m-a făcut să port cu ele conversații deschise. Le-am spus: „Cred cu adevărat că site-urile web ale Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic sunt foarte bune. Conțin tot felul de cărți spirituale, imnuri de preaslăvire, videoclipuri muzicale, filme evanghelice, lecturi ale cuvintelor lui Dumnezeu etc. Este un conținut într-adevăr bogat, dar, pur și simplu, nu înțeleg ce înseamnă judecata lui Dumnezeu. Tocmai am citit «Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr», care pare să spună că lucrarea de judecată a lui Dumnezeu a început deja și că ideea de judecată în ceruri este doar un produs al imaginației umane. Toate acestea sunt foarte diferite de înțelegerea mea obișnuită privind judecata. Îmi puteți împărtăși cunoștințele voastre despre acest subiect?”

Sora Li Hui a răspuns: „Slavă lui Dumnezeu! Să căutăm și să avem părtășie împreună! Obișnuiam să cred la fel ca tine, că lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă are loc în Cer. Dar, după ce am citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și am avut părtășie cu frații și surorile, am ajuns să înțeleg că aceasta era doar închipuirea mea. Unele profeții din Biblie specifică în mod clar dacă lucrarea de judecată a lui Dumnezeu este realizată în Cer sau pe pământ. De exemplu, Apocalipsa 14:6-7 spune: «**Am văzut un alt înger, care zbura în înaltul cerului. El avea de vestit Evanghelia veşnică celor ce trăiesc pe pământ – la fiecare neam,**

seminţie, limbă şi popor. El spunea cu glas puternic: „Fiţi temători de Dumnezeu şi daţi-I slavă, pentru că a sosit ceasul judecăţii Lui! Închinaţi-vă Celui Ce a făcut cerul, pământul, marea şi izvoarele de apă!”» În Psalmii 96:13 stă scris: «înaintea Domnului, căci El vine, vine să judece pământul, să judece lumea cu dreptate şi popoarele după credincioşia Sa.» În Ioan 9:39 stă scris: «**Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată, pentru ca cei ce nu văd, să vadă.**» În aceste versete biblice se menționează «**El avea de vestit Evanghelia veşnică celor ce trăiesc pe pământ**» «căci El vine, vine să judece pământul», și «**Eu am venit în lumea aceasta pentru judecată.**» De aici putem vedea că, în zilele de pe urmă, Dumnezeu trebuie să vină în persoană în lumea ființelor umane, iar El va veni ca să realizeze lucrarea de judecată și să judece toate popoarele și toate națiunile. În plus, citind Biblia știm că, înainte ca Dumnezeu să creeze omenirea, El a creat tot ceea ce este pe pământ, astfel încât să ne aștepte un mediu de viață potrivit. Apoi, Dumnezeu a creat omenirea și a făcut în așa fel încât omenirea să trăiască pe pământ, și nu în Cer. Atunci, cum de este posibil să mergem în Cer? Omenirea coruptă nu are altă opțiune în afară de a accepta judecata lui Dumnezeu aici, pe pământ. Și în Apocalipsa lui Ioan este consemnat faptul că, pe insula Patmos, Ioan a văzut un tron mare alb în cer. De fapt, aceasta era doar o viziune a lui Ioan, dar unii oameni au interpretat literalmente faptul că, atunci când Dumnezeu Se întoarce în zilele de pe urmă, va judeca oamenii în cer. Acest lucru este tipic pentru noțiunile, închipuirile și interpretările greșite ale oamenilor privind profețiile și nu constituie o realitate a lucrării lui Dumnezeu.”

Am fost uimită de ce am auzit: citisem toate versetele biblice pe care mi le împărtășeau surorile, deci cum de nu observasem semnificația reală a acelor cuvinte? Da! Dumnezeu crease omenirea ca să trăiască pe pământ,

deci cum ar putea fi posibil să mergem în Cer? Credința mea chiar era plină de confuzie și ignoranță!

Apoi, sora Li Mei a avut părtășie cu mine despre următorul lucru: „În zilele de pe urmă, nu doar că Dumnezeu Se întrupează pentru a săvârși lucrarea de judecată pe pământ, ci lucrarea Lui a început deja cu mult timp în urmă și se va încheia în curând. Lucrarea de judecată a lui Dumnezeu nu este realizată în ceruri, precum își imaginează oamenii, și nu este un caz de condamnare a oamenilor, așa cum cred ei. De fapt, înainte ca lucrarea de judecată a lui Dumnezeu să se încheie, fiecare persoană care vine în fața tronului lui Dumnezeu este cineva care va fi judecat, evaluat și curățat de cuvintele lui Dumnezeu. Toți acei oameni care acceptă judecata lui Dumnezeu și sunt purificați vor fi luați de Dumnezeu în Împărăție. Însă cei care refuză judecata cuvintelor lui Dumnezeu, întrucât natura lor păcătoasă nu va fi curățată de judecata Lui, vor continua să trăiască printre păcate, să comită păcate, vor minți, vor înșela oameni, se vor răzvrăti în fața lui Dumnezeu și I se vor opune lui Dumnezeu. Din cauza păcatelor lor, vor fi anihilați în iad, ceea ce este o manifestare adevărată a firii drepte a lui Dumnezeu. Noi, cei care am crezut în Domnul în acești ani, am înțeles profund că am primit răscumpărarea păcatelor noastre pentru că am crezut, însă problema naturii noastre păcătoase nu a fost rezolvată. Îl urmăm pe Domnul, dar, în același timp, adesea ne împotrivim instrucțiunilor Domnului și dăm în schimb frâu liber dorințelor noastre trupești și săvârșim păcate, de exemplu mințind, înșelând oameni, trădând și încercând din răsputeri să obținem faimă și averi. Suntem însetați după vanități goale și gonim după tendințele malefice ale lumii materiale. Și așa mai departe. Îl înțelegem greșit pe Dumnezeu, mai ales atunci când ne confruntăm cu încercări, accidente și dezastre și atunci ne plângem lui Dumnezeu și chiar Îl trădăm. Am putea spune că trăim într-o situație în care în permanență

săvârşim păcate și le mărturisim, dar nu ne descătușăm niciodată de natura noastră păcătoasă. În Biblie stă scris: «Şi sfinţirea, fără de care nimeni nu-L va vedea pe Domnul!» (Evrei 12:14). Cum pot oamenii la fel de corupți ca noi să intre în Împărăția lui Dumnezeu? Dumnezeu Atotputernic a zis: „**Un păcătos ca tine, care tocmai a fost răscumpărat și nu a fost schimbat sau desăvârșit de Dumnezeu, poți fi tu după inima lui Dumnezeu? Căci tu, care ești încă cu sinele tău vechi, este adevărat că ai fost mântuit de Isus și că nu eşti socotit ca păcătos datorită mântuirii lui Dumnezeu, dar aceasta nu dovedește că nu eşti păcătos și lipsit de puritate. Cum poți fi sfânt dacă nu ai fost schimbat? Înăuntrul tău, ești împovărat de necurățenie, egoism și răutate, dar, totuși, vrei să cobori cu Isus – ai vrea tu să fii așa de norocos! Ai pierdut un pas în credința ta în Dumnezeu: ai fost doar răscumpărat, dar nu ai fost schimbat. Pentru ca tu să fii după inima lui Dumnezeu, Dumnezeu trebuie să facă personal lucrarea de a te schimba și curăța; dacă ești doar răscumpărat, vei fi incapabil să atingi sfințenia. În acest fel, nu vei fi calificat să te împărtășești din binecuvântările lui Dumnezeu, pentru că ai pierdut un pas în lucrarea lui Dumnezeu de a gestiona omul, care este pasul-cheie al schimbării și perfecționării. Și astfel, tu, un păcătos care tocmai a fost răscumpărat, eşti incapabil să primeşti direct moștenirea lui Dumnezeu**" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Referitor la apelative și identitate"). Așadar, în zilele de pe urmă, Dumnezeu Își implementează planul și efectuează o etapă a lucrării de judecată, mustrare și curățire a oamenilor, conform nevoilor omenirii corupte. Scopul este de a ne mântui complet de sub domeniul Satanei și de a îndepărta cătușele naturii noastre păcătoase, astfel încât să putem fi purificați și salvați. De aici, putem vedea că lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe

urmă este despre curățare și mântuire. Nu este despre condamnarea noastră, așa cum își imaginează oamenii.”

Și sora Liu Hui a avut părtășie cu mine despre asta: „Așa este, soră En Hui. Să ne gândim la asta: dacă lucrarea de judecată a lui Dumnezeu ar fi fost ca să ne condamne și să ne pedepsească, atunci niciunul dintre noi, care a fost corupt profund de Satana, nu ar fi fost mântuit vreodată și nu ar fi fost în stare să intre în Împărăția lui Dumnezeu. Dacă ar fi așa, care ar fi rostul lucrării de judecată a lui Dumnezeu? Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic arată în mod clar de ce Dumnezeu realizează lucrarea de judecată în zilele de pe urmă și care este semnificația ei pentru noi. Să citim împreună două pasaje din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: «**Întreaga viață a omului este trăită sub stăpânirea Satanei și nu există nicio singură persoană care să se poată elibera de sub influența Satanei pe cont propriu. Toți trăiesc într-o lume murdară, în corupție și deșertăciune fără cea mai mică urmă de semnificație sau valoare; ei trăiesc vieți așa de lipsite de grijă doar pentru trup, pentru pofte și pentru Satana. Nu există nici cea mai mică urmă de valoare în existența lor. Omul este incapabil să descopere adevărul care îl va elibera de influența Satanei. Chiar dacă omul crede în Dumnezeu și citește Biblia, el nu înțelege cum să se elibereze de sub controlul influenței Satanei. De-a lungul secolelor, foarte puțini oameni au descoperit acest secret, foarte puțini l-au priceput. […] Dacă omul nu este curățat, atunci el este al murdăriei; dacă el nu este protejat și îngrijit de Dumnezeu, atunci el este încă un prizonier al Satanei; dacă el nu este judecat și mustrat, atunci el nu va avea mijloace să scape de sub prigonirea influenței întunecate a Satanei. Firea coruptă pe care o arăți și comportamentul de neascultare pe care îl demonstrezi sunt suficiente pentru a dovedi că încă trăiești sub stăpânirea Satanei. Dacă mintea și gândurile tale nu au fost**

curățate și firea ta nu a fost judecată și mustrată, atunci întreaga ta ființă este controlată încă de stăpânirea Satanei, mintea ta este controlată de Satana, gândurile tale sunt manipulate de Satana, iar întreaga ta ființă este controlată de mâinile Satanei» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Experiențele lui Petru: cunoștințele sale despre mustrare și judecată”). «**Cu ajutorul acestei lucrări de judecată și mustrare, omul va ajunge să cunoască pe deplin substanța întinată și coruptă din propriul sine și va putea să se schimbe complet și să devină neprihănit. Doar în felul acesta poate deveni omul vrednic să se întoarcă înaintea tronului lui Dumnezeu. Întreaga lucrare făcută în această zi este astfel încât omul să poată fi curățat și schimbat; prin judecata și mustrarea prin cuvânt, precum și prin rafinare, omul poate să-și înlăture corupția și să fie făcut pur**» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Taina întrupării (4)”). Cum ne-am simțit, așadar, după ce am citit cuvintele lui Dumnezeu? Uitându-ne la cuvintele lui Dumnezeu dintr-o perspectivă, am simțit că ele sunt extrem de practice și descriu foarte bine situația noastră din viață reală. Dintr-o altă perspectivă, am putut vedea că ar trebui să mai întâi să experimentăm judecata și curățirea lui Dumnezeu pentru a ne descotorosi de mizerie și corupție și pentru a scăpa de influența întunecată a Satanei. Doar atunci vom îndeplini condițiile necesare pentru a fi duși de Dumnezeu în Împărăția Sa. Fără lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, nu am fi suficient de curați pentru a deveni oameni care sunt după inima lui Dumnezeu și cu siguranță nu am fi în stare să intrăm în Împărăția lui Dumnezeu. Am continua pur și simplu să săvârșim păcate, să ne împotrivim lui Dumnezeu și, în cele din urmă, am fi anihilați de Dumnezeu în iad. De fapt, din mărturiile din viața reală ale fraților și surorilor Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic, putem vedea că judecata și mustrarea lui Dumnezeu reprezintă lumina care mântuiește oamenii. Cu toții am fost

corupți de Satana, dar, pentru că putem să venim în fața lui Dumnezeu Atotputernic și să primim judecata și mustrarea din cuvintele lui Dumnezeu, firea vieții noastre se schimbă treptat. Trecem de la răzvrătirea împotriva lui Dumnezeu și de la împotrivirea față de Dumnezeu la acceptare și supunere; trecem de la aroganță, neprihănire de sine și de la neascultarea nimănui la a fi dispuși să ne lăsăm deoparte orgoliul și să ne supunem în fața adevărurilor și a ceea ce este drept. În plus, tot ceea ce este exprimat în judecata și mustrarea lui Dumnezeu este adevărul, fiind, de asemenea, o expresie a firii drepte și sfinte a lui Dumnezeu, deci cu cât trecem mai mult prin judecata și mustrarea lui Dumnezeu, cu atât mai mult Îl cunoaștem pe Dumnezeu. Și cu cât Îl cunoaștem mai mult pe Dumnezeu, cu atât mai clar putem vedea oamenii și evenimentele. Prin urmare, punctele de vedere și valorile noastre se schimbă în măsuri diferite. Devenim din ce în ce mai respectuoși, mai temători și mai supuși față de Dumnezeu. Acesta este efectul pe care lucrarea și mustrarea lui Dumnezeu Atotputernic îl au asupra noastră. Dacă nu avem judecata luminii adevărului din cuvintele lui Dumnezeu, trebuie să trăim în întuneric, săvârșind păcate și mărturisindu-le în fiecare zi, la nesfârșit, fără a ne lepăda de cătușele păcatului. În astfel de condiții, cum am putea fi luați vreodată de Dumnezeu în Împărăția Lui?”

După ce am avut părtășie cu surorile Li și Liu, mă simțeam de parcă o lumină puternică s-ar fi aprins în inima mea. Ceea ce au spus era adevărat: pastorul, bătrânii, precum și frații și surorile din biserica mea nu puteau să se elibereze din robia păcatului. Și eu însămi am comis adesea păcate împotriva voinței mele, nefiind în stare să implementez cuvintele Domnului. Faptul că trăim în permanență vieți în care comitem păcate și le mărturisim dovedește că avem nevoie ca Dumnezeu să Se întoarcă și să săvârșească lucrarea de judecată și curățare. Dacă nu aș fi cercetat lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, nu aș fi ajuns niciodată să înțeleg

aceste adevăruri. Sunt atât de recunoscătoare pentru cârmuirea lui Dumnezeu, care mi-a permis să citesc cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și să ascult părtășia surorilor. Am analizat, de asemenea, mărturiile scrise ale fraților și surorilor din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, ce descriau acele transformări ale firii pe care le obținuseră prin judecata din cuvintele lui Dumnezeu. Apoi am simțit că am înțeles puțin mai multe despre lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Propriile mele noțiuni eronate dispăruseră și acum știam că judecata și mustrarea lui Dumnezeu sunt esențiale pentru ca noi să ieșim din păcat și să obținem purificarea.

Apoi Liu Hui a spus: „Hai să citim încă două pasaje din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic a zis: «**În realizarea lucrării Sale de judecată, Dumnezeu nu clarifică pur și simplu natura oamenilor în doar câteva cuvinte; El o demască, o tratează și o emondează pe termen lung. Aceste metode de demascare, tratare și emondare nu pot fi înlocuite prin cuvinte obișnuite, ci prin adevărul de care oamenii sunt complet lipsiți. Doar metodele de acest fel pot fi considerate judecată; doar prin acest tip de judecată oamenii pot fi cuceriți și convinși pe deplin să I se supună lui Dumnezeu și, mai mult decât atât, să câștige adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu. Ceea ce aduce cu sine lucrarea judecății este faptul că omul înțelege adevăratul chip al lui Dumnezeu și adevărul despre răzvrătirea proprie. Lucrarea judecății îi permite omului să înțeleagă mai bine voia lui Dumnezeu, scopul lucrării lui Dumnezeu și tainele de neînțeles pentru el. De asemenea, îi permite omului să își recunoască și să își cunoască esența coruptă și rădăcinile stricăciunii sale, precum și să descopere urâțenia omului. Aceste efecte sunt toate aduse de lucrarea judecății, deoarece esența acestei lucrări este de fapt lucrarea de dezvăluire a adevărului, căii și vieții lui Dumnezeu în fața tuturor celor care au credință în El.**

Această lucrare este lucrarea de judecată realizată de Dumnezeu» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”). «**Cei care doresc să dobândească viața fără să se bazeze pe adevărul rostit de Hristos sunt cei mai ridicoli oameni de pe pământ, iar cei care nu acceptă calea vieții adusă de Hristos sunt pierduți în fantezie. Și astfel spun că acei oameni care nu-L acceptă pe Hristos din zilele de pe urmă vor fi mereu disprețuiți de Dumnezeu. Hristos este poarta omului către împărăție în timpul zilelor de pe urmă, pe care nimeni nu o poate ocoli. Nimeni nu poate fi desăvârșit de Dumnezeu decât prin Hristos. Crezi în Dumnezeu și astfel trebuie să accepți cuvintele Lui și să te supui căii Lui. Nu trebuie să te gândești doar la a obține binecuvântări fără să primești adevărul sau să accepți acordarea vieții. Hristos vine în timpul zilelor de pe urmă, astfel încât toți cei care cred cu adevărat în El pot să primească viața. Lucrarea Lui este de dragul închiderii vechii epoci și intrării în cea nouă și este cărarea ce trebuie luată de către toți cei care ar intra în noua epocă. Dacă nu ești capabil să Îl recunoști și, în schimb, Îl condamni, blasfemiezi sau chiar Îl persecuți, atunci ești sortit să arzi pentru eternitate și nu vei intra niciodată în împărăția lui Dumnezeu»** (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Doar Hristos din zilele de pe urmă îi poate oferi omului calea vieții veșnice”). Din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic se poate vedea că, în zilele de pe urmă, Dumnezeu S-a întrupat pentru a exprima toate adevărurile care curăță și mântuiesc oamenii, așa cum are nevoie omenirea. Acest lucru arată firea dreaptă a lui Dumnezeu, una care nu poate fi ofensată, față de omenire. Prin cuvintele Lui, Dumnezeu dezvăluie natura și esența oamenilor și adevărata stare a corupției lor. Doar acceptând cuvintele de judecată pe care Dumnezeu Atotputernic le-a exprimat putem să ne cunoaștem aroganța, viclenia, egoismul, răutatea etc., ce fac parte din natura noastră satanică și

din firile noastre corupte. Doar acceptând judecata și mustrarea lui Dumnezeu putem cunoaște firea dreaptă a lui Dumnezeu și putem dezvolta inimi care Îl slăvesc pe Dumnezeu și se căiesc sincer. Apoi putem obține transformarea și curățarea firii noastre corupte, ceea ce este de fapt semnificația lucrării de judecată a lui Dumnezeu și este, de asemenea, singura cale spre mântuire. Soră En Hui, atât timp cât citim cu toată convingerea cât de mult putem din cuvântul lui Dumnezeu, atunci semnificația lucrării de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă va deveni clară pentru noi și vom vedea că doar Hristos din zilele de pe urmă le poate da oamenilor viața veșnică."

Slavă Domnului! Am câștigat foarte multe de pe urma conversației cu surorile. Deși nu am cunoscut încă lucrarea și mustrarea lui Dumnezeu, având părtășie cu ele și citind „Mărturii ale experiențelor de la intrarea în viață", am simțit că judecata și mustrarea lui Dumnezeu pot schimba cu adevărat oamenii. Am simțit că și eu am nevoie cu adevărat de o etapă a judecății și mustrării lui Dumnezeu pentru a mă transforma și purifica, astfel încât să mă calific pentru a fi dusă în Împărăția cerurilor. La o dată ulterioară, după încă niște zile de părtășie, am ajuns să înțeleg mai multe despre lucrarea de judecată a lui Dumnezeu și adevărul privind numele lui Dumnezeu. Am învățat, de asemenea, să disting pe Hristos adevărat de cei falși și bisericile adevărate de cele false. Am aflat adevăruri despre întruparea lui Dumnezeu, diferența dintre lucrarea lui Dumnezeu și lucrarea umană, cum corupe Satana omenirea și cum ne mântuiește Dumnezeu. Și multe altele. Am ajuns la concluzia fermă că Dumnezeu Atotputernic este într-adevăr Domnul Isus care S-a întors și, cu inima fericită, am acceptat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Slavă lui Dumnezeu! După aceea, am simțit o sete de nepotolit de a citi cuvintele lui Dumnezeu. Trăind o viață bisericească, având părtășie despre adevăruri cu

frații și surorile și acceptând udarea și hrănirea cuvintelor lui Dumnezeu, am simțit că duhul meu câștiga substanță adevărată. Tot ce am văzut a fost precum profeția din Apocalipsa lui Ioan din Biblie: „**Iată, Eu stau la uşă şi bat! Dacă aude cineva glasul Meu şi deschide uşa, voi intra la el şi voi mânca cu el, şi el cu Mine**" (Apocalipsa 3:20). Astăzi nu doar că am văzut această profeție împlinită, ci am simțit cum se împlinește asupra mea personal. Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic au deschis ușa inimii mele și mi-au permis să aud glasul lui Dumnezeu, să cunosc lucrarea de judecată a lui Dumnezeu și să mă întorc înaintea Lui. Slavă lui Dumnezeu!

4. Trezirea unui spirit înșelat

de Yuanzhi, Brazilia

M-am născut într-un mic oraș din nordul Chinei și, în 2010, mi-am urmat rudele în Brazilia. Aici, în Brazilia, mi-am făcut un prieten creștin care m-a dus la biserică să ascult niște predici, dar, după trei vizite, tot nu am asimilat nimic. După aceea, am avut foarte mult de muncă, așa că nu m-am mai întors la biserică până într-o zi de iunie din anul 2015, când prietenul meu m-a dus din nou la biserică. Atunci, prin ceea ce au împărtășit frații și surorile, am dobândit, în sfârșit, o oarecare înțelegere a faptului că Domnul Isus este Răscumpărătorul. Mai ales când am citit prima dată Geneza, mi-am dat seama că omul a fost creat de fapt de Dumnezeu, că Dumnezeu crease toate lucrurile, iar eu am simțit că Ziditorul este cu adevărat minunat. Când eram la școală, toate manualele mă învățaseră că omul a evoluat din primate și că toate lucrurile din lume s-au format în mod natural – s-a dovedit că fusesem înșelat de mai bine de două decenii. Abia după ce am citit Biblia m-am deșteptat pe deplin și, începând din acel moment, am crezut în Domnul Isus.

Târziu în 2015, m-am întors în Brazilia, după cinci luni în China. De această dată, m-am hotărât să găsesc un loc de muncă stabil și să mă așez la casa mea, cum se cuvine. Totuși, lucrurile nu merg întotdeauna conform planurilor. Aveam probleme și la serviciu și în viața personală și, din cauza asta, eram foarte agitat și încordat. Într-o seară, l-am sunat pe acel prieten creștin ca să mă plâng, iar el mi-a zis: „Liniștește-te și roagă-te Domnului și vezi cum Domnul aranjează totul pentru tine.” Așa că mi-am liniștit inima și m-am rugat Domnului: „Domnul meu Isus! La serviciu am întâmpinat niște probleme de care nu știu cum să mă ocup. Doamne, sper să pot primi un oarecare ajutor din partea Ta.” Spre surprinderea mea, patru zile mai

târziu, șeful meu m-a sunat și m-a rugat să mă întorc la muncă. Am fost extaziat și recunoscător că Domnul Isus mi-a auzit rugăciunile. Am primit mai mult din harul Domnului după aceea, așa că am început să particip la întruniri în fiecare săptămână ca să-I răsplătesc iubirea, chiar dacă trebuia să-mi iau liber de la muncă.

Începând din iunie 2016, nu numai că participam la întruniri la biserică, ci și împărtășeam versete din Biblie cu prietenii de pe Facebook și, în plus, căutam pe Facebook materiale ca să-L înțeleg mai bine pe Domnul. Am adăugat mulți prieteni care îmi împărtășeau toți versete din Biblie, când aveau timp. Acest lucru era extrem de rodnic pentru mine. Într-o zi, în timp ce navigam pe Facebook, am văzut un videoclip cu o descriere, „Dumnezeu coboară cu judecată" – fapt care mi-a atras imediat atenția. Curios, am dat clic pe videoclip. Faptul că fusese realizat atât de bine m-a surprins în mod plăcut. Era pur și simplu spectaculos! Am fost atras de cântecul răsunător și puternic, de versurile care îmi făceau inima să vibreze și de entuziasmul tuturor artiștilor. Uitându-mă mai cu atenție, am văzut că videoclipul era de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. M-am gândit: „Toți artiștii se implică total – este ca și cum ar cânta ca să audă Dumnezeu. Biserica lui Dumnezeu Atotputernic nu pare deloc rea! Este prima dată când aud de această biserică; dacă am șansa, ar trebui să iau legătura cu ei".

Într-o zi, i-am trimis link-ul pentru acel videoclip unei prietene de pe Facebook, surorii Yang, cu care discutam frecvent despre Biblie. I-a plăcut cu adevărat și ei și a zis că era interesată să afle mai multe despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. A simțit că această biserică este într-adevăr specială și că este pătrunsă de lucrarea Duhului Sfânt. După aceea, am distribuit acest videoclip pe pagina mea de Facebook, dar, spre surprinderea mea, unul dintre prietenii mei l-a vizionat și mi-a spus că Biserica lui Dumnezeu Atotputernic nu este bună și, în plus, mi-a trimis și tot felul de

informații negative despre aceasta. Văzând toate aceste materiale care Îl blasfemiază pe Dumnezeu Atotputernic și condamnă Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, m-am speriat cu adevărat și m-am gândit: „Această biserică pare în regulă – cum ar putea să aibă cineva probleme cu ei?” Când m-am dus să mă mai uit o dată la videoclip, brusc mi-am amintit de ceva ce îmi spusese pastorul la o predică, și anume că, în zilele de pe urmă, vor apărea Hristoși falși. Dacă mă îndepărtez de calea Domnului Isus, nu s-ar sfârși totul pentru mine? Știam că nu era o chestiune pe care puteam să o neglijez pur și simplu, așa că am hotărât să nu-l urmăresc atunci. Am căutat-o imediat pe sora Yang și i-am explicat situația. Ea mi-a răspuns: „Nu ne putem baza pur și simplu pe o parte a poveștii pentru a stabili dacă este adevărată sau falsă. Acest lucru nu corespunde învățăturilor Domnului. Noi toți care suntem credincioși în Domnul Îi așteptăm întoarcerea și, acum, există unii oameni care spun că El S-a întors deja. Trebuie să investigăm lucrul acesta. Nu putem să urmăm pur și simplu turma, judecând și condamnând orbește. Hai să găsim niște oameni din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și să cercetăm. Le vom vedea adevăratele caractere – nimic real nu poate fi falsificat și nimic fals nu poate fi făcut real.” M-am gândit: „Sora Yang are dreptate. Aceasta este într-adevăr prima oară când am auzit pe cineva predicând Evanghelia întoarcerii Domnului și, în plus, nu știu dacă acele lucruri de pe internet, care condamnă Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, sunt adevărate sau false. Văd că videoclipurile și filmele realizate de Biserica lui Dumnezeu Atotputernic sunt destul de bune. Ar trebui să merg și să aflu ce este cu ele. – este singurul mod rațional de a aborda întoarcerea Domnului.” Și, astfel, am fost de acord să investighez lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă cu sora Yang.

Sora Yang a apelat la datele de contact lăsate la finalul videoclipului și a ajuns să intre în legătură cu fratele Zhang din Biserica lui Dumnezeu

Atotputernic din America de Nord. Odată ce am intrat online cu el, sora Yang și cu mine am adus în discuție aceeași întrebare: „Știm amândoi că Domnul Se va întoarce în zilele de pe urmă; totuși, Domnul Isus a spus: **«Atunci, de vă va zice cineva: „Iată, aici e Hristos, sau acolo!”, să nu credeți. Că se vor scula hristoşi mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși»** (Matei 24:23-24). Frate Zhang, ce crezi tu despre chestiunea Hristoșilor falși care apar în zilele de pe urmă pentru a amăgi oamenii?”

Fratele Zhang a zis: „Domnul Isus a spus aceste lucruri pentru a ne avertiza: când Se va întoarce în zilele de pe urmă, vor apărea și Hristoși falși. Voia Domnului este ca noi să începem să avem discernământ ca să nu fim înșelați de Hristoși falși. Totuși, El nu a spus asta ca noi să respingem întru totul pe oricine spune că Domnul S-a întors sau chiar să mergem într-atât de departe încât să judecăm și să condamnăm acea persoană. Aceasta este interpretarea noastră greșită a cuvintelor Domnului Isus. Domnul Isus a fost clar în privința a ceea ce sunt acești Hristoși falși: «**Că se vor scula hristoşi mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși**» (Matei 24:24). Trăsăturile evidente ale Hristoșilor falși constă în faptul că imită lucrarea Domnului Isus, arată semne, săvârșesc miracole, vindecă boli și izgonesc demoni. Acestea sunt domeniile în care Hristoșii falși sunt cei mai înșelători și răi, iar acestea sunt trăsăturile lor principale. Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic sunt și mai specifice și mai incisive cu privire la manifestările și trăsăturile Hristoșilor falși. Dumnezeu Atotputernic a zis: «**Dacă, în prezent, trebuie să apară o persoană capabilă să arate semne și să facă minuni, să alunge demoni, să vindece bolnavii și să facă multe miracole, iar dacă această persoană pretinde că vine de la Isus, atunci ar fi vorba despre un fals realizat de duhurile rele și imitația acestora a lui Isus.**

Reține! Dumnezeu nu repetă aceeași lucrare. Etapa lucrării lui Isus a fost deja finalizată, iar Dumnezeu nu va relua niciodată acea etapă a lucrării. […] Dacă, în timpul zilelor de pe urmă, Dumnezeu ar arăta semne, ar face minuni, ar alunga demoni și ar vindeca bolnavii – dacă ar face exact așa cum a făcut Isus – atunci Dumnezeu ar repeta aceeași lucrare, iar lucrarea lui Isus nu ar avea semnificație sau valoare. Astfel, Dumnezeu realizează o singură etapă a lucrării în fiecare epocă. Odată ce fiecare etapă a lucrării Sale a fost finalizată, este imitată la scurt timp de duhurile rele, iar după ce Satana începe să calce pe urmele Lui, Dumnezeu trece la o metodă diferită. Odată ce El a completat o etapă a lucrării Sale, aceasta este imitată de duhurile rele. Asta trebuie să vă fie clar» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cunoscând lucrarea lui Dumnezeu astăzi”). Știm cu toții că tot ceea ce este fals poate doar să beneficieze de pe urma a ce este adevărat și să imite acele lucruri. Hristoșii falși nu fac excepție de la această regulă. Ei sunt duhuri rele și sunt lipsiți de esența lui Hristos. Nu pot să facă lucrarea lui Hristos, să exprime adevărul și să exprime firea lui Dumnezeu ori tot ceea ce are și este Dumnezeu. Nu îi pot aduce omului adevărul, calea și viața. Așadar, Hristoșii falși pot doar să imite lucrarea pe care a făcut-o deja Domnul Isus; tot ceea ce pot face este să săvârșească niște semne și minuni ca să înșele oamenii nesăbuiți și ignoranți. Sunt unii oameni care au fost posedați de duhuri rele și care declară cu obrăznicie că sunt Domnul Isus care S-a întors și Îl imită pe Domnul Isus făcând lucruri precum vindecarea bolilor și alungarea demonilor, săvârșirea de miracole și predicarea căii pocăinței și a iertării. Nu există nici urmă de îndoială că aceștia sunt Hristoși falși care amăgesc oamenii. Lucrarea lui Dumnezeu este mereu nouă și nu este niciodată veche, înaintând mereu, dezvoltându-se. El nu va repeta niciodată vechea lucrarea pe care a săvârșit-o în trecut. Acest lucru este ca atunci când

Domnul Isus a venit să lucreze; El a adus finalul Epocii Legii și a început Epoca Harului. El nu a repetat lucrarea pe care o făcuse Iahve Dumnezeu, emițând legea care să-i călăuzească pe oameni în viață ci, în schimb, Și-a săvârșit lucrarea de răscumpărare pe fundamentele lucrării din Epoca Legii. Domnul Isus i-a adus omenirii calea pocăinței și a iertării; câtă vreme venim înaintea Lui, ne mărturisim și ne căim, Domnul ne va ierta păcatele și ne va uita fărădelegile, făcându-ne vrednici să ne bucurăm de harul și de binecuvântările bogate pe care le oferă Domnul omenirii. Toată acea lucrare era nouă și nu ar fi putut fi realizată de niciun duh rău sau de Satana. Lucrurile sunt la fel și pentru Domnul Isus întors în zilele de pe urmă – Dumnezeu Atotputernic a încheiat Epoca Harului și a început Epoca Împărăției. Dumnezeu Atotputernic nu a repetat lucrarea de răscumpărare a Domnului Isus – El nu izgonește demonii, nu vindecă bolnavi și nu săvârșește miracole pentru oameni. În schimb, El exprimă adevărul și realizează acea etapă a lucrării în care îl judecă și îl curățește pe om, pe fundamentele lucrării de răscumpărtare. El mântuiește pe deplin omenirea de sub domeniul Satanei și ne aduce în Împărăția lui Dumnezeu. Aceasta este o lucrare a lui Dumnezeu pe care nu a realizat-o în trecut și care nu poate fi realizată de niciun Hristos fals. Atât timp cât știm că lucrarea lui Dumnezeu este mereu nouă și niciodată veche și înțelegem principiile de deosebire a lui Hristos cel adevărat de Hristoșii falși, vom face diferența în mod natural între arătarea și lucrarea lui Dumnezeu și înșelăciunea falșilor Hristoși.”

Am dobândit foarte multe din comunicarea fratelui Zhang; părtășia lui a fost foarte clară. Hristoșii falși pot doar să repete și să imite o parte din lucrarea pe care Dumnezeu a realizat-o în trecut, dar ei nu pot face nicio lucrare nouă niciodată, și nici nu pot să ofere omenirii o cale nouă. În acel moment, am înțeles adevărata semnificație din spatele cuvintelor Domnului

Isus: „**Că se vor scula hristoşi mincinoşi și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși**" (Matei 24:24). Sora Yang a spus că și ea culesese multe roade, așa că am stabilit o întâlnire cu fratele Zhang pentru seara următoare, astfel încât să-i putem asculta în continuare părtășia.

Am simțit că ceea ce avea de împărtășit fratele Zhang din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic era minunat și într-adevăr edificator pentru mine. Totuși, când m-am gândit la toate zvonurile din mediul online, încă eram puțin neliniștit. După ce m-am întors la biserica mea, l-am întrebat pe unul dintre frații mai în vârstă dacă știe ceva despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. El mi-a spus că pastorul spusese că nu ar trebui să avem de-a face cu ei; de asemenea, mi-a povestit și niște lucruri pe care le spuseseră câțiva pastori, judecându-L, atacându-L și condamnându-L pe Dumnezeu Atotputernic. Când am auzit asta, am șovăit un pic. Nu am pierdut timp și i-am spus imediat surorii Yang despre aceste informații negative și i-am sugerat să întrerupă legătura cu Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Totuși, sora Yang părea hotărâtă să investigheze lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Ea mi-a zis: „Oriunde mă duc urmele pașilor Mielului, îi voi urma. În ultima vreme, am înțeles mai multe adevăruri citind cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic online și vizionând tot felul de videoclipuri și de filme evanghelice de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. O mare parte din confuzia și problemele care m-au descurajat în trecut s-au risipit. Simt că cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic sunt adevărul. Indiferent de modul în care alții condamnă Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, eu voi cerceta chestiunea până când totul îmi va fi clar…" Nu am reușit să o conving pe sora Yang, așa că i-am blocat pe amândoi, pe ea și pe fratele Zhang, pe Facebook, și nu am îndrăznit să îi contactez din nou.

Totuși, n-au trecut nici măcar două zile înainte să nu mai am ce face la muncă. Zi de zi, nu aveam nimic altceva de făcut, decât să gătesc acasă. De vreme ce trândăveam, am deschis YouTube-ul ca să mă uit la niște filme,dar, în mod ciudat, de fiecare dată îmi apăreau filme, videoclipuri muzicale și opere corale realizate de Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Am început să mă gândesc: „Videoclipurile și filmele Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic sunt publicate atât de rapid. Este uimitor! Orice vine de la Dumnezeu e cu siguranță prosper, deci s-ar putea, oare, ca Biserica lui Dumnezeu Atotputernic să vină într-adevăr de la Dumnezeu? Toate lucrurile despre care mi-a vorbit fratele Zhang ultima oară se conformau adevărului. Poate ar trebui să mai încerc o dată să înțeleg Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Nu pot să refuz deodată să investighez lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă doar din cauza a ceea ce spun alți oameni.” Totuși, de îndată ce mi-am adus aminte de lucrurile de pe Internet care Îl condamnau pe Dumnezeu Atotputernic, precum și de avertismentul pastorului meu de a nu contacta Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, m-am gândit că poate nu ar trebui să merg mai departe. Așadar, am hotărât să caut alte videoclipuri la care să mă uit pe YouTube. Totuși, oriunde mă uitam, erau videoclipuri de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, iar eu am început să mă simt neajutorat. În cele din urmă, curiozitatea mea a preluat controlul și m-am gândit: „Nu contează dacă Biserica lui Dumnezeu Atotputernic este bună sau nu. Am să mă uit repede la videoclipurile lor și, dacă într-adevăr nu sunt bune, atunci va fi o lecție despre dobândirea discernământului.” Apoi, am accesat un videoclip intitulat Corul Evanghelic Performanța a 9-a. Acest videoclip mi-a atras atenția deoarece era o înfățișare autentică a societății contemporane cu care chiar mă identificam. Prezenta viața umană atât de clar, de realist și de autentic. Am plâns și am râs vizionându-l; inima mea a fost foarte

impresionată și plină de energie. Am simțit imperioasa nevoie să mă uit imediat la fiecare videoclip produs de Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. După aceea, am început să mă uit zilnic la videoclipuri de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și, într-o săptămână, am vizionat toate cele 17 episoade ale videoclipurilor corale chinezești. Cu cât le urmăream mai mult, cu atât simțeam o mai mare afinitate pentru ele. În inima mea părea să fie o forță care mă îndemna să mă uit și să investighez fără răgaz. M-am gândit: „Am vizionat atât de multe videoclipuri ale Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic; fiecare videoclip a fost atât de benefic pentru mine și, în plus, niciunul nu conține niciun cuvânt negativ: totul este pozitiv. Unele expun întunericul lumii, altele sunt mărturie pentru Dumnezeu, iar unele îl călăuzesc pe om ca să se întoarcă în fața lui Dumnezeu. Nu prezintă chestiunile trupești sau lumești cu falsitate. Biserica lui Dumnezeu Atotputernic este pătrunsă de lucrarea Duhului Sfânt. Nu este deloc așa cum se zvonește. Lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă merită cu siguranță să fie cercetată!”

Într-o zi, în timp ce navigam pe Facebook, am citit despre experiența și mărturia cuiva, intitulată „Am găsit mântuirea zilelor de pe urmă pe Facebook”. Am deschis-o și am văzut că această soră a avut experiențe asemănătoare cu ale mele. Când a intrat prima oară în legătură cu Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, prietenii ei din mediul online i-au trimis niște zvonuri în legătură cu biserica, zvonuri care chiar i-au zădărnicit calea. Am citit nerăbdător, dornic să aflu ce s-a întâmplat în cele din urmă. Am văzut că după ce această soră s-a rugat la Domnul și I-a cerut să o călăuzească, a simțit că nu poate să fie selectivă în privința lucrurilor pe care alege să le asculte și să le creadă, dar trebuia să investigheze într-un mod practic Biserica lui Dumnezeu Atotputernic pentru a discerne dacă este adevărată sau falsă. Să asculte orbește zvonurile și să refuze să investigheze cea de-a

doua venire a Domnului nu ar fi fost o abordare foarte rațională, așa că a simțit că trebuia să afle adevărul despre întoarcerea Domnului. Aceste cuvinte chiar rezonau cu mine. Întoarcerea Domnului este un lucru important și trebuie tratată cu prudență. Nu putem să urmăm pur și simplu turma; nu putem pur și simplu să o respingem și să ne împotrivim orbește. Am continuat să citesc articolul și am văzut că ceea ce a ajuns acea soră să înțeleagă despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic era cu totul diferit de ceea ce îi spuneau prietenii ei virtuali. În plus, ea a găzduit personal vizita unor surori din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic care au avut părtășie despre cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, și care au fost de ajutor și grijulii față de ea. Adevăratele experiențe de viață ale acestei surori mi-au spus că nu puteam continua să fiu înșelat de aceste zvonuri și nici să mă las influențat de bârfe, refuzând să cercetez lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Altfel, era foarte posibil să pierd mântuirea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Știam că trebuie să iau din nou legătura cu Biserica lui Dumnezeu Atotputernic pentru a investiga în continuare!

În noaptea aceea, pe când mă foiam și mă învârteam neliniștit în pat, m-am gândit: „Trebuie să o găsesc din nou pe sora Yang, chiar dacă am blocat-o. Dacă o pot găsi pe ea, cu siguranță îl voi putea găsi și pe fratele Zhang din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Sora Yang este o credincioasă adevărată și a cercetat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Până acum, trebuie să fi înțeles deja multe. Chiar trebuie să o întreb cum decurge investigarea ei.” Nu a fost ușor, dar, după câteva zile, cu ajutorul unor prieteni, am găsit contul de Facebook al surorii Yang. Am fost foarte bucuros că nu se supărase pe mine pentru că o blocasem. Când am contactat-o, mi-a zis că investigația ei o ajutase deja să se lămurească și că Dumnezeu Atotputernic este întoarcerea Domnului Isus.

Cu foarte mare bucurie, m-a pus în legătură și cu fratele Zhang. Când toți trei ne-am conectat online, le-am zis: „Cu ajutorul recentei mele experiențe, pot vedea că Domnul mă călăuzește. Sunt, de asemenea, dispus să caut și să investighez lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, dar am atât de multe întrebări pentru voi doi, despre care mi-ar plăcea să aveți părtășie. Singurul lucru pe care chiar nu reușesc să-l înțeleg este că Isus S-a întrupat ca bărbat pentru a-Și realiza lucrarea, așadar cum se face că acum Se întrupează ca femeie pentru a-Și face lucrarea? Este un mister. Frate Zhang, poți să îmi explici acest lucru?”

Ca răspuns la întrebarea mea, fratele Zhang a zis: „Da. În întrupările lui Dumnezeu sunt cuprinse taine – semnificația este nemărginită și profundă, cât și de nepătruns pentru noi. Prin urmare, trebuie să ne păstrăm inimile smerite privind întoarcerea Domnului. Chiar dacă lucrarea lui Dumnezeu nu este nici pe departe în concordanță cu noțiunile noastre, trebuie să avem grijă ce spunem. Nu trebuie să o judecăm fără să analizăm chestiunea. Sunt cât se poate de serios când spun că a judeca în mod arbitrar lucrarea lui Dumnezeu este o blasfemie împotriva Lui, iar păcatul blasfemiei nu poate fi iertat în această viață sau în următoarea. Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă a venit și a dezvăluit toate tainele. Lucrul acesta împlinește întru totul profeția lui Isus: «**Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteţi purta. Însă când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul. Căci El nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi tot ceea ce va auzi şi vă va anunţa lucrurile ce urmează să vină**» (Ioan 16:12-13). Să citim împreună cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic pentru a înțelege acest aspect al adevărului. Dumnezeu Atotputernic a zis: «**În acele vremuri, când a venit Isus, El era bărbat, dar când Dumnezeu vine de data aceasta, El este femeie. De aici, poți vedea că Dumnezeu a creat atât bărbații, cât și femeile de dragul lucrării Sale, iar El nu face**

deosebire între genuri. Când Duhul Său vine, El poate lua orice trup dorește, iar acel trup Îl poate reprezenta. Indiferent dacă este bărbat sau femeie, trupul Îl poate reprezenta pe Dumnezeu atâta vreme cât este trupul Său întrupat. Dacă Isus S-ar fi arătat ca femeie când a venit, cu alte cuvinte, dacă o fetiță și nu un băiat ar fi fost concepută de către Duhul Sfânt, acea etapă a lucrării ar fi fost realizată oricum. Dacă așa ar fi stat lucrurile, atunci etapa actuală a lucrării ar fi trebuit să fie realizată de un bărbat, dar lucrarea ar fi fost realizată oricum. Lucrarea realizată în oricare dintre aceste etape este la fel de semnificativă; nicio etapă a lucrării nu este repetată și nici nu intră în conflict cu cealaltă. În acele vremuri, Isus, făcându-Și lucrarea, era numit unicul Fiu, iar „Fiu" implică genul masculin. Atunci, de ce nu este menționat unicul Fiu și în această etapă? Acest lucru se întâmplă deoarece cerințele lucrării au necesitat o schimbare a genului, diferit de cel al lui Isus. La Dumnezeu, nu există nicio distincție a genului. El Își realizează lucrarea cum dorește și în realizarea ei nu întâmpină nicio restricție, ci este cu atât mai liber. Cu toate acestea, fiecare etapă a lucrării își are propria sa semnificație practică. Dumnezeu S-a întrupat de două ori, și e de la sine înțeles că întruparea Sa din zilele de pe urmă este pentru ultima oară. A venit să-Și dezvăluie toate faptele Sale. Dacă în această etapă, El nu S-ar întrupa pentru a realiza în mod personal lucrarea la care omul să fie martor, omul s-ar ține întotdeauna de ideea că Dumnezeu este doar bărbat, nu femeie. […] La început, când Iahve a creat omenirea, El a făcut două tipuri de ființe umane, atât bărbați, cât și femei; astfel, întruparea Sa a fost, de asemenea, diferențiată, fie în bărbat, fie în femeie. El nu a decis privitor la lucrarea Sa în funcție de cuvintele pe care le-a spus lui Adam și Evei. Cele două dăți când S-a întrupat au fost stabilite în întregime potrivit gândirii Sale din vremea

când a creat omenirea pentru prima oară; adică, El a realizat lucrarea celor două întrupări ale Sale în funcție de bărbatul și femeia de dinainte de a fi corupți» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cele două întrupări încheie semnificația întrupării”). «**După gen, unul este de gen masculin și celălalt de gen feminin; prin aceasta, semnificația întrupării lui Dumnezeu a fost întregită. Aceasta risipește concepțiile greșite ale omului despre Dumnezeu: Dumnezeu poate deveni atât de sex masculin cât și feminin, iar Dumnezeul întrupat este, în esență, fără gen. El a făcut atât bărbatul cât și femeia, iar pentru El nu există divizare de gen**» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Esența trupului locuit de Dumnezeu”).”

După ce am citit cuvintele lui Dumnezeu, fratele Zhang mi-a zis următoarele, în părtășie: „Orice face Dumnezeu are sens. Dumnezeu nu ar face nimic lipsit de sens sau valoare. Biblia spune: «Astfel, Dumnezeu l-a creat pe om după chipul Său, după chipul lui Dumnezeu l-a creat; bărbat şi femeie i-a creat» (Geneza 1:27). De aici putem vedea că, la început, Dumnezeu a creat bărbatul și femeia după chipul Său. Dumnezeu Se poate întrupa atât ca bărbat, cât și ca femeie. În Dumnezeu, nu există o diferențiere de gen; indiferent dacă El devine bărbat sau femeie, are esența lui Dumnezeu și poată să facă lucrarea proprie a lui Dumnezeu. Dumnezeu Și-a asumat două genuri diferite în cele două dăți în care S-a întrupat pentru a desăvârși semnificația întrupării Lui și pentru a risipi credința eronată a omenirii potrivit căreia Dumnezeu Se poate întrupa doar ca bărbat și că nu Se poate întrupa ca femeie. Acest fapt îi permite omenirii să-și dea seama că întruparea lui Dumnezeu poate să reprezinte nu doar identitatea unui bărbat, ci și a unei femei. Lucrul acesta îi permite omenirii să vadă că Dumnezeu este într-adevăr atotputernic, că nu suntem în stare să-L înțelegem și că nu ar trebui să-L judecăm sau să-L definim pe Dumnezeu în mod arbitrar. În

plus, esența lui Dumnezeu este cea a duhului, iar duhurile nu se deosebesc în funcție de gen. Genul se aplică doar omenirii create. Dumnezeu a devenit trup de două ori pentru a mântui și a răscumpăra omenirea, așadar, genul întrupării lui Dumnezeu depinde doar de perioada de timp în care Își săvârșește lucrarea în trup. Odată ce lucrarea lui Dumnezeu întrupat pe pământ este finalizată, El Se întoarce în lumea spirituală și, în acel moment, nu se mai face nicio diferențiere în funcție de sex. Așadar, dacă Îl delimităm pe Dumnezeu în cadrul unui anumit sex, lucrul acesta este o mare blasfemie!…”

Ascultând cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și părtășia fratelui Zhang, am avut o clipă de revelație. Am înțeles, în sfârșit, de ce Dumnezeu a ales un sex diferit pentru fiecare din cele două întrupări ale Sale. Am înțeles că acest lucru întruchipează voia lui Dumnezeu din momentul când a creat omenirea, cât și intențiile Sale binevoitoare. Dacă Dumnezeu ar veni să lucreze ca bărbat în ambele întrupări ale Sale, am crede pentru totdeauna că Dumnezeu este bărbat și am crede greșit că sexul masculin este mai măreț și cu un statut mai înalt decât sexul feminin. Dumnezeu întrupat din zilele de pe urmă care lucrează ca femeie este o întruchipare a echității și dreptății lui Dumnezeu și mi-a permis să văd incredibila semnificație a lui Dumnezeu care Se întrupează și lucrează, de această dată, ca femeie! În caz contrar, nu L-am înțelege niciodată pe Dumnezeu, iar noțiunile și delimitările noastre în ceea ce-L privește pe Dumnezeu nu ar fi eliminate niciodată și, mai mult decât atât, acest lucru ar jigni firea lui Dumnezeu. Prima dată când Dumnezeu S-a întrupat, El a apărut ca bărbat și, în zilele de pe urmă, a apărut ca femeie. Aceste două întrupări ale lui Dumnezeu ne arată, cu adevărat, semnificația deplină a întrupării lui Dumnezeu; mi-au oferit o înțelegere mai precisă și mai autentică a lui Dumnezeu. Slavă lui Dumnezeu! Lucrarea lui Dumnezeu este cu adevărat înțeleaptă!

După ce sora Yang și fratele Zhang au ascultat înțelegerea și cunoștințele mele privind cuvintele lui Dumnezeu, s-au bucurat că reușisem să înțeleg voia lui Dumnezeu și să mă lipsesc de noțiunile și interpretările mele greșite despre El. Au fost emoționați până la lacrimi de lucrarea de mântuire pe care Dumnezeu o realizase asupra mea. După aceea, ne-am reunit în părtășie de încă trei ori. Slavă lui Dumnezeu pentru îndrumarea Sa. Am înțeles din ce în ce mai multe din adevăr, am aflat taina întrupării lui Dumnezeu și am aflat taina celor trei etape ale lucrării lui Dumnezeu. Am învățat despre diferențele dintre lucrarea lui Dumnezeu și lucrarea oamenilor, dintre lucrarea Duhului Sfânt și lucrarea Satanei, și alte de aspecte ale adevărului. Am putut simți cu adevărat că Dumnezeu Atotputernic este întoarcerea Domnului Isus și că El este adevărul, calea și viața. În acea sâmbătă seara, sora Yang mi-a trimis un nou videoclip muzical intitulat „Dragostea lui Dumnezeu îmi cuprinde inima", „Voia lui Dumnezeu a fost dezvăluită – să-i desăvârșească pe cei ce Îl iubesc cu adevărat. Inocenți, plini de viață, închinați-I laudele voastre. Dansul de bucurie este frumos, să dansăm și să ne veselim în jurul tronului. Venim din cele patru colțuri ale pământului, chemați de glasul lui Dumnezeu. Cuvintele vieții ni le dăruiește, suntem curățați de judecata Lui. […]" Acest cântec a fost atât de încurajator pentru mine încât m-am emoționat până la lacrimi. Am format numărul surorii Yang, dar eram atât de copleșit de emoții, încât nu puteam vorbi. N-am putut decât să-i repet, de nenumărate ori, „Slavă lui Dumnezeu! Vă mulțumesc…."

După ce intensitatea sentimentelor mele s-a domolit, în aceeași noapte am purtat o discuție sinceră cu frații și surorile. Eram recunoscător că Dumnezeu Atotputernic nu renunțase la mântuirea mea în tot acel timp și că nu mă tratase conform răzvrătirii și împotrivirii mele. În schimb, El a fost mereu cu mine. A folosit filme evanghelice, videoclipuri, și articolele

fraților și ale surorilor despre experiențele lor pentru a mă călăuzi și a mă emoționa puțin câte puțin, aducându-mă înapoi în casa Lui și în fața Sa. Din adâncul inimii mele, le-am spus fraților și surorilor: „Deja am cunoscut iubirea lui Dumnezeu și, de asemenea, înțeleg adevărul întrupării lui Dumnezeu. Nu voi mai crede niciodată în bârfe sau zvonuri. Îl accept întru totul pe Dumnezeu Atotputernic drept Mântuitor și Dumnezeu al meu. Căci am stabilit deja că Dumnezeu Atotputernic este întoarcerea Domnului Isus – El este Dumnezeul care mi-a oferit atât de mult har, iar El este Răscumpărătorul omenirii.”

Când mă gândesc la cum, în trecut, am ascultat zvonurile, am fost plin de contradicții cu privire la lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și am rostit chiar unele cuvinte de judecată la adresa lui Dumnezeu și am fost atât de răzvrătit, mă simt extrem de îndatorat față de Dumnezeu –sunt profund îndurerat și plin de remușcări. Cu toate acestea, sora Yang mi-a spus: „Când nu-L cunoaștem pe Dumnezeu, ca ființe umane, noi suntem foarte predispuși la a fi înșelați de minciuni. Atât timp cât ne căim cu adevărat, Dumnezeu nu va ține socoteala. Cuvântul lui Dumnezeu spune: «**Dumnezeu nu a venit de data aceasta pentru a doborî oamenii, ci mai degrabă pentru a mântui oamenii în cea mai mare măsură posibilă. Cine este cu totul fără de greșeală? Dacă toată lumea ar fi doborâtă, atunci cum ar putea fi numită „mântuire”? Unele fărădelegi sunt făcute intenționat, în timp ce altele sunt făcute în mod involuntar. În ceea ce privește chestiunile involuntare, dacă te poți schimba după ce le recunoști, te-ar doborî Dumnezeu înainte de a te schimba? Poate Dumnezeu să mântuiască oamenii astfel? Nu așa lucrează El! Indiferent dacă faci fărădelegi în mod involuntar sau dintr-o natură de răzvrătire, trebuie să ții minte: după aceea, trebuie să te grăbești și să te trezești la realitate și să mergi înainte; indiferent ce situație apare,**

trebuie să mergi înainte. Lucrarea pe care o face Dumnezeu este aceea de mântuire, iar El nu-i va doborî la întâmplare pe oamenii pe care dorește să-i mântuiască»” („Voia lui Dumnezeu este să mântuiască oamenii în cea mai mare măsură” din Consemnări ale cuvântărilor lui Hristos). Cuvintele lui Dumnezeu mi-au oferit multă alinare și mi-au permis să văd că Dumnezeu este plin de milă și iertare. Iubirea lui Dumnezeu este atât de mare! Nu pot să ascund recunoștința față de Dumnezeu pe care o simt în inima mea. În timpul care a s-a scurs apoi, prin interacțiunile cu frații și surorile de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, am putut să văd că biserica nu este deloc așa cum pretind zvonurile că este. De fapt, este complet opusul. Acesta este locul în care să căutăm adevărul și să Îl cunoaștem pe Dumnezeu. Când organizăm întruniri în Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, nimeni nu vorbește despre mâncat, băut și veselie; nimeni nu vorbește despre mașini, bani sau case; nimeni nu vorbește despre lucrurile rele, murdare și mizerabile din lume. Cu toții citim cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic împreună și avem părtășie despre experiența noastră și cunoștințele noastre despre cuvintele lui Dumnezeu. Punem în practică și respectăm cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Văd că, în Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, cuvintele lui Dumnezeu dețin puterea, adevărul deține puterea, și Hristos deține puterea. Acesta este un loc plin de nepărtinire și de dreptate. Simt că trăiesc o viață frumoasă într-un nou cer și pământ! Acum, când îmi amintesc acele zvonuri, îmi dau seama că ele nu fac altceva decât să-i păcălească și să-i rănească pe oameni și că, din cauza acelor zvonuri, mai că am pierdut mântuirea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Din fericire, Dumnezeu Atotputernic m-a mântuit și mi-a permis să dobândesc o oarecare înțelegere asupra lucrării lui Dumnezeu. Spiritul meu s-a trezit, am străpuns pânza încâlcită a zvonurilor Satanei și am venit înaintea tronului lui Dumnezeu. Îl slăvesc pe Dumnezeu pentru că m-a mântuit!

5. O inimă rătăcitoare se întoarce acasă

de Novo, Filipine

Numele meu este Novo și sunt din insulele Filipine. Am urmat-o pe mama în credința ei în Dumnezeu de când eram mic și mă duceam cu frații mei să ascult predici la biserică. Deși crezusem în Domnul mulți ani, simțeam că nu trecusem prin nicio schimbare și că eram asemenea unui necredincios. În inima mea, mă gândeam într-una cum să câștig mai mulți bani, cum să-mi petrec zilele în confort și să mă bucur de traiul bun. În plus, ieșeam să beau împreună cu prietenii mei tot timpul și, când aveam ceva bani de cheltuială, mă duceam la jocuri de noroc. Știam că a face aceste lucruri era în contradicție cu voia Domnului – deseori mă rugam Domnului, îmi mărturiseam păcatele și luam înaintea Sa hotărârea fermă că voi renunța la aceste obiceiuri proaste și că nu voi mai păcătui niciodată începând din acea zi. Dar, de vreme ce prietenii mei mă amăgeau și mă atrăgeau, pur și simplu nu mă puteam controla. Și așa se face că am devenit din ce în ce mai degenerat, inima mea s-a îndepărtat tot mai mult de Dumnezeu, iar în rugăciunile mele nu mai exista nicio sinceritate. În fiecare săptămână, spuneam doar câteva rugăciuni simple, ca să scap cât mai repede. Uneori, simțeam o adevărată disperare deoarece știam că, atunci când Domnul Se va întoarce, El va judeca fiecare persoană pe baza acțiunilor și comportamentului său și apoi va hotărî dacă va fi ridicată la ceruri sau va coborî în iad. Simțeam că sunt atât de degenerat încât Dumnezeu nu avea să mă ierte din nou. Mai târziu, m-am însurat și am avut copii și nu mă gândeam decât la soția mea și la copiii mei. Îmi împinsesem credința într-un ungher al minții cu mult înainte. Pentru a le oferi un viitor mai bun copiilor mei și a-mi împlini dorința de a deveni bogat, am hotărât să plec la muncă în străinătate, acesta fiind motivul care m-a adus în Taiwan. După ce am

găsit un loc de muncă, tot nu mi-am schimbat stilul de viață. În timpul liber, ieșeam cu colegii să bem și să cântăm karaoke, ducând o viață plină de desfrâu; de mult timp îmi împinsesem credința în Dumnezeu într-un ungher al minții.

În 2011, lucram ca sudor într-o fabrică din Taiwan. Într-o zi, în 2012, o colegă din Taiwan a aflat că sunt catolic, așa că m-a invitat la Liturghie la biserica ei. Într-o duminică dimineață, a venit să mă ia de la fabrică și m-a dus la casa prietenului ei. Acolo l-am întâlnit pe fratele Joseph. El m-a întrebat: „Frate, crezi în a doua venire a Domnului Isus?” I-am spus că da. Apoi, m-a întrebat: „Știi ce lucrare va face Domnul Isus atunci când Se va întoarce?” Eu i-am răspuns: „Cred că atunci când Domnul Isus Se va întoarce, va sta pe un mare tron alb și va judeca omenirea. Toți vor răspunde pentru păcatele lor, îngenunchind în fața scaunului de judecată, iar apoi Domnul va decide dacă vor merge în ceruri sau în iad, pe baza acțiunilor și faptelor lor.” Fratele Joseph a continuat să mă întrebe: „Dacă ți-am spune că Domnul Isus a venit deja și că, în prezent, Își face lucrarea de judecată din zilele de pe urmă, îndeplinind astfel profeția că «**Judecata începe cu casa lui Dumnezeu**», ai crede acest lucru?” Am fost destul de surprins când l-am auzit spunând asta. M-am gândit: „Domnul Isus S-a întors deja? Cum este posibil? Nu am văzut marele tron alb apărând pe cer și nu L-am văzut pe Domnul coborând pe un nor alb. Și, totuși, spune că Domnul S-a întors să-Și facă lucrarea de judecată, îndeplinind astfel profeția că «**Judecata începe cu casa lui Dumnezeu**». Are sens. Înțelepciunea lui Dumnezeu este de nepătruns pentru om, prin urmare, aș face mai bine să continuu să caut.” Apoi, am răspuns: „Frate, nu aș îndrăzni să spun dacă Domnul Isus S-a întors sau nu, așa că te rog să-mi comunici despre asta”. După aceea, ei au găsit în Biblie o serie de pasaje referitoare la profețiile despre întoarcerea Domnului și faptul că-Și face lucrarea de judecată, pe care mi le-au citit. De

exemplu, în capitolul 4, versetul 17 din Epistola Întâi a lui Petru, se spune: „**Căci este timpul să înceapă judecata chiar de la Casa lui Dumnezeu.**” Și, de asemenea, în capitolul 16, versetele 12-13 din Evanghelia după Ioan: „**Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteţi purta. Însă când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul. Căci El nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi tot ceea ce va auzi şi vă va anunţa lucrurile ce urmează să vină.**” Fratele Joseph a spus că acest „Duh al adevărului” se referă la întoarcerea Domnului și la faptul că El exprimă adevărul și-Și face lucrarea de judecată. Dumnezeu din zilele de pe urmă S-a întors în trup ca Fiul Omului. Pe baza lucrării Sale de răscumpărare din Epoca Harului, El exprimă adevărul și face etapa lucrării Sale de judecată începând din casa lui Dumnezeu. În realitate, această lucrare de judecată este lucrarea pentru purificarea și mântuirea deplină a omului. Aceasta îndeplinește întocmai profețiile Domnului Isus: „**Iar dacă aude cineva cuvintele Mele şi nu le păzeşte, nu Eu îl judec. Căci Eu n-am venit să judec lumea, ci să mântuiesc lumea. Pe cel ce Mă respinge şi nu primeşte cuvintele Mele are cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am spus Eu, acela îl va judeca în ziua de pe urmă**” (Ioan 12:47-48). „**Căci Tatăl nu judecă pe nimeni, ci toată judecata I-a dat-o Fiului**” (Ioan 5:22). „**Şi I-a dat autoritate să facă judecată, pentru că este Fiul Omului**” (Ioan 5:27). Am ascultat cu atenție părtășia fratelui și am crezut că toate aceste mesaje pe care mi le împărtășea sunt adevărate, deoarece cred că toate profețiile Domnului trebuie să se împlinească, trebuie să se adeverească.

Apoi, fratele Joseph mi-a mai citit două pasaje din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic: „**Lucrarea de judecată este lucrarea proprie a lui Dumnezeu, astfel că trebuie săvârșită, evident, de către Dumnezeu Însuși; nu poate fi săvârșită de om în locul Său. Deoarece judecata înseamnă folosirea adevărului pentru a cuceri omenirea, este de**

necontestat că Dumnezeu Se va arăta tot ca imagine întrupată pentru a săvârși această lucrare printre oameni. Aceasta înseamnă că, în zilele de pe urmă, Hristos va folosi adevărul pentru a-i învăța pe oamenii din întreaga lume și a le face cunoscute toate adevărurile. Aceasta este lucrarea de judecată a lui Dumnezeu.” „În zilele de pe urmă, Hristos folosește o multitudine de adevăruri pentru a-i învăța pe oameni, pentru a demasca esența omului și pentru a-i analiza cuvintele și faptele. Aceste cuvinte cuprind diferite adevăruri, precum datoria omului, cum ar trebui el să asculte de Dumnezeu, cum ar trebui să Îi fie credincios lui Dumnezeu, cum ar trebui să trăiască umanitatea normală, precum și înțelepciunea și firea lui Dumnezeu și așa mai departe. Aceste cuvinte sunt toate îndreptate către esența omului și firea sa coruptă. În special, cele care dezvăluie cum Îl nesocotesc oamenii pe Dumnezeu vizează modul în care oamenii sunt o întruchipare a Satanei și o forță inamică față de Dumnezeu. În realizarea lucrării Sale de judecată, Dumnezeu nu clarifică pur și simplu natura oamenilor în doar câteva cuvinte; El o demască, o tratează și o emondează pe termen lung. Aceste metode de demascare, tratare și emondare nu pot fi înlocuite prin cuvinte obișnuite, ci prin adevărul de care oamenii sunt complet lipsiți. Doar metodele de acest fel pot fi considerate judecată; doar prin acest tip de judecată oamenii pot fi cuceriți și convinși pe deplin să I se supună lui Dumnezeu și, mai mult decât atât, să câștige adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu. Ceea ce aduce cu sine lucrarea judecății este faptul că omul înțelege adevăratul chip al lui Dumnezeu și adevărul despre răzvrătirea proprie. Lucrarea judecății îi permite omului să înțeleagă mai bine voia lui Dumnezeu, scopul lucrării lui Dumnezeu și tainele de neînțeles pentru el. De asemenea, îi permite omului să își recunoască și să își

cunoască esența coruptă și rădăcinile stricăciunii sale, precum și să descopere urâțenia omului. Aceste efecte sunt toate aduse de lucrarea judecății, deoarece esența acestei lucrări este de fapt lucrarea de dezvăluire a adevărului, căii și vieții lui Dumnezeu în fața tuturor celor care au credință în El. Această lucrare este lucrarea de judecată realizată de Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”).

După ce a citit aceste cuvinte, fratele Joseph mi-a comunicat multe adevăruri privitoare la lucrarea lui Dumnezeu de judecată din zilele de pe urmă. Am ajuns să înțeleg că lucrarea lui Dumnezeu este foarte practică și că nu este deloc supranaturală, că lucrarea lui Dumnezeu de judecată din zilele de pe urmă nu este deloc așa cum îmi imaginasem eu. Îmi închipuisem că Dumnezeu pune o masă uriașă în înaltul văzduhului, că Dumnezeu stă pe un mare tron alb și toată omenirea îngenunchează înaintea Lui. Apoi, că Dumnezeu ne va enumera păcatele unul câte unul, pentru a stabili dacă am fost buni sau răi și va decide dacă ne ducem în cer sau în iad. În schimb, Dumnezeu a devenit trup și a venit în lume ca să exprime adevărul într-un mod practic, să judece păcatele omului și să expună adevărul stricăciunii omului, precum și natura și esența lui. Fratele Joseph și-a continuat părtășia, spunându-ne că firile noastre satanice, cum ar fi aroganța și trufia noastră, necinstea și viclenia noastră și egoismul și josnicia noastră, trebuie să fie toate supuse judecății lui Dumnezeu înainte să putem fi purificați. Rezultatul final al lucrării de judecată a lui Dumnezeu este ca noi să ne putem vedea murdăria și corupția, urâțenia și ticăloșia noastră și să ne vedem esența care-L sfidează și trădează pe Dumnezeu, ca să putem ști că am fost atât de profund corupți de Satana, că suntem plini de firi satanice, că suntem întruchiparea Satanei și că ar trebui să pierim. Numai în acest fel putem ajunge să ne urâm și să ne blestemăm și să ne

lepădăm de Satana odată pentru totdeauna. Mai mult decât atât, este ca prin judecata și mustrarea cuvintelor lui Dumnezeu să putem ajunge să cunoaştem firea dreaptă, sfântă și de neofensat a lui Dumnezeu. Aunci, fără să ne dăm seama, frica de Dumnezeu va spori în inimile noastre, nu vom mai îndrăzni niciodată să ne răzvrătim cu nesăbuință împotriva lui Dumnezeu și să-L sfidăm și vom deveni capabili să ne lepădăm de trup și să practicăm adevărul. Odată ce firea vieții noastre s-a schimbat, vom putea să ascultăm cu adevărat de Dumnezeu și să ne închinăm Lui. Și, odată ce am dobândit diferite aspecte ale adevărului exprimat de Dumnezeu în zilele de pe urmă, atunci vom fi purificați și mântuiți pe deplin de Dumnezeu și vrednici de a fi aduși de Dumnezeu în Împărăția Lui. Aceia care refuză să accepte lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă sunt incapabili să dobândească purificarea de la Dumnezeu – în cele din urmă, ei pot fi doar eliminați de lucrarea lui Dumnezeu și vor fi pierdut șansa de a fi mântuiți și de a intra în Împărăția cerurilor. Auzind părtășia fratelui Joseph, am simțit că lucrarea lui Dumnezeu de mântuire a omului este atât de adevărată și de practică!

M-am gândit la felul în care crezusem în Domnul mulți ani și, cu toate că adeseori îmi mărturiseam Domnului păcatele și mă căiam, tot continuam apoi să păcătuiesc, să mint, să înșel, să fiu necinstit și viclean și, frecvent, chiar îmi dezvăluiam firea cea satanică, nebunesc de arogantă, înfumurată și trufașă. Trăiam constant într-un ciclu al păcătuirii și mărturisirii, al mărturisirii și păcătuirii – trăiam într-o durere de nedescris. Dumnezeu a venit acum să-Și facă lucrarea de judecată și purificare din zilele de pe urmă, iar acest lucru este extrem de necesar pentru omenirea coruptă. Aceia care cred în Domnul și ale căror păcate au fost iertate tot au nevoie de purificarea lucrării de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Biblia spune: „Sfinţirea, fără de care nimeni nu-L va vedea pe Domnul!” (Evrei

12:14). Domnul este sfânt. Dacă doar ni se iartă păcatele, dar natura noastră păcătoasă și firile satanice nu sunt purificate, atunci, în orice moment, încă suntem capabili să păcătuim și să-L sfidăm pe Dumnezeu, să ne plângem frecvent sau chiar să-L trădăm pe Dumnezeu. Plini de o asemenea pângărire și stricăciune, cum am putea fi vrednici să privim chipul Domnului? Numai atunci am simțit în inima mea cât de necesară este lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă! Ar fi atât de nerealist, atât de nepractic dacă Domnul ar veni și, potrivit noțiunilor și închipuirilor oamenilor, i-ar lua pe toți în aer să-L întâlnească! Apoi, fratele Joseph mi-a comunicat experiențele lui și mărturia privind modul în care a acceptat judecata și mustrarea lui Dumnezeu. Am simțit cu adevărat că părtășia lui conținea luminarea și iluminarea Duhului Sfânt. Să o ascult a fost foarte edificator și am crezut că Domnul Isus S-a întors într-adevăr. Astfel, am hotărât să caut și să cercetez lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, ca să nu-mi ratez șansa de a întâmpina venirea Domnului.

După aceea, fratele Joseph mi-a dat un exemplar din Cuvântul Se arată în trup, iar eu am fost încântat. Când m-am întors în dormitorul meu în acea seară, am început să citesc din cuvintele lui Dumnezeu și le-am citit toată noaptea. Am citit aceste cuvinte ale lui Dumnezeu Atotputernic: „**Gurile voastre sunt pline de cuvinte mincinoase și obscene, trădătoare și arogante. Nu ați rostit niciodată cuvinte sincere către Mine, nici cuvinte sfinte, nici cuvinte prin care să vă arătați supunerea față de Mine, după ce ați experimentat cuvântul Meu. Cum este credința voastră, la urma urmelor? Inimile voastre sunt pline de dorințe și bogății, mințile voastre sunt pline de lucruri materiale. Zilnic, calculați cum să obțineți ceva de la Mine, cât de multă bogăție și cât de multe lucruri materiale ați primit de la Mine. Zilnic, așteptați ca și mai multe binecuvântări să se pogoare asupra voastră, ca să vă puteți bucura, și mai mult și mai**

bine, de acele lucruri care pot aduce bucurie. Ceea ce este în cugetul vostru în fiecare moment nu sunt Eu, nici adevărul care de la Mine purcede, ci soții (soțiile) voastre, fii, fiicele, ceea ce mâncați și îmbrăcați, și cum s-ar putea ca plăcerile voastre să fie chiar și mai numeroase, chiar și mai bune. Chiar și atunci când vă umpleți stomacurile până la refuz, oare nu sunteți doar cu puțin mai mult decât niște cadavre? Chiar și când vă împodobiți splendid înfățișarea exterioară, nu sunteți oare tot niște cadavre ambulante, fără viață? Vă spetiți de dragul stomacurilor voastre, până când părul vostru ajunge să fie presărat cu fire cărunte, dar niciunul dintre voi nu sacrifică un singur fir de păr pentru lucrarea Mea. Sunteți mereu pe fugă, solicitându-vă trupurile și storcându-vă creierii, de dragul trupurilor voastre și pentru fii și fiicele voastre, însă niciunul dintre voi nu arată vreo preocupare sau vreo grijă față de voia Mea. Oare ce mai sperați să obțineți de la Mine?” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Mulți sunt chemați, puțini sunt aleși”).

Ceea ce au dezvăluit aceste cuvinte era exact situația din viața mea, ele erau ce simțeam cu adevărat în inima mea. Cuvintele au fost ca o sabie cu două tăișuri care mi-a străpuns inima amorțită. Am știut că numai Dumnezeu putea scruta profunzimile inimii omului și că numai Dumnezeu putea dezvălui adevărul corupției omenirii, precum și ceea ce este profund ascuns în om. Am simțit că aceste cuvinte erau cuvântările Duhului Sfânt și că erau glasul lui Dumnezeu. Din cuvintele lui Dumnezeu, am ajuns să aflu că, deși crezusem în Domnul mulți ani și de multe ori mărturisisem și mă căisem în fața Domnului, natura mea păcătoasă și firea satanică nu fuseseră purificate și nu se schimbaseră deloc. Doar recunoșteam numele Domnului, dar, în inima mea, nu era loc pentru Domnul și nici nu mă sacrificam sau lucram pentru El. Mă preocupa mereu modul prin care să câștig mai mulți

bani, să-mi sporesc plăcerile trupești și cum puteam să-mi fac familia să trăiască mai prosper, nefiind nici măcar o dată preocupat de voia lui Dumnezeu. Chiar știam că mințeam și păcătuiam des, dar nu mă gândeam deloc la asta. Crezusem întotdeauna că Dumnezeu era Dumnezeu cel mereu iubitor, milostiv pentru totdeauna și, chiar dacă aș fi păcătuit, El mi-ar fi iertat păcatele, ar fi fost milostiv față de mine și m-ar fi binecuvântat. Numai după ce am citit aceste cuvântări rostite de Dumnezeu în zilele de pe urmă, am văzut firea dreaptă și sfântă a lui Dumnezeu și am știut că firea lui Dumnezeu nu poate fi ofensată de nimeni. Înlăuntrul meu, judecata și mustrarea cuvintelor lui Dumnezeu au dat naștere respectului pentru El, iar eu mi-am deplâns trecutul. Am căzut înaintea lui Dumnezeu și am plâns cu amărăciune: „Dumnezeule, m-am răzvrătit împotriva Ta, Te-am înșelat și Te-am sfidat în multe lucruri și nu sunt demn să vin înaintea Ta. Tot ce am făcut merită numai pedeapsă. O, Dumnezeule, Îți mulțumesc pentru că mi-ai dat ocazia de a mă pocăi și de a fi mântuit. De acum înainte, voi face tot ce-mi stă în putere să caut adevărul, să îmi realizez bine datoria și să-Ți răsplătesc dragostea.” După ce m-am rugat, am luat o hotărâre fermă: trebuie să accept judecata lui Dumnezeu și să-mi schimb viața în care păcătuiesc și apoi mărturisesc; trebuie să citesc mai mult cuvintele lui Dumnezeu și să le contemplu mai mult ca să înțeleg mai mult din adevăr și să am puterea de a-mi lepăda trupul, de a practica adevărul și de a împlini voia lui Dumnezeu.

Din acel moment, am luat Cuvântul Se arată în trup cu mine la serviciu, că să pot citi și contempla cuvintele lui Dumnezeu în timpul pauzelor de lucru. Din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, am văzut cât de corupte și răzvrătite erau comportamentul și gândurile mele. Mai târziu, am citit aceste cuvinte ale lui Dumnezeu, care spun: „ **Rugăciunea ta ar trebui să decurgă pas cu pas, în conformitate cu adevărata stare din**

inima ta și cu lucrarea Duhului Sfânt; te afli în comuniune cu Dumnezeu, în conformitate cu voia Lui și cu ceea ce El cere de la oameni. Când începi să practici rugăciunea, mai întâi dăruiește-ți inima lui Dumnezeu. Nu căuta să înțelegi voia lui Dumnezeu – încearcă doar să rostești cuvintele venite din inima ta către Dumnezeu. Când vii înaintea lui Dumnezeu, grăiește astfel: «O, Dumnezeule! Abia azi înțeleg că obișnuiam să nu mă supun Ție. Sunt cu adevărat corupt și vrednic de dispreț. Doar mi-am irosit viața. Începând de azi, voi trăi pentru Tine. Voi duce o viață care să aibă un sens și voi face voia Ta. Fie ca Duhul Tău să lucreze întotdeauna în mine și să mă ilumineze și să mă lumineze necontenit. Lasă-mă să aduc mărturie puternică și răsunătoare înaintea Ta. Lasă ca Satana să vadă gloria Ta, mărturia Ta și dovada triumfului Tău manifestându-se în noi.» Când te rogi astfel, inima ta se va elibera pe deplin. După ce te-ai rugat în acest fel, inima ta va fi mai aproape de Dumnezeu și” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Despre practica rugăciunii”). În cuvintele lui Dumnezeu, am găsit o cale de practică pentru a-mi înlătura firea coruptă și am început să mă rog lui Dumnezeu cu toată convingerea, cu o inimă sinceră, destăinuindu-mă lui Dumnezeu în legătură cu firea mea coruptă și spunându-I ceea ce speram, în inima mea, să realizez. L-am rugat să mă îndrume ca să pot trăi respectându-I cuvintele. Prin asemenea rugăciuni, am simțit adeseori că Dumnezeu mă călăuzea și mă lumina, iar inima mi s-a umplut de credință și putere. Nu am mai trăit așa cum făcusem înainte și nici nu am mai acționat conform acelor gânduri și idei corupte pe care le aveam în inima mea. Viața mea se schimbase; nu mai era viața degenerată pe care o dusesem înainte, păcătuind și mărturisind, ci, în schimb, trăiam cu adevărat înaintea lui Dumnezeu și dobândisem grija și protecția lui Dumnezeu.

În iulie 2014, m-am întors în insulele Filipine și numai atunci am conștientizat că Dumnezeu alesese, de asemenea, mulți frați și multe surori din Filipine. Am fost atât de fericit. Acum, am părtășie despre cuvintele lui Dumnezeu cu frații și surorile mele din biserică, trăim o viață duhovnicească și ne ajutăm și ne sprijinim unii pe alții. Căutăm cu toții adevărul; căutăm să ne schimbăm firile și să fim mântuiți de Dumnezeu. De asemenea, suntem martori ai lucrării din zilele de pe urmă a lui Dumnezeu Atotputernic pentru oamenii din țara noastră, precum și pentru cei din alte țări, astfel încât ei să știe că Domnul Isus S-a întors deja și că ei, ca și noi, pot dobândi mântuirea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Îi mulțumesc lui Dumnezeu Atotputernic! Acum trăiesc o viață foarte îmbogățită și fericită. M-am debarasat complet de viața degenerată și decadentă pe care o trăisem înainte. Dumnezeu Atotputernic este acela care m-a îndrumat să-mi găsesc scopul și direcția în viață. Simt că aceasta este singura cale de a trăi o viață plină de însemnătate!

6. Ascultă! Cine este Cel care vorbește?

de Zhou Li, China

Ca predicator în biserică, nimic nu este mai dureros decât sărăcia spirituală și lipsa lucrurilor pe care să le predic. M-am simțit neajutorată văzând că tot mai puțini frați și surori vin la întruniri și am venit de numeroase ori în fața Domnului ca să mă rog sincer și să-I cer să le întărească credința fraților și surorilor. Dar pustiirea bisericii nu a scăzut deloc și chiar și eu trăiam într-o stare de slăbiciune și negativism…

Lucram acasă într-o zi, când fratele Wang și fratele Lin și-au făcut brusc apariția și i-am primit cu bucurie. După ce ne-am salutat, fratele Wang a spus: „Soră Zhou, care este starea spiritului tău în această perioadă?” Am oftat și am zis: „Nici nu mai vorbi despre asta. Spiritul meu este slăbit acum și nu am nimic de spus în predicile mele! Frații și surorile sunt de asemenea negativiști și slabi. Abia dacă mai vine cineva la biserică.” Fratele Lin a întrebat: „Soră Zhou, știi de ce nu ai nimic de spus în predici și de ce sunt atât de puțini oameni în biserică?” Imediat ce a vorbit, m-am gândit: „Exact asta vreau să aflu. Oare chiar ar putea ei să știe de ce?” Am întrebat în grabă: „De ce?” Fratele Wang a spus: „Deoarece Domnul S-a întors deja. S-a întrupat a doua oară și Își rostește cuvintele și săvârșește o nouă lucrare. Mulți frați și surori au acceptat deja lucrarea lui Dumnezeu din Epoca Împărăției și trăiesc în curentul lucrării actuale a Duhului Sfânt. Starea lor devine din ce în ce mai bună. Cei care nu au ținut pasul cu noua lucrare a lui Dumnezeu au pierdut lucrarea Duhului Sfânt și, prin urmare, nu au cuvinte pe care să le predice și sunt negativiști și slabi. Trebuie să ne grăbim să ținem pasul cu urmele lui Dumnezeu!” Auzind aceasta, mi-am amintit dintr-odată cuvintele colegului meu mai vechi: „Dacă cineva spune că Dumnezeu a venit să facă o lucrare nouă și că a

rostit cuvinte noi, acest lucru este o abatere de la Biblie, iar abaterea de la Biblie înseamnă lipsă de credință în Domnul; este o apostazie.” Gândindu-mă la lucrul acesta, am spus cu foarte mare seriozitate: „Oare colegii de rang superior nu ne spun deseori că a te abate de la Biblie înseamnă să nu crezi în Domnul? Ar trebui să știți cu toții asta, că abaterea de la Biblie este o abatere de la calea Domnului. Cum îndrăzniți să-ncercați să-mi predicați astfel?” M-am ridicat furioasă în timp ce spuneam aceasta. Fratele Lin a spus: „Soră Zhou, nu te enerva. Știm că ești plină de zel și crezi sincer în Dumnezeu și de aceea îți vorbim despre noua lucrare a lui Dumnezeu. Credem în Domnul de atât de mulți ani. Nu am așteptat mereu întoarcerea Domnului? Acum Domnul S-a întors și săvârșește lucrarea de judecată din zilele de pe urmă. Aceasta este o veste minunată. Trebuie să căutăm și să investigăm cu sârguință și să nu pierdem ocazia de a-L întâmpina pe Domnul!” Fără să mai aștept ca fratele Lin să-și termine ideea, am ridicat mâna și l-am întrerupt vehement: „Oprește-te, oprește-te! Nu mai spune nimic altceva. Nu voi crede în lucruri care se abat de la Biblie. Tu nu respecți calea Domnului, dar eu trebuie să o fac.” Au văzut că nu-i ascultam deloc, așa că n-au avut de ales decât să plece. S-au mai întors de câteva ori mai târziu, dar pur și simplu i-am ignorat.

Ceva mai târziu, fratele Wang și fratele Lin au venit la mine acasă cu două surori ca să-mi predice Evanghelia. În acea zi, alegeam fasole în casă în timp ce soțul meu lucra afară. I-a văzut venind și i-a poftit în casă. Imediat ce i-am văzut, inima a început să-mi bată cu putere: de ce s-au întors iarăși și au adus două ajutoare cu ei? Toți patru au intrat în casă, m-au salutat și apoi au început să aibă părtășie cu soțul meu. M-am simțit și mai agitată și mi-am zis în sinea mea: „Ceea ce predică ei se abate de la Biblie, așa că trebuie să-mi supraveghez soțul și să nu-l las să creadă nimic!” Am vrut să-i alung, dar mă temeam că soțul meu se va supăra pe mine. Tot ce

puteam să fac era să păstrez tăcerea, deși nu credeam niciun cuvânt din ce spuneau. Dar soțul meu asculta, dădea din cap și nu se putea opri să nu spună: „Da, corect! Da, așa este! Explicați atât de bine!” Văzând că soțul meu este atât de cucerit, m-am enervat deodată, m-am uitat la el și am izbucnit: „Ce este așa? Cât de mult ai citit Biblia? De când crezi în Dumnezeu? Te-ai rugat Domnului? Îi aprobi întruna, dar cât de mult înțelegi?” După ce am făcut o asemenea zarvă, camera s-a scufundat deodată în liniște și toți s-au uitat unii la alții. Soțul meu mi-a spus grăbit: „Nu țipa. Ascultă mai întâi. E un lucru bun pentru noi. Dacă nu asculți, cum poți ști dacă este corect sau greșit?” Văzând că nu-l pot opri să-i asculte, am mișcat furioasă fasolea înainte și înapoi cu ambele mâini, făcând în mod intenționat mult zgomot și m-am gândit: „Să te las să asculți? Nu te las să auzi nimic. O să pun capăt acestei situații!” Dar zgomotele puternice pe care le făceam cu fasolea nu l-au oprit pe soțul meu să le asculte părtășia. Dimpotrivă, a vorbit și a râs cu cei patru, iar părtășia lor a fost cât se poate de armonioasă. După ceva timp, soțul meu mi-a spus fericit: „O, Li! Domnul S-a întors cu adevărat. Cuvintele din această carte sunt cuvântările personale ale lui Dumnezeu! Este atât de minunat! Li, du-te și gătește ceva pentru noi.” I-am aruncat o privire și nu am răspuns. Mai târziu, fratele Lin i-a lăsat soțului meu câteva casete, o carte de imnuri și o copie din „Cuvântul Se arată în trup” și apoi a plecat. Nu am mai rezistat și i-am zis soțului meu: „De câte ori ne-au spus colegii de rang superior că nu ne putem abate de la Biblie atunci când credem în Dumnezeu și că abaterea de la Biblie înseamnă că nu credem în Dumnezeu? Ai uitat? De ce nu poți să iei atitudine în această chestiune?” Soțul meu a zis fără ezitare: „Ce spun ei nu este o abatere de la Biblie, dar este mai înalt și mai profund decât Biblia. Mai mult, noua lucrare a lui Dumnezeu pe care o răspândesc ei împlinește cuvântul Domnului și profețiile din Apocalipsa lui Ioan. După ce le-am

ascultat părtășia, înțeleg și îmi sunt limpezi multe lucruri din Biblie pe care nu le pricepeam înainte. Evanghelia lui Dumnezeu Atotputernic pe care o mărturisesc ei este adevărata cale. Deschide ochii și privește. Au mai rămas doar câțiva oameni în biserica noastră. Biserica a devenit pustiită. Totuși, tu nu renunți la cuvintele colegilor tăi de rang superior. Nu este acest lucru prea ridicol? Ai face mai bine să te grăbești și să cercetezi.” Auzindu-l spunând asta, am zis mânioasă: „Ce știi tu? Să te abați de la Biblie înseamnă să-L trădezi pe Domnul. Dacă tu nu respecți Biblia, eu o voi face!”

După aceasta, imediat ce avea timp, soțul meu citea zilnic cartea lăsată de fratele Lin, „Cuvântul Se arată în trup”. Într-o zi, soțul meu s-a trezit înainte de ivirea zorilor ca să citească acea carte. L-am auzit uluită pe soțul meu citind: **„Oare ai uitat […] Ai uitat […]?”** (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cum a ajuns Petru să-L cunoască pe Isus”). Auzindu-l citind cu voce tare, m-am supărat puțin și m-am gândit: „Atât de devreme dimineața și nu mă lasă să dorm!” După ceva timp, am auzit slab: „**Pentru că, înainte de a fi răstignit Isus, El îi spusese: «Eu nu sunt din lumea aceasta și nici tu nu ești din lumea aceasta»**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cum a ajuns Petru să-L cunoască pe Isus”). Ciudat! De ce este menționat Domnul Isus în această carte? Poate am auzit greșit? Apoi am auzit clar: „**Oare ai uitat […] Ai uitat […]?**” Când am auzit aceasta, inima mi-a tresărit puțin și nu am mai putut să dorm. Mi-am spus în sinea mea: „Cine a rostit aceste cuvinte? O, Dumnezeule! Tu ești Cel care îmi pune întrebarea aceasta? Este ca și cum Tu mi-ai spune aceste cuvinte. Sunt atât de blânde! Trebuie să mă trezesc rapid și să pregătesc micul dejun. După micul dejun, voi vedea până la urmă ce se spune în acea carte, ca să-mi dau seama dacă se abate într-adevăr de la Biblie și dacă acestea sunt cuvintele lui Dumnezeu.”

După micul dejun, soțul meu s-a dus să citească din nou cartea. Mi-am spus: „De ce nu mi-a cerut să o citesc cu el?” Am rămas mult timp lângă ușă, dar soțul meu a continuat să stea cu nasul în carte și nu m-a observat. Așa că m-am învârtit de colo-colo prin bucătărie. Eram foarte îngrijorată. Voiam tare mult să citesc ce era scris în carte. Prin urmare, am băgat capul pe ușă și am văzut că soțul meu încă era cu nasul în carte. Am vrut să merg și să o citesc și eu, dar când m-am gândit de câte ori veniseră frații și surorile să-mi predice și cum îi refuzasem mereu, mă întrebam dacă soțul meu mă va critica dacă aveam inițiativa să merg și să o citesc. Dacă m-ar critica, m-aș simți atât de rușinată! Gândindu-mă la aceasta, m-am retras. Pe când mă plimbam de colo-colo pe afară, mi-am amintit cuvintele pe care soțul meu le citise cu voce tare dimineața și m-am simțit și mai neliniștită. M-am gândit: „Nu merge așa. Trebuie să intru și să văd despre ce este vorba în carte.” Dar m-am retras din nou când am ajuns la ușă. Stăteam ca pe ace și nu știam ce să fac. În cele din urmă, am luat o decizie: „O! Dumnezeu vrea să vorbesc deschis! Cine mi-a zis să vorbesc așa și să nu ascult sfatul soțului meu?” Așadar mi-am făcut curaj, am intrat în cameră și, luându-mi inima în dinți, am spus stânjenită: „Pot să o citesc împreună cu tine?” El s-a uitat la mine și a părut foarte surprins, apoi a spus încântat: „Vino, vino! Hai să citim împreună.” În acel moment, am fost extrem de emoționată. Soțul meu nu mă criticase așa cum mi-am imaginat! Inima mea neliniștită s-a calmat în cele din urmă și am citit fericită cartea împreună cu soțul meu. Însă cuvintele pe care le citeam în carte nu erau ceea ce auzisem la primele ore ale dimineții! Chiar atunci, soțul meu a ieșit, iar eu am răsfoit în grabă paginile cărții. Dintr-odată am văzut ceea ce căutam și am citit bucuroasă cu voce tare: „**Petru a fost foarte încurajat de cuvintele lui Isus, pentru că, înainte de a fi răstignit Isus, El îi spusese: «Eu nu sunt din lumea aceasta și nici tu nu ești din lumea aceasta». Mai târziu, când Petru a**

ajuns într-un punct de mare durere, Isus i-a amintit: «Petre, ai uitat? Eu nu sunt din lume și numai pentru lucrarea Mea am plecat mai devreme. Nici tu nu ești din lume, ai uitat? Ți-am spus de două ori, nu-ți amintești?» Petru L-a auzit și a zis : «N-am uitat!» Isus a spus, apoi: «Odată ai petrecut un timp fericit, împreună cu Mine, în cer, și o perioadă de timp lângă Mine. Ție ți-e dor de Mine, iar Mie Mi-e dor de tine. Deși făpturile nu merită să fie pomenite în ochii Mei, cum să nu pot iubi pe cineva care este nevinovat și vrednic de iubire? Ai uitat făgăduința Mea? Trebuie să accepți însărcinarea pe care ți-am dat-o pe pământ; trebuie să îndeplinești sarcina pe care ți-am încredințat-o. Într-o zi, te voi călăuzi, cu siguranță, ca să fii lângă Mine»” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cum a ajuns Petru să-L cunoască pe Isus”). Am citit pasajul de mai multe ori și, cu cât îl citeam mai mult, cu atât simțeam că aceste cuvinte nu se abat de la Biblie. Erau doar mai clare și mai transparente decât Biblia. Dar colegii mei de rang superior spuseseră: „Oricine răspândește mesajul că Dumnezeu vine să facă o lucrare nouă și că Dumnezeu rostește cuvinte noi se abate de la Biblie, iar abaterea de la Biblie este o abatere de la calea Domnului.” Dar ce spuseseră ei nu corespundea faptelor, nu-i așa? M-am rugat în inima mea: „O, Dumnezeule! Ce înseamnă toate acestea? Te rog să mă luminezi și să mă îndrumi astfel încât să-Ți înțeleg voia…”

Mai târziu, am văzut cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic care spuneau: „**Timp de mulți ani, modul tradițional de a crede al oamenilor (cel al creștinismului, una dintre cele trei religii majore ale lumii) a fost citirea Bibliei; îndepărtarea de Biblie nu este credință în Domnul, îndepărtarea de Biblie este o heterodoxie și o erezie și, chiar şi atunci când oamenii citesc alte cărți, respectivele cărți trebuie să se întemeieze pe explicația Bibliei. Cu alte cuvinte, dacă spui că ai credință în**

Dumnezeu, atunci trebuie să citești Biblia, trebuie să mănânci și să bei Biblia, iar în afara Bibliei trebuie să nu te închini niciunei cărţi care nu pleacă de la Biblie. Dacă o faci, atunci Îl trădezi pe Dumnezeu. Din momentul în care a existat Biblia, credința oamenilor în Domnul a fost credința în Biblie. În loc să spunem că oamenii cred în Domnul, este mai bine să spunem că ei cred în Biblie; în loc să spunem că ei au început să citească Biblia, este mai bine să spunem că ei au început să creadă în Biblie; și, în loc să spunem că ei s-au întors la Domnul, ar fi mai bine să spunem că ei s-au întors la Biblie. Astfel, oamenii venerează Biblia ca și cum ar fi Dumnezeu, ca și cum ar fi ceea ce le dă viață, iar pierderea ei ar fi același lucru cu pierderea vieții. Oamenii văd Biblia ca fiind la fel de importantă ca Dumnezeu, ba chiar există unii care o văd ca fiind mai importantă ca Dumnezeu. Dacă oamenii sunt lipsiţi de lucrarea Duhului Sfânt, dacă nu-L pot simți pe Dumnezeu, ei pot trăi în continuare, dar de îndată ce pierd Biblia ori pierd celebrele capitole și pilde din Biblie, este ca și cum și-ar fi pierdut viața” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Despre Biblie (1)”). Cuvintele lui Dumnezeu mi-au atins cu adevărat inima. Acestea nu vorbeau, de fapt, despre mine? Întorcându-mă cu gândul în trecut, la momentul în care am început să cred în Domnul, acesta era modul în care-mi susțineam credința. Tratam Biblia ca pe cheia vieții mele. Trebuia să o așez undeva la înălțime de fiecare dată după ce o citeam, de frică să nu o atingă copiii. Considerasem Biblia mai presus de toate și crezusem chiar că abaterea de la Biblie este o trădare a Domnului. Greșisem oare crezând aceasta? Cu o inimă dornică de căutare, am continuat să citesc de la „Despre Biblie (1)” până la „Despre Biblie (4)”. Cu cât citeam mai mult, cu atât mă simțeam mai luminată. Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic m-au făcut să înțeleg pe deplin. Am aflat că Biblia era doar o consemnare istorică a lucrării lui Dumnezeu și o mărturie a

primelor două etape ale lucrării lui Dumnezeu. Întocmai așa cum Vechiul Testament consemnează lucrarea înfăptuită de Iahve Dumnezeu de la crearea lumii și până la sfârșitul Epocii Legii, Noul Testament consemnează lucrarea Domnului Isus în Epoca Harului. Lucrarea lui Dumnezeu este mereu nouă, nu este niciodată veche și avansează întotdeauna. Dumnezeu a făcut acum o lucrare nouă în afara Bibliei – lucrarea din Epoca Împărăției. Această etapă a lucrării este ultima etapă a lucrării lui Dumnezeu de mântuire a omenirii. Din Epoca Legii până în Epoca Harului și apoi în Epoca Împărăției din zilele de pe urmă, cele trei etape sunt înfăptuite toate de Dumnezeu unic. Pentru mine a fost o revelație să citesc cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și mi-am desfătat privirea cu aceste cuvinte! Da, Dumnezeu este atât de atotputernic și de înțelept, cum ar putea să facă doar lucrarea limitată consemnată în Biblie? Și, din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, am văzut cu adevărat că lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu din zilele de pe urmă nu neagă autoritatea Bibliei. În schimb, ele au înălțat și au aprofundat lucrarea din Epoca Legii și din Epoca Harului, așa cum sunt consemnate în Biblie, iar tot ceea ce face Dumnezeu acum este mai apropiat de nevoile actuale ale oamenilor. Un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu spune: „**Trebuie să înțelegi de ce, astăzi, ți se cere să nu citești Biblia, de ce există o altă lucrare, separată de Biblie, de ce Dumnezeu nu caută o practică nouă și mai detaliată în Biblie, de ce există în schimb o lucrare mai grandioasă în afara Bibliei. Iată tot ceea ce trebuie să înțelegeți. Trebuie să cunoști diferența dintre lucrarea veche și cea nouă și, chiar dacă nu citești Biblia, trebuie să fii capabil să o analizezi; dacă nu, te vei închina în continuare Bibliei și îți va fi dificil să pătrunzi în noua lucrare și să treci prin noi schimbări. Din moment ce există o cale superioară, de ce să studiezi acea cale umilă, perimată? Din moment ce există cuvântări mai noi și o lucrare mai nouă, de ce să**

trăiești printre relatări despre istorii vechi? De pe urma noilor formulări poți trage foloase, ceea ce dovedește că este vorba de lucrarea cea nouă; vechile relatări nu te pot sătura, nu-ți pot satisface nevoile prezente, ceea ce dovedește că acestea sunt istorie, iar nu lucrarea de aici și acum. Calea cea mai înaltă este cea a lucrării celei mai noi și, împreună cu lucrarea cea nouă, indiferent de cât de înaltă a fost calea trecutului, aceasta rămâne doar istoria reflecțiilor oamenilor și, indiferent de cât de mare este valoarea sa de referință, aceasta rămâne doar calea cea veche. Chiar dacă este consemnată în «Cartea sfântă», calea cea veche este istorie; chiar dacă nu există nicio relatare despre aceasta în «Cartea sfântă», calea cea nouă este cea de aici și acum. Această cale te poate mântui, te poate transforma, pentru că aceasta este lucrarea Duhului Sfânt” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Despre Biblie (1)”). În acest moment, am văzut deodată lumina și mi-am dat seama de ce susținusem mereu Biblia, dar spiritul meu devenise, totuși, din ce în ce mai negativist, în așa măsură încât nu mai aveam ce să predic; mi-am dat seama că frații și surorile deveneau la rândul lor tot mai slabi, până în punctul în care nici nu mai participau la întruniri, în timp ce acei frați și acele surori care acceptaseră Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu Atotputernic erau plini de credință. Indiferent cum îi tratam, nu erau niciodată negativiști sau descurajați și au continuat să vină în repetate rânduri să-mi predice Evanghelia. Cauza era faptul că mă agățam de lucrarea anterioară a lui Dumnezeu. Era calea veche, care pierduse de mult timp lucrarea Duhului Sfânt. În schimb, frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic acceptaseră conducerea noii lucrări a lui Dumnezeu, primiseră proviziile cuvintelor actuale ale lui Dumnezeu și obținuseră lucrarea Duhului Sfânt. Aceasta era deosebirea dintre noua cale și vechea cale! Aceasta era cauza primordială a declinului lumii religioase

și a prosperității în creștere a Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic! „Doamne”, m-am rugat. „Acum înțeleg în cele din urmă că Te-ai întors cu adevărat și că ne-ai dat o nouă cale, noi provizii pentru viață. Îți mulțumesc!”

De această dată, emoțiile mele oscilau între fericire și regret. Eram fericită că Dumnezeu nu mă abandonase, în ciuda faptului că fusesem atât de răzvrătită și de nesupusă, și că folosise această cale specială prin care soțul meu a citit cu voce tare cuvintele lui Dumnezeu ca să mă facă să-I aud glasul. Aceasta era într-adevăr iubirea lui Dumnezeu față de mine și mântuirea Lui pentru mine! Regretam că așteptasem cu nerăbdare întoarcerea Domnului de mulți ani, dar nu luasem niciodată în considerare posibilitatea că Îl voi respinge pe Domnul atunci când Se întoarce și îmi bate la ușă. Acei frați și surori au venit în repetate rânduri de la mare distanță ca să-mi propovăduiască Evanghelia, dar n-am făcut decât să-i ignor. Au avut părtășie cu soțul meu, dar eu i-am luat însă în râs și i-am tulburat în mod intenționat… Gândindu-mă la aceasta, aveam inima îndurerată și nu mi-am putut stăpâni lacrimile. Am îngenuncheat înaintea lui Dumnezeu și m-am rugat Lui: „Dumnezeule Atotputernic! M-am înșelat. Atât de mulți ani am susținut mereu Biblia și am crezut că abaterea de la Biblie înseamnă să nu crezi în Dumnezeu. Am tratat Biblia ca pe Dumnezeu, Ți-am respins de nenumărate ori noua lucrare și Ți-am respins sosirea. Am fost atât de oarbă! Acum sunt dispusă să las Biblia deoparte, să-Ți urmez noua lucrare și să-Ți ascult cuvintele din noua epocă. Nu voi mai fi niciodată ostilă față de Tine și nu-mi voi lăsa întreaga viață distrusă de noțiunile și închipuirile mele. O, Dumnezeule! Doresc să iau o hotărâre, să cooperez cu Tine și să-i aduc pe acei membri ai bisericii care cred cu adevărat în Tine înapoi în familia Ta ca să mă revanșez pentru ceea ce-Ți datorez!”

7. Cum aproape am devenit o fecioară nesăbuită

de Li Fang, China

În toamna anului 2002, sora Zhao din confesiunea mea religioasă, Biserica Adevărului, a adus-o pe nepoata ei, sora Wang, la mine acasă pentru a-mi spune marea veste a venirii Domnului. La câteva zile după ce am citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și am ascultat părtășia detaliată a surorii Wang, am înțeles că, de la crearea lumii și până acum, Dumnezeu a îndeplinit trei etape de lucru pentru a mântui omenirea. De asemenea, alte adevăruri pe care am ajuns să le cunosc au fost adoptarea de către Dumnezeu a unui nume diferit în fiecare etapă a lucrării Sale, semnificația numelui lui Dumnezeu în fiecare epocă și taina întrupării lui Dumnezeu, etc. Aceste adevăruri mi-au deschis într-adevăr ochii și cu ele ochii mei s-au desfătat. M-am gândit în sinea mea: „În felul acesta, sună deosebit de limpede, iar Dumnezeu Atotputernic este, foarte probabil, Domnul Isus întors, așa că ar fi bine să mă asigur că prind această șansă și să citesc mai mult din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic.” Înainte de a pleca, sora Wang mi-a lăsat unele cărți din cuvintele lui Dumnezeu. De câte ori aveam timp în decursul zilei, citeam cuvintele lui Dumnezeu. Cu cât le citeam mai mult, cu atât îmi plăcea mai mult să le citesc și cu atât mai mult simțeam că sunt cuvintele lui Dumnezeu. După trei zile am devenit neliniștită. M-am gândit: „Fiul meu, care este și el credincios, și mulți frați și surori din biserica mea încă nu știu această veste minunată despre întoarcerea Domnului. Mai bine să mă grăbesc și să le spun.”

A doua zi, dimineața devreme, m-am dus acasă la fiul meu. I-am spus fericită: „Aceasta este o carte atât de grozavă. Ar trebui s-o citești cât mai curând posibil.” Fiul meu mi-a aruncat o privire și m-a întrebat: „Ce carte? Pari destul de încântată. Doar pune-o acolo și-i voi arunca o privire când

voi avea timp.” M-am gândit că, întrucât toți credincioșii așteptau cu nerăbdare întoarcerea Domnului, fiul meu avea să fie bucuros să afle că Domnul a sosit deja.

Totuși, nu mi-aș fi imaginat niciodată, nici într-un milion de ani, că trei zile mai târziu fiul meu avea să apară la mine acasă în fruntea a șase persoane. Unul dintre ei era pastorul Xia din confesiunea mea, iar ceilalți erau pastori și predicatori din confesiunea fiului meu. Eram un pic uluită să-i văd, deoarece nu-mi puteam da seama ce se întâmpla și de ce veniseră atât de mulți oameni să mă vadă. Un pastor cu numele de familie Li s-a uitat atent la mine pentru o clipă și, cu o privire de îngrijorare pe față, a spus: „Mătușă, toți suntem credincioși în Domnul, o mare familie. Fiul tău îmi spune că cineva ți-a dat o carte, dar chiar n-ar trebui să o citești. Acum sunt zilele de pe urmă, iar Domnul Isus a spus: «**Atunci, de vă va zice cineva: „Iată, aici e Hristos, sau acolo!”, să nu credeți. Că se vor scula hristoşi mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși**» (Matei 24:23-24). Noi credem că aceste cuvinte ale Domnului Isus înseamnă că oricine spune că Domnul S-a întors este un impostor de care trebuie să ne păzim și să refuzăm să-l ascultăm. În momentul de față, în întreaga lume există doar Fulgerul de la Răsărit care este martor public al întoarcerii Domnului, așa că, orice-ar fi, să nu mai ai nimic de-a face cu ei. Nici nu citi vreuna dintre cărțile Fulgerului de la Răsărit. Calea lor este diferită de credința noastră, așa că nu-i asculta. Nu înțelegi foarte bine Biblia și ai o statură mică, așa că ești înșelată cu ușurință. Predicăm de mulți ani și înțelegem bine Biblia. Am călătorit în toată China și am văzut multe și suntem mai maturi în viață. Am venit azi special pentru a te salva, așa că trebuie să ne crezi și să nu încerci să faci de capul tău.” Când am auzit asta, m-am gândit în sinea mea: „Acest pastor pare să fie preocupat pentru mine, iar ceea ce a spus nu e greșit. Sunt

bătrână și nu sunt foarte bine instruită și nu înțeleg atât de bine Biblia. Cu siguranță nu pot discerne la fel de bine ca ei.” În acest moment, pastorul Xia a spus: „Sunt un pastor, iar Domnul mi-a dat turma Lui ca să mă ocup de ea. Așadar, este responsabilitatea mea să mă asigur că nu te îndepărtezi de la calea adevărată. Dacă nu am grijă de turma Domnului, nu voi putea să-I dau socoteală Domnului. Sora mea, nu da fuga așa la alte grupuri. Dacă vei fi furată de la noi de Fulgerul de la Răsărit, atunci toți acești ani în care ai crezut în Domnul vor fi risipiți!” Uitându-mă la fețele lor încordate și auzind tonul serios cu care îmi vorbeau, m-am cam speriat. M-am gândit: „Așa e. Dacă încep să cred greșit, atunci nu se vor pierde toți acei ani de credință?” Dar apoi m-am gândit: „Cuvintele din cartea aceea mi s-au părut atât de bune, atât de drepte. Acești pastori și predicatori nu au citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, deci cum ar putea să spună că nu este o cale adevărată?” Așa că le-am spus: „Poate că aveți dreptate când spuneți asta, dar ceea ce am auzit de la ei se potrivește întru totul cu cuvintele Domnului din Biblie!” Când m-au auzit zicând asta, au început să vorbească toți deodată, spunând atât de multe lucruri care să mă sperie, încât am devenit amețită și confuză și am experimentat o mare tulburare emoțională. Stăteam acolo, incapabilă să spun un singur lucru. Apoi, au vrut să mă rog cu ei și să blestem împotriva Fulgerului de la Răsărit, dar nu am fost de acord cu asta, și așa, au început să mă terorizeze din nou. În cele din urmă, fiul meu a spus: „Lăsați-mă să mă ocup eu de mama acum.” Apoi a luat din dulap cele două cărți de imnuri și casetele din „Urmați Mielul și cântați cântări noi”, precum și o carte din cuvintele lui Dumnezeu, intitulată „Judecata începe cu Casa lui Dumnezeu” și le-a dat pastorului să le ia.

După ce au plecat, eram atât de supărată, încât nici nu am putut să iau cina, așa că m-am prezentat în fața Domnului și m-am rugat: „Doamne Isuse, ce spun acești pastori este adevărat sau nu? Se pare că sunt foarte

preocupați de viața mea. Dacă nu-i ascult, îmi voi pune oare credința în locul nepotrivit? O, Doamne, dacă Te-ai întors cu adevărat ca Dumnezeu Atotputernic, iar eu nu Te accept, atunci nu Ți-aș închide ușa în față? Nu aș fi doar ca una dintre fecioarele nesăbuite? O, Doamne, citind cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, simt că spiritul meu a căpătat multe provizii. Am simțit cu adevărat și sincer acest lucru, dar aș putea greși? Acum că mi-au luat cărțile și casetele de imnuri, mă simt foarte tristă și nu știu ce să fac. Te rog să-mi arăți calea…” După rugăciune, mi-am amintit brusc că sora Wang îmi oferise o altă carte din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și mă rugase să o ascund bine în dulap. Când mi-am dat seama că încă mai aveam această carte, m-am simțit ceva mai bine. Dar apoi m-am gândit la ce spuseseră acei pastori și încă eram nedumerită cu privire la ce să fac. Ar trebui să citesc acea carte sau nu? În noaptea aceea, abia am dormit vreun pic, cu mintea în agitație. Iar și iar, m-am rugat lui Dumnezeu în lacrimi…

A doua zi, fiul meu a venit să mă ducă la o întrunire la fosta mea biserică. Eram foarte nehotărâtă, dar fiul meu m-a târât până la locul de întâlnire și chiar i-a spus unei predicatoare că fusesem furată de Fulgerul de la Răsărit și a rugat-o să facă tot posibilul să mă convingă să rămân. Într-o clipă, predicatoarea și toți frații și surorile m-au înconjurat. Predicatoarea mi-a luat mâna și, cu o voce blândă, mi-a spus: „Mătușică, orice-ai face, nu asculta pe nimeni altcineva care propovăduiește. Dacă începi să crezi greșit, când Domnul vine să răpească congregațiile, atunci vei fi lăsată în urmă, nu-i așa? Ai o statură mică, așa că, dacă cineva îți oferă orice fel de carte de citit, ar fi mai bine să ne întrebi mai întâi pe noi. Lasă-ne pe noi să verificăm pentru tine…” Și frații și surorile au tot încercat să mă convingă să rămân, iar eu am fost emoționată până la lacrimi de „dragostea” lor. Când au văzut cât de emoționată eram, și-au accentuat încă o dată ideea: „Dacă

vine cineva din Fulgerul de la Răsărit să te viziteze din nou, nu-i lăsa să intre. Să nu mai ai nimic de-a face cu ei!” Am dat din cap în semn de încuviințare.

Doar cu câteva zile mai târziu, sora Wang a venit să mă vadă din nou. I-am spus: „Pastorul mi-a citit acest pasaj din Biblie: «**Atunci, de vă va zice cineva: „Iată, aici e Hristos, sau acolo!”, să nu credeți. Că se vor scula hristoşi mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși**» (Matei 24:23-24). În zilele de pe urmă, vor apărea hristoși falși, iar oricine spune că Domnul S-a întors este un impostor. Nu înțeleg Biblia, iar statura mea este mică, așa că sunt ușor de înșelat. Nu îndrăznesc să ascult vreo altă cale, așa că nu o să te las să intri. Să nu mai vii din nou.” Cu mare sinceritate, sora Wang a spus: „Domnul Isus a spus acest lucru pentru a Se asigura că ne vom feri de hristoși falși în zilele de pe urmă, dar El nu a vrut să spună să-I întoarcem spatele și lui Hristos. Dacă există hristoși falși, este deoarece adevăratul Hristos S-a arătat deja, deoarece fără adevăratul Hristos, impostorii nu au nimic de imitat. Aceste cuvinte ale Domnului Isus ne spun că trebuie să învățăm să discernem; ele nu spun că ar trebui să refuzăm să ascultăm Evanghelia întoarcerii Domnului doar pentru că vor apărea hristoși falși în zilele de pe urmă. În caz contrar, cum vom reuși să întâmpinăm întoarcerea Domnului? De fapt, Domnul Isus a descris deja în mod clar caracteristicile hristoșilor falși. Printre cele principale se numără manifestarea de semne, săvârșirea de minuni, vindecarea bolnavilor, exorcizarea demonilor și copierea lucrărilor pe care Domnul Isus le-a făcut deja, toate pentru a înșela oamenii. Așadar, în zilele de pe urmă, oricine se dă drept Domnul Isus ca să predice calea pocăinței și care poate manifesta câteva semne simple sau vindeca bolnavii și exorciza demonii este un hristos fals. Dumnezeu Atotputernic, care este Domnul Isus întors în trup în zilele de pe urmă, nu

repetă lucrarea pe care Domnul Isus a făcut-o deja, ci săvârșește, în schimb, o nouă lucrare pe temelia lucrării de răscumpărare a Domnului Isus. Dumnezeu Atotputernic a încheiat Epoca Harului și a deschis Epoca Împărăției, El exprimă adevăruri și îndeplinește etapa lucrării de judecare și curățire a omenirii. Dumnezeu Atotputernic îi va mântui pe deplin pe toți acei oameni care au fost răscumpărați, dar care încă trăiesc în păcat, scăpându-i de cătușele naturii lor păcătoase și îndepărtându-i de influența întunecată a Satanei. El va duce apoi omenirea la minunata ei destinație finală. Doar Dumnezeu Însuși poate face această lucrare; niciunul dintre hristoșii falși nu poate." Cu toate că ceea ce spunea sora părea rezonabil, lucrurile pe care mi le spuseseră pastorii încă mi se învârteau în cap. Mintea mea era agitată și incapabilă să se concentreze și nu mai voiam să-i aud părtășia. Așa că i-am spus că am ceva de făcut la vecina de alături, ceea ce era o minciună, pentru a mă îndepărta de ea. Sora Wang a revenit la mine acasă de multe ori după aceea, dar am evitat-o mereu. Vecina mea mi-a spus: „Nu pare o persoană rea. De ce ți-e frică?" În inima mea, știam că sora Wang este o persoană bună, dar, cum eram de statură mică, îmi era teamă să nu-mi rătăcesc credința.

După ce m-am întors să particip la o întâlnire la fosta mea biserică, i-am auzit pe predicatori spunând la predică tot lucrurile pe care le spuseseră înainte. Vorbeau întruna despre cum să ne păzim de Fulgerul de la Răsărit sau să facem donații bisericii și repetau o mulțime de lucruri vechi și plictisitoare despre cât munciseră și suferiseră ei pentru Domnul și de cât de mult din harul Domnului se bucuraseră ei… Nici măcar nu puteau spune cel mai mic lucru cu o lumină nouă. M-am săturat repede să-i ascult și am început să moțăi. Cu o altă ocazie, un frate dintr-o altă biserică a venit să țină o predică, dar erau tot aceleași lucruri despre cum se zbătuse în stânga și-n dreapta pentru a face lucrarea Domnului, despre cât suferise el, cât de

multe persoane convertise el prin răspândirea Evangheliei și câte biserici înființase el. Pur și simplu, continua să se umfle-n pene. Ascultându-l, mă simțeam foarte inconfortabil și am ajuns la concluzia că nu era martor pentru Domnul, ci doar era martor pentru sine. Cu o altă ocazie, tocmai ajunsesem la locul de întâlnire, când una dintre surori mi-a spus: „Astăzi avem o studentă la teologie de vreo 20 de ani care ține predica.” Am fost foarte fericită să aud asta și mi-am spus că o să acord o atenție specială cu această ocazie, pentru că ea va ține cu siguranță o predică mai bună decât predicatorii noștri. Însă studenta și-a început predica cu modul de a se păzi de Fulgerul de la Răsărit, iar apoi a continuat să vorbească despre cum renunțase la studiile ei obișnuite la 16 ani ca să intre la seminar pentru a studia teologia, cum lucrase și suferise ea pe drumuri, în ciuda ploii, în câte locuri fusese ea… Cu cât ascultam mai mult, cu atât eram mai sătulă. Mă gândeam în sinea mea: „Toate astea-s doar vin vechi în sticle noi! De ce continuă să turuie aceleași lucruri vechi și plictisitoare? Nimic din toate acestea nu are ceva de-a face cu experiența lor sau cunoașterea cuvintelor Domnului și nici nu ne conduce spre a urmări calea Domnului sau a practica și a pătrunde în cuvintele Lui.” Deja mă întorsesem la întâlniri de peste o lună, dar nu câștigasem nimic din ele. Cu cât ascultam mai mult aceste predici, cu atât spiritul meu se ofilea mai mult și m-am gândit că voi muri de sete și de foame spirituală dacă voi continua să cred astfel. Unde puteam merge să găsesc un pic de viață? Cu cât mă gândeam mai mult la asta, cu atât mă supăram mai tare.

După întâlnire, am mers pe jos spre casă cu o inimă grea. M-am gândit la cartea „Judecata începe cu Casa lui Dumnezeu” pe care mi-o oferise sora Wang, care afirma că oamenii nu ar trebui să fie aroganți și nu ar trebui să se înalțe pe sine, ci ar trebui să-L onoreze pe Dumnezeu ca fiind măreț și să-L înalțe pe Dumnezeu. Dar acești predicatori erau toți martori pentru ei

înșiși, se onorau pe sine mai presus de toate și îi făceau pe ceilalți să-i admire și să-i idolatrizeze. Mi se părea că ceea ce spunea cartea era corect! Așa că în seara aceea, când eram singură acasă, am scos exemplarul din „Judecata începe cu Casa lui Dumnezeu” și am citit o parte din el. Cu cât citeam mai mult, cu atât inima mea prindea aripi și simțeam cu adevărat că aceste cuvinte pot fi hrană pentru viața mea. Eram nedumerită cu privire la motivul pentru care pastorul nostru nu ne lăsa să citim o carte atât de bună. Pastorul nostru spunea adesea că el este responsabil pentru viața noastră, și totuși, părea doar să știe cum să fie martor pentru sine în predicile sale. Nu ne-a spus niciodată cum să câștigăm viața. Mi-am amintit de o perioadă în care eram foarte slabă și nu voiam să merg la întrunirile bisericii. Pastorul nu a venit niciodată să mă viziteze și nu mi-a oferit niciun sprijin. Așadar, cum se face că, de îndată ce am început să obțin ceva hrană duhovnicească din citirea cuvintelor lui Dumnezeu Atotputernic, s-a prezentat și m-a târât înapoi la vechea mea biserică pentru a-i asculta repetând aceleași chestii vechi? Asta nu însemna că-și asumă responsabilitatea pentru viața mea! Brusc, mi-am dat seama cât de mult greșisem și m-am învinovățit cu amărăciune: cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic îmi puteau aproviziona viața, iar asta însemna că, foarte probabil, proveneau de la Dumnezeu. Cum de am putut să fiu atât de proastă și de oarbă încât să cred ce spusese pastorul și să renunț la a cerceta adevărata cale? M-am gândit și la modul în care sora Wang îmi oferise întotdeauna un sprijin iubitor și fusese martoră pentru mine despre lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, astfel încât am avut șansa să câștig mântuirea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Dar eu nu fusesem atât de drăguță cu sora Wang și chiar evitasem să o văd în mai multe ocazii. N-ar fi trebuit să o tratez ca pe un dușman. Când m-am gândit la asta, m-am simțit extrem de tristă. Așa că am venit înaintea Domnului și am spus în lacrimi o rugăciune de căință: „Doamne, am tratat-

o ca pe un dușman pe acea soră care mi-a adus cartea cuvintelor lui Dumnezeu și i-am întors spatele. Eu nu întorceam spatele unei persoane, ci, de fapt, refuzam mântuirea Ta! Doamne, acum știu că nu ar fi trebuit să-i ascult pe acei pastori și să renunț la cercetarea lucrării lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Doresc să mă căiesc înaintea Ta, dar nu știu cum să o găsesc pe sora Wang. Te rog să mă ajuți…" După ce m-am rugat, am luat din nou cartea și am citit-o până noaptea târziu. Cu cât o citeam mai mult, cu atât simțeam că ceea ce conține este bun și cu atât mai mult am ajuns să-i disprețuiesc pe pastori pentru că m-au împiedicat să citesc cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic.

Sunt atât de recunoscătoare Domnului că mi-a ascultat rugăciunea! A doua zi la prânz, când eram la masă, sora Wang a venit la mine acasă. I-am povestit tot ce se întâmplase de când o văzusem ultima dată. Când a aflat că nu reușisem să obțin susținere în cadrul religiei, a citit pentru mine un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: „**El va împlini acest fapt: va face ca toți oamenii din univers să vină înaintea Lui și să I se închine Dumnezeului de pe pământ, iar lucrarea Lui din alte locuri va înceta, iar oamenii vor fi forțați să caute adevărata cale. Va fi ca și cu Iosif: toți veneau la el pentru mâncare și i se închinau, pentru că el avea ce să mănânce. Pentru a evita foametea, oamenii vor fi forțați să caute adevărata cale. Întreaga comunitate religioasă va suferi o foamete aspră și numai Dumnezeul zilei de astăzi este izvorul de apă vie, este în posesia izvorului nesecat oferit pentru bucuria omului, iar oamenii vor veni și vor depinde de El**" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Împărăția Milenară a sosit"). Apoi, sora a avut părtășie cu mine despre acest lucru: „Dumnezeu este izvorul apei vii și numai Dumnezeu poate aproviziona viețile oamenilor. Când oamenii Îl părăsesc pe Dumnezeu, totul devine întunecat și uscat, la fel ca o ramură care s-a rupt de pe trunchiul

copacului. În credința noastră în Dumnezeu, trebuie să urmăm îndeaproape pașii Mielului, să acceptăm lucrarea prezentă a lui Dumnezeu și să venim înaintea lui Dumnezeu, căci doar atunci putem câștiga lucrarea Duhului Sfânt și hrănirea și furnizarea apei vii a vieții de la Dumnezeu. De ce oare nu putem dobândi hrănirea ascultându-i pe acei pastori și prezbiteri din religie? Există două motive pentru asta. Unul este că acei pastori și prezbiteri nu respectă poruncile Domnului și nu pun cuvintele Domnului în practică. Ei nu au experiență adevărată de viață și nu au nicio cunoaștere adevărată despre Dumnezeu, cu atât mai puțin au teama de Dumnezeu în inimi. Ei nu Îl înalță deloc pe Dumnezeu și nu sunt martori pentru El în lucrarea și predicarea lor. Întotdeauna se umflă-n pene și sunt martori pentru ei înșiși. Abătându-se complet de la calea Domnului, ei s-au transformat în tipici păstori mincinoși care înșală oamenii. Acesta este motivul pentru care sunt disprețuiți și respinși de Duhul Sfânt și nu obțin niciodată luminarea și călăuzirea Lui. Și acesta este motivul principal pentru care comunitatea religioasă este atât de pustie. Celălalt motiv este că Domnul Isus S-a întors deja pentru a face lucrarea noii epoci. Lucrarea Duhului Sfânt asupra oamenilor din Epoca Harului a fost deja retrasă, iar acum se înfăptuiește asupra grupului de oameni care sunt la curent cu noua lucrare a lui Dumnezeu. Dar pastorii și prezbiterii nu cercetează deloc noua lucrare a lui Dumnezeu și nu calcă pe urmele lui Dumnezeu, nici nu-I acceptă conducerea. Dimpotrivă, tot ceea ce fac ei este să se împotrivească și să condamne cu înverșunare lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și să-L calomnieze și blasfemieze pe Dumnezeu Atotputernic, Hristos al zilelor de pe urmă. Ei fac tot ce pot pentru a-i împiedica pe credincioși să cerceteze adevărata cale și să se întoarcă la Dumnezeu, și astfel au devenit întocmai ca fariseii care L-au pironit pe Domnul pe cruce. Aceștia au fost deja condamnați și eliminați de Dumnezeu, așa că nu-i nicio cale ca Duhul

Sfânt să poată lucra asupra lor. Deci, dacă vrem să primim provizia de viață, trebuie să ținem pasul cu lucrarea curentă a Duhului Sfânt, să acceptăm cuvintele pe care Dumnezeu le exprimă în prezent și să acceptăm conducerea, furnizarea și păstorirea lui Dumnezeu Atotputernic, Hristos al zilelor de pe urmă. Acesta este singurul mod prin care putem câștiga adevărul și viața. Acest lucru îndeplinește ceea ce a spus Domnul Isus: «**Eu sunt calea, adevărul şi viaţa**» (Ioan 14:6). «**Dar celui ce bea din apa pe care i-o voi da Eu, nu-i va mai fi sete în veac, ci apa pe care i-o voi da Eu va deveni în el un izvor de apă, ţâşnind spre viaţa veşnică**» (Ioan 4:14).”

După ce am ascultat părtășia surorii Wang despre cuvintele lui Dumnezeu, am realizat brusc de ce pastorii, prezbiterii și studenții la teologie nu aveau nimic demn de predicat: ei nu au adevărul! Ei se împotrivesc lui Dumnezeu, iar Duhul Sfânt i-a părăsit cu mult timp în urmă. Când predică, au doar cunoștințe intelectuale pe care să se bazeze, dar nu au luminarea Duhului Sfânt și de aceea predicarea lor nu aduce beneficii nimănui. Dar încă mai era ceva ce nu înțelegeam, așa că am întrebat-o pe sora Wang: „Toți acei pastori și prezbiteri spun că sunt foarte familiarizați cu Biblia, că au fost la seminar și au multă viață. Eu nu înțeleg atât de bine Biblia și am crezut că ei sunt cu adevărat mai maturi decât mine în viață, de aceea i-am ascultat. Deci acum nu mă pot hotărî dacă au cu adevărat multă viață sau nu. Soră, crezi că au într-adevăr multă viață?” Sora Wang a răspuns: „Nimeni nu poate fi mărturie pentru sine că are viață. Totul este hotărât conform cuvintelor lui Dumnezeu. Ce înseamnă să ai viață? Ce lucruri anume ar trebui să fie manifestate? Domnul Isus a spus: «**Eu sunt calea, adevărul şi viaţa**» (Ioan 14:6). Iar Dumnezeu Atotputernic a spus: «**A fi sau a nu fi în posesia realității nu se bazează pe ceea ce spui; mai degrabă, se bazează pe ceea ce trăiești. Doar când cuvintele lui Dumnezeu devin viața și exprimarea ta firească se poate spune că ai**

realitatea, și doar atunci se poate considera că ai dobândit adevărata înțelegere și statura reală. Trebuie să fii capabil să reziști examinării lungi perioade de timp și trebuie să poți trăi asemănarea pe care o cere Dumnezeu. Aceasta nu trebuie să fie o simplă imagine, ci să se reverse natural din tine. Numai atunci vei avea cu adevărat realitate și numai atunci vei fi obținut viața» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Doar punerea adevărului în practică înseamnă să ai realitatea”). **«De ce se spune că mulți oameni nu au viață? Pentru că ei nu Îl cunosc pe Dumnezeu și, astfel, se spune că ei nu au niciun Dumnezeu în inima lor și că nu au viață»** (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Numai cei care-L cunosc pe Dumnezeu pot să fie martori pentru El”). Din cuvintele lui Dumnezeu, putem vedea că Hristos este adevărul, calea și viața. Adevărul poate acționa ca viața oamenilor, deci a dobândi adevărul este același lucru cu a dobândi viața, iar a avea viață indică faptul că cineva a dobândit adevărul și Îl cunoaște pe Dumnezeu. Cineva care nu înțelege adevărul și nu-L cunoaște pe Dumnezeu nu va avea o inimă care se teme de Dumnezeu și nu va putea trăi realitatea cuvintelor lui Dumnezeu. Asta înseamnă că nu are viață. Dacă cineva nu are cuvintele lui Dumnezeu drept viața sa, atunci va trăi tot după otrăvurile Satanei care sunt inerente în el. Acești oameni își dezvăluie adesea firile corupte – aroganță, îngâmfare, egoism, josnicie, mârșăvie, viclenie și așa mai departe. Și chiar dacă ei cred în Dumnezeu, tot nu sunt în stare să se teamă de Dumnezeu și să stea departe de rău. Adesea mint, înșală, comit păcate și se împotrivesc lui Dumnezeu. Cum ar putea fi numiți vreodată oameni care au viață? Dacă spun că au viață, este doar aceeași viață trupească, viața satanică plină de firi corupte potrivnice lui Dumnezeu, iar nu viața nouă, care vine din experimentarea cuvintelor lui Dumnezeu și dobândirea adevărului. Deci, cu toate că pastorii și prezbiterii pot să fie familiarizați cu Biblia și să aibă cunoștințe despre Biblie și teorii teologice, asta nu

înseamnă că Îl cunosc pe Dumnezeu și se tem de El sau că înțeleg adevărul și au lucrarea Duhului Sfânt. Și cu siguranță nu înseamnă că pun cuvintele Domnului în practică sau că ascultă de El. În schimb, ceea ce vedem este că, de obicei, ei se înalță și sunt martori pentru sine și, în general, încearcă să-i determine pe credincioși să-i venereze. Ceea ce dezvăluie și trăiesc ei este asemănarea cu Satana – sunt aroganți și îngâmfați, lipsiți de teamă de Dumnezeu și fățarnici pentru a păcăli oamenii. Nici în lucrarea lor, nici în predicarea lor, ei nu pot vorbi de vreo cunoaștere reală a cuvintelor Domnului sau de vreo experiență practică benefică altor oameni. Oricât de mulți ani îi asculți, nu vei înțelege niciodată adevărul, iar viața ta nu va crește niciodată. Ei nu au nicio cunoaștere a lui Dumnezeu sau a lucrării Sale, iar când Dumnezeu Se întoarce în trup în zilele de pe urmă pentru a exprima adevăruri și a-Și face lucrarea de judecată, ei I se împotrivesc, Îl condamnă și Îl blasfemiază fără nici urmă de teamă de Dumnezeu în inimile lor. Ce fel de viață au ei? Au în totalitate viața Satanei. Sunt întocmai ca fariseii care cunoșteau bine Biblia și considerau că au o credință sinceră în Dumnezeu și că au viață, dar care nu-L cunoșteau pe Dumnezeu și chiar s-au împotrivit Domnului, L-au condamnat și L-au pironit pe cruce. Acest lucru ne spune că, doar pentru că cineva cunoaște bine Biblia, nu înseamnă că deține adevărul și viața. Singurii oameni care au viață sunt cei care înțeleg și practică adevărul, care Îl cunosc pe Dumnezeu, au o inimă care se teme de El și pot trăi după cuvintele lui Dumnezeu. Acei pastori și prezbiteri spun că au multă viață, iar asta înseamnă doar că-i păcălesc pe credincioși și se înșală singuri.”

După ce am ascultat cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și părtășia surorii Wang, totul a devenit perfect clar în mintea mea: doar pentru că cineva cunoaște bine Biblia și poate explica în detaliu Biblia, nu înseamnă că înțelege adevărul, că Îl cunoaște pe Dumnezeu sau că are viață.

Obișnuiam să cred că oamenii cu funcții înalte sau care studiaseră teologia și aveau cunoștințe biblice dețineau cu toții multă viață. Dar acum văd că punctul meu de vedere era total absurd. Se pare că oamenii care nu dețin adevărul sunt incapabili să discearnă și, astfel, sunt păcăliți ușor. Apoi i-am pus o întrebare surorii Wang: „Dumnezeu Atotputernic vorbește atât de bine. Tot ce trebuie să facem este să citim cu atenție cuvintele Lui și ne vom da seama că acestea sunt cuvintele lui Dumnezeu și sunt glasul lui Dumnezeu. Deci, cum se face că pastorii și prezbiterii nu acceptă acest lucru și chiar fac tot posibilul să I se împotrivească și să-L condamne?" Sora Wang a răspuns: „Acum, în zilele de pe urmă, Dumnezeu Atotputernic a venit și a exprimat toate adevărurile necesare pentru a curăți și mântui omenirea coruptă. Aceste adevăruri sunt calea vieții veșnice pe care Dumnezeu ne-a dăruit-o. Atâta vreme cât oamenii vor citi serios cuvintele lui Dumnezeu, vor recunoaște că aceste cuvinte sunt adevărul, viața și calea și că sunt temelia și călăuzirea pentru supraviețuirea omenirii. Aceasta este realitatea. Deși majoritatea pastorilor și prezbiterilor se împotrivesc lucrării lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și o condamnă și încearcă să-i împiedice pe oameni să citească cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, asta nu înseamnă că nu pot auzi autoritatea și puterea din ele. Unii pastori și prezbiteri nu pot predica nimic util, așa că fură cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și le predică congregațiilor lor, susținând că sunt luminări oferite lor de Duhul Sfânt. Dar de ce încă se împotrivesc și Îl condamnă frenetic pe Dumnezeu Atotputernic? Aceasta are legătură cu natura și substanța lor de a urî adevărul. Dacă ne aducem aminte de momentul în care Domnul Isus a început să-Și facă lucrarea, El a manifestat multe minuni, în special învierea lui Lazăr și hrănirea celor cinci mii de oameni cu cinci pâini și doi pești, care au fost mai uimitoare pentru oamenii de pe întreg pământul Iudeii. Așadar, mulți dintre oamenii de rând din acele zile

și-au dat seama, din cuvintele și lucrarea Domnului, că El era Mesia care vine. Însă conducătorii evreilor nu L-au acceptat pe Domnul Isus și I s-au împotrivit și L-au condamnat, iar în cele din urmă, au conspirat cu guvernul roman pentru a-L răstigni pe Domnul. De ce s-a întâmplat asta? Oare pentru că nu au putut auzi autoritatea și puterea din cuvintele Domnului Isus? Nu! A fost pentru că au văzut că tot mai mulți oameni acceptau calea Domnului Isus. Le era teamă că, dacă toți oamenii obișnuiți credeau în Domnul Isus, atunci nimeni nu avea să-i urmeze sau să-i venereze pe ei și își vor pierde statutul și mijloacele de trai. Ei știau clar că Domnul Isus este Dumnezeu și, totuși, s-au împotrivit Lui intenționat; acest lucru a dezvăluit esența lor antihristă, care era potrivnică lui Dumnezeu și care ura adevărul. Domnul Isus i-a certat cu amărăciune când a spus: «**Însă acum încercaţi să Mă omorâţi, pe Mine, un Om Care v-am spus adevărul pe care l-am auzit de la Dumnezeu**» (Ioan 8:40). «**De ce nu înţelegeţi vorbirea Mea? Pentru că nu puteţi asculta Cuvântul Meu! 44 Voi sunteţi de la tatăl vostru, diavolul, şi vreţi să îndepliniţi dorinţele tatălui vostru! El de la început a fost ucigaş şi n-a stat în adevăr, pentru că în el nu este adevăr**» (Ioan 8:43-44). În vremurile noastre, cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic au dezvăluit cu o claritate cristalină natura și esența actualilor lideri ai comunității religioase. Dumnezeu Atotputernic a spus: «**Cei care citesc Biblia în bisericile mari, recită Biblia în fiecare zi și, totuși, niciunul nu înțelege scopul lucrării lui Dumnezeu. Niciunul nu este capabil să-L cunoască pe Dumnezeu; mai mult, niciunul nu este în concordanță cu inima lui Dumnezeu. Toți sunt oameni netrebnici, ticăloși, fiecare crezându-se la înălțime ca să-L învețe pe Dumnezeu. Deși ei flutură numele lui Dumnezeu, ei I se opun voit. Cu toate că ei se denumesc credincioși ai lui Dumnezeu, ei sunt cei care mănâncă trupul și beau sângele omului. Toți oamenii ca aceștia sunt diavoli care devorează**

sufletul omului, demoni șefi care intenționat stau în calea celor care încearcă să umble pe calea cea dreaptă, și obstacole ce îi împiedică pe cei care Îl caută pe Dumnezeu. Cu toate că ei au „un trup robust”, cum vor ști adepții lor că ei sunt antihriști care îi conduc pe oameni contra lui Dumnezeu? Cum vor ști ei că aceștia sunt diavoli vii care caută, pentru un scop anume, suflete ca să le devoreze?» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Toți oamenii care nu-L cunosc pe Dumnezeu sunt oameni care I se împotrivesc lui Dumnezeu”). Acești lideri ai comunității religioase de astăzi sunt la fel ca fariseii din vechime: deși cunosc bine Biblia, ei nu știu absolut nimic despre lucrarea lui Dumnezeu. Ei văd cum cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic sunt acceptate de tot mai mulți oameni care doresc și caută arătarea lui Dumnezeu și le este teamă că, dacă toți credincioșii cred în Dumnezeu Atotputernic, atunci pe ei nu-i va mai urma nimeni și nu le va mai dona bani. Așadar, pentru a-și proteja statutul și mijloacele de trai, sub fațada de a fi loiali Domnului și de a-I proteja turma, au fabricat tot felul de zvonuri răutăcioase pentru a se împotrivi și a condamna frenetic lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și fac tot posibilul pentru a-i împiedica pe credincioși să caute și să cerceteze adevărata cale. Prin urmare, putem vedea că liderii religioși sunt, de fapt, farisei sătui de adevăr și care urăsc adevărul. Sunt demoni vii care devorează sufletele oamenilor și sunt antihriști demascați de lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă.”

După ce am ascultat cuvintele lui Dumnezeu și părtășia surorii, am văzut brusc lumina. Am dat din cap de câteva ori și am spus: „În sfârșit, acum înțeleg de ce acei pastori și prezbiteri, auzind că există oameni care sunt martori la întoarcerea lui Dumnezeu, nu caută și nu cercetează acest lucru, ci Îl condamnă în mod persistent. Acum înțeleg de ce acei pastori și prezbiteri pretind cu voce tare că mă protejează și că sunt preocupați de viața mea, când, de fapt, ei fac tot posibilul să mă țină pe loc și să mă

împiedice să citesc cuvintele lui Dumnezeu și să dobândesc hrana vieții de la Dumnezeu. Totul este deoarece tot ceea ce fac ei este să-și protejeze propriile interese. Le este teamă că, dacă oamenii încep să-L urmeze pe Dumnezeu Atotputernic, atunci nu le vor asculta predicile și nu le vor dona bani și, de aceea, îi împiedică pe oameni să cerceteze adevărata cale. Sunt cu adevărat demni de dispreț și aproape că mi-au distrus șansa de a atinge mântuirea adevărată. Acum că știu să discern mai bine, voi refuza să am ceva de-a face cu ei. Indiferent ce vor face pentru a mă tulbura, voi rămâne neclintită și Îl voi urma pe Dumnezeu Atotputernic.” După aceea, nu m-am mai întors niciodată la întâlnirile de la vechea mea biserică.

Nu după mult timp, doi predicatori din vechea mea biserică au venit la mine acasă. Unul dintre ei, predicatorul Zhang, mi-a spus: „Mătușă, de ce nu ai fost la întâlniri? Ai fost din nou în contact cu oamenii din Fulgerul de la Răsărit? Orice ai face, nu trece la credința lor. Dacă le urmezi credința, s-a terminat cu tine!” Cu o voce fermă, i-am replicat: „În ultima vreme, nu am obținut nimic din participarea la întâlnirile cu voi, am devenit tot mai întunecată în spiritul meu și nu am putut să simt prezența Domnului. Dar, de când am început să citesc cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, spiritul meu a fost înălțat, iar acum încep să înțeleg unele adevăruri și viața mea este hrănită. Simt că Dumnezeu este cu mine și că Duhul Sfânt lucrează asupra mea. Acum, sunt sigură că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus cel întors și că adevărurile exprimate de Dumnezeu Atotputernic sunt apa vie a vieții. Doar cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic îmi pot oferi susținere și, oriunde pot câștiga viață, acolo voi merge.” Cealaltă, predicatoarea Song, a spus atunci: „Ne facem griji pentru tine. Ne facem griji că te vei abate de la calea cea dreaptă. Ești imatură în viață…” I-am spus: „S-ar putea să fiu imatură în viață, dar Dumnezeu mă va conduce oricum. Vă mulțumesc pentru grija voastră, dar ar trebui să vă gândiți la

propriile voastre vieți. Viața mea este în mâinile lui Dumnezeu…” După ce au auzit ce aveam de spus, au plecat val-vârtej. În timp ce-i priveam dispărând în depărtare, am avut un sentiment imens de ușurare, cum nu mai simțisem înainte. După aceea, au mai revenit de două ori, dar, văzând că nu eram deloc mișcată de îndemnurile lor, nu s-au mai întors niciodată. Datorită îndrumării lui Dumnezeu, am văzut dincolo de adevăratele fețe și de motivele malefice ale acestor conducători religioși și am văzut dincolo de trucurile Satanei, găsindu-mi calea afară din confuzie și înapoi la Dumnezeu. Acum sunt hrănită cu apa vie a vieții și-L voi urma și venera mereu pe Dumnezeu Atotputernic!

8. Dumnezeu Atotputernic m-a condus pe calea obținerii curățirii

de Gangqiang, Statele Unite ale Americii

În 2007, am venit singur în Singapore ca să muncesc pentru a-mi câștiga existența. Pe tot parcursul anului, climatul din Singapore este foarte fierbinte, astfel că în fiecare zi transpiram din plin în timp ce lucram. A fost o situație atât de dură, încât am suferit nespus și, în plus, era o viață necunoscută fără nicio rudă sau vreun prieten, prin urmare o consideram plictisitoare și anostă. Într-o zi din luna august, în drumul spre casă de la locul de muncă, am primit un pliant despre Evanghelie în care scria: „Dar Dumnezeul oricărui har, care prin Hristos Isus ne-a chemat la slava Lui cea veșnică, după ce veți fi suferit pentru o vreme, vă va desăvârși, vă va statornici, vă va întări și neclintiți vă va face” (1 Petru 5:10) Am simțit căldură în inimă la citirea acestor cuvinte. După aceea, am urmat un frate în biserică. Primirea entuziastă de la frați și surori, întrebând de bunăstarea mea, m-a făcut să simt căldura familiei pe care nu o avusesem de multă vreme. Dintr-o dată, ochii mi s-au umplut cu lacrimi fierbinți și am avut o senzație ca și cum aș fi venit acasă. De atunci, în fiecare duminică, biserica a devenit locul în care trebuia să fiu.

Am fost botezat în decembrie și am intrat, în mod formal, pe calea credinței în Domnul. Odată, în biserică, am auzit predicatorul citind din Matei, capitolul 18, versetele 21-22: „Atunci Petru a venit la El şi L-a întrebat: «Doamne, de câte ori să-l iert pe fratele meu când va păcătui faţă de mine? Până la şapte ori?» Isus i-a răspuns: «**Eu nu-ţi zic să-l ierţi până la şapte ori, ci până la şaptezeci de ori câte şapte.**»” După ce am auzit acest lucru, m-am gândit în sinea mea: „Cum pot fi iertarea și răbdarea Domnului Isus atât de mari? Iertarea Lui pentru oameni este de șaptezeci de

ori câte șapte. Dacă oamenii ar putea cu adevărat face acest lucru, atunci nu ar exista nicio luptă între oameni, ar fi numai iubire și căldură!” Am fost foarte mișcat de cuvintele Domnului și am hotărât că voi acționa în conformitate cu învățăturile Domnului.

Doi sau trei ani mai târziu, șeful meu m-a pus responsabil cu gestionarea unui șantier de construcții, astfel încât mi-am pus toată energia în lucrarea mea și, treptat, am încetat să particip la întâlniri. După aceea, la prezentarea unui prieten, am cunoscut un patron, domnul Li, iar cu el am înființat o companie de construcții. Eram foarte fericit și m-am hotărât să depun un efort mare. La acea vreme, devenisem total absorbit în vârtejul banilor și am încetat să merg la biserică pentru adunări. Pentru ca proiectul să fie bine făcut și să pot câștiga laudele altora pentru competența mea, cerințele mele de la muncitori au devenit din ce în ce mai stricte. Dacă vedeam că au făcut ceva necorespunzător sau care nu era în conformitate cu cerințele mele, îi dojeneam, iar șeful de echipă era adesea făcut să plângă din cauza abuzului meu. Muncitorii se temeau de fiecare dată când mă vedeau și chiar se ascundeau de mine. Chiar și buni prieteni vechi erau indiferenți față de mine și nu mai voiau să mi se confeseze. Când am văzut această situație, am fost foarte tulburat! Domnul Isus ne cere să-i iertăm pe ceilalți de șaptezeci de ori câte șapte și să ne iubim aproapele ca pe noi înșine. Cu toate acestea, nu pusesem acest lucru în practică nici în cea mai mică măsură, nu o făcusem măcar o dată. Cum însemna acest lucru că eram creștin? Știam că păcătuisem și de multe ori m-am rugat Domnului mărturisindu-mi păcatele și pocăindu-mă. Am hotărât să mă schimb. Dar, ori de câte ori intervenea ceva, păcătuiam în ciuda mea. Eram foarte tulburat.

În august 2015, am suspendat operațiunile de afaceri deoarece compania nu mergea bine și m-am întors acasă. Deoarece eram într-o stare

de spirit apăsătoare și nefericită, beam toată ziua și jucam cărți. Când soția mi-a spus că ar trebui să nu mai beau, am ocărât-o groaznic spunând: „Sunt banii mei, i-am câștigat și-i voi cheltui oricum vreau…” Soția mea nu mi-a putut face altceva decât să stea deoparte și să plângă. De fiecare dată când îmi dădeam frâu liber supărării, simțeam remușcări și mă uram, dar nu mă puteam abține. Pe atunci, îmi pierdusem complet toată decența creștină. În comportamentul meu și în felul cum mă purtam, eram la fel ca un necredincios.

Când eram neputincios și sufeream, m-am dus din nou la biserică la o adunare. În acea perioadă, mă rugam constant Domnului Isus: „O, Doamne! Am făcut o mulțime de lucruri pe care nu am vrut să le fac, am spus multe lucruri care au rănit oamenii. Am trăit adesea în păcat și m-am răzvrătit împotriva Ta. De fiecare dată când păcătuiesc, sunt plin de remușcări și mă urăsc în mod deosebit, dar nu mă pot abține niciodată! Seara, îmi mărturisesc păcatele, dar în timpul zilei revin la vechile obiceiuri și păcătuiesc din nou. O, Doamne! Te implor să mă mântuiești; ce-ar trebui să fac pentru a fi capabil să mă desprind de păcat?”

În ziua de Anul Nou în 2016, am pus piciorul pe pământ american, venind să-mi câștig existența în New York. În timpul liber, m-am dus la biserică la o adunare. De asemenea, am luat parte la un grup de mărturie, citind Biblia și rugându-mă împreună cu frații și surorile. Acolo, am făcut cunoștință cu o soră numită Qinglian. Într-o zi, Sora Qing Lian mi-a dat un telefon pentru a zice că avea o veste bună pe care a vrut să mi-o spună. Am spus: „Care este vestea bună?” Ea a spus: „O misionară a venit aici. Vrei să mergi s-o auzi vorbind?” Am spus: „Grozav! Unde este?” Apoi, ea a stabilit o oră la care să merg acasă la ea.

În ziua pe care o stabiliserăm, m-am dus acasă la Sora Qing Lian. Acolo erau mai mulți frați și mai multe surori, iar după ce ne-am salutat unii pe ceilalți, fiecare s-a prezentat și am început să discutăm Biblia. Am ascultat-o pe Sora Zhao dând o părtășie foarte luminantă și am simțit că mi-a fost foarte folositoare. Apoi, i-am spus Sorei Zhao despre păcătuirea și mărturisirea mea constantă și despre durerea de a nu fi în stare să scap de păcat și i-am căutat ajutorul. Apoi, ea a dat părtășie, spunând că, chiar după ce am început să credem în Domnul, încă mai săvârșim adesea păcate și că, trăind o viață în care ne învârtim într-un ciclu în care păcătuim în timpul zilei și mărturisim seara și nu suntem niciodată capabili să ne eliberăm de păcat, nu era o problemă care mă afecta doar pe mine, ci mai degrabă era o problemă împărtășită de toți cei care cred în Domnul. După aceea, Sora Zhao ne-a permis să urmărim un video cu câteva prezentări ale cuvintelor lui Dumnezeu. În film au fost rostite aceste cuvinte: „**Deci, spun că rațiunea omului și-a pierdut funcția originală, iar conștiința omului, de asemenea, și-a pierdut funcția originală. […] Firea omului ar trebui să se schimbe începând cu recunoașterea propriei esențe și prin schimbările produse în gândirea lui, în natura și în perspectiva lui mentală – prin schimbări fundamentale. Doar așa vor fi obținute schimbări autentice în firea omului. Firea coruptă a omului provine din faptul că a fost otrăvit și călcat în picioare de Satana, din răul extraordinar de mare pe care l-a impus Satana asupra gândirii, moralității, înțelegerii și rațiunii lui. Tocmai pentru că aceste lucruri fundamentale ale omului au fost corupte de Satana și sunt total diferite de cum le-a creat Dumnezeu la început, omul se împotrivește lui Dumnezeu și nu înțelege adevărul. Așadar, schimbările în firea omului ar trebui să înceapă cu schimbări la nivelul gândirii, al înțelegerii și al rațiunii, care vor duce la o schimbare a cunoașterii lui Dumnezeu și a**

cunoașterii adevărului” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „A avea o fire neschimbată înseamnă a fi în vrăjmășie cu Dumnezeu”).

Am fost foarte emoționat când am auzit aceste cuvinte, gândindu-mă: „Oare nu despre mine vorbesc ei? Eu întotdeauna îi desconsiderpe alții, încercând să-i învăț un lucru sau îi blestem pentru altul, fără nicio moralitate sau rațiune și am pierdut decența sfinților.” Toate aceste cuvinte m-au străpuns până în centrul ființei mele. Nu citisem niciodată astfel de cuvinte, nici nu auzisem vreun predicator să vorbească astfel. În tot acest timp, am fost supărat pentru că săvârșeam adesea păcate, însă nu reușisem niciodată să scap de controlul păcatului. Aceste cuvinte mi-au arătat calea de a lăsa păcatul în urmă și m-am minunat: aceste cuvinte au fost rostite atât de bine, dar cine le-ar fi putut scrie?

Sora Zhao mi-a spus că acesta a fost cuvântul lui Dumnezeu și că Domnul Isus S-a întors deja în trup, făcând lucrarea de a judeca și de a curăți oamenii, în zilele de pe urmă, prin cuvântul Său. Când am auzit această veste, abia mi-am putut crede urechilor. Cine dintre credincioșii Domnului nu se așteaptă ca El să Se întoarcă? Acum, am auzit în mod neașteptat vestea despre întoarcerea Domnului. Eram atât de încântat că am fost oarecum dezorientat: Domnul Se întorsese cu adevărat? A trebuit s-o fac pe soră să împărtășească rapid cu mine despre aceasta. Sora Zhao a spus: „Domnul Isus S-a întors cu adevărat și este Dumnezeu Atotputernic-Hristosul întrupat din zilele de pe urmă. El a exprimat adevărul despre purificarea și mântuirea oamenilor și a început să facă lucrarea judecății începând cu casa lui Dumnezeu. El ne va mântui complet din domeniul Satanei, pe noi, cei care suntem legați de natura noastră satanică și trăim în păcat din care nu ne-am putut elibera și, în final, vom fi mântuiți și obținuți de Dumnezeu. În Epoca Harului, Domnul Isus a realizat doar lucrarea răscumpărării, ne-a răscumpărat din păcat și ne-a iertat păcatele astfel încât

noi să nu fim condamnați sub lege. Deși Domnul ne-a iertat păcatele, El nu a iertat natura și firea noastră satanică. Aroganța, viclenia, egoismul, lăcomia, răutatea și alte firi corupte există în continuare în om. Acestea sunt lucruri care merg mai adânc și sunt mai încăpățânate decât păcatul. Tocmai pentru că aceste firi satanice și natura satanică nu au fost rezolvate, noi săvârșim încă păcate în ciuda noastră și chiar săvârșim păcate mai grave decât încălcarea legii. Cât despre fariseii din acele timpuri, motivul pentru care s-au împotrivit și L-au condamnat pe Domnul, până la punctul în care L-au răstignit, nu a fost faptul că natura păcătoasă a omului nu fusese rezolvată? De fapt, cu toții avem o prețuire profundă a acestui lucru, deoarece suntem noi înșine controlați de aceste firi corupte. Deci, adesea spunem minciuni, acționăm în mod înșelător, suntem arogați și plini de sine și îi mustrăm cu o atitudine condescendentă pe alții. Știm în mod clar că Domnul cere să-i iertăm pe ceilalți și să-l iubim pe aproapele nostru ca pe noi înșine și, totuși, noi nu punem acest lucru în practică. Oamenii, între ei, uneltesc unul împotriva altuia, se luptă pentru faimă și câștig, incapabili să trăiască împreună în armonie. Când ne îmbolnăvim sau în timpul dezastrelor naturale sau a nenorocirilor provocate de om, putem încă să-L învinovățim pe Dumnezeu și chiar să-L negăm și să-L trădăm. Din aceste fapte suntem capabili să vedem că, dacă nu ne rezolvăm natura și firea satanică, atunci nu vom fi niciodată capabili să ne eliberăm de această viață circulară a păcătuirii și a mărturisirii, a mărturisirii și a păcătuirii. Prin urmare, pentru a mântui cu desăvârșire omul din păcat, este necesar ca Dumnezeu să realizeze o etapă a lucrării Sale de judecată și curățire pentru a ne rezolva natura păcătoasă. Numai astfel putem să obținem curățirea și să fim mântuiți și obținuți de Dumnezeu. După ce vom citi câteva secțiuni ale cuvântului lui Dumnezeu Atotputernic, vom înțelege în mod natural.”

Sora Zhao a deschis cartea cuvântului lui Dumnezeu și a început să citească: „**Căci în ciuda tuturor lucrurilor pentru care omul a fost răscumpărat și iertat de păcate, se poate considera doar că Dumnezeu nu-Și aduce aminte de fărădelegile omului și nu-l tratează potrivit cu acestea. Totuși, atunci când omul, care trăiește într-un trup material, nu a fost eliberat de păcat, el poate doar continua să păcătuiască, dezvăluindu-și, la nesfârșit, corupta fire satanică. Aceasta este viața pe care o conduce omul, un ciclu fără sfârșit în care păcătuiește și este iertat. Majoritatea oamenilor păcătuiesc în timpul zilei doar pentru a mărturisi seara. Astfel, chiar dacă jertfa de păcat este întotdeauna eficientă pentru om, ea nu va putea să îl mântuiască pe om de păcat. Numai jumătate din lucrarea mântuirii a fost desăvârșită, pentru că omul are încă o fire coruptă**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Taina întrupării (4)”). „**Deși Isus a lucrat mult printre oameni, El a completat doar răscumpărarea întregii omeniri și a devenit jertfa pentru păcat a oamenilor și nu l-a scăpat pe om de toată firea lui stricată. Deplina mântuire a omului de influența Satanei nu a necesitat doar ca Isus să preia păcatele omului ca jertfă pentru păcat, ci și ca Dumnezeu să facă o lucrare mai mare pentru a-l scăpa pe om cu totul de firea lui, care a fost stricată de Satana**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Prefață”). „**Păcatele omului au fost iertate și acest lucru se datorează lucrării răstignirii lui Dumnezeu, dar omul a continuat să trăiască în interiorul firii satanice corupte a trecutului. Acestea fiind spuse, omul trebuie să fie complet mântuit de corupta sa fire satanică, astfel încât natura lui păcătoasă să poată fi complet distrusă, să nu se mai dezvolte niciodată, permițând astfel ca firea omului să fie transformată. Acest lucru ar cere omului să înțeleagă drumul creșterii în viață, să înțeleagă calea vieții și modul de a-și schimba firea. În plus, ar cere omului să**

acționeze potrivit cu această cale, astfel încât firea lui să poată fi schimbată treptat, iar el să poată trăi sub strălucirea luminii, ca tot ceea ce face el să poată fi în acord cu voia lui Dumnezeu, ca el să-și poată arunca firea coruptă satanică și astfel încât să se poată elibera de influența întunericului Satanei, prin aceasta ieșind pe deplin din păcat. Doar atunci va primi omul mântuirea completă” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Taina întrupării (4)”). Sora Zhao a spus în părtășie: „După ce am citit aceste cuvinte ale lui Dumnezeu, a început să ne fie clar motivul pentru care suntem întotdeauna legați de natura noastră satanică și nu suntem în stare să scăpăm de păcat, nu-i așa? În timpul Epocii Harului, Dumnezeu doar a înfăptuit lucrarea de răscumpărare, aceasta nu a fost lucrarea de judecată, de curățire și de mântuire completă a oamenilor în zilele de pe urmă. Deci, indiferent de cât de mult ne mărturisim păcatele și ne pocăim și ne biruim pe noi înșine sau postim și ne rugăm, nu vom fi capabili să obținem o natură de a nu păcătui. Asta înseamnă că, dacă vrem să ne eliberăm de robia și de controlul naturii noastre păcătoase, numai experimentând lucrarea de răscumpărare a Domnului Isus nu este totuși suficient. Trebuie să acceptăm lucrarea judecății făcute de Domnul Isus reîntors. Acest lucru se datorează faptului că, făcând lucrarea Sa de judecată din zilele de pe urmă, Dumnezeu exprimă multe aspecte ale adevărului pentru a judeca și a expune natura satanică a omului de a se împotrivi și a-L trăda pe Dumnezeu. Ea explică omului firea dreptății lui Dumnezeu, a sfințeniei și a netolerării ofensei de către El, conducându-l pe om să vadă în mod clar, în judecata și mustrarea cuvintelor lui Dumnezeu, adevărul propriei sale corupții profunde de către Satana, să cunoască cu adevărat firea dreptății lui Dumnezeu care nu îngăduie ofensa omului, să creeze o inimă care să-L venereze pe Dumnezeu și, ca urmare a acestui lucru, să schimbe și să purifice firea satanică a omului și să mântuiască omul de

influența Satanei. În judecata și mustrarea măreață și plină de mânie a lui Dumnezeu, noi Îl vedem pe Dumnezeu ca și cum am fi față în față, vedem lumina cea mare venind din cer. Ca o sabie cu două tăișuri, cuvântul lui Dumnezeu ne străpunge inimile, dezvăluie natura noastră satanică de împotrivire și a trădare a lui Dumnezeu și chiar firile noastre corupte în cele mai profunde adâncuri ale inimilor noastre, pe care nu avem cum să le descoperim și ne face să vedem că esența naturii noastre este plină de astfel de firi satanice precum aroganța, îngâmfarea, egoismul, josnicia, ambiguitatea și viclenia, că suntem pur și simplu fără o fărâmă de asemănare umană și suntem întru totul întruchiparea Satanei. Numai atunci ne prosternăm înaintea lui Dumnezeu și începem să ne urâm și să ne blestemăm pe noi înșine. În același timp, simțim, de asemenea, profund că vorbele lui Dumnezeu sunt adevărul, sunt toate revelarea firii lui Dumnezeu și a ceea ce este viața Sa. Vedem că firea dreaptă a lui Dumnezeu nu îngăduie ofensă și că esența sfințeniei lui Dumnezeu este fără pată. Rezultatul este că se naște o inimă care Îl venerează pe Dumnezeu și începem să căutăm adevărul cu toată puterea noastră și să ne purtăm conform cuvântului lui Dumnezeu. După înțelegerea treptată a adevărului, noi ne cunoaștem din ce în ce mai mult natura și firea satanică și devenim din ce în ce mai pătrunzători în privința lor. De asemenea, Îl cunoaștem pe Dumnezeu tot mai mult. Firea coruptă din noi obține treptat curățirea, iar noi ne eliberăm din legăturile păcatului și trăim înaintea lui Dumnezeu în eliberare autentică și libertate. Acesta este tocmai rezultatul la care s-a ajuns prin lucrarea de judecată a lui Dumnezeu asupra oamenilor din zilele de pe urmă. Prin urmare, se poate vedea că lucrarea «răscumpărării» din Epoca Harului și lucrarea «îndepărtării păcatului» în zilele de pe urmă sunt două etape diferite ale lucrării. «Răscumpărare» a fost doar Domnul Isus, care a luat păcatele, în locul omului șii-a permis omului să scape de pedeapsa pe

care ar fi trebuit să o îndure pentru păcatele lui. Acest lucru nu a demonstrat că omul a fost fără păcat și oricum, mult mai puțin că omul nu va mai săvârși niciodată păcate sau că a fost complet purificat. În timp ce «îndepărtarea păcatului» înseamnă a expune în totalitate natura păcătoasă a omului, permițându-i omului să trăiască fără să se mai bazeze pe natura lui coruptă, să realizeze o schimbare în firea vieții lui și să devină total purificat. Prin urmare, numai prin acceptarea lucrării de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, firile noastre corupte pot fi rezolvate complet, noi putem scăpa de influența Satanei și putem fi mântuiți, putem fi conduși în Împărăția lui Dumnezeu și putem obține promisiunile și binecuvântările lui Dumnezeu."

Auzind cuvântul lui Dumnezeu și ceea ce au împărtășit surorile, am simțit că acest lucru corespundea foarte îndeaproape cu adevărul și era foarte concret. M-am gândit retrospectiv la propria mea credință în Domnul de-a lungul acestor mulți ani: nu numai că am mințit și am înșelat adesea, dar am fost, de asemenea, arogant și neînfrânat, nepoliticos, irațional și încăpățânat. Muncitorii din unitatea mea de lucru se temeau de mine și s-au îndepărtat de mine, iar, în propria mea casă, soția și fiica mea erau, de asemenea, puțin speriate de mine. Nimeni nu voia să-și dezvăluie inima față de mine și nici măcar nu puteam găsi un prieten apropiat căruia să mă confesez. Era dureros. Adesea citeam Biblia și mă rugam, îmi mărturiseam păcatele Domnului și chiar mă disprețuiam, dar mai târziu am început din nou să păcătuiesc, nu mă puteam schimba deloc. O persoană ca mine, care în mod frecvent păcătuiește și I se împotrivește Domnului are mare nevoie de mântuirea lui Dumnezeu! Acum, Domnul Isus S-a întors deja ca Dumnezeu Atotputernic întrupat. Astăzi pot avea norocul să aud glasul lui Dumnezeu și să știu că Domnul Isus a venit din nou pentru a transmite adevărul și pentru a întreprinde lucrarea de judecată, de curățire și de

mântuire a omului, chiar sunt extrem de norocos! Sora a văzut că eram plin de jinduire și mi-a dat o copie a cărții cuvântului lui Dumnezeu Oile lui Dumnezeu aud glasul lui Dumnezeu. Am luat fericit cartea și am devenit hotărât să păstrez buna-credință în Dumnezeu Atotputernic!

După ce am acceptat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă, am citit multe dintre cuvintele lui Dumnezeu. În ceea ce privește cele trei etape ale lucrării lui Dumnezeu, taina întrupării, semnificația numelui lui Dumnezeu și povestea interioară a Sfintei Biblii, precum și cum sunt făcuți biruitorii, cum se realizează Împărăția lui Hristos, cum ar fi diferențiate rezultatul final și destinația fiecărei categorii de oameni, am înțeles treptat puțin din acestea și din alte aspecte ale adevărului. Am avut, de asemenea, mai multă credință în Dumnezeu.

La început, când citeam cuvintele lui Dumnezeu, judecând sever omul și dezvăluindu-l, m-am simțit tulburat și inconfortabil. Aveam unele noțiuni în mine, am simțit că vorbele lui Dumnezeu erau prea severe. Nu ar putea El să fie puțin mai blând? Dacă Dumnezeu judecă omul în felul acesta, atunci omul nu este condamnat? Cum poate fi el apoi mântuit? Mai târziu, am citit în cuvântul lui Dumnezeu: „**În zilele de pe urmă, Hristos folosește o multitudine de adevăruri pentru a-i învăța pe oameni, pentru a demasca esența omului și pentru a-i analiza cuvintele și faptele. Aceste cuvinte cuprind diferite adevăruri, precum datoria omului, cum ar trebui el să asculte de Dumnezeu, cum ar trebui să Îi fie credincios lui Dumnezeu, cum ar trebui să trăiască umanitatea normală, precum și înțelepciunea și firea lui Dumnezeu și așa mai departe. Aceste cuvinte sunt toate îndreptate către esența omului și firea sa coruptă. În special, cele care dezvăluie cum Îl nesocotesc oamenii pe Dumnezeu vizează modul în care oamenii sunt o întruchipare a Satanei și o forță inamică față de Dumnezeu. În realizarea lucrării Sale de judecată, Dumnezeu**

nu clarifică pur și simplu natura oamenilor în doar câteva cuvinte; El o demască, o tratează și o emondează pe termen lung. Aceste metode de demascare, tratare și emondare nu pot fi înlocuite prin cuvinte obișnuite, ci prin adevărul de care oamenii sunt complet lipsiți. Doar metodele de acest fel pot fi considerate judecată; doar prin acest tip de judecată oamenii pot fi cuceriți și convinși pe deplin să I se supună lui Dumnezeu și, mai mult decât atât, să câștige adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”). **„Prin ce mijloace este împlinită desăvârșirea omului de către Dumnezeu? Este îndeplinită prin intermediul firii drepte a lui Dumnezeu. Firea Lui cuprinde în primul rând dreptate, mânie, măreție, judecată și blestem, iar El îl desăvârșește pe om în primul rând prin intermediul judecății Sale. Unii oameni nu înțeleg și întreabă de ce Dumnezeu este capabil să desăvârșească omul doar prin judecată și blestem. Ei spun: «Dacă Dumnezeu ar blestema omul, omul nu ar muri? Dacă Dumnezeu l-ar judeca, nu ar fi omul condamnat? Atunci cum mai poate el să fie desăvârșit?» Astfel sunt cuvintele oamenilor care nu cunosc lucrarea lui Dumnezeu. Ceea ce blestemă Dumnezeu este neascultarea omului, iar ceea ce El judecă sunt păcatele omului. Deși vorbește cu asprime și fără încetare, dezvăluind tot ce este în om și dezvăluind prin aceste cuvinte severe ceea ce e esențial în om, totuși, printr-o astfel de judecată, El dă omului o cunoaștere profundă a esenței trupului și, astfel, omul se supune înaintea lui Dumnezeu. Trupul omului este al păcatului și al Satanei, este neascultător și este obiectul mustrării lui Dumnezeu. Astfel, pentru a-i permite omului să se cunoască pe sine, cuvintele judecății lui Dumnezeu trebuie să se abată asupra lui și trebuie să fie folosite toate felurile de rafinare; doar atunci lucrarea lui Dumnezeu poate fi eficientă”** (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și

lucrarea lui Dumnezeu, „Doar prin experimentarea încercărilor dureroase poți cunoaște frumusețea lui Dumnezeu”). Am înțeles din cuvintele lui Dumnezeu că El Își îndeplinește lucrarea de judecată în zilele de pe urmă prin exprimarea adevărului și că judecă sever, expune și condamnă firile corupte ale omului, natura satanică și faptele rele ale omului de a I se împotrivi lui Dumnezeu. El face acest lucru pentru a ne face să vedem în mod clar adevărul propriei noastre corupții, să înțelegem total esența firilor noastre corupte și să ne cunoaștem propria natură satanică și sursa corupției noastre, căci numai în acest fel ne putem urî pe noi înșine și ne putem lepăda de trup. În același timp, numai pentru că Dumnezeu Își arată firea dreaptă, măreață și plină de mânie în judecata și mustrarea Sa, noi suntem capabili să vedem dreptatea și sfințenia Lui și să vedem în mod clar propria noastră întinăciune, urâțenie și răutate. Dumnezeu face acest lucru și pentru ca noi să ne cunoaștem propria natură satanică și adevărul corupției noastre. Dacă Dumnezeu nu ar judeca omul atât de sever, dacă nu ar expune corupția omului lovind chiar în inima problemei și dacă nu Și-ar dezvălui firea dreaptă și măreață, atunci noi, oamenii, care am fost corupți atât de profund de Satana, nu am fi în stare să reflectăm asupra noastră sau să ne cunoaștem pe noi înșine și am fi incapabili să cunoaștem adevărul propriei noastre corupții sau natura noastră satanică. Dacă s-ar întâmpla astfel, atunci cum ne-am elibera de natura noastră păcătoasă și am fi purificați? Din rezultatele obținute prin cuvintele stricte ale lui Dumnezeu, putem vedea că, ascuns înăuntrul lor, sunt iubirea Lui adevărată față de om și eforturile sârguincioase pe care El le depune pentru a-l mântui pe om! Cu cât citesc mai mult cuvintele lui Dumnezeu, cu atât mai mult simt că lucrarea de judecată a lui Dumnezeu este atât de minunată! Lucrarea lui Dumnezeu este atât de concretă! Doar judecata severă a lui Dumnezeu poate să-l purifice, să-l schimbe și să-l

mântuiască pe om. Lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă este într-adevăr lucrul de care avem nevoie!

Din cauză că natura mea era arogantă și vanitoasă, precum și grozav de neprihănită de sine, făceam de obicei morală celorlalți într-un mod condescendent ori de câte ori vorbeam, eu nu țineam cont de nimeni oricând făceam ceva, mereu îmi plăcea ca ceilalți să mă asculte și mă dădeam mare în fața altor oameni. De câteva ori la adunări, am dat părtășie cu privire la modul în care mă ocupasem de probleme în unitatea mea de lucru, cum mustrasem personalul neascultător și îi supusesem și cum, acasă, soția și fiica mea mă ascultau întotdeauna în toate. Mai ales atunci când am împărtășit despre cuvintele lui Dumnezeu, spuneam adesea lucruri precum: „Cred că acest pasaj al cuvintelor lui Dumnezeu înseamnă acest lucru” și „asta este ceea ce cred eu”. Un frate a văzut că eu mereu exprimam o fire arogantă și neprihănită de sine fără să o știu eu însumi și mi-a arătat acest lucru la o adunare, spunând că a vorbi și a acționa în acest fel era o expresie a aroganței, a neprihănirii de sine și a lipsei de rațiune. Dacă, în trecut, m-ar fi expus cineva în acest fel și în fața atâtor oameni, cu siguranță mi-aș fi argumentat cazul și i-aș fi combătut rapid. Dar, în acel moment, am ales să fiu tăcut fără să mă cert și să mă justific, pentru că m-am gândit la cuvintele din „Predici și părtășie despre intrarea în viață”: „Dacă mereu spui «eu cred» atunci când este vorba despre orice subiect pe care îl întâlnești, ei bine, este mai bine să renunți la părerile tale. Te îndemn să renunți la opiniile tale și să cauți adevărul. Vezi ce spun cuvintele lui Dumnezeu. «Părerea» ta nu este adevărul! […] Ești prea arogant și neprihănit de sine! În fața adevărului, nu poți renunța și nu-ți poți nega propriile concepții și iluzii. Nu vrei să-L asculți câtuși de puțin pe Dumnezeu! Dintre cei care caută cu sinceritate adevărul și au cu adevărat o inimă care Îl venerează pe Dumnezeu, cine mai spune «eu cred»? Această vorbă a fost deja eliminată.

Aceasta este dezvăluirea firii satanice”. Aceste cuvinte din părtășie mi-au amintit că, de obicei, ori de câte ori am întâmpinat vreo problemă, întotdeauna am avut pe buze cuvinte precum „eu gândesc”, „eu susțin”, „eu cred”, întotdeauna începând cu „eu”, iar eu însumi având tot timpul ultimul cuvânt în orice. Am crezut că puteam înțelege singur lucrurile și că puteam trata problemele. Întotdeauna i-am pus pe alții să facă așa cum spuneam eu și să mă asculte. Considerându-mă mereu foarte respectat, oare nu însemna aceasta exact expunerea unei firi arogante? Tot ceea ce mi-a spus fratele când mi-a arătat firea a fost adevărat, iar eu ar trebui să accept acest lucru. Ceea ce credeam venea din noțiunile și închipuirile mele, ele veneau de la Satana și cu siguranță nu erau adevărul. M-am gândit cum, indiferent dacă eram acasă sau la unitatea de lucru, printre colegii mei, mă comportam mereu ca cel mai bun. Dacă cineva nu mă asculta sau făcea ceva care nu se potrivea cu opiniile mele, mă supăram și-l certam. Faptul că am reușit să dezvălui aceste lucruri explică faptul că nu era loc pentru Dumnezeu în inima mea, că nu L-am cinstit pe Dumnezeu ca fiind măreț, ci mai degrabă m-am onorat pe mine însumi ca fiind grozav. Am reușit adesea să spun astfel de lucruri și să mă comport în felul acesta, iar acest lucru demonstrează cât de arogantă era firea mea!

Mai târziu, am citit acele cuvinte ale lui Dumnezeu: „**Dacă, în realitate, deții adevărul înăuntrul tău, calea pe care mergi va fi, în mod natural, calea cea dreaptă. Fără adevăr, este ușor să faci rău și o vei face în pofida felului tău de a fi. De exemplu, dacă în tine ar fi existat aroganță și vanitate, ți s-ar părea imposibil să te abții să nu-L sfidezi pe Dumnezeu; te-ai simți obligat să-L sfidezi. Nu ai face-o intenționat; ai face-o sub stăpânirea naturii tale arogante și vanitoase. Aroganța și vanitatea ta te-ar face să-L disprețuiești pe Dumnezeu și să-L vezi ca neavând nicio importanță; te-ar determina să te înalți pe tine însuți, să**

te expui pe tine însuți în mod constant și, în cele din urmă, să te așezi în locul lui Dumnezeu și să fii mărturie pentru tine. În final, ți-ai transforma propriile tale idei, propria ta gândire și propriile tale noțiuni în adevăruri pentru a fi divinizate. Vezi cât de mult rău este făcut de oameni sub autoritatea naturii lor arogante și vanitoase! Pentru a rezolva acțiunile lor rele, ei trebuie mai întâi să rezolve problema naturii lor. Fără o schimbare a firii, nu ar fi posibil să se aducă o rezolvare fundamentală a acestei probleme” („Doar prin urmărirea adevărului poți obține schimbări în firea ta” din Consemnări ale cuvântărilor lui Hristos). Fiecare cuvânt rostit de Dumnezeu este adevărul, iar cuvintele Lui m-au convins complet. M-am gândit la modul în care obișnuiam să le fac, cu condescendență, morală altora, la locul de muncă, când eram în preajma colegilor de muncă și când eram acasă. Toate acestea au însemnat că eram dominat de natura mea satanică și arogantă și nu au fost cauzate de furia mea sau pentru că aveam un temperament rău sau pentru că nu aveam nicio stăpânire de sine. Pentru că am crezut despre mine că am calibru, talente și că puteam să câștig bani, m-am crezut a fi mai bun decât alți oameni, i-am desconsiderat pe toți ceilalți, m-am considerat mai bun decât oricine altcineva și m-am gândit întotdeauna la mine însumi ca fiind superior. Aceste gânduri mi-au alimentat aroganța și au devenit moneda de schimb a vieții mele. Găsisem sursa păcatului meu și văzusem pericolul a ceea ce s-ar întâmpla dacă firea mea satanică și coruptă ar rămâne nerezolvată. Așadar, am cercetat conștiincios și am citit multe dintre cuvintele lui Dumnezeu cu privire la judecată și la dezvăluirea naturii arogante a omului de către El și am reflectat asupra mea în contrast cu aceste cuvinte. Prin cuvintele lui Dumnezeu de judecată și de dezvăluire și prin comunicările fraților și surorilor în adunări, am început să am o înțelegere superficială a propriei mele naturi arogante. Am văzut că nu eram, de fapt, mai bun decât oricine

altcineva și că abilitatea și bogăția mea erau toate dăruite de Dumnezeu, astfel că nu aveam cu ce să mă laud. Dacă Dumnezeu nu mi-ar fi dat înțelepciune și inteligență, dacă Dumnezeu nu m-ar fi binecuvântat, ce aș fi putut face bazându-mă doar pe mine însumi? Sunt atât de mulți oameni talentați în lume; de ce trudesc și se agită toată viața lor și sfârșesc cu mâinile goale? De asemenea, am găsit, în cuvintele lui Dumnezeu, calea pentru a-mi rezolva natura arogantă, care a fost să accept mai mult să fiu emondat și tratat de frați și surori, să accept mai mult din judecata, mustrarea, încercările și rafinarea lui Dumnezeu, să reflectez asupra mea însumi în lumina cuvintelor lui Dumnezeu, să dobândesc adevărata cunoaștere de sine și ură de sine, să nu mai acționez prin firea mea satanică, ci să acționez în conformitate cu vorbele lui Dumnezeu. Mai târziu, am experimentat numeroase cazuri în care am fost judecat, mustrat, emondat și tratat și am experimentat multe obstacole și eșecuri, iar cunoștințele despre natura mea satanică și esența mea coruptă au fost treptat aprofundate și am obținut, de asemenea, o înțelegere superficială a măreției, a dreptății și a sfințeniei lui Dumnezeu. Cu cât am ajuns să cunosc mai mult dreptatea și sfințenia lui Dumnezeu, cu atât mai mult mi-am văzut propria întinare, umilință, lipsă de însemnătate și am văzut că eram demn de milă. Lucrurile pe care le-am considerat importante înainte sau cu care mă lăudasem, am simțit acum că nu meritau menționate și, fără să-mi dau seama, firea mea arogantă a început să se schimbe. Indiferent dacă frații și surorile spuneau sau nu ceva corect sau colegii mei spuneau sau nu ceva corect sau familia mea spunea sau nu ceva corect, eu acceptam acest lucru și nu mai vorbeam cu condescendență, acționam cu smerenie și nu-mi mai făceam eu propriile reguli. Ori de câte ori se ivea problemă, o discutam cu ceilalți și oricine avea dreptate, eu acționam conform sugestiei acelei persoane. Încet, relația cu oamenii din jurul meu a început să se normalizeze. Am avut pace și

bucurie în inimă și am crezut că trăiam puțin mai mult în asemănarea unei persoane reale.

După citirea constantă a cuvântului lui Dumnezeu și trăirea vieții bisericii, am simțit din ce în ce mai mult că era cu adevărat bine că am putut accepta lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Am înțeles clar că firea mea coruptă pur și simplu nu ar putea fi rezolvată de mine însumi. Doar prin judecata și mustrarea cuvintelor lui Dumnezeu, eu am fost treptat schimbat și curățit. În Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, am văzut mulți frați și multe surori care lucrau din greu la căutarea adevărului și la acceptarea judecății și mustrării cuvintelor lui Dumnezeu Atotputernic. Ori de câte ori cineva dezvăluie vreo corupție, toată lumea o arată unul celuilalt și se ajută reciproc. Cu toții reflectăm asupra noastră înșine și ne cunoaștem în lumina cuvintelor lui Dumnezeu, căutăm adevărul pentru a ne rezolva corupția, fiecare practică faptul de a fi oameni cinstiți și de a fi puri și deschiși, acceptăm și ne supunem oricărei părtășii este în conformitate cu adevărul, iar firile noastre corupte se schimbă din ce în ce mai mult; cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic pot într-adevăr purifica și schimba oamenii. Dumnezeu întrupat a venit printre noi, El Își exprimă personal cuvintele ca să ne judece și să ne purifice și ne conduce să scăpăm de păcat și să fim mântuiți – suntem atât de norocoși! În timp ce mă gândeam la toți oamenii care cred cu sinceritate în Domnul și care așteaptă cu nerăbdare întoarcerea Lui, care tânjesc să se elibereze din legăturile păcatului și să fie curățiți și care totuși trăiesc în durere fără o cale de urmat, am spus o rugăciune către Dumnezeu și am luat o hotărâre: „Vreau să predic Evanghelia Împărăției Tale chiar și mai multor oameni pentru ca ei să poată fi ca mine și astfel să poată urma pașii Tăi și să pornească pe calea de a fi purificați și de a obține mântuire!”

9. Un alt tip de dragoste

de Chengxin, Brazilia

O șansă întâmplătoare din 2011 mi-a permis să ajung din China în Brazilia. Când tocmai sosisem, am fost copleșit de experiențele proaspete și noi, de curiozitate și aveam o senzație bună despre viitor. Dar, după un timp, acest sentiment proaspăt și nou a fost înlocuit repede de singurătate și de durerea de a mă găsi într-o țară străină și îndepărtată. În fiecare zi mă întorceam acasă singur-singurel și mâncam singur, uitându-mă la pereții din jurul meu, zi de zi, fără a avea pe cineva cu care măcar să vorbesc. Mă simțeam atât de singur și deseori plângeam pe ascuns. Chiar când mă simțeam cel mai nefericit și neajutorat, Domnul Isus m-a adus la o adunare printr-un prieten. Citind cuvântul Domnului, cântând imnuri și rugându-mă în cadrul adunărilor, inima mea singuratică a fost consolată de Domnul. Am învățat din Biblie că cerul, pământul și toate lucrurile au fost create de Dumnezeu și că și omul este creația Lui. Am aflat, de asemenea, că Domnul Isus a fost răstignit pentru răscumpărarea omenirii, că El ne-a răscumpărat de păcat și că El este singurul Răscumpărător al omenirii. Venind în prezența mântuirii Domnului, care este mai măreață decât orice altceva, m-am simțit profund emoționat și m-am hotărât să-L urmez pe Domnul pentru tot restul vieții mele. Așadar, am fost botezat de Ziua Recunoștinței și a devenit formal creștin. Pentru că îmi plăcea să cânt, în special să cânt imnuri de slăvire a lui Dumnezeu, după ce am fost botezat am devenit activ implicat în lucrările pentru biserică, alăturându-mă corului. Datorită îndrumării și binecuvântărilor lui Dumnezeu, am trăit în pace și bucurie. De fiecare dată când mă duceam la o adunare sau Îl slăveam pe Dumnezeu la rugăciune, mă simțeam inundat de energie.

Dar momentele bune nu durează pentru totdeauna și, deoarece am intrat în rândurile lucrătorilor bisericii, am ajuns să văd, treptat, că frații și surorile din biserică păreau la suprafață să le pese și să aibă grijă unul de celălalt și păreau cu toții să se înțeleagă foarte bine, dar, de fapt, tot ceea ce spuneau și făceau era pentru propriul interes. Nu voiau să sufere vreo pierdere personală în timp ce lucrau pentru biserică și deseori se bârfeau pe la spate unul pe celălalt cu privire la cine contribuie mai mult și cine mai puțin. Chiar și pastorul era extrem de snob. Îi trata pe oameni în funcție de valoarea donațiilor lor și menționa în mod special donațiile când ținea vreo predică. De fiecare dată când venea la o adunare, aspectul de care era cel mai îngrijorat pastorul era dacă oamenii au făcut donații sau nu și cât au donat și nu voia să audă nimic despre viețile fraților și surorilor. Vorbea despre dragoste, dar nu l-am văzut niciodată acționând efectiv. Or de câte ori un frate sau o soră aveau vreo dificultate, pastorul nu îi ajuta și nu îi sprijinea. Dar, ceea ce era și mai revoltător era că îi critica, totuși, pe oameni și îi desconsidera pe frații și surorile neputincioși și săraci. Când am văzut această situație în biserică, am fost dezamăgit, dar și confuz: cum de se schimbase biserica astfel încât devenise identică societății luate ca întreg? Încet, am pierdut dragostea și credința pe care le aveam la început și nu mai participam atât de activ când mă duceam la biserică duminica. Nici măcar nu mai voiam să cânt. În fiecare săptămână când mergeam la biserică, fie stăteam afară bând cafea, fie trăgeam repede un pui de somn în strane. Când predica se încheia, predam o donație și mă îndreptam spre ieșire și plecam întotdeauna cu un sentiment de durere și neputință în inimă.

Într-o duminică din august, 2016, am întâlnit-o pe sora Li Min într-un parc. Venise din America și fusese colegă de școală cu surorile Gao Xiaoying și Liu Fang. Cu toții credeam în Domnul și am început să vorbim așezați pe iarbă. Am tot vorbit și am ajuns la subiectul situației de la

biserică; i-am povestit tot ce văzusem în biserică. După ce am terminat de vorbit, sora Li Min a încuviințat gânditoare și a spus: „În zilele de astăzi, nu doar că biserica ta a devenit astfel, ci întreaga lume religioasă a pierdut lucrarea Duhului Sfânt și a căzut în întuneric și pustietate. Domnul Isus a profețit cândva: „**Şi din cauza înmulţirii fărădelegii, dragostea celor mulţi se va răci**” (Matei 24:12). Suntem acum la sfârșitul zilelor de pe urmă și fărădelegile devin din ce în ce mai generalizate în religie. Pastorii și prezbiterii nu respectă poruncile Domnului, nu practică calea Domnului și cred că nu este o mare scofală să trăiască în păcat în felul acesta. Cu toții știm că înflorirea bisericii este rezultatul obținut prin lucrarea Duhului Sfânt. În prezent, Dumnezeu a săvârșit deja o nouă lucrare și lucrarea Duhului Sfânt s-a reorientat spre un grup de oameni care acceptă și se supun noii lucrări a lui Dumnezeu. Pastorii și prezbiterii din religie nu-i conduc pe credincioși să caute și să investigheze lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, ci, în schimb, i se opun și condamnă noua lucrare a lui Dumnezeu împrăștiind tot felul de zvonuri și minciuni pentru a-i opri pe oameni să se întoarcă spre Dumnezeu. Ei se întâlnesc cu ura și respingerea lui Dumnezeu, așadar întreaga lume religioasă nu are binecuvântarea lui Dumnezeu, a pierdut complet lucrarea Duhului Sfânt și a fost dată deoparte și eliminată de Domnul. Așadar, biserica devine din ce în ce mai pustiită și întunecată. Este ca pe vremea când Domnul Isus S-a întrupat pentru a-Și săvârși lucrarea. Lucrarea Domnului Isus a început în Epoca Harului și a încheiat Epoca Legii. Pentru că aceia care L-au urmat pe Domnul Isus au acceptat și s-au supus noii lucrări a lui Dumnezeu, ei au câștigat atunci lucrarea Duhului Sfânt, în timp ce Duhul Sfânt nu a lucrat printre cei care nu L-au acceptat pe Domnul Isus și care au rămas în templu. Și, astfel, templul care era cândva plin de gloria lui Dumnezeu și în care credincioșii se rugau la El a devenit un loc de făcut afaceri și un sălaș al hoților. Cu alte

cuvinte, există două motive pentru pustiirea bisericii: primul este acela că pastorii și prezbiterii nu aderă la poruncile lui Dumnezeu și nu-I practică spusele și că ei comit păcate și fac rele în mod constant; al doilea motiv este acela că Dumnezeu săvârșește o nouă lucrare, deoarece lucrarea Duhului Sfânt s-a reorientat și deoarece oamenii nu țin ritmul cu pașii lui Dumnezeu. Totuși, voia lui Dumnezeu se află la baza pustiirii bisericii și există adevăr de căutat aici. Prin pustiirea bisericii, Dumnezeu îi convinge pe toți cei care cred în El cu inimi sincere și care sunt însetați după adevăr să părăsească religia, astfel încât să poată căuta lucrarea Duhului Sfânt, să țină ritmul cu pașii lui Dumnezeu, să vină în prezența Lui și să obțină lucrarea curentă și mântuirea Lui.”

După ce am ascultat părtășia surorii Li, am încuviințat și am spus: „Este corect ce spui. Cu siguranță este așa cum spui. Nu am putut niciodată să înțeleg această problemă. Biserica a fost inițial un loc în care să te rogi la Dumnezeu, dar nu mai este nicio diferență între biserică și societatea în general. Mai mult decât atât, nu există nicio lumină nouă în ceea ce predică pastorii, nici plăcere în a-i asculta, iar toți oamenii trăiesc acum în întuneric. Se pare că acest lucru este din cauză că nu am ținut pasul cu noua lucrare a lui Dumnezeu, așadar ce trebuie să facem acum ca să ținem pasul cu noua Lui lucrare?” Sora Li a spus: „Domnul Isus S-a întors de ceva timp. În zilele de pe urmă, Dumnezeu S-a întrupat drept Fiul Omului pentru a exprima adevărul sub numele de Dumnezeu Atotputernic și pentru a săvârși etapa lucrării de judecată și purificare a omenirii. Trebuie să ținem pasul cu lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și să acceptăm judecata cuvintelor Lui și doar atunci vom putea obține lucrarea Duhului Sfânt.” Când am auzit că Domnul Isus deja S-a întors și săvârșea lucrarea de judecată, am rămas trăsnit. M-am gândit: „Judecata nu are loc pentru a pedepsi o persoană după ce este declarată păcătoasă? Dumnezeu vine în

zilele de pe urmă pentru a-i judeca pe cei care nu cred în Dumnezeu, iar noi care credem în Domnul Isus am fost deja iertați de păcatele noastre și am fost binecuvântați cu mântuire. Nu este nevoie ca noi să primim judecata lui Dumnezeu, căci, când vine Domnul, El ne va ridica direct în Împărăția cerurilor. Cum ar putea să vină să ne judece?” Gândind astfel, mi-am rostit opinia, moment în care sora Liu Fang a spus: „Frate, eu deja studiez de o săptămână cu sora Gao lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Citind cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic, l-am recunoscut drept glasul lui Dumnezeu. Dumnezeu Atotputernic este, într-adevăr, Domnul Isus întors. Citește cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și atunci vei înțelege. Motivul pentru care Domnul Isus S-a întors să săvârșească lucrarea de judecată este că, deși noi, cei care credem în Domnul, am fost iertați de păcate, tot trăim în păcatul de care nu ne putem elibera singuri. Suntem incapabili să ne eliberăm singuri din lanțurile și controlul păcatului și chiar avem nevoie de Dumnezeu pentru a exprima adevărul pentru a ne judeca și a ne purifica și pentru a scoate din rădăcini natura noastră păcătoasă și firea coruptă satanică. Lucrarea de judecată a lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă este o lucrare mai nouă și mai înaltă construită pe fundația lucrării de răscumpărare a Domnului Isus. Aceasta purifică în întregime și mântuiește oamenii prin judecata cuvântului și îi conduce pe oameni către o destinație minunată.” Apoi, mi-au părtășit cu răbdare multe adevăruri. Dar, orice ar fi spus, pur și simplu nu puteam accepta că Domnul S-a întors pentru a-i judeca pe aceia care cred în El. În timp ce tratam acest conflict interior, m-am simțit și mirat: surorile Gao și Liu erau credincioase foarte pioase și toată lumea le recunoștea credința și dragostea pentru Domnul, așadar cum ar putea ele să creadă că Domnul Isus Se întorcea să-i judece pe aceia dintre noi care cred în El și că nu ne va

ridica direct în Împărăția cerurilor? Oare era vreo taină sau vreun adevăr pe care nu-l știam despre acest aspect?

În timp ce mă gândeam, sora Li a scos o carte și mi-a spus sincer: „Frate, Domnul Isus a spus: «**Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăţia Cerurilor!**» (Matei 5:3). Nu trage concluzii pripite, bine? Hai să vedem mai întâi dacă spusele lui Dumnezeu Atotputernic sunt glasul lui Dumnezeu și dacă ne pot da provizii pentru viață, dacă ne pot purifica și mântui și atunci vom ști dacă Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors sau nu. Am încredere că oile lui Dumnezeu Îi vor auzi glasul, așa că hai să citim împreună cuvântul lui Dumnezeu!" Mă simțeam puțin reticent și nu i-am răspuns. Cele trei surori au fost puțin întristate să-mi vadă atitudinea. Sora Liu a sugerat: „Mai întâi, hai să ne rugăm și apoi vom citi cuvântul lui Dumnezeu." Atunci, cele trei surori au început să se roage și nu am avut încotro, a trebuit să le urmez. Totuși, în timp ce mă rugam, abia am reușit să-mi liniștesc inima. Deși nu puteam să aud ce se rugau surorile, am fost mișcat de modul în care se comportau. Atitudinea lor spre Dumnezeu era atât de sinceră și-L căutau pe Dumnezeu în totul. Ele sperau că voi investiga lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și această speranță era născută tot din dragostea pentru Dumnezeu. După rugăciune, sora Li mi-a înmânat o carte și mi-a spus sincer: „Majoritatea întrebărilor din această carte, «O sută de întrebări și răspunsuri despre cercetarea adevăratei căi», sunt puse de persoane din toate confesiunile. Pasaje înrudite au fost alese din cuvântul lui Dumnezeu pentru a răspunde fiecărei întrebări. Ia-o și uită-te." Nu voiam să iau cartea, dar, văzând cât de sincer a vorbit, m-am uitat din nou la sora Gao și la sora Liu și am văzut cât de mult sperau să investighez și să caut asta. M-am gândit ce problemă extrem de importantă era întâmpinarea venirii Domnului și că nu ar trebui să o tratez neatent. Așadar, am acceptat cartea și am spus: „Bine, sunt dispus să accept această

carte. Haideți să nu mai discutăm despre asta astăzi. Mai întâi voi citi cartea și apoi mai vorbim."

După ce m-am dus acasă, am pus cartea deoparte. – mintea îmi era tulburată. M-am gândit la ce părtășise sora Li Min și mi se părea clar și transparent. Tot ceea ce spusese era adevărat, dar ceea ce nu puteam înțelege era de ce Domnul urma să săvârșească lucrarea de judecată la întoarcerea Sa? Am analizat această problemă atent, dar tot nu înțelegeam. Însă, în ceea ce privește problema celei de-a doua veniri a Domnului, pentru că acum auzisem de asta, nu puteam să-mi iau orbește propriile decizii despre asta și să stau resemnat și să-mi aștept soarta. Am crezut că ar fi o idee bună să-mi arunc o privire peste carte și să obțin vreun pic de discernământ. Așadar, mi-am petrecut șase zile citind acea carte din scoarță-n scoarță. Am văzut că Dumnezeu Atotputernic făcuse cunoscute foarte multe adevăruri și taine de care nu auzisem înainte și primeam multe provizii citindu-le. De asemenea, când am citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, am simțit că erau multe lucruri care erau spuse cu același ton precum cel al Domnului Isus. Cuvintele erau posedate de autoritate și putere, ca și cum ar fi vorbit Dumnezeu Însuși. Și, astfel, după ce am terminat de citit cartea, am vrut să înțeleg mai bine la ce se referă lucrarea de judecată săvârșită de Dumnezeu Atotputernic și am decis să o caut pe sora Gao și s-o întreb despre asta.

În ziua următoare, m-am dus acasă la sora Gao și s-a întâmplat să-i cunosc pe câțiva dintre prietenii ei. Cu toții acceptaseră lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă și organizaseră o adunare și aveau părtășie unii cu ceilalți. Ne-am salutat și sora Li Min a trecut direct la subiect, întrebându-mă: „Frate, ce noțiuni mai ai încă? Ce aspect al lucrării lui Dumnezeu din zilele de pe urmă vrei să înțelegi? Putem avea părtășie împreună." Am spus: „Ai menționat că biserica a devenit pustiită în zilele

de pe urmă pentru că lucrarea Duhului Sfânt a trecut mai departe. Pot să accept asta, dar nouă, celor care credem în Domnul, ni s-au iertat deja păcatele, iar Domnul nu ne vede drept păcătoși. De ce Dumnezeu încă vrea să săvârșească lucrarea de judecată? Nu vom putea să fim ridicați în Împărăția cerurilor dacă Dumnezeu nu săvârșește această etapă a lucrării? Atunci când Dumnezeu judecă o persoană, acea persoană nu este apoi condamnată? Trebuie să fim pedepsiți cu toții? Atunci cum putem fi ridicați în Împărăția cerurilor?" Sora Li Min a spus: „În ceea ce privește noțiunile majorității oamenilor, oamenii pe care Domnul întors îi judecă sunt necredincioși care nu cred în Dumnezeu. Ei cred că, pentru că Dumnezeu judecă pe cineva, acea persoană este apoi condamnată și pedepsită. Ei cred că acelora care cred în Domnul li s-au iertat păcatele și că, atunci când vine Domnul, El îi va ridica direct în Împărăția cerurilor și cu siguranță nu îi va judeca. Așadar, ei refuză să accepte lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Făcând aceasta, ei înțeleg complet greșit voia lui Dumnezeu și arată că nu Îi cunosc lucrarea. De fapt, lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă – aceea a exprimării adevărului și a judecării și purificării oamenilor – este săvârșită exact pentru a-i ridica pe credincioși în Împărăția cerurilor. Cu toții știm că Biblia spune: «**Căci este timpul să înceapă judecata chiar de la Casa lui Dumnezeu**» (1 Petru 4:17). Această profeție ne spune clar că lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă începe mai întâi de la casa lui Dumnezeu. Adică, începe cu acei oameni care cred în Dumnezeu cu inimi sincere și care acceptă lucrarea Lui din zilele de pe urmă. Așadar, credem că să crezi în Domnul Isus înseamnă că nu trebuie să acceptăm judecata lui Dumnezeu, dar acest punct de vedere este incorect. În zilele de pe urmă, Dumnezeu Își folosește cuvintele pentru a-i judeca pe toți cei care vin înaintea tronului Său, îi purifică și-i mântuiește pe acești oameni și transformă un grup de oameni în

biruitori înainte să vină dezastrele. Apoi, când vin marile dezastre, El îi va răsplăti pe cei buni și îi va pedepsi pe cei răi. Acesta este modul în care avansează lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Nimeni nu poate scăpa de lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, dar, pentru cei care acceptă și se supun judecății lui Dumnezeu, aceasta înseamnă purificare, mântuire și desăvârșire. În ceea ce-i privește pe cei care refuză și se opun lucrării de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, deși aceștia se pot ascunde de judecata cuvântului lui Dumnezeu, ei tot nu pot scăpa de judecata marilor dezastre de la sfârșit. Acesta este un fapt! Motivul pentru care Dumnezeu vrea să ne judece în zilele de pe urmă este explicat foarte clar în cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic. Haideți să citim împreună un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu. Dumnezeu Atotputernic spune: «**Știi doar că Isus va coborî în zilele de pe urmă, dar cum va coborî El mai exact? Un păcătos ca tine, care tocmai a fost răscumpărat și nu a fost schimbat sau desăvârșit de Dumnezeu, poți fi tu după inima lui Dumnezeu? Căci tu, care ești încă cu sinele tău vechi, este adevărat că ai fost mântuit de Isus și că nu eşti socotit ca păcătos datorită mântuirii lui Dumnezeu, dar aceasta nu dovedește că nu eşti păcătos și lipsit de puritate. Cum poți fi sfânt dacă nu ai fost schimbat? Înăuntrul tău, ești împovărat de necurățenie, egoism și răutate, dar, totuși, vrei să cobori cu Isus – ai vrea tu să fii așa de norocos! Ai pierdut un pas în credința ta în Dumnezeu: ai fost doar răscumpărat, dar nu ai fost schimbat. Pentru ca tu să fii după inima lui Dumnezeu, Dumnezeu trebuie să facă personal lucrarea de a te schimba și curăța; dacă eşti doar răscumpărat, vei fi incapabil să atingi sfințenia. În acest fel, nu vei fi calificat să te împărtășeşti din binecuvântările lui Dumnezeu, pentru că ai pierdut un pas în lucrarea lui Dumnezeu de a gestiona omul, care este pasul-cheie al schimbării și perfecționării. Și**

astfel, tu, un păcătos care tocmai a fost răscumpărat, eşti incapabil să primeşti direct moștenirea lui Dumnezeu» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Referitor la apelative și identitate”). Înțelegem din cuvântul lui Dumnezeu că, prin credința în Domnul Isus, doar ni se iartă păcatele. Aceasta nu înseamnă că nu păcătuim, nici că suntem fără păcat. În realitate, cu toții trăim în ciclul vicios al păcătuirii și mărturisirii și încă avem nevoie de Dumnezeu să-Și exprime cuvântul pentru a ne judeca și curăți. Doar când suntem curățiți vom fi apți să fim ridicați în Împărăția cerurilor. Este consemnat în Biblie: «**Sfinţiţi-vă şi fiţi sfinţi, căci Eu sunt sfânt**» (Leviticus 11:44). «Sfinţirea, fără de care nimeni nu-L va vedea pe Domnul!» (Evrei 12:14). Dumnezeu este sfânt. Oamenii contaminați și corupți nu pot vedea chipul lui Dumnezeu și nu sunt apți să intre în Împărăția Lui. Lucrarea de răscumpărare săvârșită de Domnul Isus doar ne-a absolvit păcatele, dar nu ne-a absolvit de firea coruptă și de natura noastră păcătoasă. Așadar, firile noastre corupte satanice încă rămân, precum cele de a fi arogant și îngâmfat, necinstit și viclean, egoist și josnic, malefic și lacom, cu aversiune față de adevăr și bucurie pentru nedreptate. Aceste firi corupte sunt tocmai cauza inițială care ne conduce spre păcat și să ne opunem lui Dumnezeu. Dacă nu sunt rezolvate, păcătuim adesea, concurăm unii cu alții pentru faimă și câștig, ne implicăm în dispute datorate invidiei, mințim și înșelăm, ne preamărim pe noi înșine, ne mărturisim pe noi înșine și multe altele. În special când lucrarea lui Dumnezeu nu este conform noțiunilor noastre, încă ne bazăm pe noțiunile și închipuirile noastre pentru a-L judeca, nega și condamna pe Dumnezeu și pentru a ne opune lucrării Lui. Cum pot astfel de oameni care I se opun lui Dumnezeu să fie ridicați în Împărăția cerurilor? Dumnezeu exprimă adevărul și săvârșește lucrarea de judecată din zilele de pe urmă, iar scopul Său în a proceda astfel este să ne curețe de firea noastră coruptă satanică și să ne împlinească visul de a fi

ridicați în Împărăția cerurilor. Când acceptăm judecata lui Dumnezeu, ne eliberăm de firile noastre corupte și devenim purificați și transformați, devenim atunci apți pentru a moșteni promisiunea lui Dumnezeu și pentru a fi conduși de El în Împărăție.”

După ce am ascultat părtășia surorii și cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic, mi-am spus: „Când crezi în Domnul, păcatele îți sunt iertate, dar asta nu înseamnă că nu mai săvârșești păcate. Asta chiar e adevărat! Uitându-mă la cei din biserică, de la pastori și prezbiteri până la membrii obișnuiți, inclusiv la mine, cu toții trăim într-o stare în care păcătuim în timpul zilei și ne mărturisim păcatele seara și nu putem scăpa de lanțurile și controlul păcatului. Se pare că oamenii cu siguranță nu vor putea vedea chipul Domnului fără a fi mai întâi judecați și purificați de cuvântul lui Dumnezeu. Când se pune problema așa, este absolut necesar ca Dumnezeu să vină și să săvârșească lucrarea de judecată și purificare a oamenilor! Cândva, credeam că, dacă ai credință în Domnul Isus, atunci nu trebuie să fii judecat. Am crezut că Domnul va veni pentru a-i judeca pe cei care nu cred în El. Acum înțeleg că această noțiune nu este deloc conform voii lui Dumnezeu și că este o înțelegere greșită.” Chiar atunci, sora Gao mi-a rulat un material video conținând cântece și dansuri din cadrul Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic numit Fericirea din ținutul bun al Canaanului: „M-am întors în familia lui Dumnezeu, cu încântare și cu fericire. Onorat să cunosc adevăratul Dumnezeu, mi-am dat inima Lui. Dumnezeu Atotputernic vorbește, conducându-ne în Era Împărăției. În cuvintele Lui găsim cum să umblăm, știind calea pe care omul să o ia. Ce ferice fața-n față să Îl văd, vremea de-a căuta și a tânji s-a dus. Visul cerului acum devine-adevărat” (Urmați Mielul și cântați cântări noi). Întregul cântec era vesel, răscolitor și incredibil de motivant. Am văzut că fețele fiecărui frate și fiecărei surori din materialul video erau pline de fericire și nu m-am putut

abține să nu mă alătur lor și să cânt imnul. Am început să dansăm pe muzică și inimile ni s-au umplut de bucurie. Am văzut că frații și surorile care aveau proviziile cuvântului lui Dumnezeu erau binecuvântați și veseli. Deși trecuseră prin judecata și mustrarea lui Dumnezeu, ei tot nu aveau nicio grijă, ci, dimpotrivă, erau eliberați, liberi, veseli și fericiți. M-am gândit la felul în care propria mea credință și entuziasm față de religie aproape că dispăruseră și tot ce am văzut era pustiirea și întunecimea bisericii. Frații și surorile Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic, pe de altă parte, erau plini de lucrarea Duhului Sfânt. Lumina strălucea din părtășiile lor despre adevăr, ei Îl slăveau pe Dumnezeu cu vigoare și erau martorii lui Dumnezeu cu o mare încântare și energie. În comparație, păreau să trăiască într-o lume complet diferită de mine. Chiar atunci, m-am simțit ca un orfan rătăcitor care se întorsese acasă și se bucura de căldura îmbrățișării mamei sale. Mi-am spus: „Chiar există adevăr de căutat aici. Trebuie să ascult bine părtășia fraților și surorilor despre adevărul lucrării de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, astfel încât să nu-mi ratez șansa de a întâmpina venirea Domnului și de a fi ridicat în Împărăția cerurilor.”

După asta, sora Li ne-a mai citit două pasaje din cuvântul lui Dumnezeu: „**Prin ce mijloace este împlinită desăvârșirea omului de către Dumnezeu? Este îndeplinită prin intermediul firii drepte a lui Dumnezeu. Firea Lui cuprinde în primul rând dreptate, mânie, măreție, judecată și blestem, iar El îl desăvârșește pe om în primul rând prin intermediul judecății Sale. Unii oameni nu înțeleg și întreabă de ce Dumnezeu este capabil să desăvârșească omul doar prin judecată și blestem. Ei spun: «Dacă Dumnezeu ar blestema omul, omul nu ar muri? Dacă Dumnezeu l-ar judeca, nu ar fi omul condamnat? Atunci cum mai poate el să fie desăvârșit?» Astfel sunt cuvintele oamenilor care nu cunosc lucrarea lui Dumnezeu. Ceea ce blestemă Dumnezeu**

este neascultarea omului, iar ceea ce El judecă sunt păcatele omului. Deși vorbește cu asprime și fără încetare, dezvăluind tot ce este în om și dezvăluind prin aceste cuvinte severe ceea ce e esențial în om, totuși, printr-o astfel de judecată, El dă omului o cunoaștere profundă a esenței trupului și, astfel, omul se supune înaintea lui Dumnezeu. Trupul omului este al păcatului și al Satanei, este neascultător și este obiectul mustrării lui Dumnezeu. Astfel, pentru a-i permite omului să se cunoască pe sine, cuvintele judecății lui Dumnezeu trebuie să se abată asupra lui și trebuie să fie folosite toate felurile de rafinare; doar atunci lucrarea lui Dumnezeu poate fi eficientă” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Doar prin experimentarea încercărilor dureroase poți cunoaște frumusețea lui Dumnezeu”). „**Ceea ce aduce cu sine lucrarea judecății este faptul că omul înțelege adevăratul chip al lui Dumnezeu și adevărul despre răzvrătirea proprie. Lucrarea judecății îi permite omului să înțeleagă mai bine voia lui Dumnezeu, scopul lucrării lui Dumnezeu și tainele de neînțeles pentru el. De asemenea, îi permite omului să își recunoască și să își cunoască esența coruptă și rădăcinile stricăciunii sale, precum și să descopere urâțenia omului. Aceste efecte sunt toate aduse de lucrarea judecății, deoarece esența acestei lucrări este de fapt lucrarea de dezvăluire a adevărului, căii și vieții lui Dumnezeu în fața tuturor celor care au credință în El**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”).

Sora Li a avut părtășie cu noi, spunându-ne: „După ce am fost corupți de Satana, am trăit cu toții sub stăpânirea lui și am devenit degenerați care I se opuneau lui Dumnezeu. Conform substanței drepte și sfinte a lui Dumnezeu, eram cu toții ținte ale blestemelor și distrugerii lui Dumnezeu, dar voia Lui nu este să distrugă omenirea, ci, mai degrabă, să o mântuiască. Așadar, pentru a mântui complet oamenii de sub stăpânirea Satanei,

Dumnezeu Își exprimă cuvintele și săvârșește lucrarea de judecată și purificare a oamenilor în zilele de pe urmă. Lucrarea de judecată reprezintă, de fapt, folosirea de către Dumnezeu a cuvântului Său pentru a expune discursul, acțiunile, natura și esența rebelă și potrivnică față de Dumnezeu, astfel încât oamenii să ajungă să-și cunoască esența coruptă și adevărul corupției lor, să recunoască firea lui Dumnezeu caracterizată de dreptate și sfințenie și să ajungă să se urască. Apoi, oamenii pot cu adevărat să se căiască și să se transforme, se pot elibera de firile lor corupte satanice și pot fi câștigați de Dumnezeu. Astfel, oamenii vor obține mântuirea deplină. Doar prin judecata și mustrarea cuvântului lui Dumnezeu putem vedea că suntem plini de corupție, că în toate timpurile și în toate locurile dăm dovadă de firi corupte precum egoism, aroganță, înșelăciune și lăcomie, că suntem plini de noțiuni și închipuiri, de dorințe extravagante și cerințe nerezonabile cu privire la Dumnezeu și că suntem lipsiți de conștiință sau rațiune, de loialitate sau ascultare. Cu cât acceptăm mai mult judecata lui Dumnezeu, cu atât recunoaștem cât de profund corupți suntem și că, într-adevăr, nu avem nicio umanitate. Începem să ne simțim dezgustați de noi înșine și să ne urâm în inima noastră. Cu cât acceptăm mai mult judecata lui Dumnezeu, cu atât vedem mai mult sfințenia și dreptatea lui Dumnezeu și cu atât mai mult Îl vor venera inimile noastre pe Dumnezeu. Devenim dornici să ne lepădăm dorințele trupești și să trăim conform cuvântului lui Dumnezeu. Ulterior, are loc o transformare în perspectiva noastră asupra lucrurilor și în firea noastră coruptă și începem să trăim o asemănare a unei adevărate ființe umane. Apoi, ajungem să apreciem cu adevărat că judecata și mustrarea lui Dumnezeu sunt marea Lui dragoste și mântuire pentru noi. Fără judecata și mustrarea lui Dumnezeu, am fi cu toții ținte pentru distrugere.”

Sora și-a încheiat astfel părtășia și m-am simțit foarte emoționat de ceea ce spusese și de cât de mare și adevărată este dragostea lui Dumnezeu. El este Dumnezeu care iubește omenirea! Eu sunt cel care înțelesesem greșit bunele intenții ale lui Dumnezeu de mântuire a oamenilor. Mă gândisem că Dumnezeu îi judecă pe oameni pentru a-i condamna și a-i pedepsi și nu m-am gândit niciodată că faptul că Dumnezeu Își exprimă cuvântul și judecă oamenii în zilele de pe urmă poate reprezenta o dragoste și mai sinceră sau că e o mântuire chiar mai mare pentru noi! Slavă lui Dumnezeu Atotputernic! Citind cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și din părtășiile surorilor am obținut o oarecare înțelegere privind lucrarea de judecată a lui Dumnezeu și înțelegerea mea greșită despre Dumnezeu a fost risipită. Am ajuns la credința fermă că Dumnezeu Atotputernic este chiar Domnul Isus întors și am devenit dornic să accept lucrarea de judecată a lui Dumnezeu. Ieșisem complet din ceața confuziei și fața îmi strălucea datorită unui zâmbet vesel. Sora Li a spus veselă: „Slavă lui Dumnezeu că te-a îndrumat. Toate acestea sunt rezultatul cuvântului lui Dumnezeu. Din aceasta putem vedea că, înainte să ajungem să înțelegem adevărul, deși pot să apară noțiuni despre Dumnezeu și despre lucrarea Lui, atât timp cât căutăm și acceptăm adevărul și ascultăm cuvântul lui Dumnezeu, atunci vom înțelege adevărul și vom avea cunoștință de lucrarea lui Dumnezeu, iar noțiunile și închipuirile noastre vor fi spulberate precum norii de fum. Atunci vom putea înțelege voia lui Dumnezeu și nu Îl vom mai înțelege greșit pe Dumnezeu.” Am încuviințat vesel și I-am mulțumit lui Dumnezeu pentru că m-a mântuit.

După ce am acceptat lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, mi-am instalat o aplicație de mesagerie pe telefon, astfel încât sora Gao și ceilalți să poată să-mi împărtășească deseori filme evanghelice, videoclipuri muzicale și imnuri din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Când am văzut

filmul evanghelic al Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic numit „De la tron curge apa vieții”, acesta a avut un mare impact asupra mea. Situația pustiirii bisericii din film era exact ca situația din biserica noastră, iar filmul a arătat cauza principală a acestei pustiiri cu o claritate perfectă. Deoarece lucrarea lui Dumnezeu se reorientase și Dumnezeu nu mai săvârșea lucrări în cadrul bisericii religioase, oamenii care au refuzat să accepte lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă erau cu toții înfometați. Acei oameni care au acceptat cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic au obținut proviziile lui Dumnezeu de apă a vieții, nu mai erau însetați și trăiau o viață binecuvântată de Dumnezeu. Când am văzut filmul „Așteptarea”, nu m-am putut abține să nu oftez. Bătrânul pastor din film crezuse în Domnul întreaga viață și a crezut că faptul că muncise din greu era un lucru merituos. El doar Îl aștepta pe Domnul să vină pentru a putea fi ridicat la ceruri. Dar și-a menținut cu încăpățânare credința că, atunci când vine Domnul, El va coborî pe un nor și-i va da mai întâi lui revelația. Din cauza încăpățânării sale, el s-a împotrivit și a refuzat să accepte lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, astfel că, în cele din urmă, a rămas uitându-se lung la cer, așteptând un nor, și a murit plin de regret. Această lecție amară chiar a dat de gândit spectatorului! În același timp, m-am bucurat în inima mea și I-am mulțumit lui Dumnezeu Atotputernic pentru că m-a mântuit pe mine, un fiu rebel care a căutat doar să-I câștige binecuvântările, dar care era reticent să-I accepte judecata și purificarea și pentru că m-a condus înaintea tronului Său pentru a-I obține mântuirea în zilele de pe urmă.

Acum trăiesc viața bisericească în Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și, experimentând cu adevărat judecata și mustrarea cuvântului lui Dumnezeu, am început încet să percep cât de real și practic este pentru Dumnezeu să săvârșească lucrarea de judecată. Când Dumnezeu a disecat

natura trădătoare a oamenilor, am simțit asta din cauză că eu nu am mințit niciodată, așadar, am refuzat să recunosc situația reală revelată de cuvintele lui Dumnezeu. Când am întâlnit o situație practică pe care Dumnezeu o aranjase pentru mine, în mod involuntar, mi-au scăpat minciuni pentru a-mi proteja interesele și pentru a-mi salva vanitatea. Mai mult decât atât, am simțit trădarea și înșelăciunea în inima mea și, de asemenea, aveam multe secrete care nu voiam să fie cunoscute. Aceasta m-a condus să văd că tot ceea ce a fost revelat de cuvântul lui Dumnezeu este adevărul și situația reală și că este natura și esența omului. Doar atunci am fost cu adevărat convins de cuvântul lui Dumnezeu și am avut o dorință urgentă de a căuta adevărul și de a-mi transforma propria natură înșelătoare. După această experiență, am ajuns să realizez că, dacă n-ar fi fost judecata practică și mustrarea lui Dumnezeu, nu mi-aș fi cunoscut niciodată propria natură trădătoare și n-aș fi putut niciodată să practic adevărul pentru a-mi schimba firea înșelătoare. Judecata și mustrarea lui Dumnezeu au fost, într-adevăr, curățitoare și m-au mântuit și sunt un alt tip de dragoste. Vreau să prețuiesc bine acest tip special de dragoste și vreau să mă schimb imediat ce se poate într-un nou tip de persoană, astfel încât să-L pot mulțumi pe Dumnezeu.

10. Împărăția cerurilor este, de fapt, pe pământ

de Chen Bo, China

Noi, credincioșii, tânjim cel mai mult după a putea intra în Împărăția cerurilor și a ne bucura de fericirea eternă acordată de Domnul omului. De fiecare dată când auzeam un pastor spunând în cadrul unei predici că locul pe care Domnul Îl va pregăti pentru noi în viitor este sus în ceruri, că vor fi câmpii de aur și pereți de jad, pietre prețioase vor sclipi peste tot, vom putea mânca fructe din pomul vieții și vom bea apă din râul vieții, nu va mai fi durere, lacrimi sau necaz, și vom fi cu toții liberi și eliberați, simțeam un val incredibil de emoție și bucurie. Acesta este un loc după care tânjeam atât de mult și viața mea pe pământul trudei și necazurilor mă făcea să mă simt atât de istovită în inimă. Și, astfel, am alergat încoace și încolo predicând Evanghelia și sacrificându-mă entuziasmată pentru Domnul; voiam să răspândesc Evanghelia și să înființez biserici și nu m-am oprit niciodată să-mi trag sufletul, indiferent cât de dureros sau dificil devenea. În special pentru că știam că suntem în zilele de pe urmă și că Domnul Se va întoarce în curând să ne ia pe toți în casa noastră din ceruri, am lucrat și m-am sacrificat cu mult mai activ.

Într-o zi, m-am dus acasă la sora mea s-o vizitez pe mama și, când mă pregăteam să plec, sora mea mi-a dat o carte și mi-a cerut s-o citesc atent. Mi-am spus: „Cartea asta pe care mi-a dat-o soră-mea trebuie să fie ceva spiritual și, întâmplător, spiritul meu se simte foarte însetat chiar acum. Nu simt prezența Domnului. Când citesc Biblia, nu câștig nicio iluminare. Când mă întorc, trebuie să citesc temeinic cartea asta. Poate că voi câștiga oarece provizii din ea.” După ce m-am întors acasă, am deschis cartea și am început să citesc – am fost absorbită fără să-mi dau seama. Cu cât o citeam mai mult, cu atât voiam să citesc mai mult și cu atât simțeam că este lumină

în aceste cuvinte, că ele cuprind luminarea Duhului Sfânt și că nu se poate ca aceste cuvinte să fie rostite de o persoană obișnuită. După ce am citit cartea aceea, am ajuns să înțeleg adevăruri pe care nu le înțelesesem înainte citind Biblia și am simțit o claritate și o bucurie interioară. Mă făcea să-mi doresc să mă rog și să mă apropii și mai mult de Domnul – credința mi-a crescut și starea spirituală mi s-a îmbunătățit din ce în ce mai mult. M-am gândit: „Doar lucrarea Duhului Sfânt îi poate furniza omului credință și tărie și poate furniza hrană și provizii spiritului omenesc. Cuvintele din această carte cu siguranță au venit de la Duhul Sfânt.” Drept urmare, primul lucru pe care îl făceam în fiecare dimineață după ce mă trezeam era să citesc această carte.

Într-o zi, am deschis cartea și am citit următorul pasaj: „**Intrarea lui Dumnezeu în odihnă înseamnă că El nu-Și va mai îndeplini lucrarea de mântuire a omenirii. Intrarea omenirii în odihnă înseamnă că întreaga omenire va trăi în lumina lui Dumnezeu și sub binecuvântările Sale; nu va mai exista nici urmă de corupție a Satanei, și nici nu se vor întâmpla lucruri nedrepte. Omenirea va trăi normal pe pământ și în grija lui Dumnezeu**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Dumnezeu și omul vor intra în odihnă împreună”). Am simțit că-mi stă inima-n loc când am citit asta și mi-am spus: „În viitor, oamenii vor trăi pe pământ? Nu a promis Domnul Isus că, în viitor, vom trăi în ceruri? De ce aici scrie că vom fi pe pământ? Cum este posibil așa ceva? Oare citesc eu greșit ce scrie aici?” Așadar, am citit din nou, cu grijă, pasajul; chiar spunea că, în viitor, oamenii vor trăi pe pământ. M-am mirat: oare ce înseamnă asta, de fapt? Nu avea niciun rost – știam că trebuie să înțeleg ce înseamnă asta cu adevărat. Am continuat să citesc: „**Dumnezeu are destinația lui Dumnezeu, iar omul are destinația omului. În timp ce Se odihnește, Dumnezeu va continua să ghideze toți oamenii în viețile lor pe pământ. În timp ce Se află în lumina lui**

Dumnezeu, omul se va închina unicului adevărat Dumnezeu din ceruri. […] Când omenirea va intra în odihnă, înseamnă că omul a devenit o adevărată creație; oamenii I se vor închina lui Dumnezeu de pe pământ și vor avea vieți umane normale. Oamenii nu vor mai fi neascultători față de Dumnezeu sau nu I se vor mai împotrivi lui Dumnezeu; ei se vor întoarce la viața inițială a lui Adam și a Evei” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Dumnezeu și omul vor intra în odihnă împreună”). Cu cât citeam mai mult, cu atât mă simțeam mai confuză: oamenii Îl vor slăvi pe Dumnezeu de pe pământ? Cum se va întâmpla asta? Nu menționează Biblia că vor fi în ceruri? Cum se poate întâmpla asta pe pământ? M-am repezit la Biblie, am deschis-o la Ioan 14:2-3 și am citit aceste cuvinte ale Domnului Isus: „**În casa Tatălui Meu sunt multe locuinţe. Dacă n-ar fi aşa, v-aş fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Iar dacă Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce şi vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi.**” Domnul Isus spune clar că reînvierea și înălțarea Sa la ceruri au fost ca să pregătească un loc pentru noi, așadar destinația noastră ar trebui să fie sus, în ceruri. Asta este promisiunea Domnului! Mi-am spus: „Cartea asta spune ceva diferit de ceea ce spune Domnul, așa că n-o mai pot citi.” După ce am închis cartea, eram într-o stare accentuată de confuzie și nu știam cum este corect să procedez, așa că m-am tot rugat la Domnul: „O, Doamne, Te rog îndrumă-mă și condu-mă. Ar trebui să citesc cartea asta sau nu? O, Doamne, Te rog, luminează-mă, îndrumă-mă…” După ce m-am rugat, m-am gândit că, după ce am citit cartea asta, m-am simțit mai apropiată în relația mea cu Domnul, mai entuziasmată de credința mea și că spiritul meu câștigase provizii. Am simțit că, dacă o las din mână și nu o mai citesc, mă voi întoarce la starea mea anterioară în care mă simțeam însetată spiritual. Pentru că acea carte fusese incredibil de lămuritoare pentru mine și pentru că puteam confirma că venise de la Duhul Sfânt, iar

orice vine de la Duhul Sfânt nu poate fi greșit, știam că nu ar trebui s-o resping și să refuz s-o citesc, chiar dacă o parte din conținutul ei nu era conform noțiunilor mele. După ce m-am gândit la toate astea, m-am hotărât să continui s-o citesc înainte de a mă hotărî.

Așadar, am ridicat cartea din nou și am continuat să citesc: „**Locul de odihnă al omului este pe pământ, iar locul de odihnă al lui Dumnezeu este în ceruri. În timp ce omul Îl venerează pe Dumnezeu în odihnă, el I se va închina lui Dumnezeu și va locui pe pământ, iar în timp ce Dumnezeu va călăuzi partea rămasă a omenirii în odihnă, El o va conduce din ceruri, nu de pe pământ**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Dumnezeu și omul vor intra în odihnă împreună”). Am meditat în mod repetat la asta, gândindu-mă: „Acest pasaj spune că locul de odihnă al lui Dumnezeu este sus în ceruri și că oamenii, în locul lor de odihnă, Îl vor slăvi pe Dumnezeu pe pământ. Este posibil ca locul de odihnă al oamenilor chiar să fie pe pământ, așa cum spune cartea asta? Este imposibil! Domnul Isus a spus deja că noi ar trebui să fim oriunde se află Domnul și, pentru că Domnul Isus a fost reînviat și S-a înălțat la ceruri, cu siguranță și noi ne vom înălța la ceruri!” Mi-am amintit de ultimii câțiva ani, cum am bătut în caldarâm pentru Domnul, cum am îndurat atât de multă suferință. Toată suferința asta n-a fost ca să pot urca la ceruri și să nu mai am experiența suferinței lumești? Dacă chiar este așa cum spune cartea, că, în viitor, oamenii încă vor trăi pe pământ, atunci nu se vor spulbera speranțele mele? Am stat așezată pe pat, incapabilă să mă mișc, simțindu-mă slăbită din cap până-n picioare. Cu cât mă gândeam mai mult la asta, cu atât mai neliniștită mă simțeam. Voiam să obțin niște claritate privind subiectul ăsta, așa că m-am grăbit spre casa surorii mele.

Când am ajuns acolo, am văzut o femeie de vârstă mijlocie, pe care sora mea mi-a prezentat-o drept sora Li. La puțin timp după asta, mi-am

deschis sufletul lor cu privire la gândurile mele după ce citisem această carte. După ce m-a ascultat, sora Li a avut părtășie cu mine: „Soră, noi, toți cei care credem în Domnul, credem că Domnul Isus a promis să ne pregătească un loc, că oriunde Se află El, vom fi și noi. Credem că, pentru că Domnul S-a urcat înapoi în ceruri, când Se va întoarce în viitor ne va întâmpina, cu siguranță, în ceruri unde vom locui împreună cu El. Dar ne-am gândit noi vreodată dacă acest tip de închipuire, acest tip de extrapolare, poate fi susținută? Dacă ar fi după cum ne închipuim, adică Domnul va veni și ne va urca pe toți la ceruri să locuim acolo, atunci nu ar fi fără rost cuvintele din rugăciunea Domnului: «**Vie Împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer, aşa şi pe pământ!**» (Matei 6:10) și profeția din Apocalipsa «**Iată, cortul lui Dumnezeu este cu oamenii! El va veni să locuiască împreună cu ei, iar ei vor fi poporul Lui. Şi Dumnezeu Însuşi va fi cu ei (şi va fi Dumnezeul lor)**» (Apocalipsa 21:3)? Cum s-ar putea îndeplini? Dacă destinația finală pe care Dumnezeu ne-o va da ar fi în ceruri, atunci când Dumnezeu a creat omul la început, care a fost semnificația faptului că ne-a lăsat să locuim pe pământ?” Nu eram deloc convinsă și am răspuns: „Deși asta spun Scripturile, Domnul Însuși a spus: «**Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Iar dacă Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce şi vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi**» (Ioan 14:2-3). După ce Domnul Isus a reînviat, S-a înălțat la ceruri, iar, aici, Domnul spune că Se va duce să pregătească un loc pentru noi. Spune că acolo unde este El, putem fi și noi. Așadar, asta dovedește că Dumnezeu ne-a promis că ne vom înălța la ceruri pentru a obține viața veșnică, nu că vom obține viața veșnică pe pământ. Asta e ceva ce nimeni nu poate tăgădui!” Sora Li a continuat răbdătoare: „Soră, este adevărat că Domnul pregătește un loc pentru cei care cred în El, dar este acest loc, de fapt, pe pământ sau sus în ceruri? Asta nu este exprimat în aceste cuvinte ale Domnului, așadar pe ce ne bazăm

când spunem că locul pe care ni-l pregătește este sus în ceruri? Chiar este asta promisiunea Domnului sau sunt propriile noțiuni și închipuiri? Pentru cei dintre noi care cred în Domnul, toate lucrurile trebuie să se bazeze pe cuvântul Domnului – nu trebuie să denaturăm cuvintele Domnului cu propriile noțiuni și închipuiri și apoi să pretindem că asta a vrut să spună. Nu îți folosești oare ideile și motivele personale pentru a explica spusele Domnului? Nu distorsionezi cuvântul Domnului? Nu ne putem baza pe ce ne imaginăm sau pe propriile gânduri și preferințe pentru a explica spusele Domnului. Asta ar fi o greșeală. În Geneza 2:7-8 scrie: «Și Iahve Dumnezeu l-a creat pe om din praful pământului și i-a suflat în nări suflarea vieții; iar omul a devenit un suflet viu. Și Iahve Dumnezeu a sădit în Eden o grădină spre răsărit; și acolo l-a pus pe omul pe care El îl făcuse.» Este clar că, la început, Dumnezeu a creat omul pe pământ și, înainte să creeze omul, a creat mai întâi toate lucrurile pentru a crea un mediu potrivit pentru supraviețuirea noastră. Putem vedea că voia lui Dumnezeu este ca noi să trăim pe pământ. De asemenea, în rugăciunea Domnului, El ne cere să ne rugăm lui Dumnezeu ca Împărăția lui Dumnezeu să vină pe pământ. Este profețit în Apocalipsa: «**Împărățiile acestei lumi au devenit împărățiile Domnului nostru și ale Hristosului Său**» (Apocalipsa 11:15) și «**Cortul lui Dumnezeu este cu oamenii! El va veni să locuiască împreună cu ei**» (Apocalipsa 21:3). Putem vedea din aceste versete și profeții că locul pe care Dumnezeu îl pregătește pentru noi este pe pământ și că destinația noastră viitoare este pe pământ, nu sus în ceruri.” Părtășia surorii Li era complet contrară noțiunilor mele. Pur și simplu nu am ascultat ce a spus. M-am ridicat și i-am spus furioasă: „Am auzit destul! În toți acești ani am bătut în caldarâm, m-am sacrificat și am suferit pentru Domnul ca să pot urca în ceruri! Întotdeauna am tânjit ca Domnul să mă ia acasă, sus, în ceruri, astfel încât să nu mai sufăr pe pământ, dar tu spui că destinația noastră finală este

pe pământ. Acest lucru este pur și simplu inacceptabil pentru mine.” După ce am spus asta, m-am întors să plec. Sora mea mai mică s-a grăbit să vină lângă mine pentru a-mi băga mințile în cap: „Hei, cum poți fi atât de încăpățânată? Noțiunea asta de care te agăți este corectă? Nu știi adevăratul înțeles al spuselor Domnului: «**Mă duc să vă pregătesc un loc**», ci doar te sfătuiești singură. Nu e o prostie să procedezi așa? Asta nu e tipul de atitudine pe care ar trebui să o aibă căutătorii adevărului! Domnul Isus după care tânjeam S-a întors deja – Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors! Cartea aceea pe care ți-am dat-o s-o citești conține cuvântările personale și cuvintele lui Dumnezeu! Domnul, a cărui întoarcere am așteptat-o în fiecare zi astfel încât să poată veni să ne primească, S-a întors acum. Trebuie să ascultăm cu atenție. Chiar nu putem rata șansa asta care apare o dată în viață!”

Eram șocată să-mi aud sora spunând toate astea. Pur și simplu nu-mi venea să-mi cred urechilor: Domnul S-a întors? E adevărat? Apoi sora mea mi-a spus: „Nu ai spus înainte că spusele din cartea asta vin de la Duhul Sfânt? Ai spus că citirea ei ți-a dat multe provizii, ai câștigat lucrarea Duhului Sfânt și relația ta cu Domnul a devenit mai apropiată. Acum gândește-te la asta: în afară de propriile cuvinte ale Domnului, cine altcineva poate vorbi astfel încât să obțină acest tip de efect? Acum Domnul S-a întors pentru a săvârși lucrări și a rosti noi cuvinte, iar noi putem savura dulceața cuvintelor lui Dumnezeu. Dacă nu căutăm și examinăm asta, dacă doar ne agățăm orbește de noțiunile și închipuirile noastre și de sensul literal al Bibliei, în cele din urmă ne vom distruge. Pe vremea lor, fariseii, care erau versați într-ale Bibliei, s-au agățat orbește de litera Bibliei, dar nu au încercat deloc să pună sub semnul întrebării dacă înțelegerea lor cu privire la Biblie era corectă sau dacă aceasta era conform voii lui Dumnezeu. În schimb, ei credeau doar că oricine care nu se numea Mesia

nu era Mântuitorul care urma să vină. Ei pur și simplu nu au examinat dacă viața omului primea provizii pe calea Domnului Isus sau dacă această cale putea oferi un mod de practică. Ei doar și-au păstrat cu încăpățânare noțiunile și închipuirile, refuzând orbește mântuirea Domnului Isus, comițând în cele din urmă păcatul oribil al răstignirii Domnului. Nu putem merge pe urmele fariseilor și nu o putem lua pe calea împotrivirii față de Dumnezeu!" După ce am ascultat cuvintele surorii mele, m-am gândit că e rezonabil ceea ce spune. Doar cuvintele Domnului sunt soluția pentru un spirit însetat. Mi-am adus aminte cum, de când am început să citesc cartea asta, starea mea spirituală chiar s-a îmbunătățit din ce în ce mai mult. Îmi dăduse credință în Dumnezeu și am putut simți prezența Domnului. Chiar am ajuns să înțeleg unele adevăruri. Oare cuvintele din cartea asta sunt cuvântările Domnului întors? Este extraordinar că Domnul S-a întors. Știam că nu pot să resping și să judec orbește asta, ci trebuia să fac un efort să caut și să cercetez. Nu puteam fi precum acei farisei care nu căutau adevărul, ci se agățau de noțiunile lor și I se opuneau lui Dumnezeu! În acel moment, m-am simțit atât plăcut impresionată, cât și speriată. Eram plăcut impresionată pentru că eu credeam în Domnul și tânjeam ca El să Se întoarcă și să mă accepte în Împărăția cerurilor unde puteam trăi o viață fără griji, unde nu mai trebuia să trăiesc o viață de greutăți pe pământ și în acea zi auzisem vestea despre întoarcerea Domnului. Era un lucru cu adevărat monumental, fericit. Eram speriată pentru că, dacă Dumnezeu Atotputernic era Domnul întors, atunci visul meu de a-L aștepta pe Domnul să mă ia în Împărăția cerurilor era spulberat… Inima îmi era într-un adevărat clocot – era inundată de diverse emoții. În această stare de neajutorare, tot ce puteam face era să mă întorc spre Domnul în rugăciune: „O, Doamne! În fiecare zi am așteptat cu nerăbdare să vii și să mă duci în casa Ta din ceruri, dar ele spun că locul pe care l-ai pregătit pentru destinația mea finală este aici, pe

pământ. Chiar nu sunt capabilă să mă confrunt cu acest fapt. Chiar nu vreau să continui să trăiesc o astfel de viață grea pe pământ. O, Doamne! Inima chiar îmi este plină de suferință acum, Te rog, ajută-mă și îndrumă-mă pe calea ce vine.” După ce m-am rugat, mi-au venit în minte aceste cuvinte ale Domnului Isus: „**Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăţia Cerurilor!**” (Matei 5:3). Este adevărat! Domnului Îi plac cei săraci cu duhul, care caută adevărul, și doar ei pot intra în Împărăția cerurilor. Ar trebui să fiu săracă cu duhul – doar să ascult cu atenție părtășia lor este conform voii Domnului.

Chiar în acel moment, sora Li a spus: „Domnul a spus: «**Ferice de cei cu inima curată, căci ei Îl vor vedea pe Dumnezeu!**» (Matei 5:8). Ar trebui să ascultăm cuvântul Domnului; ar trebui să avem o inimă pură pentru a întâmpina întoarcerea Lui. Deși lucrarea pe care Dumnezeu o săvârșește astăzi nu este conform noțiunilor și închipuirilor noastre, tot ceea ce face Dumnezeu este bun, este pentru binele omenirii, și tot ceea ce cuprinde voia lui Dumnezeu – există adevăr care trebuie căutat acolo. Dacă nu avem o înțelegere solidă, trebuie mai întâi să ne dăm deoparte și să facem un efort să căutăm adevărul, astfel încât să putem primi luminarea lui Dumnezeu și să-I înțelegem voia. Soră, te rog să-ți deschizi inima și să ne împărtășești orice încă nu îți este clar și putem căuta împreună prin părtășie.” Am simțit că spusele surorii Li sunt adevărate și că ar trebui să mă calmez și să caut, așa că am spus: „Soră, un lucru nu înțeleg. De ce destinația noastră finală nu va fi în ceruri, ci aici, pe pământ?” Sora Li a găsit pasajele Ioan 3:13 „**Nimeni nu s-a suit în cer în afară de Cel Care a coborât din cer, adică de Fiul Omului (Care este în cer)**” și Isaia 66:1 „**Cerul este tronul Meu, iar pământul este aşternutul picioarelor Mele**”, și mi-a dat să citesc aceste două versete. Apoi, a avut părtășie cu mine despre sensul acestor două pasaje. Părtășia ei mi-a adus deodată lumină în inimă – eram deja

familiarizată cu aceste versete din Biblie, așa că oare nu mă gândisem cu adevărat la ele înainte? Domnul spune foarte clar că, în afară de Fiul Omului care a coborât din ceruri, niciun om nu poate urca la ceruri, căci acolo este tronul lui Dumnezeu, iar pământul este așternutul picioarelor Lui, așadar cum să fie oamenii vrednici să urce la ceruri? Dumnezeu a creat oamenii pe pământ și ne-a lăsat să trăim pe pământ. Chiar din ziua în care Dumnezeu a creat omul, acesta din urmă a trăit și s-a înmulțit pe pământ, generație după generație. Toată lucrarea lui Dumnezeu de mântuire a omenirii a fost săvârșită, de asemenea, pe pământ. Acest lucru a fost predestinat de Dumnezeu cu mult timp în urmă și ceva ce nimeni nu poate schimba. Ea a continuat și a legat Biblia de părtășia ei, despre felul în care Domnul a spus că va pregăti un loc pentru noi. A explicat că aceasta se referea la arătarea întrupată și la lucrarea lui Dumnezeu pe pământ în zilele de pe urmă și la faptul că El predestinase că noi ne vom naște în zilele de pe urmă, că vom auzi glasul lui Dumnezeu, vom fi prinși înaintea tronului Lui, Îi vom accepta judecata și purificarea din zilele de pe urmă și, în cele din urmă, vom fi conduși în Împărăția lui Dumnezeu. Acesta este adevăratul înțeles al cuvintelor: „**ca acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi**” (Ioan 14:3). Am văzut că Împărăția lui Dumnezeu este, de fapt, pe pământ și că destinația finală a omenirii este pe pământ și nu în ceruri! În tot acest timp, trăisem cu noțiunile și închipuirile mele, delimitasem întoarcerea lui Dumnezeu la simplul fapt de a mă ridica să trăiesc la ceruri, dar asta nu era deloc conform voii Domnului sau faptelor! Totuși, deoarece încă nu eram dispusă să trăiesc acest tip de viață pe pământ, eram afectată de Satana. Apoi, i-am explicat gândurile mele surorii Li.

După ce m-a ascultat, sora Li a deschis „Cuvântul Se arată în trup” și mi-a citit un pasaj din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic: „**Viața în odihnă este una fără război, fără murdărie, fără nedreptate**

stăruitoare. Aceasta înseamnă că îi lipsește hărțuirea Satanei (aici «Satana» se referă la forțe ostile), corupția Satanei, precum și invadarea de către orice forță opusă lui Dumnezeu. Totul își urmează propriul fel și I se închină Domnului zidirii. Cerul și pământul sunt cu desăvârșire liniștite. Aceasta este viața tihnită a omenirii. […] După ce Dumnezeu și omul vor intra în odihnă, Satana nu va mai exista și, precum Satana, nici acei oameni răi nu vor mai exista. Înainte ca Dumnezeu și omul să intre în odihnă, acei indivizi răi care odată L-au persecutat pe Dumnezeu pe pământ și dușmanii care nu L-au ascultat pe pământ vor fi fost deja distruși; ei vor fi fost distruși de marile dezastre ale zilelor de pe urmă. După ce acei indivizi răi vor fi complet distruși, pământul nu va mai cunoaște vreodată hărțuirea Satanei. Omenirea va obține mântuirea deplină și abia atunci va fi momentul când lucrarea lui Dumnezeu se va încheia în întregime. Acestea sunt condițiile necesare pentru ca Dumnezeu și omul să intre în odihnă” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Dumnezeu și omul vor intra în odihnă împreună”).

Citind cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, am ajuns să înțeleg că, deși vom continua să trăim pe pământ, odată ce Dumnezeu Își termină etapa finală a lucrării de mântuire a omenirii, Satana va fi distrus și, în viețile noastre pământești, nu vom mai fi niciodată deranjați de Satana, nu vom mai trudi și nu vom mai fi în dificultate niciodată, și nu vom mai fi nici lacrimi, nici suspine. Va fi ca atunci când Adam și Eva trăiau în Grădina Raiului. Vom fi liberi să-L slăvim pe Dumnezeu și vom trăi o viață frumoasă și binecuvântată în care Dumnezeu este alături de oameni. Aceasta este destinația finală a omenirii și asta este ceea ce Dumnezeu va îndeplini, în final, prin lucrarea Sa din zilele de pe urmă. Este cu adevărat grozav! În acel moment, am exclamat: „Cine ar putea explica atât de clar

destinația finală a omenirii? Cine ar putea aranja deznodământul omenirii? Doar Dumnezeu o poate face!” am recunoscut glasul lui Dumnezeu în cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și am văzut că lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic este arătarea și lucrarea lui Dumnezeu! Noțiunile pe care le aveam au fost, în sfârșit, împrăștiate și am acceptat cu bucurie lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, întorcându-mă înaintea tronului lui Dumnezeu.

11. M-am reunit cu Domnul

de Lilan, Coreea de Sud

Dumnezeu Atotputernic spune: „**Hristos din zilele de pe urmă aduce viață și aduce calea trainică și veșnică a adevărului. Acest adevăr este cărarea prin care omul va dobândi viața și singura cărare prin care omul Îl va cunoaște pe Dumnezeu și va fi aprobat de Dumnezeu. Dacă nu cauți calea vieții oferite de Hristos în zilele de pe urmă, atunci nu vei obține niciodată aprobarea lui Isus și nu te vei califica niciodată să pășești prin porțile Împărăției cerurilor, deoarece tu ești atât o marionetă, cât și un prizonier al istoriei. Cei care sunt controlați de norme, de slove și sunt încătușați de istorie, nu vor fi niciodată capabili să dobândească viața și nu vor putea niciodată să câștige calea veșnică a vieții. Acest lucru se întâmplă deoarece tot ceea ce au ei este o apă tulbure de care s-au agățat timp de mii de ani, spre deosebire de apa vieții, care se revarsă din tron. […] Pașii lucrării lui Dumnezeu sunt uriași și puternici, precum valurile furtunoase și tunetele care bubuie – și, cu toate acestea, tu stai și aștepți pasiv pieirea, rămânând în nebunia ta, fără să faci nimic. În felul acesta, cum poți fi considerat cineva care urmează pașii Mielului? Cum poți justifica Dumnezeul, de care tu te agăți, ca pe un Dumnezeu mereu nou și niciodată bătrân? Și cum pot cuvintele din cărțile tale îngălbenite să te poarte către o nouă epocă? Cum pot ele să te conducă pentru a căuta pașii lucrării lui Dumnezeu? Și cum te pot duce ele sus în cer? Ceea ce ții în mâinile tale sunt slove care pot oferi doar o consolare temporară, nu adevărurile care sunt capabile să dea viață. Scripturile pe care le citești pot doar să îți îmbogățească limbajul, nu sunt cuvinte de înțelepciune care te pot ajuta să cunoști viața oamenilor, cu atât mai puțin căile care te pot**

conduce către desăvârșire. Oare aceste discrepanțe nu îți oferă un motiv de a reflecta? Oare nu îți permit să înțelegi tainele conținute în interior? Ești capabil să te oferi cerului pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu pe cont propriu? Fără venirea lui Dumnezeu, te poți ridica în cer să te bucuri de fericirea în familie cu Dumnezeu? Încă mai visezi acum? Îți sugerez atunci să te oprești din visare și să te uiți la cine lucrează acum, la cine săvârșește lucrarea de mântuire a omului în zilele de pe urmă. Dacă nu faci aceasta, nu vei obține niciodată adevărul și nu vei obține niciodată viața” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Doar Hristos din zilele de pe urmă îi poate oferi omului calea vieții veșnice”). Acest pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic m-a făcut să mă gândesc la cum era credința mea înainte. Pentru că mă agățam de noțiuni religioase și de cuvintele Bibliei, aproape că am închis ușa mântuirii lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Dumnezeu a folosit mijloace extraordinare, astfel încât să pot fi suficient de norocoasă ca să-I aud glasul și să întâmpin întoarcerea Domnului.

Cu vreo doi ani în urmă, într-o dimineață, m-am trezit foarte devreme și am deschis Biblia de lângă perna mea. Am citit despre Domnul Isus, care îi dojenea pe farisei: „Isus a intrat în Templu şi i-a scos afară pe toţi cei ce vindeau şi cumpărau în Templu. A răsturnat mesele schimbătorilor de bani şi scaunele celor ce vindeau porumbei şi le-a zis: „**Este scris:«Casa Mea va fi numită o casă de rugăciune», "dar voi aţi făcut din ea o peşteră de tâlhari!**” (Matei 21:12-13). Eram puțin tristă în vremea aceea. Consideram că starea de atunci a bisericii nu era deloc diferită de aceea de la templu, de la finele Epocii Legii. Pastorii și prezbiterii de la biserică spuneau mereu că noi, credincioșii, ar trebui să ne iubim unii pe alții, însă ei înșiși intrau mereu în dispute pline de invidie și se certau pe seama jertfelor. Ba chiar îi lăsau pe credincioși să-i mituiască ca să se roage pentru ei, iar uneori

hotărau cât timp se vor ruga, în funcție de suma primită. Cei mai mulți dintre membrii bisericii erau pesimiști și slabi și, pe zi ce trecea, tot mai puțini oameni veneau la adunări. Pastorii și prezbiterii nu puneau suflet în predicile lor și nu căutau cum să păstorească bine turma Domnului, dar, cu toate acestea, nu se săturau niciodată să oficieze nunțile credincioșilor. Și pastorul din fosta mea biserică era așa, dar devenise o locație pentru nunți. Nu m-am putut abține să nu mă gândesc: „Pastorii și prezbiterii s-au abătut de la calea Domnului. Biserica are un aer complet laic. E întocmai ca la finele Epocii Legii, când templul era pustiu și devenise bârlogul hoților. Se va arăta Domnul acestui tip de biserică atunci când Se va întoarce?”

Alarma telefonului a sunat brusc, tocmai când mă gândeam la asta, iar, când am oprit-o, am observat o recomandare pentru un videoclip de pe YouTube de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Am fost foarte nedumerită. Nu mă abonasem niciodată la acel canal al bisericii, așa că de ce aș primi acea notificare? Apoi, mi-am amintit că, înainte cu o lună, o prietenă mă dusese să ascult o predică acolo, iar ceea ce am auzit a fost cu adevărat nou și luminător. Chiar am câștigat ceva din acest lucru. Voisem să continui să studiez mai mult asta, dar se mărturisea acolo că Domnul Isus Se întorsese deja, că El făcea lucrarea de judecată în zilele de pe urmă, exprima multe adevăruri și că acea carte, „Cuvântul Se arată în trup”, era plină de cuvinte exprimate de Dumnezeu Atotputernic. Spuneau că, la adunări, cu toții citesc și au părtășie despre cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Nu înțelegeam deloc asta. Pastorii și prezbiterii ne-au spus mereu că toate cuvintele și lucrarea lui Dumnezeu sunt în Biblie și că lucrarea și cuvintele Lui nu există în afara ei. Cum puteau ei mărturisi că Domnul rostise cuvinte noi? Oricum, generații de credincioși își bazaseră credința pe Biblie, prin urmare, credința în Domnul era credința în Biblie. Cum putea fi orice altceva credință în Domnul? De fiecare dată când

prietena mea mă ruga să merg să mai ascult predici la biserică, refuzam. Așa că, atunci când am văzut acel link de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic pe telefonul meu, nu l-am accesat.

Dar, spre uimirea mea, timp de mai multe zile după aceea, am tot primit recomandări YouTube pentru filme și imnuri de pe canalul bisericii. M-am gândit: „Nu m-am abonat la canalul lor, dar primesc în continuare aceste notificări. Oare așa mă călăuzește Domnul? E oare voia Domnului ca eu să mă uit la canalul Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic?” La gândul ăsta, m-am rugat Domnului: „O, Doamne! De ce apar mereu aceste videoclipuri în telefonul meu? Ele mărturisesc că Tu Te-ai întors deja. Chiar așa este? Oare ar trebui să mă uit la videoclipurile astea? Doamne, Te rog, călăuzește-mă!" După rugăciunea mea, mi-au venit în minte aceste cuvinte de la Domnul Isus: „**Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăţia Cerurilor!**” (Matei 5:3). Într-adevăr! Venirea Domnului e un lucru foarte important, așa că m-am gândit că, atunci când aud despre asta, ar trebui să caut cu smerenie, să investighez și să cumpănesc cu atenție, pentru a vedea dacă Dumnezeu Atotputernic chiar este Domnul Isus întors. Dacă Domnul chiar Se întorsese, iar eu nu căutam sau investigam, nu aveam să ratez șansa de a întâmpina venirea Lui? La gândul ăsta, am hotărât că ar trebui să mă uit la câteva dintre videoclipurile bisericii. Când am aruncat o privire asupra site-ului bisericii, am văzut că avea un conținut diversificat, care includea filme, videoclipuri cu imnuri, spectacole corale și articole despre experiențe și mărturii. Unul dintre videoclipurile cu imnuri, „Preaiubitul meu, așteaptă-mă, Te rog”, avea versuri care m-au emoționat foarte mult. M-au făcut să mă gândesc la toată perioada în care fusesem într-o biserică pustie, căutând pretutindeni o biserică având lucrarea Duhului Sfânt. Cu cât mă uitam mai mult pe site, cu atât câștigam mai multă hrană din el. Voiam să înțeleg și să studiez biserica, așa că am găsit mai multe filme de vizionat pe site-ul ei.

Într-o zi, m-am uitat la un film evanghelic în care era vorba mai ales despre relația dintre Dumnezeu și Biblie. Era acolo un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu pe care nu îl voi uita niciodată: „**Din momentul în care a existat Biblia, credința oamenilor în Domnul a fost credința în Biblie. În loc să spunem că oamenii cred în Domnul, este mai bine să spunem că ei cred în Biblie; în loc să spunem că ei au început să citească Biblia, este mai bine să spunem că ei au început să creadă în Biblie; și, în loc să spunem că ei s-au întors la Domnul, ar fi mai bine să spunem că ei s-au întors la Biblie. Astfel, oamenii venerează Biblia ca și cum ar fi Dumnezeu, ca și cum ar fi ceea ce le dă viață, iar pierderea ei ar fi același lucru cu pierderea vieții. Oamenii văd Biblia ca fiind la fel de importantă ca Dumnezeu, ba chiar există unii care o văd ca fiind mai importantă ca Dumnezeu. Dacă oamenii sunt lipsiţi de lucrarea Duhului Sfânt, dacă nu-L pot simți pe Dumnezeu, ei pot trăi în continuare, dar de îndată ce pierd Biblia ori pierd celebrele capitole și pilde din Biblie, este ca și cum și-ar fi pierdut viața. […] Cei mai mulţi dintre oameni pur și simplu nu înțeleg de ce ar trebui să creadă în Dumnezeu, nici cum să creadă în Dumnezeu, și nu fac nimic altceva decât să caute orbește indicii pentru a descifra capitolele Bibliei. Oamenii nu au urmat niciodată direcția lucrării Duhului Sfânt; tot timpul, ei nu au făcut nimic altceva decât să studieze și să cerceteze cu disperare Biblia și nimeni nu a găsit vreodată o lucrare mai nouă a Duhului Sfânt în afara Bibliei, nimeni nu s-a îndepărtat vreodată de Biblie, nici nu a îndrăznit vreodată să se îndepărteze de Biblie**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Despre Biblie (1)”). După ce am urmărit această parte, m-am gândit: „Exact asta este atitudinea mea față de Biblie. Consider că Îl reprezintă pe Domnul, că a crede în El înseamnă a crede în Biblie, iar cele două credințe sunt inseparabile. Dar ceea ce nu înțeleg este

asta: Biblia e mărturie a Domnului și temelia credinței noastre. Creștini fiind, ne-am bazat credința pe Biblie timp de două mii de ani, așa că e oare posibil ca asta să nu fie în conformitate cu voia Domnului? Ce se întâmplă, de fapt, aici?”

M-am uitat în continuare la film, nerăbdătoare să aflu răspunsurile la întrebări. Personajul care împărtășea Evanghelia a citit un alt pasaj din cuvintele lui Dumnezeu: „**Ei cred în existența Mea numai prin prisma Bibliei. Pentru ei, Eu sunt același cu Biblia; fără Biblie Eu nu exist, iar fără Mine nu există Biblie. Ei nu dau nicio atenție existenței sau acțiunilor Mele, ci dedică o atenție extremă și deosebită fiecărui cuvânt din Scriptură, iar mulți dintre ei chiar cred că Eu nu ar trebui să fac nimic din ce doresc să fac decât dacă acest lucru este profețit de Scriptură. Ei acordă prea multă importanță Scripturii. Se poate spune că văd cuvintele și expresiile ca fiind prea importante, mergând până la a folosi versete din Biblie pentru a măsura fiecare cuvânt spus de Mine și pentru a Mă condamna. Ceea ce caută ei nu este calea compatibilității cu Mine, sau calea compatibilității cu adevărul, ci calea compatibilității față de cuvintele Bibliei, și cred că orice lucru care nu este conform Bibliei este, fără excepție, în afara lucrării Mele. Oare nu sunt astfel de oameni urmașii ascultători ai fariseilor? Fariseii evrei foloseau legea lui Moise pentru a-L condamna pe Isus. Ei nu căutau compatibilitate cu Isus în acea epocă, ci urmau cu sârg legea în litera ei, până acolo încât au ajuns, într-un sfârșit, să-L țintuiască în piroane pe cruce pe Isus Cel nevinovat, învinovățindu-L că nu respectase legea Vechiului Testament și că nu era Mesia. Care era esența lor? Nu era oare aceea că nu căutau calea compatibilității cu adevărul? Erau preocupați până la obsesie de fiecare cuvânt din Scriptură, nedând nicio atenție voinței Mele, nici pașilor și metodelor lucrării Mele. Ei nu**

erau oameni care să caute adevărul, ci oameni care se agățau rigid de cuvinte; nu erau oameni care să creadă în Dumnezeu, ci oameni care credeau în Biblie. În esență, erau câinii de pază ai Bibliei” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Trebuie să cauți calea compatibilității cu Hristos”). După ce au citit aceste cuvinte de la Dumnezeu Atotputernic, ei au continuat cu părtășia. Au spus că oamenii credincioși consideră cu toții că a crede în Domnul înseamnă a crede în Biblie și că, altfel, nu e credință în Domnul, dar că această opinie e greșită. Au spus și că: „Atunci când Domnul Isus predica și lucra, discipolii Lui s-au abătut de la Scriptură pentru a accepta lucrarea și cuvintele Lui, așadar, am putea spune atunci că ei nu erau, de fapt, credincioși în Domnul? Fariseii iudaismului s-au agățat cu toții de Scriptură, dar L-au răstignit pe Domnul Isus, care a exprimat adevărul și a făcut lucrarea de răscumpărare. Care era problema acolo? Faptul că un om se agață de Scriptură înseamnă că Îl cunoaște pe Domnul? Asta înseamnă că el se raliază căii Domnului, că Îl venerează și I se supune Lui? Dumnezeu este Domnul creației, izvorul vieții pentru toate lucrurile, pe când Biblia este doar o consemnare a lucrării și a cuvintelor din trecut ale lui Dumnezeu. Cum ar putea fi pusă la egalitate cu Dumnezeu? Credincioșii în Domnul cred orbește în Biblie, i se închină și o consideră a fi egală lui Dumnezeu, chiar înlocuindu-L pe Domnul și lucrarea Lui cu Biblia. Nu înseamnă asta a-L desconsidera și huli pe Domnul? Este cineva care se agață de Biblie, fără să caute arătarea și lucrarea Domnului, cu adevărat un credincios sau un discipol al Domnului? Iată ce le-a spus Domnul Isus fariseilor: „**Voi cercetaţi Scripturile deoarece credeţi că în ele aveţi viaţă veşnică, dar tocmai acestea sunt cele care depun mărturie despre Mine! Şi totuşi nu vreţi să veniţi la Mine ca să aveţi viaţă!**” (Ioan 5:39-40). De asemenea, a spus: „**– Eu sunt calea, adevărul şi viaţa. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine**” (Ioan 14:6). Domnul Isus a fost foarte clar în privința

legăturii dintre Dumnezeu și Scriptură. Scriptura doar mărturisește despre Dumnezeu, nu Îl reprezintă pe Domnul și nici nu poate înlocui lucrarea Lui de mântuire. Simplul fapt că ținem cu dinții de Biblie nu ne poate aduce viața veșnică. Doar Hristos este calea, adevărul și viața. Pentru a câștiga viață, trebuie să-L căutăm pe Domnul.”

Am fost atât de emoționată după ce am văzut filmul. Am simțit că tot ce s-a spus acolo e adevărat și conform cuvintelor Domnului Isus. Mi-am dat seama că Biblia nu Îl reprezintă, de fapt, pe Domnul. El e Cel care ne aduce viață, nu Biblia. A crede în ea nu e același lucru cu a crede în Domnul și a-L urma! Dar eu crezusem mereu că Biblia chiar Îl reprezintă. Nu considerasem eu Biblia ca fiindu-I superioară Domnului? Cu cât mă gândeam mai mult la asta, cu atât mai mult simțeam că există adevăr în cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, că ele îmi pot clarifica lucrurile. Știam că trebuie să caut și să investighez cu seriozitate, astfel încât să nu-mi ratez șansa de a-L întâmpina pe Domnul. Apoi, am hotărât să mă întorc la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic cu prietena mea. Frații și surorile ne-au primit cu toții cu căldură, când am ajuns la biserică, și au avut părtășie cu noi cu multă răbdare. Le-am explicat confuzia mea, spunând: „Pastorii și prezbiterii ne spun mereu la adunări că toată lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu sunt în Biblie și că, așadar, nimic în afara ei nu poate conține lucrarea și cuvintele Lui. Dar voi sunteți martori că Domnul Isus S-a întors ca Dumnezeu Atotputernic, că El face o lucrare nouă în zilele de pe urmă și că exprimă cuvinte noi. Ce se întâmplă, de fapt?”

Drept răspuns, sora Zhou a citit câteva pasaje din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. „**Multă lume crede că a înțelege și a putea interpreta Biblia sunt același lucru cu a găsi adevărata cale – dar, de fapt, sunt lucrurile cu adevărat atât de simple? Nimeni nu cunoaște realitatea Bibliei: că ea nu este nimic mai mult decât o consemnare**

istorică a lucrării lui Dumnezeu și un testament la cele două etape anterioare ale lucrării lui Dumnezeu și că nu îți oferă nicio înțelegere a scopurilor lucrării Sale. Oricine a citit Biblia știe că ea documentează cele două etape ale lucrării lui Dumnezeu pe perioada Epocii Legii și a Epocii Harului. Vechiul Testament face cronica istoriei Israelului și a lucrării lui Iahve de la momentul creației și până la sfârșitul Epocii Legii. Noul Testament consemnează lucrarea lui Isus pe pământ, relatată în cele Patru Evanghelii, precum și lucrarea lui Pavel – nu sunt acestea consemnări istorice?" „Lucrurile care sunt consemnate în Biblie sunt limitate; ele nu pot reprezenta în totalitate lucrarea lui Dumnezeu. Cele Patru Evanghelii au mai puțin de o sută de capitole în total, în care sunt scrise un număr limitat de întâmplări, precum blestemul lui Isus asupra smochinului, cele trei lepădări de Domnul ale lui Petru, apariția lui Isus în fața ucenicilor după răstignirea și învierea Lui, învățături despre post, învățături despre rugăciune, învățături despre divorț, nașterea și genealogia lui Isus, numirea discipolilor de către Isus și așa mai departe. Totuși, omul le prețuiește ca pe niște comori, chiar comparând lucrarea de astăzi cu acestea. Ei chiar cred că toată lucrarea pe care a făcut-o Isus în viața Lui s-a limitat doar la atât, de parcă Dumnezeu ar fi fost în stare să facă doar atât și nimic mai mult. Nu este acest lucru absurd?" „În vremea aceea, Isus doar le-a spus apostolilor o serie de predici în Epoca Harului, cum ar fi: cum să practice, cum să se adune, cum să ceară în rugăciune, cum să-i trateze pe alții și așa mai departe. Lucrarea pe care a realizat-o a fost cea a Epocii Harului și El a explicat numai modul în care ucenicii și cei care Îl urmau ar trebui să practice. El a făcut doar lucrarea Epocii Harului și niciuna din lucrările zilelor de pe urmă. […] Lucrarea lui Dumnezeu din fiecare epocă are hotare clare; El face doar lucrarea epocii actuale

și nu trece niciodată la următoarea etapă de lucru în avans. Doar în acest fel, lucrarea Sa reprezentativă pentru fiecare epocă poate fi adusă la vedere. Isus a vorbit numai despre semnele din zilele de pe urmă, despre cum să fii răbdător și cum să fii mântuit, cum să te căiești și să mărturisești, precum și cum poți purta crucea și îndura suferința; niciodată nu a vorbit despre cum ar trebui omul din zilele de pe urmă să dobândească pătrunderea, nici despre cum ar trebui să încerce să mulțumească voia lui Dumnezeu. Ca atare, nu este ridicol să cauți în Biblie lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă? Ce poți vedea doar ținând Biblia strâns în mâinile tale? Fie că este vorba de un analist al Bibliei sau de un predicator, cine ar fi putut vedea în avans lucrarea de astăzi?" „Dacă vrei să vezi lucrarea din Epoca Legii și să vezi cum au urmat israeliții calea lui Iahve, trebuie să citești Vechiul Testament; dacă vrei să înțelegi lucrarea din Epoca Harului, trebuie să citești Noul Testament. Dar cum vezi lucrarea zilelor de pe urmă? Trebuie să accepți să fii condus de Dumnezeu cel de astăzi și să intri în lucrarea de astăzi, fiindcă aceasta este noua lucrare și nimeni nu a consemnat-o anterior în Biblie. […] Lucrarea de astăzi este o cale pe care omul nu a umblat niciodată, o cale pe care nimeni nu a văzut-o vreodată. Este o lucrare nefăcută niciodată până acum – este cea mai recentă lucrare a lui Dumnezeu pe pământ. […] Cine ar fi putut să consemneze dinainte fiecare părticică a lucrării de astăzi, fără omisiuni? Cine ar fi putut să consemneze această lucrare mai grandioasă, mai înțeleaptă, care sfidează convențiile din vechea carte mucedă? Lucrarea de astăzi nu este istorie, prin urmare, dacă vrei să mergi pe noua cale de astăzi, atunci trebuie să te îndepărtezi de Biblie, trebuie să te plasezi dincolo de cărțile de profeții sau de istorie din Biblie. Numai atunci vei putea

merge pe noua cale așa cum se cuvine și numai atunci vei putea intra în noua lume și în noua lucrare” („Cuvântul Se arată în trup”).

După ce a citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, sora Zhou și-a continuat părtășia. A spus: „Toți cei familiarizați cu Biblia știu că Vechiul și Noul Testament sunt doar o consemnare a două etape ale lucrării lui Dumnezeu în Epoca Legii și în Epoca Harului. Ele sunt o mărturie despre lucrarea lui Dumnezeu. De fiecare dată când Dumnezeu a încheiat o etapă a lucrării, oamenii care au experimentat-o au consemnat lucrarea și cuvintele Lui și, ulterior, aceste consemnări au alcătuit Biblia. Dar lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu din ambele epoci nu au fost consemnate complet în Biblie. Cuvintele Domnului Isus din Biblie sunt doar vârful aisbergului. Întocmai cum se spune în Evanghelia după Ioan: „Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă ar fi fost scrise fiecare, cred că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi încăput cărţile scrise” (Ioan 21:25). Au existat unele prorociri ale profeților în Epoca Legii care nu au fost consemnate în întregime în Scriptură. Lucrul ăsta e îndeobște cunoscut. Așa că, atunci când pastorii și prezbiterii spun că toate cuvintele lui Dumnezeu sunt în Biblie și că nimic din lucrarea și cuvintele Lui nu există în afara ei, nu contrazic ei faptele? Nu mint și nu sunt ei necinstiți? Dumnezeu este Domnul creației, El e atât de măreț și îmbelșugat, cum ar putea o carte, Biblia, să cuprindă în întregime cuvintele și lucrarea Lui?” Apoi, ea a citit din Apocalipsa: „**În mâna dreaptă a Celui Ce şedea pe tron am văzut un sul scris pe ambele părţi şi sigilat cu şapte sigilii**” (Apocalipsa 5:1). „**Dar unul dintre bătrâni mi-a zis: «Nu plânge! Iată că Leul din seminţia lui Iuda, Rădăcina lui David, a învins şi este vrednic să desfacă sulul şi cele şapte sigilii ale lui!»**” (Apocalipsa 5:5). A avut părtășie: „Se spune aici că există scriere pe dinăuntrul și pe dinafara acestui sul al cărții, numai că e pecetluit cu șapte sigilii și că doar Domnul întors din zilele de pe urmă

poate desface sulul cărții și cele șapte peceți. Asta e singura cale prin care putem vedea ce e scris în sulul cărții. Lucrul ăsta e, de asemenea, prorocit de multe ori în Apocalipsa: „**Cel ce are urechi, să audă ce zice bisericilor Duhul!**” (Apocalipsa Capitolele 2-3). Aceste profeții biblice dovedesc că Domnul va mai rosti cuvinte când Se va întoarce. Așadar, e posibil ca lucrarea și cuvintele Domnului întors să fie într-adevăr consemnate în Biblie dinainte? Ar putea cuvintele lui Dumnezeu din Biblie înlocui ceea ce Duhul Sfânt le spune bisericilor în zilele de pe urmă? Ar putea ele înlocui cartea deschisă de Miel? Ar putea ele înlocui lucrarea de judecată a lui Dumnezeu în zilele de pe urmă?” Auzind asta, mi-am zis: „Am citit de multe ori aceste versete. De ce nu mi-am pus niciodată aceste întrebări?” Apoi, sora a continuat în părtășie: „Biblia e o consemnare a lucrării din trecut a lui Dumnezeu. La mulți ani după ce Vechiul Testament a fost realizat, Domnul Isus a venit și a făcut lucrarea de răscumpărare pentru Epoca Harului. Așadar, lucrarea și cuvintele Lui s-au inserat automat, de unele singure, în Scriptură? Lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu trebuie să fi fost adunate și transformate în Biblie. Dumnezeu Atotputernic a venit în zilele de pe urmă și a exprimat toate adevărurile pentru a purifica și mântui omenirea. Ar putea aceste adevăruri să se insereze automat, de unele singure, în Biblie? Așadar, să susții că toată lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu sunt consemnate în Biblie și că nu poate exista nimic în afara ei este o opinie eronată și absurdă și e întru totul rezultatul noțiunilor și închipuirilor umane.”

Ascultând părtășia surorii Zhou, m-am luminat foarte tare. Am simțit că tot ceea ce a părtășit ea se potrivea cu realitatea. Biblia este doar o consemnare a două etape ale lucrării lui Dumnezeu: Epoca Legii și Epoca Harului. E o mărturie despre lucrarea Lui, dar nu Îl poate reprezenta pe Domnul sau lucrarea și cuvintele Lui în zilele de pe urmă. Lucrarea și cuvintele Domnului Isus nu au fost consemnate în întregime nici în Biblie,

așadar, cum ar putea fi lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu în zilele de pe urmă consemnate în Biblie a priori? Am urmat cuvintele pastorilor și prezbiterilor, limitând lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu la ce e în Biblie și crezând că nimic în afara ei nu vine de la Dumnezeu. Oare nu spuneam numai prostii cu ochii larg deschiși? Nu Îl delimitam și huleam eu pe Domnul? Am fost plină de regrete la gândul ăsta. De ce nu citesem mai devreme cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic? Chiar nu ar fi trebuit să-i urmez orbește pe pastori și prezbiteri, delimitând lucrarea lui Dumnezeu, pe baza noțiunilor și închipuirilor. Opiniile astea sunt atât de dăunătoare!

Apoi, sora Zhou a adus în discuție o altă chestiune: de ce doar susținerea Bibliei, fără a accepta lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, înseamnă că oamenii nu pot intra în Împărăția lui Dumnezeu și câștiga viață veșnică? Ea a spus: „Biblia este doar o consemnare a două etape ale lucrării lui Dumnezeu. Ea nu poate înlocui lucrarea lui Dumnezeu de judecată și de purificare a omenirii în zilele de pe urmă. În Epoca Legii, lucrarea principală a lui Dumnezeu a fost aceea de a proclama legea și poruncile care să ghideze viața oamenilor pe pământ. În Epoca Harului, Domnul Isus a făcut doar lucrarea de răscumpărare. El a fost răstignit pentru a răscumpăra omenirea de sub domeniul Satanei, pentru a ne răscumpăra de păcatele noastre și a ne face face vrednici să ne rugăm lui Dumnezeu, ca să ne putem bucura de tot harul lui Dumnezeu. Însă natura noastră satanică și rădăcina păcatului nostru nu au fost rezolvate. Iată de ce continuăm să mințim permanent, să păcătuim, să ne răzvrătim împotriva lui Dumnezeu și să I ne împotrivim și nu suntem vrednici de a intra în Împărăția lui Dumnezeu. De aceea, Domnul Isus a prorocit că El Se va întoarce și va exprima adevăruri în zilele de pe urmă, pentru a judeca și mântui omul pe deplin. În Evanghelia după Ioan, se spune: „**Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteţi purta. Însă când va veni El,**

Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul” (Ioan 16:12-13). Se spune, de asemenea: „**Pe cel ce Mă respinge şi nu primeşte cuvintele Mele are cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am spus Eu, acela îl va judeca în ziua de pe urmă**” (Ioan 12:48). Venirea lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă pentru a exprima adevărul și a face lucrarea de judecată îndeplinește perfect profețiile Domnului Isus. Dumnezeu Atotputernic a exprimat milioane de cuvinte, iar aceste cuvinte acoperă totul. Sunt dezvăluite taine ale Bibliei, sunt profeții pentru viitorul Împărăției, unele discută despre destinația omenirii, iar altele analizează cauza împotrivirii acesteia față de Dumnezeu. De asemenea, Dumnezeu revelează foarte clar adevărurile de care oamenii au nevoie pentru a dobândi mântuirea completă. Asta include povestea neștiută a celor trei etape ale lucrării lui Dumnezeu pentru a mântui omul, tainele lucrării de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și tainele întrupărilor lui Dumnezeu. Dumnezeu dezvăluie cum corupe Satana omenirea, cum lucrează Dumnezeu pentru a mântui omul, esența și adevărul coruperii omenirii de către Satana, ce sunt credința adevărată, supunerea și dragostea față de Dumnezeu, cum să trăim o viață plină de sens și multe altele. Adevărurile exprimate de Dumnezeu Atotputernic sunt calea vieții veșnice, pe care El ne-o dă în zilele de pe urmă. Dacă doar ne agățăm de Biblie, fără să acceptăm judecata și purificarea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, nu vom câștiga niciodată adevărul, nu ne vom lepăda de păcat, nu vom fi complet mântuiți și nu vom intra în Împărăția cerurilor.”

Această părtășie de la frații și surorile Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic m-a ajutat să văd că lucrarea de judecată a lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă îndeplinește complet profețiile biblice. Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic sunt adevărul, ele sunt glasul lui Dumnezeu și sunt calea vieții veșnice pe care Dumnezeu ne-o dă în zilele

de pe urmă! Crezusem că lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu se limitează la Biblie, pentru că îi ascultasem pe pastori și prezbiteri și respectasem noțiuni religioase. Am refuzat să accept sau să caut lucrarea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă. Nu am putut câștiga hrănirea cuvintelor de acum ale lui Dumnezeu și am căzut în întuneric. Fără mila și mântuirea lui Dumnezeu care a făcut ca YouTube să-mi recomande videoclipurile Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic, dându-mi norocul de a auzi glasul lui Dumnezeu, și acum i-aș fi urmat pe pastori și prezbiteri și nu aș fi căutat sau investigat lucrarea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă. Dacă așa ar sta lucrurile, aș putea citi Biblia timp de o sută de ani, dar nu aș întâmpina niciodată întoarcerea Domnului. Văd că faptul că pot câștiga mântuirea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă se datorează întru totul călăuzirii Lui. Asta e mântuirea extraordinară a lui Dumnezeu!

12. Descifrarea enigmei Treimii

de Jingmo, Malaezia

În 1997, am avut norocul să primesc Evanghelia Domnului Isus și, când am fost botezată, pastorul s-a rugat și m-a botezat în numele Treimii – Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Din acel moment, de fiecare dată când mă rugam, închinam rugăciunea în numele Treimii, și anume Tatălui ceresc iubitor, Domnului Isus Mântuitorul și Duhului Sfânt. Dar întotdeauna era o oarecare incertitudine în inima mea: cum puteau trei să devină unul? Niciodată nu puteam exprima clar sau înțelege pe deplin ce însemna Treimea.

Doi ani mai târziu, am devenit diacon în biserica mea și, atunci când îi călăuzeam pe viitorii credincioși în studiile lor religioase, adesea era cineva care să mă întrebe ce înseamnă Treimea. De asemenea, oamenii întrebau adesea despre Treimea formată din Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt și în timpul spovedaniei. Deoarece nici eu nu înțelegeam această taină, nu eram niciodată capabilă să le răspund, iar acest lucru îmi producea multă suferință. Îmi doream foarte mult să-mi clarific această problemă și, prin urmare, i-am rugat pe pastor și pe preoți să mi-o explice, în speranța de a primi un răspuns decisiv. Cu toate acestea, răspunsul lor era, în principal, următorul: „Dumnezeu este o Treime, care este compusă din Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Tatăl stabilește planurile pentru mântuirea noastră, Fiul îl definitivează, în timp ce Duhul Sfânt este Cel care duce planul la îndeplinire. Tatăl este Dumnezeu, Fiul este Dumnezeu, iar Duhul Sfânt este și El Dumnezeu – trei persoane care, împreună, formează singurul Dumnezeu adevărat.” Această explicație m-a nedumerit și mai mult și am întrebat: „Dar dacă El este trei persoane, cum poate El să fie un singur Dumnezeu?” Ei mi-au spus atunci: „Treimea este o taină. Nu reflecta prea mult la asta. Doar bazează-te pe credința ta și crede în Treime, asta este tot

ceea ce trebuie să faci.” Deși eram încă foarte nedumerită în această privință, m-am forțat să o accept, gândindu-mă: „Nu te mai gândi la asta. Doar crede în ea!” Când mă rugam, mă rugam tot Treimii: Tatălui ceresc iubitor, Mântuitorului Domnului Isus și Duhului Sfânt. Simțeam că doar rugându-mă astfel îmi va asculta Dumnezeu rugăciunile și mă temeam că, dacă mă rog doar la una dintre persoanele lui Dumnezeu, atunci El nu mă va auzi. Și uite așa, am mers mai departe la fel de confuză ani de zile, crezând în Treimea din propria mea imaginație. După aceea, ori de câte ori frații și surorile din biserică mă întrebau ce înseamnă Treimea, tot nu știam cum să răspund. Tot ce puteam face era să le răspund în conformitate cu ceea ce îmi spusese pastorul, deși îmi dădeam seama din expresia de pe fețele lor că nu înțelegeau cu adevărat. Acest fapt îmi dădea un sentiment de neputință și nu puteam decât să vin în fața Domnului să mă rog: „Îți mulțumesc Ție, dragă Tată ceresc! Când frații și surorile și viitorii credincioși îmi pun întrebări despre Treime, nu știu cum să le răspund. Te rog să mă ajuți. Fie ca Duhul Sfânt să mă călăuzească pentru a ajunge să înțeleg ce înseamnă Treimea, astfel încât să nu mai fiu derutată de această problemă, și fie ca mai mulți oameni să vină să Te cunoască.”

În mai 2017, am cunoscut o soră pe Facebook. Era foarte iubitoare și răbdătoare și, după ce am împărtășit și discutat câteva pasaje din Scriptură, am descoperit că exista lumină în părtășiile ei. Am dedus multe lucruri din ele și eram dornică să fac schimb de idei cu ea. Ulterior, ne-a luat pe mine și pe alți câțiva frați și surori cu ea la câteva întruniri. Prin părtășiile avute la aceste întruniri, am ajuns să înțeleg unele adevăruri pe care nu le înțelesesem niciodată, cum ar fi ce era întruparea și modul în care va veni Domnul etc. Am beneficiat foarte mult de pe urma lor și am dobândit o înțelegere mult mai clară a unor pasaje din Scriptură. Când am întrebat-o pe soră cum de a reușit să înțeleagă atât de mult citind Biblia, pe când eu nu

am izbutit, mi-a spus: „Tot ce înțeleg a reieșit din citirea cuvintelor lui Dumnezeu. Domnul nostru Isus S-a întors deja. El S-a întrupat ca Fiul Omului pentru a-Și rosti cuvintele și pentru a înfăptui o lucrare nouă în zilele de pe urmă…” Am fost uluită și încântată la auzul acestei vești și i-am adresat surorii o avalanșă de întrebări: „Este adevărat? Domnul S-a reîntors cu adevărat?” Ea mi-a răspuns cu certitudine: „Da, este adevărat!” A continuat prin a spune că Domnul Se întorsese întrupat în zilele de pe urmă, dar că numele lui Dumnezeu se schimbase. Dumnezeu era numit acum Dumnezeu Atotputernic, fiind „Cel Atotputernic”, care a fost proorocit în Cartea Apocalipsei. În momentul în care am auzit numele „Dumnezeu Atotputernic”, mi-a sărit inima din piept și m-am gândit în sinea mea: „Dumnezeu Atotputernic? Nu este acesta Fulgerul de la Răsărit? Pastorul nostru ne-a rugat să fim precauți în privința Fulgerului de la Răsărit și ne-a spus să nu avem nimic de-a face cu ei. Mai mult, noi credem în Domnul Isus, dar această soră spune că Domnul Isus S-a reîntors și a luat numele de Dumnezeu Atotputernic, deci cum de numele Său este diferit? Oare voi sfârși prin a mă rătăci?” Dar, apoi, m-am gândit: „De când o cunosc pe această soră, am constatat nu numai că părtășiile ei sunt în acord cu Biblia, ci și că sunt foarte iluminatoare și conțin în mod evident luminarea Duhului Sfânt. Dacă această cale este cea greșită, cum ar putea ea avea lucrarea Duhului Sfânt? Ar trebui să o ascult în continuare sau nu?”

Tocmai când mă simțeam sfâșiată de sentimente contradictorii, mi-am amintit brusc un pasaj pe care sora mi-l împărtășise anterior: „**Dumnezeu care S-a întrupat se numește Hristos, iar astfel Hristosul care le poate da oamenilor adevărul se numește Dumnezeu. Nu există nimic prea exagerat în această privință**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Doar Hristos din zilele de pe urmă îi poate oferi omului calea vieții veșnice”). Acest pasaj Îl menționează pe Hristos și spune că Hristos poate oferi oamenilor adevărul.

În Evanghelia după Ioan, capitolul 14, versetul 6, Domnul Isus spune: „**Eu sunt calea, adevărul şi viaţa. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.**” Domnul Isus este Hristos, Dumnezeu întrupat, și El a spus: „**Eu sunt calea, adevărul şi viaţa.**” Atât cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, cât și cele ale lui Isus, Îl menționează pe Hristos și adevărul. „Dacă Dumnezeu Atotputernic este Hristos”, m-am gândit, „atunci cu siguranță El poate rosti adevărul și poate oferi sprijin în viața oamenilor”. M-am gândit la numeroasele cuvinte ale lui Dumnezeu Atotputernic pe care mi le citise recent sora. Pe măsură ce le ascultasem, simțisem cum ele aveau autoritate și putere și că spusele lui Dumnezeu Atotputernic reprezentau, fără îndoială, adevărul, și că proveniseră de la Duhul Sfânt! Prin urmare, mi-am dat seama că această cale trebuie să fie calea cea adevărată și că nu putea fi greșită. Se spune în Biblie: „Așadar, deci, credința vine prin ceea ce auzim; iar ceea ce auzim vine prin cuvântul lui Hristos” (Romani 10:17). Dacă Dumnezeu Atotputernic ar fi Domnul Isus reîntors, iar eu nu aș reuși să analizez sau să cercetez această cale, ci doar aș crede orbește în ceea ce au spus pastorii și prezbiterii, atunci nu aș pierde oare mântuirea Domnului și nu aș fi incapabilă să întâmpin cum se cuvine întoarcerea Lui? Gândind acest lucru, am decis să particip la alte câteva întruniri pentru a putea înțelege mai bine lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă.

La o altă întrunire, sora a împărtășit cu noi acest pasaj din cuvintele lui Dumnezeu: „**Lucrarea care este realizată în prezent a împins înainte lucrarea din Epoca Harului; adică, lucrarea din cadrul întregului plan de gestionare (planul mântuirii) de șase mii de ani a înaintat. Deși Epoca Harului s-a terminat, lucrarea lui Dumnezeu a progresat. De ce spun mereu că această etapă a lucrării se bazează pe Epoca Harului și pe Epoca Legii? Aceasta înseamnă că lucrarea de acum este o continuare a lucrării realizate în Epoca Harului și un progres față de**

cea realizată în Epoca Legii. Cele trei etape sunt interconectate strâns și fiecare verigă din lanț este legată strâns de următoarea. De ce mai spun și că această etapă a lucrării se bazează pe cea realizată de Isus? Presupunând că această etapă nu s-a bazat pe lucrarea realizată de Isus, o altă răstignire ar trebui să aibă loc în această etapă, iar lucrarea de răscumpărare din etapa anterioară ar trebui să fie făcută din nou. Nu ar avea niciun sens. Și astfel, nu este vorba de faptul că lucrarea a fost terminată complet, ci de faptul că epoca a înaintat și că nivelul lucrării a fost ridicat mai sus decât înainte. Se poate spune că această etapă a lucrării este clădită pe fundația Epocii Legii și pe stânca lucrării lui Isus. Lucrarea este clădită etapă cu etapă, iar această etapă nu este un început nou. Doar combinația celor trei etape ale lucrării poate fi considerată a fi planul de gestionare de șase mii de ani” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cele două întrupări încheie semnificația întrupării”). Sora a avut apoi părtășie, spunând: „Lucrarea lui Dumnezeu merge întotdeauna mai departe, iar El îndeplinește diferite lucrări și ia nume diferite în epoci diferite, în conformitate cu nevoile omului. Dar, indiferent de stadiul lucrării pe care Dumnezeu o îndeplinește și sub ce nume, în esență, este întotdeauna Dumnezeu Însuși Cel care realizează lucrarea pentru mântuirea omenirii. În Epoca Legii, Dumnezeu a luat numele Iahve pentru a-Și îndeplini lucrarea: El a proclamat legea și poruncile pentru a călăuzi viața omului pe pământ și El a permis omului să știe ce este păcatul, ce reguli ar trebui să urmeze, cum trebuie să Îl slăvească pe Dumnezeu și așa mai departe; în Epoca Harului, Dumnezeu S-a întrupat și a luat numele de Isus și, pe temelia lucrării din Epoca Legii, El a îndeplinit lucrarea de a fi răstignit pentru a răscumpăra omenirea, al cărei rezultat a fost iertarea păcatelor omului. Acum, în Epoca finală, a Împărăției, Dumnezeu S-a întrupat pentru a doua oară și, luând numele de Dumnezeu Atotputernic,

îndeplinește lucrarea Sa de judecată și purificare a omului, pe temelia lucrării răscumpărării. Rezultatul acesteia este că natura păcătoasă și firea coruptă, găzduite de către om, sunt eliminate, iar cauza principală a păcatelor omului și împotrivirea față de Dumnezeu sunt smulse din rădăcină odată pentru totdeauna. Cele trei etape ale lucrării se completează perfect, fiecare etapă a lucrării fiind mai evoluată și mai profundă decât ultima. Nicio etapă a lucrării lui Dumnezeu nu poate fi de sine stătătoare – doar cele trei etape ale lucrării, împletite, formează lucrarea completă de mântuire a omenirii, care este îndeplinită de către Dumnezeu, și împreună formează planul de gestionare al lui Dumnezeu pentru omenire, de șase mii de ani. Dumnezeu doar Își folosește numele pentru a delimita și veacurile, și de aceea vedem că numele lui Dumnezeu se schimbă întotdeauna odată cu epoca. Dar, indiferent cum se schimbă numele lui Dumnezeu, Dumnezeu este, în continuare, un singur Dumnezeu." După ce am ascultat cuvintele lui Dumnezeu și părtășia surorii, am fost uimită. Crezusem în Domnul în tot acest timp și nu întâlnisem niciodată pe nimeni care să poată explica lucrarea de gestionare a lui Dumnezeu de șase mii de ani și, cu toate acestea, cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic dezvăluiseră acest mister – aceste cuvinte erau, cu adevărat, vocea lui Dumnezeu! Nu mă rătăcisem în credința mea: Dumnezeu Atotputernic este, într-adevăr, Domnul Isus reîntors. Doar că Dumnezeu Își schimbă numele de la o epocă la alta, atâta tot. Dar El este în continuare un singur Dumnezeu.

Am continuat să aprofundez această chestiune alte câteva zile. Sora a avut părtășie cu noi cu privire la aspecte ale adevărului, cum ar fi lucrarea de judecată pe care Dumnezeu o îndeplinește în zilele de pe urmă și semnificația numelor lui Dumnezeu și, cu cât auzeam mai multe, cu atât dobândeam mai multă claritate. Într-o zi, ea a spus: „Cuvintele lui Dumnezeu au dezvăluit toate misterele Bibliei", iar când am auzit acest

lucru, inima mea s-a înseninat de îndată; i-am povestit despre problema Treimii, care îmi provocase atât de multă confuzie atât de mulți ani. Sora mi-a citit mai apoi un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu. Dumnezeu Atotputernic spune: „**Dacă vreunul dintre voi spune că Treimea există într-adevăr, atunci explicați ce este, mai exact, acest singur Dumnezeu în trei persoane. Ce este Tatăl Sfânt? Ce este Fiul? Ce este Duhul Sfânt? Iahve este Tatăl Sfânt? Isus este Fiul? Atunci cum este cu Duhul Sfânt? Tatăl nu este un Duh? Substanța Fiului nu este, de asemenea, un Duh? Lucrarea lui Isus nu a fost lucrarea Duhului Sfânt? Lucrarea lui Iahve nu a fost, la acea vreme, realizată de un Duh, la fel ca lucrarea lui Isus? Câte Duhuri poate avea Dumnezeu? Conform explicației tale, cele trei persoane – ale Tatălui, Fiului și Duhului Sfânt – sunt una. În cazul acesta, există trei Duhuri, dar pentru a fi trei Duhuri înseamnă că trebuie să existe trei Dumnezei. Aceasta înseamnă că nu există un singur Dumnezeu adevărat; cum poate un astfel de Dumnezeu să aibă încă substanța inerentă a lui Dumnezeu? Dacă accepți că există doar un singur Dumnezeu, atunci cum poate El să aibă un fiu și să fie tată? Nu sunt toate acestea pur și simplu noțiunile tale? Există doar un Dumnezeu, numai o persoană în acest Dumnezeu și doar un Duh al lui Dumnezeu, așa cum este scris în Biblie că: «Există un singur Duh Sfânt și un singur Dumnezeu». Indiferent dacă există sau nu Tatăl și Fiul despre care vorbești, până la urmă există doar un Dumnezeu, iar substanța Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt, în care voi credeți, este substanța Duhului Sfânt. Cu alte cuvinte, Dumnezeu este un Duh, însă El este capabil să devină trup și să trăiască printre oameni, precum și să fie mai presus de toate lucrurile. Duhul Său este atotcuprinzător și omniprezent. El poate fi, în același timp, în trup și în univers și deasupra acestuia. De vreme ce toți oamenii spun că Dumnezeu este**

singurul Dumnezeu adevărat, atunci există un singur Dumnezeu, care nu poate fi separat de nimeni după pofta inimii! Dumnezeu este un singur Duh și o singură persoană. Și Acesta este Duhul lui Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Oare există Treimea?”).

Sora a avut părtășie, spunând: „Cuvintele lui Dumnezeu sunt foarte clare. Dumnezeu este unic și există doar un singur Dumnezeu. Există, de asemenea, doar un singur Duh Sfânt. Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt au aceeași esență, cea a Duhului. Dumnezeu este capabil să lucreze ca Duh, precum Iahve, dar El poate lucra, de asemenea, întrupându-Se ca Fiul Omului, precum Isus și Dumnezeu Atotputernic. Dar fie că Dumnezeu lucrează ca Duh sau întrupat, în esență, este tot Duhul lui Dumnezeu Cel care Își îndeplinește propria lucrare. Așadar, conceptul Treimii se referă la noțiunile și închipuirile omului și nu poate fi justificat nicicum. De fapt, conceptul de Treime a fost stabilit la mai mult de 300 de ani după Domnul, la sinodul ecumenic din Niceea. În cadrul acelui sinod, experți religioși din toată creștinătatea s-au angajat într-o dezbatere aprinsă despre natura unitară și multiplă a lui Dumnezeu până când, în cele din urmă, au înființat conceptul de Treime pe baza noțiunilor, închipuirilor și a deducțiilor logice. Începând de atunci, oamenii L-au definit pe singurul Dumnezeu adevărat, care a creat cerul, pământul și toate lucrurile ca pe o Treime, în credința că, pe lângă Fiul Sfânt, Domnul Isus, există un Sfânt Tată în cer și, de asemenea, un instrument folosit atât de către Tată, cât și de către Fiu, care este Duhul Sfânt. Acest lucru este prea absurd. Dacă luăm în considerare interpretarea lumii religioase și credem în Treimea Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfânt, atunci asta înseamnă că există trei Duhuri și trei Dumnezei, și nu contrazice asta oare faptul că există un singur Dumnezeu, unic? De fapt, Treimea nu există. Aceasta este o interpretare născocită în întregime de mintea omului și este o concluzie trasă de omenirea coruptă, bazată pe noțiunile și

închipuirile noastre. Dumnezeu nu a spus niciodată așa ceva, niciun profet sau apostol inspirat de Dumnezeu nu a spus vreodată așa ceva și nu există nicio consemnare despre așa ceva nicăieri în Biblie.”

O oarecare confuzie mi-a rămas încă în inimă cât am ascultat cuvintele lui Dumnezeu și părtășia surorii, așa că am întrebat: „Biblia afirmă că, după ce Isus a fost botezat, cerul s-a deschis și Duhul Sfânt a venit ca un porumbel și S-a pogorât asupra lui Isus și o voce din cer a spus: «**Acesta este Fiul Meu preaiubit în Care-Mi găsesc plăcerea!**» (Matei 3:17). De asemenea, înainte de a fi răstignit, Domnul Isus S-a rugat și a spus: «**Tată, dacă este posibil, să fie îndepărtat de la Mine paharul acesta! Totuşi, nu cum vreau Eu, ci cum vrei Tu!**» (Matei 26:39). Scripturile spun că Dumnezeul din cer L-a numit Isus pe Fiul Său iubit, iar Isus Îl numea pe Dumnezeul din cer Tatăl Său, atunci când se ruga. Așadar, iată-I pe Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt – acest lucru nu arată oare că Dumnezeu este o Treime? De ce în cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic se spune că Treimea nu există și că nu reprezintă altceva decât noțiunile și închipuirile omului? Ce înseamnă toate acestea?”

Drept răspuns la întrebarea mea, sora a avut părtășie, spunând: „Pur și simplu, nu există un concept precum Treimea în Vechiul Testament. Abia după ce Domnul Isus S-a întrupat și a venit pe pământ pentru a-Și îndeplini lucrarea am avut interpretarea «Tatălui și a Fiului.» Este consemnat în Evanghelia după Ioan că Filip nu Îl cunoștea pe Dumnezeu și credea că, în afară de Domnul Isus, pe pământ, a existat și un Tată Sfânt în ceruri și, astfel, I-a spus lui Isus: «Doamne, arată-ni-L pe Tatăl.» Domnul Isus i-a corectat părerea greșită și a dezvăluit acest mister, spunându-i lui Filip: «**De atâta timp sunt cu voi şi nu M-ai cunoscut, Filip? Cel ce M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl. Cum de spui: „Arată-ni-L pe Tatăl!”**» (Ioan

14:9). De asemenea, El a mai spus: «**Eu sunt în Tatăl şi Tatăl este în Mine**» (Ioan 14:10). «**Eu şi Tatăl una suntem**» (Ioan 10:30). Tatăl este Fiul, iar Fiul este Tatăl; Tatăl și Fiul sunt unul și același, Ei au un singur Duh. Spunând acest lucru, Domnul Isus ne spunea că El și Tatăl sunt un singur Dumnezeu, nu doi.”

Sora mi-a arătat mai apoi un filmuleț minunat, intitulat Dezvăluirea tainei „Tatălui și a Fiului” După aceea, am continuat prin a citi un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: „**Mai sunt încă cei care spun: «Nu a spus Dumnezeu în mod expres că Isus era Fiul Lui iubit?» Isus este Fiul iubit al lui Dumnezeu, în care Își găsește plăcerea – acest lucru a fost cu siguranță spus de Dumnezeu Însuși. Acesta a fost Dumnezeu purtându-Și mărturie Lui Însuși, dar doar dintr-o perspectivă diferită, aceea a Duhului din ceruri purtând mărturie propriei Sale întrupări. Isus este întruparea Lui, nu Fiul Său din ceruri. Înțelegi? Nu indică vorbele lui Isus, «Eu sunt în Tatăl și Tatăl în Mine», faptul că Ei sunt un singur Duh? Și oare nu din cauza întrupării au fost Ei separați între cer și pământ? În realitate, Ei sunt încă unul; indiferent de situație, este pur și simplu vorba de Dumnezeu purtându-Și mărturie Lui Însuși. […] Pentru că El era întruparea, El a fost numit Fiul iubit al lui Dumnezeu și, din aceasta a rezultat relația dintre Tată și Fiu. Era pur și simplu din cauza separării dintre cer și pământ. Isus S-a rugat din perspectiva trupului. De vreme ce a îmbrăcat un trup al unei umanități atât de normale, El, din perspectiva trupului, a spus: «Învelișul Meu exterior este cel al unei ființe create. De vreme ce am îmbrăcat un trup pentru a veni pe acest pământ, acum sunt la o distanță foarte, foarte mare de Cer». Din acest motiv, El nu putea să Se roage lui Dumnezeu Tatăl, decât din perspectiva trupului. Era datoria Lui și cu aceasta ar fi trebuit să fie înzestrat Duhul întrupat al lui Dumnezeu. Nu se poate**

spune că El nu este Dumnezeu doar pentru că Se roagă Tatălui din perspectiva trupului. Deși El este numit Fiul preaiubit al lui Dumnezeu, El încă este Însuși Dumnezeu, căci El nu este decât întruparea Duhului, iar substanța Lui este, încă, Duhul” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Oare există Treimea?”).

Sora a spus: „Când Dumnezeu S-a întrupat pentru prima dată ca Domnul Isus și a venit să Își îndeplinească lucrarea, nimeni nu-L cunoștea pe Dumnezeu, nu a înțeles adevărul întrupării și nu știa ce era întruparea. Dacă Domnul Isus le-ar fi spus direct că El era Iahve Dumnezeu pe care ei Îl slăveau, nu ar fi putut să accepte acest fapt din cauza staturii lor de la acea vreme, iar Domnul Isus ar fi fost condamnat și respins de către omenire înainte ca El măcar să fi început să-Și îndeplinească lucrarea. Lucrarea lui Dumnezeu de răscumpărare a omenirii ar fi fost atunci imposibilă, iar omenirea nu L-ar fi dobândit niciodată pe Isus ca jertfă de păcat. Pentru ca omenirea să-L accepte pe Domnul Isus, să creadă în El și să obțină mântuirea lui Dumnezeu, înainte ca Isus să-Și înceapă oficial lucrarea, Dumnezeu a fost martor pentru El Însuși din punctul de vedere al Duhului Său și Și-a denumit sinele trupesc Fiul Său ca oamenii să poată vedea că Isus provenea cu adevărat din Dumnezeu; acest lucru ne-a înlesnit acceptarea mântuirii Domnului Isus. Și când Domnul Isus S-a rugat și L-a numit pe Dumnezeu din ceruri Tatăl Său, acesta era Fiul Omului întrupat, care Își chema Duhul dinlăuntrul Tatălui Însuși, din punctul de vedere al trupului. Lucrul acesta s-a făcut pe baza deosebirii dintre Duh și trup; asta nu însemna că există un Tată și un Fiu separat. De fapt, interpretarea dată Tatălui și Fiului a fost adecvată doar în perioada întrupării lui Dumnezeu. Când lucrarea lui Dumnezeu pe pământ s-a încheiat, adică atunci când Domnul Isus a finalizat lucrarea de răscumpărare, a înviat și S-a înălțat la cer, nu a mai fost nevoie de interpretarea dată Tatălui și Fiului. Prin urmare,

nu putem folosi interpretarea dată Tatălui și Fiului inventată de noțiunile omenirii și să o aplicăm grosier lui Dumnezeu, spunând că în Dumnezeu există un Tată și un Fiu și că există și o unealtă folosită atât de Tată cât și de Fiu – Duhul Sfânt – și că Dumnezeu este o Treime. A spune un astfel de lucru este în contradicție cu însuși cuvântul lui Dumnezeu și contrar faptelor. Noi nu am înțeles adevărul înainte și, atunci când am spus așa ceva, Dumnezeu nu ne-a condamnat. Dar acum Dumnezeu a dezvăluit complet acest adevăr și această taină și trebuie să acceptăm adevărul și să-L cunoaștem pe Dumnezeu în lumina cuvintelor Sale. Numai acest lucru este corect și în concordanță cu voia lui Dumnezeu."

Prin părtășia acestei surori, am ajuns să înțeleg de ce Domnul Isus Îl numea pe Dumnezeul din cer Tatăl Său. Se datora faptului că El Se întrupase ca Fiul Omului și Se ruga Tatălui ceresc din postura unui om. Dumnezeu a fost martor că Isus este Fiul Său iubit, iar Acesta a fost Dumnezeu care a fost martor pentru propria Sa întrupare din postura Duhului. Unul era în cer și Unul pe pământ, dar Ei, în esență, erau au un singur Duh. Doar că Dumnezeu spunea aceste lucruri din posturi diferite și astfel a apărut interpretarea „Tatălui și a Fiului". Dumnezeu este singurul Dumnezeu adevărat, El este un singur Duh, atotcuprinzător și omniprezent. El poate fi în cer, poate fi pe pământ și Se poate întrupa. Odată ce am înțeles toate acestea, totul a devenit dintr-o dată clar, confuzia care mă însoțise în permanență ani de zile a dispărut într-o clipă,iar eu am avut un sentiment incredibil de iluminare și eliberare.

După aceea, sora mi-a arătat un film cu o mărturie din Evanghelie, intitulat Explorarea „Treimii", în care am văzut aceste cuvinte de la Dumnezeu: „**De-a lungul acestor numeroși ani, Dumnezeu a fost divizat de voi în acest fel, fiind divizat tot mai mărunt cu fiecare generație, până în măsura în care un singur Dumnezeu a fost separat, în mod**

deschis, în trei Dumnezei. Și acum este pur și simplu imposibil ca omul să-L reunească pe Dumnezeu ca Unul, căci voi L-ați separat în prea multe părți! Este greu de spus cât timp ați fi continuat cu nerușinare în acest fel dacă n-ar fi fost lucrarea Mea promptă, înainte de a fi prea târziu! Cum poate El încă să fie Dumnezeul vostru când voi continuați să-L separați în acest fel? L-ați mai recunoaște ca pe străbunul vostru și v-ați mai întoarce la El? Dacă aș fi venit ceva mai târziu, probabil că I-ați fi trimis pe «Tatăl și Fiul», Iahve și Isus, înapoi în Israel și ați fi pretins că voi înșivă sunteți o parte a lui Dumnezeu. Din fericire, acum sunt zilele de pe urmă. În cele din urmă, această zi, pe care am așteptat-o îndelung, a sosit și, doar după ce am realizat, cu propria-Mi mână, această etapă a lucrării, a fost oprită divizarea lui Dumnezeu Însuși de către voi. Dacă n-ar fi fost astfel, voi ați fi amplificat, chiar punând pe mesele voastre pentru închinare toate satanele dintre voi. Acesta este subterfugiul vostru! Mijloacele voastre de divizare a lui Dumnezeu! Veți continua acum să faceți astfel? Lasați-Mă să vă întreb: Câți Dumnezei există? Care Dumnezeu vă va aduce mântuire? Oare la primul Dumnezeu, la Cel de-al doilea sau la Cel de-al treilea vă rugați mereu? În care dintre Ei credeți întotdeauna? În Tatăl? Sau Fiul? Sau în Duhul? Spune-Mi în cine crezi tu. Deși, cu fiecare cuvânt, spuneți că voi credeți în Dumnezeu, voi vă credeți, de fapt, propriul creier! Pur și simplu, nu-L aveți pe Dumnezeu în inimă! Și, totuși, în mintea voastră există o serie de astfel de «Treimi»! Nu sunteți de acord?” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Oare există Treimea?”).

După ce am terminat de vizionat filmul, m-am simțit fericită, dar și supărată, și am simțit nevoia să-mi fac câteva reproșuri. Eram fericită deoarece confuzia care mă însoțise ani de zile fusese, în sfârșit, înlăturată: Dumnezeu este unul singur, iar interpretarea dată Treimii, pur și simplu, nu

există. Doar credința în singurul, adevăratul Dumnezeu este în conformitate cu voia lui Dumnezeu, și nu mai eram nevoită să mă rog Tatălui un minut, iar apoi Duhului Sfânt sau Fiului în următorul minut, așa cum procedam înainte – m-am simțit foarte ușurată. Dar eram supărată și îmi făceam reproșuri deoarece crezusem în Dumnezeu atâția ani și, totuși, nu Îl cunoscusem pe Dumnezeu. Eu crezusem în ceva ce nu era mai mult decât un Dumnezeu inventat de noțiunile și închipuirile mele – un Dumnezeu vag, de legendă. Nu crezusem în adevăratul Dumnezeu și, mai mult decât atât, mă împotrivisem lui Dumnezeu și Îl fragmentasem pe Dumnezeu – de fapt, Îl hulisem pe Dumnezeu! Mulțumesc lui Dumnezeu, căci venirea lui Dumnezeu Atotputernic a fost cea care a dezvăluit toate absurditățile din credința coruptă a omenirii și Dumnezeu Atotputernic a fost Cel care a dezvăluit această taină care a pus în încurcătură dintotdeauna lumea religioasă. Dumnezeu Atotputernic este fără îndoială Domnul Isus reîntors, Domnul care a creat cerul, pământul și toate lucrurile. El este singurul Dumnezeu adevărat!

Mai târziu, citind cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, am văzut că toate cuvintele lui Dumnezeu reprezintă adevărul și că sunt vocea Lui. Fără să ezit, am acceptat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă și am început să țin pasul și să merg pe urmele Mielului. Acum, când mă rog, nu e nevoie să mă rog la trei Dumnezei. Mă rog doar în numele lui Dumnezeu Atotputernic, iar acest lucru mă face să mă simt mult mai ușurată, liniștită și fericită. Nu mai trebuie să-mi fac griji, când mă rog, că nu mă rog suficient pentru una sau pentru alta dintre persoanele lui Dumnezeu și, prin urmare, Dumnezeu nu îmi va auzi rugăciunile. Am experimentat cu adevărat eliberarea, libertatea, bucuria și fericirea care vin din înțelegerea adevărului și din cunoașterea lui Dumnezeu. Slavă lui Dumnezeu!

13. De unde vine această voce?

de Shiyin, China

M-am născut într-o familie creștină, iar multe dintre rudele mele sunt predicatori. Am crezut în Domnul, împreună cu părinții mei, de când eram mică. După ce am crescut, i-am făcut această rugăciune Domnului: dacă aș putea găsi un soț care să fie și el credincios, m-aș jertfi alături de el pentru a-L sluji pe Domnul. După ce m-am căsătorit, soțul meu chiar a ajuns să creadă în Domnul și a devenit, de fapt, un predicator cu normă întreagă devotat. Ca soțul meu să se poată concentra asupra lucrării lui pentru Domnul și ca să poată onora angajamentul pe care l-a făcut înaintea Lui, am luat inițiativa de a-mi asuma sarcina dificilă de a gestiona chestiunile gospodărești. Deși a fost un pic dificil și obositor, inima îmi era plină de bucurie și pace oricât de greu a fost pentru că Îl aveam pe Domnul ca sprijin.

Anul 1997 a venit și s-a dus și, la un moment dat, mi-am dat seama că predicile soțului meu nu mai aveau lumina pe care au avut-o odată. Ori de câte ori îl rugam să facă ceva pe lângă casă, se eschiva spunând că este ocupat cu munca lui de predicator. Chiar dacă făcea ceva treabă prin casă, nu punea suflet și adesea își pierdea cumpătul cu mine din cauza unor lucruri banale. Chiar dacă, la suprafață, îmi păstram calmul și nu mă certam cu el, în inima mea mă simțeam foarte nemulțumită de comportamentul soțului meu. Povara grea a gospodăriei și întunericul din sufletul meu m-au lăsat în agonie. N-am putut decât să vin înaintea Domnului să mă rog și să-mi descarc inima în miezul nopții, când toată lumea dormea și să-I cer să-mi dea mai multă credință și tărie. În același timp, tânjeam ca Domnul să Se întoarcă în curând și să mă salveze din existența mea nenorocită.

Într-o zi din aprilie, anul 2000, pe când strângeam niște haine, am dat peste geanta soțului meu și am văzut că era umplută până la refuz. Din curiozitate, am desfăcut fermoarul și am văzut o Biblie, o carte de imnuri, precum și o carte nou-nouță care avea o copertă. M-am gândit: „Cum de n-am mai văzut cartea asta până acum? Trebuie să fie un fel de carte de referință pentru predicare sau experiențele unei personalități spirituale. Trebuie s-o citesc – poate voi dobândi ceva hrană din ea.” Am deschis-o din curiozitate și am văzut un titlu care spunea: „Cei ce vor fi desăvârșiți trebuie să treacă prin rafinare.” „Ce titlu inedit!” M-am gândit: „Judecând după titlu, experiența rafinării nu este un lucru rău! Sunt supusă unei rafinări pe care care n-o pot depăși, așa că trebuie să citesc asta cu grijă pentru a vedea experiența lui de rafinare. Apoi voi fi capabilă să găsesc o cale de a practica din acest lucru.” Atunci am început să citesc: „**În trecut, toți oamenii veneau înaintea lui Dumnezeu ca să ia hotărâri și spuneau: «Chiar dacă nimeni altcineva nu-L iubește pe Dumnezeu, eu trebuie să-L iubesc». Dar, acum, rafinarea vine asupra ta și, de vreme ce nu corespunde noțiunilor tale, îți pierzi credința în Dumnezeu. Este aceasta iubire adevărată? Ai citit de multe ori despre faptele lui Iov – le-ai uitat? Dragostea adevărată poate să se materializeze doar din credință. […] Când te confrunți cu suferința, trebuie să poți fi capabil să lași deoparte grija pentru trup și să nu te plângi de Dumnezeu. Când Dumnezeu Se ascunde de tine, trebuie să poți să ai credința de a-L urma, de a-ți păstra iubirea de dinainte fără să o lași să șovăie sau să se risipească. Indiferent ce face Dumnezeu, trebuie să te supui planului Său și să fii pregătit să-ți blestemi trupul, mai degrabă decât să te plângi de El. Când te confrunți cu încercări, trebuie să-L mulțumești pe Dumnezeu, deși s-ar putea să plângi amarnic sau să eziți să te desparți de vreun obiect îndrăgit. Doar aceasta este adevărata iubire și**

credință. Indiferent care este statura ta reală, mai întâi trebuie să ai voința de a îndura greutăți și credință adevărată și, de asemenea, trebuie să ai voința de a te lepăda de trup. Ar trebui să fii dispus să înduri greutăți personale și să suferi pierderi pentru interesele tale ca să împlinești voia lui Dumnezeu. De asemenea, trebuie să fii capabil să simți regret față de tine în inima ta: în trecut, nu ai putut să-L mulțumești pe Dumnezeu și, acum, poți să ai regrete în ceea ce te privește. Nu trebuie să îți lipsească niciunul dintre aceste lucruri – prin acestea te va desăvârși Dumnezeu. Dacă nu poți să îndeplinești aceste criterii, atunci nu poți fi desăvârșit” (Cuvântul Se arată în trup). Aceste cuvinte chiar mi-au înduioșat inima. Am plâns în timp ce citeam acest lucru – nu tocmai prin asta treceam eu? În trecut, am hotărât să mă dedic Domnului, împreună cu soțul meu. Am fost cât se poate de fericită să iau asupra mea toată povara administrării unei gospodării, oricât de grea sau istovitoare a fost, pentru a-l sprijini pe soțul meu în munca pe care o făcea pentru Domnul în afara casei. Dar în acel moment, din cauza dificultăților de acasă și a lipsei de atenție din partea soțului meu, am trăit cu un sentiment perpetuu că am fost nedreptățită; am trăit în toiul rafinării și mi-am pierdut credința și iubirea pe care le-am avut odată. Devenisem incapabilă să-mi mențin hotărârea pe care o luasem înaintea lui Dumnezeu și plângeam adesea singură, în taină. M-am gândit cum Iov a putut să mărturisească ferm pentru Dumnezeu și să nu-și piardă credința în El în mijlocul unei încercări atât de mari și grele. El chiar a spus: „Iahve a dat și Iahve a luat; binecuvântat să fie numele lui Iahve Dumnezeu” (Iov 1:21). Cum am putut să uit asta? Atunci am regretat amarnic tot ce făcusem în prezența Domnului. Iov a preferat să sufere și să-și sacrifice propriile interese decât să nu-L mulțumească pe Dumnezeu. În pofida atâtor ani de credință în Domnul, îmi pierdusem credința în El. M-am plâns Domnului în timp ce înduram

rafinarea și nu mi-am exprimat câtuși de puțin iubirea față de El! Când mi-am dat seama de acest lucru, am hotărât în secret că nu mai pot fi cum am fost înainte, că ar trebui să-mi sprijin soțul în munca sa pentru Domnul și că era corect ca eu să îndur niște greutăți.

Odată ce gândurile mi-au ajuns în acel punct, dispoziția mi s-a îmbunătățit considerabil. Am simțit că aceste cuvinte sunt foarte bine spune și chiar au ajuns în miezul circumstanțelor mele curente. Ele mi-au arătat o cale de practicare și, înainte să-mi dau seama, în mine s-au născut tărie și credință. M-am întrebat: „Cine a spus aceste cuvinte? Cum poate avea o înțelegere atât de înaltă? Am citit cărți scrise de personalități spirituale consacrate și, chiar dacă erau oarecum edificatoare, ele nu sunt scrise într-un mod atât de limpede și clar ca această carte și nici nu au adevăr. De la cine au venit, cu adevărat, aceste cuvinte?” Am fost atrasă de cuvintele din această carte și am vrut să continui să citesc; cu cât citeam mai mult, cu atât mai mult simțeam cât de minunate erau acele cuvinte. Fiecare rând în parte își găsea ecou în inima mea. Ele mi-au permis să înțeleg că, oricât de mare este suferința cuiva, trebuie să-L urmăm pe Dumnezeu până la bun sfârșit și să ne supunem bucuroși lui Dumnezeu în fața suferinței. Chiar dacă cineva devine slab în toiul unei încercări, ar trebui să aibă credință în Domnul și să se bazeze pe Dumnezeu pentru a rămâne ferm. Cu cât citeam mai mult, cu atât mă simțeam mai luminată în inima mea și cu atât mai mult simțeam că am o cale de a practica. Soțul meu a venit chiar atunci acasă și l-am întrebat imediat: „De unde ai această carte?” A zâmbit și a spus: „Am împrumutat-o de la cineva și trebuie să i-o înapoiez curând.” N-am mai spus nimic.

Într-o zi, în timp ce găteam, am putut auzi fragmente dintr-un imn pe care îl pusese soțul meu. „**Cine nu adoră? Cine nu tânjește să-L vadă pe Dumnezeu? […] Cândva, Dumnezeu a împărțit bucuriile și necazurile cu omul, iar astăzi El a fost reunit cu omenirea și împarte cu ea**

poveștile timpurilor trecute. După ce a ieșit din Iudeea, oamenii nu au putut găsi nicio urmă a Lui. Ei tânjesc să se întâlnească încă o dată cu Dumnezeu, neștiind că astăzi s-au reîntâlnit și s-au reunit cu El. Cum ar putea acest lucru să nu stârnească gândurile de ieri? Acum două mii de ani în urmă, Simon Barjona, urmașul evreilor, L-a privit pe Isus Mântuitorul, a mâncat la aceeași masă cu El și, după ce L-a urmat timp de mulți ani, a simțit o afecțiune mai adâncă pentru El: L-a iubit din adâncul inimii sale, L-a iubit profund pe Domnul Isus. Astăzi, Dumnezeu a fost reunit cu omenirea și împarte cu ea poveștile timpurilor trecute” („Două Mii de Ani de Dor” din Urmați Mielul și cântați cântări noi). Versurile acestui imn au dat glas gândurilor mele cele mai tainice și mi-au evocat sentimentul de tânjire după întoarcerea Domnului. Am plâns în timp ce am ascultat și m-am gândit: „De când am devenit o credincioasă și până acum, m-am gândit la Domnul Isus în fiecare zi, sperând că S-ar putea întoarce curând pentru a ne reuni și a ne aminti de vremurile trecute.” Versurile imnului erau atât de adevărate, emoționante și capabile, în special, să exprime sentimentul pe care îl au oamenii de tânjire după Domnul. Atunci am pus deoparte mâncarea pe care o făceam și am ascultat cu toată atenția. A început alt imn, numit „O inimă credincioasă pentru Dumnezeu”: „**Eu nu cer nimic în viața mea, decât ca gândurile mele de iubire pentru Dumnezeu și dorința inimii mele să fie acceptate de Dumnezeu**” (Urmați Mielul și cântați cântări noi). M-am gândit: „Cine a scris acest imn? Cum poate fi hotărârea lui atât de puternică?” Acest rând, în special, a fost inspirațional pentru mine: „**Eu nu cer nimic în viața mea, decât ca gândurile mele de iubire pentru Dumnezeu și dorința inimii mele să fie acceptate de Dumnezeu.**” Acest fel de iubire pentru Dumnezeu este atât de pură! În trecut, în credința mea, nu am știut să-L iubesc pe Domnul, ci doar am vrut să mă bucur de harul Său și să caut pacea și fericirea. Acest imn chiar mi-a

lărgit viziunea asupra lumii în ziua aceea și am văzut că cei care cred în Dumnezeu trebuie să-L iubească și nu trebuie să caute nimic pentru ei – doar acest fel de iubire poate fi pură. Acest imn era atât de bine scris. Atunci am hotărât, în taină, în inima mea că și eu vreau să urmăresc acest țel și că Îl voi iubi pe Domnul indiferent dacă altcineva Îl iubește sau nu.

După ce am citit cuvintele din acea carte și am ascultat acele imnuri, am început să mă port în conformitate cu ceea ce spuneau ele. Când soțul meu a plecat să lucreze din nou și nu a avut timp să ajute cu treburile casnice, nu m-am mai simțit la fel de mâhnită ca înainte. Dacă ceilalți frați și surori greșeau în ceea ce spuneau, puteam să fiu tolerantă pentru că voiam să-L mulțumesc pe Dumnezeu. Am căutat doar să-L iubesc pe Dumnezeu așa cum descria imnul, cu toată inima mea.

Într-o clipită, a venit vremea să plantăm culturile. Într-o seară, în timp ce făceam ordine, soțul meu mi-a spus: „Trebuie să merg la o biserică din afara orașului mâine.” Răspunsul meu imediat a fost: „Te vei întoarce în câteva zile?” „Nu știu”, a spus. „Voi încerca să mă întorc curând. Nu te necăji cu munca de aici, de acasă.” Am afișat imediat o expresie mâhnită și m-am gândit: „Spui să nu mă necăjesc în legătura cu munca, dar cum aș putea să n-o fac? Pleci fără să știi când te vei întoarce, iar ogoarele tuturor au fost deja semănate. Nici măcar nu le-am arat pe ale noastre, iar dacă semințele sunt plantate târziu, nu vom avea o recoltă bună în toamnă. Și atunci ce vom face? Aș vrea ca soțul meu să termine de semănat ogoarele și apoi să plece să ajute frații și surorile!” În acea seară am stat întinsă în pat, întru totul incapabilă să adorm. Eram foarte tulburată și mă gândeam: „Ultima dată când a plecat soțul meu, a lipsit mai mult de două săptămâni, dar nu era treabă de făcut la fermă atunci. Acesta este un moment critic pentru plantare, așa că dacă lipsește iar două săptămâni, eu ce fac? Poate ar trebui să-i cer să roage un coleg să facă lucrarea și gata.” Dar m-am gândit

mai bine: „Nu, nu merge! Frații și surorile așteaptă sprijinul lui. Dacă nu se duce, nu va fi asta o ofensă adusă Domnului?” În toiul acestei rafinări, m-am apropiat de Domnul și m-am rugat: „Doamne! Nu că n-aș vrea ca soțul meu să meargă să-i sprijine pe frați și pe surori, dar trebuie să semănăm ogoarele acum. Simt, cu adevărat, efectele acestei rafinări și nu știu ce să fac. Doamne! Îți cer ajutorul, să-mi ocrotești inima și să mă împiedici să fiu tulburată de aceste lucruri.” După ce m-am rugat, aceste cuvinte mi-au venit foarte clar în minte: „**Indiferent care este statura ta reală, mai întâi trebuie să ai voința de a îndura greutăți și credință adevărată și, de asemenea, trebuie să ai voința de a te lepăda de trup. Ar trebui să fii dispus să înduri greutăți personale și să suferi pierderi pentru interesele tale ca să împlinești voia lui Dumnezeu**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cei care urmează să fie desăvârșiți trebuie să se supună rafinării”). Aceste cuvinte mi-au învăluit, într-o clipă, inima și mi-au luminat-o foarte mult. ”Corect!”, m-am gândit, „Dacă cineva vrea să-L mulțumească pe Domnul, trebuie să hotărască să îndure greutăți și trebuie să fie bucuros să sufere cu trupul și să-și compromită propriile interese atât timp cât asta înseamnă facerea voii lui Dumnezeu!” Aceste cuvinte mi-au dat credință și m-am gândit: „Dacă ogoarele vor fi semănate un pic mai târziu, atunci așa să fie! Dumnezeu decide câtă recoltă vom avea, iar ceea ce este important este că soțul meu lucrează pentru Domnul.” Cu acest lucru în minte, am avut un sentiment de ușurare în inima mea și, înainte să-mi dau seama, am adormit. Dimineața următoare i-am spus soțului meu: „Du-te și fă lucrarea pentru Domnul și nu te îngrijora pentru nimic. Oricând te vei întoarce, va fi bine. Mă voi supune rânduielilor Domnului.” Gândindu-mă că acțiunile mele Îl mulțumeau pe Domnul, am simțit bucurie și statornicie în inima mea.

Soțul meu s-a întors câteva zile mai târziu și mi-a părut o persoană cu totul diferită. M-a ajutat cu treburile casnice și chiar mi-a spus: „Muncești prea mult! Aceste ultime zile au fost destul de grele pentru tine, să te ocupi de toate treburile noastre, atât în interiorul cât și în exteriorul casei. Sunt conștient de acest lucru. Eu doar am plecat la lucru fără să ajut să împărțim povara treburilor casnice. De acum înainte, te voi ajuta mai mult, oricând voi avea timp.” Auzindu-l spunând asta a fost foarte emoționant pentru mine pentru că soțul meu nu mai vorbise în felul acesta niciodată. M-am gândit: „De când am citit acea carte, am văzut o foarte mare transformare în el. Nu numai că predicile lui sunt pline de lumină, dar atitudinea lui față de mine este diferită. Faptul că a citit Biblia în toți acești ani nu l-a schimbat, dar acum s-a schimbat atât de mult într-un timp atât de scurt. Aparent, cuvintele din acea carte chiar au puterea de a schimba oamenii!” În același timp, am simțit că ceea ce era în acea carte fusese, de asemenea, de mare folos pentru mine. Citirea ei mi-a insuflat credință și tărie, iar când am acționat în conformitate cu ceea ce spunea, nemulțumirea pe care o simțeam față de soțul meu pur și simplu s-a topit. Și după ce a citit-o, atitudinea lui față de mine s-a schimbat și ea; a înțeles cum să fie atent cu mine și să aibă grijă de mine. Toate aceste schimbări mi-au aprofundat sentimentul conform căruia conținutul acelei cărți este, cu adevărat, puternic și autoritar. Dar, m-am întrebat, cine a fost acela care a scris cuvintele din această carte? Nu găsisem răspunsul.

Într-o zi, două luni mai târziu, soțul meu a zis că vrea să mă ia cu el să participăm la o adunare. Am avut un sentiment că această adunare va fi ceva foarte special, altfel nu m-ar fi luat cu el. Eram nerăbdătoare și abia așteptam să revăd acea carte. În ziua următoare, eu și soțul meu, împreună cu două surori, eram fericiți în mașină pe drum spre casa unei surori. La adunare au luat parte numeroși alți frați și surori, iar dintre ei, o soră în

vârstă de treizeci și ceva de ani (care a înglobat Scriptura în părtășie) ne-a împărtășit multe adevăruri despre lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Inima chiar mi s-a luminat în timp ce o ascultam și am dobândit o înțelegere clară a multor versete din Biblie pe care nu le înțelesesem niciodată înainte și a întoarcerii lui Dumnezeu pentru a face lucrarea de judecată. M-am gândit: „Cum se face că părtășia ei este atât de minunată, că poate explica Biblia atât de clar? Cum înțelege atât de mult?” Chiar atunci, această soră ne-a spus tare, cu un zâmbet umplându-i fața: „Frați și surori, aș vrea să vă dau o veste incredibil de bună care este cu adevărat emoționantă! Domnul Isus, după care am tânjit mult timp, S-a întors în trup, printre noi, pentru a-Și îndeplini noua lucrare; să exprime cuvinte și să dezvăluie toate adevărurile și tainele; să reveleze tainele celor trei etape ale lucrării lui Dumnezeu, planul Său de gestionare (planul mântuirii) de șase mii de ani, întrupările lui Dumnezeu și Biblia. Tot ceea ce am împărtășit astăzi a venit din cuvintele care au fost rostite de Dumnezeu.” Eu, împreună cu toți frații și surorile care au participat, am auzit această veste minunată și ne-am dat seama, în cele din urmă: s-a dovedit că această soră a înțeles atât de mult pentru că totul fusese împărtășit omenirii de către Domnul, care Se întorsese. Acum și noi auzeam glasul Domnului. Ne-am îmbrățișat fericiți unul pe altul și am vărsat lacrimi de emoție – întregul loc a început să freamăte de exuberanță. Eram atât de fericită încât voiam să sar în sus de bucurie și m-am gândit: „Întotdeauna am sperat ca Domnul Isus să Se întoarcă în curând, iar acum El chiar S-a întors! Sunt incredibil de binecuvântată că pot întâmpina, în timpul vieții, întoarcerea Domnului Isus!”

Când adunarea era pe cale să se termine, sora ne-a dat fiecăruia o carte intitulată Judecata începe cu Casa lui Dumnezeu. Pe când țineam cu grijă în mâini cartea cuvintelor lui Dumnezeu, mi-a venit deodată în minte acea

carte pe care o citisem înainte. Să fie oare aceeași carte? După ce ne-am întors acasă, eram nerăbdătoare să-l întreb pe soțul meu: „Cartea pe care am văzut-o în ziua aceea – este aceeași carte a cuvintelor lui Dumnezeu pe care sora ne-a dat-o astăzi?” A zâmbit și a spus: „Da.” Atunci m-am simțit de parcă mă abia mă trezisem dintr-un vis. Glasul era de la Dumnezeu, până la urmă – acela este glasul Domnului Isus reîntors, glasul lui Dumnezeu! Nu e de mirare că acele cuvinte au fost atât de emoționante pentru mine, dându-mi credință și tărie, schimbându-mă și eliberându-mă din suferința mea. I-am reproșat atunci soțului meu: „De ai ascuns de mine faptul că acceptasei noua lucrare a lui Dumnezeu?” A spus: „La momentul respectiv, chiar am vrut să-ți spun, dar majoritatea celor din familia ta sunt predicatori în cercuri religioase și se opun și condamnă lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. De-a lungul timpului, ne-au împiedicat să cercetăm adevărata cale. Mi-a fost teamă că dacă nu pot explica acest lucru suficient de clar și apoi rudele tale află despre asta și apar, deodată, de nicăieri să te tulbure și să te încurce, acest lucru nu numai că ți-ar distruge șansa la mântuire, dar m-ar face și pe mine un răufăcător! Astfel încât am decis să-ți spun după ce am cercetat și am dobândit claritate asupra acestui lucru.” Auzind această explicație, neînțelegerea pe care o aveam față de soțul meu s-a risipit și eram cu atât mai recunoscătoare pentru mântuirea mea de către Dumnezeu. Am hotărât să citesc cu atenție acestă carte a cuvintelor lui Dumnezeu.

Citirea cuvintelor lui Dumnezeu Atotputernic mi-a alimentat și mi-a hrănit sufletul mistuit. Nu am crezut niciodată că voi putea auzi cu urechile mele cuvintele Domnului reîntors, că voi fi înalțată înaintea lui Dumnezeu sau că voi fi față în față cu Dumnezeu. M-am simțit în special recunoscătoare lui Dumnezeu pentru iubirea și mântuirea Lui. După aproximativ zece zile, eu și soțul meu am lucrat împreună cu surorile care răspândeau Evanghelia pentru a-i aduce în prezența lui Dumnezeu

Atotputernic pe ceilalți frați și pe celelalte surori din biserica noastră, care aveau credință adevărată în Domnul.

14. Domnul S-a arătat în Est

de Qiu Zhen, China

Într-o zi, sora mea mai mică m-a sunat să-mi spună că se întorsese din nord și că avea să-mi spună ceva important. Mi-a cerut să mă duc imediat la ea. Am avut un sentiment că era posibil să se fi întâmplat ceva rău, așa că m-am dus acasă la ea fără întârziere. Abia când am ajuns la locuința ei și am văzut-o citind dintr-o carte, neliniștea m-a părăsit. Sora mea m-a văzut intrând, a tresărit și mi-a spus voioasă: „Qiu Zhen! De data asta în nord, am auzit o veste bună: Domnul Isus S-a întors!”

După ce am auzit-o pe sora mea spunând aceste cuvinte, zăpăcită, m-am gândit: „În ultimii câțiva ani, mișcarea Fulgerul de la Răsărit a mărturisit că Domnul Isus S-a întors; oare sora mea a acceptat Fulgerul de la Răsărit?” Înainte să apuc să spun ceva, sora mea a zis serioasă: „O, Qiu Zhen! Domnul S-a întrupat din nou și a venit în țara noastră, China.” M-am grăbit să-i răspund: „Nu crede tot ceea ce auzi. Poate Dumnezeu să vină în China? În Biblie spune foarte clar: «**În ziua aceea, picioarele Lui vor sta pe Muntele Măslinilor, care este în faţa Ierusalimului, în partea dinspre răsărit. Muntele Măslinilor va fi despicat în două părţi, de la răsărit la apus, şi se va forma o vale foarte mare. Jumătate din munte se va deplasa astfel înspre nord, iar cealaltă jumătate înspre sud**» (Zaharia 14:4). Venirea lui Dumnezeu va avea loc în Israel. El nu poate veni în China. Tu lucrezi pentru Domnul și, totuși, nu știi nici măcar atâta lucru!”

Sora mea a zis cu sinceritate: „Și eu gândeam așa ca tine, dar, prin cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și părtășia cu frații și surorile, am înțeles că Domnul S-a întrupat cu adevărat în China. Scriptura despre care vorbești este o profeție, dar profețiile nu pot fi interpretate oricum vrem noi. Ele sunt împlinite și făcute vizibile omului prin faptele lucrării lui

Dumnezeu. Atunci când Domnul Isus a venit să împlinească lucrarea, nici Petru, nici femeia samariteană, nici eunucul din Etiopia nu s-au agățat de sensul literal al profețiilor biblice, ci mai degrabă faptele a ceea ce Domnul Isus a spus și lucrarea pe care El a împlinit-o au fost cele care le-au confirmat că Mesia venise în persoana Domnului Isus. Toți au urmat pașii lui Dumnezeu și au primit mântuirea Domnului. Iar toți acei farisei care s-au agățat de sensul literal al profețiilor Bibliei L-au tratat pe Domnul Isus, Mesia care venise deja, ca pe un om de rând și L-au negat, I s-au opus și L-au condamnat. La sfârșit, L-au răstignit pe Domnul Isus și, de aceea, au fost pedepsiți de Dumnezeu. Qiu Zhen, trebuie să tratăm cu grijă venirea Domnului și să avem inimi temătoare de Dumnezeu. Chiar nu trebuie să te grăbești să judeci în acestă chestiune!"

M-am uitat la sora mea, am ridicat Biblia și am spus: „Iahve Dumnezeu a promulgat legea în Israel, iar Domnul Isus a fost răstignit tot în Israel. China este o țară condusă de un partid ateu, deci ar veni Dumnezeu într-o asemenea țară? Credem în Domnul de atâția ani și, în mod cert, nu trebuie să credem tot ceea ce auzim!"

Sora mea a zis, neliniștită: „Qiu Zhen, atunci când Domnul Isus Își făcea lucrarea în vremea aceea, fariseii s-au opus Domnului și au zis: «Cercetează şi vei vedea că din Galileea nu se ridică niciodată vreun profet!» (Ioan 7:52). «Din Galileea va veni Hristos?» (Ioan 7:41). Dar, de fapt, Domnul Isus a crescut în Nazaret, în Galileea. Biblia spune: «O, adâncul bogăţiei înţelepciunii şi cunoaşterii lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecăţile Lui şi cât de neînţelese sunt căile Lui! „Căci cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfătuitorul Lui?"» (Romani 11:33-34). Cum putem noi înțelege înțelepciunea lui Dumnezeu? Nu putem analiza lucrarea lui Dumnezeu cu propriile noastre minți. Așteptăm cu nerăbdare venirea Domnului în fiecare zi. Acum, când Domnul S-a întors cu adevărat, dacă ne

ținem de propriile noastre noțiuni și nu căutăm și nu investigăm, vom rata oportunitatea de a-L întâmpina pe Domnul și vom fi pline de remușcare!”

Văzând că sora mea era atât de serioasă, m-am gândit: „Sora mea crede cu sinceritate în Domnul și este o persoană cu capul pe umeri, care știe ce vrea. În general, este atentă la ceea ce face și, într-o chestiune atât de importantă precum venirea Domnului, este cu atât mai puțin înclinată să creadă orbește ceea ce spune altcineva. Acum a aceptat Fulgerul de la Răsărit, așa că e oare cu putință ca Domnul să Se fi întors cu adevărat și să-Și facă lucrarea în China?” Dar, apoi, mi-a venit un alt gând: „Cum e posibil ca Domnul să-Și facă lucrarea în China? Este prea de neînchipuit!” Așa că am zis ferm: „Biblia este ca o prăjitură cu o mie de straturi și fiecare persoană are modul ei de a o înțelege. Biblia profețește că Dumnezeu Se va pogorî, de fapt, în Israel, în zilele de pe urmă. Mai mult, majoritatea poporului chinez se închină la Buda și guvernul național a persecutat dintotdeauna credințele religioase. Dumnezeu nu va veni în China ca să-Și facă lucrarea!”

Sora mea a răspuns cu înflăcărare: „Qiu Zhen, Domnul S-a întors și S-a arătat în China ca să-Și facă lucrarea. Acest lucru este foarte important. Tocmai am acceptat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, așa că încă nu pot explica foarte clar acest aspect al adevărului, dar frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic mărturisesc într-un fel foarte luminat. Îi voi ruga să aibă părtășie cu tine!” Eu am fluturat din mână și am spus: „Nu te deranja. Plec.” După ce m-am întors acasă, m-am așezat apatică pe canapea și m-am gândit la spusele surorii mele. Mintea îmi vuia și nu mă puteam calma. Întotdeauna așteptasem ca Domnul Isus să pună piciorul pe Muntele Măslinilor, deci cum putea sora mea să spună, dintr-odată, că Domnul venise în China? Cum era posibil? Am răsfoit fără încetare Biblia, dar nu am putut găsi niciun capitol și niciun verset care să

prezică faptul că Domnul avea să vină să-Și facă lucrarea în China. „Când Domnul Isus Își făcea lucrarea pe vremea aceea, fariseii I s-au opus Domnului și au zis: «Cercetează şi vei vedea că din Galileea nu se ridică niciodată vreun profet!» (Ioan 7:52). «Din Galileea va veni Hristos?» (Ioan 7:41). Dar, de fapt, Domnul Isus a crescut în Nazaret, în Galileea…” Cuvintele surorii mele îmi răsunau intermitent în minte și mă gândeam că spusele ei erau adevărate. Alternam între răsfoirea Bibliei și cugetarea la ceea ce spusese sora mea. Mintea îmi vuia și nu știam ce să fac, așa că am strigat către Domnul în inima mea: „Doamne, ce ar trebui să fac? O, Doamne, unde Te vei pogorî, mai exact?”

Câteva zile mai târziu, sora mea a venit să mă caute din nou. De cum a intrat în casă, a zâmbit și mi-a zis: „Qiu Zhen, sora Xie și sora Hao de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic au venit acasă la mine ca să-mi ofere sprijin. Ele cred de multă vreme în Dumnezeu Atotputernic și înțeleg mult mai mult decât mine. Dacă este ceva ce nu înțelegi despre întoarcerea Domnului, du-te să ai părtășie cu ele.” M-am gândit: „Eu cred în Domnul de mulți ani și întotdeauna am sperat la venirea Domnului. A venit Domnul cu adevărat? Poate că ar trebui să profit de această oportunitate ca să am părtășie cu ele.” Și astfel, m-am dus cu sora mea acasă la ea. De cum am intrat în cameră, cele două surori m-au salutat foarte călduros și mi-au vorbit foarte cordial. Mi-au cerut să dau glas întrebărilor pe care le aveam și apoi toate puteam să avem părtășie împreună. Am întrebat: „Voi spuneți că Domnul Isus S-a întors deja și că Își face lucrarea în China. Există vreun temei biblic pentru această declarație?” Sora Hao a zâmbit și a spus: „Soră, în Biblie chiar sunt profeții legate de faptul că Domnul va veni să-Și facă lucrarea în China, în zilele de pe urmă.” Am fost uluită și am spus: „Cum este posibil? Am citit Biblia de multe ori, dar nu am descoperit nici măcar o singură consemnare biblică a acestui fapt. Unde anume în Biblie se află

temeiul pentru declarația voastră?” Sora Hao a răspuns cu răbdare: „Soră, să citim două versete din Scriptură și vei ști. În Maleahi 1:11, se spune: «**Căci, de la răsăritul soarelui până exact la apusul lui, numele meu va fi minunat printre neamuri […] a spus Iahve al oştilor.**» În Matei 24:27, se spune: «**Căci aşa cum iese fulgerul de la răsărit şi se vede până la apus, tot aşa va fi şi venirea Fiului Omului.**» Din aceste două versete ale Scripturii, vedem clar că locul unde Dumnezeu Se va pogorî din nou este în partea de Est a lumii şi se află în ținuturile neamurilor. După cum ştim cu toții, China se află în partea de Est a lumii. Primele două etape ale lucrării lui Dumnezeu au avut loc, amândouă, în Israel. În ceea ce privește statul Israelului, China este o națiune păgână. De aceea, venirea lui Dumnezeu în China ca să Se arate și să-Și facă lucrarea în zilele de pe urmă împlinește aceste profeții.” După ce am ascultat părtășia surorilor și am cântărit înțelesul acestor două versete din Scriptură, m-am gândit că părtășia lor a fost foarte iluminatoare. Deși citisem și înainte aceste două versete, niciodată nu am văzut că sensul lor ar fi acela al întoarcerii Domnului în Est, în China. Ascultându-le explicația, am simțit că părtășia lor își avea sursa în luminarea Duhului Sfânt.

Sora Hao a continuat zicând: „Să vedem ce spune Dumnezeu Atotputernic. «**Îmi fac lucrarea de-a lungul universului, iar în Răsărit, trosnetele tunetelor se propagă fără sfârșit, zguduind toate națiunile şi confesiunile. Este glasul Meu cel care i-a dus pe toți oamenii în prezent. Voi face ca toți oamenii să fie cuceriți de glasul Meu, să cadă în acest curent și să se supună Mie, căci de mult Mi-am revendicat slava de pe tot pământul și am eliberat-o din nou în Răsărit. Cine nu tânjește să-Mi vadă slava? Cine nu-Mi așteaptă cu nerăbdare reîntoarcerea? Cine nu este însetat de reapariția Mea? Cine nu tânjește după frumusețea Mea? Cine n-ar veni la lumină? Cine nu ar privi la bogația din Canaan? Cine**

nu dorește întoarcerea Răscumpărătorului? Cine nu-L adoră pe Marele Atotputernic? Glasul Meu se va răspândi pe tot pământul; Îmi doresc, uitându-Mă la poporul Meu ales, să-i spun mai multe cuvinte. Ca și tunetele puternice care scutură munții și râurile, Eu rostesc cuvintele Mele întregului univers și omenirii. De aceea, cuvintele din gura Mea au devenit comoara omului și toți oamenii Îmi prețuiesc cuvintele. Fulgerul luminează dinspre Răsărit către Apus. Cuvintele Mele sunt de așa natură încât omul nu vrea să renunțe la acestea, însă, în același timp, le găsește de nepătruns, dar se bucură și mai mult de ele. Toți oamenii sunt mulțumiți și bucuroși, sărbătorindu-Mi venirea, de parcă tocmai s-ar fi născut un prunc. Prin vocea Mea, voi aduce pe toți oamenii înaintea Mea. De atunci, voi intra în mod oficial în neamul oamenilor, pentru ca ei să vină să Mă slăvească. Cu slava pe care o radiez și cuvintele din gura Mea, voi face astfel încât toți oamenii să vină înaintea Mea și să vadă că fulgerul luminează de la Răsărit și că am coborât și pe «Muntele Măslinilor» din Răsărit. Ei vor vedea că sunt deja de mult timp pe pământ, nu ca Fiul evreilor, ci ca Fulgerul din Răsărit. Deoarece de mult am înviat și am plecat din mijlocul omenirii și apoi am reapărut cu slavă printre oameni. Eu sunt Cel ce a fost adorat în urmă cu nenumărate veacuri și Eu sunt și copilul părăsit de israeliți în urmă cu nenumărate veacuri. Mai mult, Eu sunt Dumnezeul Atotputernic plin de glorie al acestei epoci! Să vină toți înaintea scaunului Meu de domnie și să-Mi vadă fața plină de slavă, să-Mi audă glasul și să-Mi privească faptele. Aceasta este întreaga Mea voință; este sfârșitul și punctul culminant al planului Meu, și scopul gestionării Mele. Fie ca fiecare neam să se închine Mie, fiecare limbă să Mă recunoască, fiecare om să-și pună credința în Mine și fiecare popor să Mi se supună!» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cele șapte tunete

răsună – Prorocind că Evanghelia Împărăției se va răspândi în tot universul”). Toți știm că Dumnezeu a adus Evanghelia Împărăției cerurilor prima dată când S-a întrupat, iar această Evanghelie s-a răspândit de la Vest la Est. Dar niciodată nu ne-am gândit că Dumnezeu Se va întoarce în carne și oase în Estul lumii, în China, aducând Evanghelia veșnică și făcând lucrarea de judecată, curățire și mântuire a oamenilor. De data aceasta, lucrarea lui Dumnezeu se va răspândi de la Est la Vest…”

Când am auzit acest lucru, am întrerupt-o pe sora și am întrebat, nedumerită: „Soră, Biblia consemnează că Iahve Dumnezeu Și-a făcut lucrarea în Israel și că lucrarea Domnului Isus a avut loc în Iudeea. Cele două etape ale lucrării lui Dumnezeu au avut loc, amândouă, în Israel, așa că întoarcerea Domnului ar trebui să aibă loc tot în Israel. Cum poți spune că este în China?” Sora Hao a zâmbit și a spus: „Noi credem că, pentru că primele două etape ale lucrării lui Dumnezeu au avut loc, amândouă, în Israel, Domnul Își va face lucrarea în mod sigur în Israel, când Se întoarce. Dar o asemenea gândire concordă cu faptele? E posibil ca Dumnezeu să fie doar Dumnezeul israeliților? E posibil ca Dumnezeu să administreze și să mântuiască doar israeliții? Să vedem ce spune Dumnezeu Atotputernic.”

Sora Xie a deschis cartea cuvintelor lui Dumnezeu și a citit: „**Când Mântuitorul va sosi în zilele de pe urmă, dacă I s-ar spune tot Isus și S-ar naște din nou în Iudeea și Și-ar face lucrarea în Iudeea, atunci aceasta ar dovedi că am creat doar poporul lui Israel și că am răscumpărat doar poporul lui Israel și că nu am nimic de-a face cu neevreii. Nu Mi-ar contrazice aceasta cuvintele că «Eu sunt Domnul care a creat cerurile și pământul și toate lucrurile?» Am părăsit Iudeea și Îmi fac lucrarea printre neevrei pentru că nu sunt doar Dumnezeul poporului lui Israel, ci Dumnezeul tuturor creaturilor. Apar printre neevrei în zilele de pe urmă pentru că nu sunt doar Iahve, Dumnezeul**

poporului lui Israel, ci pentru că Eu sunt, de asemenea, Creatorul tuturor aleșilor Mei printre neevrei. Nu am creat doar Israelul, Egiptul și Libanul, ci am creat și toate popoarele neevreiești de dincolo de Israel. Și, datorită acestui fapt, Eu sunt Domnul tuturor creaturilor. Am folosit Israelul doar ca punct de pornire pentru lucrarea Mea, am folosit Iudeea și Galileea ca fortărețe ale lucrării Mele de răscumpărare și am folosit popoarele neevreiești ca bază de unde voi aduce sfârșitul întregii epoci” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Mântuitorul S-a întors deja pe un «nor alb»”). „**Voi face cunoscut tuturor oamenilor că nu sunt numai Dumnezeul israeliților, ci și Dumnezeul tuturor națiunilor Neamurilor, chiar și al acelora pe care le-am blestemat. Voi lăsa pe toți oamenii să vadă că Eu sunt Dumnezeul întregii creații. Aceasta este lucrarea Mea cea mai mare, scopul planului Meu de lucru pentru zilele de pe urmă și singura lucrare care trebuie îndeplinită în acele zile**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Lucrarea de răspândire a Evangheliei este și lucrarea de mântuire a omului”). „ **El i-a condus pe israeliți și S-a născut în Iudeea și, de asemenea, într-un ținut al neamurilor. Nu este toată lucrarea Lui făcută pentru întreaga omenire pe care a creat-o? Îi iubește El pe israeliți însutit și le urăște pe neamuri înmiit? Aceasta nu este noțiunea voastră? Voi sunteți cei care nu-L recunoașteți pe Dumnezeu; nu este faptul că El nu a fost niciodată Dumnezeul vostru. Voi sunteți cei care-L resping pe Dumnezeu; nu El este Cel care nu dorește să fie Dumnezeul vostru. Cine dintre cei creați nu este în mâinile Atotputernicului? În cucerirea voastră de astăzi, scopul nu este acela ca voi să recunoașteți că El nu este nimeni altul decât Dumnezeul vostru? Dacă încă mai susțineți că El este doar Dumnezeul israeliților și încă susții că originea nașterii Lui este casa lui David din Israel, că nicio altă națiune decât Israelul nu este calificată să-L «producă» pe**

Dumnezeu și, chiar și mai puțin, că orice familie a neamurilor nu este capabilă să primească personal lucrarea lui Iahve – dacă tot crezi astfel, atunci, aceasta nu te face un opozant încăpățânat? […] Nu ai crezut prea mult timp în Dumnezeu, totuși, ai multe noțiuni despre El, până în punctul în care nu îndrăznești să crezi, pentru o clipă, că Dumnezeul israeliților ar binevoi să vă onoreze cu prezența Lui. Chiar și mai puțin îndrăzniți să vă gândiți la modul în care L-ați putea vedea pe Dumnezeu arătându-Se personal, având în vedere cât de insuportabil de întinați sunteți. De asemenea, nu v-ați gândit niciodată cum ar putea Dumnezeu să coboare personal într-un ținut al neamurilor. El ar trebui să coboare pe Muntele Sinai sau pe Muntele Măslinilor și să Se arate israeliților. Nu sunt toate neamurile (adică, oameni din afara Israelului) obiecte ale urii Sale? Cum ar putea să lucreze El personal printre ei? Toate acestea sunt noțiunile profund înrădăcinate pe care le-ați dezvoltat de-a lungul multor ani. Scopul de a vă cuceri astăzi este să sfărâmați aceste noțiuni ale voastre. Prin aceasta, ați văzut că Dumnezeu S-a arătat personal printre voi – nu pe Muntele Sinai sau pe Muntele Măslinilor, ci printre oamenii pe care El nu i-a condus niciodată în trecut” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Adevărul lăuntric al lucrării de cucerire (3)”). „**Dacă lucrarea Lui actuală s-ar desfășura printre israeliți, până când planul Său de gestionare (planul mântuirii) de șase mii de ani s-ar încheia, toți ar crede că Dumnezeu este numai Dumnezeul israeliților, că doar israeliții sunt poporul ales al lui Dumnezeu, că numai israeliții merită să moștenească binecuvântarea și făgăduința lui Dumnezeu. În timpul zilelor de pe urmă, Dumnezeu este întrupat în rândul națiunii neamurilor marelui balaur roșu; El a realizat lucrarea lui Dumnezeu ca Dumnezeu al întregii creații; El a terminat întreaga lucrare de mântuire și va încheia**

partea centrală a lucrării Sale în națiunea marelui balaur roșu. Miezul acestor trei etape ale lucrării este mântuirea omului – și anume, să facă întreaga creație să se închine Domnului creației. Prin urmare, fiecare etapă a acestei lucrări este foarte semnificativă; Dumnezeu categoric nu va face ceva fără semnificație sau valoare” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Dumnezeu este Domnul întregii creații”).

Sora Hao mi-a oferit apoi părtășie, spunând: „În trecut, am hotărât în inimile noastre că Dumnezeu era Dumnezeul israeliților pentru că primele două etape ale lucrării Lui au avut loc, amândouă, în Israel. Israelul a fost locul de obârșie al lucrării lui Dumnezeu și baza pentru lucrarea lui Dumnezeu, așa că ne-am gândit că lucrarea Lui putea fi făcută doar în Israel, că Evanghelia putea ieși doar din Israel și că doar israeliții sunt cu adevărat poporul ales al lui Dumnezeu. De aceea, dacă Dumnezeu încă Și-ar împlini această ultimă etapă a lucrării Sale în Israel, atunci am crede cu și mai multă putere că Dumnezeu Își poate face lucrarea doar în Israel, că El poate binecuvânta doar israeliții și că nu are nimic de-a face cu neamurile. În zilele de pe urmă, Dumnezeu a ales să-Și facă lucrarea de judecată și de curățire a oamenilor într-o țară păgână, în țara unde marele balaur roșu zace încolăcit – China. Procedând astfel, El a schimbat noțiunile tuturor, pentru ca oamenii să poată vedea că, de fapt, Dumnezeu nu este doar Dumnezeul israeliților, ci Dumnezeul tuturor lucrurilor create. Dumnezeu nu binecuvântează doar israeliții, ci și neamurile. Lucrul acesta împlinește lucrarea lui «**Dumnezeu este Domnul întregii creații**». Este clar că faptul că Dumnezeu a ales să-Și facă lucrarea în zilele de pe urmă în China este deosebit de important. Dumnezeu este cu adevărat nespus de atotputernic și de înțelept.”

Ascultând părtășia surorii, m-am cufundat în contemplare: „Da,” m-am gândit, „Dumnezeu este Domnul întregii creații. Oare nu toată omenirea a

fost creată de Dumnezeu? Dumnezeu nu mântuiește doar israeliții, ci și poporul chinez. Faptul că Dumnezeu vine azi în China nu arată, oare, dragostea pe care o poartă neamurilor? Se pare că eu chiar nu înțeleg voia lui Dumnezeu!” Gândindu-mă la acest lucru, m-am simțit oarecum rușinată. Mi-am înmuiat tonul vocii și am spus: „Soră, înțeleg ce spui. Dacă Dumnezeu Și-ar face încă o dată lucrarea în Israel, L-am delimita pe Dumnezeu și am gândi că El este doar Dumnezeul israeliților. Dumnezeu lucrează în felul acesta astăzi ca să distrugă noțiunile oamenilor și să-i facă pe oameni să înțeleagă că Dumnezeu este Domnul tuturor ființelor create, că Dumnezeu Își poate face lucrarea în Israel și deopotrivă în China, și astfel noi să nu delimităm lucrarea lui Dumnezeu. Se pare că, delimitând lucrarea lui Dumnezeu pe baza noțiunilor și închipuirilor mele, am fost, cu adevărat, atât de nesăbuită și ignorantă! Însă, mai este ceva ce nu înțeleg. Sunt atâtea țări pe lume, ca numeroasele țări ale Europei și ale Americii de Nord, unde protestantismul și catolicismul sunt religii naționale și unde Dumnezeu a fost întotdeauna venerat. Nu I-ar fi mai ușor lui Dumnezeu să vină și să-Și facă lucrarea de judecată și de curățire a oamenilor în acele țări? China este o țară atee, plină de idolatri. Guvernul național îi persecută frenetic pe cei ce cred în Dumnezeu, așa că de ce Și-ar face Dumnezeu lucrarea în China?”

Sora Xie a zâmbit și a spus: „Soră, întrebarea ta este esențială! De ce a ales Dumnezeu să-Și facă lucrarea de judecată și de curățire în China? Doar înțelegând scopul și semnificația lucrării lui Dumnezeu din Israel și din China vom putea înțelege acest aspect al adevărului. Să aruncăm o privire la ceea ce spune Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic spune: «**Vechiul Testament consemnează cuvintele lui Iahve către israeliți și lucrarea Lui în Isreal; Noul Testament consemnează lucrarea lui Isus în Iudeea. Dar de ce Biblia nu conține niciun nume chinezesc? Deoarece**

primele două părți ale lucrării lui Dumnezeu s-au desfășurat în Israel, deoarece oamenii din Israel erau cei aleși – ceea ce înseamnă că au fost primii care au acceptat lucrarea lui Iahve. Ei erau cel mai puţin corupţi din întreaga omenire și, la început, au fost înclinaţi să Îl admire pe Dumnezeu și să I se închine. Ei ascultau cuvintele lui Iahve și întotdeauna slujeau în templu și purtau veşminte sau coroane preoțești. Ei au fost poporul care I s-a închinat cel mai devreme lui Dumnezeu și cel mai timpuriu obiect al lucrării Sale. Acești oameni au fost un exemplu și model pentru întreaga omenire. Ei erau exemple și modele ale sfințeniei și dreptății. Oameni precum Iov, Avram, Lot sau Petru sau Timotei – ei erau cu toții israeliți și cele mai sfinte exemple și modele. Israel a fost țara care I s-a închinat cel mai devreme lui Dumnezeu și de aici au provenit mai mulți oameni drepți decât de oriunde altundeva. Dumnezeu a lucrat în ei pentru a putea să gestioneze mai bine omenirea dintr-un capăt în celălalt al ținutului pe viitor. Dreptatea închinării lor față de Iahve și reușitele lor au fost consemnate astfel încât ei să poată sluji ca exemple și modele pentru oamenii din afara Israelului în timpul Epocii Harului, iar acțiunile lor au susținut câteva mii de ani de lucrare, chiar până astăzi» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (2)”). **«Lucrarea lui Iahve a fost facerea lumii, a fost începutul; această etapă a lucrării este finalul lucrării și încheierea. La început, lucrarea lui Dumnezeu a fost îndeplinită printre cei aleși ai Israelului și a reprezentat începutul unei noi epoci în cel mai sfânt dintre toate locurile. Ultima etapă a lucrării este îndeplinită în cea mai necurată dintre țări, pentru a judeca lumea și pentru a încheia epoca. În prima etapă, lucrarea lui Dumnezeu a fost făcută în cel mai strălucitor dintre locuri, iar ultima etapă este îndeplinită în cel mai întunecat dintre toate locurile, iar acest întuneric**

va fi izgonit, lumina va fi adusă, iar toți oamenii vor fi cuceriți. După ce vor fi cuceriți oamenii din cel mai necurat și întunecat loc dintre toate și după ce întreaga populație va recunoaște că există un Dumnezeu, care este adevăratul Dumnezeu și fiecare persoană a fost convinsă pe deplin, atunci acest fapt va fi folosit pentru a îndeplini lucrarea de cucerire dintr-un capăt în celălalt al întregului univers. Această etapă a lucrării este simbolică: odată ce lucrarea acestei epoci se va încheia, lucrarea de 6000 de ani de gestionare va ajunge pe deplin la final. Odată ce aceia din cel mai întunecat dintre toate locurile vor fi cuceriți, se înțelege de la sine că va fi la fel peste tot. Astfel, doar lucrarea de cucerire din China are un simbolism semnificativ. China întrupează toate forțele întunericului, iar oamenii din China îi reprezintă pe toți cei care aparțin trupului, Satanei din carne şi oase. Poporul chinez este cel care a fost cel mai mult corupt de marele balaur roșu, care se opune cel mai puternic lui Dumnezeu, a cărui umanitate este cea mai josnică și necurată și, astfel, reprezintă arhetipul întregii omeniri corupte. Aceasta nu înseamnă că alte țări nu au probleme deloc; concepțiile omului sunt toate la fel și, deși oamenii acestor țări pot avea o bună valoare, dacă nu Îl cunosc pe Dumnezeu, atunci înseamnă că I se opun Lui. De ce evreii I s-au opus și, de asemenea, L-au sfidat pe Dumnezeu? De ce I s-au opus şi fariseii? De ce L-a trădat Iuda pe Isus? La acea vreme, mulți dintre ucenici nu Îl cunoșteau pe Isus. De ce, după ce Isus a fost răstignit și a înviat, oamenii tot nu credeau în El? Nu este la fel neascultarea oamenilor? Doar că oamenii din China sunt dați ca exemplu și când ei vor fi cuceriți, vor deveni un model și exemplu și vor servi ca referință pentru alții. De ce am spus întotdeauna că voi sunteți accesorii ale planului Meu de gestionare? În poporul chinez corupţia, impuritatea, nedreptatea, opoziţia şi răzvrătirea se manifestă cel mai

pe deplin şi sunt dezvăluite în toate diferitele lor forme. Pe de o parte, ei sunt de un calibru slab şi, pe de altă parte, viețile și mentalitatea lor sunt înapoiate, iar obiceiurile lor, mediul social, originea familiei – toate sunt cele mai înapoiate și slabe. Statutul lor, de asemenea, este umil. Lucrarea din acest loc este simbolică și, după ce această lucrare de testare va fi îndeplinită în întregime, lucrarea Sa ulterioară se va desfășura mult mai bine. Dacă poate fi finalizată această etapă a lucrării, atunci lucrarea ulterioară e de la sine înțeleasă. Odată ce această etapă a lucrării va fi îndeplinită, marele succes va fi complet realizat, iar lucrarea de cucerire din întregul univers va ajunge la o încheiere totală. De fapt, odată ce lucrarea printre voi va avea succes, aceasta va fi echivalentul succesului pretutindeni în întreg universul. Aceasta este semnificația motivului pentru care vă fac să fiți model și exemplu. Răzvrătirea, opoziția, necurăţenia, nedreptatea – toate se găsesc în acești oameni și în ei este reprezentată toată răzvrătirea omenirii. Ei sunt cu adevărat ceva de groază. Astfel, ei sunt considerați drept întruchiparea cuceririi și, odată ce vor fi cuceriți, ei vor deveni în mod natural un exemplu și un model pentru alții» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (2)”).”

După ce a citit cuvintele lui Dumnezeu, sora Xie a continuat cu părtășia ei. „Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic ne spun clar că, pentru fiecare etapă a lucrării Sale, felul locului și obiectele lucrării Sale sunt toate alese pe baza nevoilor lucrării Sale și că toate au o semnificație considerabilă. De exemplu, primele două etape ale lucrării lui Dumnezeu au avut loc în Israel pentru că israeliții erau poporul ales al lui Dumnezeu. Ei erau cel mai puțin corupți dintre toți oamenii și aveau inimi temătoare de Dumnezeu. Făcându-Și lucrarea printre ei, lui Dumnezeu I-a fost mai ușor să formeze un grup de modele și specimene care să se închine Lui. Astfel,

lucrarea lui Dumnezeu s-a putut răspândi mai repede și mai ușor, pentru ca toată rasa omenească să știe de existența lui Dumnezeu și de lucrarea Lui și pentru ca mai mulți oameni să poată veni înaintea lui Dumnezeu și să primească mântuirea Lui. De aceea, pentru Dumnezeu a fost de cea mai mare importanță să-Și facă primele două etape ale lucrării Sale în Israel. În zilele de pe urmă, Dumnezeu Își face lucrarea de cucerire și purificare a oamenilor. De asemenea, are nevoie de niște reprezentanți care să accepte primii cucerirea și purificarea Lui. Dintre toți oamenii, cei din China sunt cei mai corupți și înapoiați, iar China este națiunea care crede cel mai puțin în Dumnezeu și care se opune cu cea mai mare înverșunare lui Dumnezeu. De aceea, prin faptul că, în zilele de pe urmă, Dumnezeu Își face lucrarea de judecată și cucerire mai întâi în China, prin faptul că Își face lucrarea de mustrare și judecată asupra celor care au fost cel mai profund corupți și prin cucerirea și purificarea oamenilor din China, care sunt cei mai stricați din lume, omnipotența, sfințenia și dreptatea lui Dumnezeu sunt cel mai bine demonstrate, iar Satana este cel mai tare făcut de rușine. Atunci când cei mai corupți sunt cuceriți de Dumnezeu, se înțelege de la sine că restul omenirii va fi cucerit și că Satana va fi și el învins pe deplin. Din locul și obiectele lucrării Sale alese de Dumnezeu în fiecare etapă a lucrării Lui și din rezultatele finale obținute, vedem și mai clar că lucrarea lui Dumnezeu este nespus de înțeleaptă și de minunată!”

După ce am ascultat cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și părtășia surorilor, am înțeles: Dumnezeu mai înainte Și-a făcut lucrarea în Israel pentru că a vrut să formeze un grup de modele și de specimene dintre cei mai puțin corupți dintre oameni și, prin mărturia lor și predicarea Evangheliei lui Dumnezeu, să permită și mai multor oameni să primească mântuirea Lui. Lucrarea pe care Dumnezeu o săvârșește în zilele de pe urmă este cea de cucerire și purificare a omului, iar El a ales oamenii din

China, care sunt cei mai stricați și cei mai pângăriți din lume, ca obiectele lucrării Sale, făcând din acești oameni modele și specimene care sunt cucerite și mântuite. Lucrul acesta dezvăluie cu atât mai mult înțelepciunea și atotputernicia lui Dumnezeu. Niciodată nu am înțeles voia lui Dumnezeu, iar atunci când am citit în Biblie că Domnul Se va întoarce coborând pe Muntele Măslinilor din Israel, am acceptat sensul propriu-zis și m-am gândit că Dumnezeu Își va face lucrarea, în mod sigur, în Israel. Niciodată nu m-am așteptat ca Dumnezeu să fi venit deja, cu mult timp în urmă, în China! Se pare că lucrarea lui Dumnezeu nu este atât de simplă pe cât și-o închipuie oamenii!

În acest moment, sora Xie a continuat: „Nu contează în care țară Își face Dumnezeu lucrarea, totul este pentru binele lucrării Sale și pentru o mai bună mântuire a omenirii și totul este foarte semnificativ. Dacă vrem să căutăm arătarea lui Dumnezeu azi, trebuie mai întâi să ne dăm deoparte închipuirile și noțiunile noastre. Trebuie să nu delimităm urmele pașilor lui Dumnezeu la o anumită zonă, gândindu-ne că Dumnezeu ar trebui să vină în cutare sau cutare țară. Dumnezeu este Dumnezeul întregii omeniri. El poate alege liber locul lucrării Sale, potrivit nevoilor acesteia. Dumnezeu Atotputernic spune: «**Dumnezeu este Dumnezeul întregii rase umane. El nu Se consideră proprietatea privată a niciunei națiuni sau a niciunui popor, ci Își îndeplinește lucrarea așa cum a planificat-o, nefiind constrâns de nicio formă, națiune sau popor. Poate nu ți-ai imaginat niciodată această formă, poate atitudinea ta față de această formă este una de negare sau poate națiunea în care Se arată Dumnezeu și poporul în rândul căruia Se arată este discriminat întâmplător de toată lumea și este, întâmplător, cel mai înapoiat de pe pământ. Cu toate acestea, Dumnezeu are înțelepciunea Lui. Cu marea Lui putere și cu ajutorul adevărului Său și al firii Sale, El a câștigat cu adevărat un grup de**

persoane care sunt în asentiment cu El și un grup de persoane pe care Și-a dorit să-l facă complet – un grup cucerit de El, care, după ce a îndurat tot felul de încercări, de necazuri și de persecuții, Îl poate urma până la capăt» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Anexă 1: Arătarea lui Dumnezeu a adus o nouă epocă”).”

După ce am auzit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, am plans de bucurie și le-am spus surorilor: „Aceste cuvinte poartă în ele puterea și autoritatea lui Dumnezeu și vin de la Dumnezeu. Acum, în sfârșit, înțeleg: Dumnezeu nu este doar Dumnezeul insraeliților, ci și Dumnezeul poporului chinez și, mai mult, El este Dumnezeul întregii omeniri. Dumnezeu chiar S-a întors! În aceste ultime câteva zile, n-am putut mânca și nici dormi bine, pentru că mă temeam să nu apuc pe drumul greșit! Mulțumită părtășiei cu voi astăzi, mi-am luat o greutate de pe inimă. Îi mulțumesc cu adevărat lui Dumnezeu pentru că nu a renunțat la mine!” După aceea, cele două surori mi-au dat o copie a cărții „Cuvântul Se arată în trup” și m-am întors bucuroasă acasă, ținând-o strâns cu amândouă mâinile. În urma citirii cuvintelor lui Dumnezeu Atotputernic, am devenit convinsă că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus cel revenit. Domnul nostru Isus S-a întors cu adevărat!

15. Prin înțelegerea tainei numelor lui Dumnezeu, țin pasul cu urmele Mielului

de Mu Zhen, Taiwan

Când eram mică, eram o copilă inteligentă și sensibilă și, astfel, am primit întotdeauna grija iubitoare a părinților, rudelor și prietenilor. Pentru că obțineam mereu note bune la școală și eram amabilă și liniștită, eram foarte îndrăgită de profesori și colegii de clasă. În acea perioadă, eram plină de speranțe pentru viitor. Spre surprinderea mea, însă, când a venit momentul să dau admiterea la liceu, am ratat calificarea la cel mai bun liceu de fete cu o jumătate de punct și am fost admisă în schimb la o școală de nivel secundar. Eram atât de incapabilă să accept ceea ce se întâmplase, încât m-am închis în camera mea două zile și am refuzat să mănânc sau să beau. Era prima dată în viața mea când experimentam eșecul – mă simțeam ca și cum căzusem într-o prăpastie și eram măcinată de chin și durere.

Când școala a început din nou, m-am dus la orientare, simțindu-mă profund deprimată. În timpul orientării, o colegă mai mare mi-a propovăduit Evanghelia Domnului Isus. Pe măsură ce participam la mai multe adunări bisericești și auzeam mai mult din experiențele fraților și surorilor, simțeam că harul Domnului este loial și de încredere. Credeam că, atâta vreme cât mă rugam Domnului Isus Hristos și Îl imploram, aveam să primesc protecția și îngrijirea Lui și să mă bucur de un sentiment de pace și siguranță în inima mea. Din acel loc al depresiei întunecate, mi-am recuperat treptat optimismul și pozitivitatea. Mai târziu, în al doilea an de liceu, am fost botezată ca și creștină.

Pentru a afla mai multe despre adevărurile din Biblie, am mers la un colegiu teologic și, ca boboc, am urmat un curs predat de către pastor, numit „Introducere în religie”. În timpul unei ore, pastorul ne-a spus: „Capitolul

13, versetul 8 din Evrei afirmă: «Isus Hristos este același ieri și astăzi și pentru totdeauna». Domnul Isus este singurul Mântuitor. Este loial și de încredere, iar numele Lui nu se va schimba niciodată, indiferent de epocă. Doar având încredere în numele lui Isus, putem fi mântuiți…” Din discursul său, am aflat că numai prin mântuirea Domnului Isus putem fi izbăviți de rău și de moarte și, numai având încredere în numele Domnului Isus, putem fi mântuiți. Mi-am dat seama că motivul pentru care colega mai mare care mă adusese în biserică părea întotdeauna atât de fericită și încrezătoare era probabil puterea în viață pe care o obținea din încrederea ei în Domnul. După ora aceea, m-am gândit să-L urmez pe Domnul Isus și să depun toate eforturile mele pentru a-L sluji. În acest scop, îmi petreceam tot timpul după ore luând parte la comuniuni, studii biblice și lucrări misionare de evanghelizare și nu am lipsit nici măcar o dată de la o predică sau o adunare.

Cu timpul, mi-am dat seama că predicile pastorilor și ale prezbiterilor vorbeau întotdeauna despre aceleași lucruri vechi – nu exista o lumină nouă în ceea ce spuneau, iar noi, ca și credincioși, nu dobândeam nici măcar cea mai mică susținere spirituală din cuvintele lor. Unii frați și surori trăiau în slăbiciune – nu participau niciodată la adunări și nimeni nu se deranja să-i ajute sau să-i susțină. Unii frați și surori moțăiau la predici și apoi încercau să vândă oamenilor mărfuri și asigurări după adunări. Unele persoane chiar ajutau candidați politici în campania electorală pentru funcții. M-am gândit în sinea mea: „Oare ești tot creștin dacă tu crezi în Domnul căutând doar profitul personal și nu urmărești progresul în viața ta spirituală? Pastorii și prezbiterii nici măcar nu încearcă să împiedice aceste lucruri să se întâmple – este asta în acord cu voia și cerințele Domnului?” Situația din biserică m-a supărat și m-a dezamăgit. Deoarece nu primisem nicio provizie spirituală de multă vreme, mă simțeam sărăcită și slăbită spiritual. Ba mai mult,

pentru că eram ocupată cu munca și deseori lucram ore suplimentare în weekend, am ajuns ca nici măcar să nu mă deranjez să particip la adunări. Doar când întâmpinam vreo problemă, îmi citeam Biblia și mă rugam în numele Domnului. Mă simțeam fără speranță și fără scop, pierdută și neputincioasă.

În octombrie 2016, l-am întâlnit pe fratele Wang de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic online. Fratele Wang m-a prezentat fratelui Jin și altor câtiva frați și surori. Părtășiile fratelui Jin m-au ajutat să înțeleg multe adevăruri pe care nu le înțelesesem până atunci. Părtășia sa cu privire la adevărul întrupării lui Dumnezeu a fost deosebit de practică și clară și am câștigat foarte mult din ea. Crezusem în Domnul mulți ani, studiasem Biblia și ascultasem nenumărate predici ale unor personaje spirituale, pastori și prezbiteri, dar niciodată nu auzisem pe cineva să aibă părtășie cu privire la acest aspect al adevărului în mod atât de incisiv și clar. Spiritul meu era udat, iar dorința de a căuta a apărut în mine. După aceea, am participat adeseori la întâlnirile lor online.

În timpul unei astfel de adunări, fratele Jin a spus: „Pentru a mântui complet omenirea, Dumnezeu a lansat un plan de gestionare de șase mii de ani (planul mântuirii), l-a împărțit în trei epoci diferite și îndeplinește o nouă etapă de lucru în fiecare epocă. Numele lui Dumnezeu se schimbă odată cu lucrarea diferită pe care o îndeplinește. În Epoca Legii, de exemplu, Dumnezeu Și-a îndeplinit lucrarea sub numele de «Iahve», proclamând legile și poruncile și conducându-i pe primii israeliți în viața lor pe pământ. Cu toate acestea, după ce Dumnezeu Și-a încheiat lucrarea din Epoca Legii și Și-a început lucrarea de răscumpărare din Epoca Harului, numele Lui s-a schimbat din «Iahve» în «Isus». Acum suntem în zilele de pe urmă, iar Dumnezeu îndeplinește lucrarea de judecată care începe din casa lui Dumnezeu pe temelia lucrării de răscumpărare a lui Isus. El a

încheiat Epoca Harului, a inaugurat Epoca Împărăției și, făcând acest lucru, numele Lui s-a schimbat în «Dumnezeu Atotputernic»”. Când l-am auzit pe fratele Jin spunând că numele lui Dumnezeu s-a schimbat, m-am gândit în sinea mea: „Biblia afirmă clar: «Isus Hristos este același ieri și astăzi și pentru totdeauna» (Evrei 13:8). Domnul Isus în care cred eu este singurul Dumnezeu adevărat, iar numele Domnului Isus nu se va schimba niciodată. Numai prin numele Domnului Isus putem fi mântuiți – cum poți spune că numele lui Dumnezeu s-a schimbat? Dacă, în rugăciunile noastre, nu apelăm la numele lui Isus, ci folosim un alt nume, cum poate asta să fie tot în acord cu Biblia?” Părtășia fratelui Jin a provocat profund convingerile mele. El a făcut următoarea analogie, spunând: „Soră Mu Zhen, dacă o companie te-a făcut responsabil de planificare un an și manager anul următor, atunci, dacă ești responsabil de planificare sau manager, cerințele muncii tale vor dicta schimbarea titlului. Oamenii te-ar fi numit responsabil de planificare Mu, dar acum te numesc manager Mu – în ciuda schimbării titlului și poziției, tu însăți te-ai fi schimbat? Nu ai fi tot tu?” I-am răspuns: „Aș fi tot eu” și nu am ridicat obiecții, dar, în inima mea, încă nu puteam accepta ceea ce spunea. Mă gândeam în sinea mea: „Numele lui Dumnezeu nu se poate schimba niciodată. Numai având încredere în numele Domnului Isus putem fi mântuiți. Nu mă vei convinge atât de ușor. O să vă ignor pe toți de acum încolo și gata.” După ce s-a terminat adunarea, i-am blocat pe toți frații și surorile Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic din aplicația de chat.

Spre uimirea mea, a doua zi după ce-i blocasem pe toți frații și surorile Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic, în jurul orei 8 seara, în timp ce spălam vasele în bucătărie, am auzit dintr-o dată cum îmi sună soneria. Am deschis ușa și înaintea mea stăteau două fete pe care nu le mai văzusem niciodată. Una dintre fete mi-a înmânat niște informații. Inițial am fost foarte

politicoasă cu ele, dar când am văzut că pe pliantul pe care fata mi-l înmânase scria cu litere mari: „Întoarcerea lui Hristos – Domnul Isus S-a întors pe nori”, mi-am dat seama brusc că veneau să predice Evanghelia. Deoarece pe vremea aceea credeam că numele Domnului Isus nu se va schimba niciodată, m-am supărat puțin pe cele două fete și le-am returnat pliantul pe care mi-l oferiseră. Păreau un pic descurajate și, în timp ce se întorceau să plece, una dintre surori m-a întrebat: „Soră, nu ești în stare să accepți această veste pentru că nu crezi în Dumnezeu sau pentru că ești din altă confesiune religioasă? Ai cercetat vreodată și ai căutat adevărul cu atenție?” Indiferent ce spuneau surorile, chiar nu voiam să le mai dau din timpul meu, așa că m-am întors pur și simplu să-mi spăl vasele în bucătărie. În timp ce spălam vasele, întrebarea surorii continua să-mi sune în minte: „Ai cercetat vreodată și ai căutat adevărul cu atenție?” M-am gândit în mintea mea: „Cred că într-adevăr nu am căutat vreodată adevărul cu atenție”. Mi-am adus aminte de modul în care fratele Wang și ceilalți avuseseră părtășie despre schimbarea numelui lui Dumnezeu și apoi m-am gândit la modul în care acest lucru era diferit de propria mea înțelegere. Dar, chiar și atunci când nu înțelesesem, nu avusesem dorința de a căuta adevărul și nu analizasem ceea ce spusese folosind cunoștințele mele despre Biblie. Acceptasem acele aspecte ale părtășiei lor cu care eram de acord, dar nu reușisem să caut sau să mă gândesc vreun pic la aspectele cu care nu eram de acord. Abia atunci mi-am dat seama cum cunoștințele mele despre Biblie mă determinaseră să-mi pierd puritatea și simplitatea inimii. Adoptasem o atitudine de neprihănire de sine față de adevăr – cum putusem să mă consider cineva care căuta sincer adevărul?

Când m-am liniștit un pic, mi-am amintit un lucru despre care frații și surorile Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic aveau adesea părtășie: „Oile lui Dumnezeu ascultă glasul lui Dumnezeu – dacă vrem să întâmpinăm

întoarcerea Domnului, trebuie să ascultăm glasul lui Dumnezeu, să îl discernem și să înțelegem care este adevărul.” Părtășia oferită de frați și surori era în acord cu Biblia. Fecioarele înțelepte trebuiau să asculte glasul lui Dumnezeu, iar Petru, în Epoca Harului, nu fusese oare capabil să-L urmeze pe Domnul Isus pentru că auzise glasul lui Dumnezeu în cuvintele Domnului? Dându-mi seama de acest lucru, am scos grabnic Biblia și am deschis la Cartea Apocalipsei, capitolul 3, versetele 20-22, unde se spune: „**Iată, Eu stau la uşă şi bat! Dacă aude cineva glasul Meu şi deschide uşa, voi intra la el şi voi mânca cu el, şi el cu Mine. Celui ce învinge îi voi da dreptul să şadă împreună cu Mine pe tronul Meu, tot aşa cum şi Eu am învins şi am şezut împreună cu Tatăl Meu pe tronul Lui. Cel ce are urechi, să audă ce zice bisericilor Duhul!**” Am cugetat cu atenție la acest pasaj al Scripturii și m-am gândit în sinea mea: „Dumnezeu cere ca noi, de fiecare dată când vorbește Duhul Sfânt, să ascultăm. Acum, am fost destul de norocoasă să aud despre întoarcerea Domnului și să am ocazia de a mă familiariza cu lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, așadar de ce mai las ca noțiunile mele să mă tragă înapoi? De ce refuz să ascult orice idee pe care nu o înțeleg sau care este în contradicție cu noțiunile mele? Chiar dacă nu pot accepta imediat că numele lui Dumnezeu s-a schimbat, cel puțin ar trebui să caut și să cercetez această problemă și să iau o decizie odată ce am o înțelegere mai completă!” Am dat apoi de următorul pasaj din Matei capitolul 7, versetul 7: „**Cereţi şi vi se va da; căutaţi şi veţi găsi; bateţi şi vi se va deschide!**” „Dacă Dumnezeu a venit cu adevărat să bată la ușă”, m-am gândit, „iar eu, după ce am fost înșelată de propriile noțiuni, îmi astup urechile și Îl închid afară, în insensibilitatea mea completă, și ratez mântuirea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, nu ar fi asta o rușine groaznică?”

În noaptea aceea, nu am putut să dorm și am continuat să-mi derulez în cap tot ce se întâmplase în acea seară. Mi-am spus: „Locuiesc aici de 18 ani și este prima dată când cineva a venit să răspândească Evanghelia. Sora aceea chiar m-a întrebat dacă am căutat și cercetat cu atenție adevărul – să fie cumva planul lui Dumnezeu ca aceste două surori, pe care nu le-am întâlnit niciodată, să vină să-mi propovăduiască Evanghelia? Apoi, când mă simțeam neliniștită după ce le respinsesem și am citit în Biblie căutând răspunsuri, Dumnezeu m-a îndrumat către un pasaj despre Domnul care bătea la ușă – am greșit să nu le las să intre? Este Dumnezeu Atotputernic într-adevăr Domnul Isus întors?” Cu aceste gânduri în minte, m-am ridicat imediat din pat și m-am rugat Domnului, cerând îndrumarea și luminarea Lui. După ce mi-am terminat rugăciunea, am deschis calculatorul și am navigat pe site-ul oficial al Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic, care se numește „Evanghelia pogorârii împărăției” și am căutat pasaje legate de numele lui Dumnezeu. Am găsit acest pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: „**Unii spun că numele lui Dumnezeu nu se schimbă. Atunci de ce numele lui Iahve a devenit Isus? S-a profețit despre venirea lui Mesia, atunci de ce a venit un om cu numele de Isus? De ce s-a schimbat numele lui Dumnezeu? Nu a fost făcută o asemenea lucrare acum mult timp? Nu poate Dumnezeu să facă o lucrare mai nouă astăzi? Lucrarea de ieri poate fi modificată, iar lucrarea lui Isus poate urma după aceea a lui Iahve. Nu poate atunci lucrarea lui Isus să fie urmată de o altă lucrare? Dacă numele lui Iahve poate fi schimbat în Isus, atunci nu poate fi schimbat și numele lui Isus? Nimic din acestea nu este neobișnuit; doar că oamenii sunt prea înguști la minte[a]. Dumnezeu va fi întotdeauna Dumnezeu. Indiferent de schimbarea lucrării Sale și a numelui Său, firea și înțelepciunea Lui rămân neschimbate pentru totdeauna. Dacă tu crezi că Dumnezeu poate fi**

numit doar prin numele de Isus, atunci cunoașterea ta este mult prea limitată” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cum poate omul, care L-a delimitat pe Dumnezeu în noțiunile sale, să primească revelațiile lui Dumnezeu?”). După ce am citit acest pasaj, am înțeles că Dumnezeu face o lucrare nouă în fiecare epocă și Își ia un nume nou după cum cere noua Lui lucrare. M-am gândit cum, în Epoca Legii, numele lui Dumnezeu era Iahve și, sub acest nume, Dumnezeu i-a condus pe israeliți. Cu toate acestea, când Domnul Isus a venit să-Și facă lucrarea, nu se schimbase numele lui Dumnezeu din Iahve în Isus? Dumnezeu Atotputernic a explicat acum această chestiune cu mare claritate – cine ar fi putut dezvălui astfel de taine dacă Dumnezeu nu ar fi venit să exprime adevărul? Refuzasem să caut și să cercetez ideea schimbării numelui lui Dumnezeu deoarece nu se potrivise cu propriile mele păreri. Dacă Dumnezeu Atotputernic era într-adevăr reapariția Domnului Isus, iar eu L-am închis afară pe Domnul chiar dacă a bătut la ușa mea de nenumărate ori, ce rușine teribilă ar fi dacă aș pierde atunci ocazia de a întâmpina întoarcerea Domnului. Ca atare, am decis să caut și să cercetez cu atenție lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă.

Mai târziu, i-am deblocat pe frații și surorile de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și le-am povestit despre experiența pe care o avusesem în acea noapte. În cadrul unei adunări, frații și surorile au împărtășit cu mine acest pasaj al Scripturii: „**Ce părere aveţi? Dacă unui om care are o sută de oi i se rătăceşte una dintre ele, nu le lasă el oare pe celelalte nouăzeci şi nouă pe munţi şi se duce s-o caute pe cea rătăcită?**” (Matei 18:12). Frații și surorile au spus că sunt exact ca acea oaie pierdută și că Dumnezeu plecase în căutarea mea și mă adusese înapoi înaintea Lui. Cu adevărat prin harul lui Dumnezeu, când m-am rătăcit,

Dumnezeu m-a îndrumat să deblochez frații și surorile și să continui să particip la adunări. Mulțumesc lui Dumnezeu că nu m-a abandonat!

Tocmai atunci, sora Xiling m-a întrebat: „Soră Mu Zhen, ai blocat dintr-o dată pe toată lumea pentru că nu ai înțeles vreun aspect al adevărului?” Am dat din cap în semn de aprobare, zicând: „Biblia spune clar: „Isus Hristos este același ieri și astăzi și pentru totdeauna” (Evrei 13:8). Acest lucru dovedește că Isus Hristos este veșnic neschimbat. Chiar și atunci când Dumnezeu Se întoarce în zilele de pe urmă, El ar trebui să fie cunoscut în continuare cu numele Isus – acest nume nu se va schimba niciodată. Totuși, fratele Jin a avut părtășie spunând că numele lui Dumnezeu în zilele de pe urmă este Dumnezeu Atotputernic, iar eu pur și simplu pot să accept deloc acest lucru. De când am fost botezată, m-am rugat întotdeauna chemând numele Domnului Isus, deci cum aș putea să-L chem cu orice alt nume?” După ce am terminat, sora Xiling mi-a trimis următorul pasaj din cuvintele lui Dumnezeu: „**Există aceia care spun că Dumnezeu este imuabil. Este corect, dar se referă la imuabilitatea firii lui Dumnezeu și a esenței Sale. Schimbările numelui și lucrării Sale nu dovedesc faptul că esența Sa s-a schimbat; cu alte cuvinte, Dumnezeu va fi întotdeauna Dumnezeu și aceasta nu se va schimba niciodată. Dacă spui că lucrarea lui Dumnezeu nu se schimbă, atunci ar putea El să-Și termine planul de gestionare (planul mântuirii) de șase mii de ani? Tu știi doar că Dumnezeu nu se schimbă niciodată, dar știi că Dumnezeu este întotdeauna nou și niciodată vechi? Dacă lucrarea lui Dumnezeu nu se schimbă, atunci cum ar fi putut El să conducă omenirea până în ziua de azi? Dacă Dumnezeu este imuabil, atunci cum de El a făcut deja lucrarea a două epoci? […] Cuvintele «Dumnezeu este întotdeauna nou și niciodată vechi» se referă la lucrarea Sa, iar cuvintele «Dumnezeu este imuabil» se referă la ceea ce**

Dumnezeu are și este în mod inerent. Indiferent de aceasta, tu nu poți face lucrarea de șase mii de ani să depindă de un singur punct sau să o definești prin cuvinte moarte. Astfel este prostia omului. Dumnezeu nu este atât de simplu pe cât își imaginează omul, iar lucrarea Sa nu poate zăbovi în nicio epocă. Iahve, de exemplu, nu poate întotdeauna să simbolizeze numele lui Dumnezeu; Dumnezeu poate, de asemenea, să Își facă lucrarea sub numele de Isus. Acesta este un semn că lucrarea lui Dumnezeu se mișcă întotdeauna înainte” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (3)”).

Sora Xiling a spus atunci: „Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic explică acest lucru foarte clar: când spunem că «**Dumnezeu este imuabil**», ne referim la firea și substanța Lui. Asta nu înseamnă că numele lui Dumnezeu nu se schimbă niciodată. Dumnezeu este întotdeauna nou și niciodată vechi, lucrarea lui Dumnezeu înaintează mereu, iar numele Lui trebuie să se schimbe pentru a reflecta schimbările din lucrarea Sa. Cu toate acestea, indiferent cum s-ar putea schimba numele lui Dumnezeu, substanța lui Dumnezeu nu se schimbă niciodată – Dumnezeu este tot Dumnezeu. Și totuși, nu înțelegem la ce se referă cu adevărat «imuabil» și nu vedem cum lucrarea lui Dumnezeu este întotdeauna nouă și niciodată veche și, astfel, este foarte ușor pentru noi să delimităm lucrarea lui Dumnezeu și chiar să ne împotrivim lui Dumnezeu pe baza noțiunilor și închipuirilor noastre. De exemplu, fariseii s-au agățat de noțiunea că «Iahve este singurul Dumnezeu, nu există un alt mântuitor decât Iahve.» Prin urmare, când Dumnezeu a venit să-Și facă lucrarea cu numele de «Isus» și fariseii au văzut că numele lui Iahve se schimbase, dar El nu Se numea «Mesia», așa cum preziseseră profețiile, au negat că Domnul Isus era Hristos, că El era Dumnezeu Însuși, și L-au condamnat frenetic pe Domnul Isus și I s-au împotrivit, până când, în cele din urmă, au uneltit cu autoritățile romane pentru a-L pironi pe

cruce. Pentru acest păcat inadmisibil, ei au suferit pedeapsa lui Dumnezeu. În mod similar, dacă persistăm să ne agățăm orbește de Biblie și ne agățăm de noțiunea că numele lui Dumnezeu este neschimbat, negând lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, atunci vom fi oare cu ceva diferiți de farisei, care au pretins a crede în Dumnezeu, dar au luat calea împotrivirii față de Dumnezeu? ”

În continuare, ea mi-a cerut să citesc alte două pasaje din cuvintele lui Dumnezeu: „**În fiecare epocă, Dumnezeu face o lucrare nouă și este numit cu un nou nume; cum ar putea El să facă aceeași lucrare în epoci diferite? Cum ar putea El să se agațe de ceea ce este vechi? Numele lui Isus a fost luat pentru lucrarea de răscumpărare, deci ar mai fi El cunoscut sub același nume când se întoarce în zilele de pe urmă? Ar mai face El lucrarea de răscumpărare? De ce Iahve și Isus sunt unul și, totuși, sunt cunoscuți sub nume diferite în epoci diferite? Nu este deoarece epocile lucrării Lor sunt diferite? Ar putea un unic nume să-L reprezinte pe Dumnezeu în ansamblul Său? Acestea fiind spuse, Dumnezeu trebuie numit cu un nume diferit într-o epocă diferită și trebuie să utilizeze numele pentru a schimba epoca și pentru a o reprezenta. Pentru că niciun nume nu poate să-L reprezinte complet pe Dumnezeu Însuși și fiecare nume este capabil doar să reprezinte aspectul temporal al firii lui Dumnezeu într-o anumită epocă; tot ceea ce trebuie să facă este să Îi reprezinte lucrarea. De aceea, Dumnezeu poate alege orice nume care se potrivește firii Sale pentru a reprezenta întreaga epocă**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (3)”). „**Poate numele lui Isus – «Dumnezeu cu noi» – să reprezinte firea lui Dumnezeu în ansamblul Său? Poate să Îl definească complet pe Dumnezeu? Dacă omul spune că Dumnezeu poate fi numit doar Isus și nu poate avea alt nume pentru că Dumnezeu nu Își poate**

schimba firea Sa, aceste cuvinte sunt într-adevăr o blasfemie! Crezi că numele Isus, Dumnezeu cu noi, de unul singur Îl poate reprezenta pe Dumnezeu în ansamblul Său? Dumnezeu poate fi cunoscut sub multe nume, dar printre aceste multe nume, nu există unul care să poată cuprinde tot ceea ce este Dumnezeu, niciunul care să-L poată reprezenta complet pe Dumnezeu. Și, astfel, Dumnezeu are multe nume, dar aceste multe nume nu pot defini complet firea lui Dumnezeu, pentru că firea lui Dumnezeu este atât de bogată încât pur și simplu depășește capacitatea omului de a-L cunoaște. […] Un anume cuvânt sau nume nu are capacitatea de a-L reprezenta pe Dumnezeu în întregimea Sa, deci crezi că numele Său poate fi neschimbat? Dumnezeu este atât de mare și de sfânt, totuși tu nu Îi permiți să Își schimbe numele în fiecare nouă epocă? De aceea, în fiecare epocă în care Dumnezeu personal Își face propria lucrare, El folosește un nume care se potrivește epocii pentru a îngloba lucrarea pe care El intenționează să o facă. El utilizează acest nume special, unul care posedă semnificație temporală, pentru a reprezenta firea Sa în acea epocă. Acesta este Dumnezeu care folosește limbajul omenirii pentru a-Și exprima propria fire” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (3)”).

Sora Xiling a spus: „În orice epocă, Dumnezeu îndeplinește doar o parte din lucrarea planului Său și exprimă doar un aspect al firii Sale. Numele pe care îl ia într-o anumită epocă reprezintă doar firea pe care o manifestă și lucrarea pe care o face în acea epocă. În Epoca Legii, de exemplu, numele Iahve a fost folosit pentru a reprezenta lucrarea pe care Dumnezeu a făcut-o, precum și pentru a exprima aspectele maiestuoase, mânioase, milostive și blestemătoare ale firii Sale. Sub numele Iahve, Dumnezeu a proclamat legile și poruncile și a călăuzit omenirea în viața ei

pe pământ. La rândul lui, comportamentul oamenilor a devenit tot mai reglementat și ei au învățat cum să se închine lui Dumnezeu. Spre sfârșitul Epocii Legii, deoarece oamenii deveniseră din ce în ce mai corupți de Satana, au încetat să respecte legile și poruncile și au riscat să fie condamnați și trimiși la moarte. Pentru a salva oamenii de rigiditatea legii, Dumnezeu a îndeplinit lucrarea de răscumpărare sub numele de Isus, începând astfel Epoca Harului și încheind Epoca Legii. El Și-a exprimat firea iubitoare și milostivă, a predicat calea pocăinței și a răscumpărat în cele din urmă omenirea prin răstignirea Lui. Toți cei care L-au acceptat pe Domnul Isus ca Mântuitor și s-au rugat în numele Domnului pentru a se confesa și a se pocăi au fost iertați. Din aceasta, putem vedea că numele ales de Dumnezeu în fiecare epocă este plin de însemnătate. Fiecare nume reprezintă doar o porțiune din lucrarea lui Dumnezeu și un aspect al firii Sale – un singur nume nu poate reprezenta întregimea lui Dumnezeu. Dacă, în Epoca Harului, Dumnezeu ar fi venit cu numele de Iahve și nu de Isus, atunci lucrarea lui Dumnezeu ar fi încetat să progreseze dincolo de Epoca Legii și, noi, ca oameni corupți, nu ne-am fi primit niciodată răscumpărarea, ci am fi fost în schimb condamnați și trimiși la moarte pentru încălcarea legilor și a poruncilor. Dacă, în mod similar, atunci când Dumnezeu S-a întors în zilele de pe urmă, El ar fi fost numit tot Isus, atunci lucrarea lui Dumnezeu ar înceta să progreseze dincolo de Epoca Harului. Păcatele noastre ar fi iertate, dar am trăi în continuare în acel cerc vicios al săvârșirii și mărturisirii păcatelor și am fi incapabili să ne desprindem de robia păcatului și să obținem purificarea. Ca atare, pentru a ne izbăvi complet de robia păcatului și a dobândi purificarea, Dumnezeu S-a întrupat din nou pentru a-Și exprima cuvintele și a îndeplini lucrarea de judecată și purificare, pentru a întemeia Epoca Împărăției și a pune capăt Epocii Harului. Odată cu schimbarea epocilor, și numele lui Dumnezeu s-a

schimbat în „Dumnezeu Atotputernic”, ceea ce îndeplinește profeția din cartea Apocalipsa, capitolul 1, versetul 8, care spune: «**Eu sunt Alfa şi Omega,** zice Domnul, **Dumnezeu, Cel Care este, Care era şi Care vine, Cel Atotputernic!**»”

Prin părtășia dată de frați și surori, am înțeles că pasajul Scripturii care afirmă că „Isus Hristos este același ieri și astăzi și pentru totdeauna” (Evrei 13:8). nu înseamnă că numele lui Dumnezeu nu se va schimba niciodată, ci mai degrabă că substanța lui Dumnezeu este imuabilă. Am învățat, de asemenea, că Dumnezeu Și-a împărțit planul de gestionare de șase mii de ani în trei epoci – Epoca Legii, Epoca Harului și Epoca Împărăției – și, cu fiecare nouă etapă de lucru, Dumnezeu Își asumă un nou nume pentru a-I reprezenta lucrarea și firea din acea epocă. El folosește adoptarea unui nou nume și pentru a inaugura o nouă epocă. Cât de plin de însemnătate este numele lui Dumnezeu din fiecare epocă! Dacă, așa cum crezusem anterior, numele lui Dumnezeu nu s-ar schimba niciodată, iar când El Se întoarce, S-ar numi tot Isus, atunci nu ar rămâne lucrarea Lui într-un impas?

După adunare, am căutat din nou câteva pasaje din Apocalipsa: „**Eu sunt Alfa şi Omega,** zice Domnul, **Dumnezeu, Cel Care este, Care era şi Care vine, Cel Atotputernic!**” (Apocalipsa 1:8). „**Pe cel ce învinge îl voi face un stâlp în Templul Dumnezeului Meu şi nu va mai pleca din el; şi voi scrie pe el Numele Dumnezeului Meu, numele cetăţii Dumnezeului Meu, Noul Ierusalim, care coboară din cer de la Dumnezeul Meu, şi noul Meu Nume**” (Apocalipsa 3:12). Brusc, totul a devenit clar după ce am citit aceste pasaje, și m-am gândit în sinea mea: „Am mai citit aceste două pasaje înainte, deci cum se face că nu am observat ce însemnau cu adevărat? Aceste două pasaje ale Scripturii prezic în mod clar cum, atunci când Dumnezeu Se întoarce în zilele de pe urmă, El nu Se va mai numi

Isus, iar noul Său nume va fi „Atotputernicul”. Mă agățasem întotdeauna de citatul din Biblie care afirmă că «Isus Hristos este același ieri și astăzi și pentru totdeauna» (Evrei 13:8), crezând că numele lui Dumnezeu nu se va schimba niciodată, dar nu m-am gândit niciodată să examinez alte pasaje ale Scripturii, ci doar am respins încontinuu lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și m-am împotrivit ei. Cât de neștiutoare am fost!” Prin părtășia dată de frați și surori, precum și prin profețiile din Biblie cu privire la numele lui Dumnezeu, nu mai aveam nicio îndoială în legătură cu numele pe care Dumnezeu îl alesese în zilele de pe urmă.

Ceva mai târziu, în timpul unei adunări, am citit un alt pasaj din cuvintele lui Dumnezeu: „**Cândva, am fost cunoscut drept Iahve. Mi s-a spus și Mesia și, odată, oamenii Îmi spuneau Isus Mântuitorul pentru că Mă iubeau și Mă respectau. Dar astăzi nu sunt Iahve sau Isus pe care oamenii Îl cunoșteau în vremurile trecute – sunt Dumnezeul care S-a întors în zilele de pe urmă, Dumnezeul care va aduce sfârșitul epocii. Sunt Dumnezeu Însuși care Se înalță de la capătul pământului, abundând de întreaga Mea fire și plin de autoritate, onoare și glorie. Oamenii nu M-au băgat niciodată în seamă, nu M-au cunoscut niciodată și au fost mereu neștiutori în privința firii Mele. De la crearea lumii până astăzi, niciun om nu M-a văzut. Acesta este Dumnezeul care Se înfățișează omenirii în zilele de pe urmă, dar care Se ascunde printre oameni. El locuiește printre oameni, adevărat și real, ca soarele arzător și focul mistuitor, plin de putere și abundând de autoritate. Nu există nicio persoană sau lucru care nu va fi judecat de cuvintele Mele și nicio persoană sau lucru care nu va fi purificat de flăcările focului. În cele din urmă, toate popoarele vor fi binecuvântate grație cuvintelor Mele și, de asemenea, sfărâmate în bucăți din cauza cuvintelor Mele. Astfel, în zilele de pe urmă, toți oamenii vor vedea că Eu sunt**

Mântuitorul reîntors, că Eu sunt Dumnezeu Atotputernic care cucerește toată omenirea și că am fost odată jertfă de păcat pentru omenire, dar, în zilele de pe urmă, Eu voi deveni, de asemenea, flăcările soarelui care pârjolesc toate lucrurile, precum și Soarele dreptății care dezvăluie toate lucrurile. Aceasta este lucrarea Mea a zilelor de pe urmă. Am luat numele acesta și posed firea aceasta pentru ca toți oamenii să poată vedea că sunt un Dumnezeu drept și că sunt soarele arzător și focul mistuitor. Este așa pentru ca toți să poată să Mă venereze pe Mine, singurul Dumnezeu adevărat, și ca să poată să Îmi vadă adevărata față: nu sunt numai Dumnezeul israeliților, și nu sunt doar Răscumpărătorul – sunt Dumnezeul tuturor creaturilor din ceruri, pământ și mări” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Mântuitorul S-a întors deja pe un «nor alb»”).

Sora Xiling a avut din nou părtășie: „În zilele de pe urmă, Dumnezeu a început lucrarea de judecată prin cuvinte din Epoca Împărăției sub numele de «Dumnezeu Atotputernic» și a dezvăluit omenirii firea Sa dreaptă, maiestuoasă, care nu îngăduie nicio jignire. Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic au expus realitatea corupției omenirii de către Satana, precum și sursa împotrivirii noastre față de Dumnezeu. Cuvintele lui Dumnezeu ne judecă răzvrătirea și nedreptatea și ne arată calea și direcția pe care trebuie să le urmăm pentru a ne transforma firile. Atâta vreme cât ne concentrăm pe urmărirea adevărului în toate lucrurile, folosim adevărul pentru a ne dezrădăcina firile corupte și pentru a ne comporta și a-i trata pe ceilalți conform cerințelor lui Dumnezeu, putem să scăpăm treptat de firile noastre corupte și dobândim mântuirea deplină a lui Dumnezeu. Când lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic pe pământ va fi încheiată, toți cei care au acceptat lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și au dobândit purificarea și mântuirea lui Dumnezeu vor fi conduși de Dumnezeu în Împărăția Sa

pentru a se bucura de binecuvântările și de promisiunea Lui. Cât despre cei care au respins lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și chiar I s-au împotrivit, L-au condamnat, calomniat și hulit, toți vor fi distruși de marile dezastre din vremurile de pe urmă și vor fi pedepsiți și distruși de Dumnezeu. Deci, Dumnezeu ia numele de «Dumnezeu Atotputernic» pentru a-Și manifesta în fața întregii omeniri firea cea dreaptă și maiestuoasă care nu îngăduie nicio jignire, El separă oamenii după felul lor, pune capăt acestei epoci a răului și încheie toată lucrarea planului de gestionare de șase mii de ani al lui Dumnezeu. Dumnezeu vrea ca noi să vedem nu numai că El este Stăpânul și Creatorul tuturor lucrurilor, ci că poate să servească și ca jertfa noastră pentru păcat și poate chiar să desăvârșească, să transforme și să purifice omenirea. Dumnezeu este Primul și Ultimul, iar faptele Sale minunate sunt de neînțeles pentru om. Ca atare, faptul că Dumnezeu ia numele de «Dumnezeu Atotputernic» este deosebit de semnificativ. În prezent, Duhul Sfânt ocrotește doar lucrarea făcută sub numele de Dumnezeu Atotputernic. Toți cei care acceptă lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și se roagă în numele lui Dumnezeu Atotputernic pot primi lucrarea Duhului Sfânt și furnizarea apei vii a vieții. Bisericile din Epoca Harului au devenit sumbre și pustii – credința adepților lor devine rece, predicile lor sunt lipsite de substanță, sunt impasibili când se roagă și tot mai mulți sunt seduși de tendințele lumești. Sursa problemelor lor constă în faptul că Dumnezeu îndeplinește o nouă lucrare, iar lucrarea Duhului Sfânt s-a mutat de la bisericile din Epoca Harului la bisericile din Epoca Împărăției. Nu au reușit să țină pasul cu urmele Mielului, nu au reușit să accepte lucrarea de judecată a lui Dumnezeu Atotputernic și, ca atare, nu pot câștiga provizia apei vii a vieții și trebuie să se tăvălească în întuneric fără nicio ieșire.”

Citind cuvântul lui Dumnezeu și ascultând părtășia surorii, am obținut o înțelegere mai profundă a semnificației faptului că Dumnezeu ia nume diferite în epoci diferite. Am dobândit, de asemenea, cunoștințe despre lucrarea de judecată a lui Dumnezeu și despre firea pe care El o exprimă în zilele de pe urmă – acest lucru este crucial pentru eliberarea noastră de legăturile păcatului și pentru mântuirea noastră de către Dumnezeu! După cum s-a dovedit, motivul pentru care nu mă simțisem aprovizionată ascultând predici în ultimii ani și pentru care credința fraților și surorilor mele devenise slabă, iar predicile erau lipsite de substanță, era că lucrarea Duhului Sfânt se preschimbase deja: Duhul Sfânt ocrotește acum doar lucrarea făcută sub numele de Dumnezeu Atotputernic. Pentru că nu acceptaserăm noul nume al lui Dumnezeu și nu ținuserăm pasul cu urmele Mielului, căzuserăm în întuneric. Doar atunci am știut în inima mea că Dumnezeu Atotputernic este cu adevărat Domnul Isus întors.

Mai târziu, frații și surorile mele au avut părtășie cu mine despre cum să discern bisericile adevărate de cele mincinoase, cum să deosebesc lucrarea Duhului Sfânt de lucrarea Satanei și alte aspecte ale adevărului. Am beneficiat mult de aceste părtășii. De fiecare dată când mă reuneam cu frații și surorile mele pentru a viziona filme și videoclipuri evanghelice, mă simțeam împlinită spiritual și un sentiment de pace și siguranță îmi umplea inima. Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic nu numai că au rezolvat multe nelămuriri pe care le aveam înainte în credința mea în Domnul, ci au și rezolvat multe probleme pe care le aveam în viața mea. De asemenea, am recăpătat acel sentiment de credință pe care-l aveam când am început să cred în Domnul. M-am bucurat că Dumnezeu m-a ales să Îi accept lucrarea din zilele de pe urmă și am început să țin pasul cu urmele Mielului. Acum, citesc zilnic cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Cu cât citesc mai mult, cu atât simt mai mult lumina umplându-mi inima și sunt absolut sigură, din

adâncul inimii mele, că al lui Dumnezeu Atotputernic cuvânt este adevărul și este glasul lui Dumnezeu. Am fost pe deplin convinsă că Dumnezeu S-a arătat și lucrează acum ca Dumnezeu Atotputernic, am acceptat numele lui Dumnezeu Atotputernic și m-am alăturat oficial Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Îi mulțumesc lui Dumnezeu Atotputernic pentru că m-a mântuit!

Note de subsol:

a. În textul original „care este".

16. Cuvântul lui Dumnezeu este puterea mea

de Jingnian, Canada

Am urmat credința familiei mele în Domnul de când eram copilă și adesea citeam Biblia și participam la întruniri. După ce m-am căsătorit, i-am transmis Evanghelia Domnului Isus soacrei mele și, după ce soacra mea a început să creadă în Domnul, nu și-a mai pierdut cumpătul când s-au întâmplat lucruri și nici nu a mai acționat în întregime din cauza capriciilor sale în lucrurile pe care le-a făcut, iar relațiile din familia noastră au început să se îmbunătățească. Soțul meu a văzut schimbarea în mama lui, așa că a început și el să creadă în Domnul în 2015, și a mers cu mine la biserică în fiecare săptămână. Când am văzut că familia mea era în pace după acceptarea Evangheliei Domnului, am știut că acesta era harul Domnului și I-am mulțumit din adâncul inimii.

Într-o zi de februarie, în 2017, în timp ce eram la lucru, o clientă m-a văzut și a devenit foarte entuziasmată. M-a tras deoparte și mi-a spus: „Semeni foarte mult cu o prietenă de-a mea. Pot să-ți fac cunoștință cu ea? Tocmai a venit din Canada și nu prea cunoaște multă lume, deci, dacă ai timp, ar fi bine dacă ați putea vorbi.” Am fost foarte surprinsă când am auzit asta și m-am gândit: ar putea să se întâmple așa ceva? Prietena ei chiar seamănă atât de mult cu mine? Însă mi-am dat seama că toate lucrurile poartă bunele intenții ale Domnului și că a-i ajuta cu afecțiune pe alții este, de asemenea, una dintre învățăturile Domnului, așa că am fost de acord cu rugămintea ei. Câteva zile mai târziu, am cunoscut-o pe prietena ei, Xiao Han. Xiao Han chiar îmi semăna foarte mult. Oamenii care ne vedeau ne întrebau dacă suntem surori gemene. Nu știu dacă s-a întâmplat pentru că semănam atât de mult sau pentru că aranjamentele Domnului erau în spatele lucrurilor, dar, când am văzut-o, m-am simțit imediat foarte apropiată de ea.

După ce ne-am întâlnit de mai multe ori, eram ca surorile care puteau să vorbească despre orice. Ceea ce m-a surprins cel mai mult a fost că, prin Xiao Han, am auzit Evanghelia Domnului Isus cel reîntors în zilele de pe urmă…

Într-o zi, Xiao Han m-a dus la casa mătușii ei, unde mătușa sa ne-a învățat Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu Atotputernic. Ea ne-a cerut să citim cuvintele exprimate de Dumnezeu în zilele de pe urmă și ne-a comunicat voia lui Dumnezeu în facerea lui Adam și a Evei, gândurile și intențiile lui Dumnezeu când l-a chemat pe Noe să construiască arca, felul în care inima lui Dumnezeu a suferit când i-a distrus pe oamenii din vremea lui Noe, și altele. Ea a spus că aceste taine sunt dezvăluite în cuvintele lui Dumnezeu exprimate în zilele de pe urmă și că, fără ele, nimeni nu ar putea înțelege aceste taine. Am crezut-o, pentru că numai Dumnezeu Însuși putea să explice gândurile din spatele acțiunilor Sale. Dacă Dumnezeu nu ar fi venit personal să vorbească și să lucreze, cine altcineva ar fi putut să explice în mod clar gândurile și intențiile lui Dumnezeu? Am fost profund atrasă de cuvintele lui Dumnezeu și am hotărât să cercetez serios lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Pe măsură ce-am cercetat, am pus multe întrebări pe care nu le înțelesesem când am citit Biblia, iar mătușa lui Xiao Han mi-a dat răspunsuri pe baza cuvintelor lui Dumnezeu Atotputernic. Răspunsurile au fost foarte amănunțite și clare și ușor de înțeles pentru mine. Pe măsură ce am citit mai mult din cuvântul lui Dumnezeu, întrebările și confuzia din inima mea și-au găsit încet rezolvare, iar eu am înțeles că lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă este lucrarea judecării prin cuvintele Lui, care îndeplinește profeția din Biblie potrivit căreia „**Înceapă judecata chiar de la Casa lui Dumnezeu**” (1 Petru 4:17). Această etapă a lucrării lui Dumnezeu este o intensificare și aprofundare a lucrării Domnului Isus și este ultima etapă din

lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă de a purifica și a mântui omenirea. După ce am cercetat o perioadă, am fost sigură că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus Cel reîntors, am acceptat cu bucurie lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă și am început să particip la întâlniri cu frații și surorile mele.

Într-o dimineață, la puțin timp după trei luni, mă întâlneam cu surorile mele ca de obicei când, brusc, telefonul meu a început să scoată un sunet. L-am deschis și am văzut o notificare cum că cineva încerca să-mi localizeze poziția folosindu-mi iPhone-ul. Am fost foarte surprinsă și nu am știut ce se petrecea, dar, imediat după aceea, soțul meu mi-a trimis un mesaj prin WeChat, întrebându-mă: „Unde ești?" Când m-am uitat la mesaj, am ezitat, pentru că mi-am amintit că soțul meu s-a dus la o întâlnire a bisericii cu mai mult de o lună în urmă și mi-a spus că pastorul zisese multe lucruri negative despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și-i avertizase pe credincioși să fie cu ochii în patru și să nu aibă niciun contact cu oamenii din Fulgerul de la Răsărit. La acea vreme, m-am temut că soțul meu avea să fie bulversat de către pastor și de către prezbiter și că zvonurile lor aveau să-l întoarcă împotriva Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Am vrut să aștept până să înțeleg mai mult din adevăr și să pot să confirm cu ușurință lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă pentru a propovădui soțului meu Evanghelia, așa că nu am îndrăznit niciodată să-i povestesc despre întâlnirile mele cu surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Gândindu-mă la asta, i-am răspuns: „Sunt în drum spre muncă." Dar, când m-am gândit din nou la asta, am simțit că ceva este în neregulă. „El nu-mi trimite niciodată mesaj la ora asta. De ce-mi trimite dintr-odată un mesaj astăzi și mă-ntreabă unde sunt? Ce se întâmplă?"

Când am ajuns acasă de la muncă în seara aceea, l-am văzut pe soțul meu stând pe pat și privindu-mă furios. Soțul meu găsise cărțile cuvântului

lui Dumnezeu pe care le-am ascuns acasă și le expusese pe birou. Am fost foarte surprinsă să văd toate acestea, dar înainte să am timp să mă gândesc la cum să reacționez, soțul meu m-a întrebat: „Când ai început să crezi în Dumnezeu Atotputernic? Pe internet sunt o mulțime de știri negative despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, nu știi? M-ai mințit astăzi. Nu erai în drum spre muncă dimineață. Unde erai?” I-am răspuns cam cu furie: „Deci tu ești cel care mi-a făcut telefonul să mă avertizeze că cineva încerca să mă localizeze în dimineața asta!” El a spus: „Dimineață, în pauza de lucru, am vrut să știu unde ești, așa că ți-am căutat poziția și am descoperit că nu ești unde ai spus că ești.” El și-a îndulcit tonul și a continuat: „Guvernul chinez a spus că limitele dintre bărbați și femei sunt neclare printre credincioșii în Dumnezeu Atotputernic și, în plus, au fost și mai multe informații negative. Poți, te rog, să nu-i mai contactezi? Ar fi mult mai bine dacă doar te-ai duce la întrunirile de la biserică, iar eu aș putea să vin cu tine în fiecare săptămână. De ce ții legătura cu ei?” După ce a terminat, a intrat pe internet și a găsit o mulțime de informații negative despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic pe care să le citesc. După ce am citit aceste zvonuri nefondate, am fost foarte furioasă și am spus: „Oamenii aceștia nu au avut niciodată vreo legătură cu Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. De ce comentează despre ea? Aceste cuvinte sunt complet neîntemeiate, sunt vorbe în vânt. Acestea sunt minciuni și zvonuri. Nu sunt deloc de încredere! În ultimele câteva luni, m-am aflat în preajma fraților și surorilor din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și ceea ce am văzut este că ei se îmbracă simplu și onorabil și că se comportă și vorbesc într-un mod respectabil. Frații și surorile lor respectă limitele și interacționează principial. Nu sunt deloc așa cum îi prezintă zvonurile răspândite de PCC, de pastori și de prezbiteri. Decretul administrativ pentru Epoca Împărăției, emis de Dumnezeu Atotputernic, afirmă clar: «**Omul are o fire coruptă și, în plus, este**

stăpânit de emoții. Ca atare, este absolut interzis ca doi membri de sex opus să lucreze împreună neînsoțiți atunci când slujesc lui Dumnezeu. Orice persoană descoperită făcând acest lucru va fi expulzată, fără excepție – și nimeni nu este scutit» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cele zece decrete administrative care trebuie respectate de aleșii lui Dumnezeu în Epoca Împărăției”). Dumnezeu este sfânt și drept și nimic nu detestă mai mult decât atunci când oamenii preacurvesc. Deci, Dumnezeu a emis decrete administrative pentru poporul Său ales și oricine le încalcă va fi dat afară din Biserică. Frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic respectă cu strictețe decretele administrative ale lui Dumnezeu și nimeni nu îndrăznește să le încalce. Asta este ceea ce am văzut și trăit personal. Zvonurile răspândite de PCC, de pastori și de prezbiteri, cum că limitele dintre bărbații și femeile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic sunt neclare sunt doar zvonuri și defăimare.” Dar, indiferent ce spuneam, soțul meu nu voia să asculte, și a insistat să nu mă mai întâlnesc cu frații și surorile mele. Am început să am sentimente negative când am văzut atitudinea încăpățânată a soțului meu, căci aici, în străinătate, îl cunoșteam doar pe soțul meu și nu voiam să mă cert cu el. Pe de altă parte, îmi era teamă că avea să le spună pastorului și familiei mele din China, fapt care mi-ar fi adus doar și mai multe probleme. Așadar, când a insistat să nu mă duc la întâlniri, am fost de acord, dar am spus că vreau să continuu să citesc cuvântul lui Dumnezeu acasă, iar el a încuviințat. Și astfel, furtuna s-a potolit pentru moment.

Au fost multe lucruri pe care nu le-am înțeles când am citit cuvântul lui Dumnezeu acasă, așa că mi-am folosit telefonul mobil ca să-mi contactez sora când soțul meu era la muncă, fapt care mi-a permis să-mi continuu întâlnirile cu surorile mele. De asemenea, i-am povestit surorii mele că soțul meu mă împiedica să merg la întâlniri, după care sora mi-a

citit un pasaj din cuvântul lui Dumnezeu: „**În fiecare stadiu al lucrării pe care Dumnezeu o face în interiorul oamenilor, la exterior pare că sunt interacțiuni între oameni, ca și cum s-ar fi născut din aranjamente sau intervenții umane. Dar, în spatele scenei, fiecare etapă a lucrării și tot ceea ce se întâmplă reprezintă un pariu făcut de Satana în fața lui Dumnezeu și cere oamenilor să rămână fermi în mărturia lor față de Dumnezeu. Luați ca exemplu pe Iov, când a fost judecat: în spatele scenei, Satana făcea un pariu cu Dumnezeu și ceea ce i s-a întâmplat lui Iov au fost faptele și intervenția oamenilor. În spatele fiecărui pas pe care Dumnezeu îl face în voi este pariul Satanei cu Dumnezeu – în spatele acestui tot este o luptă. […] Când Dumnezeu și Satana se luptă în regatul spiritual, cum ar trebui să-L mulțumești pe Dumnezeu și cum ar trebui să rămâi ferm în mărturia față de El? Ar trebui să știi că tot ceea ce ți se întâmplă este o mare încercare și timpul când Dumnezeu are nevoie de tine pentru a da mărturie**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Numai iubirea față de Dumnezeu este credința adevărată în Dumnezeu”). Sora mea mi-a comunicat: „Când întâlnim un astfel de mediu aproape imediat după acceptarea lui Dumnezeu Atotputernic, din afară pare că familia noastră ne oprește și nu ne lasă să mergem la întâlniri, dar dacă cercetăm chestiunea prin cuvântul lui Dumnezeu, în spatele acesteia este perturbarea Satanei, deoarece aceasta este o bătălie spirituală. Dumnezeu vrea să ne mântuiască, dar Satana nu vrea să permită să se întâmple așa ceva, așa că-L urmărește pe Dumnezeu ca să ne tulbure și-i folosește pe oamenii din jurul nostru ca să ne oprească să venim înaintea lui Dumnezeu. Scopul Satanei este să ne distrugă relația normală cu Dumnezeu, să ne facă să ne simțim negativi și slabi, astfel încât să-L părăsim și să-L trădăm pe Dumnezeu și, în cele din urmă, să revenim la stăpânirea sa și să pierdem șansa de a fi mântuiți de Dumnezeu. Așadar, trebuie să ne deprindem cu

discernământul, să cercetăm lucrurile potrivit cuvintelor lui Dumnezeu, să ne dăm seama de trucurile Satanei, să ne rugăm mai mult și să ne bazăm pe Dumnezeu, să avem credință sinceră în Dumnezeu și să vedem acțiunile Lui prin credința noastră!” După ce am auzit cuvântul lui Dumnezeu și părtășia surorii mele, mi-am dat seama deodată: „Soțul meu mă oprește din a crede în Dumnezeu și a-L urma deoarece Satana îl folosește ca să mă tulbure și să mă facă să-L trădez pe Dumnezeu, care e același lucru cu încercarea pe care a trăit-o Iov. Satana a încercat toate mijloacele pe care le știa ca să-l ispitească pe Iov. L-a făcut să-și piardă bogăția imensă, turmele de vite și de oi, l-a umplut de bube oribile, dar i-a și folosit pe prietenii lui Iov ca să-l tulbure și să-l atace, și chiar i-a folosit nevasta ca să-l ispitească pe Iov să-L abandoneze pe Dumnezeu și să moară. Cu aroganță, Satana a încercat să distrugă credința lui Iov în Dumnezeu și să-l facă să Îl nege și să Îl respingă pe Dumnezeu. Satana este într-adevăr rău și mârșav!” Când m-am gândit la asta, inima mi-a fost plină de scârbă față de Satana, dar apoi mi-am zis: „Deși Satana a încercat frenetic să-l distrugă pe Iov, nu l-ar fi rănit niciodată pe Iov dacă Dumnezeu nu i-ar fi permis, deci nu înseamnă asta că și situația prin care trec se află tot în mâinile lui Dumnezeu? Câtă vreme Îl respect cu adevărat pe Dumnezeu și mă bazez pe El, Dumnezeu mă va călăuzi cu siguranță pentru a birui ispitele Satanei.” Gândul acela mi-a dat și mai multă credință în Dumnezeu, iar eu am devenit hotărâtă să păstrez legătura cu surorile mele și să-mi continuu întâlnirile și părtășia cu ajutorul telefonului mobil.

Într-o noapte, mi-am pus telefonul pe masă și nu m-am așteptat ca soțul meu să-l ia și să se uite prin istoricul conversației mele cu sora mea. El mi-a spus foarte furios: „Încă mai ții legătura cu ei și discuția ta a durat două ore.” Apoi, mi-a arătat mai multe informații negative pe internet. De asemenea, a folosit diverse modalități pentru a mă supraveghea și a mă

împiedica să iau legătura cu sora mea pe telefon. Mi-am pierdut din nou viața bisericească și nu am putut să primesc ajutor din partea surorii mele. După aceea, soțul meu a continuat să-mi trimită zvonurile pe care le găsea online, și m-a tulburat și m-a împiedicat să iau legătura cu frații și surorile mele. Persecuția și piedicile soțului meu m-au făcut nefericită și, inconștient, am început să mă simt din nou slabă: „De ce soțul meu se opune atât de mult credinței mele în Dumnezeu Atotputernic? Vreau doar să cred în Dumnezeu, de ce este așa de greu? Când voi putea să cred în Dumnezeu, fără atâta tulburare? Aceasta va fi viața mea de acum încolo?” Când m-am gândit la asta, am încercat să nu plâng, dar nu am putut și m-am simțit mai ales singuratică și neajutorată. Nu știam cum aș fi putut să continuu și nu pot să număr de câte ori am plâns din cauza acestui sentiment. În nefericirea mea, tot ce am putut să fac a fost să mă rog lui Dumnezeu: „Dumnezeule! Nu știu ce să fac în fața persecuției soțului meu, nu știu cum să trăiesc acest lucru, dar cred că, indiferent de mediu, Tu ai intențiile Tale bune. Îți cer îndrumarea și credința să experimentez acest lucru.”

În mod miraculos, în momentul în care m-am rugat, am primit două pasaje din cuvântul lui Dumnezeu, de la sora mea: „**Satana se află în război cu Dumnezeu, ținându-se scai după El. Obiectivul său este să dărâme întreaga lucrare pe care Dumnezeu vrea s-o facă, să-i ocupe, să-i controleze și să-i elimine complet pe cei pe care îi vrea Dumnezeu. Dacă nu sunt eliminați, atunci ei ajung în posesia Satanei pentru a fi folosiți de el – acesta este obiectivul său**” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul IV”). „**Trebuie să ai curajul Meu în tine și trebuie să ai principii când te confrunți cu rudele care nu cred. Dar, de dragul Meu, nu trebuie să cedezi în fața niciunei forțe întunecate. Bizuie-te pe înțelepciunea Mea pentru a merge pe calea perfectă; nu**

permite niciuneia dintre conspirațiile Satanei să preia controlul. Depune toate eforturile pentru a-ți pune inima înaintea Mea, iar Eu te voi alina și îți voi aduce pace și fericire” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Capitolul 10). Prin cuvintele lui Dumnezeu, am dobândit un oarecare discernământ privind intențiile rele ale Satanei. Dumnezeu lucrează pentru a-i mântui pe oameni, în timp ce Satana încearcă să distrugă lucrarea lui Dumnezeu și concurează cu El pentru oameni, așadar, răspândește anumite zvonuri pe internet pentru a-i bulversa și înșela pe oameni și, de asemenea, ne folosește familiile ca să ne împiedice și să ne tulbure și să facă imposibil ca noi să venim înaintea lui Dumnezeu și să fim mântuiți. Soțul meu a fost orbit de zvonurile răspândite de Satana pentru că el nu știa adevărul, de aceea a încercat să mă împiedice să cred în Dumnezeu, iar Satana a profitat și de slăbiciunea mea ca să mă constrângă și să-mi facă rău. Satana a știut că slăbiciunea mea fatală era afecțiunea romantică, așa că m-a atacat prin afecțiunea pentru soțul meu, obligându-mă să aleg să mențin pacea familiei mele din cauza grijii față de sentimentele mele trupești și să renunț la a-L urma pe Dumnezeu, făcându-mă astfel să abandonez adevărata cale și să-mi pierd șansa de a fi mântuită de Dumnezeu. Satana este într-adevăr mârșav! În același timp, L-am simțit pe Dumnezeu mângâindu-mă cu ale Lui cuvinte, încurajându-mă să nu mă predau forțelor întunecate ale Satanei și arătându-mi calea spre practică. Dumnezeu a spus: „**Bizuie-te pe înțelepciunea Mea pentru a merge pe calea cea perfectă.**” În mediul meu actual, cum puteam să folosesc înțelepciunea suplimentară pe care mi-a dat-o Dumnezeu ca să particip la întâlniri? Mi-am adus aminte că, ultima dată, soțul meu îmi folosise telefonul ca să mă localizeze, așa că nu mă puteam duce din nou acasă la sora mea și nu-mi puteam folosi telefonul ca să am întâlniri cu ea, dar puteam să mă duc în zona de restaurante și fast food-uri pe care le vizitează

în mall. Dacă soțul meu ar fi întrebat din nou, i-aș fi putut spune că făceam cumpărături la mall. Așadar, cu îndrumarea lui Dumnezeu, am putut să mă întâlnesc din nou cu sora mea. După aceea, odată ce sora mea mi-a înțeles dificultățile, a avut părtășie cu mine despre cuvântul lui Dumnezeu și m-a mângâiat și m-a încurajat. Odată ce am înțeles adevărul, negativitatea mea și-a găsit rapid rezolvarea.

Într-o zi, când m-am întors acasă de la serviciu, am vrut să citesc mai mult din cuvântul lui Dumnezeu, dar când am căutat prin sertarele și dulapurile unde-mi pusesem cărțile din cuvântul lui Dumnezeu, nu le-am putut găsi. Am fost foarte neliniștită și m-am gândit: „Vai, nu, cred că soțul meu mi-a aruncat cărțile. Este o persoană foarte precaută, deci cu siguranță nu le-ar fi aruncat într-un coș de gunoi, unde să le pot găsi. Dacă le-a luat la biroul lui ca să le arunce, atunci chiar nu le voi găsi.” Gândul m-a făcut nefericită și n-am știut ce să fac.

Câteva zile mai târziu, când m-am dus cu soțul meu ca să-și dea examenul pentru permisul de conducere, m-am întâlnit cu una dintre surorile mele. În secret, i-am spus că-mi dispăruseră cărțile despre cuvântul lui Dumnezeu. Ea mi-a spus să mă rog mai mult, să mă bazez pe Dumnezeu și să le caut din nou, cu atenție. Dumnezeu stăpânește și conduce toate lucrurile, mi-a spus ea, deci, faptul că soțul meu le aruncase sau nu era în mâinile lui Dumnezeu, iar eu nu ar trebui să-i permit imaginației mele să mă grăbească să judec. Când am ajuns acasă, i-am trimis mesaj unei alte surori, care mi-a spus același lucru. Cu o astfel de părtășie din partea amândurora, am crezut că, în spatele acestei situații, trebuie să fie bunele intenții ale lui Dumnezeu. Îmi folosea Dumnezeu surorile ca să-mi amintească? Apoi, mi-am adus aminte de un pasaj din cuvântul lui Dumnezeu: „**Dumnezeu Atotputernic domină toate lucrurile și evenimentele! Atât timp cât în inimile noastre privim la El în orice**

moment și intrăm în duh și avem părtășie cu El, El ne va arăta toate lucrurile pe care le căutăm și voia Lui ne va fi dezvăluită cu siguranță. Inimile noastre vor fi bucuroase și împăcate, stabile, cu o claritate perfectă” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Capitolul 7). Din cuvântul lui Dumnezeu am înțeles că Dumnezeu e mereu acolo pentru oameni ca aceștia să se bazeze pe El și să găsească ajutor. Atunci când oamenii au probleme și nu au nicio cale de scăpare, câtă vreme apelăm cu sinceritate la Dumnezeu, Dumnezeu ne va lumina, ne va îndruma și ne va ajuta să trecem peste dificultățile noastre. Mulțumită luminării și călăuzirii cuvintelor lui Dumnezeu, credința mea în El a fost întărită din nou, iar eu am avut o cale de a practica. De asemenea, am înțeles că, în privința pierderii cărților mele despre cuvântul lui Dumnezeu, nu aveam să le găsesc niciodată dacă mă bazam numai pe propriul efort. Dumnezeu este atotputernic și, câtă vreme mă bazam pe Dumnezeu și-L respectam și apoi le căutam practic, aveam încredere că Dumnezeu mă va călăuzi și mă va ajuta. Așadar, am venit înaintea lui Dumnezeu și m-am rugat sincer: „Dumnezeule! Nu-mi găsesc cărțile despre cuvântul Tău. La început, m-am bazat doar pe noțiunile și imaginația mea ca să ghicesc unde ar putea fi, m-am purtat temperamental și nu Te-am pus mai presus de toate și nu mi-am dat seama că totul este sub controlul Tău. Acum îmi doresc să Te respect și să-Ți încredințez această chestiune și apoi să cooperez, căutând din nou. Dacă voi găsi sau nu cărțile, e un lucru permis de Tine. Îți cer călăuzirea.”

După ce m-am rugat, brusc am avut dorința de a mă duce în camera de depozitare, ca să găsesc o pereche de pantofi. Când am îngenuncheat în camera de depozitare pentru a-i lua, am dat din întâmplare peste o pungă albă și, deodată, o noțiune foarte clară mi-a apărut în minte: cărțile despre cuvântul lui Dumnezeu sunt în pungă. Când am luat punga și m-am uitat,

era adevărat! Am fost surprinsă și încântată și nu m-am putut abține să nu strig: „Mulțumesc lui Dumnezeu! Mulțumesc lui Dumnezeu!” Mi-am dat seama că am fost îndrumată către cărți de Dumnezeu. Am văzut cu adevărat că totul este sub controlul lui Dumnezeu, că Dumnezeu chiar aranjează gândurile și noțiunile în inima oamenilor și că, atunci când ne bazăm pe El și-L respectăm, nimic nu este de fapt dificil. Apoi, am luat repede cărțile înapoi în dormitor și le-am pus în sertarul meu. În seara aceea, când soțul meu s-a întors, a descoperit că găsisem cărțile pe care le-a ascuns în camera de depozitare și mi-a cerut să i le dau. De data aceasta, m-am bazat sincer pe Dumnezeu și L-am rugat să-mi dea încredere și putere și am refuzat să mai fac un compromis cu el. Când mi-a văzut hotărârea, nu a mai insistat.

Mai târziu, pentru a-mi fi mai ușor să particip la întâlniri și să practic devotamentul spiritual, sora mea mi-a dat un telefon special pentru a asculta predicile, iar ea, de asemenea, descărcase pe acesta mai multe cărți despre cuvântul lui Dumnezeu. Odată, când mi-am schimbat rucsacul, l-am lăsat fără să vreau acasă, iar soțul meu a aflat că aveam din nou întâlniri. El mi-a trimis un mesaj, întrebându-mă: „De ce mai ții legătura cu ei? De ce te duci în secret la întâlniri?” Am fost furioasă și îngrijorată când am văzut mesajul, dar mi-am amintit de experiențele mele din trecut, cum de fiecare dată când soțul meu a încercat să mă împiedice sau să mă persecute, mereu am făcut compromisuri, m-am retras sau m-am simțit negativă și slăbită și că a mă baza pe Dumnezeu și a fi mărturie pentru El îmi lipseau cel mai mult. De data aceasta, nu puteam să mă predau Satanei. Am vrut să mă bazez pe Dumnezeu, să-L respect, să-l biruiesc pe Satana prin credință și să mărturisesc ferm pentru Dumnezeu. M-am gândit la cuvintele lui Dumnezeu: „**Indiferent unde, când, ori cât de nefavorabil va fi mediul înconjurător, te voi face să vezi limpede, iar inima Mea îți va fi dezvăluită, dacă te vei uita la Mine cu a ta; astfel, vei alerga pe drumul**

din față și nu te vei rătăci niciodată” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Capitolul 13). Așadar, m-am rugat lui Dumnezeu: „Dumnezeule! Astăzi, Tu m-ai ales și m-ai făcut să-Ți urmez pașii. Dacă nu urmez cu toată puterea mea, dacă mă compromit cu Satana, îmi voi pierde șansa la mântuire. Dumnezeule! Doresc să-Ți încredințez greutățile mele actuale. Nu contează dacă soțul meu îi spune familiei mele sau pastorului despre credința mea în Dumnezeu Atotputernic și, orice îmi va face, mă voi supune. De data aceasta, mă voi baza pe Tine ca să mărturisesc ferm pentru Tine și să-l umilesc pe Satana.”

După ce m-am rugat, am început să mă simt mult mai liniștită. Mi-am luat telefonul și i-am răspuns: „Da, mă duc din nou la întâlniri. Haide să ne așezăm mâine și să discutăm cu adevărat despre asta.” Odată ce i-am trimis mesajul, tot am avut un sentiment de rafinare în inima mea: de ce sunt tulburată de fiecare dată când vreau să urmăresc serios adevărul? Apoi, m-am gândit la experiența lui Iov despre care surorile avuseseră de multe ori părtășie cu mine. Și m-am gândit și la ce a spus Dumnezeu: „**Și ce a făcut Dumnezeu când Iov a fost supus la acest chin? Dumnezeu a observat și a urmărit și a așteptat rezultatul. În timp ce Dumnezeu a observat și a privit, cum S-a simțit? S-a simțit îndurerat, desigur**” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Lucrarea lui Dumnezeu, firea lui Dumnezeu și Dumnezeu Însuși II”). Am cântărit cuvintele lui Dumnezeu și m-am gândit la experiența lui Iov. El și-a petrecut viața temându-se de Dumnezeu și ferindu-se de rău, dar Satana nu era mulțumit să-L lase pe Dumnezeu să-l câștige pe Iov și, astfel, l-a ispitit de multe ori. Pe măsură ce Satana îl ispitea pe Iov, Dumnezeu observa și urmărea totul, iar Dumnezeu i-a impus Satanei o limită strictă: Satana nu putea să-i ia viața lui Iov, garantând prin aceasta siguranța lui Iov. Acest lucru ne arată că Dumnezeu prețuiește oamenii, că nu vrea ca noi să suferim și că nu speră să ne vadă cum cădem sub influența Satanei și

suntem răniți de Satana. Și Dumnezeu a avut intențiile Sale bune când i-a permis Satanei să-l ispitească pe Iov. Dumnezeu a sperat să-l folosească pe Iov pentru a dobândi mărturia și a desăvârși credința lui Iov și ascultarea lui față de Dumnezeu. Situația mea nu era aceeași acum? Deși Satana m-a ispitit de multe ori, Dumnezeu nu m-a părăsit niciodată și m-a călăuzit în prezent. Dumnezeu a aranjat aceste circumstanțe în speranța că voi crește în viață, voi mărturisi ferm pentru El și-l voi umili pe Satana. Mi-am simțit credința în Dumnezeu și am fost hotărâtă să mă supun aranjamentelor lui Dumnezeu, să rămân cu Dumnezeu și să nu mai fac niciodată compromisuri cu Satana.

În seara următoare, când am ajuns acasă de la serviciu, soțul meu era deja acolo, așteptându-mă. Când m-am așezat, a spus: „Poți să nu mai crezi în Dumnezeu Atotputernic?” Apoi, a început să vorbească despre toate informațiile negative de pe internet, pe care mi le arătase despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. I-am răspuns: „Nu, nu o voi face. Ce știi cu adevărat despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic? Toate informațiile pe care le-ai văzut online sunt zvonuri născocite de PCC pentru a defăima, calomnia și condamna Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Niciunul dintre ele nu este adevărat. PCC este un partid politic ateu, disprețuiește adevărul și pe Dumnezeu, așa că născocește și răspândește frenetic tot felul de zvonuri pentru a-i deruta pe oameni. Acesta vrea cu aroganță să-i înșele pe oameni să I se împotrivească lui Dumnezeu și să le aducă moartea. Aceea este reaua intenție a PCC. Crezând în Dumnezeu, nu am făcut nimic rău și nici nu am făcut nimic pentru care să-mi cer scuze față de tine. Merg pe calea corectă în viață și am hotărât să continuu să merg pe calea aceasta. M-am gândit la asta și am decis că poți să-i suni pe pastor și pe predicatori și să-i lași să mă acuze în predicile lor și apoi să mă excludă din Biserică. De asemenea, poți să-i suni pe părinții mei și să le permiți să mă asalteze și să

persecute. Dar, indiferent ce faci, decizia mea nu se va schimba. Am acceptat lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și, prin citirea cuvântului lui Dumnezeu și experimentarea mediilor pe care le-a aranjat El, am hotărât că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus Cel reîntors, iar eu îmi voi respecta oricum alegerea.” Soțul meu a spus: „Îl trădezi pe Domnul, știi asta? Domnul ți-a dat atât de mult har. Cum poți să-L trădezi?” Eu i-am spus: „A crede în Dumnezeu Atotputernic nu înseamnă a-L trăda pe Domnul, înseamnă a urma pașii Mielului, pentru că Dumnezeu Atotputernic și Domnul Isus sunt același Dumnezeu. Tocmai datorită faptului că m-am bucurat atât de mult de harul Domnului Isus am știut că ar trebui să cercetez și să accept când am auzit vestea că Domnul Isus S-a întors astăzi. Acum, Domnul Isus a venit din nou întrupat pentru a exprima cuvinte noi și a explica lucrarea și voia lui Dumnezeu. Am auzit vocea lui Dumnezeu, așadar ar trebui să lucrez ca să o urmăresc, să mă duc la întâlniri și să răsplătesc iubirea lui Dumnezeu pentru mine.” Soțul meu a spus: „Bine, las-o baltă! Fă ce vrei! M-am gândit să-i povestesc pastorului tău și să-l pun să te aducă înapoi în Biserică și să-ți sun părinții, dar m-am temut că vor fi atât de furioși încât se vor îmbolnăvi. De acum înainte, crede ce vrei, nu mă voi implica.”

Când l-am auzit pe soțul meu spunând că nu va încerca să mă împiedice să mai cred în Dumnezeu Atotputernic, am fost foarte fericită. Am știut că aceasta este îndrumarea lui Dumnezeu și că inima și mintea soțului meu sunt, de asemenea, în mâinile lui Dumnezeu. Faptul că a putut spune astfel de cuvinte arată că toate lucrurile sunt stăpânite de Dumnezeu. Dumnezeu a fost Cel care a deschis calea pentru mine. Am văzut prin experiența mea că Dumnezeu îmi vrea inima și că, atunci când mă bazez cu adevărat pe El, Îl respect și risc totul pentru a-L mulțumi pe Dumnezeu, văd lucrarea lui Dumnezeu și că Dumnezeu m-a călăuzit și ajutat în tăcere. Mi-

am amintit cuvintele lui Dumnezeu: „**Ori de câte ori Satana corupe omul sau îi provoacă omului un rău nestăvilit, Dumnezeu nu stă cu mâinile în sân, nici nu-i înlătură și nici nu Se face că nu-i vede pe cei aleși de El. Dumnezeu înțelege cu o claritate desăvârșită tot ceea ce face Satana. Indiferent ce face Satana, indiferent ce tendință provoacă, Dumnezeu știe tot ceea ce încearcă acesta să facă și nu-i abandonează pe cei pe care i-a ales. În schimb, fără a atrage deloc atenția – în secret și în tăcere – Dumnezeu face tot ceea ce este necesar**” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul VI”). Am fost emoționată când am cântărit aceste cuvinte. M-am gândit la propriile experiențe și mi-am adus aminte cum, atunci când Satana l-a folosit pe soțul meu ca să-mi tulbure și să-mi persecute participarea la întâlniri, Dumnezeu a folosit părtășia fraților și a surorilor mele despre cuvintele lui Dumnezeu pentru a-mi permite să-mi dau seama de șiretlicul Satanei și să scap de negativitatea mea; când soțul meu mi-a ascuns cărțile despre cuvântul lui Dumnezeu și a încercat să mă oprească să cred în Dumnezeu, m-am bazat cu adevărat pe Dumnezeu și L-am respectat și am fost martora faptelor miraculoase ale lui Dumnezeu; când am devenit hotărâtă să rămân cu Dumnezeu și am fost dispusă să risc totul pentru a-L urma pe Dumnezeu, Satana a fost umilit și s-a retras. Prin experiențele mele, am văzut că Dumnezeu este cu adevărat cu mine și că El aranjează medii pentru mine în funcție de statura mea spirituală. Dumnezeu nu mi-a dat o povară insuportabilă. M-am gândit cum, în trecut, când nu-I dăruisem cu adevărat inima mea lui Dumnezeu, eram mereu preocupată de afecțiunea trupească, mă bazam pe metodele omenești ca să fac față problemelor și nu îndrăzneam să-l trădez pe Satana, rezultatul fiind acela că Satana a profitat de slăbiciunea mea și mi-a țintit punctul slab de nenumărate ori, m-a atacat la fiecare mișcare și m-a chinuit la nesfârșit. Dar, când m-am bazat cu adevărat pe Dumnezeu și am riscat totul, Dumnezeu a

deschis calea pentru mine, iar Satana a fost neajutorat, umilit și învins. După ce am experimentat acest mediu, am dobândit o înțelegere adevărată a atotputerniciei și suveranității lui Dumnezeu și a firii mele răzvrătite, credința și supunerea mea față de Dumnezeu au sporit, am reușit să discern uneltirile Satanei, am văzut natura rea și mârșavă a Satanei și ura adevărată pentru Satana s-a născut în mine. Am reușit să dobândesc aceste înțelegeri mulțumită îndrumării și luminării lui Dumnezeu și Îi sunt cu adevărat recunoscătoare lui Dumnezeu!

În această perioadă a experiențelor, am dobândit multe. M-am simțit slabă și negativă în timpul procesului, dar călăuzirea cuvântului lui Dumnezeu și sprijinul și ajutorul surorilor mele mi-au dat credința să biruiesc ispitele și atacurile Satanei și să supraviețuiesc până astăzi. Prin experiența mea reală, am văzut iubirea lui Dumnezeu și faptul că Dumnezeu m-a călăuzit și mi-a fost alături prin tot. Când ne dăruim cu adevărat inima lui Dumnezeu, Îl respectăm și ne bazăm pe El, vedem lucrările minunate ale lui Dumnezeu și ne depășim suferința. Pe viitor, doresc să experimentez mai mult din lucrarea lui Dumnezeu și să urmăresc adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu.

17. Eliberarea din încercuirea strânsă a Satanei

de Zhao Gang, China

Era un frig pătrunzător în noiembrie anul trecut în nord-estul Chinei, zăpada care cădea pe pământ nu se topea deloc și mulți dintre cei care ieșeau afară erau atât de înfrigurați încât își băgau mâinile la subraț și mergeau cu grijă, cu spatele aplecat. Cu o zi înainte, la primele ore ale dimineții, vântul bătea dinspre nord-vest când eu, cumnatul meu și soția lui, împreună cu vreo duzină de frați și surori, stăteam pe patul călduros din locuința mea. Toți aveau o copie din Biblie lângă ei și în mână fiecare ținea o copie a cărții conținând cuvintele lui Dumnezeu, Judecata începe cu Casa lui Dumnezeu. Două surori din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic aveau părtășie despre adevărul privind cele trei etape ale lucrării lui Dumnezeu. În timpul părtășiei, cele două surori desenau imagini ale celor trei etape ale lucrării: „Lucrarea lui Dumnezeu de mântuire a omenirii poate fi împărțită în trei etape. Din Epoca Legii în Epoca Harului și apoi în Epoca Împărăției, fiecare etapă a lucrării este mai înaltă și mai profundă decât etapa anterioară. Lucrarea înfăptuită în zilele de pe urmă este etapa finală a lucrării, în care Dumnezeu exprimă cuvinte pentru a judeca și curăți omul…” Am încuviințat din cap în timp ce ascultam, iar inimile noastre s-au umplut de lumină: cine ar fi crezut că planul de gestionare al lui Dumnezeu pentru mântuirea omenirii ar putea avea atât de multe taine! În afară de Dumnezeu Însuși, cine altcineva ar putea vorbi atât de clar despre tainele acestor trei etape ale lucrării lui Dumnezeu? Aceasta este cu adevărat lucrarea lui Dumnezeu! Am avut părtășie până în seara zilei următoare și întregul nostru grup și-a exprimat dorința de a căuta și a cerceta lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă.

După aceasta, cele două surori au avut părtășie despre adevărul privind semnificația întrupării lui Dumnezeu și noi ceilalți ascultam cu atenție când, dintr-odată, și-a făcut apariția conducătoarea bisericii noastre, Wang Ping. Imediat ce a intrat în casă, le-a arătat cu degetul pe cele două surori din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și m-a întrebat: „Ce fac acestea două?” Am vorbit deschis: „Sunt sora Zhang și sora Mu…” Dar, înainte să termin de vorbit, a spus cu o voce exasperată: „Cine sunt sora Zhang și sora Mu? Văd că sunt predicatoare ale Fulgerului de la Răsărit, sunt hoațe de oi…” După ce Wang Ping a terminat de vorbit, am rămas cu toții uluiți. Mi-am zis în sinea mea: „Sora Wang Ping vorbește aproape mereu despre iubirea aproapelui așa cum ne iubim pe noi înșine și despre iubirea față de vrăjmașii noștri; de ce vine astăzi aici și spune astfel de lucruri nerezonabile? De ce le judecă și le condamnă pe aceste două surori?” Reflectam la acest lucru când am auzit-o pe sora Zhang spunându-i calm lui Wang Ping: „Soră, nu există intenții ascunse în venirea noastră aici în această zi. Domnul Isus S-a întors deja. Vrem doar să-ți propovăduim Evanghelia lui Dumnezeu din zilele de pe urmă…” Wang Ping a întrerupt-o pe sora Zhang țipând: „Domnul S-a întors? Nici măcar noi, cei care slujim drept conducători, nu știm nimic despre întoarcerea Domnului, deci cum ați putea voi să știți ceva despre asta? Nu este posibil! Domnul Isus a spus: «**Toţi cei ce au venit înaintea Mea sunt hoţi şi tâlhari; dar oile nu i-au ascultat**» (Ioan 10:8). Trebuie să plecați amândouă chiar acum și să nu vă mai întoarceți niciodată aici.” Când am auzit-o pe Wang Ping spunând asta, m-am simțit dezgustat în sinea mea: predicile ei sunt de obicei atât de raționale și de bine argumentate; cum este posibil să fie atât de lipsită de compasiune dintr-odată? Așa că am întrebat-o pe Wang Ping: „Soră Wang, este târziu. Unde vrei să meargă? Domnul ne învață că trebuie să ne iubim vrăjmașii, ca să nu mai vorbesc despre aceste două surori care cred în Dumnezeu. Dacă

le tratăm în acest mod, nu am semăna nicidecum cu niște credincioși în Domnul…” Dar până să termin ce aveam de spus, Wang Ping a apucat-o cu nerăbdare pe soția cumnatului meu de mână și i-a spus ei și soțului ei: „Dacă Zhao Gang nu vrea ca aceste două femei să plece, atunci să plecăm. Nu le mai ascultați!” I-a înșfăcat apoi furioasă pe cei doi și a plecat.

După plecarea lor, sora Mu s-a întors spre noi și a întrebat: „Frați și surori, ce părere aveți despre scena la care tocmai am asistat? Haideți să discutăm împreună despre asta.” Frații și surorile s-au întors cu toții spre mine, fără să spună vreun cuvânt. Am spus cu sinceritate: „Soră, după ce am citit cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic în ultimele două zile și după ce am ascultat părtășia ta, cred cu fermitate că aceste cuvinte ale lui Dumnezeu Atotputernic sunt adevărul și că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors. Totuși, lucrurile spuse de Wang Ping nu sunt lipsite de temei. La urma urmei, este conducătoarea noastră și crede de mult timp în Domnul. Cunoaște temeinic Biblia și a muncit și s-a sacrificat mereu pentru Domnul. Dacă Domnul S-a întors, ar trebui să fie prima care află.” Sora Zhang a răspuns cu blândețe: „Oamenii cred că întoarcerea lui Dumnezeu ar trebui să fie dezvăluită mai întâi conducătorilor, care le spun apoi credincioșilor despre ea, dar există oare vreo bază în cuvintele Domnului pentru acest tip de gândire? Este el conform cu adevărul și cu faptele lucrării lui Dumnezeu? Domnul Isus a spus: «**Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, iar ele Mă urmează**» (Ioan 10:27). «**Cel ce are urechi, să audă ce zice bisericilor Duhul!**» (Apocalipsa 2:7). Domnul Isus ne spune clar că, la venirea Sa, va rosti fără îndoială cuvinte și va exprima adevărul și toți cei care aud glasul lui Dumnezeu și apoi caută și îl acceptă vor întâmpina întoarcerea Domnului și vor fi ridicați înaintea lui Dumnezeu. A spus Domnul că îl va lumina pe vreun conducător cu aflarea venirii Sale atunci când Se va întoarce? Nu, nu a spus așa ceva. Prin urmare, această

opinie a oamenilor pur și simplu îi induce în eroare și îi înșală și, dacă așteaptă ca Domnul să-i lumineze potrivit acestei afirmații, atunci ei doar așteaptă pasiv venirea sfârșitului. Să vedem ce se spune în cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic a spus: «**Sunt alții, mai mulți, care cred că, indiferent de noua lucrare a lui Dumnezeu, ea trebuie să fie verificată prin profeții și că, în fiecare etapă a unei astfel de lucrări, toți cei care Îl urmează cu o inimă „sinceră” trebuie, de asemenea, să primească revelații; altfel, lucrarea nu I-ar putea aparține lui Dumnezeu. Nu este tocmai o sarcină ușoară pentru om să ajungă să-L cunoască pe Dumnezeu. Aceasta, adăugată inimii absurde a omului și naturii sale rebele de importanță de sine și îngâmfare, face să fie cu atât mai dificil pentru om să accepte noua lucrare a lui Dumnezeu. Omul nici nu acordă o atenție deosebită noii lucrări a lui Dumnezeu, nici nu o acceptă cu smerenie; mai degrabă, el adoptă o atitudine de dispreț, așteptând revelațiile și îndrumarea lui Dumnezeu. Nu este acesta comportamentul unui om care se răzvrătește și se împotrivește lui Dumnezeu? Cum pot astfel de oameni să obțină aprobarea lui Dumnezeu?**» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cum poate omul, care L-a delimitat pe Dumnezeu în noțiunile sale, să primească revelațiile lui Dumnezeu?”). Din cuvintele lui Dumnezeu ne dăm seama că, în privința venirii Domnului, dacă oamenii se agață orbește de propriile concepții și închipuiri și nu caută adevărul sau nu se concentrează pe ascultarea glasului lui Dumnezeu, ci așteaptă doar ca Dumnezeu să-i lumineze, atunci nu vor putea niciodată să întâmpine întoarcerea Domnului. Doar cei care au grijă să asculte glasul lui Dumnezeu sunt capabili să întâmpine apariția Domnului. De fapt, nici măcar unul dintre oamenii care L-au urmat pe Domnul Isus în Epoca Harului nu a fost luminat de Dumnezeu înainte de a-L urma pe Isus. Ei au auzit pe altcineva fiind martor pentru Domnul Isus sau L-au auzit pe

Domnul vorbind sau predicând și L-au urmat doar după ce au recunoscut glasul Domnului. Deși Petru a dobândit luminarea lui Dumnezeu și L-a recunoscut pe Domnul Isus drept Hristos și Fiul Omului, aceasta s-a întâmplat doar după ce L-a urmat pe Domnul Isus ceva timp; doar după ce a ajuns să aibă ceva cunoaștere despre Domnul din cuvintele și lucrarea Sa a dobândit luminarea și iluminarea Duhului Sfânt – acesta este un fapt. Acum, în zilele de pe urmă, Dumnezeu Atotputernic întrupat exprimă adevărul și face lucrarea de judecată, purificare și mântuire a omenirii. Mulți oameni Îl acceptă și urmează pe Dumnezeu Atotputernic, dar nici măcar unul dintre ei nu a dobândit luminarea lui Dumnezeu înainte de a-L urma. Dumnezeu este drept și cu siguranță nu favorizează pe nimeni. Lui Dumnezeu Îi sunt pe plac oamenii cu inima bună, care sunt însetați să caute adevărul. Este întocmai așa cum a spus Domnul Isus: «**Ferice de cei flămânzi şi însetaţi după dreptate, căci ei vor fi săturaţi!**» (Matei 5:6). «**Ferice de cei cu inima curată, căci ei Îl vor vedea pe Dumnezeu!**» (Matei 5:8). De asemenea, Dumnezeu Atotputernic a zis: «**Dumnezeu îi caută pe cei care tânjesc după arătarea Lui. El îi caută pe aceia care sunt capabili să audă cuvintele Lui, aceia care nu au uitat trimiterea Lui și care Îi oferă Lui inimile și trupurile lor. El îi caută pe aceia care sunt la fel de ascultători precum niște prunci în fața Lui și care nu I se împotrivesc**» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Anexă 2: Dumnezeu conduce destinul întregii omeniri”). Aceasta ne arată că, atât timp cât omul iubește adevărul și este însetat după adevăr, indiferent dacă are sau nu vreun statut, indiferent cât de mult înțelege Biblia, Dumnezeu îl va lumina și îndruma și îi va îngădui omului să-I audă glasul și să fie martor al apariției Sale. Dacă cei care slujesc drept conducători gândesc că Dumnezeu trebuie să-i lumineze mai întâi pe ei atunci când Se întoarce, aceasta arată că nu înțeleg deloc lucrarea lui Dumnezeu și nu cunosc firea dreaptă a lui Dumnezeu.

Aceasta mai arată și că sunt foarte aroganți. Se spune în cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic: «**Și, astfel, celor care Îl „văd clar” pe Dumnezeu și lucrarea Lui, le spun că sunt ineficienți, că sunt toți aroganți și ignoranți. Omul nu ar trebui să definească lucrarea lui Dumnezeu; mai mult, omul nu poate să definească lucrarea lui Dumnezeu. În ochii lui Dumnezeu, omul este mai neînsemnat decât o furnică, deci cum poate omul să înțeleagă lucrarea lui Dumnezeu? Cei care spun tot timpul: „Dumnezeu nu lucrează în felul acesta sau în celălalt” sau „Dumnezeu este așa sau așa” – nu sunt toți aroganți?**» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Prefață”). Atotputernicia și înțelepciunea lui Dumnezeu sunt profunde și de nepătruns. Oamenii sunt doar niște mici creații. Mințile și gândurile noastre sunt limitate, deci cum am putea noi să pătrundem lucrarea Creatorului? Așadar, în timp ce așteptăm întoarcerea Domnului, ar trebui să-L cinstim pe Dumnezeu în inimile noastre, să căutăm și să investigăm cu atenție. N-ar trebui să ne folosim propriile concepții și închipuiri pentru a-L limita pe Dumnezeu și a-L judeca arbitrar, deoarece aceasta ar putea ofensa firea lui Dumnezeu și ne-ar putea distruge șansele de a dobândi adevărata mântuire.”

După ce am auzit cuvântul lui Dumnezeu, am înțeles că suntem atât de neînsemnați în prezența lui Dumnezeu, mai neînsemnați chiar decât o furnică. Mai mult decât atât, am fost corupți de Satana până în punctul în care suntem plini de firea coruptă a aroganței și îngâmfării. Ne place să ne bazăm mereu pe închipuirile și concepțiile noastre ca să-L limităm pe Dumnezeu și, de fiecare dată când lucrarea Lui nu se conformează concepțiilor noastre, chiar Îl negăm, Îl condamnăm și ne împotrivim lui Dumnezeu. Din câte se pare, dacă omul nu înțelege adevărul și nu are nicio fărâmă de venerație față de Dumnezeu în inima sa, atunci va îndrăzni să facă orice dorește. Este atât de periculos! Aceasta m-a făcut să-mi amintesc

ce a spus pe vremuri Domnul Isus: „**Te laud, Tată, Doamne al cerului şi al pământului, pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înţelepţi şi pricepuţi şi le-ai descoperit copilaşilor! Da, Tată, pentru că aşa Ţi-a plăcut Ţie**” (Matei 11:25-26). Abia astăzi am văzut că lucrurile stau într-adevăr așa! Revelația cuvântului lui Dumnezeu și părtășia surorii Zhang mi-au îngăduit să-mi dau seama că această idee conform căreia „conducătorii ar trebui să fie primii luminați de aflarea venirii Domnului la întoarcerea Sa” este falsă și absurdă, pur și simplu nu se conformează adevărului și provine în întregime din concepțiile și închipuirile omului. În realitate, doar cei însetați după adevăr și care caută glasul lui Dumnezeu vor avea șansa să primească lucrarea și îndrumarea Lui și să fie aduși înaintea lui Dumnezeu. Aceasta mi-a permis o nouă înțelegere a nepărtinirii și dreptății lui Dumnezeu. Slavă lui Dumnezeu!

În a treia zi, dimineața devreme, după ce au plecat sora Zhang și sora Mu, fratele Guan, un coleg din rangurile superioare ale bisericii noastre, a venit la mine și m-a întrebat: „Frate Zhao, am auzit că amândoi credeți acum în Fulgerul de la Răsărit?” I-am spus deschis: „Da, am acceptat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă deoarece, prin cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, am ajuns să înțeleg multe adevăruri pe care nu le pătrundeam înainte, cum ar fi tainele celor trei etape ale lucrării Sale și semnificația întrupării lui Dumnezeu. Văd că aceste cuvinte ale lui Dumnezeu Atotputernic sunt «**ce zice bisericilor Duhul**», așa cum au fost profețite în Apocalipsa lui Ioan.” Fratele Guan mi-a aruncat o privire și a zis: „Frate Zhao, chiar ai de gând să urmezi credința acestor oameni? Știi ce fel de oameni sunt ei?” Am spus: „Văd că au cu toții o natură umană minunată și că au părtășie despre adevăr într-un mod foarte limpede. Tot ceea ce discută are legătură cu adevărurile lucrării lui Dumnezeu. Am câștigat cu adevărat multe lucruri în ultimele două zile.” Fratele Guan mi-a

spus nervos: „Cum poți să fii atât de încăpățânat? În Evrei 6:6–8 ni se spune: «Şi care totuşi au căzut, să fie aduşi înapoi la pocăinţă, întrucât ei Îl răstignesc din nou pe Fiul lui Dumnezeu şi-L fac de ocară. Când pământul absoarbe ploaia care, deseori, cade pe el şi dă plante care sunt folositoare celor pentru care este cultivat, el primeşte binecuvântarea de la Dumnezeu. Dacă însă dă spini şi mărăcini, atunci nu este de nici un folos şi urmează să fie blestemat; sfârşitul lui va fi în foc.» Ești predicator, te bucuri de atât de mult din harul Domnului, dar nu doar că nu-i conduci pe frați și surori să creadă în Domnul, ci îi conduci în schimb să plece din biserica noastră. Nu te temi că vei fi pedepsit? Dacă nu te întorci, vei pierde protecția Domnului și nu vei avea o viață fericită. Bolile tale dinainte se vor întoarce, iar cei doi copii ai tăi nu vor avea slujbe bune…”

După ce a plecat fratele Guan, m-am simțit puțin agitat și mi-am zis în sinea mea: lucrurile pe care le-a spus par să aibă ceva temei în ele, deci ce-ar trebui să fac în cazul în care credința mea în Dumnezeu Atotputernic mă face să pierd harul Domnului? Când m-am gândit la asta, mi-am simțit inima slăbită, așa că am îngenunchiat în grabă și m-am rugat lui Dumnezeu: „Dumnezeule Atotputernic! Cuvintele fratelui Guan m-au făcut să mă simt puțin slab. Dumnezeule! Lucrurile pe care le-a spus sunt oare adevărate sau nu? Chiar nu știu ce să fac acum…” În timp ce mă rugam lui Dumnezeu, soția mea s-a întors și i-am povestit ce se întâmplase. După ce a ascultat aceste lucruri, a spus agitată: „Chiar asta a spus?” Am dat din cap, iar soția mea a zis îngrijorată: „Este un conducător de vază care crede de mulți ani în Domnul și cunoaște foarte bine Biblia. Nu cred că ne-ar spune minciuni. Dacă va fi într-adevăr așa cum spune, ce-ar trebui să facem atunci?” Chiar în acel moment, m-am gândit deodată la adevărul celor trei etape ale lucrării lui Dumnezeu despre care avuseseră părtășie sora Zhang și sora Mu: lucrarea lui Dumnezeu de mântuire a omenirii este împărțită în trei etape,

dar toate cele trei etape ale lucrării sunt săvârșite de Dumnezeu unic. Gândindu-mă la asta, mi-a devenit brusc limpede și i-am spus pe nerăsuflate soției mele: „Ce a spus fratele Guan nu pare corect. A zis că acceptând lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă părăsim calea Domnului și Îl trădăm pe Domnul Isus, dar cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic pe care le-am citit în ultimele două zile sunt cu adevărat glasul lui Dumnezeu și Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors. Urmându-L pe Dumnezeu Atotputernic, mergem de fapt pe urmele Mielului. Noi suntem fecioarele înțelepte. De ce ne-ar pedepsi Domnul?…” Eram în toiul părtășiei despre aceasta când au intrat sora Zhang și sora Mu…

Soția mea le-a povestit surorilor ce îmi spusese fratele Guan când a venit la noi acasă, iar sora Zhang m-a întrebat ce părere am despre întreaga situație. Prin urmare le-am spus surorilor despre slăbiciunea pe care o simțisem și despre înțelegerea la care tocmai ajunsesem. Sora Zhang a zâmbit, spunând: „Slavă lui Dumnezeu! Aceasta este o înțelegere atât de clară și este luminarea și îndrumarea lui Dumnezeu!” Soția mea a întrebat nedumerită: „Ținând cont că nu ne-am abătut de la cale, de ce spune fratele Guan acele lucruri? Este un conducător de vază care crede în Domnul de mulți ani!” M-am uitat la soția mea și am spus: „Vrea doar să ne întoarcem la fosta noastră biserică!” Sora Zhang a zâmbit și a spus: „Acum tot ce puteam vedea este aspectul lor exterior, dar nu am cercetat substanța naturii lor! Domnul Isus a spus odată: «**Vai de voi, cărturari şi farisei ipocriţi! Căci voi închideţi Împărăţia Cerurilor în faţa oamenilor; nici voi nu intraţi, şi nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsaţi să intre!**» (Matei 23:13). «**Vai de voi, cărturari şi farisei ipocriţi! Căci voi vă asemănaţi cu mormintele văruite, care pe dinafară arată frumos, dar înăuntru sunt pline de oasele celor morţi şi de orice fel de necurăţie!**» (Matei 23:27). Judecând după

aspectul lor exterior, fariseii erau foarte fideli în slujba lor față de Dumnezeu. În mintea oamenilor, fariseii erau slujitori devotați ai lui Dumnezeu și cei mai demni de încredere dintre conducătorii religioși. Cu toate acestea, când Domnul Isus a venit să-Și săvârșească lucrarea, natura potrivnică față de Dumnezeu a fariseilor a ieșit la iveală. Acești farisei au fost cei care s-au împotrivit frenetic și au condamnat lucrarea Domnului Isus. Ei au scornit tot felul de zvonuri și au purtat mărturie falsă pentru a-i păcăli pe oamenii de rând. Au zis că Domnul Isus alungase demoni cu ajutorul lui Belzebut, prințul demonilor. Și, după ce Domnul Isus a înviat la trei zile după răstignirea pe cruce, ei au mituit soldații pentru a răspândi zvonuri, printre altele, despre faptul că trupul Domnului Isus fusese furat de discipolii Săi. Fariseii au inventat tot soiul de minciuni și au folosit toate șiretlicurile la îndemâna lor pentru a-i împiedica pe oameni să caute și să cerceteze adevărata cale. Scopul lor a fost să interzică lucrarea lui Dumnezeu pentru ca să-i stăpânească pentru totdeauna pe aleșii lui Dumnezeu. Deși păreau devotați pe dinafară, în esență erau antihriști care urau adevărul și care s-au opus ca niște dușmani ai lui Dumnezeu. Domnul Isus a spus atunci când i-a expus și condamnat: «**Şerpilor! Pui de vipere! Cum veţi scăpa de condamnarea la Gheenă?!**» (Matei 23:33). Așadar să ne gândim acum: sunt acești conducători religioși din zilele noastre diferiți de farisei?” Surorile mi-au cerut apoi să citesc un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: „**Cei care citesc Biblia în bisericile mari, recită Biblia în fiecare zi și, totuși, niciunul nu înțelege scopul lucrării lui Dumnezeu. Niciunul nu este capabil să-L cunoască pe Dumnezeu; mai mult, niciunul nu este în concordanță cu inima lui Dumnezeu. Toți sunt oameni netrebnici, ticăloși, fiecare crezându-se la înălțime ca să-L învețe pe Dumnezeu. Deși ei flutură numele lui Dumnezeu, ei I se opun voit. Cu toate că ei se denumesc credincioși ai lui Dumnezeu, ei sunt cei**

care mănâncă trupul și beau sângele omului. Toți oamenii ca aceștia sunt diavoli care devorează sufletul omului, demoni șefi care intenționat stau în calea celor care încearcă să umble pe calea cea dreaptă, și obstacole ce îi împiedică pe cei care Îl caută pe Dumnezeu. Cu toate că ei au «un trup robust», cum vor ști adepții lor că ei sunt antihriști care îi conduc pe oameni contra lui Dumnezeu? Cum vor ști ei că aceștia sunt diavoli vii care caută, pentru un scop anume, suflete ca să le devoreze?” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Toți oamenii care nu-L cunosc pe Dumnezeu sunt oameni care I se împotrivesc lui Dumnezeu”). Surorile au avut o părtășie detaliată cu noi despre aceste cuvinte ale lui Dumnezeu, analizând toate acțiunile conducătorilor religioși împreună cu substanța naturii lor, până când am ajuns în cele din urmă să realizez că aceștia ne tulbură și ne împiedică în permanență să credem în Dumnezeu Atotputernic și chiar ne amenință și ne intimidează, nu cu scopul de a ne proteja, ci astfel încât să-și păstreze stăpânirea asupra aleșilor lui Dumnezeu, pentru ca să-i venerăm și să-i sanctificăm de parcă ar fi Dumnezeu. Prin urmare, ei sunt de fapt întocmai asemenea fariseilor. Sunt cu toții antihriști care detestă adevărul și se împotrivesc lui Dumnezeu. Dumnezeu a venit să ne mântuiască, dar ei născocesc orice metodă posibilă ca să ne oprească să acceptăm lucrarea lui Dumnezeu și să citim cuvintele Lui. Nu ne trag ei oare în iad prin aceasta? Sunt cu adevărat atât de răuvoitori! Dacă nu ar fi cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic care dezvăluie substanța modului în care acești oameni se opun și luptă împotriva lui Dumnezeu pentru controlul asupra oamenilor, aproape aș fi dat crezare șiretlicurilor lor, distrugându-mi propria șansă de a dobândi adevărata mântuire. Chiar atunci, soția mea a spus uimită: „Se vede treaba că sunt aici ca să ne facă rău! Acești oameni chiar nu vor renunța până când nu ne trag în iad! Nu o să mai cred ce spun ei.”

Sora Mu ne-a citit apoi un alt pasaj din cuvintele lui Dumnezeu: „**În fiecare stadiu al lucrării pe care Dumnezeu o face în interiorul oamenilor, la exterior pare că sunt interacțiuni între oameni, ca și cum s-ar fi născut din aranjamente sau intervenții umane. Dar, în spatele scenei, fiecare etapă a lucrării și tot ceea ce se întâmplă reprezintă un pariu făcut de Satana în fața lui Dumnezeu și cere oamenilor să rămână fermi în mărturia lor față de Dumnezeu. Luați ca exemplu pe Iov, când a fost judecat: în spatele scenei, Satana făcea un pariu cu Dumnezeu și ceea ce i s-a întâmplat lui Iov au fost faptele și intervenția oamenilor. În spatele fiecărui pas pe care Dumnezeu îl face în voi este pariul Satanei cu Dumnezeu – în spatele acestui tot este o luptă**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Numai iubirea față de Dumnezeu este credința adevărată în Dumnezeu”). Sora Zhang și-a început apoi părtășia: „Prin cuvintele lui Dumnezeu putem vedea că, orice ni se întâmplă, deși din exterior poate părea că este făcut de om, în realitate este Satana care face un rămășag cu Dumnezeu în spatele cortinei. Este întocmai ca atunci când Iov a fost ispitit de Satana. Soția lui i-a cerut să-L abandoneze pe Iahve, dar Iov a putut să vadă dincolo de șiretlicul Satanei. El s-a bazat pe credința lui în Dumnezeu și a mărturisit ferm pentru Dumnezeu, mustrându-și soția deoarece fusese ignorantă și încăpățânată. Experiențele lui Iov ne arată că, pentru orice om pe care Dumnezeu vrea să-l mântuiască, Satana va încerca mereu cu disperare să-l ispitească și să-l tulbure și va recurge la toate șiretlicurile de care dispune ca să-l atace, astfel încât să se lepede de Dumnezeu și să-L trădeze, pierzându-și în cele din urmă șansa de a dobândi adevărata mântuire. Deoarece Satana vrea să-l controleze și să-l devoreze pentru totdeauna pe om, nu vrea câtuși de puțin ca omul să dobândească mântuirea lui Dumnezeu.” Sora Mu a avut și ea părtășie: „Este adevărat. De nenumărate ori, Satana se folosește de conducători ca să ne atace și să ne

intimideze, cu scopul de a ne face să-L negăm și să-L trădăm pe Dumnezeu și să abandonăm adevărata cale. Acesta este vicleșugul Satanei. Trebuie să putem vedea limpede această luptă care se poartă în lumea spirituală.” După ce am ascultat părtășia acestor două surori, am cugetat ceva timp și apoi am spus: „Deci Satana face un rămășag cu Dumnezeu și, prin lucrurile pe care le spun conducătorii, Satana ne atacă atunci când suntem slabi și vrea să abandonăm adevărata cale și să-L părăsim pe Dumnezeu din cauza lașității noastre! Satana este cu adevărat perfid!” Apoi soția mea a spus și ea: „Satana este atât de dezgustător! Dacă n-am fi ascultat cuvintele lui Dumnezeu și părtășia voastră, cum am fi știut atunci că aceasta este una dintre uneltirile Satanei?” Am spus încântat: „Acum, că înțelegem aceste lucruri, trebuie să ne bazăm pe Dumnezeu ca să scăpăm din încercuirea strânsă a Satanei, să mărturisim ferm pentru Dumnezeu și să-l rușinăm pe Satana cu acțiunile noastre practice!” Sora Zhang a spus apoi cu voioșie: „Frate, soră, de acum înainte haideți să ne întrunim mai des ca să avem părtășie despre cuvântul lui Dumnezeu. Doar așa ne putem înarma cu mai mult din adevăr pentru ca să putem fi siguri în curând, într-o bună zi, de lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și să așezăm temelia adevăratei căi, iar apoi nu vom mai fi înșelați de tot soiul de zvonuri și de minciunile sfruntate ale Satanei.” Am spus: „Minunat! Ar fi minunat să puteți veni mai des să aveți părtășie cu noi.” Sora Mu a zâmbit și a spus: „Atunci așa vom face.”

Câteva zile mai târziu, dimineața devreme, am coborât din pat și am privit pe geam, am văzut că ninsese puternic și am început să-mi frec mâinile fără să-mi dau seama. Apoi mi-am pus o căciulă de lână și mănuși de bumbac și am ieșit în curte să curăț zăpada. Când am terminat, am intrat din nou în casă și am deschis gura sobei să înteţesc focul, în timp ce soția mea deretica prin casă. În acel moment au sosit fratele mai mare al soției

mele și soția lui și, imediat ce a intrat, cumnata mea a spus cu o voce agitată: „Conducătoarea Wang și colegul Guan au venit aici și au vorbit atât de mult cu voi. Cum ați putut să nu-i ascultați? Ne-au cerut în mod expres să venim aici astăzi și să încercăm din nou să vă convingem. Nu mai credeți în Fulgerul de la Răsărit. Conducătorii noștri sunt cei responsabili pentru viețile noastre!” După ce am auzit-o spunând asta, am zis cu fermitate: „Dacă sunt într-adevăr responsabili pentru viețile noastre, atunci ar trebui să ne îndrume să studiem lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă și să întâmpinăm întoarcerea Domnului!” Soția mea a spus apoi răspicat: „Ei nu fac asta de dragul nostru. Se tem că, dacă vom crede cu toții în Dumnezeu Atotputernic, nu va rămâne nimeni să-i mai asculte.” Cumnata mea a devenit ușor iritată auzind aceasta și a spus: „Cum puteți spune amândoi astfel de lucruri? Nu v-au cerut să faceți nimic altceva. Nu vor doar să vă întoarceți la biserică? Ascultați-mă. Credeți că v-aș vrea răul când familiile noastre sunt atât de apropiate?” Fratele soției mele a continuat: „Gândiți-vă cum v-am tratat de-a lungul anilor. Știți cât de multe am făcut pentru voi? Chiar aveți inima să vă separați de noi? Nu vă simțiți vinovați?” După ce i-am auzit spunând aceste lucruri, m-am simțit foarte supărat și m-am gândit: „Într-adevăr ne-au ajutat foarte mult și acum văd că insistăm să-L urmăm pe Dumnezeu Atotputernic. Cu siguranță se simt profund jigniți, dar ce se poate face? Pot să-mi ceară să abandonez adevărata cale și să-L trădez pe Dumnezeu, dar nu e cu putință să fac așa ceva pentru că știu că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors. Dar dacă insist să cred în Dumnezeu Atotputernic, ce părere vor avea despre mine? Vor spune că sunt nerecunoscător?” Mă simțeam supărat în acea clipă, ca și cum inima mi-ar fi trasă în două direcții diferite. M-am rugat lui Dumnezeu în tăcere, rugându-L să-mi ofere o cale de ieșire. Dintr-odată m-am gândit la aceste cuvinte ale lui Dumnezeu: „**Tot ceea ce se întâmplă**

oamenilor este atunci când Dumnezeu are nevoie ca ei să rămână fermi în mărturia lor față de El” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Numai iubirea față de Dumnezeu este credința adevărată în Dumnezeu”). Atunci mi-am amintit de cuvintele din părtășia surorii Zhang și a surorii Mu cu câteva zile în urmă: tot ce ți se întâmplă are legătură cu lupta care se poartă în lumea spirituală și este Satana care face un rămășag cu Dumnezeu. Mă gândeam: „Astăzi fratele soției mele și cumnata mea au încercat să se folosească de legătura noastră de rudenie ca să ne îndemne să-L trădăm pe Dumnezeu și să ne întoarcem la religie, dar acesta este unul dintre vicleșugurile Satanei. Dacă L-aș trăda pe Dumnezeu ca să-mi protejez sentimentele personale, atunci acest lucru ar fi cu adevărat nerecunoscător și ar arăta că sunt lipsit de conștiință. Dacă nu vreau să-l abandonez pe cumnatul meu, ar trebui atunci să împărtășesc cu ei Evanghelia lui Dumnezeu din zilele de pe urmă ca să aibă și ei ocazia de a dobândi mântuirea lui Dumnezeu. Acesta este singurul mod de a le arăta compasiunea de care ar trebui să dau dovadă.” Gândindu-mă la asta, inima mi s-a umplut deodată de lumină și am zis: „Frate, cumnată, știu că ați fost buni cu mine și din acest motiv trebuie să vă spun că Dumnezeu Atotputernic este cu adevărat Domnul Isus întors. Doar urmând lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă vom putea să dobândim mântuirea lui Dumnezeu! Dacă nu, credința noastră în Domnul din toți acești ani va fi în zadar și nu vom câștiga nimic! Ascultați, lăsați-mă să vă citesc un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu și, după ce îl auziți, veți ști dacă aceste cuvinte sunt sau nu adevărul și dacă sunt sau nu cuvântările lui Dumnezeu.” Mi-am luat cartea cuvintelor lui Dumnezeu și eram pe punctul de a începe să citesc din ea, când cumnata mea s-a ridicat brusc și a spus abătută: „Am venit azi aici ca să încercăm să vă convingem, dar în loc să te răzgândești, chiar încerci să ne propovăduiești această

Evanghelie, însă noi n-o să te ascultăm.” După ce a spus asta, și-a luat soțul și a ieșit val-vârtej.

I-am urmărit afară, în curte, până când am ajuns la poartă, dar am văzut că ajunseseră deja destul de departe. Simțindu-mă neajutorat, am rămas pe loc clătinând din cap. Am văzut atunci că vremea se înseninase și că o lumină caldă strălucea deasupra unui pin din afara curții. Zăpada care se adunase pe pin a început să se topească, de parcă tocmai în acel moment pinul ar fi fost botezat. Contrastând cu pământul acoperit de zăpadă, copacul drept și înalt părea deosebit de înverzit. M-am simțit foarte fericit, ca și cum, asemenea pinului, aș fi trecut și eu printr-un botez al vântului și al zăpezii și aș fi crescut din hrana dată de lumina soarelui. Știam că acele cuvinte ale lui Dumnezeu au fost cele care m-au determinat să mă eliberez din această încercuire strânsă și să mărturisesc ferm pentru El. Slavă lui Dumnezeu Atotputernic!

18. Cuvântul lui Dumnezeu mă călăuzește printre capcane

de Tian’na, Hong Kong

Răsfoind articolul din cuvintele lui Dumnezeu, „Știi? Dumnezeu a făcut un lucru minunat în rândul oamenilor”, nu mă pot împiedica să nu-mi amintesc experiența de acum doi ani, când m-am eliberat din lanțurile zvonurilor și m-am întors în fața lui Dumnezeu.

Eu și familia mea trăim în Hong Kong. Socrul și cumnatul meu (fratele mai mic al soțului meu) cred în Domnul Isus. Cumnatul meu este pastor într-o biserică, așa că frați și surori de la biserică vin deseori în vizită la noi acasă, unde se roagă împreună și cântă imnuri de laudă pentru Domnul. Apoi, în decembrie 2014, o bună prietenă de-a mea mi-a spus că și ea crede în Domnul. Fiind influențată de familia și de prietenii mei, am devenit și eu întrucâtva interesată de credința în Domnul. Într-o zi, la scurt timp după aceasta, am cunoscut-o pe sora Peipei, o altă membră a bisericii. Era calmă și prietenoasă. Când a aflat că o parte din rudele și prietenii mei cred în Domnul, a fost foarte fericită și m-a vizitat să o vizitez acasă, unde mi-a prezentat-o pe sora Chen Hui. Pe parcursul mai multor întâlniri, sora Chen mi-a împărtășit adevăruri despre creația tuturor lucrurilor de către Dumnezeu și despre suveranitatea Lui asupra tuturor, precum și despre originea Satanei etc. Am fost profund fascinată de lucrurile pe care mi le-a spus și m-am simțit extrem de fericită. Îmi plăcea foarte mult să le ascult cum își împărtășesc experiențele și înțelegerea credinței și doream cu adevărat să împărtășesc această fericire cu alții. Într-o zi, neputând să mă stăpânesc, i-am împărtășit familiei dorința mea de a deveni credincioasă. Veștile au ajuns rapid la cumnatul meu; acesta m-a sunat și m-a întrebat de ce credeam dintr-odată în Dumnezeu, spunând și: „Există o biserică numită

Fulgerul de la Răsărit, care mărturisește peste tot că Domnul Isus S-a întors deja. Ei au furat mulți căutători devotați de la fiecare confesiune. Nu fi prea nepăsătoare în privința asta; nu lua niciodată legătura cu ei.” După aceea, m-a întrebat în repetate rânduri dacă persoanele care mi-au propovăduit Evanghelia îmi dăduseră o carte și m-a îndemnat de mai multe ori să fiu deosebit de atentă în orice chestiune legată de credință. Cuvintele cumnatului meu mi-au rămas în minte până când m-am simțit tulburată. Pe de o parte, cumnatul meu s-a opus la găsirea altei biserici de către mine, dar, pe de altă parte, îmi plăcea foarte mult ce spunea sora Chen despre credința în Dumnezeu. Eram într-o mare dilemă și nu știam dacă să continui să păstrez legătura cu sora Chen.

Prin urmare, am început să caut online niște predici ale pastorilor pentru a le asculta. Am văzut multe informații online despre Fulgerul de la Răsărit, dar nu le-am acordat multă atenție; mă concentram întru totul pe găsirea de predici bune. Am ascultat și am comparat multe dintre ele și, în cele din urmă, încă mai credeam că predicile surorii Chen erau cele mai bune pentru că ea vorbea mai mult despre a fi mărturie pentru Dumnezeu și ascultarea predicilor mă ajuta să-L înțeleg mai bine pe Dumnezeu. După ce m-am gândit la asta, am decis să ascult în continuare părtășia surorii Chen. În zilele care au urmat, ea mi-a spus povestea lui Moise, care i-a condus pe israeliți din Egipt, despre Avraam care l-a sacrificat pe Isaac, despre Domnul Isus care a fost răstignit pentru omenire, despre experiențele lui Petru, despre învierea lui Lazăr și slăvirea lui Dumnezeu și multe altele. Aceste povești biblice minunate m-au fascinat profund și mi-au oferit o înțelegere mai aprofundată a lucrării pe care a făcut-o Dumnezeu. După fiecare întâlnire, o așteptam cu mare nerăbdare pe următoarea.

După o lună, în timpul unei întâlniri, sora Chen mi-a citit unele versete din Biblie și un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. În Biblie

scrie: „**Aşa cum a fost în zilele lui Noe, tot aşa va fi şi la venirea Fiului Omului. Căci aşa cum era în zilele de dinaintea potopului, când oamenii mâncau, beau, se însurau şi se măritau, până în ziua când a intrat Noe în arcă, şi nu au ştiut nimic până când a venit potopul şi i-a luat pe toţi, tot aşa va fi şi la venirea Fiului Omului**” (Matei 24:37-39). Dumnezeu Atotputernic spune: „**Privește înapoi spre vremea Arcei lui Noe: omenirea era foarte coruptă și se abătuse de la binecuvântarea lui Dumnezeu, nu a mai fost îngrijită de Dumnezeu și pierduse promisiunile lui Dumnezeu. Oamenii trăiau în întuneric, fără lumina lui Dumnezeu. Astfel au devenit imorali prin natură și s-au dedat unei stricăciuni respingătoare. Astfel de oameni nu au mai putut primi promisiunea lui Dumnezeu; ei nu mai erau vrednici să fie martori ai chipului lui Dumnezeu, nici să audă vocea lui Dumnezeu, deoarece ei Îl abandonaseră pe Dumnezeu, aruncaseră deoparte tot ceea ce El le dăruise și uitaseră învățămintele Lui. Inimile lor s-au îndepărtat tot mai mult de Dumnezeu și, pe măsură ce au făcut asta, au devenit tot mai stricați dincolo de orice rațiune și omenie și au devenit tot mai răi. Astfel, ei s-au apropiat și mai mult de moarte și au căzut sub mânia și pedeapsa lui Dumnezeu. Doar Noe L-a venerat pe Dumnezeu și s-a ferit de rău și astfel a putut să audă vocea lui Dumnezeu și instrucțiunile Lui. El a construit arca după instrucțiunile cuvântului lui Dumnezeu și a adunat tot felul de creaturi vii. Și astfel, de îndată ce totul a fost pregătit, Dumnezeu a dezlănțuit nimicirea Lui asupra lumii. Doar Noe și cei șapte membri ai familiei lui au supraviețuit distrugerii, deoarece Noe L-a venerat pe Iahve și s-a ferit de rău.**

Acum privește vremurile actuale: astfel de oameni neprihăniți precum Noe, care a putut să-L venereze pe Dumnezeu și să se ferească de rău, nu mai există. Totuși, Dumnezeu este încă milostiv față de

această omenire și o eliberează în această epocă finală. Dumnezeu îi caută pe cei care tânjesc după arătarea Lui. El îi caută pe aceia care sunt capabili să audă cuvintele Lui, aceia care nu au uitat trimiterea Lui și care Îi oferă Lui inimile și trupurile lor. El îi caută pe aceia care sunt la fel de ascultători precum niște prunci în fața Lui și care nu I se împotrivesc” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Anexă 2: Dumnezeu conduce destinul întregii omeniri”). Sora Chen a spus în părtășia ei: „Oamenii din vremea lui Noe «mâncau și beau, se însurau și se măritau»; erau promiscui și imorali, nu ascultau cuvântul lui Dumnezeu și nu-L slăveau pe Dumnezeu. În schimb, adorau idoli și erau extrem de păcătoși. Pentru a-i mântui pe oamenii din acele vremuri, Dumnezeu i-a cerut lui Noe să construiască arca și să le spună oamenilor că Dumnezeu va distruge lumea printr-un potop. Dar, chiar dacă Noe ar fi predicat acest lucru mai mult de o sută de ani, nimeni nu credea cuvintele lui Dumnezeu și nu se căia în fața Lui. Prin urmare, Dumnezeu s-a folosit de un potop mare pentru a-i distruge pe oamenii din acele vremuri. Oamenii din zilele de pe urmă sunt chiar mai corupți decât cei din vremea lui Noe. Întreaga societate este lipsită de moralitate și devine tot mai rea cu fiecare zi. Rata divorțurilor rămâne ridicată, criminalitatea este ceva obișnuit, iar pornografia, jocurile de noroc și drogurile au erodat sufletele oamenilor. Aceștia devin tot mai vicleni, lacomi, răi, josnici și egoiști. Niciunul nu încearcă să fie o persoană conștiincioasă, bună sau cinstită, ci acordă importanță doar mâncării, băuturii, distracției și folosirii puterii pentru avantaje sexuale sau a sexului pentru putere. Oamenii s-au săturat de adevăr și slăvesc răul. Ei sunt ahtiați după desfătarea în păcat și au ajuns de mult la un punct în care ar trebui să fie distruși de Dumnezeu. Toate aceste semne arată că au venit zilele de pe urmă. Acum Domnul Isus S-a întors și a doua Sa întrupare trăiește în lume. El a rostit toate adevărurile pentru purificarea și mântuirea omenirii; El a

venit pentru a ne mântui pe deplin, deși suntem oameni atât de profund corupți. Dragostea și compasiunea lui Dumnezeu pentru omenire sunt atât de mari!” Am fost foarte entuziasmată când am auzit-o pe soră spunând aceste cuvinte și mi-am zis: „Suntem cu toții oameni în profunzime răi și ar fi trebuit să fim distruși de Dumnezeu acum mult timp. Doar datorită milei lui Dumnezeu avem norocul să intrăm în casa Lui, să citim cuvintele pe care le-a rostit Dumnezeu și să avem șansa de a-L cunoaște pe Dumnezeu. Ce binecuvântare măreață!” I-am mulțumit în repetate rânduri lui Dumnezeu pentru că m-a călăuzit, mi-a îngăduit să fiu la curent cu lucrarea Lui din zilele de pe urmă și să capăt șansa mântuirii. Când eram pe punctul de a pleca, sora mi-a dat o carte a cuvintelor lui Dumnezeu. Ținând strâns cartea în ambele mâini, am fost atât de emoționată încât am început să plâng. Am luat hotărârea să-L urmez pe Dumnezeu cât pot de bine.

Într-o zi, după ce mi-am deschis computerul, am văzut un site web cu informații despre Fulgerul de la Răsărit. Mânată de curiozitate, am dat clic pe link și am văzut o propagandă negativă despre Fulgerul de la Răsărit de către guvernul PCC și comunitatea religioasă. Când mi-am dat seama că „Fulgerul de la Răsărit” menționat pe site-ul web era lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă despre care îmi predicase sora Chen, am fost uluită și m-am simțit foarte agitată: era posibil să mă fi abătut de la calea corectă în credința mea? Ce ar trebui să fac? Mi-am amintit totuși cum, de fiecare dată când intram în contact cu sora Chen și cu ceilalți, toți erau foarte iubitori față de mine și nu erau deloc așa cum se spunea pe Internet. Mi-am amintit de momentul când am început să citesc cuvântul lui Dumnezeu pentru prima dată și am fost mișcată de dragostea Lui – acele cuvinte aveau autoritate și putere, deci cum era posibil să nu fie exprimarea și glasul lui Dumnezeu? Am scos atunci cuvintele lui Dumnezeu cu intenția de a le citi, dar nu mă puteam simți la fel de emoționată ca la început –

Dumnezeu Își ascunsese chipul de mine. Nu puteam vedea decât hârtia albă și cuvintele negre. Toate articolele de propagandă negativă pe care le văzusem online îmi treceau pe rând prin minte. Eram cu nervii la pământ. Mă întrebam mereu: „Să cred sau nu acest lucru? Este Fulgerul de la Răsărit lucrarea lui Dumnezeu? Dacă nu practic această credință, nu-mi voi pierde șansa de a-L cunoaște pe Dumnezeu și de a fi mântuită? Dar, dacă este falsă și doar o urmez orbește, nu înseamnă că am fost păcălită? Ar trebui să continui să investighez sau nu?” Aceste întrebări continuau să mă supere și chiar m-au făcut să nu am deloc chef de muncă. Voiam cu adevărat să discut despre ele cu familia mea și să le cer sfatul, dar m-am gândit cum m-a tot îndemnat cumnatul meu să fiu atentă și să nu merg în căutarea altor biserici. Dacă într-adevăr credința mea era greșită, nu vor fi și mai plini de reproșuri față de mine? Așa că am renunțat la ideea de a discuta cu familia mea, deși starea mea de spirit ajunsese la cel mai jos nivel posibil, simțeam multă durere în inimă și nu știam ce să fac. Mă simțeam la ani-lumină distanță de bucuria și liniștea pe care le simțisem în urmă cu câteva zile când aveam părtășie cu surorile.

Neavând încotro să mă îndrept, am încercat să mă rog lui Dumnezeu și să-L caut, să mă încred în El în fața tuturor dificultăților și incertitudinilor din inima mea și să-I cer stăruitor luminarea. După ce m-am rugat, ceva ce îmi spusese odată sora Chen mi-a trecut dintr-odată prin mine: când S-a născut Domnul Isus, deoarece regele Irod se temea la acel moment să-și piardă tronul, a dat ordin să fie uciși toți băieții din întregul oraș cu vârsta sub doi ani. Când Domnul Isus Își predica învățăturile, conducătorii din credința iudaică au luat o atitudine potrivnică și L-au condamnat cu frenezie deoarece se temeau că adepții Îl vor urma pe Domnul Isus și că-și vor pierde statutul. Ei știau foarte bine că niciun om de rând n-ar putea săvârși minunile pe care le făcea Domnul Isus, dar L-au calomniat în mod

intenționat, spunând că alungă demonii cu ajutorul lui Belzebut. Ei L-au acuzat pe Domnul Isus și de blasfemie. În cele din urmă, au cooperat cu guvernul roman pentru a-L răstigni pe Domnul Isus. În zilele noastre, faptele nebunești de condamnare a lui Dumnezeu Atotputernic de către guvernul PCC și comunitatea religioasă sunt identice cu cele săvârșite de guvernul roman și de conducătorii iudaismului din Epoca Harului împotriva Domnului Isus. Adevărata cale a fost persecutată încă din timpuri străvechi. De fiecare dată când vine să lucreze, Dumnezeu suferă persecuția lumii religioase și a autorităților. Cu toate acestea, nimeni nu poate sta în calea lucrării lui Dumnezeu. În cele din urmă, Domnul Isus tot Și-a înfăptuit lucrarea de răstignire și de mântuire a omenirii, iar Evanghelia Lui s-a răspândit în întreaga lume. Și, în prezent, guvernul chinez și comunitatea religioasă au inventat atât de multe zvonuri online care Îl condamnă pe Dumnezeu Atotputernic și lucrarea Sa, dar Evanghelia Împărăției Lui tot s-a răspândit cu rapiditate. Dacă nu era lucrarea lui Dumnezeu, n-ar fi fost nimicită de guvernul chinez cu mult timp în urmă? Atunci mi-am dat seama că, de fiecare dată când m-am întâlnit cu sora Chen și cu ceilalți, toți au fost foarte sinceri cu mine, iar părtășia lor L-a preamărit pe Dumnezeu și a fost mărturie pentru El. Ei nu vorbeau niciodată despre lucruri lumești sau despre lucruri care nu aduceau foloase pentru viețile oamenilor. Era în totalitate o îndrumare pozitivă și un ajutor pentru mine. Fără să-mi dau seama, îndoielile din inima mea s-au risipit întrucâtva, așa că m-am rugat din nou lui Dumnezeu cu o inimă căutătoare: „Dumnezeule! Dacă ești cu adevărat Tu Cel care a venit înapoi, Te rog să mă călăuzești ca să-Ți cunosc lucrarea și să mă întorc în fața Ta.” Dumnezeu mi-a auzit cu siguranță rugăciunea.

Sub îndrumarea Duhului Sfânt, am deschis cartea cuvintelor lui Dumnezeu, „Cuvântul Se arată în trup” și am văzut articolul „Știi?

Dumnezeu a făcut un lucru minunat în rândul oamenilor”, în care Dumnezeu Atotputernic a spus: „**Trebuie să știți că fără existența acestui trup, toată omenirea s-ar confrunta cu o calamitate inevitabilă și i-ar fi greu să scape de pedeapsa mult mai aspră a lui Dumnezeu asupra omenirii în zilele de pe urmă. Fără nașterea acestui trup obișnuit, ați fi cu toții într-o stare în care nici viața, nici moartea nu ar veni, indiferent cât le-ați căuta; fără existența acestui trup, în această zi, nu ați putea să primiți adevărul și să veniți înaintea tronului lui Dumnezeu. Mai degrabă, ați fi pedepsiți de Dumnezeu din cauza păcatelor voastre cumplite. Știți? Dacă n-ar fi fost reîntruparea lui Dumnezeu, nimeni nu ar avea o șansă la mântuire; și dacă nu ar fi existat venirea acestui trup, Dumnezeu ar fi încheiat de mult epoca veche. Drept urmare, mai puteți respinge a doua întrupare a lui Dumnezeu? Din moment ce puteți profita din plin de pe urma acestui om obișnuit, atunci de ce nu L-ați accepta cu dragă inimă?” „Lucrarea lui Dumnezeu este aceea pe care tu nu o poți înțelege. Dacă nu poți să îți dai seama dacă decizia ta este corectă și nici să știi dacă lucrarea lui Dumnezeu va reuși, atunci de ce să nu îți încerci norocul și să vezi dacă acest om obișnuit îți este de mare ajutor și dacă El a săvârșit o lucrare minunată?**” Slavă lui Dumnezeu! După ce am citit cuvintele lui Dumnezeu, m-am simțit mult mai calmă – ele nu puteau fi mai corecte! Mi-am dat seama că, deoarece nu cunosc lucrarea lui Dumnezeu și nu înțeleg pe deplin toate acele lucruri de pe Internet, de ce să nu-mi încerc norocul? De ce să nu-mi continui investigarea mai în profunzime, apoi să ajung la o concluzie? Dacă este într-adevăr apariția și lucrarea lui Dumnezeu, atunci, dacă o resping, nu este aceasta o respingere a lui Dumnezeu? Nu mi-ar aduce aceasta un regret care ar dura toată viața? Am decis să merg și să o văd pe sora Chen în ziua următoare și să-mi continui căutarea și investigarea.

Când am văzut-o pe sora Chen, i-am împărtășit experiența mea din ultimele zile și am întrebat-o ce se întâmplă cu adevărat cu Fulgerul de la Răsărit. Ea mi-a citit două pasaje din cuvintele lui Dumnezeu: „**Când toți oamenii iau aminte, când toate lucrurile sunt reînnoite și reînsuflețite, când fiecare persoană I se supune lui Dumnezeu fără dubii și este dornică să-și asume responsabilitatea grea a poverii lui Dumnezeu – atunci fulgerul de la Răsărit se ivește, iluminând totul de la Est spre Vest, înfricoșând tot pământul cu venirea acestei lumini; și, în această conjunctură, Dumnezeu începe încă o dată o nouă viață. […] Asta înseamnă că în Estul lumii, de când începe mărturia pentru Însuși Dumnezeu până când El începe să lucreze, până când divinitatea începe să-și exercite suveranitatea peste pământ – aceasta este raza strălucitoare a fulgerului de la Răsărit, care a strălucit mereu asupra întregului univers. Când țările pământului devin Împărăția lui Hristos, atunci întregul univers este iluminat. Acum este momentul când fulgerul de la Răsărit se ivește. Dumnezeu întrupat începe să lucreze și, în plus, vorbește direct în divinitate. Se poate spune că, atunci când Dumnezeu începe să vorbească pe pământ, este momentul când fulgerul de la Răsărit se ivește. Mai precis, atunci când apa vieții curge de la tron – când încep cuvântările de la tron – exact atunci încep, în mod oficial, cuvântările celor șapte Duhuri**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Interpretări ale tainelor cuvintelor lui Dumnezeu către întregul univers”, Capitolul 12). „**Numai când lumina din Răsărit se va transforma treptat în alb, întunericul de pe pământ va începe să se transforme în lumină și numai atunci omul va descoperi că am plecat demult din Israel și că Mă ridic din nou în Răsărit. Odată ce am coborât în Israel și mai târziu am plecat de acolo, nu Mă mai pot naște din nou în Israel, pentru că lucrarea Mea conduce tot universul și, mai mult, fulgerul luminează**

direct de la Răsărit la Apus. Din acest motiv am coborât în Răsărit și am adus Canaanul popoarelor din Răsărit. Vreau să aduc oameni din toate părțile pământului în Țara Canaan, și astfel continui să cuvântez în Țara Canaanului pentru a controla întregul univers. În acest moment nu există lumină pe întreg pământul, în afară de Canaan, și toți oamenii sunt amenințați de foame și de frig. Mi-am dat Slava lui Israel și apoi Mi-am luat-o înapoi, și după aceea i-am adus pe israeliți la Răsărit și pe toată omenirea la Răsărit. I-am adus pe toți la lumină ca să poată fi reuniţi și să se afle în comuniune cu aceasta și să nu mai trebuiască să o caute. Îi voi lăsa pe toți cei care caută să vadă din nou lumina și să vadă slava pe care o aveam în Israel; îi voi lăsa să vadă că am venit demult pe un nor alb în mijlocul omenirii, să vadă nenumărați nori albi și fructe în grupurile lor abundente și, mai mult, să vadă pe Iahve Dumnezeul lui Israel. Îi voi lăsa să se uite la Învățătorul iudeilor, la Mesia cel așteptat și la înfățișarea Mea deplină, care a fost persecutată de împărați de-a lungul veacurilor. Voi lucra asupra întregului univers și voi face o mare lucrare, dezvăluind toată slava Mea și toate faptele Mele omului în zilele de pe urmă. Îmi voi arăta chipul slăvit în plinătatea Sa celor care M-au așteptat mulți ani, celor care au tânjit să vin pe un nor alb, lui Israel, care a tânjit să Mă vadă din nou, și întregii omeniri care Mă prigonește, pentru ca toți să știe că Mi-am luat cu mult timp în urmă slava și am adus-o în Răsărit, astfel încât nu mai este în Iudeea. Pentru că zilele de pe urmă au venit deja!”

(Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cele șapte tunete răsună – Prorocind că Evanghelia Împărăției se va răspândi în tot universul”).

Apoi mi-a spus următoarele în timpul părtășiei: „Din cuvintele lui Dumnezeu putem vedea că lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu din zilele de pe urmă sunt fulgerul care vine de la răsărit. «Fulgerul» se referă la lumină,

iar «lumina» se referă la cuvintele lui Dumnezeu; adică întoarcerea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă este întruparea Lui drept Fiul Omului, arătându-Se și lucrând mai întâi în Orient, în China, rostind cuvinte și creând un grup de biruitori. Apoi Evanghelia Lui din zilele de pe urmă se răspândește rapid în Occident, astfel încât toți oamenii din întreaga lume să poată primi mântuirea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Astfel se împlinește profeția din Matei 24:27: «**Căci aşa cum iese fulgerul de la răsărit şi se vede până la apus, tot aşa va fi şi venirea Fiului Omului.**» În plus, perioada de lucru a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă este scurtă și rapidă, exact ca fulgerul. În doar puțin peste două decenii, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu s-a răspândit deja în toată China continentală și se extinde în toate țările din întreaga lume. Fulgerul de la Răsărit este cuvântul și lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, adevărul exprimat de Dumnezeu. Dumnezeu Atotputernic este Fiul Omului care Se arată în fața omului în zilele de pe urmă, așa cum se profețește în Biblie; El înfăptuiește noua lucrare în zilele de pe urmă. Toți cei care nu acceptă lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă vor fi eliminați de lucrarea Sfântului Duh”. Doar când am auzit acestea, mi-am dat seama că Fulgerul de la Răsărit se referă la lucrarea lui Dumnezeu, la adevărul exprimat de Dumnezeu, fiind arătarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă! Dumnezeu S-a arătat și Și-a început lucrarea mai întâi în China, o putere politică atee. El a cucerit și a desăvârșit un grup de oameni transformându-i în biruitori mai întâi în China, apoi a extins acestea în Occident și chiar în întreaga lume, astfel încât aleșii lui Dumnezeu din toate națiunile și din toate locurile să poată accepta lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și să obțină purificarea și mântuirea Lui, conștientizând pe deplin planul de gestionare (planul mântuirii) de șase mii de ani al lui Dumnezeu. Nu este aceasta o

manifestare a înțelepciunii Lui? Dacă Dumnezeu Însuși n-ar fi rostit cuvintele care să dezvăluie aceste taine, n-aș fi înțeles niciodată!

Sora Chen și-a continuat părtășia: „Totuși, în fața apariției și lucrării lui Dumnezeu, conducătorii tuturor confesiunilor nu doar că nu au căutat și nu au investigat, dar L-au și condamnat, I s-au opus și L-au hulit nebunește pe Dumnezeu; ei au răspândit public zvonuri ca să defăimeze Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și au dat mâna cu guvernul PCC ateu ca să-i oblige, să-i aresteze și să-i persecute în mod isteric pe cei care Îl urmează pe Dumnezeu Atotputernic, în încercarea de a împiedica Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu Atotputernic să se răspândească, de a distruge lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și de a-i opri pe credincioși să se întoarcă la Dumnezeu Atotputernic. Întocmai ca guvernul roman și conducătorii evrei care s-au opus, L-au condamnat și L-au răstignit pe Domnul Isus, ei sunt cu toții diavoli satanici care urăsc adevărul, Îl urăsc pe Dumnezeu și sunt dușmanii Lui. Ei știu că toate cuvintele rostite de Dumnezeu Atotputernic sunt adevărul, având autoritate și putere. Odată ce aceste cuvinte sunt răspândite în întreaga lume, toți cei care iubesc adevărul și sunt însetați după apariția lui Dumnezeu se vor întoarce la Dumnezeu Atotputernic și Îl vor slăvi. Atunci nimeni nu va mai continua să-i urmeze. Prin urmare, acum că Dumnezeu S-a întrupat din nou pentru a lucra și a mântui omenirea, guvernul PCC ateu și forțele antihristice ale comunității religioase încearcă cu disperare să blocheze și să distrugă lucrarea lui Dumnezeu. Ei folosesc tot soiul de mijloace și de metode vrednice de dispreț pentru a-i forța, a-i amăgi și a-i împiedica pe oameni să caute și să examineze adevărata cale. Este întocmai așa cum tu ai căpătat îndoieli despre lucrarea lui Dumnezeu după ce ai văzut acele zvonuri de pe Internet – scopul Satanei este să ne facă pe toți să ne îndoim de Dumnezeu. Vrea să-L negăm și să-L trădăm pe Dumnezeu, să pierdem mântuirea Lui și să ne

întoarcem sub domeniul său, pentru ca să-și atingă scopul diabolic de a-i controla și a le face în permanență rău oamenilor. Așa cum dezvăluie cuvintele lui Dumnezeu: «**Dumnezeu lucrează, Se îngrijește de o persoană, o apreciază, iar Satana Îi urmărește fiecare pas. Pe oricine este preferat de Dumnezeu și Satana îl urmărește și se ține în urma lui. Dacă Dumnezeu dorește această persoană, Satana, pentru a-și atinge obiectivul ascuns, ar face orice-i stă în putere să-L împiedice pe Dumnezeu, folosind diferite moduri diabolice ca să ispitească, să hărțuiască și să ruineze lucrarea pe care o face Dumnezeu. Care este obiectivul lui? El nu vrea ca Dumnezeu să aibă pe nimeni; îi vrea pe toți cei pe care îi vrea Dumnezeu, ca să-i ocupe, să-i controleze, să preia controlul asupra lor pentru ca ei să i se închine și să comită fapte rele împreună cu el. Nu este acesta motivul sinistru al Satanei?**» (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul IV”). Ar trebui să vedem dincolo de șiretlicul Satanei potrivit cuvintelor lui Dumnezeu; ar trebui să vedem clar esența diabolică a Satanei de dușman al lui Dumnezeu și de împiedicare a oamenilor să se întoarcă la El. Ar trebui să-i vedem intenția sinistră de a-i poseda și devora pe oameni în întregime, așa încât să nu ratăm șansa de a fi mântuiți de Dumnezeu”. Citind cuvintele lui Dumnezeu și ascultând părtășia surorii, am înțeles cu adevărat că toate acele zvonuri online au provenit de la Satana. Am văzut că ele sunt curse și capcane puse de Satana pentru a-i împiedica pe oameni să examineze adevărata cale și să se întoarcă la Dumnezeu. Dacă nu le diferențiez, atunci voi fi luată captivă de Satana. Părtășia surorii mi-a oferit ceva înțelegere adevărată cu privire la Fulgerul de la Răsărit, care este apariția și lucrarea lui Dumnezeu. Acum am discernământ cu privire la mijloacele vrednice de dispreț pe care forțele rele satanice ale guvernului PCC și ale comunității religioase le folosesc pentru a-L ataca pe Dumnezeu; am înțeles, de asemenea, că adevărata cale a

fost reprimată încă din vremuri străvechi. În mod neașteptat, tulburările Satanei mi-au îngăduit să înțeleg mai bine lucrarea lui Dumnezeu și să fiu mai capabilă să-l disting și să-l resping cu adevărat pe Satana. Înțelepciunea lui Dumnezeu se bazează într-adevăr pe tacticile Satanei. Slavă lui Dumnezeu!

Când am ajuns acasă, am început să mă uit online la videoclipuri ale Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Am urmărit o serie de zece videoclipuri corale la rând, precum și unele recitări ale cuvintelor lui Dumnezeu și unele filme evanghelice. Ce transmiteau aceste videoclipuri și filme era doar adevărul și ce mărturiseau toate era apariția lui Dumnezeu și lucrarea Lui din zilele de pe urmă. Acestea mi-au permis să văd sinceritatea și dragostea lui Dumnezeu și să capăt unele cunoștințe despre firea dreaptă a lui Dumnezeu. Văzând că toate cuvintele rostite de Dumnezeu Atotputernic sunt adevărate și că pot cu adevărat să schimbe, să curețe și să mântuiască oamenii, am putut să găsesc drumul spre Împărăția cerurilor – aceasta mi-am dat speranțe de mântuire. Mai târziu, când a aflat că acceptasem lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, cumnatul meu a venit să mă tulbure de câteva ori și chiar a adunat și câțiva oameni din biserică pentru aceasta. În plus, a repetat mecanic multe păreri negative de pe Internet în încercarea de a mă zăpăci și de a mă determina să renunț la credința mea în Dumnezeu Atotputernic. Dar eu eram deja în totalitate sigură în legătură cu lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic și acele zvonuri nu au avut niciun efect asupra mea. Privind în urmă, îndrumarea lui Dumnezeu chiar a fost cea care mi-a permis să înțeleg unele adevăruri; pas cu pas, m-am eliberat din cătușele și lanțurile zvonurilor și m-am bazat pe adevărata cale. Slavă lui Dumnezeu pentru mântuirea și protecția mea și pentru că m-a călăuzit în casa lui Dumnezeu!

19. Un „porumbel voiajor" aduce vești decisive

de Su Jie, China

Într-o zi din 1999, după ce se încheiase o adunare, pastorul s-a apropiat de mine și mi-a spus: „Su Jie, iată o scrisoare pentru tine." De îndată ce am văzut-o, am știut că provenea de la o biserică pe care o înființasem în Shandong. Am luat scrisoarea și, în drum spre casă, mă întrebam în timp ce mergeam: „Această scrisoare e atât de groasă, oare au întâmpinat ceva dificultăți?"

Abia așteptam să deschid scrisoarea când ajungeam acasă, și în ea am citit: „Soră Su, pacea să fie cu tine întru Domnul! Scriu să îți spun câteva vești incredibile: Domnul Isus, Mântuitorul nostru, după care am tânjit zi și noapte, S-a întors. El S-a întors deja în trup și înfăptuiește în China etapa lucrării de judecată și curățire a oamenilor prin cuvintele Sale; El a încheiat Epoca Harului și a început Epoca Împărăției. […] Sper să accepți noua lucrare a lui Dumnezeu și să ții pasul cu urmele lui Dumnezeu. Orice ai face, nu pierde această șansă la mântuirea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă." De îndată ce am citit până în acel punct, am avut un sentiment de șoc: de fapt, nu întâmpinaseră nicio dificultate, ci credeau în Fulgerul de la Răsărit! Eram nerăbdătoare să știu cine a scris această scrisoare, așa că am dat rapid la ultima pagină. S-a dovedit că cel care o scrisese era fratele Meng, iar semnăturile tuturor celorlalți frați și surori din biserică erau și ele la sfârșit. După ce am citit întreaga scrisoare, am rămas uluită. Am privit-o în gol pentru o vreme înainte să-mi revin și m-am gândit în sinea mea: „Fulgerul de la Răsărit mărturisește că Domnul S-a întors, și au furat o mulțime de oi bune și conducători de la o serie de confesiuni religioase. Nu am crezut niciodată că fratele Meng de la biserica Shandong va crede și el în Fulgerul de la Răsărit. Toți frații și surorile acestei biserici au fost furați

de Fulgerul de la Răsărit – ce se poate face?” Când mă gândeam la asta, aveam un sentiment de urgență și mai mare, dar era prea departe ca să călătoresc până la Shandong și eram prinsă cu munca mea de aici. Nu puteam merge chiar atunci. Neajutorată, nu am putut decât să plâng și să mă rog Domnului: „Doamne! Acești frați și surori nu cred în Tine de foarte mult timp și încă nu au o bază stabilă. Te rog să veghezi asupra lor.”

După aceea, am răsfoit Biblia și am pus pixul pe hârtie pentru a le scrie înapoi prima scrisoare. În scrisoare am spus: „Frați și surori întru Isus Hristos, vă sfătuiesc cu respect să fiți prudenți. Pavel a spus: «Mă uimește cât de repede v-ați îndepărtat de cel care v-a chemat în harul lui Hristos, către o altă evanghelie: Căci nu există alta; însă există unii care vă fac neplăceri și care ar răstălmăci evanghelia lui Hristos. Însă, chiar dacă noi sau un înger din cer v-ar vesti o altă Evanghelie decât cea pe care v-am vestit-o, să fie blestemat! Aşa cum v-am spus înainte, vă spun din nou: dacă cineva vă vesteşte o altă Evanghelie decât cea pe care aţi primit-o, să fie blestemat!» (Galateni 1:6-9). Fraților și surorilor, să vă aduc înaintea Domnului nu a fost o sarcină ușoară; cum ați putut să-L trădați pe Domnul atât de repede? Statura voastră este prea mică – să nu ascultați fără discernământ alte căi! Trebuie să mă ascultați pe mine, pentru că ceea ce am împărtășit cu voi este adevărata cale. Doar Domnul Isus Hristos este Mântuitorul nostru. Trebuie să susțineți asta pentru totdeauna…” Abia după ce am terminat de scris și m-am uitat la scrisoarea de opt pagini, m-am simțit ușurată. M-am gândit în sinea mea: am scris tot ce ar trebui să scriu, am consultat toate scripturile pe care ar trebui să le consult și am scris toate sfaturile și cuvintele de încurajare pe care ar trebui să le scriu. Cred că după ce vor citi asta, cu siguranță vor răspunde și își vor recunoaște greșeala.

Două săptămâni mai târziu, am primit acest răspuns: „Soră Su, nu putem vorbi despre toate lucrurile pe care le-am văzut și auzit pentru care

Dumnezeu Atotputernic în care credem noi este Domnul Isus întors. Susținem adevărata cale și înaintăm; nu L-am trădat nici pe departe pe Domnul, ci urmăm pașii Domnului. Ai menționat aceste cuvinte de la Pavel: «Mă uimește cât de repede v-ați îndepărtat de cel care v-a chemat în harul lui Hristos, către o altă evanghelie: Căci nu există alta; însă există unii care vă fac neplăceri și care ar răstălmăci evanghelia lui Hristos» (Galateni 1:6-7). Există un temei pentru cele spuse de Pavel. Trebuie doar să studiem Biblia pentru a ști că acea «altă Evanghelie» despre care vorbea atunci Pavel se referea la faptul că fariseii le cereau oamenilor să respecte legea lui Iahve; nu se referea la oamenii din zilele de pe urmă care răspândesc Evanghelia Împărăției și sunt martori că Domnul S-a întors în trup și Își înfăptuiește lucrarea de judecată începând de la casa lui Dumnezeu. Când Pavel a scris această scrisoare către bisericile Galatiei, absolut nimeni nu propovăduia Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Prin urmare, acea «altă Evanghelie» despre care vorbea Pavel nu se referea la faptul că Domnul Se întoarce și Își îndeplinește lucrarea de judecată în zilele de pe urmă începând de la casa lui Dumnezeu. Această etapă a lucrării de judecată pe care Domnul S-a întors acum să o săvârșească îndeplinește următoarea profeție din Cartea Apocalipsa: «**Am văzut un alt înger, care zbura în înaltul cerului. El avea de vestit Evanghelia veşnică celor ce trăiesc pe pământ – la fiecare neam, seminţie, limbă şi popor. El spunea cu glas puternic: „Fiţi temători de Dumnezeu şi daţi-I slavă, pentru că a sosit ceasul judecăţii Lui!”**» (Apocalipsa 14:6-7). Aici, «Evanghelia veșnică» se referă la Evanghelia Împărăției. Mai mult, această mântuire finală a fost revelată cu mult timp în urmă de către Duhul Sfânt ucenicilor Domnului Isus. După cum a spus Petru: «**Căci este timpul să înceapă judecata chiar de la Casa lui Dumnezeu**» (1 Petru 4:17). «Voi sunteţi păziţi de puterea lui Dumnezeu, prin credinţă, pentru mântuirea care este gata să fie descoperită

în vremea de pe urmă» (1 Petru 1:5). Soră Su, nu este întoarcerea Domnului lucrul după care tânjim noi ca și credincioși? Acum Domnul S-a întors într-adevăr; trebuie să fim căutători umili. Categoric nu putem să fim precum fariseii în comportamentul lor față de Domnul Isus, prima întrupare a lui Dumnezeu, care și-au folosit orbește cunoașterea biblică și noțiunile și închipuirile proprii pentru a delimita noua lucrare a lui Dumnezeu, condamnându-L pe Domnul și împotrivindu-se Lui deoarece Domnul Isus nu Se supunea legii, și apoi răstignindu-L pe Domnul. Fariseii au crezut doar în Iahve Dumnezeu, dar nu au acceptat întruparea lui Iahve Dumnezeu – lucrarea Domnului Isus – și, în cele din urmă, au fost condamnați și blestemați de Domnul. Nu este această lecție sângeroasă demnă de reflecția noastră? Nimeni nu poate nega că Domnul Isus este Mântuitorul nostru. Dar, dacă Îl acceptăm doar pe Domnul Isus, însă nu acceptăm întoarcerea Domnului, nu suntem la fel ca fariseii? Nu devenim atunci oameni care cred în Dumnezeu, totuși se împotrivesc Lui? Mai mult, soră Su, nu putem face cum spui tu doar pentru că ne-ai predicat Evanghelia Domnului. Cel în care credem noi este Dumnezeu. Petru și ceilalți apostoli au spus cândva: «Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!» (Faptele Apostolilor 5:29). Și, mai ales în ceea ce privește venirea Domnului, nu putem să ascultăm pur și simplu de alte ființe umane. Am stabilit deja cum cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic este glasul lui Dumnezeu. Sperăm să cercetezi și tu asta.”

Eram furioasă în timp ce citeam scrisoarea și nu eram câtuși de puțin convinsă. Am dat fuga la cartea mea biblică de referință și am dat pagina la introducerea în Cartea Galateni. Am citit cu atenție și am rămas foarte surprinsă: chiar era adevărat! Acea „altă Evanghelie” despre care vorbea Pavel se referea într-adevăr la faptul că fariseii îi făceau pe oameni să respecte legea lui Iahve; cu siguranță, nu se referea la lucrarea de judecată a

Domnului începând de la casa lui Dumnezeu după întoarcerea Sa. În toți acești ani, cum de nu observasem niciodată că acesta era contextul acelui verset? Nu e de mirare că nu erau convinși. Dar atunci mi-a venit în minte un alt gând: chiar dacă ceea ce am spus este greșit, asta tot nu poate dovedi că Domnul S-a întors, așa cum predică ei. Am citit din nou scrisoarea de la început până la sfârșit și, cu cât o citeam mai mult, cu atât mă supăram mai tare. M-am gândit: „Nu m-am așteptat niciodată că, după ce plecasem de așa puțină vreme, vor avea îndrăzneala să ia un ton atât de ridicat cu mine și chiar să îndrăznească… să îndrăznească să mă numească fariseu. Urăsc fariseii mai mult decât pe oricine. Cum aș putea vreodată să mă împotrivesc Domnului așa cum au făcut fariseii? Am lucrat din greu atâția ani, trudind zi și noapte pentru credincioși. Cum ar putea să nu știe asta?” Cu cât mă gândeam mai mult la acest lucru, cu atât mă simțeam mai supărată, și m-am gândit: „Nu, cum pot fi contrazisă de o mână de credincioși care sunt încă niște învățăcei? Am citit Biblia de nenumărate ori – n-am cum să nu câștig această dispută. ”

Așa că mi-am scos din nou pixul și le-am scris înapoi o a doua scrisoare, spunându-le: „Fraților și surorilor, pacea să fie cu voi întru Domnul! Citirea scrisorii voastre a fost foarte supărătoare pentru mine. Nu vă cer să faceți așa cum spun eu – chiar mi-ați înțeles greșit intenția. Îmi este teamă că vă îndepărtați de calea Domnului Isus, întrucât Domnul Isus a spus: «**Atunci, de vă va zice cineva: „Iată, aici e Hristos, sau acolo!”, să nu credeți. Că se vor scula hristoşi mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși**» (Matei 24:23-24). Pavel, de asemenea, a spus: «Acum vă implorăm, fraților, cu privire la venirea Domnului nostru Isus Hristos și la adunarea noastră împreună cu El, să nu fiți degrabă zdruncinați în mintea voastră și să nu vă lăsați tulburați, nici de duh, nici de cuvânt, nici de vreo scrisoare ca

de la noi, ca și cum ziua lui Hristos este aproape. Nu lăsați pe nimeni să vă înșele în vreun fel» (2 Tesaloniceni 2:1-3). Dragi frați și surori, vă sfătuiesc în numele Domnului Isus, căci vor fi zile primejdioase mai departe, în zilele de pe urmă, și nu trebuie să credeți pe nimeni care propovăduiește venirea Domnului. Trebuie să fim extrem de atenți și să purtăm în minte cuvintele Domnului, ca nu cumva să luăm calea greșită și să-L nemulțumim pe Domnul!”

Două săptămâni mai târziu, am primit de la ei o altă scrisoare, care spunea: „Soră Su, Scripturile pe care le-ai găsit pentru noi nu sunt greșite, dar trebuie să ne fie clar adevăratul sens al acestor cuvinte ale Domnului Isus și să nu înțelegem greșit voia Domnului. Domnul Isus ne-a spus clar că se vor arăta hristoși falși când Domnul va veni în zilele de pe urmă și că hristoși falși se vor da drept Domnul și vor arăta minuni pentru a înșela oamenii. Prin aceasta, Domnul ne spune să practicăm discernământul; El nu spune că toți cei care predică venirea Domnului sunt mincinoși. Dacă, așa cum spui tu, toți cei care predică venirea Domnului sunt mincinoși și trebuie să ne păzim de ei și să îi respingem, atunci nu ar fi foarte probabil să-I închidem ușa Domnului Isus care S-a întors în trup? Spunem asta pentru că Domnul a zis că va veni din nou. Evident, acest tip de perspectivă nu este în conformitate cu voia Domnului. Cât despre cum să distingem între adevăratul Hristos și hristoșii falși, am transcris pentru tine un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și sperăm că te vei uita bine. Dumnezeu Atotputernic a spus: «**Dacă, în prezent, trebuie să apară o persoană capabilă să arate semne și să facă minuni, să alunge demoni, să vindece bolnavii și să facă multe miracole, iar dacă această persoană pretinde că vine de la Isus, atunci ar fi vorba despre un fals realizat de duhurile rele și imitația acestora a lui Isus. Reține! Dumnezeu nu repetă aceeași lucrare. Etapa lucrării lui Isus a fost deja finalizată, iar**

Dumnezeu nu va relua niciodată acea etapă a lucrării» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cunoscând lucrarea lui Dumnezeu astăzi”). Lucrarea lui Dumnezeu nu poate nicicum să fie veșnic neschimbătoare. Lucrarea lui Dumnezeu este întotdeauna nouă, niciodată veche și nu se repetă niciodată. La fel cum lucrarea lui Dumnezeu din Epoca Legii și cea din Epoca Harului au fost două etape diferite ale lucrării. În zilele de pe urmă, Dumnezeu a îndeplinit deja o etapă a lucrării de judecare și curățire a oamenilor prin cuvintele Sale, în conformitate cu nevoile omenirii. Aceasta este o etapă de purificare și mântuire deplină a oamenilor. Este mai nouă, mai măreață și mai practică decât lucrarea anterioară. Din fiecare etapă a lucrării lui Dumnezeu, putem vedea adevărurile pe care El le exprimă, precum și înțelepciunea, autoritatea și puterea lucrării Sale. Dar hristoșii falși sunt posedați de duhuri rele și nu dețin esența lui Dumnezeu. Le lipsește în întregime adevărul și, prin urmare, sunt incapabili să exprime adevăruri și sunt incapabili să exprime atotputernicia, înțelepciunea și firea lui Dumnezeu. Este clar că hristoșii falși nu pot face deloc lucrarea lui Dumnezeu. Hristoșii falși pot doar să imite lucrarea pe care Domnul Isus a făcut-o deja, vindecându-i pe bolnavi, alungând demoni și arătând niște minuni obișnuite pentru a se da drept Hristos în efortul de a-i înșela pe oameni. Soră, avem nevoie de o înțelegere pură a cuvintelor Domnului; nu putem să interpretăm greșit voia Domnului, cu atât mai puțin să ne tăiem creanga de sub picioare doar pentru că apar hristoși falși în zilele de pe urmă. Nici măcar nu putem studia lucrarea întoarcerii Domnului…”

Chiar dacă părtășia din scrisoare a fraților și surorilor era toată bine întemeiată, nu aveam absolut nicio intenție să caut sau să chibzuiesc asupra ei. Îmi păsa doar dacă acceptau sau nu Scripturile pe care le găsisem pentru ei și se întorceau către Domnul. M-am gândit în urmă la aceste două dezbateri din corespondența noastră și am văzut că nu erau convinși nici pe

departe. Dimpotrivă, le permisesem să mă contrazică în întregime, până în punctul în care nu mai aveam nicio prestanță. M-am grăbit să fac o rugăciune Domnului și apoi am luat Biblia și toate cărțile mele spirituale și le-am întins pe pat. Am continuat să răsfoiesc prin ele, dorind să găsesc o bază pentru a-i contrazice. Camera era în liniște totală, în afară de sunetul pe care îl făceam eu întorcând paginile. Noaptea a căzut înainte să-mi dau seama și tot nu găsisem nimic. Eram atât de obosită, încât am oftat adânc și m-am gândit: „Chiar nu e ușor să vin cu un răspuns la această scrisoare.” Tot ce am putut face a fost să ridic pixul și să scriu: „Fraților și surorilor, citind scrisoarea voastră, am rămas cu sentimentul că nu mai sunteți mieii mici și drăguți care ați fost odată. Nici măcar nu mă ascultați, insistați să vă îndepărtați de calea Domnului și îmi sunteți atât de potrivnici. Cred că purtarea voastră Îl întristează pe Domnul și sunt și eu foarte tristă. Fie ca Domnul Isus să vă miște și fie ca această scrisoare să vă facă să vă întoarceți în curând. Amin!”

După câteva săptămâni, am primit un alt răspuns de la ei, dar, spre dezamăgirea mea, nu se răzgândiseră datorită iubirii și încurajării mele. Dimpotrivă, au spus aspru și categoric: „Soră Su, tu ne-ai convertit, este adevărat, dar Cel căruia ar trebui să-I mulțumim pentru acest lucru este Domnul, pentru că Dumnezeu a fost Cel care ne-a adunat pe noi, aceste oi pierdute și rătăcitoare, într-un turmă cu ajutorul tău. Tu ai fost doar un slujitor care a avut grijă de turmă, dar numai Domnul Isus este adevăratul nostru păstor. După cum a spus Domnul Isus: «**Eu sunt păstorul cel bun şi le cunosc pe cele ce sunt ale Mele, iar cele ce sunt ale Mele Mă cunosc pe Mine**» (Ioan 10:14). Domnul încredințează oile fiecărei persoane care lucrează pentru El. Responsabilitatea unei persoane este doar să aibă grijă de ele și, când Domnul Se întoarce, ar trebui să-I restituie turma. Soră Su, cunoaștem cu toții pilda «lucrătorilor celor răi» despre care a vorbit Domnul

Isus în Biblie. Pentru a ocupa cu forța moșia, arendașii i-au bătut pe slujitorii care veneau să culeagă roadele, iar când proprietarul și-a trimis fiul, l-au ucis ca să ocupe moșia. Când se va întoarce proprietarul, cum se va ocupa de acești lucrători răi? Nu trebuie să fim ca ei. Domnul S-a întors acum și ar trebui să-I înmânăm Domnului oile Sale. Aceasta este rațiunea pe care trebuie să o deținem."

Scrisoarea asta chiar m-a dat peste cap. M-am gândit în sinea mea: „Cum pot să câștige atât de multă înțelegere într-o clipită? Au trecut doar doi ani de când m-am dus la Shandong și am înființat acea biserică. Când am plecat, încă erau ca niște «bebeluși» în credința lor. Nu m-am gândit niciodată că, la doar câteva luni după ce au acceptat Fulgerul de la Răsărit, cuvintele lor vor conține atâta tărie sau că vor fi capabili să găsească asemenea pasaje perfecte din Biblie ca să mă contrazică și că voi rămâne fără un cuvânt pentru a le riposta." În acea clipă, eram dezamăgită amarnic și simțeam că acești frați și surori deveniseră de nezdruncinat în hotărârea lor de a urma Fulgerul de la Răsărit, că nu aveau de gând să dea înapoi. Știam că nu voi putea să-i conving să se întoarcă. Simțindu-mă complet neputincioasă și fără vlagă, le-am trimis cu reticență o a patra scrisoare în care am spus: „Faceți cum credeți. După cum este scris în Biblie, din cele mai vechi timpuri, ceea ce provine de la Dumnezeu va prospera, iar ceea ce izvorăște din om va fi învins. Nu-mi mai scrieți. Sper să reușiți să vă păstrați credința și dragostea pentru Isus Hristos."

După ce am respins lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă pe care frații și surorile Shandong o împărtășiseră cu mine, spiritul meu devenise mai întunecat și mai slăbit, iar starea mea generală se deteriorase. Chiar dacă de multe ori posteam și mă rugam și chibzuiam asupra modului în care aș fi putut să păcătuiesc împotriva Domnului, nu puteam să pricep voia Domnului niciodată și efectiv nu puteam să simt prezența Domnului.

În această perioadă, pastorii și prezbiterii mi-au adus acuzații false pentru a pune mâna pe banii obținuți din ofrande și m-au înlăturat cu succes din biserică. Eram incredibil de nefericită și nu știam încotro să mă îndrept. De multe ori, mergeam pe malul râului și cântam imnul „Doamne, ești prietenul meu cel mai apropiat” în timp ce plângeam. Tânjeam ca Domnul să Se întoarcă în curând ca să mă poată salva din necazurile mele.

Într-o zi, șase luni mai târziu, în timp ce pregăteam prânzul, am auzit-o pe soacra mea strigându-mă de la ușa din față. Deschizând ușa, am văzut o tânără zveltă cu trăsături delicate stând în spatele soacrei mele. Soacra mea a spus: „Această tânără soră a venit să te vadă. Avea o adresă, dar nu te putea găsi, așa că s-a dus la biserică. A spus că trebuie să te vadă urgent, deci m-am grăbit să o aduc aici.” Am măsurat-o atent din priviri pe această soră și m-am gândit în sinea mea: „De ce nu mi se pare că o cunosc?” Văzându-mă, a venit drept la mine, m-a luat de mână și mi-a spus emoționată: „Deci tu ești sora Su! Te-am găsit până la urmă!” Uluită de acțiunile ei, am privit-o surprinsă și-am întrebat: „Cine ești? Nu cred că ne-am întâlnit până acum.” Răspunsul ei entuziast a fost: „Sora mea, numele meu este Wang. Sunt aici datorită fratelui Meng și a surorii Zhao din Shandong. Fratele Meng și ceilalți au scris o scrisoare către Biserica lui Dumnezeu Atotputernic de aici și ne-au rugat să ne gândim la o modalitate de a te găsi, orice-ar fi. Ne-au încredințat sarcina să-ți împărtășim Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu pentru că ei sunt mult prea ocupați și chiar nu au avut timp să vină în persoană. Nu am idee prin mâinile câtor oameni a trecut această scrisoare, dar a făcut câteva ture înainte de a ajunge la noi. Am venit în zonă de atâtea ori întrebând despre tine. Nu a fost ușor să te găsesc.” Când a ajuns la acel punct, tânăra soră a înghițit în sec și mi-a pus scrisoarea în mâini. Am luat-o și am citit: „Sora Su este o credincioasă adevărată. Vă rog, trebuie să o găsiți și să împărtășiți Evanghelia Împărăției

lui Dumnezeu cu ea…” Citind aceste cuvinte, inima mi s-a încălzit și lacrimile nu încetau să-mi curgă. Soacra mea era mișcată și mi-a spus: „Asta este într-adevăr mulțumită Domnului! Asta este într-adevăr dragostea Domnului!” Uitându-mă la această soră tânără, amabilă și sinceră, mă gândeam la cuvintele emoționante, cinstite, din acea scrisoare și puteam simți senzația urgenței de a-mi împărtăși Evanghelia întoarcerii Domnului pe care o aveau frații și surorile. Intuiția mea din adâncul sufletului mi-a spus că această iubire venea de la Dumnezeu. Doar Dumnezeu prețuiește astfel fiecare suflet în parte și are grijă nespusă de fiecare persoană care crede cu adevărat în Dumnezeu. Și așa, am decis că de data asta voi căuta și voi studia lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Nu puteam să mai refuz. I-am spus cu entuziasm: „Soră, intră și ia loc.” Ea a încuviințat fericită, cu ochii încă strălucind de lacrimi.

Aveam ceva de mâncare și atunci am chemat-o și pe colega mea, sora Zhang. Soțul meu a auzit că vom avea părtășie și a cerut și el o zi liberă. Tânăra soră a întrebat călduros: „Soră, în scrisoarea fratelui Meng, ei spun că ți-au scris mai multe scrisori despre lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, dar tu nu ai acceptat-o. Mă întreb care sunt gândurile tale despre asta? Soră, dacă ai vreo dificultate, te rog să o împărtășești; putem să avem părtășie și să căutăm împreună.” I-am spus: „De vreme ce întrebi, mă voi deschide și voi împărtăși cu tine. Mi-a fost teamă să nu fiu păcălită de hristoșii falși care apar în zilele de pe urmă, așa că m-am ținut de ideea că «toți cei care predică venirea Domnului sunt mincinoși», deci nu am cercetat niciodată lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Mai târziu, am cugetat puțin la ceea ce spuneau fratele Meng și ceilalți în scrisorile lor și m-am gândit că avea sens. A respinge orbește orice Evanghelie a întoarcerii Domnului fiindcă în zilele de pe urmă apar hristoși falși înseamnă cu adevărat a ne tăia creanga de sub picioare. Cu

toate acestea, dacă vrem să întâmpinăm întoarcerea Domnului, nu putem să nu fim în stare să discernem între adevăratul Hristos și hristoșii falși. Din moment ce ești aici, te rog să ai părtășie cu noi despre asta.” Sora Zhang, soțul meu și soacra mea au dat și ei din cap, încuviințând.

Sora ne-a citit apoi un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu, unde Dumnezeu Atotputernic spunea: „**A studia un astfel de lucru nu este dificil, dar cere fiecăruia dintre noi să cunoască adevărul acesta: El, care este întruparea lui Dumnezeu, va avea esența lui Dumnezeu și El, care este întruparea lui Dumnezeu, se va exprima ca Dumnezeu. De vreme ce Dumnezeu se întrupează, va aduce cu Sine lucrarea pe care trebuie să o facă și, de vreme ce Dumnezeu se întrupează, va exprima ce este El și va putea să aducă adevărul omului, să dea viață omului și să îi arate omului calea. Trupul care nu conține esența lui Dumnezeu cu siguranță nu este Dumnezeu întrupat; în privința aceasta nu există nicio îndoială. Pentru a cerceta dacă este trupul întrupat al lui Dumnezeu, omul trebuie să constate lucrul acesta după firea pe care o exprimă El și cuvintele pe care le spune. Adică faptul că este sau nu trupul întrupat al lui Dumnezeu și dacă este sau nu adevărata cale trebuie judecat după esența Lui. Și astfel, pentru a stabili[a] dacă este trupul lui Dumnezeu întrupat, cheia este să se acorde atenție esenței Lui (lucrării Lui, cuvintelor Lui, firii Lui și multor altor lucruri) mai degrabă decât aspectului exterior. Dacă omul Îi vede doar înfățișarea exterioară și nu ține seamă de esența Lui, atunci aceasta arată ignoranța și naivitatea omului**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Prefață”). După ce a citit cuvintele lui Dumnezeu, această soră tânără a spus în părtășie: „Putem vedea din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic că soluția pentru a discerne între adevăratul Hristos și hristoșii falși este să privim esența lor. Aceasta se poate discerne din lucrarea, cuvintele și firea

lor. Domnul Isus a spus odată: «**Eu sunt calea, adevărul şi viaţa**» (Ioan 14:6). În mod clar, întrucât El era Dumnezeu în trup, putea să exprime adevărul și să facă propria lucrare a lui Dumnezeu; El putea, de asemenea, să exprime propria fire a lui Dumnezeu și ceea ce El are și ce este. La fel ca în Epoca Harului, Domnul Isus a exprimat multe adevăruri, a exprimat în primul rând o fire milostivă și iubitoare și a completat lucrarea de răscumpărare a întregii omeniri. Din lucrarea și cuvintele Domnului Isus și din firea pe care El a exprimat-o, putem fi siguri că Isus Hristos a fost adevărul, calea și viața, că El a fost Însuși Dumnezeu întrupat. Acum, Dumnezeu Atotputernic a venit și a exprimat toate adevărurile pentru a purifica și mântui omenirea; El a făcut lucrarea de judecare și mustrare a oamenilor în zilele de pe urmă. Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic dezvăluie adevărul corupției omenirii de către Satana și natura și substanța omului. Ele ne spun toate aspectele adevărului, cum ar fi ce înseamnă a dobândi mântuirea, ce este transformarea firii și care este calea pentru realizarea acesteia, precum și care este destinația viitoare a omenirii și care va fi sfârșitul tuturor felurilor de oameni. Cuvintele Sale dezvăluie, de asemenea, tainele planului de gestionare de șase mii de ani al lui Dumnezeu și tainele întrupărilor, în plus, ele exprimă firea și esența inerente lui Dumnezeu și ceea ce El are și ce este. Cu condiția să citim cu sârguință cuvintele lui Dumnezeu, vom putea vedea că acele cuvinte rostite de Dumnezeu Atotputernic sunt glasul Duhului adevărului, calea judecății din zilele de pe urmă. Lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă a împlinit profeții din Biblie, cum ar fi: «**să înceapă judecata chiar de la Casa lui Dumnezeu**» (1 Petru 4:17). «**Când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul**» (Ioan 16:13) și «**Pe cel ce Mă respinge şi nu primeşte cuvintele Mele are cine să-l judece: Cuvântul pe care l-am spus Eu, acela îl va judeca în ziua de pe urmă**» (Ioan 12:48). Adevărurile pe care Dumnezeu Atotputernic

le-a exprimat, lucrarea de judecată, mustrare și purificare a oamenilor pe care El a făcut-o și firea plină de dreptate pe care Dumnezeu Atotputernic a exprimat-o, toate confirmă pe deplin că Dumnezeu Atotputernic este manifestarea lui Hristos al zilelor de pe urmă. Dimpotrivă, hristoșii falși nu dețin esența lui Dumnezeu. Cei mai mulți dintre ei sunt posedați de duhuri rele sau sunt demoni și duhuri rele extrem de arogante, complet lipsite de rațiune. Ei nu pot exprima adevăruri pentru a le oferi oamenilor aprovizionare și nici nu pot îndeplini lucrarea de judecată pentru a purifica oamenii. Ei pot numai să-i înșele, arătându-le semne și minuni simple, pe acei oameni nechibzuiți, ignoranți, confuzi, care vor să-și umple burțile de pâine pentru a-și potoli foamea. Prin urmare, ne este foarte ușor să deosebim între adevăratul Hristos și hristoșii falși după acest unic principiu: Hristos este adevărul, calea și viața. Acest lucru este în întregime conform voii lui Dumnezeu.”

În timp ce ascultam părtășia surorii, răsuceam neîncetat în minte următoarele: „Am crezut în Domnul toți acești ani, dar n-am auzit niciodată acest fel de părtășie. Acum, cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic vorbesc atât de amănunțit despre a discerne între adevăratul Hristos și hristoșii falși; după cum se pare, cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic ar putea fi cu adevărat glasul Duhului Sfânt. O, Doamne! Întotdeauna am așteptat cu nerăbdare întoarcerea Ta, dar, în ultimii câțiva ani, m-am concentrat doar pe a mă păzi de hristoșii falși și cu greu am avut inima să caut. Nu am cercetat niciodată întoarcerea Ta ca să înfăptuiești lucrarea de judecată din zilele de pe urmă, așa cum este martoră Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, ci doar m-am împotrivit și am condamnat-o orbește. Doamne, chiar Te-am închis afară?” Acest gând mi-a făcut inima să înceapă să bată tare. Am avut un sentiment de panică și nu am mai putut să stau locului, așa că m-am ridicat și m-am dus în bucătărie, prefăcându-mă că iau niște apă, încercând să mă

calmez puțin. În timp ce vărsam apa, chibzuiam: „Această soră este foarte tânără, dar părtășia ei despre adevăr este atât de practică. De asemenea, frații și surorile din Shandong au progresat atât de repede după ce au acceptat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic. Înțelegerea lor despre Biblie și cunoașterea lucrării lui Dumnezeu erau mult mai mari decât ale mele. Această cale le permite oamenilor să înțeleagă adevărul și să obțină cunoștințe despre lucrarea lui Dumnezeu. Nu este aceasta lucrarea lui Dumnezeu?" Gândindu-mă bine la toate acestea, mă simțeam atât entuziasmată, cât și plină de remușcări. Mi-am amintit când am scris acele scrisori fraților și surorilor din Shandong. Îmi fluturam pixul, îi luam la rost pe un ton arogant. Și, în abordarea întoarcerii Domnului, nu numai că nu am reușit să caut adevărul și să accept părtășia fraților și surorilor, ci, în schimb, am respins-o și am negat-o în mod persistent. Mă consideram stăpâna adevărului și voiam ca toți frații și surorile să mă asculte și, în plus, mă gândeam că fac tot posibilul pentru a apăra adevărata cale. Nu mi-am dat nicicând seama că mă împotrivesc lui Dumnezeu. Deci nu m-ar face asta un fariseu modern? În acel moment, mă simțeam de parcă eram înmuiată în apă rece din cap până-n picioare; mă simțeam complet fără vlagă și slăbită. Amândouă mâinile îmi tremurau incontrolabil și continuam să derulez în minte scene cu mine împotrivindu-mă lui Dumnezeu… Nu mai puteam să țin în mine – lacrimile au început să-mi curgă pe obraji. Mă uram pentru că sunt atât de arogantă și oarbă. După o bună bucată de vreme, mi-am șters lacrimile și m-am întors în cameră cu o tavă cu pahare de apă. Sora s-a uitat la mine și m-a întrebat cu îngrijorare: „Soră, accepți această părtășie?" Am scos un suspin și am spus, învinuindu-mă singură: „După ce am ascultat cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și părtășia ta chiar acum, simt că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors. Am așteptat în fiecare zi întoarcerea Domnului, dar nu mi-am imaginat

niciodată că acum că Domnul S-a întors, aveam să îndeplinesc de fapt rolul unui fariseu. Chiar am făcut un mare rău! M-am împotrivit lui Dumnezeu.” Apoi am început să plâng atât de tare încât nu puteam să vorbesc.

Mai târziu, după o perioadă petrecută citind cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, sora Zhang, soacra mea, soțul meu și cu mine am devenit complet siguri că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors. Eram atât de încântată, încât am trimis cu emoție fraților și surorilor din Shandong o a cincea scrisoare: „Dragi frați și surori! Mulțumesc lui Dumnezeu deoarece, prin faptul că mi-ați împărtășit de multe ori Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu, am acceptat acum lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă și am devenit membră a Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Deși am acceptat-o mai târziu decât voi, nu vreau să rămân în urmă. Îmi voi dedica inima și sufletul pentru a vă prinde din urmă…” În acel moment, am simțit că inima îmi zbura înapoi la Shandong, împreună cu scrisoarea, pentru a mă strânge aproape de frații și surorile mele de acolo. Slavă lui Dumnezeu pentru dragostea Lui!

Note de subsol:

a. În textul original se citeşte „cât despre”.

20. Îmi dau seama de minciunile guvernului PCC și dragostea lui Dumnezeu mă atrage înapoi spre El

de Kemu, Coreea de Sud

„Îți mai spun o dată – nu-mi mai vorbi de lucrurile alea despre Dumnezeu, și-ți interzic să mai ai vreo legătură cu acei credincioși în Dumnezeu. Dacă văd că i-ai contactat din nou, am să-ți sfărâm telefonul!”

„De ce? De ce stai în calea credinței mele?”, a întrebat soția mea, plină de confuzie.

„De ce? Pentru binele tău și pentru binele familiei noastre. Nu știi că guvernul PCC ia măsuri drastice împotriva Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic și că o suprimă? Nu știi de cazul Zhaoyuan, din 28 mai 2014? Se spune online că Zhang Lidong, principalul inculpat în cauză, era membru al Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Dacă te întâlnești cu acei oameni, nu vei face decât să te pui în pericol extrem!”

Ea mi-a răspuns cu hotărâre: „Zhang Lidong și ceilalți nu erau cu Biserica lui Dumnezeu Atotputernic – nu poți să crezi, pur și simplu, lucrurile care se spun online. De două sau de trei luni țin legătura cu frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și ceea ce am văzut este că toți sunt oameni excepționali, amabili și sinceri față de ceilalți. Se ajută reciproc de fiecare dată când cineva are o problem, și nu sunt așa cum se spune online.”

Am fost furios și am rămas plin de îndoieli. „Intră pe Internet și vezi și singur; atunci vei ști dacă am dreptate sau nu.”

Apoi, soția mea m-a condus pe un scaun și mi-a spus: „Ești genul de persoană care examinează lucrurile în întregime. Trebuie să abordezi situația în mod rezonabil și să vorbești în funcție de fapte – nu poți să asculți doar o versiune a poveștii! Toate trusturile de presă importante din China sunt doar purtătoare de cuvânt pentru guvernul PCC; sunt doar instrumente pentru ca guvernul să-i înșele pe oameni. Ce fel de credibilitate au rapoartele lor? Nu-ți aduci aminte de protestele din Piața Tiananmen, din 1989? Studenții din Piața Tiananmen protestau împotriva corupției și pledau pentru libertățile democratice, dar guvernul PCC a găsit niște oameni necunoscuți și i-a obligat să se deghizeze ca studenți și să se infiltreze în rândurile studenților, după care i-a făcut să înceapă să lovească, să zdrobească, să jefuiască, să incendieze și să răstoarne vehiculele militare. Acei oameni au creat mult haos, iar guvernul PCC i-a acuzat pe nedrept pe studenți de infracțiunile lor. După aceea, guvernul PCC s-a folosit de mass-media, de televiziune și radio, ca să inunde emisiile cu rapoartele lor, ponegrind mișcarea studenților ca revoltă contrarevoluționară și, apoi, a lansat asupra acestora represalii sângeroase care au rezultat în cel puțin câteva mii de studenți împușcați sau striviți de tancuri. Oricine cunoaște istoria guvernului PCC știe că a atacat întotdeauna dreptatea și că pur și simplu nu tolerează existența unor grupuri sau indivizi care au opinii sau puncte de vedere politice diferite. Pentru a înfăptui o dictatură, guvernul PCC a atacat și a condamnat întotdeauna acele grupuri sau pe acei oameni, ajungând chiar până la reprimarea sau exilarea lor. De fiecare dată când guvernul PCC suprimă violent o credință religioasă, o mișcare pentru drepturi democratice sau protestele minorităților etnice, începe mai întâi născocind cazuri false, apoi creează un imens protest zgomotos public pentru a-i stârni pe oameni și, după aceea, îi suprimă violent. Aceasta este realitatea. În cazul Zhaoyuan de pe 28 mai, guvernul PCC a acuzat pe

nedrept Biserica lui Dumnezeu Atotputernic – a ticluit cu atenție încă un caz fals.”

Nu am putut să-i combat spusele, așa că mi-am zis în sinea mea: „I-a cunoscut pe unii dintre membrii familiilor victimelor de la protestele din Piața Tiananmen și cunoaște dedesubturile faptelor. Tot ce a spus este adevărat. Dar, totuși, chiar dacă acel incident cu Zhaoyuan nu are nicio legătură cu Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, eu nu am luat niciodată legătura cu membrii săi și nu știu ce fel de biserică este. Acum trăim într-o lume atât de tulburată – dacă este păcălită?” Așadar, i-am spus din nou că nu are voie să ia legătura cu nimeni din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Când am plecat, am trântit ușa, lăsând-o acolo, în lacrimi.

Era o noapte deosebit de întunecată, fără lună și stele. Mergând pe drum, m-am simțit într-adevăr îngrozitor. M-am gândit la cei zece ani de căsnicie – de când ne-am întâlnit prima dată, ne-am îndrăgostit și ne-am căsătorit, am trecut prin multe, dar, indiferent ce-am înfruntat, am discutat mereu și ne-am susținut reciproc. Nu ne-am certat niciodată serios. Cu toate acestea, tocmai o atacasem pentru credința ei – simțeam că, de fapt, nu ar fi trebuit să o tratez așa. Dar, pe de altă parte, se spunea online că Biserica lui Dumnezeu Atotputernic nu este bună, așa că, nelăsând-o să-și practice credința, îi făceam o favoare. De ce nu putea să mă înțeleagă? În acel moment, m-am simțit incredibil de obosit și de supărat. Mi-am scos telefonul și o minunată fotografie cu familia noastră fericită mi-a licărit în fața ochilor – pentru moment, zâmbetul dulce al fiicei noastre mi-a alungat oboseala. M-am gândit că a fi persoana de bază din familie și a-mi împiedica soția să-și practice credința este pentru propria ei protecție și pentru binele familiei noastre, așa că am hotărât că nu trebuie să accept un compromis.

În perioada care a urmat, mi-a fost teamă să nu-i afectez sentimentele soției pentru mine și, de aceea, nu am îndrăznit să încep niciun conflict major, așa că i-am spus doar să nu-mi vorbească despre nimic legat de Dumnezeu. Chiar dacă, la suprafață, păream să ne înțelegem normal, o prăpastie se căsca deja între noi.

Într-o zi, de îndată ce am intrat pe ușă după ce mi-am terminat tura de dimineață, am auzit muzica veselă care plutea din dormitor, însoțită de râsetele fericite ale soției și ale fiicei mele. Curios, m-am gândit: „Hm? De mult timp nu am auzit un sunet atât de vesel acasă. De când soția mea a venit în Coreea de Sud, nu s-a obișnuit cu adevărat cu mediul de aici din cauza stilului de viață, a limbii și a culturii diferite. În special, și-a lăsat în urmă mama în vârstă și o slujbă pe care o iubea și nu are rude sau prieteni de-alături – adeseori stă singură și plânge. Am văzut-o îndurerată și supărată, dar nu am știut niciodată cum să o alin, așadar, ce fel de cântec ar putea să-i aducă atâta fericire acum?” Am deschis ușa foarte discret și am văzut un videoclip cu dansuri și cântece produs de Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, „Adevărata iubire de Dumnezeu”, afișat pe ecranul computerului. Șase tinere dansau cu bucurie și cântau cu atâta ardoare, dar fețele lor, toate un zâmbet atât de vesel, au fost cele care m-au emoționat în mod deosebit. Plin de curiozitate, m-am gândit: „Ce fel de biserică este aceasta și ce fel de grup este acesta? De ce cântecele și dansurile lor sunt atât de molipsitoare și de liniștitoare? Dacă ar fi cu adevărat oameni răi, cum ar putea să zâmbească atât de binevoitor și sincer?”

Văzându-mă, fiica mea a spus fericită: „Tată, nu este o melodie frumoasă? Mie și mamei chiar ne place. Cântă și dansează cu noi!” Am ridicat-o într-o îmbrățișare, i-am sărutat fețișoara și, apoi, am spus îngăduitor: „Dragă, îmi plac dansurile și cântecele energice, puternice.” Ea și-a legănat capul și s-a gândit o clipă. „Tată, îți place stepul, nu? Mamă,

pune-i videoclipul cu dansul acela cu-adevărat grozav.” Nu m-am îndurat să o întrerup și m-am gândit că îl voi urmări doar un pic, deși era produs de Biserica lui Dumnezeu Atotputernic – zilele astea, atmosfera armonioasă se-ntâlnea rar în casa noastră. Ținându-mi fiica, m-am așezat lângă soția mea și am început să privesc. Videoclipul cu dansuri și cântece „Dumnezeu Și-a adus gloria în Răsărit” era puternic și energic, cu un ritm încântător. Ca la step, au dansat cu o vigoare atât de eroică; întotdeauna mi-a plăcut să cânt și să dansez, așa că am fost într-adevăr atras. Văzând cât de implicat eram, soția mea a spus încântată: „Toate aceste cântece și dansuri au fost aranjate și înregistrate de frații și surorile de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Niciunul dintre ei nu este profesionist.” Nu am putut să nu mă gândesc serios la acest aspect. „Cum puteau oamenii fără pregătire profesională să danseze atât de incredibil de bine?”, m-am gândit eu. Zâmbind, ea mi-a spus: „Este uimitor, nu-i așa? Fără lucrarea și îndrumarea lui Dumnezeu, ar putea amatorii să danseze așa? Ai fi și mai uimit dacă ai vedea filmele pe care le-au făcut. Biserica lui Dumnezeu Atotputernic are lucrarea Duhului Sfânt – are binecuvântarea lui Dumnezeu. Acesta este motivul pentru care melodiile, dansurile și filmele lor sunt atât de bine făcute și, pe deasupra, toate adevărurile comunicate în filmele lor le sunt de mare ajutor oamenilor. Toată acea propagandă negativă online este doar guvernul PCC care răspândește minciuni despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Nu sunt deloc adevărate. Guvernul PCC răspândește aceste minciuni pentru ca toată lumea să devină ostilă față de Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și să nu îndrăznească să cerceteze lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și, astfel, să piardă mântuirea lui Dumnezeu.”

Auzind ce a spus și văzând strălucirea de pe chipul ei, am devenit și mai curios. M-am gândit cum, de când începuse să creadă în Dumnezeu

Atotputernic, ea își revenise din depresia cauzată de dorul de casă și de mamă. În plus, am văzut că devenise mai răbdătoare cu fiica noastră și nu își mai pierdea cumpătul; începuse, de asemenea, să aibă grijă de mine incredibil de bine. Oare Dumnezeu Atotputernic îmi schimbase, cu adevărat, soția? Era Biserica lui Dumnezeu Atotputernic cu adevărat la fel de minunată cum spunea ea? Cât m-am gândit la toate aceste lucruri, m-am simțit confuz – nu știam dacă ar trebui să o las să-și practice în continuare credința. După o luptă lăuntrică, am hotărât să mă duc la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și să o verific personal. Dacă nu era cum se spunea online, atunci nu aveam să mai stau în calea ei.

În weekend, când am avut liber de la serviciu, mi-am abordat soția și i-am spus că vreau să mă duc să arunc o privire la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic – ea a fost surprinsă și mulțumită. Odată ce am ajuns acolo, frații și surorile ne-au primit călduros și, din expresiile și acțiunile lor și din modul în care interacționează cu ceilalți am simțit că sunt binevoitori și sinceri. Treptat, neliniștea și prudența mea s-au risipit. Apoi, o soră le-a spus tuturor cu entuziasm: „Fraților și surorilor, muzicalul Povestea lui Xiaozhen a câștigat un premiu internațional!”Am întrebat din curiozitate: „Pot să-l vizionez?” Toți și-au exprimat acordul la unison și mi-au arătat muzicalul. Bucuriile și necazurile din povestea lui Xiaozhen m-au emoționat cu adevărat și m-am gândit la cum eu însumi eram un alt Xiaozhen. Când eram tânăr, am pribegit prin societate din cauza unei nenorociri în familie, îndurând tot felul de intimidări și umilințe doar ca să supraviețuiesc și să fiu primit cu răceală. Și, acum, mă străduiam și munceam din greu pentru a-mi câștiga existența; am trecut prin tot felul de situații, dulci și amare. De-a lungul anilor, am avut mult de suferit din cauza capriciilor vieții și m-am simțit obosit și trist, dar întotdeauna m-am arătat puternic în fața soției și a prietenilor mei. Cine ar fi putut să cunoască

durerea din inima mea? Spre sfârșitul muzicalului, s-a cântat această melodie: „**Cel Atotputernic are milă de acești oameni care au suferit profund; în același timp, El este sătul de acești oameni care nu au conștiință, fiindcă a trebuit să aștepte prea mult timp un răspuns din partea omenirii. El dorește să caute, să caute inima ta și duhul tău, să-ți aducă apă și mâncare și să te trezească, ca să nu-ți mai fie sete și foame. Când ești epuizat și când începi să simți puțin din dezolarea sumbră a acestei lumi, nu te pierde, nu plânge. Dumnezeu Atotputernic, Veghetorul, va întâmpina cu brațele deschise sosirea ta în orice moment**” („Dumnezeu îți caută inima și duhul” din Urmați Mielul și cântați cântări noi). Fiecare vers al cântecului mi-a încălzit sufletul pierdut și-n suferință și fiecare notă cântată mi-a părut o mamă care-și întinde mâinile spre copilul ei pierdut de mult. Am simțit chemarea iubirii – eram incredibil de emoționat. Când muzicalul s-a sfârșit, nu m-am putut abține să nu plâng. A fost prima dată când am plâns în fața atâtor persoane și m-am simțit un pic stânjenit, așa că mi-am întors repede și-n tăcere capul ca să-mi șterg lacrimile. Am exclamat sincer: „Este un muzical atât de minunat!” Apoi, am aplaudat Povestea lui Xiaozhen.

Soția mea s-a uitat la mine și mi-a spus fericită și cu mare emoție: „ Povestea lui Xiaozhen ți-a aprins inima pentru că Dumnezeu te-a emoționat! Știu că întâmplarea cu Zhaoyuan din 28 mai a avut un impact asupra ta și că ai avut o mulțime de neînțelegeri cu privire la lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Știu și că-ți faci griji pentru siguranța mea și a fiicei noastre așa că, astăzi, hai să ne uităm și să vedem ce s-a întâmplat cu adevărat cu acel caz.”

Frații și surorile mi-au arătat apoi un videoclip, Adevărul din spatele cazului Zhaoyuan din 28 mai. Acesta a dezvăluit mai multe aspecte dubioase majore ale cazului și, apoi, le-a analizat amănunțit. Am fost cu

adevărat captivat și, în timpul videoclipului, am analizat și eu cazul pentru a afla adevărul. Fruntea încruntată mi s-a relaxat treptat odată cu derularea videoclipului și, când am văzut expuse multele minciuni, am expirat prelung. Mi-am dat seama că, fără ajutorul nimănui, guvernul PCC a născocit cazul Zhaoyuan din 28 mai pentru a înăbuși credința religioasă și a eradica Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Inculpații în cauză, Zhang Lidong, Zhang Fan și ceilalți, au negat personal că sunt membri ai Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic și au spus că nu sunt afiliați bisericii. Însă guvernul PCC a neglijat întru totul mărturiile suspecților și s-a împotrivit în mod flagrant faptelor, insistând că infracțiunea a fost comisă de oameni din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Mai bizar a fost faptul că, deși fără un proces sau un verdict judecătoresc, guvernul CCP s-a grăbit să însceneze cazul, public și definitiv, Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic prin intermediul televiziunilor și al Internetului, făcând totul pentru a da naștere unei revolte publice cu scopul de a suprima și distruge biserica. Guvernul PCC a acuzat biserica pe nedrept și a creat un caz atât de fals ca să poată să-nceapă să-i suprime și să-i aresteze frenetic pe creștini în biserică, fără nicio problemă. Exact cum au suprimat mișcarea studenților din 4 iunie 1989 – mai întâi au fabricat zvonuri ca să înfățișeze mișcarea patriotică a studenților ca pe o revoltă contrarevoluționară, apoi au început să facă arestări și să ucidă oameni. În fața faptelor, am văzut în cele din urmă cu deplină claritate că tactica guvernului PCC de a eradica disidenții a fost să fabrice mai întâi zvonuri și să denatureze faptele, apoi să îi acuze pe nedrept și să-i suprime violent. Prezentând altfel adevărul, denaturând realitatea și acuzând pe nedrept Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, guvernul PCC face ca oamenii care nu știu adevărul să fie păcăliți de minciunile sale și să înțeleagă greșit biserica – guvernul PCC este atât de odios! Însă un lucru pe care tot nu îl înțelegeam era că frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu

Atotputernic sunt oameni integri, deloc așa cum spune online, așadar, de ce să persecute guvernul PCC atât de frenetic biserica și să se străduiască atât de mult să însceneze un omor Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic și să-i aresteze membrii? Ce se întâmpla cu adevărat?

Am vorbit despre confuzia mea și o soră mi-a răspuns, zicând: „Să citim mai întâi două pasaje din cuvintele lui Dumnezeu. «**Satana își câștigă faima prin înșelarea publicului. Deseori se prezintă ca avangardă și model de dreptate. Sub pretextul de a proteja dreptatea, îi rănește pe oameni, le devorează sufletele și utilizează tot felul de mijloace pentru a amorți, înșela și incita omul. Scopul său este de a-l face pe om să aprobe și să-i urmeze comportamentul rău, de a-l face pe om să i se alăture în a se opune autorității și suveranității lui Dumnezeu. Totuși, când o persoană își dă seama de uneltirile, intrigile și caracteristicile lui rele și nu vrea să continue să fie călcat în picioare și păcălit de el sau să-i fie în continuare sclav sau să fie pedepsit și distrus împreună cu el, Satana își schimbă trăsăturile anterior sfinte și își scoate masca falsă pentru a-și dezvălui fața adevărată, reală, depravată, urâtă și sălbatică. Nu i-ar plăcea nimic mai mult decât să îi extermine pe toți cei care refuză să îl urmeze și pe cei care se opun forțelor sale malefice**» (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul II”). «**Motivul pentru care Satana este exasperat și furios este acesta: uneltirile sale cumplite au fost scoase la iveală; nu poate scăpa ușor cu intrigile sale; ambiția sa sălbatică și dorința de a-L înlocui pe Dumnezeu și de a acționa ca Dumnezeu au fost lovite și blocate; scopul său de a controla întreaga omenire a devenit acum un eșec și nu poate fi niciodată realizat**» (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul II”).”

După ce a citit cuvintele lui Dumnezeu, a avut părtășie, spunând: „Cuvintele lui Dumnezeu expun cauza principală a motivului pentru care Satana se împotrivește lui Dumnezeu și vatămă omenirea. Dacă folosim apoi cuvintele lui Dumnezeu pentru a judeca acțiunile guvernului PCC în opoziție cu Dumnezeu și persecuția creștinilor de către acesta, putem vedea clar că este întruchiparea Satanei, a diavolului, și că regimul satanic este cel care urăște cel mai mult adevărul și I se împotrivește lui Dumnezeu. Sigur nu le va permite oamenilor să creadă în Dumnezeu sau să o apuce pe calea cea bună, ca să consacre China drept o zonă a ateismului – vrea să eradice toate credințele religioase. Acest lucru este valabil mai ales în zilele de pe urmă – Dumnezeu Atotputernic întrupat a apărut și a lucrat în China, exprimând adevăruri pentru a aduce lumină omenirii. Oamenii din toate religiile și confesiunile care cred cu adevărat în Dumnezeu și iubesc adevărul, după ce lecturează cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, sunt siguri că acestea sunt adevărul și, unul câte unul, Îi acceptă lucrarea din zilele de pe urmă. Mulți oameni au ajuns să înțeleagă adevărul citind cuvintele lui Dumnezeu și au învățat cum să facă diferența dintre bine și rău. Astfel, ei ajung să vadă clar esența malefică a guvernului PCC și devin dispuși să o respingă și încep să urmărească adevărul și să meargă pe calea cea dreaptă în viață. Pe măsură ce vede din ce în ce mai mulți oameni căpătând credință în Dumnezeu și urmându-L, ochii îi ard de furie. Degeaba speră să-i tragă pe oameni înapoi în tabăra sa, ca să poată continua să-i fie sclavi și să rămână asupriți. În acest scop, guvernul PCC persecută și suprimă frenetic Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, nu numai scornind tot felul de minciuni pentru a o acuza pe nedrept și a o defăima, dar și folosind tot soiul de tactici abjecte. De multe ori au emis documente confidențiale ca să mobilizeze un număr mare de polițiști înarmați și trupe militare pentru a-i aresta și persecuta frenetic pe creștinii din Biserica lui Dumnezeu

Atotputernic la scară națională, într-o încercare deșartă de a opri răspândirea lucrării Evangheliei lui Dumnezeu și de a elimina pe deplin Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. În special în ultimii ani, tot felul de filme și videoclipuri evanghelice produse de Biserica lui Dumnezeu Atotputernic au fost încărcate pe Internet rând pe rând, iar Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu s-a răspândit pe tot globul ca un foc mistuitor. Guvernul PCC este conștient de vinovăția sa, știind că, de la venirea la putere, a comis nenumărate crime și a făcut tot felul de rele; datoria sa de sânge de pe urma persecuției creștinilor este una imensă. Se teme că oamenii din întreaga lume vor accepta lucrarea lui Dumnezeu, vor înțelege adevărul, îi vor vedea clar înfățișarea rea și apoi o vor respinge, ceea ce îl va lăsa fără niciun sprijin pe lume. Atunci, ambiția sălbatică a acestuia de a controla întreaga omenire și de a fi un zeu ar fi spulberată. Acesta este motivul pentru care persecuția Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic de către guvernul PCC s-a întețit. Acesta a elaborat meticulos cazul Zhaoyuan din 28 mai pentru a acuza pe nedrept biserica, în încercarea de a-i agita și tulbura pe cei care nu știu adevărul ca să urască pe Dumnezeu și Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și, astfel, să facă rele. Din acest fapt, putem vedea că guvernul PCC este pervers și se opune Cerului și că Îl detestă fără-ndoială pe Dumnezeu și urăște adevărul. Este dușmanul lui Dumnezeu – un demon care I se împotrivește. Cu toate acestea, Dumnezeu este atotputernic, iar înțelepciunea Lui este exercitată în baza tertipurilor Satanei. Chipul urât al guvernului PCC este expusă luminii prin propria-i împotrivire și asuprire nebună, iar oamenii aleși ai lui Dumnezeu pot să-i vadă și mai clar natura rea, reacționară. Ei își dezvoltă discernământul privind natura rea și mârșavă a acestuia, voința lor de a-L urma pe Dumnezeu devine și mai fermă și preferă să renunțe la viața lor decât să nu-L mai urmeze pe Dumnezeu. Acest lucru arată că, oricât de sălbatic este guvernul PCC, nu îi

poate împiedica pe credincioșii adevărați să-L urmeze pe Dumnezeu, și cu atât mai puțin este capabil să oprească lucrarea lui Dumnezeu.”

După ce am auzit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și părtășia acestei surori, am înțeles că guvernul PCC persecută Biserica lui Dumnezeu Atotputernic întrucât însăși esența acestuia este una care urăște adevărul și este un dușman al lui Dumnezeu. Vrea să-i controleze pe oameni, să-i țină bine în prinsoarea sa, dar adevărurile exprimate de Dumnezeu Atotputernic se înrădăcinează profund în inimile oamenilor. Guvernul PCC cu siguranță nu și-ar dori ca toți oamenii să meargă cu Dumnezeu, așa că face tot ce poate pentru a născoci zvonuri ca să înșele publicul și să inventeze cazuri false, favorizând indignarea publică pentru a persecuta Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Așa a apărut cazul Zhaoyuan din 28 mai. Îndoielile mele despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic s-au risipit odată ce am înțeles adevărul. Cu toate acestea, mai aveam o grijă: întrucât guvernul PCC asuprește atât de mult biserica, era sigur ca soția mea să creadă în Dumnezeu?

Frații și surorile mi-au arătat apoi un film, Minciunile comunismului. În film, un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu m-a emoționat cu adevărat. **„Avem încrederea că nicio țară sau putere nu poate sta în calea a ceea ce Dumnezeu dorește să împlinească. Cei care împiedică lucrarea lui Dumnezeu se opun cuvântului lui Dumnezeu, tulbură și subminează planul lui Dumnezeu vor fi, în cele din urmă, pedepsiți de Dumnezeu. Cel care sfidează lucrarea lui Dumnezeu va fi trimis în iad; orice țară care sfidează lucrarea lui Dumnezeu va fi distrusă; orice națiune care se ridică pentru a se opune lucrării lui Dumnezeu va fi ștearsă de pe fața pământului și va înceta să mai existe”** (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Anexă 2: Dumnezeu conduce destinul întregii omeniri”). Am putut simți autoritatea și măreția lui Dumnezeu din cuvintele Lui. Nicio forță malefică

de-a Satanei și nicio ființă umană nu poate împiedica lucrarea lui Dumnezeu. Deși cei din guvernul PCC se străduiesc să discrediteze și să condamne Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, arestând chiar și persecutând în mod diabolic frații și surorile bisericii, frații și surorile încă stăruie cu îndârjire să creadă în Dumnezeu și să-L urmeze, iar filmele evanghelice, lucrările corale și videoclipurile cu dansuri și cântece pe care le produc sunt publicate în mod constant online, fără obstacole din partea guvernului PCC. Am văzut în sfârșit cât de atotputernic este Dumnezeu și că nicio forță nu poate să-I oprească lucrarea. În credința ei în Dumnezeu, soția mea Îl are pe Dumnezeu ca forță de sprijin, așa că nu am de ce să mă îngrijorez. După ce am înțeles toate acestea, toate grijile și îndoielile din inima mea au dispărut. Zâmbind, i-am spus soției mele: „Este corect să crezi în Dumnezeu Atotputernic. Am fost atât de orb înainte – am crezut greșit ceea ce auzisem și te-am făcut să suferi atât de mult. A fost atât de greșit din partea mea. De acum înainte, te voi sprijini pe deplin în credința ta.” Lacrimile i s-au adunat în ochi, iar ea a spus cu emoție: „Mulțumită lui Dumnezeu, ai reușit să vezi minciunile guvernului PCC și să ieși din ceața confuziei. Acestea sunt îndrumarea și conducerea lui Dumnezeu!”

Din acel moment, am început să vizionez ocazional videoclipuri realizate de Biserica lui Dumnezeu Atotputernic alături de soția mea și am ascultat-o vorbind despre credința ei. Totuși, încă simțeam că credința în Dumnezeu era una simplistă. Sigur, puteam să cred în Dumnezeu în inima mea. Dar tot trebuia să-mi câștig existența, să-mi cresc copilul și să le ofer alor mei suficient ca să ducem o viață bună. Abia mai târziu, după o boală, am dobândit o înțelegere complet nouă privind credința în Dumnezeu.

Într-o seară, pe la amurg, în timp ce familia noastră lua cina, am început să simt niște dureri groaznice de stomac și picături uriașe de transpirație rece au început să-mi curgă pe față. Soția mea m-a dus repede la

spital, unde am fost diagnosticat cu apendicită. Era o situație critică și trebuia să fiu operat imediat. Am simțit o neputință și o teamă pe care nu le mai simțisem până atunci – dacă nu supraviețuiam, cum s-ar descurca soția și fiica mea cea mică într-o țară străină? Cine le-ar fi alături? Dându-și seama ce gândeam, soția mea m-a ținut de mână și mi-a spus: „Știu de ce îți faci griji. Dumnezeu este atotputernic și toate lucrurile sunt în mâinile Sale. El hotărăște și dacă operația va fi sau nu una reușită. Trebuie să ne bizuim pe Dumnezeu și, indiferent cum decurge operația, nu putem să-L învinovățim pe Dumnezeu, ci trebuie să ne supunem conducerii și aranjamentelor Sale.” Am dat din cap după ce am auzit ce avea de zis. Odată ce ușa sălii de operație s-a închis, am închis și eu ochii și m-am rugat lui Dumnezeu. „O, Dumnezeule Atotputernic! Sunt îngrozit. Te rog să-mi dați credință, ca să nu mă mai tem. Sunt dispus să mă bizui pe Tine.” M-am simțit mai puțin temător după ce m-am rugat și mi-am amintit de un fragment din cuvintele lui Dumnezeu dintr-un videoclip: „**Eu spun că tot ceea ce are omul – pacea și bucuria, binecuvântările și siguranța personală – este, de fapt, totul sub controlul lui Dumnezeu; El călăuzește și decide soarta fiecărui individ**” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul VI”). „Este adevărat”, m-am gândit eu. „Dumnezeu este atotputernic și viața mea este în mâinile Sale. Succesul operației mele de astăzi depinde de conducerea și aranjamentele lui Dumnezeu, așa că, lăsând totul în seama lui Dumnezeu, nu am de ce să mă îngrijorez.” Cuvintele lui Dumnezeu mi-au dat credință; inima mea neliniștită era calmă, iar pe mine nu mă mai îngrijora posibilul eșec al operației. Sub efectul anestezicului, mi-am pierdut treptat cunoștința. Când mi-am revenit, medicul mi-a spus că operația a fost un success, iar eu am știut că Dumnezeu mă protejase. I-am oferit laudele și mulțumirile mele lui Dumnezeu de nenumărate ori.

Mai târziu, am văzut aceste cuvinte de la Dumnezeu: „**Primul lucru pe care trebuie să-l înțeleagă cineva, atunci când pune piciorul pe acest pământ, este de unde vin ființele umane, de ce trăiesc oamenii, cine dictează soarta omenirii, cine are grijă de existența umană și cine are suveranitatea asupra ei. Aceste cunoștințe reprezintă adevăratele mijloace de trai, baza esențială pentru supraviețuirea omenească, nu să înveți cum să te îngrijești de familie sau cum să obții faimă și avere, nu să înveți cum să ieși în evidență din mulțime sau cum să trăiești o viață mai prosperă, cu atât mai puțin să înveți cum să excelezi și cum să concurezi cu succes cu alții. Cu toate că diferitele abilități de supraviețuire pe care oamenii își petrec viețile stăpânindu-le pot oferi o abundență de conforturi materiale, ele nu aduc niciodată adevărata pace și consolare inimii cuiva, ci îi fac constant pe oameni să-și piardă direcția, să aibă dificultăți în a se controla, să rateze fiecare oportunitate de a învăța sensul vieții; și creează un curent subteran de neliniște privind modul în care să înfrunți corespunzător moartea. Astfel, viețile oamenilor sunt ruinate. Creatorul îi tratează pe toți corect, dându-le tuturor o viață întreagă de oportunități să Îi experimenteze și să Îi cunoască suveranitatea, totuși doar atunci când se apropie moartea, când spectrul morții plutește deasupra cuiva, acesta începe să vadă lumina – și atunci este prea târziu**” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul III”).

Inima mea s-a luminat după ce am citit cuvintele lui Dumnezeu și am înțeles că nu trăim pe acest pământ doar ca să putem duce vieți mediocre pentru a ne hrăni familiile și a fi prosperi sau pentru a fi invidiați și respectați de ceilalți, căutând faimă și profit. Noi, ființele umane, suntem creațiile lui Dumnezeu și numai crezând în El și închinându-ne Lui, urmărind și înțelegând adevărul, dobândind cunoașterea de Dumnezeu și

înțelegând clar că Dumnezeu stăpânește peste toate lucrurile din viața noastră și că soarta noastră se află în mâinile Lui putem să ne supunem cu adevărat stăpânirii Lui și să ne comportăm potrivit cuvintelor Sale. Acesta este singurul mod de a trăi cu înțeles și valoare; este singura modalitate de a nu trăi această viață în zadar. M-am gândit cum, înainte, crezusem că credința în Dumnezeu era una simplistă și că a câștiga bani pentru familia mea era ceea ce ar trebui să fac cu viața mea. M-am deșteptat în cele din urmă numai când am avut acea boală care pune viața în pericol. Indiferent cât de mulți bani câștigăm sau cât de înalt este statutul nostru, atunci când ne îmbolnăvim, aceste lucruri nu ne pot ușura suferința sau frica și neputința din adâncul inimii noastre. În pragul morții, banii, faima și averea nu pot să ne redea viața sau să ne sporească longevitatea. Îi mulțumesc lui Dumnezeu – El a fost cel care mi-a dat credință și putere prin cuvintele Lui când m-am confruntat cu boala și m-am simțit atât de temător și neputincios. El mi-a oferit ceva pe care să mă bizui pentru a putea înfrunta calm tot ceea ce urma să vină. În special, doar grija și protecția lui Dumnezeu mi-au permis să supraviețuiesc operației fără probleme. Prin această experiență, am ajuns cu adevărat să simt că Dumnezeu este atât real, cât și viu, că poate fi în orice moment ajutorul și reazemul nostru, și că El este, de asemenea, sprijinul nostru puternic. Credința în Dumnezeu și închinarea la Dumnezeu sunt ceea ce, noi, ca oameni, ar trebui să urmărim cel mai mult de-a lungul vieții noastre și ar trebui să înțelegem și să ne supunem stăpânirii lui Dumnezeu. De acest lucru au cea mai mare nevoie duhurile noastre și aceasta este cea mai plină de înțeles viață pe care ar trebui să o urmărim. Acea experiență mi-a schimbat, de asemenea, impresia greșită conform căreia credința în Dumnezeu era una simplistă, iar eu am hotărât să-mi practic credința alături de soția mea, să citesc din cuvintele lui

Dumnezeu și să apuc pe calea urmăririi adevărului și cunoașterii de Dumnezeu.

Frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic au auzit că m-am îmbolnăvit, așa că au venit să mă viziteze în spital. Când au aflat că nu voi putea lucra o vreme și familia noastră nu va avea nicio sursă de venit, m-au ajutat să aplic pentru un ajutor social și să solicit rambursarea pentru cea mai mare parte a cheltuielilor mele medicale. Într-o societate atât de rece și de indiferentă, ajutorul sincer al fraților și-al surorilor m-a făcut cu adevărat să simt căldură, de parcă am fi fost toți din aceeași familie. După ce am păstrat legătura cu ei o vreme, am văzut că toți erau oameni extrem de amabili, care se bazau pe cuvintele lui Dumnezeu în interacțiunile lor cu ceilalți, că îi tratat pe ceilalți oameni sincer, că erau integri și demni în cuvintele și acțiunile lor, și că omenia și modul în care-și trăiau viața erau exact cum ar trebui să fie pentru creștini. Erau cu totul diferiți de oamenii cu care am lucrat – nu prea mai erau oameni ca ei în lume. Am simțit că spusele lui Dumnezeu Atotputernic chiar puteau să schimbe oamenii și să ne călăuzească pe calea cea bună, că această biserică este plină de dragoste și că le dă oamenilor un sentiment deosebit de căldură.

Mă gândesc la trecut, când am fost orbit de minciunile guvernului PCC și am refuzat necontenit să caut sau să cercetez lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, și chiar am stat în calea credinței soției mele, dar Dumnezeu nu a renunțat să încerce să mă mântuiască. Folosind cuvintele Lui pe care mi le-au citit frații și surorile și videoclipurile pe care mi le-au arătat, Dumnezeu mi-a permis să-mi dau seama de minciunile guvernului PCC și să văd clar adevărul sinistru din spatele lor. Când eram îngrijorat de rezultatul operației mele și trăiam în spaimă, cuvintele lui Dumnezeu m-au luminat și m-au călăuzit, mi-au dat credință și putere și mi-au corectat punctele de vedere greșite. Când nu am putut să lucrez după operație,

Dumnezeu m-a ajutat și m-a sprijinit prin frați și surori. Am experimentat dragostea și îndurarea lui Dumnezeu pentru mine, precum și autoritatea și prețiozitatea cuvintelor Sale, și am acceptat foarte bucuros lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Acum, particip frecvent cu soția mea la întruniri și citesc din cuvintele lui Dumnezeu, iar inima mea este mulțumită și plină de bucurie! Slavă lui Dumnezeu pentru că m-a mântuit!

21. Eliberarea din capcana zvonurilor

de Xiaoyun, China

În trecut, eram angajată ca ofițer în armată. Într-o zi din 1999, un pastor coreean mi-a predicat Evanghelia Domnului Isus. Datorită căutării mele serioase, am devenit rapid centrul atenției instruirii pastorului și asistentul său principal. În vara anului 2000, pastorul a venit la Yunnan pentru o scurtă călătorie misionară de vară cu mai mult de o duzină de studenți de facultate de la Biserica Evanghelică Coreeană. În mod neașteptat, asta a alarmat guvernul PCC. Am fost arestați în timp ce aveam o întrunire în casa pastorului și apoi aduși la Departamentul Securității Publice al Provinciei Yunnan pentru interogatoriu. Studenții coreeni au fost deportați în aceeași noapte, iar pastorul coreean a fost și el expulzat din țară. Biserica a suferit persecuții din partea guvernului PCC, iar multor credincioși li s-a făcut frică și nu au îndrăznit să creadă. O parte a credincioșilor a fost, de asemenea, forțată să meargă la Biserica Patriotică și astfel, biserica a fost dezagregată de către guvernul PCC. Eram principalul conlucrător din biserică și, de data asta, persecuția PCC m-a făcut și să-mi pierd slujba.

În martie 2005, am auzit Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu Atotputernic. Când am aflat că Domnul Isus Se întorsese, am fost atât de emoționată, încât lacrimi de bucurie mi-au umplut ochii și m-am simțit nespus de recunoscătoare. Doream doar să-mi aduc frații și surorile înaintea lui Dumnezeu cât de repede puteam. Sub îndrumarea lui Dumnezeu, frații și surorile au acceptat unul câte unul lucrarea din zilele de pe urmă a lui Dumnezeu. Dar, pe neașteptate, unul dintre cei mai talentați conlucrători ai bisericii, după ce a auzit mărturia lucrării din zilele de pe urmă a lui Dumnezeu Atotputernic, a declarat: „Această doctrină sună corect, dar

trebuie să-l întrebăm pe pastor întâi, să vedem ce zice el.” Curând după aceea, pastorul mi-a dat un telefon și mi-a zis: „Este foarte mare dezordine în afară acum. Nu crezi în Dumnezeu de mult timp, iar statura ta este mică. Indiferent ce faci, nu asculta imprudent la predici din afara bisericii și atunci nu o vei lua pe căi greșite. Noi putem să acceptăm doar păstorirea acestei biserici. Nu asculta căile predicate de alte biserici.” După ce am ascultat, am zis calmă: „În această perioadă, studiind lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, am aflat că tot ceea ce predică ei este conform cu Biblia, are luminarea și iluminarea Duhului Sfânt și reprezintă adevărata cale.” Pastorul meu a zis: „Indiferent cât de bine predică ei, noi trebuie să înțelegem că numai Domnul Isus este adevăratul Dumnezeu. Nu trebuie să-L părăsim pe Domnul!” Am spus ferm: „Nu L-am părăsit pe Domnul, ci urmez pașii Mielului. Domnul Isus S-a întors deja. Este cât se poate de drept să-L întâmpinăm pe Domnul întocmai precum fecioarele înțelepte.” Pastorul mi-a zis cu asprime: „Cum se poate ca Biserica Evanghelică Coreeană să nu știe că Domnul S-a întors?” Am zis: „Asta nu este ceva ce se poate explica în câteva cuvinte.” Pastorul a remarcat elocvent: „Lucrul în care cred ei este Fulgerul de la Răsărit, care a fost ținta reprimării guvernului PCC. Este explicat foarte clar pe internet. Intră online și vei vedea. Trebuie să intri online să verifici…” După ce am închis telefonul, inima nu mi s-a putut liniști mult timp. Cuvintele pastorului îmi tot răsunau în urechi. Doream în mod deosebit să știu exact ce se spunea online.

Pentru a afla, am fugit repede la un internet cafe. În momentul în care am deschis site-urile, am fost consternată. Pe site-uri era foarte multă blasfemie și condamnare a lui Dumnezeu de către guvernul PCC, ca și calomnii și blasfemii din partea unor figuri religioase cu autoritate. Am avut niște dubii: cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic nu pot fi rostite de oricine.

Ele sunt expresia Duhului adevărului. Acesta este un fapt recunoscut de mulți oameni din multe alte confesiuni, care cred sincer în Domnul și tânjesc după adevăr. Dar de ce website-urile stârnesc zvonuri pentru a-i face pe oameni să-L nege pe Dumnezeu Atotputernic? De asemenea, există mulți pastori faimoși care Îl condamnă și Îl blasfemiază și ei pe Dumnezeu alături de guvernul PCC. Ce se întâmplă aici? Văzând toată această propagandă negativă, am simțit o învolburare de indecizie. După aceea, am văzut online un atac la adresa unei persoane folosite de către Duhul Sfânt. Inima mi s-a frânt din nou. Chiar am crezut într-un om? În timp ce continuam să răsfoiesc informațiile de pe internet, am devenit mai tulburată și m-am simțit foarte derutată și perplexă, astfel că, într-un final, nu știu cum am ieșit din internet cafe.

Pe drumul spre casă, mi-am amintit de tot timpul pe care îl petrecusem căutând și cercetând lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Ori de câte ori puneam unele întrebări, frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic îmi citeau cuvintele lui Dumnezeu. Fiecare chestiune era rezolvată una după alta, iar eu devenisem complet convinsă. A fost nevoie de unsprezece zile întregi de dezbateri și cercetări până ce am crezut ferm că Dumnezeu Atotputernic era Domnul Isus întors. De asemenea, am citit unele din cuvintele lui Dumnezeu. Dumnezeu a dezvăluit toate misterele celor trei etape ale lucrării și ale planului de gestionare de șase mii de ani (planul mântuirii) și, de asemenea, a clarificat adevăruri precum povestea lăuntrică și esența Bibliei, care sunt cuvintele lui Dumnezeu și care sunt cuvintele oamenilor în Biblie și cum ar trebui oamenii să abordeze Biblia. Când am citit aceste lucruri, totul a devenit clar și am cules mari beneficii. Din aceste cuvinte ale lui Dumnezeu, am văzut că Dumnezeu Atotputernic ar trebui să fie Domnul Isus întors. Dar de ce propaganda de pe internet era complet negativă? Cu cât mă gândeam mai

mult la aceste zvonuri, cu atât eram mai deprimată și îmi simțeam inima mai îngreunată, și aproape era să fiu călcată de o mașină când traversam strada.

După ce m-am întors acasă, inima nu mi se calma nicicum și acele zvonuri de pe internet îmi veneau în minte din când în când și zăboveau acolo. Inima îmi era copleșită pe când mă gândeam la un lucru și apoi la altul. Nu am putut să dorm noaptea aceea și mă gândeam: „Dacă apuc pe calea greșită, atunci nu ar fi credința mea întru totul în van? Nu, trebuie să mă întorc imediat. Dar dacă Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors? Atunci, nu voi rata oare oportunitatea de a-L întâmpina pe Domnul și îmi voi pierde șansa de a fi mântuită?” În timp ce mă gândeam și mă răzgândeam, am venit înaintea lui Dumnezeu în rugăciune: „O, Dumnezeule! De când am acceptat acest pas al lucrării, inima mea a fost întotdeauna tihnită, am găsit foarte plăcut să citesc cuvintele lui Dumnezeu, iar sufletul meu s-a simțit foarte hrănit. Dar după ce am văzut ceva propagandă negativă pe internet, nu mă pot liniști. Te rog, păzește-mi inima. O, Dumnezeule! Statura mea este mică și nu știu cum să disting aceste lucruri. Dacă Dumnezeu Atotputernic este într-adevăr Tu care Te-ai întors, atunci Îți cer să mă călăuzești spre a fi sigură de lucrarea Ta fără să fiu tulburată de nimeni și nimic. Dacă nu, atunci Îți cer să mă călăuzești pentru a fi în stare să disting…” După rugăciune, s-a născut o idee în inima mea: să termin grabnic de citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic pentru a determina dacă sunt sau nu glasul lui Dumnezeu. Atunci, am citit cuvintele lui Dumnezeu toată noaptea și nu știu când am adormit la masă.

Devreme în dimineața următoare, am fost trezită de o bătaie în ușă și, somnoroasă, m-am dus să deschid ușa. S-a dovedit a fi Sora Wu, care mă udase. M-a văzut arătând adormită și m-a întrebat cu îngrijorare ce s-a întâmplat. Am zis: „Am intrat online ieri și am văzut o mulțime de lucruri

care se împotriveau lui Dumnezeu și Îl blasfemiau, iar acum mă simt foarte contrariată…” După ce a auzit asta, Sora Wu a avut părtășie cu mine: „Soră, știi foarte bine atitudinea guvernului PCC față de creștini. Ei au arestat și au persecutat nenumărați creștini. Acesta este un fapt real. Zvonurile online sunt toate născocite de către guvernul PCC pentru a persecuta Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Scopul lor este să suprime lucrarea lui Dumnezeu și să facă din China o zonă atee și să nu permită oamenilor să-L urmeze sau să-L venereze pe Dumnezeu. Soră, PCC este un guvern ateu. Putem crede ce spune?” Observațiile surorii mi-au adus aminte la timp. Corect! PCC este ateu. Ei sunt cei care Îl urăsc și Îi opun rezistență lui Dumnezeu cel mai mult. Cum ar putea cineva să creadă ce spun ei? Guvernul PCC merge sub deghizarea stindardului „libertate de religie”, dar, în culise, ei îi constrâng și îi arestează fără motiv pe oamenii care cred în Dumnezeu. M-am gândit cum guvernul PCC i-a constrâns și asuprit până acum pe cei din biserica noastră și cât de mulți frați și surori și-au pierdut credința și nu au mai îndrăznit să creadă, și m-am gândit la cum mi-am pierdut și locul de muncă din cauza asta – nu era aceasta atitudinea guvernului PCC față de oamenii care cred în Dumnezeu? Pentru a restricționa credința religioasă, PCC a fondat Biserica Patriotică și a cerut oamenilor ca întâi „să iubească statul” și apoi „să iubească religia.” Scopul lor este să țină ferm în mâinile lor controlul asupra oamenilor și să restricționeze libertatea de credință a oamenilor. Când m-am gândit la asta, am ajuns să discern oarecum intențiile josnice ale guvernului PCC. Guvernul PCC a persecutat mereu credințele religioase și a condamnat adevărata cale. Astfel, născocirea zvonurilor și condamnarea de către ei a lucrării lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă oare nu era o mare dezvăluire a naturii lor satanice urâtoare de Dumnezeu și potrivnice lui Dumnezeu?

Sora Wu a continuat să aibă părtășie cu mine: „Guvernul PCC este un regim ateu satanic și dușmanul lui Dumnezeu. Pentru a-și atinge ambiția nebunească de a controla permanent oamenii, promovează o politică reacționară, măsluiesc perfid lucrurile pentru a condamna și a discredita Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Noi suntem capabili să distingem asta destul de bine. Dar cum pot pastorii și prezbiterii religioși să urmeze regimul ateu în a I se opune și a-L condamna și blasfemia pe Dumnezeu? Cei mai mulți oameni nu pot lămuri această problemă. De fapt, aceasta are legătură cu natura și esența liderilor religioși de împotrivire față de Dumnezeu și de ură față de adevăr. Gândindu-ne la acum două mii de ani, când Domnul Isus a făcut lucrarea de a răscumpăra omenirea, El a fost întâmpinat cu o opoziție și persecuție extremă din partea preoților celor mai de seamă, a cărturarilor și a fariseilor. Asta deoarece calea pe care a propovăduit-o Domnul Isus și miracolele pe care le-a înfăptuit în acel timp au produs senzație în toată Iudea. Mulți oameni obișnuiți au fost atrași de cuvintele Domnului și, unul după altul, s-au întors către Domnul Isus. Preoții cei mai de seamă, cărturarii și fariseii au văzut în asta o amenințare la adresa statutului lor și a mijloacelor de trai și au conspirat cu guvernul roman pentru a se împotrivi Domnului Isus și a-L condamna. Au răspândit zvonuri, au defăimat lucrarea Domnului și L-au țintuit pe Domnul Isus pe cruce. Acum, istoria de acum două mii de ani se repetă. Liderii religioși văd că lucrarea din zilele de pe urmă a lui Dumnezeu Atotputernic este acceptată de un număr tot mai mare de oameni și imediat devin geloși și se unesc cu guvernul PCC în a se opune și a condamna lucrarea din zilele de pe urmă a lui Dumnezeu. Asta arată pe deplin că majoritatea liderilor religioși sunt antihriști care nu iubesc adevărul și care iubesc doar statutul. «Din vremuri străvechi, adevărata cale a fost mereu reprimată.» Astfel, nu este surprinzător că lucrarea din zilele de pe urmă a lui Dumnezeu

Atotputernic a putut fi contrată și condamnată cu putere de forțele rele ale guvernului PCC și ale comunității religioase.” Da, fariseii, preoții cei mai de seamă și cărturarii erau cu toții figuri cu autoritate în comunitatea religioasă, dar nu erau credincioși adevărați în Dumnezeu și nu iubeau adevărul. Ei știau că ale Domnului Isus cuvinte aveau autoritate și putere, dar nu au căutat și cercetat nicicum. Dimpotrivă, pentru a-și menține statutul și mijloacele de trai, ei L-au condamnat și blasfemiat pe Domnul. Natura lor era într-adevăr de a se împotrivi lui Dumnezeu și de a fi dușmanii lui Dumnezeu. În zilele noastre, cum acționează pastorii și prezbiterii comunității religioase în legătură cu a doua venire a Domnului este același lucru cu ce au făcut fariseii. S-a dovedit că sunt antihriști care-L urăsc pe Dumnezeu, care urăsc adevărul! Când întoarcerea Domnului Isus este profețită în Biblie, se spune: „**Dar mai întâi trebuie să sufere multe şi să fie respins de această generaţie**” (Luca 17:25). Acum, Dumnezeu Atotputernic a venit să-Și înfăptuiască lucrarea, însă El este înfruntat și condamnat de comunitatea religioasă și de regimul PCC ateu. Nu este aceasta împlinirea profeției Domnului? În acea clipă, inima mi-a fost iluminată. Sora Wu și-a continuat părtășia: „Propaganda negativă împrăștiată de guvernul PCC și de comunitatea religioasă pe internet intenționează în principal să distrugă și să tulbure lucrarea lui Dumnezeu. Satana a folosit mereu minciuni pentru a-i înșela și încurca pe oameni și pentru a-i face pe aceștia să se îndoiască, să-L nege și să-L trădeze pe Dumnezeu. În final, ei vor fi pedepsiți de Dumnezeu și trimiși în iad și vor pierde pe vecie oportunitatea de a fi mântuiți de Dumnezeu. Noi trebuie să reușim să distingem zvonurile lor și să ne dăm seama de sinistrele lor intenții și de scopul josnic pentru care răspândesc zvonuri. Altfel, vom fi păcăliți și vom pierde oportunitatea de a fi mântuiți de Dumnezeu.” Am dat

din cap în semn de aprobare și am simțit că părtășia și ajutorul surorii veniseră tocmai la momentul oportun. Abia așteptam să continui să ascult…

Sora Wu a scos cartea cuvintelor lui Dumnezeu și mi-a spus: „Soră, hai să citim un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic! Dumnezeu Atotputernic a spus: «**În planul Meu, Satana a pândit mereu la fiecare pas și, ca termen de comparație al înțelepciunii Mele, a încercat întotdeauna să găsească mijloace de a Îmi întrerupe planul inițial. Dar puteam Eu să cedez în fața schemelor sale înșelătoare? Toate din cer și de pe pământ Îmi slujesc – uneltirile înșelătoare ale Satanei ar putea face altfel? Aceasta este exact răscrucea înțelepciunii Mele, este exact ceea ce este minunat în privința faptelor Mele și este principiul prin care întregul Meu plan de gestionare (planul mântuirii) este îndeplinit. În era construirii Împărăției, tot nu evit uneltirile înșelătoare ale Satanei, ci continui să fac lucrarea pe care trebuie să o fac. Din univers și dintre toate lucrurile, am ales faptele Satanei drept contrast al Meu. Nu este aceasta înțelepciunea Mea? Nu este aceasta exact ceea ce este minunat în privința lucrării Mele?**» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvintele lui Dumnezeu către întregul univers”, Capitolul 8).”

După ce a citit cuvintele lui Dumnezeu, Sora Wu a zis în părtășie: „Vedem din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic faptul că fiecare pas al lucrării lui Dumnezeu întruchipează voia, înțelepciunea și minunea lui Dumnezeu. De la început și până la sfârșit, lucrarea lui Dumnezeu nu se ferește de tertipurile Satanei, ci le folosește în avantajul său pentru a aduce beneficii lucrării lui Dumnezeu, pentru a-i desăvârși pe cei care cred cu adevărat în Dumnezeu și a finaliza planul de gestionare al lui Dumnezeu de a mântui omenirea. La suprafață, Satana pare a fi plin de aroganță în împotrivirea față de Dumnezeu, dar înțelepciunea lui Dumnezeu este exercitată pe baza tertipurilor Satanei. La început, Satana a corupt

omenirea, dar Dumnezeu nu l-a distrus direct. În schimb, Dumnezeu folosește cele trei etape ale lucrării Sale pentru a mântui omenirea și, în timp ce mântuiește omenirea, Dumnezeu îl lasă pe Satana să provoace tulburări și întreruperi, scopul Lui fiind să arate adevărata față de diavol a Satanei de corupere și derutare a omenirii, de a se împotrivi cu înverșunare lui Dumnezeu și de a fi vrășmașul lui Dumnezeu, astfel încât omenirea să vadă efectiv fața hidoasă și esența rea a Satanei. Procedând astfel, oamenii pot să îl respingă și să se lepede de Satana în mod proactiv și să se întoarcă la Dumnezeu, iar Satana va fi complet făcut de ocară și învins. Aceasta este cea mai puternică mărturie împotriva Satanei și dezvăluie înțelepciunea și atotputernicia lui Dumnezeu. Exact cum Iov era un om cu frică de Dumnezeu care se ferea de rău, totuși Dumnezeu i-a îngăduit Satanei să îi provoace acestuia suferință și, în cele din urmă, a folosit mărturia lui Iov în încercări pentru a-l umili pe Satana și a dovedi că evaluarea lui Dumnezeu asupra lui Iov era în întregime corectă. Aceasta a fost înțelepciunea lui Dumnezeu. În plus, ceea ce Dumnezeu face în zilele de pe urmă este lucrarea de a-i mântui și a-i desăvârși pe oameni. Totodată, este și lucrarea de a-i împărți pe oameni după felul lor și pune capăt epocii. Dumnezeu folosește persecuțiile guvernului PCC și ale comunității religioase pentru a-i face pe oameni să treacă prin diferite încercări și necazuri. Aceia care cred într-adevăr în Dumnezeu pot înțelege adevărul și dobândi discernământ prin experimentarea necazurilor, pot să cunoască atotputernicia și înțelepciunea lui Dumnezeu, să vadă dincolo de ticăloșia Satanei și, în final, să-l respingă complet pe Satana și să câștige mântuirea Dumnezeu. Însă aceia care sunt temători, cărora le lipsește adevărata credință, care sunt plicitisiți de adevăr și acei oameni răi ce urăsc adevărul sunt toți dezvăluiți prin încercări și necazuri și devin ținte ale treierăturii. Astfel, caprele sunt separate de oi, neghina de grâu, slujitorii răi de slujitorii buni și fecioarele nesăbuite de

fecioarele înțelepte, la fel cum toate sunt separate după felul lor. Aceasta este înțelepciunea și atotputernicia lui Dumnezeu.” După ce am ascultat părtășia surorii Wu, nu am putut să nu mă gândesc la momentul de acum două mii de ani, când Domnul Isus a fost răstignit de fariseii evrei și de guvernul roman. Din perspectiva omului, lucrarea Domnului Isus dăduse greș, dar Domnul Isus a spus: „**S-a terminat**”. Tocmai prin persecuția și crucificarea de către Satana, Dumnezeu a terminat lucrarea de răscumpărare a omenirii. Astăzi, în zilele de pe urmă, condamnarea și defăimarea de către guvernul PCC și comunitatea religioasă au făcut chiar un seviciu desăvârșirii de către Dumnezeu a celor ce cred cu adevărat în El și au devenit, totodată, dovada lui Dumnezeu pentru a-i condamna. Dumnezeu Atotputernic spune: „**Înțelepciunea Mea este exercitată pe baza uneltirilor Satanei**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Adevărul lăuntric al lucrării de cucerire (1)”). În Biblie se consemnează: „O, adâncul bogăţiei înţelepciunii şi cunoaşterii lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecăţile Lui şi cât de neînţelese sunt căile Lui!” (Romani 11:33). Gândindu-mă la asta, am văzut că lucrarea lui Dumnezeu era foarte înțeleaptă și minunată și L-am slăvit pe Dumnezeu din adâncul inimii.

Prin părtășia Surorii Wu, am ajuns să am un pic de înțelegere a lucrării lui Dumnezeu și am putut și să disting cumva esența împotrivirii guvernului PCC și a comunității religioase față de Dumnezeu, dar tot nu am înțeles ce se spunea pe internet despre noi, că am crede într-un om, adică am crede în omul folosit de Duhul Sfânt. Am întrebat-o pe Sora Wu: „Pe internet se spune că noi credem într-un om. Așa este?” Sora Wu a zis în părtășie cu privire la această întrebare: „Problema ta este că nu îți este clar adevărul legat de diferența dintre lucrarea lui Dumnezeu și lucrarea omului. Haide să citim mai întâi două pasaje ale cuvintelor lui Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic spune: «**Lucrarea lui Dumnezeu Însuși implică**

lucrarea întregii omeniri și, de asemenea, reprezintă lucrarea unei întregi ere. Cu alte cuvinte, lucrarea lui Dumnezeu reprezintă mișcarea și tendința întregii lucrări a Duhului Sfânt, în timp ce lucrarea apostolilor urmează lucrarea lui Dumnezeu și nu conduce era, nici nu reprezintă tendința lucrării Duhului Sfânt în întreaga eră. Ei săvârșesc doar lucrarea pe care oamenii ar trebui să o săvârșească, ceea ce nu implică deloc lucrarea de gestionare. Propria lucrare a lui Dumnezeu este proiectul din cadrul lucrării de gestionare. Lucrarea omului este doar datoria oamenilor folosiți și nu are nicio legătură cu lucrarea de gestionare» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Lucrarea lui Dumnezeu și lucrarea omului”). **«Lucrarea pe care Dumnezeu o săvârșește nu reprezintă experiența trupului Lui; lucrarea pe care omul o săvârșește reprezintă experiența omului. Toată lumea vorbește despre experiența personală. Dumnezeu poate exprima direct adevărul, în timp ce omul poate exprima doar experiența corespondentă după experimentarea adevărului. […] Trebuie doar să compari diferențele dintre acestea pentru a putea să-ți dai seama dacă este lucrarea lui Dumnezeu sau lucrarea omului»** (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Lucrarea lui Dumnezeu și lucrarea omului”). Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic ne îngăduie să înțelegem că lucrarea lui Dumnezeu este lucrarea inaugurării unei noi ere. Este lucrarea ce mântuiește întreaga omenire. Omul nu poate inaugura nicio epocă, nici nu poate înfăptui lucrarea de a mântui omenirea. Lucrarea omului este doar de a-și îndeplini datoria de om pe temelia lucrării lui Dumnezeu. Înseamnă a face o oarecare lucrare udând, aprovizionând și călăuzind oamenii pentru a intra în realitatea cuvintelor lui Dumnezeu și este făcută în cooperare cu Dumnezeu, dar lucrarea omului nu poate înlocui deloc lucrarea lui Dumnezeu Însuși, nici nu poate fi considerată în aceeși categorie cu lucrarea lui Dumnezeu. Ia ca exemplu Epoca Harului, când

Domnul Isus a început Epoca Harului și a sfârșit Epoca Legii, conducând omenirea într-o nouă eră. După ce Domnul Isus Și-a terminat lucrarea, apostolul Petru și alții au început să ducă mai departe lucrarea Domnului Isus, conducând și păstorind biserica și călăuzind frații și surorile să urmeze calea Domnului. Aceasta a fost complet în cooperare cu lucrarea Domnului Isus. Pe vremea aceea, oamenii bisericii au acceptat păstorirea și conducerea lui Petru, dar nimeni nu a spus că ei credeau în Petru sau în vreun un alt apostol. Acesta este un fapt real. La fel, Dumnezeu Atotputernic din zilelele de pe urmă a venit și a încheiat Epoca Harului și a inaugurat Epoca Împărăției; El înfăptuiște lucrarea de judecată începând de la casa lui Dumnezeu și exprimă toate adevărurile pentru a purifica și mântui omenirea. Dacă noi putem înțelege, practica și pătrunde aceste adevăruri, atunci suntem cei ce vor dobândi adevărata mântuire și vor fi desăvârșiți. Totuși, din cauza calibrului nostru slab, citind singuri cuvintele lui Dumnezeu și experimentând cuvintele lui Dumnezeu, să dobândim adevărata mântuire este un proces foarte anevoios și lent. Astfel, Dumnezeu l-a înrolat pe omul folosit de Duhul Sfânt pentru a ne călăuzi. Omul folosit de Duhul Sfânt a fost pregătit și desăvârșit dinainte de către Dumnezeu. El are experiența dobândirii mântuirii și desăvârșirii prin experimentarea lucrării lui Dumnezeu. El își folosește experiența cuvintelor lui Dumnezeu pentru a ne îndruma să cunoaștem cuvintele lui Dumnezeu și să pătrundem cuvintele lui Dumnezeu. Asta ne va permite să ne abatem mai puțin de la cale. Atât timp cât acceptăm și ne supunem conducerii și udării omului folosit de Duhul Sfânt, atunci putem păși pe calea dreaptă a credinței în Dumnezeu și a dobândirii adevăratei mântuiri. Aceasta este în întregime bunătatea și binecuvântarea lui Dumnezeu către noi. Lucrarea pe care omul folosit de Duhul Sfânt o face este să-L preamărească și să-L mărturisească pe Dumnezeu și să ne călăuzească să ne supunem lui Dumnezeu și să-L

venerăm. El nu ne-a cerut niciodată să-l tratăm ca pe Dumnezeu, nici nu ne-a cerut să credem în el. Toți aleșii lui Dumnezeu sunt foarte clari în această privință: omul folosit de Duhul Sfânt este doar fratele și conducătorul nostru, iar noi credem în Hristos al zilelor de pe urmă, Dumnezeu Atotputernic, nu în omul pe care îl folosește Duhul Sfânt. Se zvonește pe internet că noi credem în omul folosit de Duhul Sfânt. Aceasta este pur și simplu o distorsiune a faptelor și o confuzie între bine și rău. Este sofismul Satanei și este o minciună pentru a-i amăgi pe oameni. Poți la fel de bine să te duci la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și să vezi singură, să mergi printre frați și surori, să-i asculți și să înțelegi cu adevărat. Atunci vei vedea că noi citim cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, ne rugăm în numele lui Dumnezeu Atotputernic și credem în Dumnezeul întrupat Însuși, adică, Dumnezeu Atotputernic, Hristos al zilelor de pe urmă. Hristos Își exercită puterea asupra Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic în întregime. Cuvintele lui Dumnezeu sunt cele care exercită puterea. Așa că spune-mi, credem într-un om ori în Dumnezeu? Nu este evident?” După ce am ascultat părtășia surorii, am ajuns să aflu câte ceva despre lucrarea lui Dumnezeu și lucrarea omului și, totodată, am înțeles câte ceva despre intenția lui Dumnezeu de a-l înrola pe omul folosit Duhul Sfânt. De asemenea, am aflat că noi credem în Dumnezeu Atotputernic întrupat, nu într-o persoană. Nu am putut să nu mă gândesc în sinea mea: ceea ce am primit noi este lucrarea lui Dumnezeu și proviziile cuvintelor lui Dumnezeu. Noi credem în Dumnezeu Atotputernic; nu urmăm un om și nu credem într-un om. Se pare că acele zvonuri online sunt cu adevărat minciunile Satanei, neadevăruri menite să amăgească oamenii. La început, primii noștri strămoși, Adam și Eva, au cedat înșelătoriilor Satanei; au comis păcat și au fost izgoniți din Grădina Edenului deoarece au ascultat minciunile Satanei. Evreii care s-au alăturat fariseilor pentru a-L răstigni pe Domnul Isus au ascultat și ei zvonuri și au

cedat înșelătoriei Satanei și au devenit păcătoși veșnici împotriva lui Dumnezeu. Trebuie să învăț din lecțiile trecutelor eșecuri. Nu ar trebui să mă mai las păcălită de Satana!

Când Sora Wu a plecat, mi-a spus să citesc mai mult cuvintele lui Dumnezeu și, totodată, mi-a lăsat părtășia omului folosit de Duhul Sfânt ca să o citesc. Într-o zi, am văzut un pasaj al părtășiei: „În acest moment crucial final, oamenii ar trebui să facă din următoarele lucruri prioritățile din practica lor: să mănânce și să bea cuvintele lui Dumnezeu, să facă tot ce le încredințează El, să-și îndeplinească datoriile, să-L mulțumească pe Dumnezeu și să-L preamărească – numai practicând în aceste moduri pot oamenii să-I fie loiali lui Dumnezeu. Sfinții din trecut spuneau adesea: «Nu contează ce câștigăm sau ce pierdem; ar trebui să fim atenți la voia lui Dumnezeu.» Acesta ar trebui să fie motto-ul tuturor oamenilor. Practicile specifice sunt următoarele: dacă suntem chinuiți de hărțuirea Satanei, atunci prima sarcină este să susținem mărturia și lucrarea lui Dumnezeu și să folosim adevărul ca să-l învingem pe Satana; dacă ne confruntăm cu păcatul sau ispita, atunci preamărirea lui Dumnezeu este pe primul loc, iar noi nu trebuie să păcătuim și să-L umilim pe Dumnezeu; dacă oameni, chestiuni sau lucruri împiedică îndeplinirea datoriilor noastre, atunci ceea ce ne încredințează Dumnezeu este pe primul loc, iar noi trebuie să ne eliberăm de toate legăturile și să-I fim loiali lui Dumnezeu; dacă și când apar chestiuni care implică interesele noastre personale, atunci interesele familiei lui Dumnezeu sunt pe primul loc. Abandonarea intereselor personale și respectarea inimii lui Dumnezeu sunt vitale. Dacă treburi lumești ne încurcă și ne limitează, atunci a ne îndeplini datoria și a-L mulțumi pe Dumnezeu trebuie să fie pe primul loc, iar noi trebuie să ne lepădăm de toate celelalte lucruri și să ne sacrificăm pentru Dumnezeu” (Părtășia celui de mai sus). Am aflat foarte clar din părtășia omului folosit de Duhul Sfânt cum ar trebui

să practic în viața reală pentru a mulțumi voia lui Dumnezeu și ce să fac pentru a-I fi credincioasă lui Dumnezeu. Am simțit că omul folosit de Duhul Sfânt ne călăuzea cu adevărat în a asculta de Dumnezeu, a pătrunde adevărul și a împlini voia lui Dumnezeu. Am ajuns să apreciez că „traducătorul” pe care Dumnezeu ni l-a rânduit este într-adevăr bun! Am simțit chiar mai clar că Dumnezeu ne-a pregătit dinainte o persoană folosită de Duhul Sfânt pentru a ne călăuzi să înțelegem adevărul mai repede și să ajungem să-L cunoaștem pe Dumnezeu. Aceasta este iubirea sinceră a lui Dumnezeu pentru noi! În acea clipă, am priceput pe deplin și m-am debarasat de zvonurile care fuseseră răspândite online, ce condamnau lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și îl atacau pe omul folosit de Duhul Sfânt. De la a mă simți ca pe ace, am putut în sfârșit să fiu tihnită. Am ajuns cu adevărat să cred că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors. Acceptând lucrarea din zilele de pe urmă a lui Dumnezeu Atotputernic, țin pasul cu urmele Mielului, iau parte la ospățul nunții Mielului și sunt înălțată înaintea tronului lui Dumnezeu!

După ce am trecut prin această tulburare a Satanei, am fost și mai convinsă de lucrarea din zilele de pe urmă a lui Dumnezeu Atotputernic. Acum, Îl urmez pe Dumnezeu Atotputernic de mai bine de un deceniu. Mă gândesc la toate noțiunile pe care le aveam când tocmai acceptasem lucrarea din zilele de pe urmă a lui Dumnezeu, apoi la cum am înțeles unele adevăruri și am văzut dincolo de zvonurile guvernului PCC și ale comunității religioase, la cum am izgonit noțiunile și nu am mai fost amăgită, apoi la cum m-am străduit să caut adevărul și să-mi fac datoria de ființă creată, să răsplătesc iubirea lui Dumnezeu și să-L urmez cu hotărâre pe Dumnezeu Atotputernic. Toate acestea m-au făcut să apreciez efectiv adevărul acesor cuvinte ale lui Dumnezeu: „**În relația sa cu Dumnezeu în trup, omul progresează de la opoziție la ascultare, de la persecuție la**

acceptare, de la concepție la cunoaștere și de la respingere la iubire. Acestea sunt efectele lucrării Dumnezeului întrupat” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat”). Slavă lui Dumnezeu!

22. Fuga din „bârlogul tigrului”

de Xiaoyou, China

Mă numesc Xiaoyou și am 26 de ani. În trecut, eram de confesiune catolică. Când eram mică, mergeam cu mama la biserică pentru a participa la Liturghie, pentru a citi Biblia, a mă spovedi și a primi Împărtășania. Mama era foarte zeloasă în credința ei. Dona adesea bisericii mâncare și diferite alte lucruri de la noi din casă, și, de asemenea, dona bani. Mai marii bisericii și maicile o plăceau în mod deosebit pe mama. Când o vedeau, o întâmpinau cu zâmbete și se arătau foarte interesați de ea și, de asemenea, îi telefonau frecvent mamei pentru a-i cere să participe la tot felul de activități bisericești și să ajute la diverse sarcini. De asemenea, și eu participam activ la cursurile pe care le predau maicile, iar împreună cu prietenii mei din cadrul bisericii citeam Biblia. La acea vreme, puteam simți bucuria și liniștea care decurgeau din a-L avea pe Domnul lângă mine și mă simțeam fericită în fiecare zi. Cu toate acestea, pe măsură ce timpul trecea, credința prietenilor mei din cadrul bisericii devenea din ce în ce mai slabă. Spiritul meu a devenit, de asemenea, slab și nu puteam să respect învățăturile Domnului. Săvârșeam des păcate și apoi le mărturiseam și, după ce m-am căsătorit, din cauza serviciului, m-am mutat împreună cu soțul meu în altă parte a țării.

Într-o clipită a fost Crăciunul lui 2013 și am avut norocul să întâlnesc o soră din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Ea mi-a spus că Domnul Isus Se reîntorsese deja și că El îndeplinește o nouă etapă a lucrării Sale. Când am auzit acestea, am fost surprinsă și am spus emoționată: „Serios? Domnul S-a reîntors! Când S-a reîntors Domnul? Unde este Domnul acum? Soră, spune-mi imediat!” Sora a avut părtășie, spunând: „Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus reîntors. Dumnezeu Atotputernic a rostit milioane de

cuvinte și El Își îndeplinește lucrarea de judecată în zilele de pe urmă. El a dezvăluit toate adevărurile care pot purifica și mântui omenirea, inclusiv cele trei etape ale lucrării pe care Dumnezeu o realizează pentru a mântui omenirea, misterul întrupării, misterul Bibliei, semnificația numelor lui Dumnezeu, sfârșitul și destinația omenirii, printre altele. Aceasta împlinește cuvintele Domnului Isus, când Acesta a spus: «**Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteţi purta. Însă când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul. Căci El nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi tot ceea ce va auzi şi vă va anunţa lucrurile ce urmează să vină**»” (Ioan 16:12-13). Am ascultat cu seriozitate părtășia surorii și m-am gândit: „Nu mă așteptam niciodată să pot întâmpina întoarcerea Domnului. Acest lucru este fantastic.” După aceea, sora mi-a adus mărturie despre cele trei etape ale lucrării lui Dumnezeu și despre semnificația numelor lui Dumnezeu. De teamă că nu voi înțelege, sora mi-a oferit analogii și exemple. Ea a avut părtășie folosind detalii minuțioase, într-un mod care era, deopotrivă, clar și transparent. Cu ajutorul părtășiei acesteia, am ajuns să înțeleg multe adevăruri pe care nu le înțelesesem înainte. Am aflat, de asemenea, că Domnul Se întorsese pentru a îndeplini lucrarea de judecată, mustrare, curățire și desăvârșire a omului. Am simțit că este foarte posibil ca Dumnezeu Atotputernic să fie, într-adevăr, Domnul Isus reîntors și i-am spus surorii că doresc să cercetez lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. După aceea, am participat la întruniri cu frații și surorile și am citit împreună cuvântul lui Dumnezeu, am dansat și I-am cântat imnuri de laudă lui Dumnezeu. Ori de câte ori întâlneam ceva ce nu înțelegeam când citeam cuvintele lui Dumnezeu, frații și surorile făceau întotdeauna efortul de a avea părtășie cu mine în privința acelui lucru. Părtășiile lor aveau luminarea și iluminarea Duhului Sfânt, iar participarea la întruniri împreună cu ei mi-a permis să mă bucur încă o dată de plăcerea lucrării Duhului Sfânt. Mă

simțeam incredibil de fericită. În această mare familie a Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic, nu existau deosebiri între cei cu funcții mai înalte sau mai mici sau între săraci și bogați. Frații și surorile erau cu toții deschiși unul cu celălalt și spuneau mereu ce gândeau. Când venea vorba despre a trăi o viață fericită, am simțit că aceasta este cea mai bună alegere! După mai bine de o lună de cercetare, citisem multe din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și am devenit convinsă că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus reîntors. M-am simțit atât de norocoasă și, în același timp, am vrut să dau această veste bună mamei mele și prietenilor mei de la biserică.

În timpul Festivalului chinezesc de primăvară, m-am reîntors împreună cu soțul meu în orașul natal. După ce am ajuns, am dat imediat mărturie pentru lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă mamei mele, dar ea a refuzat să o accepte, indiferent ce spuneam. M-am simțit un pic dezamăgită și foarte derutată. „În mod clar, Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus reîntors”, m-am gândit. „Cum de nu putea să accepte asta?” Văzând că mama nu voia să accepte asta, nu am avut de ales și am renunțat la subiect. Când călătoria noastră în orașul natal s-a încheiat, m-am întors în localitatea unde lucram. Am participat la întruniri cu frații și surorile mele și am pus în practică îndeplinirea datoriei mele pentru biserică. În acea perioadă, spiritul meu deborda de bucurie și viața mea era plină de o fericire și o bucurie fără pereche. Am citit în cuvintele lui Dumnezeu despre modul în care Iov își pierduse toate avuțiile, fiii și fiicele în încercări și despre modul în care trupul său ajunsese acoperit de răni și, totuși, fusese în stare să laude numele lui Dumnezeu și să aibă credință adevărată în Dumnezeu. Apoi a fost Avraam, care a fost capabil să-l dea drept ofrandă pe unicul său fiu, Isaac și să-l înapoieze lui Dumnezeu. Mai ales când am citit aceste lucruri, m-am simțit foarte emoționată de credința lor și de supunerea lor față de Dumnezeu și am vrut ca și eu să fiu acest tip de persoană.

Tocmai când mă simțeam cufundată în dragostea lui Dumnezeu, viața mea s-a transformat brusc într-un coșmar. Într-o zi din august 2014, mama mi-a telefonat din senin pentru a-mi spune că fiica mea era grav bolnavă. Inima mi-a sărit din piept când am auzit acest lucru. „Fiica mea este atât de tânără”, m-am gândit eu, „cum ar putea să fie grav bolnavă?” Eram foarte îngrijorată pentru fiica mea și mă simțeam teribil de îndurerată. Prin urmare, m-am dus în fața lui Dumnezeu și m-am rugat: „O, Dumnezeule, prin permisiunea Ta această situație s-a abătut asupra mea. Boala fiicei mele este în mâinile Tale. Aș dori să Ți-o încredințez pe fiica mea. Te rog dă-mi credință adevărată.” După aceea, m-am simțit un pic mai ușurată. Eu și soțul meu ne-am întors în grabă la casa noastră din orașul natal. Când am ajuns acolo, am fost uimită să o văd pe fiica mea dormind liniștită în patul ei. Am vrut să o trezesc, dar mama mi-a făcut un semn cu mâna, oprindu-mă, și mi-a spus cu asprime: „Nu o trezi. Se simte bine!” De-abia atunci am conștientizat faptul că multe rude se adunaseră acolo, în casa mea, și mi-am dat seama că mama mă păcălise să mă întorc acasă pentru a mă împiedica să cred în Dumnezeu Atotputernic. M-am gândit: „Dumnezeu a rânduit această situație pentru mine astăzi. Cu siguranță această situație este ceva prin care trebuie să trec.” Apoi am întrebat-o pe mama mea: „Mamă, fiica mea se simte bine. De ce ne-ai păcălit să ne întoarcem acasă?” Înainte de a putea termina de vorbit, mama a avut o criza de furie și a strigat: „Am mers la biserică și i-am întrebat pe preoți și pe mai marii bisericii. Ei au spus că Fulgerul de la Răsărit este periculos și că, odată ce i te alături, nu îl mai poți părăsi niciodată. Nu mai crede în el. Fac asta pentru binele tău. Mi-e teamă că ai luat-o pe calea greșită.” Mama a repetat, de asemenea, câteva minciuni și calomnii inventate de lumea religioasă împotriva Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. În timp ce o ascultam pe mama spunând aceste lucruri, m-am gândit: „Credința mea nu este greșită deloc. Dimpotrivă, eu țin pasul cu

noua lucrare a lui Dumnezeu. Dumnezeul Atotputernic în care cred este Domnul Isus reîntors, care îndeplinește acum lucrarea de judecată, de mustrare și de curățire a omului. Sunt absolut convinsă că acesta este adevărata cale, așa că de ce aș renunța la ea? Când preoții și mai marii bisericii spun: „Dacă voi credeți în Fulgerul de la Răsărit și vă alăturați bisericii lor, atunci nu-l mai puteți părăsi niciodată”, acestea sunt, pur și simplu, minciuni și sofisme concepute pentru a induce în eroare oamenii. Particip la întruniri în cadrul Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic de mai bine de șase luni de-acum și știu mai multe despre asta decât voi. Ușa Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic este întotdeauna deschisă și oamenii pot alege în mod liber să plece. Nu este deloc așa cum spun preoții și mai marii bisericii. Citind cuvintele lui Dumnezeu, frații și surorile dobândesc cu toții certitudinea în ceea ce privește adevărata cale, obțin hrană pentru viață și au găsit izvorul apei vii și de aceea nu doresc să părăsească biserica. Citind cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic, sufletele noastre câștigă mulțumirea. Cine ar mai vrea să se întoarcă la fosta lor biserică pustie și stearpă? Preoții și mai marii bisericii nu au cercetat deloc lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Ei nu au citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și, în plus, nu au participat la întrunirile Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Pe ce își bazează ei afirmațiile? Oare nu inventează ei din nimic doar zvonuri fără temei?” Când mama a văzut că nu răspund, s-a năpustit asupra mea cu furie, m-a pălmuit de câteva ori și a încercat să mă forțeze să spun lucruri pentru a-L trăda pe Dumnezeu. M-a durut foarte mult să o văd așa. M-am gândit că, dacă nu ar fi fost minciunile inventate de preoți și de mai marii bisericii, atunci, în niciun caz, mama mea nu ar fi încercat să mă forțeze să-mi abandonez credința în Dumnezeu Atotputernic. I-am spus atunci: „Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus reîntors. A crede în Dumnezeu Atotputernic este o lege de neschimbat a

cerului și a pământului și voi crede în El până la capăt!” Când mama m-a auzit spunând asta, fața i-a devenit neagră de mânie și ochii roșii de furie. A zbierat la mine în gura mare: „Sunt mama ta. Trebuie să mă asculți!” Văzând cât de irațională era mama, am decis să nu mai spun nimic. Tocmai atunci, rudele mele au început să mă critice și ele toate deodată și mi-au spus multe lucruri pentru a încerca să mă facă să-L trădez pe Dumnezeu. M-am gândit: „L-am întâmpinat deja pe Domnul Isus. Dumnezeul în care cred este real și calea pe care o parcurg este calea cea dreaptă. Nu-L voi trăda sub nicio formă pe Dumnezeu!” Am vrut cu adevărat să-i sfătuiesc să cerceteze lucrarea lui Dumnezeu al zilelor de pe urmă și să nu fie induși în eroare de zvonurile preoților și ale mai marilor bisericii în a-L condamna și a I se opune orbește lui Dumnezeu Atotputernic. Totuși, văzând că atitudinea lor era una de ură față de adevăr și față de Dumnezeu, am simțit că nu vor accepta adevărul și că, indiferent ce spuneam, nu ar fi ajutat deloc, așa că nu le-am mai spus nimic. După un timp, mama și rudele mele au plecat împreună. Totuși, mama nu mă lăsase în pace, întrucât l-a adus atunci pe fratele meu mai mic să stea la mine acasă. În fiecare zi, fratele meu era cu ochii pe mine ca și cum eram o deținută și mă urmărea oriunde mergeam. Uite-așa, libertatea mea personală a dispărut.

Două zile mai târziu, chiar când luam cina împreună cu familia mea, mama a intrat brusc. Ea zâmbea cu gura până la urechi și mi-a spus pe un ton afectat: „Xiaoyou, ia uite cine a venit!” Expresia și tonul vocii mamei mele m-au făcut să mă întreb ce fel de persoană venise de-i putea provoca o asemenea reacție și am știut că nu-i a bună. Chiar atunci au intrat conducătoarea bisericii, Liu, și un enoriaș pe nume Wang. I-am salutat cu calm și i-am invitat să se așeze. După ce terminasem de mâncat, conducătoarea bisericii, Liu, m-a privit, a zâmbit și mi-a spus: „Xiaoyou! Nu vom bate câmpii. Potrivit spuselor mamei tale, acum crezi în Fulgerul

de la Răsărit. E de cuviință să-ți spun că trebuie să încetezi să mai crezi în el. Întreaga ta familie este de religie catolică de generații întregi. Nu Îl poți abandona pe Domnul, altfel și El te va abandona pe tine. Astăzi am venit să îți oferim câteva sfaturi, dar dacă nu ne asculți, vina va fi numai și numai a ta atunci când va veni timpul și vei coborî în iad. Xiaoyou, facem asta pentru binele tău. Gândește-te la boala soțului tău. El nu s-ar fi făcut bine dacă eu și mama ta nu ne-am fi rugat Domnului în fiecare zi. Dacă tu continui să crezi în Fulgerul de la Răsărit și boala soțului tău va recidiva, atunci nimeni nu va mai face nimic pentru a vă ajuta.” Ascultând-o spunând aceste lucruri, inima îmi bătea cu putere și, fără să vreau, mi-a fost puțin frică. M-am gândit: „Soțul meu chiar s-a îmbolnăvit foarte grav și, cu toate că am cheltuit o mulțime de bani, el tot nu s-a însănătoșit. Până la urmă, s-a însănătoșit doar datorită rugăciunilor noastre zilnice. Dacă lucrurile stau într-adevăr așa cum spun ei și boala soțului meu va recidiva, ce aș face?” Tocmai când începeam să cad în capcana lor, un alineat din cuvintele lui Dumnezeu mi-a apărut în minte: „**Dumnezeu Atotputernic este un doctor omnipotent!**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Capitolul 6). Când m-am gândit la asta, m-am trezit brusc și mintea mi-a devenit limpede. „Așa este”, m-am gândit. „Cred în Dumnezeu Atotputernic, care este Domnul reîntors. Dacă soțul meu se va îmbolnăvi din nou sau nu este în mâinile lui Dumnezeu; nu depinde de ei. Dumnezeu are suveranitate asupra tuturor lucrurilor, deci de ce m-aș teme? În orice caz, Domnul a fost Cel care a vindecat boala soțului meu, nu ei. Nu mi-am imaginat niciodată că vor încerca să se folosească de boala soțului meu pentru a mă șantaja să-L trădez pe Dumnezeu sau că vor încerca să mă facă să-L reneg și să-L trădez pe Dumnezeu de frica de a nu se întâmpla ceva cu familia mea. Cât de perfizi sunt!” Când mi-am dat seama de motivele lor răuvoitoare, am simțit doar dezgust și nu am mai vrut să vorbesc cu ei.

Când conducătoarea bisericii, Liu, a văzut că am rămas tăcută, mi-a spus într-un mod sarcastic: „Se pare că ești foarte insistentă! Numai noi am vorbit până acum astăzi, așa că spune-ne care este poziția ta!” Deoarece tocmai vorbiseră despre boala soțului meu, m-am simțit puțin tulburată. Dar când m-am gândit la Dumnezeu care deține suveranitatea asupra tuturor, mi-am găsit brusc încrederea. Indiferent de cele întâmplate, nu L-aș trăda pe Dumnezeu. Mi-am făcut curaj și le-am spus: „Atunci, țin să vă spun că eu cred cu tărie în Dumnezeu Atotputernic și nu voi renunța la credința mea în Dumnezeu!” Mama a răcnit: „Haideți să mergem! Vom merge la biserică să ne rugăm.” După ce a spus acest lucru, au plecat toți valvârtej, furioși. Văzând cât de fioroși arătau, nu am putut să nu mă simt puțin speriată. „Se vor ruga”, m-am gândit. „Oare mă vor blestema? Ce pot face eu?” Simțindu-mă neputincioasă, am venit în fața lui Dumnezeu și m-am rugat: „O, Dumnezeule Atotputernic! Toți au format o linie de luptă împotriva mea și mă asediază și mă simt singură. O, Dumnezeule! Nu știu ce să fac. Sunt foarte speriată. Te rog să mă călăuzești!” După ce am terminat rugăciunea, mi-am reamintit câteva din cuvintele lui Dumnezeu: „**Știi că toate lucrurile din mediul ce te înconjoară sunt acolo cu permisiunea Mea, toate plănuite de Mine. Vezi cu claritate și mulțumește-Mi inima în mediul pe care ți l-am dat. Nu te teme, Dumnezeul Atotputernic al oștirilor va fi cu siguranță lângă tine; El stă în spatele vostru și vă este scut**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Capitolul 26). Cu luminarea și călăuzirea cuvintelor lui Dumnezeu, inima mi s-a umplut brusc de lumină: „Da! Dumnezeu este ajutorul meu de nădejde”, m-am gândit. „Cu Dumnezeu alături, nu-mi este frică de nimic. Conducătoarea bisericii și un anume Wang mi-au spus acele lucruri doar pentru a mă speria că voi ajunge în iad, că voi avea necazuri în familia mea și că soțul meu se va îmbolnăvi și, prin urmare, pentru a mă lepăda de

Dumnezeu. Dacă ezit sau sunt speriată, nu înseamnă asta oare că am căzut în plasa uneltirilor Satanei? Soarta, destinația finală, norocul și nenorocirile mele și ale soțului meu nu depind de altcineva, cu atât mai puțin depind de ce spun preoții și mai marii bisericii. Totul este în mâinile lui Dumnezeu. Este inutil ca ei să mă condamne și să mă blesteme.” Gândindu-mă la asta, m-am simțit din nou calmă și nu mi-a fost teamă deloc. L-am slăvit pe Dumnezeu și I-am mulțumit lui Dumnezeu din adâncul inimii mele că m-a călăuzit cu ajutorul cuvintelor Lui și că mi-a acordat credința și puterea de a vedea dincolo de uneltirile Satanei, astfel încât să nu fiu tulburată sau indusă în eroare de mama sau de ceilalți.

Într-o după-amiază, chiar când eram pe punctul de a trage un pui de somn cu copilul meu, Sora Zhao și Sora Zhang din fosta mea biserică au venit să mă hărțuiască. Sora Zhao a spus câteva lucruri ca să mă intimideze, iar apoi Sora Zhang, prefăcându-se a fi foarte serioasă, a spus: „Este adevărat. În trecut, am intrat în contact cu oameni din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și aproape că am fost păcălite de către ei.” Când am auzit-o spunând acest lucru, m-am înfuriat. Știam că frații și surorile mele erau absolut incapabili să încerce să inducă în eroare pe cineva. Tot ceea ce spuneau erau doar minciuni și calomnii. Așa că le-am întrebat: „Cum v-au păcălit?” Sora Zhang a spus pe un ton serios: „Nici nu ți-ai putea închipui. Mi-au dat o carte!” Am continuat prin a o întreba: „Spune-mi, cum era cartea pe care ți-au dat-o? Care era titlul cărții? Despre ce era cartea?” Sora Zhang părea jenată, iar după ce s-a bâlbâit un pic, a încercat în cele din urmă să evite întrebarea, spunând: „Am uitat.” Când am auzit-o spunând asta, m-am gândit: „Sunteți măicuțe! Cum îndrăzniți să dați mărturie mincinoasă și să încercați, cu bună știință, să faceți acuzații false împotriva altora? Cum de nu puteți avea deloc venerație pentru Dumnezeu? Oare voi chiar credeți în Dumnezeu? Nu vă este teamă că veți fi pedepsite

de către Dumnezeu?” După aceea, Sora Zhao m-a întrebat din nou: „Ai de gând să lucrezi?” I-am răspuns cu hotărâre, „Da!” Cu o prietenie simulată, m-a sfătuit: „Nu merge la serviciu. Să stai acasă și să ai grijă de copilul tău este mult mai bine!” M-am simțit dezgustată de ipocrizia lor, așa că m-am îndreptat spre ieșirea din cameră și am spus: „Vedeți-vă de treaba voastră!” Văzând că încercările lor de a mă tulbura eșuaseră, au plecat descurajate. După ce au plecat, m-am simțit foarte neliniștită și deprimată. M-am gândit la modul în care conducătorul bisericii și aceste măicuțe continuaseră în ultima vreme să vină să mă hărțuiască și, fie Îl calomniau, Îl atacau și răspândeau zvonuri despre Dumnezeu Atotputernic și despre frații și surorile mele, fie răspândeau aberații pentru a mă induce în eroare și a mă intimida, ca să mă supun. Chiar dacă nu m-am lăsat păcălită și le-am contrazis și respins afirmațiile, am rămas, de fiecare dată, agitată și nu am putut să mă liniștesc în fața lui Dumnezeu și să citesc cuvintele lui Dumnezeu. De asemenea, fratele meu mai mic mă urmărea în continuare în tot acest timp. Mă simțeam constrânsă ori de câte ori mă rugam, cântam imnuri și citeam cuvântul lui Dumnezeu și mă simțeam extrem de asuprită. În culmea suferinței mele, m-am rugat lui Dumnezeu: „Dumnezeule Atotputernic! Acest conducător al bisericii și aceste măicuțe au ajuns să mă hărțuiască iar și iar. Mă simt foarte tulburată și supărată. Momentan, nu știu cum ar trebui să le fac față. Bunule Dumnezeu, Te rog să mă luminezi și să mă călăuzești!”

După ce m-am rugat, mi-am scos playerul MP5 și, din întâmplare, am văzut acest pasaj din cuvintele lui Dumnezeu: „**Cei care citesc Biblia în bisericile mari, recită Biblia în fiecare zi și, totuși, niciunul nu înțelege scopul lucrării lui Dumnezeu. Niciunul nu este capabil să-L cunoască pe Dumnezeu; mai mult, niciunul nu este în concordanță cu inima lui Dumnezeu. Toți sunt oameni netrebnici, ticăloși, fiecare crezându-se la**

înălțime ca să-L învețe pe Dumnezeu. Deși ei flutură numele lui Dumnezeu, ei I se opun voit. Cu toate că ei se denumesc credincioși ai lui Dumnezeu, ei sunt cei care mănâncă trupul și beau sângele omului. Toți oamenii ca aceștia sunt diavoli care devorează sufletul omului, demoni șefi care intenționat stau în calea celor care încearcă să umble pe calea cea dreaptă, și obstacole ce îi împiedică pe cei care Îl caută pe Dumnezeu. Cu toate că ei au «un trup robust», cum vor ști adepții lor că ei sunt antihriști care îi conduc pe oameni contra lui Dumnezeu? Cum vor ști ei că aceștia sunt diavoli vii care caută, pentru un scop anume, suflete ca să le devoreze?” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Toți oamenii care nu-L cunosc pe Dumnezeu sunt oameni care I se împotrivesc lui Dumnezeu”). După ce am terminat de citit cuvintele lui Dumnezeu, am înțeles imediat. S-a dovedit că acești preoți și mai marii bisericii erau tocmai antihriștii evlavioși pe care Dumnezeu îi demasca prin cuvintele Sale. Chiar dacă ei credeau în Domnul, nu căutau câtuși de puțin adevărul, iar inima lor nu se temea absolut deloc de Dumnezeu. Nu numai că nu au investigat ei înșiși lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, ci L-au și hulit pe Dumnezeu, au condamnat noua lucrare a lui Dumnezeu și au inventat zvonuri care să o inducă în eroare pe mama astfel încât să mă lovească, să mă certe și să mă pună, practic, într-un fel de arest la domiciliu. Apoi, au venit în mod repetat la mine acasă încercând să mă hărțuiască, să mă înșele, să mă inducă în eroare și să mă amenințe. Din fericire, datorită cuvintelor lui Dumnezeu, care m-au călăuzit și m-au condus, nu am căzut în capcana uneltirilor acestora și nici nu L-am trădat pe Dumnezeu. Fariseii au folosit, de asemenea, tot felul de metode josnice pentru a-i împiedica pe evreii de rând să accepte Evanghelia Domnului Isus. Ei au folosit chiar minciuni pentru a păcăli oamenii, spunând că lucrarea Domnului Isus depășea Vechiul Testament și că Isus nu era Mesia reîntors. Acest lucru i-a

determinat pe evreii de rând să se alăture fariseilor în a-L răstigni pe cruce pe Domnul Isus, Cel fără de păcat. Domnul Isus i-a mustrat, spunând: „**Vai de voi, cărturari şi farisei ipocriţi! Căci voi închideţi Împărăţia Cerurilor în faţa oamenilor; nici voi nu intraţi, şi nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsaţi să intre!**” (Matei 23:13). Am comparat ce au făcut fariseii cu acțiunile preoților, ale conducătorilor bisericii și ale maicilor și m-am gândit la părtășia pe care frații și surorile mele o avuseseră cu mine în privința a cum să deosebești felul de a fi al fariseilor. Am văzut atunci clar că preoții și conducătorii bisericii nu erau, practic, absolut deloc diferiți de fariseii din trecut. Pentru a-și proteja propriul statut și modul de trai, ei foloseau toate mijloacele posibile pentru a mă împiedica să cred în Dumnezeu Atotputernic. Le era teamă că voi predica lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic al zilelor de pe urmă mamei mele și întregii mele familii și că, mai apoi, familia mea va începe să creadă în Dumnezeu Atotputernic. Astfel, s-ar reduce numărul enoriașilor acestora și ar scădea consistența donațiilor primite în fiecare lună. Ei sunt cu adevărat slujitorii diabolici și antihriștii care fură ofrandele aduse lui Dumnezeu și care împiedică oamenii să intre în Împărăția cerurilor! Odată ce am văzut clar esența lor de antihrist, am știut apoi cum să fac față acestor oameni. Ei credeau în Dumnezeu și, totuși, se împotriveau lui Dumnezeu și erau dușmanii lui Dumnezeu și, ca atare, am știut că trebuie să-i părăsesc. Deși, în ultimele zile, suferisem din cauza hărțuirii lor, totuși am avut îndrumarea și luminarea cuvintelor lui Dumnezeu. Acționând ca un contrast al lui Dumnezeu, mi-au permis să-mi dezvolt discernământul și, în plus, mi-au permis să obțin o experiență practică în ceea ce privește cuvintele lui Dumnezeu. Am experimentat eu însămi mea faptul că spusele lui Dumnezeu sunt adevărul, calea și viața și am devenit și mai sigură că Dumnezeu Atotputernic este adevăratul Dumnezeu. În inima mea, m-am

simțit incredibil de fericită și în largul meu și, în tăcere, am luat o hotărâre: indiferent cum încearcă Satana să mă tulbure, nu Îl voi trăda niciodată pe Dumnezeu și sunt hotărâtă să mărturisesc ferm pentru Dumnezeu și să-l umilesc pe diavolul Satana!

Nu m-am așteptat niciodată ca, după doar două zile de liniște, să întâmpin din nou hărțuirea și constrângerea Satanei. Într-o noapte, mama mea, câțiva dintre unchii și mătușile mele, precum și o a treia mătușă de-a mamei au venit pentru a încerca să mă împiedice să cred în Dumnezeu Atotputernic. Când i-am văzut pe toți adunați, am devenit extrem de furioasă. M-am gândit: „Cred doar în adevăratul Dumnezeu. Ce e în neregulă cu asta? De ce tot vorbesc ei încontinuu despre asta?” Mătușa mamei a spus pe un ton ciudat: „Hai, Xiaoyou. Hai să mergem acasă să o vedem pe bunica ta.” Am fost surprinsă să o aud spunând acest lucru și m-am gândit: „Ei sunt aici pentru a mă duce acasă la mama mea. Vor să mă încuie în casă cu bunica mea bolnavă psihic! O, nu, cum îmi pot face rudele mele una ca asta? Cum pot fi atât de nemiloase?” Exact când mă gândeam la asta, mama a înșfăcat o funie și s-a repezit spre mine, s-a ghemuit și a început să-mi lege picioarele. Am devenit foarte neliniștită. I-am îndepărtat mâinile și am strigat: „Ce faci? De ce vrei să mă legi?” Văzând acest lucru, doi unchi de-ai mei au venit spre mine și fiecare mi-a blocat câte un umăr ca să nu pot opune rezistență. În acel moment, stăteam pe canapea și nu mă puteam ridica în picioare. L-am strigat numaidecât pe Dumnezeu, în inima mea: „O, Dumnezeule! Încearcă să mă lege și să mă ia cu forța. Dacă vor reuși, nu voi putea să cred în Tine și nu voi putea găsi biserica. O, Dumnezeule! Dă-mi credință și forță și deschide o cale de ieșire pentru mine!” După ce am terminat rugăciunea, am simțit cum puterea crește în corpul meu. M-am zbătut și am strigat: „Ce faceți? Dați-mi drumul!” Când au văzut cu câtă îndârjire rezistam, m-au eliberat. M-am simțit foarte

recunoscătoare lui Dumnezeu. Am experimentat cu adevărat că, atât timp cât cineva se bazează în mod sincer pe Dumnezeu, va fi martorul faptelor lui Dumnezeu. De asemenea, am simțit cu tărie că Dumnezeu este alături de mine, ocrotindu-mă și veghind în permanență asupra mea. M-am gândit: „În acest mediu, trebuie să-I ofer cu sinceritate inima lui Dumnezeu și trebuie să-l umilesc în totalitate pe diavolul Satana". Așa că le-am spus neclintită: „Când vine vorba de alte chestiuni, vă voi asculta. Totuși, când vine vorba de a crede în Dumnezeu, Îl voi asculta doar pe Dumnezeu! Sunt deja convinsă că Dumnezeu Atotputernic este Domnul reîntors. Indiferent cum încercați să mă forțați, nu voi fi convinsă!" Odată ce m-am hotărât să-L urmez pe Dumnezeu, am fost, din nou, martora faptelor lui Dumnezeu. Una dintre mătușile mele a spus: „Nu o lega. Nu va folosi la nimic. Văd că se încăpățânează în credința ei." Doar când mătușa mea a spus asta, s-au întors toți și au plecat descurajați. După ce au plecat, m-am simțit brusc fără vlagă și epuizată atât fizic cât și mental. Nu mai aveam nici măcar o picătură de energie. M-am întins pe pat și m-am lăsat în voia somnului. A doua zi dimineață, m-am gândit cu inima îndurerată la ce se întâmplase cu o noapte înainte. Când m-am gândit la felul în care mă tratau rudele mele, nu am putut să nu mă gândesc: „O, mama și rudele mele au fost induse în eroare de zvonurile răspândite de preoți și de mai marii bisericii și continuă să încerce să mă constrângă. Când se vor termina toate acestea?" Atunci mi-am reamintit momentele când fusesem împreună cu frații și surorile mele de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Toți, într-un singur gând, urmărisem adevărul și ne îndeplinisem datoria, toți ne ajutaserăm și ne sprijiniserăm reciproc. Nimeni nu a încercat să intimideze sau să asuprească pe nimeni și nu fusese nevoie să stau în gardă. Mă simțisem foarte liberă, eliberată, împlinită și în largul meu în fiecare zi. Și totuși, acum, eram sechestrată în casa mea, nu aveam niciun fel de libertate și în fiecare zi stăteam ca pe

ghimpi. Niciodată nu știam când vor apărea rudele mele sau oamenii din fosta mea biserică. În cel mai bun caz, m-au mustrat ușor. În cel mai rău caz, m-au amenințat și au încercat să mă intimideze. Mă simțeam atât de îndurerată și nefericită. Îmi doream foarte mult să mă întorc la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și să particip la întruniri, să cânt imnuri și să-L laud pe Dumnezeu împreună cu frații și surorile mele.

Imediat după acest incident, s-a întâmplat ceva care a fost și mai neașteptat. Într-o zi, am ieșit împreună cu soțul meu la cumpărături. După ce ne-am întors acasă, am vrut să citesc cuvintele lui Dumnezeu pe playerul meu MP5, dar nu l-am putut găsi. M-am simțit atât de neliniștită și tulburată. M-am gândit: „Unde a dispărut playerul meu MP5? Cu siguranță l-am lăsat acasă. De ce nu îl pot găsi?” M-am gândit brusc că mama trebuie să-l fi luat. Mi-am amintit de o zi când mama a venit și m-a văzut citind cuvântul lui Dumnezeu pe playerul MP5. După aceea, venea frecvent la mine acasă și cotrobăia prin lucrurile mele. Eram sigură că motivul pentru care nu îmi puteam găsi playerul meu MP5 era pentru că îl luase ea. Din cauza acestui gând, m-am enervat foarte tare și m-am năpustit ca o furtună spre casa mamei mele. Când am intrat, am văzut că mama mea vorbea cu cea de-a doua mătușă a ei. M-am apropiat de ea și am spus: „Mamă, mi-ai luat tu playerul meu MP5? Este al meu. Dacă l-ai luat, dă-mi-l înapoi imediat.” Spre surprinderea mea, mama a negat cu tărie că îl luase. Mi-a aruncat o privire sfidătoare, iar eu i-am spus furioasă: „Îmi țin playerul MP5 acasă. Nimeni altcineva nu s-ar fi atins de el. Tu ești singura persoană care cotrobăie constant prin lucrurile mele. Cu siguranță tu l-ai luat. Dă-mi-l înapoi!” Confruntându-se cu interogatoriul meu, mama mi-a răspuns pe un ton aspru: „Nu ți-l voi da înapoi. Ar fi bine să te întorci acasă, întrucât nu-l vei primi niciodată înapoi de la mine!” Oricât am insistat, nu a vrut să mi-l dea înapoi, așa că nu am avut de ales și am plecat acasă cu mâna goală. La

întoarcerea acasă, m-am simțit foarte nefericită. M-am gândit: „Nu mai am playerul meu MP5, așa că nu mai pot citi cuvintele lui Dumnezeu. În trecut, chiar dacă mama și ceilalți au venit să mă hărțuiască, am putut totuși să citesc cuvintele lui Dumnezeu și am avut ghidarea și îndrumarea cuvintelor lui Dumnezeu. Drept urmare, am putut înțelege voia lui Dumnezeu și am avut credința și puterea de a rezista atacurilor acestora. Dar acum, playerul meu MP5 a dispărut! Oare ce voi face? Fără cuvintele lui Dumnezeu, nu s-a terminat oare totul pentru mine?" Cu cât mă gândeam la asta, cu atât mai lipsită de speranță mă simțeam, iar spiritul meu s-a prăbușit în negativism. M-am simțit extrem de nefericită. În cel mai vulnerabil și mai deznădăjduit moment al meu, un imn al cuvintelor lui Dumnezeu mi-a venit în minte: **„Astăzi, majoritatea oamenilor nu au această cunoaștere. Ei cred că suferința este fără valoare, ei sunt lepădați de lume, viața lor de familie este tulburată, ei nu sunt îndrăgiți de către Dumnezeu, iar perspectivele lor sunt sumbre. Suferința unor oameni ajunge la extrem, iar gândurile lor se îndreaptă spre moarte. Aceasta nu este dragoste adevărată pentru Dumnezeu; astfel de oameni sunt lași, nu au perseverență, sunt slabi și neputincioși! […] Astfel, în timpul acestor zile de pe urmă, voi trebuie să fiți mărturie lui Dumnezeu. Indiferent cât de mare este suferința voastră, ar trebui să mergeți chiar până la capăt și, chiar și la ultima suflare, tot trebuie să fiți credincioși lui Dumnezeu și la mila lui Dumnezeu; numai asta înseamnă a-L iubi cu adevărat pe Dumnezeu și doar aceasta e mărturie puternică și răsunătoare**" („Caută să-L iubești pe Dumnezeu, indiferent cât de mare e suferința ta" din Urmați Mielul și cântați cântări noi). Cu ajutorul îndrumării cuvintelor lui Dumnezeu, am înțeles că Dumnezeu spera că voi putea fi martoră pentru El în această situație. Indiferent cât de dificile deveneau lucrurile, trebuia categoric să fiu credincioasă lui Dumnezeu până la sfârșit și să nu-mi pierd credința în Dumnezeu. Mi-am reamintit toată

prigoana pe care o trăisem și mi-am dat seama că fiecare incident fusese o confruntare în lumea spirituală. Satana folosea tot felul de metode pentru a mă sfărâma bucățică cu bucățică. Chiar acum, îmi furase „hrana vieții mele spirituale” din dorința de a-mi înghiți sufletul. Satana este cu adevărat sălbatic. Știam că nu trebuie să cad în plasa uneltirilor sale. Chiar dacă playerul meu MP5 a dispărut, tot Îl aveam pe Dumnezeu. Dumnezeu avea să mă lumineze și să mă călăuzească și credeam că, atât timp cât mă bazam pe Dumnezeu în fiecare moment, Dumnezeu avea să mă ajute să trec peste toate dificultățile și greutățile. Indiferent de circumstanțele cărora trebuia să le fac față în viitor, aveam să mărturisesc ferm pentru Dumnezeu până la ultima suflare. Cuvintele lui Dumnezeu m-au îndrumat încă o dată și mi-au dat credința de care aveam nevoie pentru a continua.

Trăind aceste persecuții și trecând prin aceste vitregii de nenumărate ori, am asistat la puterea și autoritatea cuvintelor lui Dumnezeu. De fiecare dată când am devenit negativistă, slăbită, confuză și dezorientată, cuvintele lui Dumnezeu mi-au dat credința și puterea de care aveam nevoie și m-au îndrumat să văd dincolo de uneltirile Satanei și să mărturisesc ferm pentru Dumnezeu. În același timp, am putut vedea că Dumnezeu mi-a fost alături în fiecare moment, acționând ca un sprijin pentru mine și deschizându-mi calea. Credința mea în Dumnezeu a sporit puțin câte puțin, iar dorința mea de a-mi părăsi familia a devenit mai puternică. Știam că trebuie să evadez din „bârlogul tigrului” cât de repede puteam și să merg să-mi regăsesc frații, surorile și biserica. Prin urmare, m-am rugat lui Dumnezeu și I-am încredințat această chestiune și L-am rugat pe Dumnezeu să mă îndrume. Câteva zile mai târziu, am reușit să scap de sub supravegherea fratelui meu și să plec cu bine de acasă. Încă o dată, m-am întors la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic pentru a trăi viața bisericească și pentru a-mi îndeplini datoria cât de bine pot. În cele din urmă, mai mult de o lună de

durere se sfârșise, iar sentimentele de asuprire și anxietate din inima mea s-au risipit ca fumul în vânt. Slavă Domnului că m-a îndrumat pentru a birui asupra influenței întunecate a Satanei, pentru a evada din „bârlogul tigrului" și, pentru că, încă o dată, m-a îndrumat înapoi către familia lui Dumnezeu.

Această experiență îmi este încă proaspătă în minte deoarece, în acea perioadă, am trăit în mod intens dragostea și mântuirea lui Dumnezeu și am văzut că Dumnezeu a fost alături de mine, ocrotindu-mă în fiecare moment și împiedicându-mă să fiu păcălită și înghițită de Satana. În același timp, această experiență extraordinară mi-a permis să-mi dezvolt discernământul și în privința preoților, al mai marilor bisericii și al altora. Ei L-au condamnat și hulit pe Dumnezeu Atotputernic cu frenezie și au inventat zvonuri și au fost martori mincinoși pentru a mă induce în eroare. Au folosit tot felul de trucuri pentru a încerca să mă oprească de la a-L urma pe Dumnezeu Atotputernic. Ei sunt obstacolele și piedicile care nu ne permit să acceptăm lucrarea din zilele de pe urmă a lui Dumnezeu, să primim mântuirea lui Dumnezeu și să fim câștigați de Dumnezeu și sunt niște demoni satanici care sunt aici pentru a devora sufletele oamenilor! Doar în acest moment am înțeles, în sfârșit, adevăratul sens al cuvintelor pe care Dumnezeu Atotputernic le-a rostit: **„Credincioșii și necredincioșii nu sunt compatibili, ci mai degrabă opuși unii altora"** (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Dumnezeu și omul vor intra în odihnă împreună"). Am recunoscut că deși preoții, mai marii bisericii, maicile, membrii din fosta mea biserică și mama au părut să creadă în Dumnezeu la suprafață, ei nu au înțeles glasul lui Dumnezeu și nu L-au cunoscut pe Dumnezeu. Ei au refuzat să accepte lucrarea Domnului reîntors și, astfel, Dumnezeu nu le recunoaște credința. În ochii lui Dumnezeu, ei sunt necredincioși. Ei sunt neghina scoasă la iveală de lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și sunt, în esență, demoni și antihriști care se opun lui Dumnezeu. În plus, am văzut și că

persecuția din partea membrilor familiei și hărțuirea din partea oamenilor religioși reprezintă atacuri care vin din partea Satanei și că sunt lupte intense purtate în lumea spirituală. Satana a vrut să folosească acești oameni, evenimente și lucruri pentru a mă tulbura, pentru a mă determina să renunț la adevărata cale, să-L trădez pe Dumnezeu, să mă las „îmbrățișată” de el, să pierd șansa de a fi mântuită de către Dumnezeu și să fiu distrusă împreună cu el în iad. Cu toate acestea, înțelepciunea lui Dumnezeu este exercitată pe baza comploturilor Satanei. Ori de câte ori Satana m-a atacat și m-a hărțuit, Dumnezeu m-a îndrumat și m-a condus în fiecare moment pentru a putea experimenta cuvintele Lui și pentru a dezvolta discernământ și înțelegere prin cuvintele Lui. De asemenea, Dumnezeu mi-a desăvârșit credința în El și i-a permis credinței mele în El să devină adevărată, fermă și să nu mai fie șubredă. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că m-a călăuzit și m-a ajutat să înțeleg unele adevăruri în puțin mai mult de o lună. Acum știu diferența dintre bine și rău, dintre frumusețe și urâțenie. Credința mea în Dumnezeu s-a consolidat, iar eu am devenit mai apropiată de Dumnezeu. Durerea este, într-adevăr, binecuvântarea lui Dumnezeu! În viitor, în viața mea de credință, doresc să experimentez și mai mult din lucrarea lui Dumnezeu și sunt dornică să-L urmez pe Dumnezeu Atotputernic până la capăt!

23. Atârnând de un fir de ață

de Zhang Hui, China

În 2005, după ce am primit lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, am împărtășit Evanghelia unui frate de la vechea mea biserică. Apoi, într-o după-amiază, pastorul Li și colega Wang au venit la mine acasă. Inima îmi bătea puternic. M-am întrebat: „Pentru ce au venit? Oare știu că L-am acceptat pe Dumnezeu Atotputernic? Când alți membri ai bisericii L-au acceptat pe Dumnezeu Atotputernic, ei au lansat zvonuri, i-au intimidat și le-au făcut pe familiile lor să se opună credinței lor. Ce fel de tactici vor folosi împotriva mea?” Fiul și fiica mea au apărut destul de curând. Eram contrariat. Copiii mei spuseseră că erau foarte ocupați, deci de ce ar fi venit amândoi astăzi? Aranjase pastorul Li acest lucru? Mi-am dat seama că ei se pregătiseră pentru asta dinainte. M-am rugat numaidecât lui Dumnezeu: „O, Dumnezeule, nu știu ce au de gând să încerce cu mine. Statura mea este prea mică pentru a ști cum să fac față la asta. Te rog, îndrumă-mă și ajută-mă să rămân ferm pe adevărata cale.” M-am simțit mai liniștit după rugăciune.

Chiar atunci, pastorul Li a zâmbit și a spus: „Frate Zhang, am auzit că ai acceptat Fulgerul de la Răsărit acum. E adevărat? Oricât de mult adevăr cuprinde Fulgerul de la Răsărit, noi nu îl putem accepta. Noi toți am crezut vreme de mulți ani în Domnul și am predicat pentru El. Știm cu toții că Domnul Isus a fost răstignit și a devenit o jertfă de păcat, ceea ce ne-a răscumpărat păcatul nostru. Trebuie să susținem numele și calea Domnului în orice moment. Nu putem crede în alt Dumnezeu. Nu Îl trădezi pe Domnul, îndepărtându-te de Domnul Isus și crezând în Dumnezeu Atotputernic?”

Eram netulburat și am rostit calm: „Pastore Li, trebuie să fim obiectivi și practici. Trebuie să ne ghidăm după dovezi și să nu condamnăm, pur și simplu, acest lucru în mod arbitrar. Tu nu ai cercetat calea Fulgerului de la Răsărit și nu ai citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, deci cum poți concluziona că eu Îl trădez pe Domnul prin acceptarea Fulgerului de la Răsărit? Știi de unde provine adevărul? Știi cine exprimă adevărul? Domnul Isus a spus: «**Eu sunt calea, adevărul şi viaţa**» (Ioan 14:6). Dumnezeu este sursa adevărului. Cum poți spune că, indiferent cât adevăr există în Fulgerul de la Răsărit, nu îl putem accepta? Nu este aceasta împotrivire intenționată față de adevăr și de Dumnezeu? Putem măcar să ne considerăm credincioși în Domnul?” „Am citit mult din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic în ultima vreme și am văzut că toate acestea sunt adevărul, că dezvăluie numeroase adevăruri și taine. Toate frământările mele de pe parcursul anilor de credință au fost rezolvate prin cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Cred cu fermitate că Dumnezeu Atotputernic este întoarcerea Domnului Isus. A-L urma pe Dumnezeu Atotputernic înseamnă a întâmpina sosirea Domnului!” „Spui că a crede în Dumnezeu Atotputernic este o trădare la adresa Domnului Isus. Este asta conform adevărului? Când Domnul Isus a venit să lucreze, mulți oameni au părăsit templul pentru a-L urma. Asta înseamnă că ei L-au trădat pe Iahve Dumnezeu?” „Cu toate că lucrarea de răscumpărare a Domnului Isus a fost diferită de lucrarea de proclamare a legii pe care a înfăptuit-o Iahve Dumnezeu și numele lui Dumnezeu s-a schimbat, la rândul său, Domnul Isus și Iahve sunt unul și același Dumnezeu. Crezând în Domnul Isus, ei nu Îl trădau pe Iahve Dumnezeu, ci urmau pașii Mielului și dobândeau mântuirea lui Dumnezeu.” „De fapt, cei care au crezut în Iahve Dumnezeu, dar nu L-au acceptat pe Domnul Isus erau cei care se lepădau de Dumnezeu și Îl trădau.” „Lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic este diferită de cea a Domnului Isus și numele lui

Dumnezeu s-a schimbat, dar sunt unul și același Dumnezeu. Dumnezeu, pur și simplu, înfăptuiește lucrări diferite în epoci diferite. Domnul Isus a înfăptuit lucrarea de răscumpărare în Epoca Harului, care a fost doar iertarea păcatelor noastre. El nu a rezolvat natura păcătoasă a omenirii. De aceea, El a promis că are să vină din nou pentru a înfăptui lucrarea de judecată. Dumnezeu Atotputernic a venit în zilele de pe urmă, exprimând adevăruri pentru a ne judeca pe baza lucrării de răscumpărare a Domnului, pentru a ne rezolva firile satanice și natura păcătoasă și a ne mântui pe deplin de păcat, ca să putem fi dobândiți de Dumnezeu. Lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic îndeplinesc în totalitate profețiile Domnului Isus." „Credința mea în Dumnezeu Atotputernic nu este o trădare a Domnului Isus. Este urmărirea pașilor Mielului. Să credem în Domnul Isus fără să acceptăm lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă nu ne-ar face asemeni fariseilor, care au crezut doar în Iahve Dumnezeu și L-au respins pe Domnul Isus? Acesta este genul de oameni care se împotrivesc Domnului și Îl trădează!" „Ar trebui să cercetați cum se cuvine lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă și să vă convingeți singuri dacă cuvintele Sale sunt glasul lui Dumnezeu. N-o judecați și condamnați, sau puteți fi condamnați că vă împotriviți Domnului!"

Pastorul Li părea foarte stânjenit, astfel încât colega Wang s-a grăbit să liniștească lucrurile: „Suntem contra Fulgerului de la Răsărit și vrem să-i ținem departe pe membrii noștri ca să protejăm biserica și turma. Cum ne-ar putea condamna Domnul pentru asta? Pastorul Li se simte răspunzător pentru viața ta. Nu își dorește să apuci calea greșită! Ai fost un coleg și ai făcut atât de multe pentru biserică. Toată lumea te respectă și are încredere în tine. Toți ar fi atât de dezamăgiți dacă ai pleca și ai crede în Dumnezeu Atotputernic!" Pastorul Li s-a grăbit să intervină în discuție: „Colega Wang

are dreptate. Ai trudit atât de mult în toți acești ani. Să renunți, pur și simplu, la renumele pe care ți l-ai făcut ar fi mare păcat! Vino înapoi! Toată lumea te așteaptă. Biserica noastră a pregătit o casă de bătrâni, am stabilit legături cu grupuri religioase din străinătate și acestea ne oferă suport financiar. Dacă te întorci, îți vom asigura numaidecât o mașină. Dacă ți-ar plăcea să administrezi casa de bătrâni sau biserica sau să continui să te ocupi de finanțele bisericii, asta este la alegerea ta.”

Cu cât îi ascultam mai mult, cu atât simțeam că ceva nu era în regulă. Cum ar putea credincioșii să spună una ca asta? Mi-a venit în minte ispitirea Domnului Isus de către diavol din Biblie: „Diavolul L-a mai dus pe un munte foarte înalt şi I-a arătat toate regatele lumii şi splendoarea lor. Apoi I-a zis: «Toate acestea Ţi le voi da Ţie dacă te vei prosterna şi mi te vei închina»” (Matei 4:8-9). Nu aveau toate acele lucruri pe care le spuneau exact aceeași esență, același ton cu ceea ce a spus Satana? „Acesta este un șiretlic de-al Satanei!”, m-am gândit. „Mă ademenesc de la adevărata cale cu statut și bani, pentru a-L trăda pe Dumnezeu Atotputernic. Încearcă să mă prindă în cursă, să-mi vină de hac!” Eram credincios de mai bine de 10 ani și am avut norocul să-L întâmpin pe Domnul. Știam că n-aș putea să fiu păcălit de Satana și să Îl trădez pe Domnul. Așa că am spus: „I-am auzit glasul lui Dumnezeu și am găsit calea spre viața veșnică. Am ales să Îl urmez pe Dumnezeu. Poți s-o lași baltă. Nu mă voi îndepărta de Dumnezeu Atotputernic.”

Atunci fiica mea a început să plângă și a spus: „Tată, doar ascultă-mă pentru o clipă! Mama tocmai a murit. Am suferit destul. Cu tine crezând în Fulgerul de la Răsărit și fiind excomunicat din biserică, frații și surorile ne vor exclude!” Uram să o văd pe fiica mea plângând așa. O aprigă luptă internă a început în mine. „Dacă aș fi de acord să mă întorc în biserică, nu aș fi disprețuit și mi-aș păstra poziția, dar asta ar însemna să-I închid ușa

Domnului. Asta ar fi o trădare gravă!” Nu exista nicio opțiune ușoară. În mijlocul acestei dureri, I-am strigat în sinea mea lui Dumnezeu: „O, Dumnezeule Atotputernic, sunt prins între ciocan și nicovală. Dă-mi, Te rog, credință și putere să evit tulburările, să pot adopta o poziție și să Te urmez în mod hotărât.” Atunci mi-am amintit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic pe care le citisem recent: „**Voi trebuie să fiți treji și să așteptați în fiecare moment și trebuie să vă rugați mai mult înaintea Mea. Trebuie să recunoașteți diferitele uneltiri și planuri viclene ale Satanei, să recunoașteți spiritele, să cunoașteți oamenii și să fiți capabili să deosebiți toate felurile de oameni, evenimente și lucruri**” („Cuvântul Se arată în trup”). Cuvintele lui Dumnezeu mi-au dat putere și m-au avertizat că trebuia să practic discernământul. Trucurile Satanei erau în spatele a ceea ce aveam de înfruntat în acea zi. Satana se folosea de statut și legături de familie pentru a încerca să mă ademenească și să mă atace, tulburându-mi mintea cu scopul de a mă face să-L trădez pe Dumnezeu. Nu puteam să cad în capcana Satanei! Le-am spus copiilor mei: „Am cercetat și totul este limpede. Dumnezeu Atotputernic este adevăratul Dumnezeu, iar cuvintele și lucrarea Lui reprezintă adevărata cale. Am tânjit atât de mult după venirea Domnului, în toți acești ani. Acum că a venit și exprimă adevăruri pentru lucrarea Sa de judecată, trebuie să ținem pasul cu lucrarea Sa și să acceptăm judecata și curățirea lui Dumnezeu ca să putem scăpa de dezastre și să intrăm în Împărăția Lui. Nu ar trebui să ne temem de respingerea celorlalți, ci de a fi eliminați de Domnul, de ratarea șansei de a fi răpiți. Atunci ne-am tângui și am scrâșni din dinți în timpul marilor dezastre!” „Ar trebui să aruncați o privire asupra cuvintelor lui Dumnezeu Atotputernic. În ele, veți auzi glasul lui Dumnezeu. Atunci veți ști că Dumnezeu Atotputernic este Hristos din zilele de pe urmă!” Copiii mei au încetat să

mai insiste asupra problemei și eu I-am mulțumit lui Dumnezeu în gând pentru îndrumarea Sa.

Ei nu s-au răzgândit, ci doar au plecat enervați. S-au întors câteva zile mai târziu pentru a mă ispiti cu un posibil mariaj. Pastorul Li a spus: „Tocmai ți-ai pierdut soția, fiica ta e căsătorită și fiul tău nu prea e prin preajmă. Cred că îți este foarte greu să fii singur. Chiar ar trebui să ai pe cineva aici să gătească pentru tine. Sora Wang de la biserică este și ea singură. Este înstărită, foarte plăcută și entuziastă în credința ei. Nu ar fi minunat dacă voi doi v-ați putea uni, să fiți acolo unul pentru celălalt și să-L slujiți împreună pe Domnul?” Sora Wang m-a sunat în acea seară și m-a tot îndemnat să nu mai cred în Fulgerul de la Răsărit. Mi-a spus că, dacă îmi trebuie bani pentru nunta fiului meu, trebuie doar să-i spun. Să aud acest lucru m-a făcut să mă simt cu adevărat sfâșiat. Când soția mea era bolnavă și la pat, fiica noastră a avut un accident de mașină și a ajuns în spital. Sora Wang a venit să aibă grijă atât de soția mea, cât și de fiica mea. Îi fusesem mereu foarte recunoscător. I-aș răni sentimentele surorii Wang dacă nu i-aș urma sfatul? Dar luându-mă după ea pentru a ne proteja relația, L-aș trăda pe Domnul. Am fost foarte bulversat și m-am rugat necontenit lui Dumnezeu. Am chibzuit puțin, iar apoi am refuzat-o foarte delicat.

Într-o zi, pastorul Li a venit și m-a găsit în timp ce lucram pe câmp. A spus: „Frate Zhang, dacă nu pentru tine, gândește-te la copiii tăi. Fiul tău tocmai s-a logodit și întreaga familie a logodnicei sale crede în Domnul. Dacă află că tu crezi în Dumnezeu Atotputernic, o vor mai lăsa să se căsătorească cu cineva din familia ta? Nu ar fi acest lucru devastator pentru căsătoria fiului tău? Ar trebui să te gândești mai bine.” Auzind aceasta, m-am gândit: „Mă amenințiți cu nunta fiului meu pentru a mă ține departe de adevărata cale. Asta este josnic!” Am spus fără echivoc: „Credința mea în Dumnezeu Atotputernic este treaba mea. Nu are nicio legătură cu mariajul

fiului meu. În plus, reușita căsătoriei lui este în mâinile lui Dumnezeu. Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus reîntors și Îl voi urma până la sfârșit.. Copiii mei nu înțeleg, dar într-o bună zi, o vor face.” La început, am crezut că e numai gura de pastorul Li, dar șocant, el chiar se folosea de ceva atât de important pentru a mă face să-L trădez pe Dumnezeu Atotputernic.

Câteva zile mai târziu, am fost la atelierul de sudură al fiului meu. El s-a încruntat și a spus: „Tată, logodnica mea a spus că pastorul Li a fost la familia ei și le-a zis că tu crezi în Fulgerul de la Răsărit. Ea a spus că, dacă nu renunți la asta, nunta este anulată.” Am fost îngrozit și înfuriat. Pastorul Li chiar se folosea de căsătoria fiului meu pentru a mă amenința. Cum putea cineva care crede în Domnul să facă ceva atât de josnic? Văzându-l pe fiul meu atât de distrus, m-am simțit groaznic. Era doar cu 18 zile înainte de data nunții lor. Chiar avea să se ducă totul la vale în acest fel? Ochii mi s-au umplut de lacrimi. El a continuat: „Tată, ea a spus, de asemenea, că are trei condiții pentru a ne căsători. Prima este să încheiem relația noastră tată-fiu. A doua este să nu te îngrijesc la bătrânețe. A treia este să rup toate legăturile de familie. Mama mea nu mai este cu noi. Te rog, renunță la credința în Fulgerul de la Răsărit de dragul familiei noastre.” Să-i aud vorbele fiului meu și să-i văd chipul îndurerat mi-a străpuns inima ca un cuțit. Doar pentru că eu credeam în Dumnezeu Atotputernic, acești membri ai clerului mă tratau ca pe un inamic, forțându-l pe fiul meu să rupă legăturile cu mine. Asta e dezgustător! I-am spus fiului meu: „Copilul meu, ești adult acum și nu ai nevoie de mine să-ți port de grijă. Sunt bătrân. Vreau doar să îmi practic credința și să-L urmez pe Dumnezeu pentru tot restul zilelor mele. Sper că poți înțelege.” Apoi, m-am întors cu spatele și am părăsit atelierul. Ajuns acasă, am venit înaintea lui Dumnezeu în rugăciune: „Dumnezeule Atotputernic! Pastorul folosește toate trucurile

posibile pentru a mă hărțui și constrânge. Fiul meu va rupe toate legăturile cu mine. Mă simt atât de slab acum. Te rog, îndrumă-mă și dă-mi credință.”

În ziua următoare, fratele Lin de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic a venit pe la mine și i-am spus ce se întâmplase. El mi-a citit un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. „**În fiecare stadiu al lucrării pe care Dumnezeu o face în interiorul oamenilor, la exterior pare că sunt interacțiuni între oameni, ca și cum s-ar fi născut din aranjamente sau intervenții umane. Dar, în spatele scenei, fiecare etapă a lucrării și tot ceea ce se întâmplă reprezintă un pariu făcut de Satana în fața lui Dumnezeu și cere oamenilor să rămână fermi în mărturia lor față de Dumnezeu. Luați ca exemplu pe Iov, când a fost judecat: în spatele scenei, Satana făcea un pariu cu Dumnezeu și ceea ce i s-a întâmplat lui Iov au fost faptele și intervenția oamenilor. În spatele fiecărui pas pe care Dumnezeu îl face în voi este pariul Satanei cu Dumnezeu – în spatele acestui tot este o luptă. […] Tot ceea ce fac oamenii cere ca ei să plătească un anumit preț pentru eforturile lor. Fără greutăți reale, nu Îl poți mulțumi pe Dumnezeu, şi nici măcar nu sunt aproape de a-L mulțumi pe Dumnezeu și spun doar sloganuri goale!**” („Cuvântul Se arată în trup”). Când a vorbit despre luptele spirituale în contextul acestor cuvinte de la Dumnezeu, am înțeles că, atunci când suntem încurcați, hărțuiți și constrânși de cler, poate părea că este mâna oamenilor, dar de fapt, este Satana încercând să ne distrugă. Oriunde lucrează Dumnezeu, Satana este acolo, amestecându-se. Satana urăște lucrarea lui Dumnezeu de mântuire a omenirii, așa că se folosește de tot felul de tactici și trucuri pentru a-i împiedica pe oameni să-L urmeze pe Dumnezeu, pentru a-i trage jos în iad cu el. Pastorul Li și ceilalți au încercat să mă țină departe de adevărata cale, hărțuindu-mă necontenit, spunând că aveau să-mi dea o mașină, să mă pună să administrez finanțele bisericii sau

casa de bătrâni. De asemenea, s-au oferit să-mi găsească o soție. Când nimic din toate astea nu a funcționat, s-au folosit de căsătoria fiului meu pentru a mă amenința. Au încercat și cu frumosul și cu forța. Era atât de sinistru și malițios.

Fratele Lin a avut mai multă părtășie: „Când Domnul Isus S-a arătat și a lucrat, conducătorii credinței evreiești au urât adevărul și L-au urât pe Dumnezeu. Știau prea bine despre calea Domnului Isus că avea autoritate. Nu numai că au refuzat să o cerceteze, dar s-au împotrivit Lui, L-au condamnat și L-au hulit nebunește. Au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a-i opri pe oameni din a-L urma și au contribuit la răstignirea Lui. Au făcut asta, deoarece se temeau că aveau să-și piardă statutul și traiul dacă oamenii Îl urmau pe Domnul Isus. Exact cum este scris în Biblie: «Conducătorii preoţilor şi fariseii au adunat Sinedriul şi au zis: „Ce să facem? Omul Acesta face multe semne. Dacă-L lăsăm să continue aşa, toţi vor crede în El şi vor veni romanii şi ne vor nimici atât locul, cât şi neamul! […]” Aşadar, din ziua aceea au plănuit să-L omoare» (Ioan 11:47-53). Dumnezeu a venit în zilele de pe urmă să înfăptuiască lucrarea de judecată pentru a curăți și mântui omenirea. Clerul religios știe că vorbele lui Dumnezeu Atotputernic sunt adevărul, dar nu le caută sau cercetează. Chiar I se împotrivește, Îl condamnă cu frenezie și îi împiedică pe alții să Îl urmeze. Cum este esența lui diferită de cea a fariseilor care s-au împotrivit Domnului Isus?” „Cu mult timp în urmă, Domnul Isus i-a condamnat și blestemat pe acei ipocriți. Domnul Isus a spus: «**Vai de voi, cărturari şi farisei ipocriţi! Căci voi închideţi Împărăţia Cerurilor în faţa oamenilor; nici voi nu intraţi, şi nici pe cei ce vor să intre nu-i lăsaţi să intre!**» (Matei 23:13). «**Vai de voi, cărturari şi farisei ipocriţi! Căci voi înconjuraţi marea şi uscatul pentru a face un prozelit, dar când devine astfel, faceţi din el de două ori mai mult un fiu al Gheenei decât sunteţi voi!**» (Matei 23:15). Cuvintele lui

Dumnezeu Atotputernic expun, totodată, esența și cauza originară a împotrivirii conducătorilor religioși față de Dumnezeu.” Dumnezeu Atotputernic spune: „**Cei care citesc Biblia în bisericile mari, recită Biblia în fiecare zi și, totuși, niciunul nu înțelege scopul lucrării lui Dumnezeu. Niciunul nu este capabil să-L cunoască pe Dumnezeu; mai mult, niciunul nu este în concordanță cu inima lui Dumnezeu. Toți sunt oameni netrebnici, ticăloși, fiecare crezându-se la înălțime ca să-L învețe pe Dumnezeu. Deși ei flutură numele lui Dumnezeu, ei I se opun voit. Cu toate că ei se denumesc credincioși ai lui Dumnezeu, ei sunt cei care mănâncă trupul și beau sângele omului. Toți oamenii ca aceștia sunt diavoli care devorează sufletul omului, demoni șefi care intenționat stau în calea celor care încearcă să umble pe calea cea dreaptă, și obstacole ce îi împiedică pe cei care Îl caută pe Dumnezeu. Cu toate că ei au «un trup robust», cum vor ști adepții lor că ei sunt antihriști care îi conduc pe oameni contra lui Dumnezeu? Cum vor ști ei că aceștia sunt diavoli vii care caută, pentru un scop anume, suflete ca să le devoreze?**” („Cuvântul Se arată în trup”). După citirea cuvintelor lui Dumnezeu, am înțeles mai bine natura demonică a conducătorilor religioși de a urî adevărul și de a se împotrivi lui Dumnezeu. Ei I se împotrivesc și Îl condamnă cu mânie pe Dumnezeu Atotputernic și îi persecută pe cei care sunt mărturie pentru lucrarea Sa din zilele de pe urmă, întrucât vor să-și mențină pentru totdeauna puterea asupra oilor lui Dumnezeu. Ei vor ca oile lui Dumnezeu să fie ale lor, să le țină ferm sub control. Îi opresc pe credincioși din a face ceea ce ei nu pot face: să ajungă în Împărăția lui Dumnezeu. Ei merg în iad și îi trag pe ceilalți după ei, în jos. Sunt, realmente, o ceată de demoni! Dacă n-aș fi experimentat pe pielea mea eforturile acelor membri ai clerului de a-mi sta în cale, dacă n-ar fi fost apariția și lucrarea lui Dumnezeu întrupat din zilele de pe urmă care să

expună aceste slugi malefice și antihriști ascunși în biserici, nu le-aș fi văzut niciodată esența demonică de a se împotrivi lui Dumnezeu. Aș fi fost indus în eroare și distrus de ei, fără să-mi dau seama. Le-am văzut chipurile ipocrite, hidoase, iar credința mea de a-L urma pe Dumnezeu Atotputernic s-a făcut mai puternică.

Am continuat să împărtășesc Evanghelia cu frații și surorile din vechea mea biserică. Într-o dimineață, când eram într-o adunare, pastorul Li și echipajul lui au venit din nou acasă la mine și el a spus: „Ți-am zis în nenumărate rânduri să renunți la Fulgerul de la Răsărit. Nu numai că refuzi să asculți, dar îmi furi oile și le predici lor Fulgerul de la Răsărit. Chiar vrei să te pui cu mine?” Am spus: „Pastore Li, nu e corect să spui asta. Biserica este a lui Dumnezeu, iar turma este și ea tot a Lui. Tu ești doar un pastor. Cum poți să spui că oile sunt ale tale?” „Împărtășesc Evanghelia cu frații și surorile pentru ca ei să audă glasul lui Dumnezeu și să se întoarcă înaintea tronului Său. Așa este corect și cum se cuvine. De ce ai sta în calea acestui lucru? Cu toții se simt slabi și pesimiști. Sunt secați sufletește și în întuneric. Nu primesc nicio susținere pentru viață. Dumnezeu Atotputernic a rostit cuvinte, oferindu-ne calea spre viață veșnică. De ce nu vrei ca oamenii să le citească? De ce le-ai răpi oamenilor dreptul și libertatea de a cerceta adevărata cale? Oprindu-i de la asta, nu îi lași să moară de sete și rătăciți în religie? Asta înseamnă să fii un slujitor bun sau unul rău?” Fața pastorului Li s-a schimbat imediat și a țipat furios: „Văd că nu mai poți fi ajutat. Dacă nu vrei să ne urmezi în credința noastră, așteaptă doar, vei fi pedepsit în iad!” Am spus: „Nu ai niciun cuvânt de spus dacă merg sau nu în iad. Nu știi nici măcar cum să recunoști glasul Domnului sau să-L întâmpini. Cum i-ai putea conduce pe alții spre Împărăția Lui?” „Numai Hristos din zilele de pe urmă este poarta noastră spre Împărăția cerurilor. Am găsit calea spre viață veșnică prin El. Responsabilitatea pentru viața

mea este alături de Dumnezeu, nu alături de tine.” După ce am spus asta, au plecat descurajați. Nimeni nu a mai venit să mă deranjeze.

În urma acestei lupte spirituale, am dobândit ceva discernământ cu privire la trucurile Satanei. Am văzut și că pastorii și prezbiterii din lumea religioasă sunt doar farisei ipocriți, sunt antihriști care Îl neagă pe Hristos și se împotrivesc Lui. Am fost complet eliberat de constrângerile lor. Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic m-au condus pas cu pas spre biruința în fața Satanei și să rămân ferm pe adevărata cale. Îl slăvesc cu adevărat pe Dumnezeu! Gândind retrospectiv la toate prin câte am trecut, totul a fost un mare test. Mă aflam pe muchiile vieții și morții. Fără îndrumarea cuvintelor lui Dumnezeu, nu aș fi văzut niciodată prin șiretlicurile Satanei. Dacă aș fi urmat trupul și m-aș fi plecat în fața Satanei, pășind în afara căii drepte, aceasta ar fi fost o gravă trădare la adresa lui Dumnezeu. I-aș fi ofensat firea lui Dumnezeu și mi-aș fi pierdut complet șansa la mântuire. Atârnam, realmente, doar de un fir de ață! Sunt atât de recunoscător pentru protecția și mântuirea lui Dumnezeu!

24. Cine este obstacolul în calea spre Împărăția cerească

de Meng'ai, Malaezia

În anul în care a murit soțul meu, am fost foarte disperată și, pe deasupra, am avut sarcina suplimentară de a-mi crește copiii. Greutățile se abătuseră brusc asupra vieții mele, însă am avut dragostea Domnului cu mine tot timpul și, cu ajutorul fraților și surorilor mele, am trecut prin această perioadă dificilă. Pentru a răsplăti dragostea Domnului, am continuat să fac donații și să slujesc biserica și fac acest lucru de mai bine de treizeci de ani. În acest timp, am experimentat înflorirea bisericii și am văzut evenimentul glorios al răspândirii Evangheliei Domnului Isus. De asemenea, am fost martoră la pustiirea și neputința din biserică. M-am gândit la momentul când Duhul Sfânt a început să facă marea lucrare în biserică, când am experimentat bucurie și am câștigat mult din ascultarea predicării pastorului. Exista dragoste reciprocă între frați și surori, ca și cum am fi fost toți o singură familie, și toți erau uniți în răspândirea Evangheliei și în a fi martori pentru Domnul. Mai târziu, fără să știu ce se întâmplase, nu mai era nicio lumină în ceea ce predica pastorul. Era ca și cum totul era aceeași poveste veche repetată iar și iar, iar credincioșii pur și simplu nu puteau obține nimic pentru a se hrăni sau a se aproviziona. Credința și dragostea lor au scăzut treptat și tot mai puțini oameni veneau la adunări. Aceia dintre noi care participam la slujire făceam totul superficial. Noi toți am acționat conform dorințelor oamenilor în lucrarea de slujire și deloc în slujirea lui Dumnezeu, ci mai degrabă ne-am străduit în fața altor oameni și am încercat să le facem pe plac. Știam că acest tip de slujire nu era în conformitate cu voia lui Dumnezeu, așa că acest lucru era foarte dureros pentru mine. De asemenea, mă simțeam neajutorată, fără nicio idee despre

cum să merg pe cărarea din fața mea. Prin urmare, speram tot mai mult ca Domnul să Se întoarcă cât mai curând posibil, astfel încât toate aceste probleme să fie rezolvate.

Tocmai când mă simțeam derutată, în 2016 am investigat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Am citit o bună parte din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și am ascultat părtășia fraților și surorilor din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și lucrurile pentru care erau martori și, în cele din urmă, am înțeles că Domnul Isus Se întrupase demult și venise în lume pentru a-Și exprima cuvintele și a îndeplini lucrarea de judecată din zilele de pe urmă începând de la casa lui Dumnezeu și că făcea toate acestea pentru a purifica și a mântui pe deplin omenirea și a o aduce în Împărăția cerească. Cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic mi-a lămurit taina întoarcerii Domnului la care mă gândisem atâția ani. Am înțeles că întoarcerea Domnului era împărțită în cele două forme ale venirii ascunse și ale venirii publice. Domnul S-a întrupat mai întâi ca Fiu al Omului la venirea ascunsă pentru a-Și exprima cuvântul, pentru a-l judeca și a-l curăți pe om și pentru a face un grup de biruitori înaintea dezastrelor. Atunci când marile dezastre se vor abate, El îi va răsplăti pe cei buni și-i va pedepsi pe cei răi și va veni în mod public, arătându-Se tuturor națiunilor și popoarelor. În acel moment, lucrarea lui Dumnezeu întrupat la venirea ascunsă se va fi terminat deja, iar toți cei care se împotrivesc și condamnă lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă vor întâmpina dezastrele plângând mult și scrâșnindu-și dinții. Frații și surorile au avut părtășie cu mine și despre adevăruri precum cele trei etape ale lucrării lui Dumnezeu de mântuire a omenirii, semnificația întrupării lui Dumnezeu și modul cum Dumnezeu va înfăptui lucrarea de judecată în zilele de pe urmă. Atunci am înțeles de ce înainte, în slujirea bisericii, nu avuseserăm călăuzirea lui Dumnezeu și de ce nu eram pe calea cea bună în citirea Scripturii, în

rugăciune și în studiul biblic. Am înțeles de ce nu simțiserăm prezența Duhului Sfânt. Dumnezeu îndeplinise deja lucrarea nouă și încheiase Epoca Harului, începând Epoca Împărăției. Duhul Sfânt nu mai lucra în bisericile Epocii Harului, astfel că spiritele oamenilor se veștejiseră și se întunecaseră, lipsite de orice bucurie sau mulțumire și ei nu putuseră obține nicio hrană în viețile lor spirituale. Doar datorită călăuzirii și îndrumării lui Dumnezeu am fost în stare să recunosc glasul lui Dumnezeu în cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și am acceptat cu bucurie lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. După aceea, frații și surorile îmi împărtășeau frecvent on-line cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic. Vizionarea filmelor, a videoclipurilor cu dansuri corale și a videoclipurilor muzicale produse de Biserica lui Dumnezeu Atotputernic mi-a oferit o mare susținere și I-am mulțumit lui Dumnezeu din inimă că m-a condus înaintea tronului Lui. M-am bucurat să fiu păstorită și hrănită de cuvântul lui Dumnezeu și am intrat într-o viață fericită de a trăi față în față cu Dumnezeu.

Într-o zi, soția unuia dintre pastorii din biserică mi-a trimis un mesaj din senin, spunând: „De ce ți-a plăcut o postare a Fulgerului de la Răsărit? De asemenea, ai permis ca aceasta să fie postată pe pagina ta și este împotriva voii Domnului să faci acest lucru. Dacă enoriașii noștri văd postarea cu Fulgerul de la Răsărit și devin interesați de cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, toți vor merge să citească despre Fulgerul de la Răsărit, și ce ne vom face atunci? Nu trebuie să mai iei legătura cu oamenii de la Fulgerul de la Răsărit. Ar trebui să ștergi imediat informațiile lor de contact…” Eu am răspuns: „Filmele evanghelice, imnurile și videoclipurile muzicale ale Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic sunt toate foarte bune și am obținut mult din ele. Ar trebui să le dau un like!” Am vrut să trimit alte mesaje soției pastorului, dar, înainte să termin de scris, ea a spus multe lucruri care Îl atacau și Îl condamnau pe Dumnezeu Atotputernic și

calomniau Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Am văzut că nu avea niciun fel de dorință să cerceteze această importantă chestiune a întoarcerii Domnului, ci doar făcea orice judecăți și observații dezaprobatoare considera potrivite. Nu am mai vrut să vorbesc despre asta cu ea, așa că pur și simplu am schimbat subiectul.

La câteva zile după ce s-a întâmplat asta, pastorul Yang a venit să mă caute să vorbim. După un schimb de amabilități, pastorul Yang m-a întrebat: „Te-ai uitat la vreun alt grup religios on-line?” Nu știam de ce mi-ar pune pastorul Yang o astfel de întrebare și am spus: „Prietenii mei de pe Facebook aparțin multor confesiuni diferite și cred că articolele pe care le postează sunt corecte și bune și încerc mereu să le înțeleg și să văd dacă există vreo lumină nouă în ele. Spuneți că este greșit să fac asta?” Pastorul Yang m-a întrebat din nou: „La Fulgerul de la Răsărit te-ai convertit tu în urmă cu doi ani? De ce vrei să investighezi Fulgerul de la Răsărit? De asemenea, te-ai dus să o cauți frecvent pe cutare soră (o soră care acceptase lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, ale cărei fotografii fuseseră postate și care fusese acuzată și abandonată de pastorul bisericii de origine)?…” Auzind asaltul de întrebări adresate de pastorul Yang, am început să mă supăr și am spus: „Biserica lui Dumnezeu Atotputernic este bună și în ea există adevărul și lucrarea Duhului Sfânt. Voi merge oriunde există adevărul și lucrarea Duhului Sfânt și asta e ce se cuvine să fac. Nu există nicio lumină nouă în biserica noastră, iar spiritul meu este întunecat și nu găsește nicio hrană acolo. Vreau să găsesc o biserică în care este lucrarea Duhului Sfânt, unde viața mea poate primi hrana adevărului. Îmi plac învățăturile Fulgerului de la Răsărit, iar cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic sunt toate adevărul. Ele îmi permit să obțin susținere. Nu am greșit să investighez Fulgerul de la Răsărit și sunt liberă să fac acest lucru.” Pastorul Yang a spus: „Ceea ce predică oamenii de la Fulgerul de la Răsărit

depășește limitele Bibliei și nu există alte cuvinte ale lui Dumnezeu decât cele din Biblie. Dacă ceea ce predică ei deviază de la Biblie, atunci este greșit.” Eu am spus: „Am auzit odată un predicator spunând același lucru și am fost eu însămi de aceeași părere. Dar, după ce am citit cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și am auzit părtășia fraților și surorilor din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, am ajuns să aflu că această viziune reprezintă doar noțiunile și închipuirile noastre. Ea nu este deloc în acord cu adevărul și nu corespunde realității. Dumnezeu este atotcuprinzător și este bogat în înțelepciune. Cum putem delimita cuvântul și lucrarea lui Dumnezeu doar la Biblie? Biblia spune: «Mai sunt multe alte lucruri pe care le-a făcut Isus, care, dacă ar fi fost scrise fiecare, cred că nici chiar în lumea aceasta n-ar fi încăput cărţile scrise» (Ioan 21:25). Putem vedea aici că lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu consemnate în Biblie sunt prea limitate ca domeniu de aplicare. Nu tot ceea ce a spus Domnul Isus în vremea aceea a fost scris în Biblie, cu atât mai puțin cuvintele rostite de Domnul întors. Mai mult, lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic este construită pe temelia pusă de Domnul Isus. Lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic și cea a Domnului Isus sunt lucrarea unui singur Dumnezeu…” Pastorul Yang nu a ascultat niciun cuvânt pe care l-am spus și nu a avut niciun interes în a cerceta și a investiga. El doar a continuat să spună lucrurile care se împotriveau și Îl condamnau pe Dumnezeu Atotputernic și Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și m-a întrebat: „Cum ai aflat despre site-ul Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic? Ai cărțile lor? Ai predicat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic altcuiva? Ai predicat-o copiilor tăi? Dă-mi numele oamenilor din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic…” El mi-a cerut și să nu mai particip niciodată la o adunare cu oameni din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Dacă nu-l ascultam și continuam să păstrez legătura cu Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, urma să mă excludă din biserică, să nu

mă mai lase să mă duc la nicio altă biserică și urma să-mi strice de tot reputația. Eram șocată de pastorul Yang pe care îl vedeam chiar în fața mea. Cum se transformase pastorul Yang, care era întotdeauna atât de binevoitor și plin de umilință și care rostea mereu cuvinte așa de blânde, într-o persoană atât de barbară și lipsită de rațiune? I-am spus: „Este dreptul meu să investighez adevărul și nimeni nu are dreptul să se amestece în asta. În ceea ce privește faptul dacă învățăturile Fulgerului de la Răsărit sunt sau nu adevărata cale, în primul rând ar trebui să nu le judecați și condamnați orbește. Puteți să mergeți și să cercetați singur pe site-ul Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic, unde ei au multe conținuturi. Există tot felul de cărți din cuvintele lui Dumnezeu. Mergeți și vedeți singur dacă al lui Dumnezeu Atotputernic cuvânt este glasul Domnului Isus întors…” Pastorul Yang nu asculta absolut deloc ceea ce spuneam, ci doar se împotrivea și condamna în continuare. M-a amenințat, spunând că trebuie să părăsesc Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Cu cât pastorul Yang vorbea mai mult, cu atât întrecea mai mult măsura. Eram foarte indignată și i-am spus: „Domnul Isus a zis: «**Nu judecaţi, ca să nu fiţi judecaţi. Căci cu ce judecată judecaţi, veţi fi judecaţi**» (Matei 7:1-2). Dacă nu ați cercetat niciodată cuvintele și lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic, atunci cum puteți să faceți toate judecățile și acuzațiile pe care le doriți? Când vă comportați așa, este aceasta într-un mod care Îl onorează pe Domnul?” Pastorul Yang a văzut că nu-l ascultam și că îl contraziceam și nu a mai spus nimic altceva.

În zilele următoare, pastorul Yang a început să stea cu ochii pe mine. Acest lucru m-a umplut de îngrijorare și mi-am pierdut și libertatea de credință. În biserică, era doar un hol care separa biroul pastorului Yang de al meu. El continua să intre brusc în biroul meu pentru a vedea ce pun la cale și uneori spunea că merge la toaletă și apoi mă urmărea de pe coridor. Într-o

zi, două surori de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic au venit la biroul meu ca să stăm de vorbă. Îndată ce surorile au plecat, pastorul Yang s-a dus să o caute pe asistenta mea. Asistenta mi-a spus mai târziu că pastorul Yang o întrebase cine erau aceste două persoane și de ce veniseră… Pastorul Yang m-a urmărit toată ziua ca și cum ar fi stat cu ochii pe un criminal. Acest lucru m-a făcut să mă simt foarte asuprită și fără nicio libertate. Într-o zi, nu m-am dus la biserică și am luat parte la o adunare on-line cu niște frați și surori. Tocmai atunci, pe când luam în mod asiduu notițe despre întâlnire în camera mea de zi, pastorul Yang a apărut dintr-o dată în spatele meu (ușa era pe jumătate deschisă și oricine venea putea intra în cameră) și a spus: „Ce faci? Ce scrii?” Am sărit în sus, înspăimântată de glasul brusc și neașteptat. M-am simțit iritată în sinea mea de faptul că eram deranjată de el în felul acesta, și, orice făceam, nu puteam reveni la o stare de liniște. L-am disprețuit profund și m-am gândit: „A investiga adevărata cale a propriei credințe în Dumnezeu este un lucru drept și cuvenit și este un drept pe care un creștin ar trebui să-l aibă.” Duhul Sfânt nu mai lucra în biserica noastră, iar enoriașii erau toți negativiști, slabi și ofiliți în spirit. Ei trăiau într-un mediu ce se cufundase întuneric, iar eu căutam o biserică în care Duhul Sfânt era la lucru. În ce fel era greșit să cauți urmele lui Dumnezeu? De ce voia să stea cu ochii pe mine? De ce nu mă lăsa în pace?

Nu numai că pastorul mă supraveghea și mă deranja, ci m-a și sunat un prezbiter ca să mă hărțuiască. El mi-a spus: „Ceea ce oamenii din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic predică a depășit limitele Bibliei. Dacă tu crezi în Domnul, nu poți să-L trădezi pe Domnul, care ți-a dat atâta bunătate. Nu poți fi fără conștiință…” Eu am spus drept replică: „Dumnezeu Atotputernic și Domnul Isus sunt Unul și Același Dumnezeu și cu siguranță nu L-am trădat pe Domnul Isus crezând în Dumnezeu Atotputernic. Eu doar țin pasul cu urmele Mielului…” Cu toate acestea, indiferent de modul în

care am încercat să explic acest lucru, prezbiterul era la fel ca pastorul. În afară de a rosti lucruri dezaprobatoare și blasfematoare și de a mă împiedica să accept lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, el nu a ascultat niciun cuvânt din părtășia sau sfaturile mele. Nu am mai vrut să vorbesc cu el, așa că m-am gândit la o scuză ca să închid telefonul. Dar bătrânul nu-mi dădea pace. A continuat să mă sune ca să mă necăjească și a spus că, prin credința mea în Dumnezeu Atotputernic, uitasem harul Domnului și-L trădasem. Mi-am amintit ce era spus în Apocalipsa: „**Ei Îl urmează pe Miel oriunde merge**” (Apocalipsa 14:4). Pe temelia lucrării de răscumpărare a Domnului Isus, Dumnezeu Atotputernic înfăptuiește o altă etapă a lucrării de judecare și purificare a oamenilor prin cuvinte, iar faptul că eu acceptasem lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă a arătat în mod clar că țineam pasul cu urmele Mielului. Cum putea să spună cineva că-L trădez pe Domnul Isus? La început, când Domnul Isus a venit să facă lucrarea, oamenii care crezuseră în Iahve au lăsat în urmă legea și au acceptat Evanghelia Împărăției cerurilor propovăduită de Domnul Isus. Ei L-au urmat pe Domnul Isus, dar oare uitaseră mântuirea lui Iahve? A fost aceasta o trădare a lui Iahve? Nu este acesta un sofism? După ce s-a întâmplat asta, pastorul mi-a trimis din nou on-line câteva mesaje hulind, împotrivindu-se și acuzându-L pe Dumnezeu Atotputernic. Să citesc astfel de cuvinte oribile m-a făcut să mă simt din nou dezgustată și furioasă. Doar Satana era capabil să rostească astfel de blasfemii și, în calitatea lor de conducători în biserică, cum se făcea oare că nu aveau nicio teamă de Dumnezeu și îndrăzneau să spună tot felul de blasfemii? Asta mi-a adus aminte de cuvintele Domnului Isus: „**Însă oricine va vorbi împotriva Duhului Sfânt nu va fi iertat nici în veacul aceasta, nici în cel care vine**” (Matei 12:32). Blasfemia împotriva lui Dumnezeu este un păcat major și îngrozitor! Aveam un sentiment stăruitor de teamă pentru ei, dar, indiferent

ce spuneam, își astupau urechile și refuzau să asculte. Au continuat să condamne, să se împotrivească și să hulească. Pur și simplu, nu puteam să înțeleg: prezbiterul și pastorul cunoșteau amândoi Biblia și studiaseră teologia, iar cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic erau rostite cu o asemenea claritate, așa că de ce nu voiau să caute sau să cerceteze cuvintele Lui? De ce insistau categoric să-L condamne pe Dumnezeu Atotputernic și să I se împotrivească?

Cu această întrebare în minte, m-am dus în vizită la frații și surorile Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Sora Lin a avut părtășie cu mine, spunând: „În ceea ce privește motivul pentru care prezbiterul și pastorul nu au cercetat și nu au investigat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, ci în schimb L-au condamnat frenetic și I s-au împotrivit, Dumnezeu Atotputernic a lămurit demult esența și originea acestei probleme. Dumnezeu Atotputernic spune: «**Doriți să cunoașteți motivul pentru care fariseii I se împotriveau lui Isus? Vreți să cunoașteți natura fariseilor? Ei erau plini de fantezii cu privire la Mesia. Mai mult decât atât, ei credeau numai că Mesia va veni și, cu toate acestea, nu au căutat adevărul vieții. Și astfel, chiar și astăzi ei încă Îl mai așteaptă pe Mesia, pentru că nu au nicio cunoaștere despre calea vieții, și nu știu care este calea adevărului. Cum, spuneți voi, ar putea asemenea oameni nesăbuiți, încăpățânați și ignoranți să câștige binecuvântarea lui Dumnezeu? Cum ar putea ei să-L vadă pe Mesia? Ei I s-au împotrivit lui Isus pentru că nu cunoșteau direcția lucrării Duhului Sfânt, pentru că nu cunoșteau calea adevărului rostită de Isus și, mai mult decât atât, pentru că nu L-au înțeles pe Mesia. Și, din moment ce ei nu-L văzuseră niciodată pe Mesia și nu fuseseră niciodată în compania lui Mesia, ei au făcut greșeala de a se agăța în zadar de numele lui Mesia, în timp ce se opuneau naturii lui Mesia, prin orice mijloace. Acești farisei erau**

încăpățânați și aroganți din fire și nu se supuneau adevărului. Principiul credinței lor în Dumnezeu este: indiferent cât de profundă e predicarea Ta, indiferent cât de înaltă e autoritatea Ta, Tu nu ești Hristos decât dacă ești numit Mesia. Nu sunt aceste păreri absurde și ridicole?» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Când vei vedea trupul spiritual al lui Isus, Dumnezeu va fi făcut din nou cerul și pământul"). **«Uitați-vă bine la liderii fiecărei confesiuni – toți sunt aroganți și neprihăniți de sine și interpretează Biblia în afara contextului și potrivit cu propria lor imaginație. Toți se bazează pe talente și erudiție pentru a-și face lucrarea. Oare, dacă ar fi incapabili de a predica ceva, i-ar urma acei oameni? Ei posedă, la urma urmei, ceva cunoaștere și pot predica despre vreo doctrină sau știu cum să-i convingă pe alții și cum să folosească unele artificii. Le folosesc pentru a-i aduce pe oameni înaintea lor și a-i înșela. Acei oameni cred în Dumnezeu cu numele, dar, în realitate, ei își urmează liderii. Dacă întâlnesc pe cineva care predică adevărata cale, unii dintre ei spun: „Trebuie să-l consultăm pe liderul nostru cu privire la credință". Credința lor trebuie să treacă prin filtrul unei ființe umane; nu este aceasta o problemă? Atunci, ce au devenit acei lideri? Nu au devenit ei farisei, păstori falși, antihriști și obstacole pentru acceptarea de către oameni a adevăratei căi?»** („Numai urmărirea adevărului este adevărata credință în Dumnezeu" din Consemnări ale cuvântărilor lui Hristos). Când Domnul Isus a venit pentru prima dată să-Și facă lucrarea, a fost asaltat de acuzațiile frenetice și de împotrivirea conducătorilor evrei – preoții cei mai de seamă, cărturarii și fariseii. În cele din urmă, ei L-au răstignit pe Domnul Isus. Strămoșii fariseilor au crezut în Dumnezeu și au fost experți în lege. Deci, de ce să se împotrivească, să-L condamne pe Domnul Isus și să-L răstignească pe cruce? Putem vedea din cuvântul lui Dumnezeu că acest lucru a fost cauzat de natura lor satanică de a fi

aroganți, îngâmfați și a nu se supune adevărului. Domnul Isus a exprimat atât de mult adevăr, iar ei nu l-au cercetat sau investigat, ci mai degrabă și-au respectat propriile puncte de vedere. Credința lor în Dumnezeu s-a bazat numai pe propriile lor noțiuni și închipuiri și au interpretat Biblia scoțând versete din context. Acest lucru i-a făcut să fie orbi și să nu obțină nicio luminare de la Dumnezeu. Ei nu au cunoscut lucrarea Duhului Sfânt și nu au înțeles adevărul, nici nu au putut înțelege glasul lui Dumnezeu. Aceasta a determinat cu adevărat împlinirea cuvintelor din Biblie: «**Veţi asculta întruna, dar nu veţi înţelege şi veţi privi mereu, dar nu veţi pricepe. Căci inima celor din acest popor s-a împietrit. Urechile lor aud greu şi ochii li s-au închis**» (Matei 13:14-15). Pastorii și prezbiterii din cercurile religioase din zilele de pe urmă sunt la fel ca fariseii din acea vreme, din moment ce lucrul căruia îi acordă importanță este cunoașterea Bibliei și teoria teologică. Ei se bazează pe propria lor gândire și imaginație pentru a interpreta cuvântul Domnului și pentru a delimita modul în care Domnul Se va întoarce. Ei se agață cu încăpățânare de propriile lor noțiuni și închipuiri și nu caută defel adevărul. Nu numai că nu investighează lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, ci I se împotrivesc orbește și Îl acuză, expunându-și astfel încăpățânarea și natura lor satanică de aroganță și ostilitate față de adevăr. Ei studiază teologia, echipându-se cu cunoașterea Bibliei, dar asta nu înseamnă că au vreo dragoste față de adevăr, nici nu înseamnă că sunt capabili să accepte adevărul și să i se supună. Ei enunță cunoștințe biblice și teorie teologică, singurul lor scop fiind acela de a-și spori renumele și reputația. Ei fac acest lucru pentru a-și proteja propriul statut și pentru a-i face pe credincioși să-i privească cu respect, să-i adore și să-i urmeze. Ei văd cum cuvintele pe care Dumnezeu Atotputernic le exprimă sunt adevărul și că ele sunt capabile să cucerească și să mântuiască oamenii și că mulți oameni care au dragoste pentru adevăr și care tânjesc

după arătarea lui Dumnezeu au citit cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și s-au întors la Dumnezeu Atotputernic. Ei cred că lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic este o amenințare la adresa statutului și a mijloacelor lor de trai, așa că ripostează frenetic și fac tot ce le stă în putință ca să-L condamne și să se împotrivească lui Dumnezeu Atotputernic. Ei adoptă toate mijloacele necesare pentru a tulbura și a împiedica credincioșii să se întoarcă la Dumnezeu Atotputernic, în încercarea de a-i domina pe aleșii lui Dumnezeu pentru totdeauna. Acesta este motivul principal pentru care prezbiterii și predicatorii nu cercetează și nu investighează lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic și motivul pentru care I se împotrivesc frenetic și Îl acuză pe Dumnezeu Atotputernic. Se poate observa din faptele rele ale predicatorilor și prezbiterilor care se împotrivesc lui Dumnezeu că ei sunt fariseii din vremea noastră și că ei reprezintă obstacolele și pietrele de încercare ce îi împiedică pe credincioși să accepte adevărul și să fie ridicați în Împărăția cerească. Ei sunt antihriștii, care se împotrivesc lui Dumnezeu și-L fac pe Dumnezeu dușmanul lor și care au fost dezvăluiți de lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă”.

După ce am auzit cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și părtășia surorilor, am comparat cu ceea ce spuseseră și făcuseră pastorul și prezbiterul. Am văzut cum cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic era rostit într-un mod foarte practic și că, deși pastorul și prezbiterul erau foarte pricepuți și puteau tălmăci Biblia, totuși asta nu însemna că aveau vreo cunoaștere de Dumnezeu. Ei se bazau pe talentul natural și pe cunoştinţe în lucrarea lor de a se înălța pe ei înșiși astfel încât alții să li se închine și să-i urmeze. În aparență, ei păreau să-L slujească pe Dumnezeu, dar, în realitate, ceea ce slujeau ei erau propriile noțiuni și închipuiri, propriul lor statut și mijloacele de trai. Prin faptul că pastorul și prezbiterul m-au necăjit în mod repetat și m-au obstrucționat, am putut să văd cine sunt ei cu adevărat. Ei

erau antihriști care credeau în Dumnezeu, dar nu căutau adevărul și care Îl slujeau pe Dumnezeu, dar I se împotriveau. Chiar dacă pastorul și prezbiterul tot nu au renunțat să mă hărțuiască până în prezent, am văzut deja în mod clar adevărata lor natură de antihriști, de ostilitate față de adevăr și împotrivire față de Dumnezeu. Nu mă voi mai lăsa hărțuită sau controlată de ei și sunt pe deplin convinsă că lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă este adevărată. Doresc să-L urmez pe Dumnezeu Atotputernic până la sfârșit și să nu renunț niciodată! Amin!

25. Pot să-L deosebesc pe adevăratul Hristos de hristoșii falși

de Xiang Wang, Malaezia

„Dumnezeu care S-a întrupat se numește Hristos, iar astfel Hristosul care le poate da oamenilor adevărul se numește Dumnezeu. Nu există nimic prea exagerat în această privință, deoarece El deține esența lui Dumnezeu, El deține esența lui Dumnezeu și firea și înțelepciunea lui Dumnezeu în lucrarea Lui, care sunt nerealizabile de către om. Aceia care se numesc Hristoși pe ei înșiși și totuși nu pot săvârși lucrarea lui Dumnezeu, totuși nu pot săvârși lucrarea lui Dumnezeu, sunt escroci. Hristos nu este numai manifestarea lui Dumnezeu pe pământ, ci și trupul special asumat de Dumnezeu în timp ce Își săvârșește și întregește lucrarea printre oameni. Acest trup nu este unul care poate fi înlocuit de orice om, ci unul care poate purta așa cum trebuie lucrarea lui Dumnezeu pe pământ și poate exprima firea lui Dumnezeu și Îl reprezintă bine pe Dumnezeu, oferindu-i omului viață, oferindu-i omului viață” (Urmați Mielul și cântați cântări noi). Cuvintele lui Dumnezeu dezvăluie ce este întruparea și cum să-L deosebim pe adevăratul Hristos de hristoșii falși. Nu am înțeles acest adevăr când Îl urmam pe Domnul. I-am ascultat pe pastor și pe prezbiteri. Îmi era teamă să nu fiu indusă în eroare, așa că mă feream de hristoșii falși. Mă păcăleam de una singură. Nu am îndrăznit să cercetez lucrarea lui Dumnezeu și aproape că am ratat mântuirea lui Dumnezeu. Acum văd că a fost pe muchie de cuțit.

De când eram mică, m-am dus la biserică și am citit Biblia, iar când am crescut, m-am înscris în grupul de tineret. Pastorul nostru avea un doctorat în teologie. Spunea întotdeauna că e greu să fii pastor, că trebuia să fii mișcat de Duhul Sfânt. Noi îl admiram. Credeam că era mișcat de Duhul

Sfânt și că Îl bucura pe Domnul. El cita adesea aceste versete: „**Atunci, de vă va zice cineva: «Iată, aici e Hristos, sau acolo!», să nu credeți. Că se vor scula hristoşi mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși**” (Matei 24:23-24). Ne-a spus că vor exista hristoși falși care ne vor înșela în zilele de pe urmă, așa că eram atenți. Mai ales nouă, celor cu o statură mică și fără cunoștințe despre Biblie, ne-a spus să nu ascultăm, să nu citim sau să analizăm lucrurile din alte confesiuni. Clericul a spus multe lucruri negative despre Fulgerul de la Răsărit și a spus să păstrăm distanța. A zis că trebuie să citim Biblia, să ne spovedim și să ne căim în fiecare zi și să fim gata de a fi luați în Împărăția Lui când Domnul va veni. Am crezut asta la vremea respectivă și nu am îndrăznit să merg la alte biserici. Făceam orice spunea pastorul. Credeam că făcând asta, așteptam în siguranță venirea Domnului.

Într-o zi, fratele Hu de la biserică mi-a spus că mama și sora mea s-au alăturat Fulgerului de la Răsărit. Am fost șocată să aud asta. M-am gândit: „Nu ne spune pastorul să stăm departe de Fulgerul de la Răsărit? Cum a putut mama să li se alăture?" După aceea, fratele Hu mi-a spus câteva zvonuri groaznice despre Fulgerul de la Răsărit. Mi s-a făcut și mai frică. Am început să intru în panică. Apoi, fratele Hu mi-a cerut să mă înregistrez în timp ce o întreb pe mama dacă este adevărat și să-i trimit înregistrarea. Am fost de acord, de teamă că mama ar putea să rătăcească drumul.

Bineînțeles, când am ajuns acasă, mama mi-a spus că Domnul Isus S-a întors ca Dumnezeu Atotputernic și face lucrarea de judecată începând din casa lui Dumnezeu pentru a curăți și a schimba oamenii și a ne mântui de păcat. Voia ca eu să citesc cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și să-I cercetez lucrarea. Auzind că spune asta, m-am gândit la zvonurile îngrozitoare despre Fulgerul de la Răsărit. Nu eram deloc de acord, dar din moment ce o înregistram, m-am abținut și am ascultat-o până la capăt.

A doua zi, m-a îndemnat să cercetez lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic. La momentul respectiv, gândurile mele continuau să revină la lucrurile îngrozitoare pe care pastorul le spusese despre asta. Nu ascultam. Am sfătuit-o: „Pastorul ne spune mereu să nu ascultăm de Fulgerul de la Răsărit. Stai departe de ei!" Ea a răspuns cu răbdare: „De ce să ne descurajeze să investigăm lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă? Oare asta vrea Domnul? Domnul Isus ne-a spus: «**Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăţia Cerurilor!**» (Matei 5:3). «**La miezul nopţii a răsunat un strigăt: „Iată mirele! Ieşiţi-i în întâmpinare!"**» (Matei 25:6). Dumnezeu vrea ca noi să căutăm cu umilință. Fulgerul de la Răsărit mărturisește întoarcerea Domnului, așa că ar trebui să-l cercetăm. Dar pastorul ne împiedică să-L întâmpinăm pe Domnul. Nu e asta împotriva învățăturilor Domnului? Ar trebui să-L ascultăm pe Domnul, nu să ascultăm orbește de pastor. În vremea Domnului, credincioșii evrei nu I-au ascultat glasul, ci s-au luat după minciunile preoților, cărturarilor și fariseilor, condamnându-L pe Domnul și împotrivindu-I-se. L-au răstignit pe Domnul Isus și au fost pedepsiți de Dumnezeu. Trebuie să învățăm din lecția lor! În Apocalipsa, se spune: «**Cel ce are urechi, să audă ce zice bisericilor Duhul!**» (Apocalipsa Capitolele 2, 3). Înseamnă că Domnul va vorbi la întoarcerea Lui. Pentru a-L întâmpina, trebuie să recunoaștem glasul lui Dumnezeu. Să vedem dacă cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic sunt glasul lui Dumnezeu și dacă El este Domnul Isus întors." A luat o carte, Cuvântări ale lui Hristos din zilele de pe urmă. M-am supărat foarte tare și m-am dus în camera mea.

Cu calm, m-am gândit din nou la ceea ce spusese mama. A învăța să recunoaștem glasul lui Dumnezeu și a cerceta cu o inimă smerită se conformează învățăturilor Sale. Pentru că Fulgerul de la Răsărit mărturisea întoarcerea Domnului, părea prematur să-l urmez orbește pe pastor fără să

citesc cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Dacă Dumnezeu Atotputernic era Domnul Isus întors, iar eu nu Îl acceptam, nu ratam întâmpinarea Domnului? Apoi mi-am amintit că pastorul ne spunea că în zilele de pe urmă vor apărea hristoși falși. Credința mea ar fi în zadar dacă m-aș rătăci acum. Eram răvășită și confuză. Nu știam pe cine să ascult. Așadar, am venit înaintea Domnului, cerându-I călăuzire.

Mama m-a sfătuit să ascult părtășia Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Am ezitat, apoi am fost de acord. La început nu am priceput nimic, dar când au vorbit despre tainele planului de gestionare al lui Dumnezeu pentru mântuire și despre cele trei etape ale lucrării Sale, mi-au trezit imediat interesul. Părea atât de nou. Fusesem în multe grupuri de studiu biblic, dar nu mai auzisem asta până acum. După adunare, m-am răzgândit. Am decis să cercetez lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și să șterg înregistrarea mamei mele.

În a doua noastră adunare, fratele Zhang a vorbit despre fecioarele înțelepte și cele nesăbuite. El a spus: „Fecioarele înțelepte sunt înțelepte pentru că tânjesc după arătarea lui Dumnezeu și Îi ascultă glasul. Când aud că Domnul a venit, ele cercetează activ. Nu sunt constrânse și nu se agață de noțiunile lor. După ce confirmă că este glasul lui Dumnezeu, ele Îl întâmpină și Îl urmează. Acești oameni nu vor fi păcăliți de hristoși falși. Fecioarele nesăbuite nu au discernământ și dragoste pentru adevăr. Ele nu încearcă să asculte glasul Domnului pentru a-L întâmpina, dar adoră statutul și puterea, ascultând pe pastori și pe prezbiteri. Când Domnul bate, își acoperă urechile și își închid ușile. Sunt ignorante. Unii oameni recunosc glasul lui Dumnezeu, dar nu îndrăznesc să-L urmeze, de teamă că oamenii și bisericile lor îi vor respinge. Ei nu caută adevărul, deci cum ar putea să întâmpine întoarcerea Domnului?"

M-am deșteptat când am auzit asta. Am realizat că îi ascultasem pe pastor și pe prezbiteri de ceva vreme, fără a căuta lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic. Dacă Dumnezeu Atotputernic era Domnul Isus întors, iar eu nu acceptam, nu aș fi o fecioară nesăbuită? Domnul Isus ne-a spus: „**Cereţi şi vi se va da; căutaţi şi veţi găsi; bateţi şi vi se va deschide!**” (Matei 7:7). Am sperat să-L întâmpin pe Domnul. Fulgerul de la Răsărit mărturisește că El S-a întors și ar trebui să fiu o fecioară înțeleaptă care cercetează. Aceasta este voia lui Dumnezeu! Așadar, mi-am împărtășit cu ei nelămurirea. „Domnul Isus a spus: «**Atunci, de vă va zice cineva: „Iată, aici e Hristos, sau acolo!”, să nu credeți. Că se vor scula hristoşi mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși**» (Matei 24:23-24). Pastorii și prezbiterii folosesc aceste versete ca să ne avertizeze împotriva hristoșilor falși din zilele de pe urmă și a oricărei vești despre venirea Domnului. Nu îndrăznim să cercetăm venirea Domnului, de frică să nu fim induși în eroare, dar se pare că aceasta nu este practica potrivită. Atunci cum ar trebui să înțelegem ce a spus Domnul? Cum să nu fim înșelați de hristoșii falși și să-L întâmpinăm pe Domnul?"

Fratele Zhang spune: „Citirea Bibliei ne spune că vor exista hristoși și profeți falși care vor înșela oamenii când Domnul Se va întoarce. Din moment ce clerul folosește această Scriptură pentru a le atrage atenția despre hristoșii și profeții falși, majoritatea oamenilor văd asta ca pe ceva crucial în credința lor. Ei cred că veștile despre venirea Domnului sunt false. Dar e asta în conformitate cu sensul cuvintelor Domnului Isus? Domnul Isus a spus: «**Atunci, de vă va zice cineva: „Iată, aici e Hristos, sau acolo!”, să nu credeți. Că se vor scula hristoşi mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși**» (Matei 24:23-24). Asta ne spune că Domnul Isus ne-a avertizat despre hristoșii și profeții falși din zilele de pe urmă. Aceștia vor

săvârși semne și minuni mari pentru a înșela oamenii, deci ar trebui să avem discernământ. El nu a spus niciodată că toate veștile despre Domnul întors vor fi false. Nu putem uita că Domnul Isus a spus că va veni din nou, deci spunând că orice veste despre întoarcerea Domnului este falsă, oare nu tăgăduiesc pastorii întoarcerea Lui, negând cu nerușinare și condamnând cuvintele, arătarea și lucrarea Domnului? Oare nu îi induc în eroare pe oameni și Îl contrazic pe Domnul? Dacă scoatem aceste versete din context și nu Îl înțelegem pe Domnul, considerând false astfel de vești, nu ar însemna asta să condamnăm arătarea și lucrarea lui Dumnezeu? Atunci cum am putea întâmpina întoarcerea Domnului?"

Ascultându-i părtășia, ochii mi s-au deschis. Versetele acelea spun că, în zilele de pe urmă, hristoși falși vor arăta mari semne și minuni pentru a înșela oamenii. Pastorii cunosc bine Biblia, de ce nu știuseră cum să deosebească hristoșii falși? Fratele Zhang a citit unele pasaje din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: „**Dacă, în prezent, trebuie să apară o persoană capabilă să arate semne și să facă minuni, să alunge demoni, să vindece bolnavii și să facă multe miracole, iar dacă această persoană pretinde că vine de la Isus, atunci ar fi vorba despre un fals realizat de duhurile rele și imitația acestora a lui Isus. Reține! Dumnezeu nu repetă aceeași lucrare. Etapa lucrării lui Isus a fost deja finalizată, iar Dumnezeu nu va relua niciodată acea etapă a lucrării. […] Dacă, în timpul zilelor de pe urmă, Dumnezeu ar arăta semne, ar face minuni, ar alunga demoni și ar vindeca bolnavii – dacă ar face exact așa cum a făcut Isus – atunci Dumnezeu ar repeta aceeași lucrare, iar lucrarea lui Isus nu ar avea semnificație sau valoare. Astfel, Dumnezeu realizează o singură etapă a lucrării în fiecare epocă. Odată ce fiecare etapă a lucrării Sale a fost finalizată, este imitată la scurt timp de duhurile rele, iar după ce Satana începe să calce pe urmele Lui, Dumnezeu trece la o**

metodă diferită. Odată ce El a completat o etapă a lucrării Sale, aceasta este imitată de duhurile rele. Asta trebuie să vă fie clar.” „**Dacă în zilele de pe urmă, un «Dumnezeu» la fel ca Isus S-ar arăta, unul care ar vindeca pe cei bolnavi, ar scoate demoni și ar fi crucificat pentru om, acel «Dumnezeu,» deși identic cu descrierea lui Dumnezeu în Biblie și ușor pentru om de acceptat, nu ar fi, în esența sa, trupul purtat de Duhul lui Dumnezeu, ci de un duh rău. Pentru că este principiul lucrării lui Dumnezeu de a nu repeta niciodată ceea ce El a finalizat deja**” („Cuvântul Se arată în trup”).

După ce a citit asta, a comunicat în părtășie: „Dumnezeu este întotdeauna nou și niciodată vechi, și nu Își repetă lucrarea. Cu fiecare nouă etapă a lucrării, El conduce oamenii pe o nouă cale de practică. De exemplu, când Domnul Isus a venit, El nu a mai dat iarăși legea și poruncile, ci a făcut lucrarea de răscumpărare pe temelia acestora. El ne-a învățat despre pocăință, învățând oamenii să mărturisească și să se căiască, să ierte, să iubească și multe altele. El a fost răstignit ca jertfă de păcat pentru om. În zilele de pe urmă, Dumnezeu Atotputernic nu arată semne sau minuni. El face lucrarea de judecată și curățire, clădind-o pe lucrarea de răscumpărare. El exprimă adevăruri, dă în vileag corupția și natura oamenilor și le judecă nedreptatea. El le dă toate adevărurile de care au nevoie pentru a fi curățiți și mântuiți, salvându-i pe deplin de influența Satanei și de corupția lor, astfel încât să fie câștigați de Dumnezeu. Iată cum se încheie lucrarea lui Dumnezeu de a mântui omenirea. Lucrarea lui Dumnezeu este înălțată cu fiecare etapă și nu se repetă niciodată. Dacă Domnul S-ar întoarce arătând semne și minuni și vindecând bolnavii, lucrarea lui Dumnezeu ar fi repetată și fără sens. Unii oameni susțin că Dumnezeu poate să arate doar semne și minuni și să vindece bolnavii. Ei Îl delimitează pe Dumnezeu și cred că lucrarea Lui nu poate avansa. De

aceea, lucrarea lui Dumnezeu nu se repetă niciodată, iar oricine face toate acele lucruri va fi cu siguranță un hristos fals. Majoritatea hristoșilor falși sunt posedați de duhuri rele. Ei nu pot să exprime adevărul, nu pot să înceapă o nouă epocă sau să o încheie pe cea veche. Tot ce pot face este să Îl imite pe Domnul Isus și să arate simple minuni înșelătoare. Însă ceea ce a făcut Domnul Isus, precum învierea și faptul că a hrănit cinci mii de persoane cu cinci pâini și doi pești, nu poate fi imitat. Numai Dumnezeu are acest fel de putere, nu hristoșii falși. Fără a exprima adevărul, cineva care arată mici semne și minuni, dar se numește singur Hristos, cu siguranță nu este veritabil. După acest principiu, putem deosebi hristoșii falși de adevăratul Hristos."

Din părtășia fratelui Zhang, am aflat următoarele: lucrarea lui Dumnezeu este nouă, niciodată veche și nu se repetă niciodată. Hristoșii falși nu pot face lucrarea lui Dumnezeu. Ei imită vechea Sa lucrare și arată unele minuni pentru a-i înșela pe oameni. Acest principiu poate deosebi hristoșii falși. La fel este cu unele lucruri contrafăcute din lume, făcute să pară adevărate, dar care, până la urma urmei, sunt false, precum hristoșii falși. Acest lucru a fost edificator pentru mine.

Fratele Zhang și-a continuat părtășia: „Cel mai important principiu pentru a discerne hristoșii falși este cunoașterea esenței lui Hristos. Este partea cea mai importantă." El a citit două pasaje din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: „**El, care este întruparea lui Dumnezeu, va avea esența lui Dumnezeu și El, care este întruparea lui Dumnezeu, se va exprima ca Dumnezeu. De vreme ce Dumnezeu se întrupează, va aduce cu Sine lucrarea pe care trebuie să o facă și, de vreme ce Dumnezeu se întrupează, va exprima ce este El și va putea să aducă adevărul omului, să dea viață omului și să îi arate omului calea. Trupul care nu conține esența lui Dumnezeu cu siguranță nu este Dumnezeu întrupat; în**

privința aceasta nu există nicio îndoială. Pentru a cerceta dacă este trupul întrupat al lui Dumnezeu, omul trebuie să constate lucrul acesta după firea pe care o exprimă El și cuvintele pe care le spune. Adică faptul că este sau nu trupul întrupat al lui Dumnezeu și dacă este sau nu adevărata cale trebuie judecat după esența Lui. Și astfel, pentru a stabili[a] dacă este trupul lui Dumnezeu întrupat, cheia este să se acorde atenție esenței Lui (lucrării Lui, cuvintelor Lui, firii Lui și multor altor lucruri) mai degrabă decât aspectului exterior. Dacă omul Îi vede doar înfățișarea exterioară și nu ține seamă de esența Lui, atunci aceasta arată ignoranța și naivitatea omului.” „**Dumnezeu care S-a întrupat se numește Hristos, iar astfel Hristosul care le poate da oamenilor adevărul se numește Dumnezeu. Nu există nimic prea exagerat în această privință, deoarece El deține esența lui Dumnezeu și firea și înțelepciunea lui Dumnezeu în lucrarea Lui, care sunt nerealizabile de către om. Aceia care se numesc Hristoși pe ei înșiși și totuși nu pot săvârși lucrarea lui Dumnezeu, sunt escroci. Hristos nu este numai manifestarea lui Dumnezeu pe pământ, ci și trupul special asumat de Dumnezeu în timp ce Își săvârșește și întregește lucrarea printre oameni. Acest trup nu este unul care poate fi înlocuit de orice om, ci unul care poate purta așa cum trebuie lucrarea lui Dumnezeu pe pământ și poate exprima firea lui Dumnezeu și Îl reprezintă bine pe Dumnezeu, oferindu-i omului viață. Mai devreme sau mai târziu, cei care se dau drept Hristos vor cădea cu toții, pentru că, deși susțin că sunt Hristos, ei nu dețin nimic din esența lui Hristos. Și astfel spun că autenticitatea lui Hristos nu poate fi definită de om, ci este acceptată și decisă de Dumnezeu Însuși**” (Cuvântul Se arată în trup).

După ce a citit asta, a avut părtășie: „Hristos este Dumnezeu în trup. El este Duhul lui Dumnezeu înveșmântat în trup, cu umanitate normală și cu

divinitate deplină. Hristos pare foarte obișnuit, dar esența Lui este divină, deci El exprimă adevărul și firea dreaptă a lui Dumnezeu. El începe o nouă epocă și o încheie pe cea veche. El poate răscumpăra și mântui umanitatea. Poate exprima adevărul pentru a-i susține și a-i păstori pe oameni. Nu există nimeni care să-I poată lua locul. Domnul Isus a fost Hristos, Dumnezeu întrupat. El arăta ca o persoană obișnuită în trup, dar a pus capăt Epocii Legii și a început Epoca Harului și i-a dat omului calea pocăinței. El putea să ierte păcatele. Răstignirea Sa ne-a răscumpărat păcatele. El a arătat o mulțime de semne și minuni, precum potolirea unei furtuni, cele cinci pâini și doi pești și învierea oamenilor din morți. El a demonstrat autoritatea lui Dumnezeu. De asemenea, a predicat în lung și în lat și a exprimat adevăruri pentru a susține și păstori oamenii pe baza nevoilor lor. Lucrarea și cuvintele Domnului Isus ne-au arătat: El este calea, adevărul și viața. Lucrarea și cuvintele Sale au dovedit cu desăvârșire că El a fost Dumnezeu întrupat și Răscumpărătorul omenirii. Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă încheie Epoca Harului și începe Epoca Împărăției, lucrând pentru a judeca și curăți oamenii. El Își exprimă firea dreaptă care nu tolerează nicio jignire. Cuvintele Sale dezvăluie tainele planului Său de gestionare de 6000 de ani și expun cauzele din care oamenii păcătuiesc și se împotrivesc lui Dumnezeu, firile lor corupte, precizând clar toate adevărurile de care au nevoie pentru a fi purificați și pe deplin mântuiți. Aici este inclus modul în care Dumnezeu judecă și purifică oamenii, cum ar trebui ei să se supună și să creadă în Dumnezeu, cine Îi este pe plac, pe cine detestă și elimină, urmărirea purificării și a desăvârșirii, sfârșitul omenirii și multe altele. Prin judecata și mustrarea lui Dumnezeu, am văzut adevărul corupției noastre de către Satana și am cunoscut firea dreaptă și sfântă a lui Dumnezeu. Ne-am căit înaintea lui Dumnezeu. Am început să ne supunem lui Dumnezeu, iar firea vieții noastre a început să se schimbe. Lucrarea și cuvintele lui

Dumnezeu Atotputernic demonstrează că El este Dumnezeu întrupat, Hristos din zilele de pe urmă. Hristoșii falși sunt duhuri rele. Ei nu pot să exprime adevărul, cu atât mai puțin să mântuiască omenirea. Ei debitează minciuni și sofisme înfiorătoare pentru a-i înșela pe oameni și a le face rău. Oricine urmează un hristos fals nu poate câștiga provizia de viață sau lucrarea Duhului Sfânt. Oricât timp ar crede, nu Îl vor înțelege niciodată pe Dumnezeu sau adevărul, nici firea lor nu se va schimba. A urma un hristos fals înseamnă a urma un demon. Oricine se dă drept Dumnezeu sau Hristos, dar nu poate exprima adevărul, este cu siguranță un hristos fals, un demon. Hristoșii falși nu pot să exprime adevărul sau să facă lucrarea lui Dumnezeu. Oricât ar spune că ei sunt Hristos, nu sunt. Adevărul și falsul sunt universuri paralele. Faptul că ei proclamă asta nu face să devină real. Este ceva determinat de esența Lui și de lucrarea pe care El o face. Numai Hristos este adevărul, calea și viața. Hristos exprimă adevărul și dreptatea lui Dumnezeu și face lucrarea lui Dumnezeu. Acest lucru e determinat de esența Lui. Orice este din voia lui Dumnezeu va înflori. Oricât se împotrivesc oamenii, oricât condamnă și neagă lucrarea lui Dumnezeu, nimeni nu o poate opri. Esența lui Hristos nu poate fi tăgăduită de nimeni. El este și va fi întotdeauna Hristos. „Când Domnul Isus a lucrat, conducătorii evrei și guvernul roman L-au condamnat și I s-au împotrivit și L-au pironit pe cruce. El a fost respins de acea epocă, dar acum, 2.000 de ani mai târziu, Evanghelia Lui s-a răspândit în toate colțurile lumii, iar întreaga lume religioasă Îl recunoaște. Acum, în zilele de pe urmă, Dumnezeu Atotputernic este condamnat de către PCC și de cercurile religioase, dar adevărul va dăinui mereu. Nimeni nu poate nega asta! Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic sunt online de ceva vreme, fiind mărturie înaintea lumii. Oamenii recunosc glasul lui Dumnezeu în cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, văzând că El este Domnul Isus întors și

întorcându-se către El. Hristoșii falși nu au adevărul și nu îi pot cuceri pe oameni. Cuvintele și faptele lor nu pot fi expuse și nu vor fi niciodată online ca toată lumea să le cerceteze, pentru că sunt întunecate și rele și nu pot suporta lumina. Ei arată mici semne și minuni și debitează minciuni înfiorătoare, inducându-i în eroare din umbră pe oamenii neștiutori și nechibzuiți. Nimic de la un hristos fals sau de la un duh rău nu poate dura. Ei se vor împrăștia și vor dispărea în scurtă vreme."

Această părtășie mi-a arătat cum să discern între hristoșii falși și adevăratul Hristos. Am fost încântată. Numai Hristos este adevărul, calea și viața. Numai El poate exprima adevărul și poate face lucrarea lui Dumnezeu. Oricine pretinde a fi Hristos, dar nu poate să exprime adevărul sau să mântuiască omenirea este un hristos fals. Să aflu asta a fost minunat! L-am adorat orbește pe pastor și am crezut ce a spus. De teamă să nu fiu indusă în eroare, nu am îndrăznit să cercetez lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Am considerat că a-l crede pe pastorul meu și biserica mea era ceva sigur și că voi intra în Împărăția Domnului. Clericul a spus că orice veste despre venirea Domnului era falsă și ne-a împiedicat să căutăm calea adevărată. Văd acum că ei sunt înșelători, sunt călăuze oarbe. Am fost și eu nesăbuită. Nu am ascultat glasul Domnului, ci i-am crezut fără îndoială. M-am păcălit de una singură și aproape mi-am pierdut șansa de a-L întâmpina pe Domnul. A fost cât pe ce!

Am citit mai multe din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și am aflat mai multe despre întrupare, despre diferența dintre lucrarea lui Dumnezeu și cea a omului și despre povestea lăuntrică a Bibliei. A fost edificator. Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors! Am acceptat lucrarea Lui din zilele de pe urmă.

Note de subsol:

a. În textul original se citește „cât despre".

26. Deschizându-mi inima și întâmpinând întoarcerea Domnului

de Yongyuan, Statele Unite

În noiembrie 1982, întreaga noastră familie a emigrat în SUA. Cu toții aveam credință în Domnul începând cu generația bunicului meu, așa că am găsit o biserică chinezească în Cartierul Chinezesc din New York curând după ce am ajuns în Statele Unite, astfel încât să putem participa la liturghie. Niciodată nu am lipsit de la vreo liturghie, iar mama și sora mea în special erau pricepute la a citi scripturile oricând aveau timp pentru a căuta binecuvântarea și protecția lui Dumnezeu. Preotul spunea deseori: „Când vine Domnul, va judeca oamenii public și-i va împărți în categorii: cei care într-adevăr se căiesc, mărturisesc și-și practică credința vor putea merge în ceruri; cei care comit păcate minore, dar nu grave, vor suferi tortura purgatoriului, dar tot vor putea să fie mântuiți și se vor înălța la ceruri; cei care nu cred în Dumnezeu sau comit păcate care sunt prea grave vor suferi pedeapsa iadului.” Aceste cuvinte au lăsat o impresie adâncă asupra mea, ca și cum ar fi fost gravate. M-au impulsionat să cred în Dumnezeu cu entuziasm și, indiferent cât de ocupată eram, niciodată nu lipseam de la liturghie.

Parcă imediat, am ajuns în 2014. Într-o zi, un enoriaș mi-a spus din senin: „Sora ta crede acum în Dumnezeu Atotputernic…” Și a mai spus multe lucruri în afară de asta, ponegrindu-l și condamnându-l pe Dumnezeu Atotputernic și Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Auzind această veste neașteptată, m-am simțit foarte agitată și am devenit îngrijorată că sora mea își pierduse calea. Vestea despre faptul că sora mea a acceptat lucrarea lui Dumnezeu atotputernic în zilele de pe urmă s-a răspândit rapid în întreaga biserică. Preotul m-a îndemnat să stau departe de ea și au fost și alți membri

ai bisericii care mi-au spus și ei mai multe lucruri, ponegrindu-L și condamnându-L pe Dumnezeu Atotputernic în fața mea. După ce părintele și alți enoriași m-au „ajutat” de mai multe ori, am început să le cred cuvintele și am stabilit că sora mea își pierduse calea. Le-am spus părintelui și celorlalți enoriași că nu o voi mai asculta pe sora mea și că, dacă voi avea ocazia, voi încerca s-o aduc înapoi în turmă, astfel încât să se căiască înaintea Domnului. După ce am ajuns acasă, i-am chemat pe frații mei, care mi-au fost alături. Cu toții am încercat împreună să o convingem pe sora noastră, dar nu doar că era hotărâtă în credința ei în Dumnezeu Atotputernic, ci și ne-a fost martoră că Dumnezeu Atotputernic este Domnul întors. A încercat să ne convingă să acceptăm lucrarea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă ca să nu ratăm ocazia de a obține mântuirea lui Dumnezeu. Însă inima mea deja fusese umplută de idei negative insuflate mie de părinte și de enoriași. Oricât a avut părtășie cu mine sora mea și oricât a fost martoră, eu tot nu voiam s-o ascult.

Mai târziu, mama și cu mine ne-am certat de mai multe ori cu sora mea din cauza credinței ei în Dumnezeu Atotputernic, dar, orice spunea, continuam să cred în părinte și în zvonurile pe care le citisem pe internet, neîndrăznind niciodată să caut sau să investighez lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic. Certurile noastre nu s-au soluționat vreodată, dar mi-am dat seama că, treptat, mama începea să fie de acord cu părtășia și mărturia surorii mele. De fapt, a format un „front comun” cu sora mea și, în final, a acceptat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Văzând aceasta, am început să fiu îngrijorată. Dacă lucrurile chiar stătea după cum pretindeau părintele și enoriașii, dacă i se întâmpla ceva familiei mele? Disperată, am căutat-o pe sora Qianhe, care se înțelegea bine și cu sora mea și cu mine și am rugat-o să încerce și să le convingă pe mama și sora mea. Dar nu numai că nu a reușit să le convingă, ci a ajuns chiar și ea să creadă

în Dumnezeu Atotputernic. Lucrul acesta m-a nedumerit foarte mult: sora aceasta era integră și o căutătoare entuziastă, așadar cum de nu a reușit să le convingă, ci a ajuns, de fapt, să creadă în Dumnezeu Atotputernic chiar și ea? Oare cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic chiar posedă atât de multă putere? Oare cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic chiar poate furniza provizii pentru viața omenească? Totuși, imediat ce m-am gândit la cuvintele părintelui și ale enoriașilor atacându-L pe Dumnezeu Atotputernic, precum și la ce văzusem online opunându-se și condamnând Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, din nou am simțit frică în inimă și nu am mai intrat în contact cu ele. După asta, mă duceam arar să o văd pe mama. Uneori, mă duceam doar să-i fac o vizită și plecam grăbită, refuzând să ascult părtășia mamei și surorii mele. Acest „război rece" cu mama și sora mea a durat timp de un an și jumătate.

Într-o zi în martie 2016, am auzit că niște membri marcanți ai bisericii se duseseră, de asemenea, să o convingă pe sora mea, așa că voiam să merg să văd dacă și-a schimbat părerea. Când am văzut-o, am întrebat-o ce crede. Mi-a spus: „Am ajuns din urmă pașii Mielului și am afirmat că adevărata cale este calea lui Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic este Domnul întors, iar eu nu vreau să mă îndepărtez de El sub niciun chip." Privirea sigură și răspunsul răsunător, puternic al surorii mele mi-a făcut inima să ezite întrucâtva și mi-a stârnit curiozitatea. M-am gândit: dintre credincioșii din familie, sora mea era cea mai fervență căutătoare și, în cadrul bisericii, sora Qianhe a fost, de asemenea, o căutătoare și avea discernământ. Și mama mea avusese întotdeauna o credință fermă în Domnul. Acum, toate credeau în Dumnezeu Atotputernic, iar credința lor crescuse și mai mult după ce L-au urmat. Vorbeau cu din ce în ce mai multe informații și nimeni nu le putea zdruncina ori respinge. Ce putere era asta de le putea permite să mențină o astfel de credință puternică în fața opoziției

atâtor de mulți? Poate lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă să fie chiar adevărata cale? Poate Dumnezeu Atotputernic să fie chiar a doua venire a Domnului? Trecuseră aproape doi ani de când sora mea, sora Qianhe și mama acceptaseră lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic, dar, când am văzut că totul le mergea bine, am înțeles că alarmismul și tacticile de înfricoșare ale părintelui și cele citite de mine online nu se adeveriseră în cazul lor … Dându-mi seama de acest lucru, inima mi s-a înmuiat puțin și am vrut să investighez și eu cuvântul și lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic. Mi-am împărtășit gândurile cu sora mea. A fost de acord foarte fericită și m-a invitat acasă la mama, ca o soră din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic să aibă părtășie cu mine și să fie martor privind lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă.

La sfârșitul acelei săptămâni, m-am dus cu mașina până acasă la mama. Sora mea, sora Qianhe și Zhang Xiao, o soră din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic erau cu toate acolo. Sora Qianhe era fericită îndeosebi când a auzit că voiam să caut și să investighez. Ea a avut părtășie cu mine: „Principalul motiv pentru venirea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă este de a exprima cuvântul și de a săvârși lucrarea de judecată și curățire a oamenilor pentru a ne mântui de lanțurile păcatului. În prezent, cei din Epoca Harului trăiesc un ciclu de săvârșire și apoi de mărturisire a păcatului. Deși noi perseverăm în a participa la liturghie și a citi scripturile, precum și de a mărturisi părintelui, continuăm să mințim, să înșelăm și să trăim în firile noastre corupte, precum aroganța, lăcomia și egoismul. În ciuda noastră înșine, noi comitem păcate și I ne opunem lui Dumnezeu și nimeni nu se poate elibera de lanțurile acestei naturi păcătoase, nimeni nu poate obține puritatea și sfințenia bazându-se pe mărturisire și căire. De aceea tot trebuie să acceptăm lucrarea pe care Dumnezeu a venit s-o săvârșească în zilele de pe urmă de judecată și curățire a oamenilor. Doar

făcând astfel, ne putem elibera complet de lanțurile păcatului, putem fi curățiți și transformați și putem obține mântuirea de la Dumnezeu.” Auzind acest lucru, am întrebat confuză: „Părintele spune adesea: «Dacă oamenii comit păcate minore, atunci când Domnul Se întoarce pentru a judeca deschis oamenii, odată ce își finalizează suferința în purgatoriu, se vor putea înălța la ceruri. Cei care comit păcate majore vor merge direct în iad pentru a fi pedepsiți.» Cum poți spune că lucrarea de judecată pe care Dumnezeu o va săvârși la întoarcerea Sa este de a curăța și de a mântui oamenii?” Sora Qianhe a spus: „Și eu credeam cuvintele părintelui. Aveam aceleași noțiuni ca tine despre modul în care Domnul Se va întoarce pentru a săvârși lucrarea de judecată, dar, gândindu-mă acum la asta, ceea ce a spus părintele este în conformitate cu Biblia? Se bazează pe cuvântul lui Dumnezeu? Domnul Isus a spus că există un purgatoriu? A spus vreo ceva despre faptul că oamenii care comit păcate minore se pot ridica la ceruri după ce-și încheie suferința în purgatoriu și că doar cei care comit păcate majore merg în iad? Bineînțeles că nu! Așadar, de unde au venit aceste cuvinte? Evident, au venit din noțiunile și închipuirile oamenilor și sunt doar speculațiile și conjuncturile oamenilor. Ele nu sunt în conformitate cu realitatea lucrării lui Dumnezeu. Ce utilitate putem avea în a susține asta?” Ascultându-i părtășia, am încuviințat în tăcere. A continuat: „În prezent, toți suntem plini de păcat și nu există nimeni pur. În baza a ceea ce a spus părintele, când Se întoarce Domnul să judece public toate popoarele, cei care comit păcate minore vor merge în purgatoriu, iar cei care comit păcate majore vor merge în iad. În acest caz, nu vom fi cu toții condamnați și suferi pedeapsa de a merge în iad? Lucrarea lui Dumnezeu de mântuire a omenirii nu va fi în van? Va avea vreun sens venirea Domnului?” Părtășia surorii mi-a sensibilizat inima. Este adevărat – chiar dacă noi credem în Dumnezeu, dacă tot ceea ce facem este să păcătuim constant și apoi să ne

mărturisim păcatele, nimeni nu va fi curățit. Într-adevăr, nimeni nu va fi apt să-L vadă pe Dumnezeu și, dacă Dumnezeu a venit deschis să judece, să condamne și să pedepsească oamenii, atunci toți vor trebui să meargă în iad. Nimeni nu ar putea obține mântuirea… Doar atunci mi-am dat seama cât de nerealiste sunt cuvintele că atunci „când Se întoarce Domnul să judece public toate popoarele, cei care comit păcate majore vor merge direct în iad, iar cei care comit păcate minore vor merge în purgatoriu și, după ce își termină suferința, se vor înălța la ceruri.” Aceasta nu este conform voii lui Dumnezeu de a mântui omenirea. Apoi, sora Qianhe a spus: „În ceea ce privește lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, să ne uităm împreună la modul în care este descrisă în cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic! Dumnezeu Atotputernic spune: «**Dumnezeu nu a venit să omoare sau să distrugă, ci să judece, să blesteme, să mustre și să mântuiască. Până la încheierea planului Său de gestionare de 6.000 de ani – înainte ca El să arate clar sfârșitul fiecărei categorii de oameni – lucrarea lui Dumnezeu pe pământ va fi de dragul mântuirii; scopul acesteia este doar de a-i face compleți pe cei care Îl iubesc – pe deplin – și de a-i aduce la supunere sub stăpânirea Lui. Indiferent de modul în care Dumnezeu mântuiește oamenii, totul se săvârșește prin a-i face să scape de vechea lor natură satanică; adică, El îi mântuiește făcându-i să caute viața. Dacă ei nu fac asta, atunci nu vor avea cum să accepte mântuirea lui Dumnezeu**» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Ar trebui să lăsați deoparte binecuvântările statutului și să înțelegeți voia lui Dumnezeu de a aduce mântuirea omului”). «**În zilele de pe urmă, Hristos folosește o multitudine de adevăruri pentru a-i învăța pe oameni, pentru a demasca esența omului și pentru a-i analiza cuvintele și faptele. Aceste cuvinte cuprind diferite adevăruri, precum datoria omului, cum ar trebui el să asculte de Dumnezeu, cum ar trebui să Îi fie credincios lui Dumnezeu, cum ar**

trebui să trăiască umanitatea normală, precum și înțelepciunea și firea lui Dumnezeu și așa mai departe. Aceste cuvinte sunt toate îndreptate către esența omului și firea sa coruptă. În special, cele care dezvăluie cum Îl nesocotesc oamenii pe Dumnezeu vizează modul în care oamenii sunt o întruchipare a Satanei și o forță inamică față de Dumnezeu. În realizarea lucrării Sale de judecată, Dumnezeu nu clarifică pur și simplu natura oamenilor în doar câteva cuvinte; El o demască, o tratează și o emondează pe termen lung. Aceste metode de demascare, tratare și emondare nu pot fi înlocuite prin cuvinte obișnuite, ci prin adevărul de care oamenii sunt complet lipsiți. Doar metodele de acest fel pot fi considerate judecată; doar prin acest tip de judecată oamenii pot fi cuceriți și convinși pe deplin să I se supună lui Dumnezeu și, mai mult decât atât, să câștige adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu. Ceea ce aduce cu sine lucrarea judecății este faptul că omul înțelege adevăratul chip al lui Dumnezeu și adevărul despre răzvrătirea proprie. Lucrarea judecății îi permite omului să înțeleagă mai bine voia lui Dumnezeu, scopul lucrării lui Dumnezeu și tainele de neînțeles pentru el. De asemenea, îi permite omului să își recunoască și să își cunoască esența coruptă și rădăcinile stricăciunii sale, precum și să descopere urâțenia omului. Aceste efecte sunt toate aduse de lucrarea judecății, deoarece esența acestei lucrări este de fapt lucrarea de dezvăluire a adevărului, căii și vieții lui Dumnezeu în fața tuturor celor care au credință în El. Această lucrare este lucrarea de judecată realizată de Dumnezeu» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”).”

După ce a citit cuvântul lui Dumnezeu, sora Zhang Xiao a avut părtășie, spunând: „Cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic clarifică în întregime semnificația lucrării de judecată în zilele de pe urmă, natura

exactă a judecății și rezultatele lucrării de judecată între oameni. Lucrarea de judecată a lui Dumnezeu nu este de a omorî sau pedepsi oamenii precum în noțiunile și închipuirile noastre. În schimb, această lucrare folosește cuvântul pentru a expune gândurile, vorbirea și acțiunile oamenilor, pentru a scoate din rădăcină natura noastră satanică și firea noastră coruptă adânc încastrate și care I se opun lui Dumnezeu. Aceasta ne permite să recunoaștem adevărul despre modul în care am fost corupți de Satana, permițându-ne, în același timp, să cunoaștem firea dreaptă și sfântă a lui Dumnezeu. Când obținem o înțelegere asupra acestor lucruri, începem să ne urâm pe noi înșine și aceasta generează o căință adevărată și o inimă care Îl venerează cu adevărat pe Dumnezeu. Prin judecata cuvântului lui Dumnezeu, putem înțelege mai bine, putem obține acces la adevăr și putem trăi în mod natural bazându-ne pe adevăr. Astfel, orice lucruri satanice păstrăm în înlăuntrul nostru vor fi lepădate treptat și vom putea fi în armonie cu Dumnezeu. Apoi, nu ne vom mai răzvrăti împotriva lui Dumnezeu și nu I ne vom mai opune, ci vom putea să I ne supunem cu adevărat – doar asta înseamnă să atingi mântuirea. După ce suntem corupți de Satana, nu mai avem asemănare umană și pierdem conștiința și rațiunea pe care o persoană normală ar trebui să o aibă. În schimb, suntem plini de aroganță, înfumurare, egoism și alte aspecte ale unei firi satanice. De asemenea, atitudinile și noțiunile noastre față de anumite lucruri nu mai sunt compatibile cu Dumnezeu. De exemplu: când ne confruntăm cu lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, cu toții avem lucruri diferite pe care le acceptăm și cu toții ne agățăm de noțiunile noastre, indiferent dacă există o bază în cuvântul lui Dumnezeu. Nu căutăm voia lui Dumnezeu, ci credem orbește că propriul nostru mod de gândire este corect. Când lucrarea lui Dumnezeu nu este conform noțiunilor și închipuirilor noastre, ne emitem propriile judecăți despre Dumnezeu și Îl

respingem, Îl atacăm și Îl condamnăm. Acesta este rezultatul firii noastre arogante. Cu o astfel de natură satanică, noi suntem cu toții prea înclinați să I ne opunem lui Dumnezeu, așa că avem nevoie urgentă ca Dumnezeu să vină și să săvârșească o etapă a lucrării de judecată și să ne curățe și să ne transforme firea satanică. Fără asta, nimeni nu se va putea elibera de corupție și obține mântuirea."

După ce am ascultat cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și părtășia surorii mele, inima mi-a devenit, deodată, clară și deschisă și am simțit că totul era foarte bine exprimat. Deși erau unele lucruri pe care nu le-am înțeles prea bine, tot mi-au dat un sentiment privind înțelepciunea din lucrarea lui Dumnezeu, precum și cât de multă dragoste are El pentru om. În trecut, când venea vorba de judecarea oamenilor de către Dumnezeu, credeam că oamenii fie vor merge în iad, fie vor suferi chinul purgatoriului. De fapt, lucrarea lui Dumnezeu de judecată nu este deloc ceea ce ne-am imaginat, ci, mai degrabă, este faptul că Dumnezeu vine întrupat pentru a exprima practic adevărul și a săvârși lucrarea de judecată. Acesta este modul în care El curăță și mântuiește oamenii. Lucrarea lui Dumnezeu de judecată este atât de plină de sens. Este exact ceea ce ne trebuie nouă, omenirii corupte!

În timp ce ascultam toate acestea cu un vădit interes, m-a sunat deodată soțul meu să îmi spună că vrea să folosească mașina. Văzând că, de data asta, puteam auzi toate acestea, pe când eram gata să plec, mi-a dat o carte numită „Cartea deschisă de Miel" și mi-a spus că, în ea, sunt cuvintele care reprezintă glasul lui Dumnezeu Însuși. De asemenea, m-a sfătuit insistent să citesc cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic. După ce m-am întors acasă, citeam acea carte ori de câte ori aveam timp. Citind cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic, am înțeles multe adevăruri și am câștigat multe cunoștințe. În același timp, am avut cu adevărat experiența analizei atente

de către Dumnezeu a profunzimilor sufletului omenesc. Fiecare cuvânt al lui Dumnezeu Atotputernic mi-a străpuns direct inima, revelându-mi natura coruptă lăuntrică. Uneori, când vedeam cum cuvântul lui Dumnezeu ne revelează corupția, simțeam modul în care El urăște în special acest lucru. Se părea că Dumnezeu își exprimă supărarea față de noi, iar inima mea amorțită și nesimțitoare era răscolită imediat. În inimă, am dezvoltat o admirație pentru Dumnezeu și nu mai eram cum fusesem înainte, când comiteam păcate fără frică. Prin multe experiențe și prin luminarea și îndrumarea cuvintelor lui Dumnezeu, am văzut că lucrarea lui Dumnezeu de judecată ar putea într-adevăr să mântuiască oamenii de păcat și să le permită să se elibereze de păcat. Cât de practice sunt lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu! Am simțit mari remușcări când m-am gândit cum mă opusesem lucrării lui Dumnezeu din zilele de pe urmă în ultimii doi ani. M-am urât că am fost atât de proastă și ignorantă, că nu am căutat sau investigat o problemă precum a doua venire a Domnului. Dar nu, eu am ascultat orbește acele zvonuri, nu L-am primit pe Dumnezeu, L-am condamnat și m-am opus Lui. Aproape că am ratat mântuirea Domnului din zilele de pe urmă. Chiar am fost atât de oarbă! Am văzut clar că ponegrirea, judecățile și blasfemiile împotriva lui Dumnezeu Atotputernic și defăimarea Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic erau toate falsuri ale Satanei. Acelea sunt trucuri folosite de Satana în special pentru a-i face pe oameni să fie confuzi, pentru a-i prinde în capcană și pentru a le pune piedici în acceptarea lucrării lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Eu nu voi mai crede în falsitățile Satanei. Indiferent ce întâlnesc sau aud în viitor, eu voi judeca întotdeauna pentru a distinge binele de rău conform cuvântului lui Dumnezeu și realității. Nu voi mai asculta de minciunile și înșelăciunea Satanei – doar procedând astfel putem fi conform voii lui Dumnezeu. Conștientă de aceste lucruri, I-am mulțumit sincer lui Dumnezeu

Atotputernic pentru mila și mântuirea pe care mi le-a dat. Dumnezeu nu a renunțat să mă mântuiască din cauza răzvrătirii și rezistenței mele, însă a continuat să aranjeze ca oamenii să-mi răspândească Evanghelia și să mă aducă înapoi în casa lui Dumnezeu. Cât de măreață este dragostea lui Dumnezeu! De fiecare dată când aud versurile de la videoclipul muzical „Cântec de afecțiune sinceră,” care spun: „Doar Unul e Dumnezeu întrupat. Tot ceea ce El zice și face e adevărul. Îi iubesc dreptatea și înțelepciunea. E o binecuvântare să-L văd și să-L ascult”, inima mea este în special emoționată și inspirată. Simt cât de norocoasă sunt să întâmpin întoarcerea Domnului și să întâlnesc cuvântul lui Dumnezeu direct. Ce mare binecuvântare este asta!

Mai târziu, am început să particip în viața bisericească a Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Frații și surorile cântă imnuri, dansează și Îl slăvesc pe Dumnezeu împreună. Ei citesc cuvântul lui Dumnezeu și, dacă există corupție de dezvăluit, își deschid inimile și au părtășie despre asta. Cu toții își discută cunoștințele și experiența privind cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și caută o cale de practică și de intrare. Acest tip de viață în cadrul bisericii este în special eliberator și obțin multe provizii de la ea. Am realizat cu adevărat că doar o astfel de biserică în care Duhul Sfânt lucrează poate fi casa lui Dumnezeu. Aici îmi este locul. Acum sunt foarte decisă că Dumnezeu Atotputernic este a doua venire a Domnului și sunt hotărâtă să-L urmez până la capăt pe Dumnezeu Atotputernic!

27. Reunit cu Domnul

de Jianding, Statele Unite

M-am născut într-o familie catolică și, de la o vârstă fragedă, mama m-a învățat să citesc Biblia. Aceasta era perioada când Partidul Comunist Chinez construia națiunea după războiul civil și, din moment ce guvernul PCC suprima toate religiile, am ajuns la vârsta de 20 de ani până să am în sfârșit șansa de a merge la biserică și a asculta predici. Preotul ne spunea adesea: „Noi, catolicii, trebuie să ne mărturisim păcatele și să ne căim cum se cuvine. Trebuie să facem binele, nu răul și să mergem mereu la Liturghie. În zilele de pe urmă, Domnul va veni și va judeca pe toată lumea și va trimite oamenii în ceruri sau în iad pe baza comportamentului lor. Cei mai mari păcătoși vor suferi pedeapsa veșnică în iad, pe când cei care săvârșesc păcate minore pot încă să se ducă la ceruri, atât timp cât Îi mărturisesc Domnului păcatele lor și se căiesc. Oricine nu crede în Domnul nu va ajunge niciodată la ceruri, oricât de bun ar fi.” Când am auzit acest lucru, m-am bucurat că am avut norocul să mă nasc în credința catolică. Mi-am spus să fiu serios în căutarea mea, să particip la Liturghie mai des, să-mi mărturisesc păcatele și să mă căiesc mai mult înaintea Domnului, astfel încât să pot merge la ceruri și să nu sufăr în iad. Acela a fost momentul când am luat hotărârea de a merge la biserică și de a participa la Liturghie în mod regulat. De asemenea, preotul ne-a spus atunci că Domnul Se va întoarce în anul 2000 – am fost cu toții în culmea fericirii să auzim asta și am devenit cu toții foarte serioși în urmărirea noastră, așteptând întoarcerea Domnului. Dar anul 2000 a venit și a trecut și nu am văzut niciun semn al întoarcerii Domnului. Mulți din congregația noastră și-au pierdut credința și din ce în ce mai puțini oameni au participat la Liturghie. Și eu am avut un sentiment de dezamăgire, dar tot am simțit că, indiferent ce făceau alții,

credința mea în Domnul nu avea să fie zguduită. Asta deoarece existaseră multe dăți când fusesem în pericol, iar Domnul mă protejase și depășisem totul în siguranță. Dacă nu ar fi fost protecția Domnului, aș fi murit cu mult înainte, deci nu aveam să fiu atât de nerecunoscător încât să pierd credința în Domnul.

În anii următori, am auzit de la oamenii din jurul meu că SUA era „raiul pe pământ" și astfel, o dorință puternică de a veni aici a crescut în mine. În decembrie 2014, întreaga mea familie a emigrat în SUA, dar realitatea vieții de aici nu era cu nimic asemănătoare imaginii frumoase pe care mi-o zugrăvisem în minte. La început, totul în SUA părea nefamiliar – eram străini într-un ținut straniu. Mediul și clima erau foarte diferite de cele cu care eram obișnuit în China și curând am început să sufăr de unele afecțiuni fizice. Mă simțeam adesea slab și apatic, complet lipsit de energie, dar, când m-am dus în vizită la doctori, nu au putut găsi nimic în neregulă cu mine. Eram la capătul puterilor, așa că am început să mă rog și mai sincer Domnului, sperând să obțin ocrotirea Lui. În timp ce continuam să-mi fac rugăciunile, am început să caut o biserică unde să pot participa la Liturghie și, în cele din urmă, am găsit una pentru creștinii chinezi. Însă, după ce am mers de câteva ori la biserică, am descoperit că nu era prea diferit de ceea ce se întâmpla în societatea de zi cu zi: membrii congregației erau prietenoși la suprafață, dar interacțiunile lor erau guvernate de putere și bani. Să văd această situație în biserică a fost foarte dezamăgitor pentru mine. M-am gândit în sinea mea: „O, Doamne, când Te vei întoarce? Când Tu Te vei întoarce, cei buni vor fi separați de cei răi, iar lumea va fi curățită." Deși am continuat să merg la slujbe, nu am reușit niciodată să simt prezența lui Dumnezeu în biserică; acest lucru m-a lăsat deseori dezamăgit și deprimat și mi-a afectat credința.

Într-o zi din iulie 2015, când lucram în afara statului, am primit un telefon de la soția mea. Ea mi-a spus emoționată: „Domnul S-a întors. El a rostit cuvinte și face lucrarea de judecată din zilele de pe urmă! Grăbește-te și vino, ca să putem accepta împreună noua lucrare a lui Dumnezeu.” Auzind asta, nu am putut să nu fiu puțin suspicios. M-am gândit: „Domnul S-a întors? Cum e posibil? Când Domnul Se întoarce, va fi ca să judece lumea și să separe binele de rău. Dar acum binele și răul sunt încă amestecate laolaltă, așadar de ce spune soția mea că Domnul S-a întors? Are acum un sistem de credință diferit? Am fost catolici în cea mai mare parte a vieții noastre, n-avem cum să ne îndepărtăm de această cale acum!” Așa că mi-am terminat munca cât de repede am putut și m-am întors acasă.

La întoarcere, am întrebat-o pe soția mea: „De unde știi că Domnul S-a întors? Nu te-ai îndepărtat de la cale, nu? Vrei să spui că Domnul S-a întors să facă lucrarea de judecată, dar, în clipa de față, binele și răul sunt încă amestecate laolaltă, deci cum se poate ca Domnul să Se fi întors deja? Poate că tânjim după întoarcerea Domnului, dar nu Îi putem fi neloiali!” M-a ascultat până la capăt și apoi a răspuns răbdătoare: „Este în regulă, nu-ți fă griji. Tocmai ce am aflat și eu despre întoarcerea Domnului. Biserica lui Dumnezeu Atotputernic este acum martoră a întoarcerii Domnului, iar Dumnezeu Atotputernic exprimă adevăruri pentru a face lucrarea judecății începând de la casa lui Dumnezeu. Nu sunt lămurită cu privire la detalii, dar am citit online foarte multe din cuvintele pe care Dumnezeu Atotputernic le-a exprimat și sunt sigură că toate sunt glasul lui Dumnezeu. Domnul a spus cândva: «**Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, iar ele Mă urmează**» (Ioan 10:27). Putem afla dacă Dumnezeu Atotputernic este Domnul întors mergând împreună la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic pentru a cerceta, așa e?” Ceea ce spunea soția mea suna rezonabil, iar întoarcerea Domnului pentru a săvârși lucrarea de judecată este în conformitate cu

profețiile biblice, așa că m-am gândit că nu era nimic rău să merg împreună cu ea la biserică pentru a arunca o privire, iar apoi puteam să mă hotărăsc.

Așadar, soția mea și cu mine ne-am dus acasă la fratele Zhang, unul dintre membrii Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Au venit și fratele Wang, sora Li și alți câțiva colegi catolici. Văzând că am destulă companie, m-am liniștit întru totul. După un pic de vorbărie politicoasă, ne-am așezat cu toții și i-am întrebat pe frați și surori: „Înțelegerea mea cu privire la întoarcerea Domnului este aceasta: când El Se va întoarce să facă lucrarea de judecată, cei buni vor fi separați de cei răi, iar apoi oamenii buni vor fi acceptați în ceruri de către Domnul și se vor întâlni cu El, pe când cei răi vor fi trimiși în iad și pedepsiți. Spuneți că Domnul S-a întors și că face lucrarea de judecată, deci cum de nu am văzut niciunul dintre aceste lucruri întâmplându-se?” Fratele Wang a răspuns: „Frate, și eu gândeam același lucru. Și eu credeam că întoarcerea Domnului însemna că oamenii buni vor fi separați de cei răi, că oamenii buni vor trăi de-a pururi în ceruri, iar cei răi vor fi pedepsiți și că, dacă nu vedeam asta întâmplând-se, era dovada că Domnul nu Se întorsese. Dar, după ce am citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, mi-am dat seama că sunt doar noțiunile și închipuirile noastre – nu este realitatea lucrării lui Dumnezeu. Felul în care Dumnezeu înfăptuiește lucrarea de judecată în zilele de pe urmă este ceva ce numai Dumnezeu planifică și organizează. Înțelepciunea lui Dumnezeu depășește cerurile, iar în ochii lui Dumnezeu, oamenii sunt la fel de mici ca un fir de praf, deci cum putem pricepe lucrarea lui Dumnezeu? În Biblie se spune: «Cine a cercetat Duhul Domnului şi cine L-a îndrumat ca sfătuitor al Său?» (Isaia 40:13). «Iată, neamurile sunt ca o picătură de apă într-o găleată, sunt considerate ca praful de pe cântar. Pentru El, insulele nu cântăresc mai mult decât un fir de praf» (Isaia 40:15). Toți avem gânduri în mintea noastră, deci putem specula cât vrem despre lucrarea lui Dumnezeu, dar Dumnezeu nu-Și

face niciodată lucrarea în funcție de ceea ce ne închipuim noi. Dacă ne folosim închipuirile pentru a delimita lucrarea lui Dumnezeu, nu este ceva extrem de arogant? Atunci, cum Își face Dumnezeu lucrarea de judecată? Cum îi separă El pe cei buni de cei răi? Să citim câteva pasaje din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic care să ne ajute să înțelegem. Dumnezeu Atotputernic a spus: «**Lucrarea de judecată este lucrarea proprie a lui Dumnezeu, astfel că trebuie săvârșită, evident, de către Dumnezeu Însuși; nu poate fi săvârșită de om în locul Său. Deoarece judecata înseamnă folosirea adevărului pentru a cuceri omenirea, este de necontestat că Dumnezeu Se va arăta tot ca imagine întrupată pentru a săvârși această lucrare printre oameni. Aceasta înseamnă că, în zilele de pe urmă, Hristos va folosi adevărul pentru a-i învăța pe oamenii din întreaga lume și a le face cunoscute toate adevărurile. Aceasta este lucrarea de judecată a lui Dumnezeu**» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”). «**Zilele de pe urmă deja au sosit. Toate lucrurile din creație vor fi clasificate conform tipului lor și separate în diferite categorii pe baza naturii lor. Acesta este momentul când Dumnezeu dezvăluie rezultatul omenirii și destinația fiecăruia. Dacă oamenii nu ar trece prin mustrare și judecată, atunci nu ar fi niciun mod de a le dezvălui neascultarea și nedreptatea. Doar prin mustrare și judecată poate fi dezvăluit rezultatul întregii creații. Omul își arată adevăratul fel doar când este mustrat și judecat. Răul va fi pus cu răul, binele cu binele și, întreaga omenire va fi clasificată conform tipului său. Prin mustrare și judecată va fi dezvăluit rezultatul întregii creații, astfel încât răul să poată fi pedepsit și binele răsplătit și toți oamenii să fie sub stăpânirea lui Dumnezeu. Toată această lucrare trebuie obținută prin mustrare și pedeapsă dreaptă. Deoarece corupția omului a atins apogeul și neascultarea sa devine extrem de gravă, doar**

firea dreaptă a lui Dumnezeu, una care este în principal compusă din mustrare și judecată și care este dezvăluită în timpul zilelor de pe urmă, poate transforma și îl poate întregi pe om. Doar această fire poate expune răul și, astfel, îi poate pedepsi sever pe toți cei nedrepți» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (3)”). **«Scopul Meu în a face lucrarea de cucerire nu este numai de a cuceri de dragul cuceririi, ci de a cuceri pentru a descoperi neprihănirea și nelegiuirea, pentru a obține dovada pedepsirii omului, pentru a-i condamna pe cei păcătoși și, chiar mai mult, scopul Meu e de a cuceri de dragul desăvârșirii celor care ascultă de bună voie. În cele din urmă, toate vor fi despărțite după felul lor, iar toți cei care sunt desăvârșiți au gândurile și ideile pline de ascultare. Aceasta este lucrarea care trebuie împlinită în cele din urmă. Dar cei ce merg din plin pe căi greșite vor fi pedepsiți, vor fi trimiși să ardă în flăcări și vor fi pe vecie blestemați»** (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cei care se supun lui Dumnezeu cu o inimă sinceră vor fi negreșit câștigați de Dumnezeu”). Avem noțiunea că venirea lui Dumnezeu pentru a face lucrarea de judecată este ca să separe direct grâul de neghină, oile de capre, slujitorii buni de slujitorii răi. Cu alte cuvinte, este ca să clasifice toți oamenii după felul lor. Dar, dacă ne gândim mai bine, în prezent există peste 2 miliarde de creștini în întreaga lume – și toți spun că au credință adevărată în Dumnezeu și Îl iubesc pe Dumnezeu – atunci cum să facem să discernem binele de rău, pe cei drepți de cei răi? Dacă Dumnezeu stabilește că tu ești bun, iar eu sunt rău, cu siguranță eu voi avea o problemă cu asta, deoarece voi simți că și eu sunt o persoană bună. Dacă Dumnezeu stabilește că eu sunt bun și că altcineva este rău, atunci și acel cineva va avea o problemă cu asta. Deci, oare cum să facem să știm cine este bun și cine este rău? Nu putem, pentru că noi, oamenii, nu avem principiile sau standardele pentru a evalua acest lucru. Dacă Dumnezeu ar

hotărî lucrurile astfel, cu siguranță nu ne-am supune și am avea noțiuni despre asta, crezând că Dumnezeu este nedrept și injust. Deci, cum ar putea să înainteze lucrarea de clasificare a fiecăruia în funcție de felul său? Domnul care S-a întors în zilele de pe urmă, și anume Hristos al zilelor de pe urmă – Dumnezeu Atotputernic – folosește adevăruri pentru a face lucrarea de judecată. Pentru toți creștinii, cine este grâul și cine neghina, care sunt caprele și care oile, care sunt slujitorii buni și care slujitorii răi, care sunt fecioarele înțelepte și care fecioarele nesăbuite, totul este revelat prin adevăr, prin cuvintele lui Dumnezeu. Fecioarele înțelepte sunt cele care cred cu adevărat în Dumnezeu și iubesc adevărul. Când aud că cineva este martor pentru venirea lui Dumnezeu, ele ies în întâmpinare și cercetează activ cuvintele și lucrarea lui Dumnezeu. Ele recunosc glasul lui Dumnezeu și acceptă lucrarea Lui din zilele de pe urmă, iar în final vor câștiga purificarea și mântuirea deplină prin judecata lui Dumnezeu. Ele vor avea protecția lui Dumnezeu în timpul marilor dezastre și vor rămâne, iar la sfârșit vor fi duse în Împărăția lui Dumnezeu. Dimpotrivă, fecioarele nesăbuite nu iubesc adevărul, insistă să se țină de propriile noțiuni și închipuiri sau să creadă în zvonuri. Ele nu caută și nu cercetează lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, iar unele dintre ele chiar îi urmează pe liderii religioși în a se împotrivi și a-L condamna pe Dumnezeu și a refuza mântuirea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Din toate aceste motive, ele vor fi dezvăluite ca răufăcătoare prin lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și vor fi eliminate. Soarta lor va fi să sufere pedepse în timpul marilor dezastre. Putem vedea de aici că lucrarea lui Dumnezeu de a pune pe fiecare după propriul fel în zilele de pe urmă nu se face conform noțiunilor și închipuirilor noastre. În schimb, Dumnezeu folosește metoda judecății pentru a face lucrarea de a demasca oamenii, iar rezultatul final este că fiecare este complet dezvăluit și sortat în funcție de propriul tip, pe baza

faptului dacă acceptă adevărul sau i se opune. Nu este tocmai aceasta înțelepciunea lui Dumnezeu, corectitudinea lui Dumnezeu, dreptatea lui Dumnezeu?”

După ce am ascultat cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și părtășia fratelui Wang, mi-am amintit ce spusese preotul din biserica noastră: „Când Domnul va veni, cei buni vor fi separați de cei răi” și mi-am dat seama că această noțiune este prea vagă, prea nepractică și nu se potrivește deloc cu realitatea lucrării lui Dumnezeu. Cu toții trăim în păcat, continuăm să comitem păcate și apoi să mărturisim, dar nu putem scăpa din acest ciclu, deci cine sunt oamenii cu adevărat buni? Când Domnul Se va întoarce, dacă nu am fost curățiți de păcatele noastre, vom fi oare lăsați să intrăm în Împărăția Cerurilor? Să mă gândesc la asta a fost ca și cum o lumină s-ar fi aprins în inima mea și I-am mulțumit Domnului pentru conducerea Lui. Nu mă dusesem degeaba la acea adunare, deoarece atunci am înțeles că Dumnezeu distinge binele de rău în funcție de modul în care oamenii abordează adevărul. Cu alte cuvinte, oamenii sunt buni sau răi în funcție de faptul dacă acceptă sau nu judecata și mustrarea cuvintelor lui Dumnezeu și ascultă de ele, iar aceasta este dreptatea lui Dumnezeu care se manifestă în întregime. Prin cuvintele și lucrarea Lui, Dumnezeu separă grâul de neghină, oile de capre, fecioarele înțelepte de fecioarele nesăbuite, credincioșii adevărați de credincioșii falși și iubitorii adevărului de cei care urăsc adevărul. Dumnezeu este atât de incredibil de înțelept! Totuși, mi-am amintit și de faptul că preotul spunea că, atunci când Domnul Se întoarce să judece oamenii, El face acest lucru asupra fiecăruia în parte, iar păcatele fiecăruia sunt, de asemenea, enumerate și judecate unul câte unul înainte ca El să decidă dacă acea persoană va merge la ceruri sau în iad. Dar acum, Dumnezeu Atotputernic spune că lucrarea lui Dumnezeu de judecată din

zilele de pe urmă se face prin cuvintele Lui, deci cum anume sunt folosite aceste cuvinte pentru a judeca oamenii?

Am pus apoi această întrebare, iar fratele Zhang mi-a răspuns citind două pasaje din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: „**Unii cred că Dumnezeu poate să vină uneori pe pământ și să Se arate omului, după care El personal va judeca întreaga omenire, încercându-i pe oameni unul câte unul, fără ca cineva să fie omis. Cei care gândesc în acest fel nu cunosc această etapă a lucrării de întrupare. Dumnezeu nu-i judecă pe oameni unul câte unul și nu îi testează pe oameni unul câte unul; făcând astfel, nu ar fi lucrarea judecății. Nu este la fel corupția întregii omeniri? Nu este substanța omului toată la fel? Ceea ce este judecat este substanța coruptă a omenirii, substanța omului coruptă de către Satana și toate păcatele omului. Dumnezeu nu judecă greșelile mărunte și neînsemnate ale omului. Lucrarea de judecată este reprezentativă și nu este îndeplinită în mod special pentru o anumită persoană. Mai degrabă, este o lucrare în care un grup de oameni sunt judecați pentru a reprezenta judecata întregii omeniri. Îndeplinind în mod personal lucrarea Sa asupra unui grup de oameni, Dumnezeu în trup folosește lucrarea Sa pentru a reprezenta lucrarea întregii omeniri, după care ea este răspândită treptat. Lucrarea de judecată este, de asemenea, astfel. Dumnezeu nu judecă un anumit tip de persoană sau un anumit grup de oameni, ci judecă nedreptatea întregii omeniri – împotrivirea omului față de Dumnezeu, de exemplu, sau nevenerarea Sa de către om sau tulburarea lucrării lui Dumnezeu și așa mai departe. Ceea ce este judecat este substanța omenirii de împotrivire față de Dumnezeu, iar această lucrare este lucrarea de cucerire a zilelor de pe urmă**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Omenirea coruptă are mai multă nevoie de mântuirea Dumnezeului întrupat”). „**În zilele de pe urmă, Hristos folosește o multitudine**

de adevăruri pentru a-i învăța pe oameni, pentru a demasca esența omului și pentru a-i analiza cuvintele și faptele. Aceste cuvinte cuprind diferite adevăruri, precum datoria omului, cum ar trebui el să asculte de Dumnezeu, cum ar trebui să Îi fie credincios lui Dumnezeu, cum ar trebui să trăiască umanitatea normală, precum și înțelepciunea și firea lui Dumnezeu și așa mai departe. Aceste cuvinte sunt toate îndreptate către esența omului și firea sa coruptă. În special, cele care dezvăluie cum Îl nesocotesc oamenii pe Dumnezeu vizează modul în care oamenii sunt o întruchipare a Satanei și o forță inamică față de Dumnezeu. În realizarea lucrării Sale de judecată, Dumnezeu nu clarifică pur și simplu natura oamenilor în doar câteva cuvinte; El o demască, o tratează și o emondează pe termen lung. Aceste metode de demascare, tratare și emondare nu pot fi înlocuite prin cuvinte obișnuite, ci prin adevărul de care oamenii sunt complet lipsiți. Doar metodele de acest fel pot fi considerate judecată; doar prin acest tip de judecată oamenii pot fi cuceriți și convinși pe deplin să I se supună lui Dumnezeu și, mai mult decât atât, să câștige adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”).

Atunci fratele Zhang a avut părtășie despre acest lucru cu mine: „Noi avem noțiunea că, în timpul lucrării de judecată din zilele de pe urmă a lui Dumnezeu, El va chema fiecare persoană în parte să vină înaintea tronului Său alb pentru a o judeca. Toți vor trebui să îngenuncheze la pământ și apoi să mărturisească absolut fiecare păcat comis de-a lungul vieții, iar Dumnezeu va decide dacă vor merge la ceruri sau în iad în funcție de gravitatea păcatelor lor. Noi credem că Dumnezeu îi judecă pe oameni în funcție de păcate precum maltratarea fizică sau verbală a oamenilor, lipsa de sentimente filiale față de părinții sau faptul de a fura de la alții sau a-i

jefui. Dar, de fapt, lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă nu privește aceste comportamente externe sau defecte ale noastre, ci este în schimb orientată către judecarea naturii satanice a omenirii de împotrivire față de Dumnezeu și către fiecare dintre firile noastre corupte. Acestea includ aroganța și trufia noastră, mârșăvia și viclenia noastră, egoismul și josnicia, lăcomia și răutatea noastră și așa mai departe. De asemenea, avem multe puncte de vedere care nu sunt compatibile cu Dumnezeu, multe noțiuni religioase și idei feudale învechite. Toate aceste lucruri sunt surse ale împotrivirii noastre față de Dumnezeu, sunt toate probleme împărtășite de întreaga omenire coruptă și, astfel, sunt lucrurile pe care lucrarea de judecată a lui Dumnezeu își propune să le purifice și să le transforme. Deci, cuvintele pe care le exprimă Dumnezeu dezvăluie natura și esența omenirii, iar fiecare membru corupt al umanității de pe pământ este o parte a acestui lucru, fără excepție. Sau, altfel spus, cuvintele de judecată ale lui Dumnezeu sunt îndreptate către întreaga omenire și, prin urmare, nu este nevoie de a judeca oamenii în mod individual. Citind cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și acceptând judecata și mustrarea cuvintelor lui Dumnezeu, putem înțelege multe adevăruri și vedea clar esența, natura și realitatea faptului că suntem corupți de Satana. Să facem asta ne va permite, de asemenea, să recunoaștem firea dreaptă a lui Dumnezeu, să avem venerație pentru El în inimile noastre, și putem începe să ne disprețuim, astfel încât să fim dispuși să ne trădăm trupul și să practicăm adevărul. În felul acesta, firea noastră satanică cea coruptă va fi treptat purificată, iar punctele de vedere și perspectivele noastre asupra vieții se vor schimba și ele. Atunci când începem să trăim după cuvintele lui Dumnezeu, când încetăm să ne opunem și să ne împotrivim lui Dumnezeu, ascultându-L în schimb cu adevărat, venerându-L și ferindu-ne de rău, atunci vom câștiga mântuirea lui Dumnezeu și vom deveni oameni

compatibili cu voia Lui. Aceasta este realitatea și scopul faptului că Dumnezeu exprimă adevăruri pentru a face lucrarea de judecată în zilele de pe urmă.”

Ascultând părtășia fratelui Zhang, am putut să simt cât de practică și de realistă este lucrarea de judecată a lui Dumnezeu! Am putut să accept lucrurile pe care le-a spus – au avut un răsunet adânc în inima mea. Da, oamenii sunt aroganți, caută faima, averea și statutul și trăiesc împotmoliți în diversele lor firi corupte. Dumnezeu folosește judecata cuvintelor Sale pentru a ne scăpa de toată murdăria și corupția din noi. Natura noastră de a ne împotrivi lui Dumnezeu poate fi astfel rezolvată și firea noastră coruptă transformată, iar apoi putem deveni oameni cu adevărat buni. Privind lucrurile astfel, am putut vedea că, atunci când preotul vorbise despre faptul că oamenii sunt judecați unul câte unul și că fiecare păcat al lor este judecat când Domnul Se întoarce să judece omenirea, acestea nu sunt altceva decât noțiuni și închipuiri umane. Nu au nicio legătură cu felul în care Dumnezeu Își face de fapt lucrarea. Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic chiar conțin adevăruri; ele chiar sunt glasul lui Dumnezeu! M-am hotărât apoi să examinez amănunțit lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic.

În timp ce analizam aceste aspecte, am urmărit o serie de filme evanghelice produse de Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, inclusiv Vremurile lui Noe au venit, și Taina evlaviei, precum și câteva videoclipuri cu imnuri din cuvântul lui Dumnezeu, cum ar fi Cât de importantă e dragostea lui Dumnezeu pentru om. De asemenea, am citit foarte multe din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și am ascultat părtășia fraților și surorilor despre o serie de aspecte ale adevărului. Acest lucru m-a ajutat să stabilesc că Dumnezeu Atotputernic este într-adevăr Domnul Isus întors, că Dumnezeu Atotputernic este singurul Dumnezeu adevărat și este Domnul

întors pe care L-am așteptat! Am acceptat foarte fericit lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă.

De când cred în Dumnezeu Atotputernic, m-am întâlnit frecvent cu alți frați și surori și am ascultat predici împreună cu ei. Fiecare zi este plină de bucurie pentru mine și simt că dobândesc hrană spirituală. Mă bucur de confortul care vine din lucrarea Duhului Sfânt și încep să înțeleg din ce în ce mai multe adevăruri. În Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, frații și surorile sunt foarte călduroși și cinstiți între ei și nimeni nu încearcă să înșele pe altcineva sau să-și păstreze garda ridicată. Toată lumea este simplă, deschisă și sinceră și, chiar și atunci când își dezvăluie firile corupte, fiecare este capabil să se cunoască pe sine prin cuvintele lui Dumnezeu și să caute adevărul pentru a-și rezolva firile corupte. Simt că acesta este singurul fel de adevărată frăție întru Hristos. Sunt deosebit de impresionat de videoclipurile cu imnuri, de videoclipurile muzicale sau cele cu dansuri și cântări, precum și de filmele evanghelice produse de Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, care pun toate mare preț pe adevăr și sunt mărturie despre Dumnezeu și lucrarea Lui din zilele de pe urmă. Toate acestea sunt pentru ca oamenii să se poată supune și închina lui Dumnezeu, iar biserica pare într-adevăr un loc în care Dumnezeu Își face lucrarea! Faptul că am văzut, auzit și experimentat toate acestea reprezintă, în inima mea, o dovadă că Biserica lui Dumnezeu Atotputernic este o adevărată biserică unde Dumnezeu Își hrănește și păstorește personal turma. Faptul că am putut să intru în casa lui Dumnezeu și să trăiesc o viață față în față cu Dumnezeu înseamnă a fi înălțat de El în mod excepțional. Sunt cu adevărat nespus de norocos! Îți mulțumesc, Dumnezeule Atotputernic!

28. Răzbind prin ceață pentru a vedea lumina

de Xinxin, China

Eu sunt un muncitor de rând. La sfârșitul lui noiembrie 2013, un coleg de muncă a văzut că eu și cu soția mea ne certam mereu pentru lucruri mărunte și că eram tot timpul îngrijorați și supărați, așa că ne-a predicat despre lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic, am aflat că cerurile și pământul și toate lucrurile au fost create de Dumnezeu și că viața îi este dată omului de către Dumnezeu. De asemenea, am înțeles adevăruri precum taina planului de gestionare (planul mântuirii) de șase mii de ani al lui Dumnezeu, taina întrupării, cele trei etape ale lucrării lui Dumnezeu pentru mântuirea omenirii și semnificația lucrării de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Soția mea și cu mine am simțit că era o mare binecuvântare să fi dat, în timpul vieților noastre, peste Dumnezeu întrupat lucrând pentru a mântui omenirea. Am acceptat cu bucurie lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și am început să ducem viața bisericească. Sub călăuzirea cuvântului lui Dumnezeu, amândoi am urmărit adevărul și am căutat să ne transformăm pe noi înșine și, ori de câte ori se întâmpla ceva și începeam să ne certăm, nu ne mai învinovățeam unul pe altul așa cum obișnuiam să facem, ci reflectam la noi înșine și încercam să ne cunoaștem pe noi înșine. Apoi, ne-am lepădat de trup și ne-am purtat în acord cu cerințele lui Dumnezeu. Relațiile noastre maritale au devenit din ce în ce mai bune, aveam pace în inimile noastre și eram liniștiți. Simțeam că este minunat să credem în Dumnezeu. Cu toate acestea, tocmai când Îl urmam bucuroși pe Dumnezeu și duceam o viață fericită, am fost supuși unui atac vehement din partea familiilor noastre… Dar, tocmai când îmi pierdeam calea, cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic m-a făcut să văd dincolo de uneltirile

înșelătoare ale Satanei și să trec dincolo de ceață, pornind pe cărarea luminoasă a unei vieți virtuoase.

Tocmai mă pensionasem, în februarie 2014, când nora mea ne-a cerut nouă, două persoane în vârstă, să călătorim până la Sichuan ca să avem grijă de nepotul nostru. Am avut sentimentul că eram puși într-o poziție foarte stânjenitoare, așa că m-am rugat lui Dumnezeu: „Dumnezeule Atotputernic! Nora mea mi-a cerut să am grijă de nepotul meu, dar mie îmi va fi greu să mă adaptez la viața din locul acela și va fi greu să cred în Tine și să citesc cuvintele Tale acolo. Te rog, deschide-ne o cale de ieșire din această situație…” Nu mult după aceea, nora mea m-a sunat din nou și a spus că îl va aduce pe nepotul nostru la noi. Am fost nespus de bucuros să aud această veste și am simțit cât de atotputernic este Dumnezeu. Dumnezeu îmi auzise rugăciunea și îmi deschisese o cale de ieșire. Câteva zile mai târziu, nora mea a venit împreună cu părinții ei și cu nepotul meu. Din întâmplare, a doua zi urma să merg la o întrunire bisericească și le-am spus că eu cred în Dumnezeu Atotputernic. Nefericită, nora mea a spus: „Tată, cum poți să crezi în Dumnezeu Atotputernic? Știi, cu siguranță, că guvernul nu le dă voie oamenilor să creadă în Dumnezeu Atotputernic și că în ultimii ani i-au arestat în permanență pe credincioșii în Dumnezeu Atotputernic. Nu poți continua să crezi în El.” Eu am ripostat: „Când credem în Dumnezeu, nu luăm parte la politică. Doar luăm parte la întruniri, citim cuvântul lui Dumnezeu, urmărim adevărul și urmăm calea cea dreaptă. Cum de nu ne lasă să credem?” Nora mea a spus: „Nu contează ce spui tu și, chiar dacă a crede în Dumnezeu este calea cea dreaptă, atâta vreme cât guvernul se opune, nu poți crede în El!” M-am gândit în sinea mea: „Nu contează ce spui tu, Cel în care cred eu este Dumnezeul adevărat. Chiar dacă guvernul PCC nu îmi dă voie, eu tot voi crede.” Mai târziu, nora mea s-a dus și a găsit-o pe soția mea și ne-a îndemnat insistent să nu mai credem în

Dumnezeu, iar după aceea, fiul meu din îndepărtatul Sichuan m-a sunat și mi-a spus: „Tată, am auzit că tu crezi în Dumnezeu Atotputernic. Guvernul PCC se opune acestui lucru, așa că să nu cumva să mai crezi în El.” Când l-am auzit pe fiul meu spunând asta, m-am simțit tulburat și m-am gândit: „A crede în Dumnezeu este o lege imuabilă a cerului și a pământului, așa că de ce încercați cu toții iar și iar să mă opriți de la a crede în Dumnezeu? Este așa de greu să cred în Dumnezeu și să urmez calea cea dreaptă!” Apoi m-am rugat în tăcere lui Dumnezeu să mă păzească de încercările fiului și nurorii mele de a-mi perturba credința. După ce m-am rugat, inima mi s-a liniștit, încetul cu încetul. Deși fiul și nora mea nu înțelegeau, eu știam foarte bine că era drept să cred în Dumnezeu și să merg pe calea cea dreaptă și știam că nu trebuia să mă las influențat de ei. După trei zile, nora mea a venit în grabă acasă și am văzut că avea în mâini două teancuri de materiale tipărite. M-a îndemnat să vin repede și să mă uit la ele și am văzut că erau pline de zvonuri și minciuni scornite de guvernul PCC pentru a denigra, condamna și defăima Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. O clipă, m-am simțit confuz și mi-am zis: „Nu poate fi adevărat, merg la întruniri de mai multe luni deja și niciodată n-am văzut pe vreunul dintre frații sau surorile mele cu brațe sau picioare lipsă! De ce vrea guvernul PCC să răspândească zvonuri și să discrediteze Biserica lui Dumnezeu Atotputernic? Ce se petrece, de fapt, aici?” În noaptea aceea, nu am putut dormi pentru că răsuceam pe toate părțile, în mintea mea, aceste lucruri. „O, guvernul PCC îi persecută cu atâta frenezie pe credincioșii în Dumnezeu, iar fiul și nora mea încearcă cu atâta hotărâre să mă oprească de la a crede în Dumnezeu. Ce ar trebui să fac?”

În ziua următoare, am ieșit la o plimbare în cartier și am văzut pe un afișier zvonuri calomnioase la adresa lui Dumnezeu Atotputernic. M-am gândit: „Cel în care cred eu este adevăratul Dumnezeu, așa că de ce se

opune guvernul PCC credinței mele în felul acesta? Se pare că nu este deloc ușor să crezi în Dumnezeu în statul acesta controlat de guvernul ateu PCC!” Când m-am gândit la aceste lucruri, am început să mă simt slab din punct de vedere spiritual și m-am întors acasă descurajat și abătut. De îndată ce am ajuns acasă, nora mea mi-a spus din nou: „Tată, te implor să renunți la credința ta. Dacă află guvernul că tu crezi în Dumnezeu, n-am să mai pot să-mi mențin slujba. Fiul tău își va obține în curând doctoratul, dar mă tem că nu va putea să-și găsească o slujbă din cauza credinței tale în Dumnezeu Atotputernic. Până și nepoțelul tău s-ar putea să fie prins în toate acestea și este posibil ca, pe viitor, să nu poată merge la școală.” Totul suna foarte îngrozitor – credința în Dumnezeu putea compromite până și viitorul propriilor copii! Am devenit din ce în ce mai speriat, fiindcă știam că modalitățile prin care guvernul PCC pedepsește oamenii sunt extrem de crude, atât de crude încât omoară oameni fără măcar să clipească. M-am mai gândit și la cât de greu fusese să ne sprijinim fiul pe durata studiilor sale până când absolvea doctoratul, așa că ce m-aș face acum dacă credința mea în Dumnezeu îl afecta pe fiul meu? Prețul pe care îl aveam de plătit pentru credința mea în Dumnezeu și urmarea cărării celei drepte era prea mare, așa că m-am gândit că cel mai bine era să uit, pur și simplu, de asta. Chiar în clipa aceea, nora mea m-a amenințat spunând: „Tatăl meu spune că, dacă tu continui să crezi în Dumnezeu, te va denunța la poliție. Știi că tatăl meu este secretar de partid și că și-a dedicat mai mult de treizeci de ani din viață Partidului Comunist. El aude și ascultă de tot ceea ce spune PCC. Este un om care se ține de cuvânt, așa că ceea ce-ți spun nu este doar ca să te sperii.” Atunci, mecanismele de apărare din inima mea s-au surpat și s-au răsturnat cu totul și am simțit că era prea greu să cred în Dumnezeu și că presiunea era prea mare. Cu fiul și nora mea care mă atacau în felul acesta, când unul, când celălalt, dacă mă denunțau cu adevărat la poliția PCC și

eram arestat și închis, un om bătrân ca mine nu ar fi putut îndura așa ceva. „Uită de asta,” mi-am spus. „Este mai bine să renunț, pur și simplu, la credința mea.” După aceea, nu am mai mers la întruniri și de multe ori au venit surori acasă la mine ca să mă caute, dar eu întotdeauna mă ascundeam și le evitam.

Dar în vremea aceea când nu mergeam la adunări, numai dacă mă gândeam la imensa dragoste a lui Dumnezeu care m-a mântuit de suferința mea și la dulceața și bucuria de a fi împreună cu frații și surorile, de a cânta imnuri și de a-L lăuda pe Dumnezeu, mi se făcea dor și tânjeam foarte tare după viața bisericii. Totuși, încă mă temeam să nu mă denunțe nora mea la poliție și simțeam o durere și un chin groaznice în inima mea. Nu știam cum aveau să se îndrepte lucrurile. În acel timp, un coleg de muncă (un frate care credea și el în Dumnezeu) a venit în vizită la mine să vadă de ce nu mai frecventasem adunările în ultimul timp. I-am explicat cum nora mea mă hărțuise pentru credința mea în Dumnezeu și, după ce a auzit acest lucru, a avut părtășie cu mine: „Când suntem împresurați de aceste lucruri, în realitate se dă o luptă în lumea spirituală. Este întocmai ca dezastrul cu care s-a confruntat Iov, prin faptul că, la suprafață, părea că acesta fusese cauzat de hoții care l-au jefuit, dar, în realitate, în spate era Satana care chinuia oamenii și se lupta pentru oameni cu Dumnezeu. Iov era unul care se temea de Dumnezeu și a putut să se ferească de rău, iar la sfârșit a putut mărturisi ferm pentru Dumnezeu și Satana a fost umilit și înfrânt. Așadar, atunci când suntem împresurați de aceste lucruri, intenția lui Dumnezeu este să ne facă să discernem esența rea a Satanei. Când credem în Dumnezeu, tot ceea ce trebuie să facem este să ne bizuim pe Dumnezeu în toate lucrurile și să căutăm adevărul. Doar atunci vom putea vedea dincolo de uneltirile Satanei și mărturisi ferm și doar atunci vom putea evita să fim capturați de Satana.

Dacă nu facem acest lucru, ne vom pierde șansa de a căpăta mântuirea deplină!”

După aceea, colegul meu mi-a citit din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic: „**Dumnezeu lucrează, Se îngrijește de o persoană, o apreciază, iar Satana Îi urmărește fiecare pas. Pe oricine este preferat de Dumnezeu și Satana îl urmărește și se ține în urma lui. Dacă Dumnezeu dorește această persoană, Satana, pentru a-și atinge obiectivul ascuns, ar face orice-i stă în putere să-L împiedice pe Dumnezeu, folosind diferite moduri diabolice ca să ispitească, să hărțuiască și să ruineze lucrarea pe care o face Dumnezeu. Care este obiectivul lui? El nu vrea ca Dumnezeu să aibă pe nimeni; îi vrea pe toți cei pe care îi vrea Dumnezeu, ca să-i ocupe, să-i controleze, să preia controlul asupra lor pentru ca ei să i se închine și să comită fapte rele împreună cu el. Nu este acesta motivul sinistru al Satanei? În mod normal, spuneți adesea că Satana este atât de malefic, atât de rău, dar voi l-ați văzut? Puteți vedea numai cât de rău este omul și nu ați văzut în realitate cât de rău este de fapt Satana. Dar l-ați văzut în această chestiune cu privire la Iov?** (Da.) **Această problemă a făcut foarte clare chipul ascuns al Satanei și esența lui. Satana se află în război cu Dumnezeu, ținându-se scai după El. Obiectivul său este să dărâme întreaga lucrare pe care Dumnezeu vrea s-o facă, să-i ocupe, să-i controleze și să-i elimine complet pe cei pe care îi vrea Dumnezeu. Dacă nu sunt eliminați, atunci ei ajung în posesia Satanei pentru a fi folosiți de el – acesta este obiectivul său**” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul IV”). „**Voi trebuie să fiți treji și să așteptați în fiecare moment și trebuie să vă rugați mai mult înaintea Mea. Trebuie să recunoașteți diferitele uneltiri și planuri viclene ale Satanei, să recunoașteți spiritele, să cunoașteți oamenii și să fiți capabili să**

deosebiți toate felurile de oameni, evenimente și lucruri; de asemenea, trebuie să mâncați și să beți mai mult din cuvintele Mele și, mai important, trebuie să fiți capabili să le mâncați și să le beți singuri. Echipați-vă cu tot adevărul și veniți înaintea Mea pentru ca Eu să vă pot deschide ochii spirituali și pentru a vă permite să vedeți toate tainele care se află în duh…” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Capitolul 17).

După ce a terminat de citit din cuvântul lui Dumnezeu, colegul meu a avut părtășie cu mine despre el și mi-a spus: „Se dă o luptă spirituală aprigă atunci când suntem înconjurați de aceste lucruri. În prezent, lumea întreagă este sub domeniul Satanei, cel rău, iar Satana continuă să corupă omenirea și să tulbure și perturbe lucrarea lui Dumnezeu, în speranța deșartă că va intra în posesia deplină a omenirii pe care a creat-o Dumnezeu și o va devora – acesta este scopul cel rău al Satanei. Planul de gestionare de șase mii de ani al lui Dumnezeu este îndeplinit cu scopul de a mântui oamenii de sub influența întunecată a Satanei, pentru ca aceștia să poată fi câștigați de Dumnezeu. Mai ales în zilele de pe urmă, când Dumnezeu Își exprimă cuvântul și realizează cea din urmă etapă a lucrării, aceea a curățirii și mântuirii omenirii, Satana se teme că vom accepta lucrarea lui Dumnezeu și că vom înțelege adevărul și vom căpăta mântuirea deplină. Se teme că vom ajunge să discernem natura lui rea și reacționară și ne vom lepăda de el. Din cauza aceasta, se află în chinurile cumplite ale bătăliei sale disperate și finale – războindu-se cu Dumnezeu pentru aleșii Săi și folosindu-se de fiecare strategie vrednică de dispreț pentru a ne opri să venim în prezența lui Dumnezeu. Uneltiri înșelătoare, precum tot felul de zvonuri și minciuni diseminate de către guvernul PCC, suprimarea și capturarea frenetică a credincioșilor, hărțuirea și persecutarea credincioșilor de către membri ai familiei, precum și condamnări și calomnii răspândite de lumea religioasă

sunt toate implementate de Satana cu scopul de a ne împiedica să ne întoarcem către Dumnezeu. Dar înțelepciunea lui Dumnezeu se exercită pe baza planurilor înșelătoare ale Satanei și tocmai de tulburările cauzate de Satana Se folosește Dumnezeu ca să aducă un serviciu lucrării Sale, prin aceasta desăvârșindu-ne credința și loialitatea. Din afară, guvernul PCC și familiile noastre sunt cele care fac apel la tot felul de șiretlicuri și mijloace ca să ne persecute și să ne împiedice să credem în Dumnezeu, dar, în realitate, în culise sunt uneltirile înșelătoare ale Satanei. Atâta vreme cât facem mai multe eforturi ca să căutăm adevărul și să înțelegem voia lui Dumnezeu, avem oarece cunoștințe despre lucrarea lui Dumnezeu, suntem capabili să discernem toate șiretlicurile și trucurile Satanei și suntem capabili să mărturisim ferm pentru Dumnezeu, Satana va suferi o înfrângere umilitoare. Dacă nu căutăm să înțelegem adevărul, atunci vom fi incapabili să înțelegem bătălia din lumea spirituală și, când Satana ne aduce tulburare, vom fi susceptibili să fim induși în eroare și să dăm naștere îndoielilor despre Dumnezeu, chiar până în punctul tăgăduirii lui Dumnezeu, trădării Lui și abandonării credinței în Dumnezeu. Iată, mai precis, cum cade omul victimă trucurilor Satanei și pierde oportunitatea de a primi mântuirea lui Dumnezeu; până la urmă, așa este omul devorat de Satana. De aceea, trebuie să ne rugăm și să ne apropiem de Dumnezeu mai mult și trebuie să citim cuvântul lui Dumnezeu și să ne echipăm mai grabnic cu adevărul. Doar așa putem să înțelegem voia lui Dumnezeu, să vedem dincolo de șiretlicurile Satanei și să mărturisim ferm pentru Dumnezeu.”

Ascultând cuvântul lui Dumnezeu și părtășia colegului meu, mi-am dat seama, deodată: „Aceasta este, de fapt, o luptă în lumea spirituală. Dumnezeu exprimă adevărul în zilele de pe urmă ca să ne mântuiască, dar Satana născocește tot felul de moduri posibile în care să folosească opresiunea și persecuția de către guvernul PCC ca să mă împiedice să cred

și să-L urmez pe Dumnezeu. Se teme că voi accepta lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și că voi înțelege adevărul, deosebind astfel natura lui hidoasă, satanică, demonică, respingându-l, lepădându-mă de el și căpătând mântuirea lui Dumnezeu. Astăzi, văd, în sfârșit, răutatea vrednică de dispreț a Satanei și înțeleg acum grija și eforturile migăloase depuse de Dumnezeu pentru mântuirea omenirii." În clipa aceea, emoțiile pe care le înăbușisem atâta vreme au fost, în sfârșit, descătușate și m-am simțit atât de fericit ca și când vedeam, din nou, lumina zilei. „Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu!" mi-am zis. „De acum încolo, voi citi mai mult din cuvântul lui Dumnezeu și mă voi echipa cu adevărul ca să nu mai fiu păcălit niciodată de Satana."

Deși înțelegeam că faptul că familia mea necredincioasă mă hărțuia pentru credința mea în Dumnezeu era doar unul din șiretlicurile Satanei și că nu trebuia să mă las păcălit de Satana, încă mai eram îngrijorat că, dacă guvernul PCC avea să afle despre credința mea, asta avea să aibă un impact asupra carierelor fiului și nurorii mele. Mă temeam și mai tare de impactul pe care asta l-ar fi avut asupra frecventării școlii de către nepotul meu. De aceea, i-am povestit colegului meu despre îngrijorările mele, iar el mi-a citit un alt pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: „**Autoritatea lui Dumnezeu există indiferent de circumstanțe; în toate situațiile, Dumnezeu dictează și aranjează fiecare destin omenesc și toate lucrurile în concordanță cu gândurile și dorințele Lui. Acest lucru nu se va schimba pentru că se schimbă oamenii, și este independent de voința omului, nu poate fi modificat de nicio schimbare în timp, spațiu și geografie, pentru că autoritatea lui Dumnezeu este însăși esența Lui. […] Dumnezeu Își exercită autoritatea tot timpul, Își arată puterea, Își continuă lucrarea de gestionare ca întotdeauna în toată vremea stăpânește toate lucrurile, are grijă de toate lucrurile, orchestrează toate lucrurile, așa cum a făcut dintotdeauna. Nimeni nu poate schimba**

acest lucru. Este un fapt incontestabil; a fost adevărul invariabil din timpuri imemoriale!” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul III”). Colegul meu a continuat să aibă părtășie cu mine, spunându-mi: „Dumnezeu este Creatorul și El deține suveranitatea peste ceruri, pământ și toate lucrurile din ele. De asemenea, El controlează soarta fiecăruia, iar oricare ar fi slujba sau perspectivele de viitor ale fiecăruia dintre noi, acestea au fost predestinate de Dumnezeu cu multă vreme în urmă. Aceasta este ceva ce nimeni nu poate decide sau schimba cu de la sine putere. Carierele fiului și nurorii tale și perspectivele lor de viitor sunt, toate, controlate de Dumnezeu. Nu contează dacă ei cred sau nu în Dumnezeu, soarta lor este sub stăpânirea și rânduiala lui Dumnezeu. Este inutil ca noi să ne facem griji cu privire la una sau alta. Iov nu s-a îngrijorat niciodată cu privire la aceste lucruri, pentru că îi era clar că tot ceea ce avea îi fusese dat de Dumnezeu și știa că ceea ce îi fusese dat sau luat era în mâinile lui Dumnezeu. De aceea, pe tine n-ar trebui să te preocupe altceva decât să te rogi lui Dumnezeu și să încredințezi viitorul fiului și nurorii tale în mâinile lui Dumnezeu, având credința că Dumnezeu are un plan potrivit.” Prin părtășia despre cuvintele lui Dumnezeu cu privire la autoritatea lui Dumnezeu, mi-am găsit credința în Dumnezeu și m-am simțit liniștit și împăcat în inima mea. Nu m-am mai îngrijorat cu privire la perspectivele fiului sau nurorii mele.

După aceea, citind cuvântul lui Dumnezeu, am făcut progrese în a discerne natura rea, potrivnică lui Dumnezeu, a guvernului PCC. Dumnezeu Atotputernic spune: „**Diavolul leagă strâns tot trupul omului, îi scoate amândoi ochii și îi sigilează buzele. Regele diavolilor a fost turbat vreme de câteva mii de ani, chiar până astăzi, când încă mai veghează atent asupra orașului fantomelor, ca și cum ar fi un palat inexpugnabil al demonilor; această haită de câini de pază, între timp, se holbează cu**

ochi dușmănoși, temându-se profund că Dumnezeu îi va lua prin surprindere și îi va șterge de pe fața pământului, lăsându-i fără un loc al păcii și fericirii. Cum ar putea oamenii dintr-un asemenea oraș al fantomelor să-L fi văzut vreodată pe Dumnezeu?” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Lucrarea și intrarea (8)”). De asemenea, în Predici și părtășie despre intrarea în viață se spune: „În inima lui, marele balaur roșu crede că Dumnezeu a venit să-i ia de la el pe toți oamenii care îi aparțin și El face din el un dușman. Marele balaur roșu este ceva dictatorial și nerezonabil! Oamenii au fost creați de Dumnezeu și Dumnezeu are dreptul de a mântui omenirea. La început, oamenii Îi aparțineau lui Dumnezeu, iar marele balaur roșu este cel care i-a uzurpat pe aleșii lui Dumnezeu, corupându-i și călcându-i în picioare după placul lui și, până la urmă, devorându-i pe toți. Însă atunci când Dumnezeu vine să mântuiască omenirea, el I se opune. Putem vedea de aici că natura și esența marelui balaur roșu sunt în opoziție cu Cerurile, extrem de reacționare, nerezonabile și absurde. Este o bestie sălbatică și un demon” („Adevărata semnificație a lepădării de marele balaur roșu pentru a primi mântuirea” din Predici și părtășie despre intrarea în viață III). Înțelegeam acum că în această țară atee, stăpânirea PCC este stăpânirea Satanei. Guvernul chinez nu Îi permite lui Dumnezeu să vină în această țară și să facă lucrarea de mântuire a oamenilor și nici oamenilor nu le permite să se elibereze de infuența sa întunecată, să fie câștigați de Dumnezeu și să fie conduși de Dumnezeu către o destinație frumoasă. De aceea, el face tot ce poate ca să se opună și să condamne lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic, hărțuindu-ne frenetic și împiedicându-ne să-L urmăm pe Dumnezeu Atotputernic. Dacă nu avem adevărul, suntem incapabili să vedem dincolo de uneltirile înșelătoare ale guvernului PCC și nu putem vedea până la esența sa rea și reacționară, vom fi lesne induși în eroare de toate diversele minciuni pe care le diseminează și vom fi făcuți, prin represiunea și persecuția lui, să ne

supunem de frică. Nu am îndrăzni să venim în prezența lui Dumnezeu, iar asta ar însemna că și-a atins scopul josnic de a devora oamenii și de a distruge lucrarea lui Dumnezeu de mântuire a oamenilor. Dar nimeni nu-și poate închipui înțelepciunea lui Dumnezeu. Dumnezeu Se folosește tocmai de persecuția din partea guvernului PCC ca să facă un serviciu desăvârșirii aleșilor Săi, să ne dea puterea de a înțelege adevărul, de a înțelege pe deplin că guvernul PCC este un demon satanic care este plin de dușmănie față de adevăr și Îl consideră pe Dumnezeu dușmanul său, pentru a putea să ne lepădăm cu totul de el și să ne întoarcem cu totul spre Dumnezeu. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că S-a folosit de cuvintele Sale ca să mă conducă, să mă lumineze și să mă ilumineze, îngăduindu-mi să discern esența potrivnică lui Dumnezeu și drăcească a guvernului PCC și să nu mai fiu constrâns de amenințările lui. De asemenea, Îi sunt recunoscător lui Dumnezeu pentru că a rânduit lucrurile în așa fel încât colegul meu să vină, să-mi ofere sprijin și să aibă părtășie despre adevăr cu mine, într-o vreme în care mă simțeam negativ și slab, când eram căzut și îmi pierdusem calea. Dumnezeu m-a salvat de ispitirile Satanei, am scăpat din cursa Satanei, am revenit în prezența lui Dumnezeu. Am acum o șansă să capăt mântuirea deplină. M-am hotărât ca, indiferent de câte dificultăți mă așteaptă pe drum, Să-L urmez pe Dumnezeu Atotputernic până la capăt!

29. După un tunel întunecat, o lumină caldă

de Wang Yuping, China

La fel ca toți ceilalți frați și celelalte surori care însetează după întoarcerea Domnului Isus, și eu mi-am dorit întotdeauna ca Domnul nostru să Se întoarcă în curând și să ne primească în Împărăția cerurilor, pentru a ne putea bucura de binecuvântările acesteia. Apoi, într-o zi de noiembrie, în 2006, am auzit în sfârșit vestea întoarcerii Domnului. Citind cuvintele exprimate de Dumnezeu Atotputernic și prin părtășia fraților și a surorilor și mărturia lucrării lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, am recunoscut în cele din urmă că Dumnezeu Atotputernic întrupat este Domnul Isus cel întors. Prin urmare, am acceptat foarte fericită lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă.

O dată, în cadrul unei adunări, sora Yang mi-a împărtășit acest lucru pe un ton foarte serios: „În ultima vreme, o mulțime de frați și surori se confruntă cu oarecare perturbări și ispite din partea Satanei după ce acceptă lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Unii sunt înșelați de minciunile guvernului PCC, alții sunt tulburați și amenințați de pastori și prezbiteri, pe unii îi constrânge sau împiedică familia, iar membrii familiei altora se îmbolnăvesc sau dau peste dezastre. Toate aceste lucruri sunt trucurile Satanei pentru a ne împiedica să ne întoarcem la Dumnezeu. Cu toții am înțeles deja că lucrarea de judecată făcută de Dumnezeu Atotputernic începe din casa lui Dumnezeu și că aceasta este ultima etapă a lucrării lui Dumnezeu de mântuire a omenirii. El face tot posibilul ca să-l mântuiască pe om, iar Satana își pune în practică propriile trucuri și ne perturbă pentru a sta în calea venirii noastre înaintea lui Dumnezeu și primirii mântuirii Sale. Acum că lupta care se dă în lumea spirituală devine din ce în ce mai intensă, este urgentă nevoie ca noi să fim înzestrați cu

adevărul și să ne deprindem cu discernământul astfel încât să nu fim înșelați ori de câte ori se vor abate asupra noastră trucurile Satanei, dar, în schimb, să putem mărturisi ferm pentru Dumnezeu. Să citim un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic.” Așadar, am luat cartea cuvintelor lui Dumnezeu și am citit următorul pasaj cu toată convingerea: „**În timp ce Dumnezeu lucrează, Satana hărțuiește. În zilele de pe urmă, își va termina hărțuirea; de asemenea, lucrarea lui Dumnezeu va fi terminată și felul de persoană pe care Dumnezeu dorește să o desăvârșească va fi complet. Dumnezeu conduce oamenii în mod pozitiv; viața Lui este apă vie, imensă și fără limite. Satana a corupt omul într-o anumită măsură; în cele din urmă, apa vie a vieții va desăvârși omul și pentru Satana va fi imposibil să intervină și să-și îndeplinească lucrarea. Astfel, Dumnezeu îi va obține pe deplin pe acești oameni. Satana refuză încă să accepte acest lucru acum; el Îl provoacă continuu pe Dumnezeu, dar Dumnezeu nu îi acordă nicio atenție. El a spus: voi fi victorios peste toate forțele întunecate ale Satanei și peste toate influențele întunecate. […] Dumnezeu este mai înțelept decât el și lucrarea Lui îl depășește cu mult. De aceea, am afirmat anterior următoarele: lucrarea pe care o îndeplinesc este făcută ca răspuns la șiretlicurile Satanei. În cele din urmă voi descoperi atotputernicia Mea și lipsa de putere a Satanei. Când Dumnezeu face lucrarea Sa, Satan Îl urmărește îndeaproape din spate, până când, în cele din urmă, este distrus – nu va ști nici măcar ce l-a lovit! El va realiza adevărul numai după ce a fost deja sfărâmat și zdrobit; în acel moment va fi fost deja ars în lacul de foc. Nu va fi complet convins atunci? Pentru că nu mai are alte scheme de folosit!**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Ar trebui să știi cum a evoluat întreaga umanitate până în ziua de azi”). Sora Yang a spus cu blândețe: „Din cuvintele lui Dumnezeu, putem vedea că Satana întotdeauna urmează îndeaproape

fiecare pas al lucrării de gestionare a lui Dumnezeu. Dumnezeu este în față, lucrând pentru a-l mântui pe om, în timp ce Satana este în spate, turbulent și distructiv. Se luptă constant cu Dumnezeu pentru om, iar acest lucru este adevărat mai ales în ultima etapă a lucrării lui Dumnezeu de mântuire deplină a omului. Și acum, într-o și mai mare măsură, Satana face tot ce îi stă în putere, exploatând tot felul de oameni și lucruri ca să ne tulbure și să ne împiedice să acceptăm lucrarea lui Dumnezeu și să ne supunem acesteia. Să-l îndepărteze pe om de Dumnezeu și să ne determine să-L negăm și să-L trădăm, pierzând astfel mântuirea Lui, este scopul abject al Satanei. Însă înțelepciunea lui Dumnezeu se manifestă ca răspuns la tertipurile Satanei. El folosește perturbările Satanei ca să ne ofere o înțelegere a lucrării Sale, a înțelepciunii și atotputerniciei Lui, și, de asemenea, ca să ne permită să vedem clar ticăloșia și urâțenia Satanei. Așadar, indiferent ce vom întâlni mai târziu, toți trebuie să ne rugăm lui Dumnezeu și să ne bizuim pe El și să căutăm adevărul. De asemenea, trebuie să ne dăm seama de tertipurile Satanei, ca să putem mărturisi ferm pentru Dumnezeu. Este exact ca încercările prin care a trecut Iov. El a mărturisit ferm pentru Dumnezeu, iar Satana s-a retras umilit.” Am ascultat părtășia surorii Yang și i-am răspuns cu încredere totală: „Da, credem în Dumnezeu cel adevărat. Dacă depindem de Dumnezeu, atunci nu avem de ce să ne temem; dacă voi întâlni ispitele Satanei, cu siguranță voi sta de partea lui Dumnezeu.”

Într-o zi, nu după mult timp, când mă apropiam de ușa casei mele după o zi de propovăduire a Evangheliei, vecina mea s-a grăbit spre mine fluturându-și mâinile și mi-a spus: „De ce te-ai întors atât de târziu? A avut loc un accident groaznic! Mai devreme, prietenul fiului tău, Liu, s-a dus să-ți împrumute camionul, dar i-a fost greu să-l pornească, așa că s-a dus după tractor ca să-l tracteze și să-l pornească, dar, după câteva încercări, tot nu s-a clintit. S-a întâmplat ca Hu să fie și el pe acolo, așa că s-a urcat în tractor

și l-a băgat direct în viteza a cincea. Tractorul s-a înclinat într-o parte și cablul metalic atașat de camion s-a rupt brusc și – fâș! – cablul s-a rupt și l-a lovit pe Hu la tâmplă. Sângele a început să curgă imediat. A fost dus la spital.” Brusc, nu m-am mai gândit la nimic. M-am repezit în casă și m-am rugat lui Dumnezeu: „O, Dumnezeule! Nu știu care este voia Ta. De ce mi s-a întâmplat deodată asta? Te rog, luminează-mă.” După rugăciune, m-am gândit la părtășia surorii Yang cu privire la adevărurile despre lupta spirituală și, apoi, am înțeles. Aceste lucruri erau doar Satana care mă ispitea și mă tulbura. Satana voia doar să folosească aceste evenimente nefavorabile ca să mă atace astfel încât să mă îndoiesc de Dumnezeu, să-L învinovățesc și să-L neg. Mi-am dat seama că era, cu adevărat, o bătălie spirituală! Tocmai atunci, m-am gândit la aceste cuvinte de la Dumnezeu: „**Vei fi în stare să rămâi de partea lui Dumnezeu atunci când El se va lupta cu Satana și nu te vei întoarce la Satana, atunci vei fi obţinut dragostea lui Dumnezeu și vei fi rămas ferm în mărturia ta**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Numai iubirea față de Dumnezeu este credința adevărată în Dumnezeu”). Cuvintele lui Dumnezeu m-au umplut cu o mare credință, iar eu mi-am spus în sinea mea: „Satană, indiferent cum mă tulburi, n-am să mă las păcălită de tertipurile tale; nu-L voi învinui pe Dumnezeu și nici nu mă voi îndoi de El, ci voi sta de partea Lui. Îl voi urma pe Dumnezeu Atotputernic, așa cum ar trebui să o fac.” Odată ce am înțeles voia lui Dumnezeu, m-am simțit mult mai calmă în inima mea.

Dar Satana nu voia să recunoască înfrângerea – nu s-a odihnit în campania sa de a mă deranja prin intermediul altor persoane și lucruri. Cât timp Hu a fost internat în spital, familia lui a împins toată responsabilitatea asupra familiei mele; a vrut să plătim toate costurile medicale. Am tot încercat să negociez cu ei, spunându-le că eram dispusă să plătesc jumătate, dar au refuzat în continuare. Hu și-a revenit după douăzeci de zile, dar tot

nu a fost externat. Acest lucru a fost făcut în mod deliberat pentru a stoarce bani de la familia mea. Apoi, într-o zi, Hu a spus: „Camionul este al tău, deci tu ar trebui să plătești toate cheltuielile.” Soția lui Hu s-a ridicat și ea și a strigat: „Așa este! Întrucât accidentul s-a întâmplat cu camionul tău, ar trebui să plătești pentru tot.” Rămânând cu ei, care mă băteau într-una la cap, am început să mă enervez foarte tare. Mă implicasem în problema asta fără să vreau. Mă simțeam cu adevărat îndurerată și eram tulburată emoțional. Nu am mai vrut să le vorbesc, așa că am ieșit pur și simplu din salonul de spital, enervată. Coborând la parter, mi-am spus în sinea mea: „Eu cred în Dumnezeu, așa că, atunci când mi se întâmplă astfel de lucruri, nu ar trebui să mă enervez atât de mult, ci ar trebui să încredințez chestiunea în mâinile lui Dumnezeu. Trebuie să mă bizui pe Dumnezeu.” Când am ajuns acasă, mi-am deschis cartea de cuvinte ale lui Dumnezeu și am citit următoarele: „**În fiecare stadiu al lucrării pe care Dumnezeu o face în interiorul oamenilor, la exterior pare că sunt interacțiuni între oameni, ca și cum s-ar fi născut din aranjamente sau intervenții umane. Dar, în spatele scenei, fiecare etapă a lucrării și tot ceea ce se întâmplă reprezintă un pariu făcut de Satana în fața lui Dumnezeu și cere oamenilor să rămână fermi în mărturia lor față de Dumnezeu. Luați ca exemplu pe Iov, când a fost judecat: în spatele scenei, Satana făcea un pariu cu Dumnezeu și ceea ce i s-a întâmplat lui Iov au fost faptele și intervenția oamenilor. În spatele fiecărui pas pe care Dumnezeu îl face în voi este pariul Satanei cu Dumnezeu – în spatele acestui tot este o luptă. […] Ar trebui să știi că tot ceea ce ți se întâmplă este o mare încercare și timpul când Dumnezeu are nevoie de tine pentru a da mărturie**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Numai iubirea față de Dumnezeu este credința adevărată în Dumnezeu”). Când am citit aceste cuvinte, mi-am reamintit cum, în acea zi, mă lăudasem în fața surorii Yang că-n mod sigur

voi sta de partea lui Dumnezeu ori de câte ori se vor abate asupra mea ispitele Satanei. Nu-mi imaginasem că, atunci când Satana mă sâcâie necontenit, nu voi putea să vin cu calm înaintea lui Dumnezeu și să-I caut voia, și că mintea îmi va fi mereu preocupată. Mă simțeam îngrozitor din cauza asta – nu însemna că mă las păcălită de trucurile Satanei? Abia după ce m-am gândit bine la toate aspectele acestei probleme am văzut, în sfârșit, cât de sinistru și rău este cu adevărat Satana. Folosise această chestiune ca să mă tulbure, să mă facă să mă-nfurii din cauza intereselor mele lumești; ba mai mult, voia să folosească acest lucru ca să mă determine să-L neg și să-L trădez pe Dumnezeu Atotputernic. Știam că nu pot să mă las păcălită de tertipurile Satanei, ci eram dispusă să depind de Dumnezeu și să Îi încredințez această chestiune. Credeam că toate problemele legate de externarea lui Hu și de banii pe care trebuia să-i cheltuiesc până la urmă erau orchestrate de mâinile lui Dumnezeu, iar eu mă voi supune rezultatului, oricare ar fi fost. După ce am ajuns să înțeleg voia lui Dumnezeu și am fost dispusă să mărturisesc ferm pentru El, spre surprinderea mea, a doua zi, am fost martoră la una dintre minunatele fapte ale lui Dumnezeu. Dumnezeu l-a inspirat pe un tânăr să se ducă în salonul lui Hu și să-l dojenească: „Pur și simplu nu suport să mă uit la cineva ca tine, care intimidează oamenii buni și care-i stoarce pe alții de bani. Dacă ar fi vorba de mine, nu ți-aș da nici măcar un ban!” Și alți pacienți din același salon au intervenit: „Așa este, el s-a urcat în tractor de bunăvoie, iar acum vrea banii acestei persoane. Ce absurditate!” „Da! Și persoana care a împrumutat camionul ar trebui să plătească o sumă! Nu poate să-l pună pe proprietar să plătească pentru tot!” Auzind acest lucru, Hu și-a plecat capul și nu a spus niciun cuvânt. Trei zile mai târziu, Hu a fost externat. În adâncul inimii mele, am știut că în spatele tuturor acestor lucruri se afla Dumnezeu, că El îmi oferise această cale de ieșire.

După ce am trecut prin asta, am putut să văd răutatea și mârșăvia Satanei. Se folosise de oamenii și lucrurile din jurul meu ca să mă tulbure și să mă atace în încercarea de a mă determina să mă plâng de Dumnezeu, să-L învinovățesc și să mă îndepărtez de El pentru că aveam să pierd ceva bani. Voia să trăiesc în suferință. În același timp, am putut să-mi dau seama și că, atunci când am încetat să mă mai gândesc la câștigurile și pierderile mele trupești, când m-am bizuit pe Dumnezeu în credința mea, când am stat de partea Lui, El a folosit cuvintele necredincioșilor pentru a-mi deschide o cale de ieșire, obligându-l pe Satana să se retragă în rușine. Acest fapt mi-a permis să văd autoritatea lui Dumnezeu de a mobiliza orice și de a cârmui peste tot. Este exact cum e scris în cuvintele lui Dumnezeu: „**Îi voi mobiliza pe toți să Mă servească și, mai mult, Îmi voi face cunoscută puterea, astfel încât fiecare om să vadă că în toată universul-lume niciun singur obiect nu se află în mâinile noastre, nicio singură persoană nu se află în slujba noastră și nicio singură realizare nu este întreprinsă pentru noi**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Capitolul 119). Cu cât citesc cuvintele lui Dumnezeu, cu atât mai mult văd atotputernicia lui Dumnezeu și minunăția Sa. Faptul că am văzut că toate lucrurile sunt în mâinile lui Dumnezeu mi-a întărit credința în El, iar eu am devenit dispusă să experimentez mai mult din lucrarea Lui în orice se va întâmpla în continuare și mă bazez pe Dumnezeu pentru a depăși ispitele Satanei.

După o lună, o ispită de-a Satanei s-a abătut din nou asupra mea. Într-o zi, fiica mea recent căsătorită s-a întors acasă pentru o vizită, dar a leșinat deodată chiar în fața ușii. Vecina mea a ridicat-o și a ajutat-o să intre în casă. La început, am crezut că era doar o răceală banală și nu m-am gândit prea mult la asta, dar cu siguranță nu m-am așteptat ca, la miezul nopții, să înceapă brusc să tremure din cap până în picioare. M-am speriat atât de tare

și nu am știut ce să fac, dar am apucat-o repede și am ținut-o la pieptul meu, iar după puțin timp, a părut să se simtă mai bine. A doua zi dimineață, mi-a spus: „Mamă, du-te să-ți îndeplinești datoriile, voi fi bine.” M-am rugat în tăcere lui Dumnezeu: „Dumnezeule dragă! Toate lucrurile sunt în mâinile Tale, așa că Ți-o încredințez pe fiica mea.” M-am întors apoi către fiica mea și i-am spus: „Jing, trebuie să te rogi mai mult lui Dumnezeu și să te bazezi pe Dumnezeu, pentru că El este sprinjinul nostru puternic”. După ce am îndemnat-o să facă aceste lucruri, am plecat să-mi îndeplinesc datoriile. Spre surprinderea mea, când m-am întors după două zile, fiica mea era într-un pat de spital, adormită. Nora mea s-a întors către mine și a spus cu tristețe: „Mamă, după ce ai plecat, Jing a început să se simtă mai rău. Când doctorul a examinat-o, a spus că are o hemoragie cerebrală și că trebuie să i se facă o craniotomie. Dar, deoarece tu și soțul ei nu ați fost aici în ultimele două zile, nu a avut cine să semneze pentru ea. Am ratat ocazia să fie operată. În plus, l-am auzit pe doctor spunându-i soacrei lui Jing că boala ei nu poate fi vindecată și, chiar dacă s-ar trezi, va fi într-o stare vegetativă.” I-am simțit spusele ca pe un cuțit răsucit în inimă și am început să plâng. Pur și simplu nu puteam să accept că acesta este adevărul. Agățându-mă de o fărâmă de speranță, m-am dus să stau de vorbă cu un specialist, dar el a clătinat din cap când a spus: „Am făcut tot ce am putut, ne-am străduit din răsputeri, dar cel mai bun rezultat posibil este că-și va recăpăta conștiința, dar va fi într-o stare vegetativă.” Auzindu-l, m-am simțit ca și cum cerul s-ar fi prăbușit peste mine. Trăiam într-o suferință nemărginită. Mai târziu, când ginerele meu a văzut în ce stare era fiica mea, nu numai că nu și-a făcut griji dacă va trăi sau va muri, ba chiar s-a întors către mine și, afișând o lipsă totală de umanitate, mi-a cerut să-i returnez banii de logodnă pe care ni-i dăduse când s-au căsătorit. În acea zi, drumul de la spital spre casă mi-a părut atât de lung; eram un suflet pierdut, rătăcind pe drumul acela. Mi se

părea că treceam printr-un tunel lung și întunecat și nu puteam să văd nicio lumină în fața mea.

Când am ajuns acasă, mi-am deschis șovăind cartea cuvintelor lui Dumnezeu și am citit acest lucru: „**Pe pământ, tot felul de duhuri rele dau mereu târcoale în căutarea unui loc unde să se odihnească, căutând neîncetat cadavre umane ce pot fi consumate. Oamenii Mei! Trebuie să rămâneți sub grija și protecția Mea. Să nu fiți niciodată desfrânați! Să nu vă purtați niciodată cu nesăbuință! Ar trebui să-ţi oferi loialitatea casei Mele, și doar cu loialitate poți pune la cale un contraatac împotriva vicleniei diavolului**" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvintele lui Dumnezeu către întregul univers", Capitolul 10). „**Când te confrunți cu suferința, trebuie să poți fi capabil să lași deoparte grija pentru trup și să nu te plângi de Dumnezeu. Când Dumnezeu Se ascunde de tine, trebuie să poți să ai credința de a-L urma, de a-ți păstra iubirea de dinainte fără să o lași să șovăie sau să se risipească. Indiferent ce face Dumnezeu, trebuie să te supui planului Său și să fii pregătit să-ți blestemi trupul, mai degrabă decât să te plângi de El. Când te confrunți cu încercări, trebuie să-L mulțumești pe Dumnezeu, deși s-ar putea să plângi amarnic sau să eziți să te desparți de vreun obiect îndrăgit. Doar aceasta este adevărata iubire și credință**" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cei care urmează să fie desăvârșiți trebuie să se supună rafinării"). Citind aceste cuvinte de la Dumnezeu, m-am gândit la evenimentele care tocmai se petrecuseră și am putut vedea cu adevărat mârșăvia, malițiozitatea și sălbăticia Satanei. În efortul său de a mă smulge din mâinile lui Dumnezeu, de a-mi devora sufletul, și-a dus la bun sfârșit urzelile viclene ca să mă tulbure și să mă atace. Mai întâi, cineva m-a extorcat de bani și am suferit din unei posibile pierderi financiare; de data aceasta, Satana se folosea de fiica mea iubită pentru a mă ispiti din nou,

încercând să folosească boala fetei mele pentru a mă determina să mă plâng de Dumnezeu, să-L neg și să-L trădez, ca să pierd mântuirea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Toate acestea erau uneltirile viclene ale Satanei. Era la fel ca încercările cu care s-a confruntat Iov în vremea lui. În spatele tuturor acelor încercări, se dădea o luptă – Satana voia să-l determine pe Iov să-L abandoneze și să-L nege pe Dumnezeu, făcându-l să-și piardă averea și copiii, dar Iov nu L-a învinovățit niciodată pe Dumnezeu. În schimb, a lăudat numele lui Dumnezeu, făcându-l pe Satana să se retragă în rușine; a oferit o frumoasă și răsunătoare mărturie pentru Dumnezeu. Deși trupul meu este slab, știam că trebuie să-mi dau seama de uneltirile viclene ale Satanei și să stau alături de Dumnezeu. Dumnezeu spune: **„Și doar cu loialitate poți pune la cale un contraatac împotriva vicleniei diavolului.”** **„Trebuie să-L mulțumești pe Dumnezeu, deși s-ar putea să plângi amarnic sau să eziți să te desparți de vreun obiect îndrăgit. Doar aceasta este adevărata iubire și credință.”** Dumnezeu folosea atacurile Satanei pentru a-mi desăvârși credința în Dumnezeu și devotamentul față de El. Viața și moartea omului sunt în mâinile lui Dumnezeu, așa că eram dispusă să-mi las fiica în mâinile Sale. Gândindu-mă la asta, am îngenuncheat la pământ când lacrimile amare mi-au curs pe față și m-am rugat lui Dumnezeu: „Dumnezeule Atotputernic! Soarta oamenilor se află în mâinile Tale. Dacă nu permiți să se întâmple, atunci fiica mea nu va muri atât timp cât mai respiră. Și dacă doctorii au dreptate și va deveni o legumă, atunci nu Te voi învinovăți, ci Te voi urma în continuare.”

Târziu în acea noapte, stăteam lângă patul de spital al fiicei mele și am ațipit la un moment dat. M-am trezit amețită când mi-am auzit fiica spunând: „Mamă, mamă, am nevoie de apă.” Când i-am auzit vocea, inima mi s-a poticnit, iar eu am sărit în picioare. M-am frecat la ochi și m-am uitat fix la ea. Mâinile i se mișcau cu adevărat și ochii îi erau deschiși. Am fost

imediat atât de copleșită de emoție, încât nu am știut ce să spun și n-am putut decât să rostesc necontenit: „O! Dumnezeule! O! Dumnezeule!” Altcineva din același salon a spus cu uimire: „O! Este un miracol! Cum e posibil să-și fi revenit pur și simplu?” Eram atât de încântată, că zâmbeam larg. Am văzut cu adevărat că viața și moartea omului sunt în mâinile lui Dumnezeu; faptele lui Dumnezeu sunt atât de minunate. Dumnezeu a fost cel care îmi salvase fiica. Trei zile mai târziu, fiica mea și-a recăpătat în mod miraculos sănătatea, iar ea a părut din nou o persoană normală. După ce am suferit această lovitură din mâinile Satanei, am reușit să văd cât de intensă este lupta purtată în lumea spirituală și am putut să văd clar mârșăvia și cruzimea răutăcioasă a Satanei. În același timp, am dobândit și o mai bună înțelegere a voii lui Dumnezeu. Dumnezeu permisese ca aceste încercări să se abată asupra mea ca El să mă poată mântui și desăvârși. Lucrul acesta mi-a permis să recunosc atotputernicia și înțelepciunea lui Dumnezeu și, de asemenea, să văd autoritatea și suveranitatea lui Dumnezeu. Situația aceasta mi-a desvărșit credința, loialitatea și ascultarea față de Dumnezeu; m-a salvat de influența Satanei, permițându-mi să cresc în viață. Dumnezeu este cu adevărat atât de încântător!

Mai târziu, am citit acest pasaj din cuvintele lui Dumnezeu: „**Întregul Meu plan de gestionare (planul mântuirii), un plan ce se întinde pe o perioadă de 6000 de ani, cuprinde trei etape sau trei epoci: Epoca Legii de la începuturi; Epoca Harului (care este şi Epoca Răscumpărării) şi Epoca Împărăţiei din zilele de pe urmă. Lucrarea Mea în aceste trei epoci diferă în conţinut în funcţie de specificul fiecărei epoci, dar, în fiecare etapă, corespunde nevoilor omului – sau, pentru a fi mai exact, este făcută în funcţie de şiretlicurile pe care Satana le întrebuințează în războiul pe care-l port cu el. Scopul lucrării Mele este de a-l înfrânge pe Satana, pentru ca înţelepciunea şi atotputernicia Mea să se**

manifeste, de a demasca toate şiretlicurile Satanei şi, în acest mod, de a mântui întreaga rasă umană care trăieşte sub domeniul lui. Este de a-Mi arăta înţelepciunea şi atotputernicia şi de a dezvălui urâţenia insuportabilă a Satanei; și mai mult, este ca să le permită ființelor create să facă diferenţa dintre bine şi rău, să ştie că Eu sunt Cârmuitorul tuturor lucrurilor, să vadă limpede că Satana este duşmanul umanităţii, un degenerat, cel rău, şi ca să-și dea cert seama de diferenţa dintre bine şi rău, dintre adevăr şi minciună, sfințenie și ticăloșie şi ce este măreţ şi ce este josnic. În acest fel, umanitatea ignorantă va putea să fie martoră pentru Mine că nu sunt Eu cel care corupe umanitatea şi că doar Eu – Creatorul – pot să mântuiesc umanitatea, să ofer omului lucruri de care poate să se bucure; şi vor ajunge să ştie că Eu sunt Cârmuitorul tuturor lucrurilor, iar Satana este doar una dintre făpturile pe care le-am creat şi care mai apoi s-a întors împotriva Mea” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Povestea adevărată din spatele lucrării din Epoca Răscumpărării”). Aceste cuvinte ale lui Dumnezeu mi-au oferit o mai bună înțelegere a voii Sale. Am putut vedea că tot ceea ce face Dumnezeu este mântuire și dragoste pentru omenire. Gândindu-mă la toate încercările prin care am trecut, deși am îndurat niște greutăți, am câștigat atât de mult. Prin aceste experiențe am văzut cum Satana folosea întotdeauna oamenii și lucrurile din jurul meu ca să mă hărțuiască, dar Dumnezeu mi-a fost alături tot timpul, folosindu-Și cuvintele pentru a mă lumina și a mă călăuzi, ca să pot dobândi mai mult discernământ. El îmi oferea o cale de urmat, îmi dădea credință și forță ca să pot fi de neclintit în perioadele de pasivitate și slăbiciune. La fiecare pas, am reușit să mă eliberez de influența întunecată a Satanei și să fiu martoră la faptele minunate ale lui Dumnezeu. Prin aceste experiențe, m-am maturizat și am devenit mai dură în viață. Faptul că am trecut prin toate

aceste situații m-a lăsat cu sentimentul că nu mai trebuie să mă tem de tulburările și ispitirile din partea Satanei, pentru că Îl am pe Dumnezeu lângă mine. Atât timp cât depindem de Dumnezeu și nu ne îndepărtăm de cuvintele Lui, atât timp cât avem credință în Dumnezeu, El ne va călăuzi spre victorie asupra ispitelor și atacurilor Satanei, iar noi vom trăi protejați sub privirea atentă a lui Dumnezeu. Acum sunt și mai ferm convinsă că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus cel întors. El este Domnul meu, Dumnezeul meu! De asemenea, recunosc și faptul că suntem ființe create și, indiferent dacă ne bucurăm de binecuvântări sau suferim greutăți, ar trebui întotdeauna să ne supunem lui Dumnezeu și să ne închinăm Lui. Am luat această hotărâre de nestrămutat: inima mea este determinată să-L urmeze pe Dumnezeu Atotputernic până la final de drum!

30. În acea zi, cerul era deosebit de senin și însorit

de Tian Ying, China

Am fost o credincioasă a Bisericii Patriotice din China. Când am început să particip la întruniri, pastorii ne spuneau adesea: „Frați și surori, este consemnat în Biblie că: «Căci prin credinţa din inimă se primeşte dreptatea şi prin mărturisirea cu gura se primeşte mântuirea» (Romani 10:10). Am fost justificați datorită credinței noastre și, deoarece credem în Isus, am fost mântuiți. Dacă am crede în orice altceva, atunci nu am fi mântuiți…” Am ținut minte mereu aceste cuvinte rostite de pastori. Ele mă încurajau în timp ce căutam cu înflăcărare și participam activ la întâlniri, așteptând ca Domnul să vină și să mă primească în Împărăția cerurilor. Mai târziu, în biserică au fost săvârșite o serie de fapte nelegiuite, prin urmare am ajuns să mă satur de întrunirile de acolo. Nu doar că pastorii erau dezbinați, fiecare încercând să se stabilească pe primul loc și să-și înființeze propria orânduire, ci, pe deasupra, predicile pastorilor trebuiau să se supună regulilor Departamentului Frontului Unit al Muncii (DFUM). DFUM nu le permitea pastorilor noștri să predice din Cartea Apocalipsa, de teamă că ar „provoca tulburări printre oameni”, astfel că aceștia nu predicau din Cartea Apocalipsa. Pastorii deseori predicau despre donații, spunând că, cu cât cineva donează mai mult, cu atât mai multe binecuvântări va primi de la Dumnezeu. Văzând biserica în aceste condiții, m-am simțit derutată: cum ajunsese biserica la așa ceva? Nu credeau pastorii în Domnul? De ce nu urmau cuvântul Domnului? De ce nu aveau nici urmă de venerație pentru Domnul? Din acel moment, nu am mai vrut să mă duc la întrunirile Bisericii Patriotice, pentru că am simțit că ei nu credeau cu adevărat în Dumnezeu și că erau păstori falși care pretindeau a crede în Dumnezeu pentru a obține banii câștigați cu greu de frați și surori.

În a doua jumătate a anului 1995, am părăsit biserica fără nicio ezitare și m-am alăturat unei biserici-de-casă (Biserica Sola Fide). La început, am crezut că predicile lor nu erau supuse restricțiilor guvernului național, iar ei chiar integrau Cartea Apocalipsei în predicile lor și discutau despre zilele de pe urmă, întoarcerea Domnului și așa mai departe. Prin urmare, simțeam că predicile lor erau mult mai bune decât ale pastorilor din Biserica Patriotică și că mă puteam bucura mai mult participând la întruniri aici în comparație cu întrunirile de la Biserica Patriotică – eram foarte fericită. Dar, după un timp, am descoperit că și aici, printre colegi, erau unii care se implicau în dispute pline de invidie și provocau dezbinare. Niciunii dintre frați și surori nu trăiau după cerințele Domnului și nu erau așa de iubitori cum fuseseră odată. Când am văzut că, de fapt, această biserică nu era deloc diferită de Biserica Patriotică, m-am simțit foarte dezamăgită, dar nici nu știam unde puteam să găsesc o biserică ce avea lucrarea Duhului Sfânt. Din lipsa unei opțiuni mai bune, tot ce am putut face a fost să rămân în cadrul Bisericii Sola Fide și am continuat să particip la întrunirile lor. Pastorii și predicatorii spuneau toți că „să fii mântuit o dată înseamnă să fii pe vecie mântuit" și că „atât timp cât înduri până la capăt, trudești și lucrezi pentru Domnul și păstrezi calea Domnului, vei putea intra în Împărăția cerurilor." Așa că mă gândeam în sinea mea pe atunci: „Indiferent de ce li se întâmplă altor oameni, atâta vreme cât eu stărui în credința mea în Domnul Isus și nu mă abat de la calea Domnului, când Domnul Se întoarce, voi avea o șansă de a fi răpită în Împărăția cerurilor."

Într-o clipită, era deja a doua jumătate a anului 1997, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu ajunsese deja la noi, iar biserica noastră fusese cuprinsă de tumult. Conducătorul Li ne-a spus: „În zilele noastre, s-a ivit un grup ce răspândește Fulgerul de la Răsărit, ei fură oi bune de la diferite confesiuni religioase și spun că Domnul Isus S-a întors deja și că

îndeplinește o nouă etapă a lucrării. Domnul Isus a fost răstignit pe cruce pentru noi și a plătit deja cu prețul vieții Lui pentru a ne răscumpăra. Noi am fost deja mântuiți. Trebuie doar să îndurăm până la final, iar când Domnul Se întoarce, vom fi cu siguranță răpiți în Împărăția cerurilor. Așadar, trebuie să fim atenți și, categoric, nu putem să-i primim pe acești oameni de la Fulgerul de la Răsărit. Oricine îi primește va fi dat afară din biserică! Totodată, trebuie să vă asigurați că nu ascultați ceea ce au de zis și să nu le citiți cărțile…” Se părea că toți conlucrătorii de la toate nivelurile vorbeau despre lucrurile acestea cam la fiecare întrunire. După ce au auzit ce spuneau, frații și surorile au început, fără să-și dea seama, să se împotrivească Fulgerului de la Răsărit și să se păzească de ei. Eu am început să fiu chiar și mai atentă și mai precaută, de teamă că voi fi furată de Fulgerul de la Răsărit și îmi voi pierde astfel șansa de a intra în Împărăția cerurilor.

Cu toate acestea, noul an abia începuse în 1998 când, într-o zi, am dat pe neașteptate de cineva de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și am avut norocul de a asculta calea Fulgerului de la Răsărit pentru prima dată. În acea zi, sora mea mai mare m-a sunat și m-a invitat la ea acasă. O invitase să vină și pe Sora Hu din satul ei. Când m-a văzut, aceasta a zâmbit și a zis: „O, ce bine că ai venit! O rudă îndepărtată de-a mea, care crede în Domnul, e la mine în vizită. De ce nu ne adunăm toate laolaltă?” Am acceptat fericită. Nu după mult timp, Sora Hu s-a întors cu ruda ei. Când această soră ne-a văzut, ne-a salutat cu entuziasm. Deși nu o mai întâlnisem niciodată, am simțit un fel de apropiere față de ea. Ea a spus: „În zilele noastre, în biserică există o dezolare larg răspândită. Predicatorii nu au nimic proaspăt sau nou despre care să predice. La fiecare întrunire, când nu predică despre cum să se opună Fulgerului de la Răsărit, tot ce fac este să asculte casete și să cânte imnuri. Asta-i tot ce se întâmplă la întruniri.

Colegii se angajează în discuții pline de invidie și se sfădesc și uneltesc, toți sunt extrem de neprihăniți de sine și nimeni nu ascultă de altcineva. Frații și surorile sunt negativiști și slabi și și-au pierdut credința și iubirea. Mulți L-au părăsit pe Domnul pentru a se întoarce în lume ca să facă bani.” Adânc înăuntrul meu simțeam la fel, și, dând din cap aprobator, i-am zis surorii: „Așa este și în biserica mea. Înainte, în fiecare loc de întrunire, aveam 20-30 de oameni la întâlnirile noastre lunare, dar acum sunt doar câțiva vârstnici, și chiar și predicatorii s-au dus în lume pentru a face bani! Nu mai există nicio bucurie pe care să o simți la întruniri.” Sora a încuviințat din cap și mi-a zis: „Această situație nu mai este doar la anumite biserici, ci este un fenomen larg răspândit în lumea religioasă. Asta arată că lucrarea Duhului Sfânt nu mai e de găsit în biserică, și astfel, sunt săvârșite tot timpul fapte nelegiuite – acesta este un semn al întoarcerii Domnului. Este întocmai ca la sfârșitul Epocii Legii, când templul devenise un loc de vândut șepteluri și de schimbat bani. Asta era deoarece Dumnezeu încetase deja să-Și împlinească lucrarea în templu și, în schimb, Se întrupase ca Domnul Isus pentru a îndeplini un nou stadiu al lucrării în afara templului.” Am ascultat atentă, încuviințând din când în când. Sora a continuat zicând: „Soră, în Luca 17:24-26 se zice: «**Căci aşa cum iese fulgerul şi luminează de la o margine a cerului la cealaltă, tot aşa va fi şi cu Fiul Omului (în ziua Sa)! Dar mai întâi trebuie să sufere multe şi să fie respins de această generaţie. Aşa cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, tot aşa va fi şi în zilele Fiului Omului.**» Cum interpretezi tu aceste rânduri din Scriptură?” M-am gândit serios la ele pentru un timp, și, cu un zâmbet stânjenit, am zis: „Soră, nu vorbesc aceste rânduri din Scriptură despre venirea Domnului?” Sora mi-a răspuns: „Aceste rânduri din Scriptură discută venirea Domnului. Totuși, ele nu vorbesc despre venirea Domnului Isus în acele vremuri străvechi. Mai degrabă, ele se referă la întoarcerea Domnului în zilele de pe

urmă, fiindcă aici Domnul profețește foarte clar despre ce se va întâmpla când El Se întoarce în zilele de pe urmă. Soră, în momentul de față, credința credincioșilor din biserică s-a răcit, ei sunt negativiști și slabi. Asta deoarece Dumnezeu S-a întrupat încă o dată pentru a îndeplini o nouă etapă a lucrării. Lucrarea lui Dumnezeu a avansat, iar oricine nu urmează noua lucrare a lui Dumnezeu va pierde lucrarea Duhului Sfânt.” Cum am auzit-o pe soră zicând că Domnul Isus S-a întors deja, am ghicit imediat că aparținea Fulgerului de la Răsărit și, dintr-o dată, inima mi s-a prăbușit. Zâmbetul de pe față mi-a dispărut în timp ce cuvintele conducătorilor mei, care izolaseră biserica, mi s-au ivit de îndată în minte: „Să crezi în Isus înseamnă să fii mântuit, să fii mântuit o dată înseamnă să fii mântuit pe vecie!… Să nu-i primiți pe cei de la Fulgerul de la Răsărit!…” Pe când mă gândeam la aceste cuvinte ale conducătorilor mei, am vrut să mă reped înapoi acasă. Dar, când mi-a trecut prin minte această idee, Domnul m-a luminat, făcându-mă să-mi amintesc o strofă dintr-un imn: „Isus este refugiul nostru, când ai necazuri, ascunde-te cu El, când tu și Domnul sunteți împreună, de ce să-ți fie teamă?” „Asta este!”, m-am gândit. „Dacă Îl am pe Domnul de partea mea, atunci de ce să mă tem? Lucrurile de care mă tem nu vin de la Dumnezeu, ele vin de la Satana.” Tocmai atunci, sora a zis: „Dacă cineva are întrebări, vă rog, împărtășiți-le. Cuvântul lui Dumnezeu va putea să rezolve toate problemele și dificultățile pe care le avem.” Când am auzit-o pe soră zicând asta, m-am gândit în sinea mea: “S-ar putea să nu fii în stare să-mi răspunzi la întrebări! Trebuie să aflu acum ce anume predică de fapt Fulgerul de la Răsărit și cum a fost capabil să fure atât de multe oi bune.”

Pe când mă gândeam la asta, am hotărât să fiu directă și să iau inițiativa și am spus: „Conducătorii noștri spun mereu că Domnul Isus a fost crucificat pentru noi și că El a plătit deja cu prețul vieții Lui pentru a ne

răscumpăra, astfel că am fost deja mântuiți. Este consemnat în Scriptură: «Căci prin credinţa din inimă se primeşte dreptatea şi prin mărturisirea cu gura se primeşte mântuirea» (Romani 10:10). Dacă am fost mântuiți o dată, am fost mântuiți pe vecie și, atât timp cât rezistăm până la final, când Domnul Se întoarce, vom fi cu siguranță răpiți în Împărăția cerurilor. Aceasta este promisiunea pe care ne-a făcut-o Domnul. Așadar, nu avem nevoie să acceptăm nicio altă nouă lucrare îndeplinită de Dumnezeu."

Sora a zâmbit și mi-a zis: „Mulți credincioși consideră că Domnul Isus a fost răstignit pentru noi și că, din moment ce El a plătit cu prețul vieții Lui pentru a ne răscumpăra, am fost mântuiți. Oamenii cred că a fi mântuit o dată înseamnă a fi mântuit pe vecie, că tot ceea ce trebuie să facem este să rezistăm până la final, iar apoi, când Domnul Se întoarce, vom fi cu siguranță răpiți în Împărăția cerurilor, și că nu trebuie să acceptăm nicio lucrare nouă îndeplinită de Dumnezeu. Dar este acest mod de a gândi cu adevărat corect? Se conformează cu adevărat voii Domnului? De fapt, această idee că «a fi mântuit o dată înseamnă a fi mântuit pe vecie, iar când Domnul Se întoarce, noi vom fi răpiți în Împărăția cerurilor» reprezintă doar o noțiune și o închipuire a omului și, pur și simplu, nu este conformă celor spuse de Domnul. Domnul Isus nu a zis nici măcar o dată că cei ce au fost mântuiți de credința lor pot intra în Împărăția cerurilor, dimpotrivă, El a zis: «**Ci doar acela care face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri**» (Matei 7:21). Să fii mântuit și să faci voia Tatălui care este în ceruri nu înseamnă același lucru. Când vorbim de a fi mântuiți de credința noastră, acest «a fi mântuiți» se referă la a fi iertați de păcatele noastre. Adică, dacă cineva trebuia condamnat la moarte conform legii, dar apoi venea înaintea Domnului și se căia, primind mântuirea Domnului, atunci Domnul îi ierta păcatele, iar acea persoană se elibera de condamnarea legii și nu avea să mai fie condamnată la moarte conform legii. Aceasta este adevărata

semnificație a faptului de a fi mântuit. Dar a fi mântuit nu înseamnă că acea persoană a fost izbăvită de păcat și a fost curățită. Noi toți am experimentat acest lucru în mod profund. Chiar dacă noi credem în Domnul de mulți ani și Îi mărturisim Domnului păcatele noastre și ne căim deseori și, totodată, ne bucurăm de bucuria și pacea de a fi iertați de păcate, tot comitem deseori involuntar păcate și suntem legați de păcatele noastre. Așa stau lucrurile. De exemplu, firile noastre corupte, cum ar fi aroganța, viclenia, egoismul, lăcomia, răutatea și așa mai departe, continuă încă să existe; noi încă ne bucurăm să urmăm tendințele lumii, să urmăm bogăția, faima și plăcerile trupului, și râvnim la plăceri păcătoase. Pentru a ne proteja interesele personale, suntem în stare, de asemenea, să spunem minciuni și să-i amăgim pe alții adeseori. Astfel, a fi mântuit nu înseamnă a fi atins mântuirea completă. Acesta este adevărul. Este consemnat în Scriptură: «**Fiţi sfinţi, după cum Eu sunt sfânt!**» (Leviticul 11:45). Dumnezeu este sfânt, așadar, ar îngădui El ca cei ce păcătuiesc des și I se împotrivesc lui Dumnezeu să pătrundă în Împărăția cerurilor? Dacă tu crezi că acei care au fost mântuiți de credința lor pot să intre în Împărăția cerurilor, atunci de ce Domnul Isus spune următoarele cuvinte? «**Nu oricine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăţia Cerurilor, ci doar acela care face voia Tatălui Meu, Care este în ceruri. Mulţi Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne, n-am profeţit noi în Numele Tău? N-am scos noi demoni în Numele Tău? N-am făcut noi multe minuni în Numele Tău?” Atunci le voi spune limpede: „Niciodată nu v-am cunoscut! Plecaţi de la Mine, voi, cei ce săvârşiţi fărădelegea!”**» (Matei 7:21-23). De ce se spune că, atunci când Domnul Se va întoarce, El va separa caprele de oi și grâul de neghină? Prin urmare, este complet de neconceput să spui că cei ce au fost mântuiți de credința lor pot intra în Împărăția cerurilor. Este complet contrar cuvintelor Domnului Isus și sfidează cuvintele Domnului! Așadar, dacă nu

primim cuvântul Domnului și nu credem în el, ci, dimpotrivă, ne agățăm de sofismele răspândite de către pastori și prezbiteri și ne bazăm pe propriile noastre noțiuni și închipuiri pentru a crede în Dumnezeu, atunci nu vom reuși niciodată să îndeplinim cerințele Domnului și nu vom reuși niciodată să fim răpiți în Împărăția cerurilor.”

Am chibzuit la cuvintele surorii și am simțit că ceea ce spusese avea mult sens, astfel că am stat acolo ascultând în tăcere. Sora a continuat spunând: „Cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic a dezvăluit deja misterul faptului de a fi mântuit și de a dobândi mântuirea deplină, așa că haideți să aruncăm o privire la cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și să vedem ce are El de spus despre asta. Dumnezeu Atotputernic zice: «**La acea vreme, lucrarea lui Isus era răscumpărarea întregii omeniri. Păcatele tuturor care credeau în El erau iertate; dacă credeai în El, El te răscumpăra; dacă credeai în El, nu mai erai un păcătos, erai iertat de păcatele tale. Aceasta este ceea ce însemna să fii mântuit și să fii îndreptat prin credință. Totuși, în cei ce credeau, rămânea acel ceva care era răzvrătit și se opunea lui Dumnezeu și acela încă trebuia să fie îndepărtat încet. Mântuirea nu însemna că omul fusese complet câștigat de Isus, ci că omul nu mai era al păcatului, că i se iertaseră păcatele: de credeai, nu aveai să mai aparții vreodată păcatului**» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (2)”). «**Înainte ca omul să fie răscumpărat, multe dintre otrăvurile Satanei fuseseră deja plantate în interiorul său și, după mii de ani în care a fost corupt de către Satana, are în interiorul lui o natură stabilită, care I se opune lui Dumnezeu. Prin urmare, atunci când omul a fost răscumpărat, nu este altceva decât un caz de răscumpărare în care omul este cumpărat la un preț ridicat, dar natura otrăvitoare din el nu a fost eliminată. Omul, care este atât de întinat, trebuie să sufere o schimbare înainte de a deveni**

vrednic să-L slujească pe Dumnezeu. Cu ajutorul acestei lucrări de judecată și mustrare, omul va ajunge să cunoască pe deplin substanța întinată și coruptă din propriul sine și va putea să se schimbe complet și să devină neprihănit. Doar în felul acesta poate deveni omul vrednic să se întoarcă înaintea tronului lui Dumnezeu. […] Căci în ciuda tuturor lucrurilor pentru care omul a fost răscumpărat și iertat de păcate, se poate considera doar că Dumnezeu nu-Și aduce aminte de fărădelegile omului și nu-l tratează potrivit cu acestea. Totuși, atunci când omul, care trăiește într-un trup material, nu a fost eliberat de păcat, el poate doar continua să păcătuiască, dezvăluindu-și, la nesfârșit, corupta fire satanică. Aceasta este viața pe care o conduce omul, un ciclu fără sfârșit în care păcătuiește și este iertat. Majoritatea oamenilor păcătuiesc în timpul zilei doar pentru a mărturisi seara. Astfel, chiar dacă jertfa de păcat este întotdeauna eficientă pentru om, ea nu va putea să îl mântuiască pe om de păcat. Numai jumătate din lucrarea mântuirii a fost desăvârșită, pentru că omul are încă o fire coruptă. […] mai profundă decât păcatul, este ceva plantat de Satana și înrădăcinată adânc în om. Omului nu îi este ușor să devină conștient de păcatele sale; el nu are nicio cale de a-și recunoaște propria natură adânc înrădăcinată și trebuie să se bazeze pe judecata prin cuvânt pentru a obține acest rezultat. Doar astfel, omul poate fi schimbat, în mod treptat, de aici înainte» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Taina întrupării (4)”). **«Știi doar că Isus va coborî în zilele de pe urmă, dar cum va coborî El mai exact? Un păcătos ca tine, care tocmai a fost răscumpărat și nu a fost schimbat sau desăvârșit de Dumnezeu, poți fi tu după inima lui Dumnezeu? Căci tu, care ești încă cu sinele tău vechi, este adevărat că ai fost mântuit de Isus și că nu ești socotit ca păcătos datorită mântuirii lui Dumnezeu, dar aceasta nu dovedește că nu ești**

păcătos și lipsit de puritate. Cum poți fi sfânt dacă nu ai fost schimbat? Înăuntrul tău, ești împovărat de necurățenie, egoism și răutate, dar, totuși, vrei să cobori cu Isus – ai vrea tu să fii așa de norocos! Ai pierdut un pas în credința ta în Dumnezeu: ai fost doar răscumpărat, dar nu ai fost schimbat. Pentru ca tu să fii după inima lui Dumnezeu, Dumnezeu trebuie să facă personal lucrarea de a te schimba și curăța; dacă eşti doar răscumpărat, vei fi incapabil să atingi sfințenia. În acest fel, nu vei fi calificat să te împărtășeşti din binecuvântările lui Dumnezeu, pentru că ai pierdut un pas în lucrarea lui Dumnezeu de a gestiona omul, care este pasul-cheie al schimbării și perfecționării. Și astfel, tu, un păcătos care tocmai a fost răscumpărat, eşti incapabil să primeşti direct moștenirea lui Dumnezeu» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Referitor la apelative și identitate”).

Sora și-a continuat apoi părtășia: „Din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic, putem vedea că fiecare etapă a lucrării îndeplinite de Dumnezeu este îndeplinită în concordanță cu nevoile coruptei rase umane. La sfârșitul Epocii Legii, omul devenea tot mai corupt de Satana și săvârșea tot mai multe păcate. Omul încălcase legile lui Iahve și era în pericol de a fi ucis cu pietre și de a fi ars de focurile cerurilor. Dumnezeu iubește omenirea. El S-a întrupat pentru a deveni asemănarea trupului păcătos și a fost pironit pe cruce pentru a-l răscumpăra pe om de păcat. Astfel, atât timp cât noi credem în Domnul Isus, vom fi mântuiți, iar Domnul nu Își va aminti păcatele noastre. Noi putem să venim direct înaintea lui Dumnezeu, să ne rugăm Lui și să ne bucurăm de abundența de har dăruită de El. Dar, cu toate că am fost răscumpărați, asta nu dovedește că suntem fără de păcat. Noi, rasa umană, am fost corupți de Satana timp de mii de ani, iar otrava Satanei a prins rădăcini adânci în noi – a devenit viața noastră și a devenit natura noastră. Suntem controlați de naturile noastre satanice, cum ar fi

îngâmfarea și aroganța, viclenia și necinstea, egoismul și sfidarea, lăcomia și răul. Suntem în continuare în stare să mințim des, să înșelăm, să păcătuim și să ne împotrivim lui Dumnezeu. Aceasta este cauza faptului că trăim în cercul vicios al săvârșirii păcatelor și apoi al mărturisii lor. Astfel, pe baza nevoilor stricatei rase umane și a planului de gestionare al lui Dumnezeu pentru mântuirea omenirii, Dumnezeu a venit să îndeplinească o nouă etapă a lucrării în zilele de pe urmă, să îl judece și să îl mustre pe om pentru a-l curăți și a-i schimba firea stricată, iar în final, Dumnezeu îi va călăuzi în Împărăția Lui pe cei care au dobândit mântuirea deplină și care au fost desăvârșiți. Dacă noi tot ne agățăm de noțiunea că «să fii mântuit o dată înseamnă să fii mântuit pe vecie» și refuzăm să acceptăm lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, atunci otrava Satanei care este în sângele nostru nu va fi curățită niciodată, nu vom putea obține niciodată mântuirea deplină a lui Dumnezeu și nici nu se va pune problema să fim ridicați în Împărăția cerurilor. Aceste consecințe sunt foarte grave. Astfel, acum, în aceste zile de pe urmă, doar lăsând în urmă Epoca Harului și acceptând lucrarea judecății din zilele de pe urmă a lui Dumnezeu Atotputernic, omul va fi complet curățit, va obține mântuirea deplină lui Dumnezeu și se va îndrepta spre o bună destinație.”

Pe când ascultam părtășia surorii, îmi spuneam în sinea mea: „Da, cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic sunt atât de practice. În ultimii câțiva ani, oare nu am trăit neîncetat o viață în care săvârșeam păcate ziua și le mărturiseam noaptea? Într-adevăr, doar ni s-au iertat păcatele datorită credinței în Domnul, dar natura noastră păcătoasă încă există. Noi putem încă să păcătuim și să ne împotrivim lui Dumnezeu. Domnul este sfânt, deci cum pot cei care păcătuiesc des și care se împotrivesc Lui să fie răpiți în Împărăția cerurilor? Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic au lămurit aceste chestiuni care mă apăsaseră greu atât de mulți ani. Cuvintele lui Dumnezeu

Atotputernic chiar conțin adevăruri pe care să le căutăm. Cumva Dumnezeu Atotputernic este cu adevărat Domnul reîntors? Chiar trebuie să cercetez asta cum se cuvine.”

Am început treptat să scap de precauțiile pe care le aveam în privința surorii, dar, chiar când mă gândeam să cercetez chestiunile pe care le discutasem, o bătaie sonoră și insistentă a venit brusc dinspre ușă. Sora Hu s-a grăbit să deschidă ușa și pastorul meu a năvălit în cameră. S-a uitat la mine, apoi s-a uitat la sora care răspândea Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu Atotputernic, după care mi-a zis cu un ton de uimire și mânie: „Ce faci aici? Nu ți-am zis să nu umbli să asculți predicile străinilor? Cum ai putut totuși să dai fuga aici și să le asculți? Du-te imediat acasă, și-altă dată nu le mai asculta. Dacă vei fi înșelată, atunci va fi prea târziu să regreți!” După ce pastorul a terminat să mă muștruluiască, s-a întors să o amenințe pe soră: „Iar voi, oamenii care răspândiți Fulgerul de la Răsărit, nu faceți altceva decât să veniți la biserica noastră și să ne furați turma! Pleacă de îndată! Dacă nu pleci, nu voi mai fi atât de politicos!” Să-l văd pe pastor tratând-o astfel pe soră m-a făcut să mă simt destul de dezgustată, așa că i-am zis: „Pastore, această soră tocmai a avut câteva lucruri cu adevărat bune de spus, iar ceea ce spune este conform Bibliei. Simt că este chiar foarte posibil ca Dumnezeu Atotputernic să fie Domnul reîntors. De ce nu o asculți, iar apoi putem decide. În afară de asta, nu spune Biblia: «Nu neglijaţi să arătaţi ospitalitate străinilor, pentru că, prin aceasta, unii au găzduit, fără să ştie, îngeri!» (Evrei 13:2)? Noi, cei ce credem în Domnul, se cuvine să arătăm o oarecare compasiune, nu putem să tratăm oamenii așa. Nu este împotriva învățăturilor Domnului să o dai afară pe această soră așa?” Atunci pastorul a țipat la mine: „Ce înțelegi tu? Noi, cei ce credem în Isus, am fost deja mântuiți. N-avem nevoie să fim mântuiți din nou! Au venit aici să ne fure turma, deci nu trebuie să le primim!” În acest moment,

sora care răspândise Evanghelia a zâmbit și a zis: „Noi toți așteptăm întoarcerea Domnului, de ce nu putem să ne așezăm și să stăm de vorbă? Dacă ratăm întoarcerea Domnului, vom regreta foarte mult…” Fără să aștepte ca sora să isprăvească de vorbit, pastorul a început să o împingă afară, spunând: „Ajunge cât ai vorbit! Oricât de bine ai vorbi, eu tot nu te voi asculta! Pleacă imediat!” Și, deodată, pastorul a mers atât de departe încât să o împingă, să tragă de ea și să o înjure pe soră ca să o dea afară din casă. După ce sora a plecat, pastorul s-a uitat la mine și m-a amenințat, spunând: „Grăbește-te înapoi acasă. De acum înainte, nu mai ai voie să ții legătura cu oamenii din Fulgerul de la Răsărit. Altfel, vei fi dată afară din biserică, iar dacă se întâmplă acest lucru, nu vei avea niciodată șansa să primești lauda lui Dumnezeu și să intri în Împărăția cerurilor.” Deoarece deja auzisem părtășia surorii, înțelesesem că lucrarea Domnului Isus fusese aceea de răscumpărare, iar nu de purificare a omului, și că doar atunci când Domnul Se întoarce pentru a-Și îndeplini lucrarea de judecată din zilele de pe urmă, El va curăți și va mântui pe deplin omul. Fără a accepta lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, firile stricate ale omului nu vor fi schimbate, iar el nu va putea să dobândească mântuirea deplină a lui Dumnezeu și să pătrundă în Împărăția cerurilor. Prin urmare, cuvintele pastorului nu au avut cine știe ce efect asupra mea, așa că am lăsat să treacă de la mine și m-am prefăcut că încuviințez, după care m-am întors acasă.

După ce m-am întors acasă, m-am tot gândit la părtășia făcută de soră și m-am gândit în sinea mea: „Ceea ce spunea acea soră este întru totul în acord cu Biblia. Chiar a fost fără temei din partea mea să cred că «să fii mântuit o dată înseamnă să fii mântuit pe vecie»!” M-am gândit la toți anii în care am crezut în Domnul și mi-am dat seama că am trăit mereu în starea în care comiteam păcate și apoi le mărturiseam, dar nu am fost niciodată în stare să rezolv această problemă și am trecut personal prin multă suferință.

Am simțit că, dacă voi continua să cred în felul acesta, în cele din urmă nu voi reuși să dobândesc lauda lui Dumnezeu. După ce am ascultat părtășia surorii, am devenit chiar mai sigură că, dacă oamenii care cred în Domnul vor să obțină mântuirea deplină și să pătrundă în Împărăția cerurilor, atunci chiar trebuie să accepte lucrarea care judecă și curăță omul îndeplinită de Domnul Isus întors. Așa că m-am întrebat: ce este cu adevărat lucrarea de judecată din zilele de pe urmă a lui Dumnezeu Atotputernic? Și cum îl curăță și îl schimbă Dumnezeu Atotputernic pe om? Pe când cugetam la aceste lucruri, răsfoiam Biblia, până ce am văzut un pasaj unde Domnul Isus spune: „**Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteţi purta. Însă când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul. Căci El nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi tot ceea ce va auzi şi vă va anunţa lucrurile ce urmează să vină**” (Ioan 16:12-13). De asemenea, am văzut că Biblia spune: „**Căci este timpul să înceapă judecata chiar de la Casa lui Dumnezeu**” (1 Petru 4:17). „**Cel ce are urechi, să audă ce zice bisericilor Duhul!**” (Apocalipsa 2:7). Când am citit asta, am simțit că mă trezisem în sfârșit dintr-un vis: așa cum s-a dovedit, Domnul Isus a profețit demult că în zilele de pe urmă Dumnezeu va exprima mai mult din adevăr și va îndeplini o nouă etapă a lucrării. Nu ar fi oare acesta Dumnezeu Atotputernic venind să îndeplinească lucrarea judecării și curățirii omului? „Vai!”, m-am gândit, dacă pastorul nu ar fi venit și nu m-ar fi tulburat astfel astăzi, aș fi putut continua să ascult cu multă atenție despre calea lui Dumnezeu Atotputernic. Înainte, am ascultat întotdeauna ce spuneau pastorii și prezbiterii, dar niciodată nu am căutat și cercetat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Doar am făcut orice spuneau pastorii și bătrânii. Numai astăzi mi-am dat seama că nu am avut niciun loc pentru Domnul în inima mea. Cât despre cercetarea mea în legătură cu întoarcerea Domnului, nu am căutat voia Domnului, ci am ascultat în

schimb de cuvintele pastorilor și prezbiterilor. Ce nesăbuită am fost! Aceia dintre noi care cred în Domnul ar trebui să Îl preamărească, și trebuie să căutăm activ urmele pașilor lui Dumnezeu în ceea ce privește întoarcerea Domnului, fiindcă doar astfel ne vom conforma voii lui Dumnezeu. Astăzi am văzut că acțiunile pastorului pur și simplu nu sunt conforme cu voia lui Dumnezeu. Nu mai pot asculta efectiv orbește ceea ce spun ei, ci trebuie să caut și să cercetez calea lui Dumnezeu Atotputernic.

Primul lucru în dimineața zilei următoare, am decis să mă duc acasă la sora Hu și să o caut pe sora care răspândise Evanghelia lui Dumnezeu Atotputernic pentru a ne putea continua părtășia. Spre surprinderea mea, chiar înainte să ies pe ușă, sora Hu a adus-o pe soră la mine acasă. Aceasta a fost cu adevărat călăuzirea Domnului. Mai întâi, ea m-a întrebat cu îngrijorare dacă am fost sau nu hărțuită de pastor cu o zi înainte și am răspuns foarte hotărâtă: „Nu, după părtășia de ieri, m-am întors aici și m-am gândit meticulos la tot și am realizat că nu putem fi curățiți doar crezând în Domnul Isus. Natura noastră stricată încă există, și, cu aceasta, noi nu vom putea obține mântuirea deplină a lui Dumnezeu. Mai mult, am și citit un pasaj din Biblie care profețește într-adevăr că Domnul Se va întoarce pentru a-Și îndeplini lucrarea de judecată în zilele de pe urmă. Lucrul pe care vreau acum să-l știu cel mai mult este la ce se referă de fapt lucrarea de judecată pe care urmează să o înfăptuiască Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă și cum îl va curăți și îl va schimba pe om lucrarea de judecată a lui Dumnezeu Atotputernic?”

Sora mi-a zis încântată: „Slavă lui Dumnezeu! Această întrebare pe care ai pus-o este într-adevăr crucială, pentru că are de-a face cu subiectul important dacă a noastră credință în Dumnezeu ne va permite cu adevărat să obținem mântuirea deplină și să pătrundem în Împărăția cerurilor. Să ne uităm mai întâi la ce spune cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu

spune: «**Când Dumnezeu se va întrupa de această dată, lucrarea Lui va fi pentru a-Și exprima firea, în primul rând prin pedeapsă și judecată. Pornind de aici, El va aduce mai mult adevăr omului, îi va arăta mai multe moduri de practică și, astfel, Își va atinge scopul de a-l cuceri și de a-l salva pe om de firea lui stricată. Acestea se află în spatele lucrării lui Dumnezeu în Epoca Împărăției**» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Prefață”). «**Atunci când vine vorba despre „judecată”, te gândești probabil la cuvintele rostite de Iahve în toate locurile și la cuvintele de dojenire pe care Isus le-a adresat fariseilor. În ciuda severității lor, aceste cuvinte nu erau judecata lui Dumnezeu asupra omului, ci doar cuvinte rostite de Dumnezeu în medii diferite, adică în contexte diferite. Ele se deosebesc de cuvintele rostite de Hristos când judecă omul în zilele de pe urmă. În zilele de pe urmă, Hristos folosește o multitudine de adevăruri pentru a-i învăța pe oameni, pentru a demasca esența omului și pentru a-i analiza cuvintele și faptele. Aceste cuvinte cuprind diferite adevăruri, precum datoria omului, cum ar trebui el să asculte de Dumnezeu, cum ar trebui să Îi fie credincios lui Dumnezeu, cum ar trebui să trăiască umanitatea normală, precum și înțelepciunea și firea lui Dumnezeu și așa mai departe. Aceste cuvinte sunt toate îndreptate către esența omului și firea sa coruptă. În special, cele care dezvăluie cum Îl nesocotesc oamenii pe Dumnezeu vizează modul în care oamenii sunt o întruchipare a Satanei și o forță inamică față de Dumnezeu. În realizarea lucrării Sale de judecată, Dumnezeu nu clarifică pur și simplu natura oamenilor în doar câteva cuvinte; El o demască, o tratează și o emondează pe termen lung. Aceste metode de demascare, tratare și emondare nu pot fi înlocuite prin cuvinte obișnuite, ci prin adevărul de care oamenii sunt complet lipsiți. Doar metodele de acest fel pot fi considerate judecată; doar prin acest tip de**

judecată oamenii pot fi cuceriți și convinși pe deplin să I se supună lui Dumnezeu și, mai mult decât atât, să câștige adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu. Ceea ce aduce cu sine lucrarea judecății este faptul că omul înțelege adevăratul chip al lui Dumnezeu și adevărul despre răzvrătirea proprie. Lucrarea judecății îi permite omului să înțeleagă mai bine voia lui Dumnezeu, scopul lucrării lui Dumnezeu și tainele de neînțeles pentru el. De asemenea, îi permite omului să își recunoască și să își cunoască esența coruptă și rădăcinile stricăciunii sale, precum și să descopere urâțenia omului. Aceste efecte sunt toate aduse de lucrarea judecății, deoarece esența acestei lucrări este de fapt lucrarea de dezvăluire a adevărului, căii și vieții lui Dumnezeu în fața tuturor celor care au credință în El. Această lucrare este lucrarea de judecată realizată de Dumnezeu» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”).”

După ce a citit cuvântul lui Dumnezeu, sora a continuat părtășia spunând: „Din cuvântul lui Dumnezeu, înțelegem că, în timpul lucrării de judecată din zilele de pe urmă, Dumnezeu Atotputernic folosește multe aspecte ale adevărului pentru a demasca și a cerceta minuțios omul; El folosește cuvinte pentru a dezvălui esența coruptă a omului și adevărul despre stricăciunea omului, pentru a judeca natura noastră satanică ce I se opune lui Dumnezeu și Îl trădează pe Dumnezeu și pentru a curăți tot felul de stricăciuni care sălășluiesc în noi. Exemple de asemenea stricăciuni reprezintă faptul că suntem plini de noțiuni și închipuiri despre lucrarea lui Dumnezeu sau ne luăm propriile concepții drept adevăr când examinăm lucrarea lui Dumnezeu, astfel că noi Îl judecăm pe Dumnezeu, Îl condamnăm și ne împotrivim Lui după bunul plac. Alt exemplu este că, deși credem în Dumnezeu, nu suntem cu nimic diferiți de necredincioși: noi toți căutăm faima și gloria și suntem dispuși să plătim orice preț pentru asta,

dar nici măcar o singură persoană nu trăiește pentru a-L mulțumi pe Dumnezeu. De asemenea, noi privim multe lucruri din perspective incompatibile cu Dumnezeu, cum ar fi credința noastră că, atât timp cât credem în Domnul, vom fi mântuiți și că, atunci când vine Domnul, vom fi răpiți în Împărăția cerurilor, când de fapt Dumnezeu spune că doar urmând voia lui Dumnezeu va putea omul să pătrundă în Împărăția cerurilor. Acestea sunt doar câteva exemple ale corupției care sălășluiește în noi. Prin judecata și mustrarea lui Dumnezeu, aceste firi stricate, aceste viziuni și moduri eronate de a gândi și regulile de viață ale Satanei vor fi curățite și transformate, iar noi vom ajunge să ascultăm cu adevărat de Dumnezeu. În același timp, prin judecata și mustrarea lui Dumnezeu, vom ajunge și să recunoaștem că firea dreaptă a lui Dumnezeu este intolerantă la ofensa omului, vom afla ce fel de persoană Îi este pe plac lui Dumnezeu, ce fel de persoană disprețuiește Dumnezeu, vom ajunge să înțelegem intenția lui Dumnezeu de a mântui omul, vom avea venerație față de Dumnezeu, vom ști cum să căutăm adevărul și să ne îndeplinim corespunzător datoriile pentru a obține lauda lui Dumnezeu. Prin experimentarea și practicarea cuvintelor lui Dumnezeu, ajungem să înțelegem multe adevăruri. De exemplu, aflăm ce înseamnă să ai credință în Dumnezeu, ce înseamnă să obții cu adevărat mântuirea, ce înseamnă să asculți de Dumnezeu și să-L iubești și ce înseamnă să urmezi voia lui Dumnezeu și așa mai departe. Firile noastre stricate se vor schimba toate în proporții diferite, iar perspectivele asupra vieții și valorile noastre vor fi, de asemenea, transformate. Aceasta este lucrarea de judecată și de mustrare pe care Dumnezeu o îndeplinește asupra noastră și se poate spune, de asemenea, că este mântuirea dragostei lui Dumnezeu. Astfel, doar primind judecata înaintea tronului lui Hristos al zilelor de pe urmă – Dumnezeu Atotputernic – reușim să câștigăm adevărul, și doar atunci putem să ne eliberăm de păcat,

să fim curățiți și să obținem mântuirea deplină. Soră, poți să înțelegi această părtășie?”

Prin citirea cuvintelor lui Dumnezeu și prin părtășiile surorii, am ajuns să înțeleg lucrarea și voia lui Dumnezeu. Am dat din cap în semn de aprobare, simțindu-mă adânc mișcată, și am zis: „Slavă lui Dumnezeu! Prin ascultarea cuvântului lui Dumnezeu Atotputernic, am ajuns să înțeleg că, în zilele de pe urmă, Dumnezeu folosește adevărul cuvântului Său pentru a îndeplini lucrarea de judecare și curățire a omului. Căutările mele trecute au fost atât de vagi și nerealiste. Acum înțeleg că, doar prin acceptarea lucrării de judecată și mustrare din zilele de pe urmă a lui Dumnezeu, omul va putea să fie curățit de către Dumnezeu, să obțină mântuirea deplină și să pătrundă în Împărăția cerurilor. Dumnezeu Atotputernic e Domnul Isus reîntors! Sunt gata să accept lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, să accept judecata și mustrarea cuvintelor lui Dumnezeu, astfel încât firea mea stricată să se poată schimba într-o zi, cât de curând.” După ce m-a ascultat spunând asta, sora a zâmbit fericită și I-a adus neîncetat mulțumiri lui Dumnezeu.

Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic m-au eliberat de noțiunile pe care le nutream în mintea mea și mi-au arătat calea de a mă lepăda de firea mea stricată și a fi curățită. Am simțit că direcția și scopul meu în urmărirea mântuirii depline erau acum clare, iar spiritul meu era strălucitor, statornic și eliberat. Uitându-mă afară pe fereastră, am observat că cerul era deosebit de senin și însorit în ziua aceea. Am îngenuncheat la pământ și m-am rugat lui Dumnezeu: „O, Dumnezeule, Îți aduc mulțumire! Să fiu atât de norocoasă încât să întâmpin reîntoarcerea Ta și să fiu martoră la arătarea Ta în timpul vieții mele este o mare binecuvântare. Dar sunt oarbă și ignorantă, pentru că am crezut zvonurile care erau răspândite de pastori și prezbiteri, m-am agățat de noțiunile și închipuirile mele și aproape mi-am pierdut

mântuirea veșnică! O, Dumnezeule, sunt atât de ignorantă și amorțită! Sunt dornică să mă căiesc și prețuiesc această oportunitate extrem de rară de a obține mântuirea deplină. Sunt dornică, de asemenea, să aduc mai mulți frați și mai multe surori în prezența Ta, astfel încât și ei să obțină mântuirea Ta! Amin!”

31. Un fir de iarbă firav crescut între mărăcini

de Yixin, Singapore

În noiembrie 2016, prin intermediul Facebook, i-am cunoscut pe fratele Lin și pe surorile Zhang și Xiaoxiao din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Ei au inclus câteva dintre profețiile din Biblie în părtășiile lor, au purtat și au fost mărturie pentru lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Părtășia și mărturiile lor m-au făcut să înțeleg că Dumnezeu Atotputernic realizează lucrarea de judecată și de curățire a oamenilor prin cuvinte pe fundația lucrării de răscumpărare înfăptuite de Domnul Isus. Dumnezeu Atotputernic realizează această lucrare pentru a mântui pe deplin omenirea de sub stăpânirea Satanei și a ne descotorosi de firile noastre corupte, astfel încât să nu ne mai răzvrătim și ne împotrivim lui Dumnezeu, ci să devenim în schimb oameni care se supun cu adevărat Lui și Îl slăvesc. Din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, am ajuns să înțeleg că lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă va separa bobul de neghină, oile de capre și fecioarele înțelepte de cele nesăbuite, separând în cele din urmă pe fiecare după felul său, răsplătindu-i pe cei buni și pedepsindu-i pe cei răi. Mi-am dat seama că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors după care tânjisem și am acceptat cu bucurie lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă.

Într-o zi, sora Zhu de la vechea mea biserică m-a întrebat din senin cu ce fusesem ocupată în ultima vreme, așa că i-am spus că investigam lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Sora Zhu avea o mulțime de lucruri rele de spus despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și L-a blasfemiat de asemenea pe Dumnezeu Atotputernic. Ea m-a îndemnat să nu am nimic de-a face cu ei. I-am spus: „Comunic deja de ceva timp cu unii frați și unele surori de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și a fost

minunat să fac schimb de idei cu ei. Au un mod proaspăt și clar de a avea părtășie despre adevăruri și am înțeles multe adevăruri ascultându-i. M-a ajutat mult, mi-a fost de mare ajutor și în mod sigur ei nu sunt așa cum spui. În plus, cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic sunt foarte practice și au rezolvat multe probleme pe care n-am putut deloc să le pricep înainte. Cuvintele Lui ne pot susține viețile și ne-au arătat calea de a practica." Văzându-mi atitudinea de neclintit, sora Zhu a schimbat tactica și m-a întrebat dacă i-aș spune surorii Yun – care ne predica Evanghelia Domnului – despre investigația mea asupra lucrării lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. I-am zis: „Nu-i nevoie să-i spun încă. Sunt în continuare multe lucruri pe care nu le înțeleg, dar când voi termina de examinat și voi deveni absolut sigură, atunci le voi spune tuturor ce am descoperit." A fost de acord că ar trebui să am o imagine clară înainte de a-i spune ceva surorii Yun.

Prin urmare, am fost luată prin surprindere când, cinci zile mai târziu, șefa salonului unde lucram a venit la mine și mi-a spus: „Yixin, sora Yun mi-a cerut să mă rog pentru tine. De fapt, nu știu cum să mă rog, dar o să fac tot ce pot…" Auzind aceasta, mi-am dat imediat seama că sora Zhu îi spusese surorii Yun despre investigația mea asupra lucrării lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Am simțit că sora Zhu nu se purtase foarte cinstit și m-am supărat puțin pe ea. Am simțit că mă înșelase și mă trădase și am început să simt că nu mă puteam baza nici măcar pe frații și surorile mele întru Domnul. Tocmai când mă gândeam la asta, șefa mea, fără să mă consulte deloc, a atras atenția unei duzini dintre colegii din salon și le-a spus că nu sunt o bună creștină și că o luasem pe drumuri greșite. A spus apoi multe lucruri care se opuneau Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic și o condamnau. Toate acestea s-au întâmplat atât de rapid încât n-am știut cum să reacționez și m-am supărat foarte tare. Am zis o

rugăciune în gând: „Doamne, au aflat vestea că Te-ai întors, deci de ce nu sunt interesați cu toții să-Ți investigheze întoarcerea? De ce doar ascultă zvonurile online și spun toate aceste lucruri care Ți se împotrivesc și Te condamnă? Dumnezeu Atotputernic a exprimat atât de multe adevăruri, deci nu dovedește aceasta că El este întoarcerea Ta? De ce trebuie să se opună ei credinței mele în Dumnezeu Atotputernic? Aș putea fi eu cea care se înșală? Oh, Doamne, nu știu ce să fac. Te rog să mă conduci și să mă îndrumi…”

Mai târziu i-am spus fratelui Lin ce se întâmplase în acea zi și el a găsit un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic pentru mine: „**Satana devorează constant cunoaşterea pe care oamenii o au despre Mine în inimile lor şi este permanent cu dinţii ascuţiţi, colţii dezveliţi şi ghearele scoase, în ultimele chinuri ale luptei sale pe viaţă şi pe moarte. Doriţi să fiţi prinşi de strategiile sale înşelătoare din acest moment? Doriţi, în momentul în care ultima etapă a lucrării Mele se va termina să vă încheiaţi propria viaţă? Sigur nu Mă aşteptaţi tot pe Mine să ofer toleranţă încă o dată? Să căutaţi să Mă cunoaşteţi este cel mai important lucru, dar nu ar trebui nici să neglijaţi acordarea atenţiei practicii reale. Vă dezvălui aceste percepţii direct în cuvintele Mele, sperând că veţi putea să vă supuneţi îndrumării Mele**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvintele lui Dumnezeu către întregul univers”, Capitolul 6). Apoi fratele Lin a avut părtășie cu mine. „Putem vedea din cuvintele lui Dumnezeu că ceea ce ți s-a întâmplat a fost o luptă în lumea spirituală și te-ai confruntat cu ispita Satanei. În zilele de pe urmă, Dumnezeu S-a întrupat și Își rostește cuvintele pentru a mântui omenirea. Prin aceasta, ne îngăduie să înțelegem adevărul cuvintelor Sale, să cunoaștem lucrarea lui Dumnezeu, să cunoaștem firea Lui, să ne lepădăm cu totul de Satana și să ne întoarcem la Dumnezeu, să dobândim mântuirea și să fim câștigați de Dumnezeu.

Satana este mereu pe urmele lui Dumnezeu, încercând să întrerupă și să tulbure lucrarea lui Dumnezeu și folosind tot soiul de oameni pentru a crea zvonuri care să-L defăimeze și să-L condamne pe Dumnezeu Atotputernic – Hristos din zilele de pe urmă – și să ne împiedice să venim în fața lui Dumnezeu. Conducătorii religioși și ateii din poziții de putere sunt întruchiparea Satanei și, de fiecare dată când Dumnezeu Se întrupează pe pământ ca să-Și facă lucrarea, ei I se împotrivesc și Îl condamnă, încercând să-i tulbure și să-i împiedice pe oameni să-L urmeze. Când Domnul Isus Și-a făcut lucrarea, arhiereii, scribii și fariseii acelor vremuri s-au purtat ca niște slugi ale Satanei și au făcut tot posibilul să condamne și să se împotrivească lucrării Lui. Ei au răspândit zvonuri false și au purtat mărturii false pentru a-L calomnia și blasfemia pe Domnul Isus. De exemplu, au susținut în chip blasfemator că Domnul Isus exorciza demoni prin puterea lui Belzebut, au spus în mod calomniator că Domnul Isus îi incita pe cetățenii locali să nu-și plătească taxele Cezarului și au mituit unii soldați să poarte mărturii false, spunând că Domnul Isus nu înviase și că trupul Său fusese luat în secret de discipolii Lui. Când Dumnezeu S-a întrupat pentru a-Și săvârși noua lucrare în zilele de pe urmă, guvernul comunist chinez, care încearcă să transforme China într-o zonă atee, împreună cu mulți pastori și prezbiteri care doresc să-și protejeze mijloacele de trai și statutul, au început să răspândească nenumărate minciuni și mărturii false despre Dumnezeu Atotputernic și Biserica lui Dumnezeu Atotputernic pentru a-i înșela și speria pe oameni și pentru a-i împiedica să investigheze și să accepte lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Mulți oameni care nu înțeleg adevărul și sunt lipsiți de discernământ cred orbește aceste zvonuri și îi fac pe plac Satanei răspândind aceste neadevăruri, hărțuind oamenii și împiedicându-i să accepte adevărata cale. Astfel de oameni devin complicii Satanei și se transformă în oameni răi care se opun lui Dumnezeu. Trebuie

așadar să vedem limpede că guvernul comunist chinez ateu este inamicul lui Dumnezeu și că acei pastori și prezbiteri care îi împiedică pe alții să investigheze lucrarea lui Dumnezeu sunt fariseii vremurilor noastre. Trebuie să vedem că toate zvonurile de pe Internet fac parte din șiretlicul Satanei de a ne opri să ne întoarcem la Dumnezeu și să înțelegem clar că, dacă dorim să investigăm adevărata cale, atunci ar trebui să ascultăm doar cuvintele lui Dumnezeu și să nu credem în niciun caz zvonurile Satanei. Așa vom putea să stăm de partea lui Dumnezeu în timpul luptelor spirituale, să fim mărturie pentru Dumnezeu și să nu fim luați de Satana.”

Părtășia fratelui Lin m-a ajutat să înțeleg originile zvonurilor. Am înțeles acum că scopul Satanei când a răspândit zvonuri ca să mă tulbure și să mă obstrucționeze a fost să mă împiedice să obțin mântuirea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. După ce m-am gândit mai mult la asta, am realizat că acești oameni care mă atacau n-au citit niciodată cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, n-au investigat niciodată lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă și doar credeau orbește zvonurile, se împotriveau și Îl condamnau pe Dumnezeu Atotputernic. Mințile lor fuseseră tulburate complet de Satana, îi făceau pe plac Satanei și I se împotriveau lui Dumnezeu fără să știe măcar. O persoană înțeleaptă ar citi mai întâi cu toată seriozitatea cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și ar face o investigație amănunțită înainte de a trage o concluzie. Dar credința în Dumnezeu nu este ceva mărunt și mă temeam să nu apuc pe calea greșită, așa că aveam în continuare unele îngrijorări în inima mea. După ce am ajuns acasă de la lucru, m-am rugat Domnului cu lacrimi în ochi: „Oh, Doamne, sunt foarte pierdută și nedumerită, dar nu vreau doar să cred ce spun alții și să repet cuvânt cu cuvânt, ca un papagal. Vreau să mă port după voia Ta, așa că Te rog să mă ghidezi și să mă îndrumi.” Am adormit în acea noapte, dar câteva ore mai târziu aveam o senzație vagă că mă apasă ceva.

M-am străduit să-mi deschid ochii, dar n-am reușit. Dându-mi seama că nu are sens să mă lupt, am strigat în grabă: „Mântuiește-mă, Doamne Isuse!” Am strigat de două ori aceasta, dar nu s-a întâmplat nimic. Simțeam în continuare că mă apasă ceva. Nu aveam idee ce să fac și m-am speriat foarte tare. Dintr-odată, m-am gândit la Dumnezeu Atotputernic, așa că am strigat: „Dumnezeule Atotputernic! Dumnezeule Atotputernic!” și atunci m-am trezit. După ce m-am trezit, tot eram puțin zdruncinată și a durat ceva timp înainte să-mi adun complet gândurile. M-am întrebat de ce nu funcționase să strig numele Domnului Isus, dar când am strigat „Dumnezeule Atotputernic!” m-am trezit imediat. Atunci mi-am amintit o părtășie pe care mi-o spusese fratele Lin: „Dumnezeu ia alt nume în fiecare epocă și, după ce El începe o nouă lucrare, Duhul Sfânt Îi păstrează atunci numele pentru noua epocă. Prin urmare, pentru a dobândi lauda, grija și protecția lui Dumnezeu, credincioșii trebuie să se roage folosind numele Lui din epoca actuală. În această epocă, Domnul Isus S-a întors deja și folosește numele «Dumnezeu Atotputernic» pentru a încheia Epoca Harului și a începe Epoca Împărăției. În zilele de pe urmă, numele lui Dumnezeu este Dumnezeu Atotputernic, așadar trebuie să folosim acest nume în rugăciunile noastre, altfel Dumnezeu nu le va auzi.” Atunci mi-am dat seama că acel coșmar al meu nu fusese spontan, ci Dumnezeu îmi auzise rugăciunea și îmi oferise dovada că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors. Slavă lui Dumnezeu! După ce am realizat acest lucru, inima mi s-a umplut de putere și aveam acum credința de a înfrunta orice atac al șefei și colegilor mei.

În ziua următoare la serviciu, șefa mea a spus din nou în fața tuturor celor care lucrau acolo că o luasem pe căi greșite și a zis și multe lucruri care Îl blasfemiau pe Dumnezeu Atotputernic. Auzind-o spunând astfel de lucruri m-am supărat foarte tare, așa că am întrebat-o: „Credem cu toții în

Dumnezeu. De ce nu investighezi cuvintele și lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic și nu cauți voia lui Dumnezeu în loc să-L condamni și să-L blasfemiezi orbește? Astfel de lucruri arată că nu-L venerezi deloc pe Dumnezeu în inima ta!” După ce am spus toate acestea, am ieșit val-vârtej din salon. La scurt timp după, șefa mea a venit la mine și mi-a zis că n-ar fi trebuit să-mi pierd cumpătul față de ea. Am spus: „Nu am vrut să-mi pierd cumpătul, dar n-ar fi trebuit să spui acele lucruri. Lucrurile spuse de tine, care L-au blasfemiat, s-au opus și L-au condamnat pe Dumnezeu nu sunt lucruri pe care noi, credincioșii în Dumnezeu, ar trebui să le zicem vreodată deoarece Îl jignesc. Din perspectiva ta, poate părea că faci o faptă bună îndemnându-mă să mă răzgândesc. Dar sunt matură și mă gândesc rațional la lucruri. Întrebarea dacă Dumnezeu Atotputernic este sau nu Domnul Isus întors este ceva ce am cercetat și investigat. Nu este ceva în care am decis întâmplător să cred. Te rog să-mi respecți decizia și nu încerca să mă oprești sau să mă îngrădești să caut și să investighez lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă.” Șefa mea m-a întrebat atunci dacă văzusem vreunul dintre zvonurile de la televizor și de pe internet despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. I-am răspuns: „Lucrurile negative vin mereu de la Satana. Ceea ce citesc sunt cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și ceea ce urmăresc sunt filme, videoclipuri corale și muzicale produse de Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Nu urmăresc ce urmărești tu. Biserica lui Dumnezeu Atotputernic nu le permite membrilor ei să facă fapte rele, ceea ce este exact opusul celor spuse de tine. Dumnezeu Atotputernic ne cere să devenim oameni cinstiți și buni care posedă umanitate, conştiință și rațiune.” După ce a ascultat ce am avut de zis, șefa mea a rămas fără cuvinte și, neavând altă opțiune, a plecat.

După aceasta, șefa mea a început să se ia de mine și chiar să spună lucruri sarcastice la adresa mea. Știam că spune aceste lucruri în încercarea

de a mă forța să-mi abandonez credința în Dumnezeu Atotputernic. Într-o zi, mi-a spus dintr-odată: „Sora Yun dorește să vorbească cu tine când se întoarce din delegație.” Când am auzit asta, m-am simțit puțin supărată și agitată. Mă gândeam: „Sora Yun va încerca în mod sigur să mă împiedice să cred în Dumnezeu Atotputernic. Am devenit creștină după ce am auzit-o predicând și este un client foarte important în salonul nostru de înfrumusețare. Dacă o jignesc, șefa nu va fi bucuroasă și pe viitor voi avea și mai multe probleme să mă înțeleg cu ea.” Pe măsură ce se apropia ziua întoarcerii surorii Yun, deveneam tot mai agitată și speriată. Într-o după-amiază, stăteam în camera VIP și mă rugam lui Dumnezeu. Tocmai îmi terminasem rugăciunea când a sunat telefonul. Era șefa mea. „Sora Yun vine aici. Fă-i un tratament facial.” Nu-mi plăcea deloc ideea, dar nu aveam cum să refuz. Când m-am întors în camera de tratamente, am pus o înregistrare cu imnuri ca să calmez în prezența lui Dumnezeu. Ascultând imnul „Sunt hotărât să-L iubesc pe Dumnezeu”, am auzit aceste versuri: „**Fie ca Tu să-mi deschizi ochii spirituali și fie ca Duhul Tău să-mi miște inima. Fă astfel încât, atunci când vin înaintea Ta, să mă dezbar de tot ce e negativ, să încetez să fiu constrâns de vreo persoană, pricină sau lucru și să-mi dezvălui inima înaintea Ta cu totul, și fă astfel încât să-Ți ofer întreaga mea ființă. Oricum m-ai pune la încercare, eu sunt gata. Acum nu mă gândesc deloc la perspectivele mele și nici nu sunt sub amenințarea morții. Cu o inimă care Te iubește, doresc să caut calea vieții**” (Urmați Mielul și cântați cântări noi). Cuvintele lui Dumnezeu mi-au dat credință și am început treptat să mă simt mai calmă și mai stăpână pe mine. „Așa este”, mi-am zis. „N-ar trebui să fiu îngrădită de nicio persoană, chestiune sau obiect atunci când aleg adevărata cale. Întrucât sunt deja sigură că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors, ar trebui să-L urmez fără nicio fărâmă de îndoială sau ezitare. Modul în care mă vede și

mă tratează șefa mea sau cum se desfășoară relația mea cu sora Yun este în mâinile lui Dumnezeu. Ar trebui să scap de griji și să mă supun rânduielilor lui Dumnezeu.” Am mers așadar să înfrunt situația cu încredere.

Câteva minute mai târziu, sora Yun a ajuns. M-am rugat în liniște lui Dumnezeu: „Oh, Dumnezeule Atotputernic, mă tem că va spune ceva care Te blasfemiază, Ți se opune, Te condamnă sau Te atacă. Mă tem că va încerca să mă hărțuiască. Te rog să mă ajuți și să mă protejezi, Dumnezeule.” La început, sora Yun a vorbit doar despre delegația ei în Israel și despre succesul acesteia. În cele din urmă, a deschis totuși subiectul pe ocolite. „În ultimele zile sunt mulți Hristoși falși și profeți falși care încearcă să-i amăgească pe oameni”. Nu voiam să o aud spunând ceva ce L-ar blasfemia pe Dumnezeu Atotputernic, așa că am întrerupt-o spunând: „Da, Domnul ne-a dat această atenționare ca să ne putem păzi de acei Hristoși falși care-L imită pe Domnul Isus manifestând semne și miracole. Dar intenția Domnului a fost să ne facă să avem discernământ, nu să refuzăm să-i ascultăm pe toți cei care predică Evanghelia întoarcerii Domnului. Domnul Isus a spus: «**Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, iar ele Mă urmează**» (Ioan 10:27). Domnul ne va conduce pe calea cea bună, așa că n-ar trebui să ne îngrijorăm doar că vom fi înșelați de Hristoșii falși ai zilelor de pe urmă, ci ar trebui și să reținem că Domnul Se va întoarce în zilele de pe urmă. Atât timp cât Îl căutăm pe Domnul vom găsi manifestarea Lui, deoarece ne-a spus că oile lui Dumnezeu pot auzi glasul lui Dumnezeu.” Dar sora Yun nu a acordat deloc atenție celor spuse de mine și doar a repetat faptul că Hristoșii falși îi amăgesc pe oameni în zilele de pe urmă și că ar trebui să fiu mai atentă. Apoi a spus mai multe lucruri despre cât de rea este Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Am ignorat-o și, când a văzut că nu am de gând să răspund, a tăcut din gură.

După aceasta, șefa mea tot nu era bucuroasă de credința mea în Dumnezeu Atotputernic și a continuat să se ia de mine și să mă atace în fața colegilor mei. În această perioadă, frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic au fost mereu lângă mine să aibă părtășie și să-mi împărtășească cuvintele lui Dumnezeu, astfel încât să pot înțelege voia Lui. De asemenea, ei mi-au zis că Dumnezeu este sfânt și că, atunci când a creat omenirea, El ne-a înzestrat cu liber arbitru, libertatea de a alege. Au spus că Dumnezeu nu obligă niciodată pe nimeni să facă ceva, ci doar exprimă adevăruri care ne hrănesc și ne ajută să-I înțelegem voia și să deosebim binele de rău. De exemplu, Dumnezeu le-a spus lui Adam și Evei că pot mânca fructe din orice pom din Grădina Edenului, dar nu fructul din pomul cunoașterii binelui și al răului, deoarece ar muri cu siguranță dacă ar face aceasta! Esența lui Dumnezeu este bună și El îi dă omenirii libertatea de a alege; doar Satana este cel care îi controlează și forțează pe oameni, deoarece Satana este rău. Prin urmare, acceptarea lucrării lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă este decizia fiecărui individ și nimeni nu este forțat să o facă. Pe lângă faptul că mi-au spus aceste lucruri, frații și surorile au găsit și un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu: „**În fiecare stadiu al lucrării pe care Dumnezeu o face în interiorul oamenilor, la exterior pare că sunt interacțiuni între oameni, ca și cum s-ar fi născut din aranjamente sau intervenții umane. Dar, în spatele scenei, fiecare etapă a lucrării și tot ceea ce se întâmplă reprezintă un pariu făcut de Satana în fața lui Dumnezeu și cere oamenilor să rămână fermi în mărturia lor față de Dumnezeu. Luați ca exemplu pe Iov, când a fost judecat: în spatele scenei, Satana făcea un pariu cu Dumnezeu și ceea ce i s-a întâmplat lui Iov au fost faptele și intervenția oamenilor. În spatele fiecărui pas pe care Dumnezeu îl face în voi este pariul Satanei cu Dumnezeu – în spatele acestui tot este o luptă. […] Când Dumnezeu și**

Satana se luptă în regatul spiritual, cum ar trebui să-L mulțumești pe Dumnezeu și cum ar trebui să rămâi ferm în mărturia față de El? Ar trebui să știi că tot ceea ce ți se întâmplă este o mare încercare și timpul când Dumnezeu are nevoie de tine pentru a da mărturie" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Numai iubirea față de Dumnezeu este credința adevărată în Dumnezeu"). Părtășiile cu frații și surorile m-au ajutat să înțeleg puțin acest pasaj. Am înțeles acum că orice mi s-ar întâmpla era mereu îngăduit de Dumnezeu. Dumnezeu folosea aceste situații ca să mă testeze, să vadă dacă am credință adevărată în El și să mă determine să-mi dezvolt discernământul. Dumnezeu voia să văd limpede ceea ce vine de la El și ceea ce vine de la Satana și să învăț să mă bazez pe El și să-I caut îndrumarea în momentele de încercare, să mărturisesc ferm pentru Dumnezeu ca Iov și, astfel, să-l umilesc pe Satana.

Cu îndrumarea cuvintelor lui Dumnezeu și cu ajutorul fraților și al surorilor, am reușit să am o imagine mai clară a adevăratei căi, am devenit sigură că nu mergeam pe calea greșită urmându-L pe Dumnezeu Atotputernic, ci țineam în schimb pasul cu urmele Mielului. Frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic aveau părtășie cu mine despre adevăruri și voia lui Dumnezeu. Ei erau mărturie pentru lucrarea lui Dumnezeu de mântuire a omenirii și pentru tot ceea ce are El și ceea ce este. Nu au încercat niciodată să mă oblige să cred ceva, ci au încercat să mă ajute să discern între diferitele glasuri pentru a putea să iau nestingherită propriile decizii. Dar sora Yun și șefa mea credeau toate zvonurile online și spuneau mereu lucruri care I se împotriveau și Îl blasfemiau pe Dumnezeu ca să mă îngrădească, să mă forțeze și să mă împiedice să accept lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Când nu le-am acceptat punctul de vedere, au început să mă intimideze, să-și bată joc de mine și să mă atace verbal. Dar am văzut limpede că tot ce spuneau și făceau venea de la

Satana, pentru că intimidarea, obligarea și atacarea persoanelor sunt acțiuni ce pot proveni doar de la Satana. Slavă lui Dumnezeu! Puteam acum să văd dintr-o privire cine vine de la Dumnezeu și cine vine de la Satana și aveam acum discernământ cu privire la aceste tipuri de oameni. Simțeam acum lumina umplându-mi inima și că o mare greutate mi se luase de pe inimă Eram atât de recunoscătoare față de Dumnezeu pentru că Se întrupase în formă omenească în zilele de pe urmă și că exprimase atât de multe adevăruri încât, de fiecare dată când eram hărțuită, puteam să apelez la cuvintele lui Dumnezeu pentru a-I înțelege voia și a găsi calea de practicat. Mă simțeam atât de norocoasă că puteam crește, puțin câte puțin, sub proviziile cuvintelor lui Dumnezeu!

La început, credeam că toată povestea ajunsese la sfârșit, așa că m-am mirat când a început o nouă rundă de atacuri. Tocmai terminasem tratamentul cosmetic al unei cliente când a venit șefa mea și m-a dus în clădirea de alături. Când am ajuns la ușă, mi-a zis că sora Yun era acolo și mă aștepta. Am intrat și, când am văzut că sora Yun și pastorul Liu cu soția lui erau acolo, am început imediat să mă simt agitată și nu aveam habar ce aveau de gând să facă. Am spus repede o rugăciune în gând lui Dumnezeu: „Oh, Dumnezeule, au venit să vorbească din nou cu mine. Te rog să mă protejezi și să mă ajuți dându-mi înțelepciunea să le răspund.” După rugăciune, nu m-am mai simțit agitată și m-am întrebat: au venit să mă forțeze să-L abandonez pe Dumnezeu Atotputernic? Și, dacă refuzam, aveam să-mi pierd slujba? Dar, când mi-am amintit că totul este în mâinile lui Dumnezeu și că rânduielile lui Dumnezeu erau mereu potrivite, am luat decizia ca, fie și dacă îmi pierdeam slujba, nu-L voi abandona cu toate acestea pe Dumnezeu Atotputernic.

Pastorul m-a întrebat când începusem inițial să cred în Domnul, apoi a vorbit despre multe lucruri legate de credința în Domnul. După aceasta, m-a

întrebat: „Știi despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic? Încă mai ții legătura cu ei?” Apoi a spus multe lucruri care Îl blasfemiau pe Dumnezeu Atotputernic și făceau acuzații false împotriva Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. M-am enervat ascultându-l și am spus: „Cum se face că Biserica lui Dumnezeu Atotputernic pe care o descrieți nu se aseamănă deloc cu cea cu care sunt eu în contact și despre care chiar știu ceva? Am văzut cu toții lucrurile de pe Internet. Ce am văzut eu sunt cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și filmele și videoclipurile produse de Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, dar și mărturiile scrise ale experiențelor fraților și surorilor. De asemenea, am privit câteva din materialele negative de propagandă, dar tot ce am văzut au fost multe zvonuri goale, lipsite de fundament și minciuni. Ele nu pot produce nicio fărâmă de dovezi credibile ca să susțină măcar unul dintre aceste zvonuri. Ele fie inventează lucruri de la zero, fie iau un neadevăr existent și-l înfloresc, apoi îl răspândesc și mai mult. Toate acestea sunt minciuni ale Satanei, așa că nu le cred și nu am niciun interes față de ele. Cum se face că voi credeți doar zvonurile negative, dar nici măcar nu vă uitați vreodată la cuvintele lui Dumnezeu de pe site-ul web al Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic? Niciunul dintre voi nu a citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și nici nu investigați lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, ci o condamnați în schimb cum vreți. Este acesta un lucru corect de făcut?” Pastorul nu a răspuns direct întrebării mele, ci a zis: „Biserica lui Dumnezeu Atotputernic s-a extins foarte rapid și a mers activ la alte biserici ca să le fure membrii. Dacă insiști să crezi în Dumnezeu Atotputernic, atunci nu vom mai fi drăguți cu tine. Le vom spune tuturor fraților și surorilor din biserica noastră că acum crezi în Dumnezeu Atotputernic, așa că data viitoare când vii la congregația noastră, vor crede că ai venit să-i furi și te vor respinge.” Apoi a încercat să folosească unele mărturii false ca să mă sperie, dar nimic din ce a spus nu

m-a afectat. De fapt, m-am simțit și mai încurajată și am zis: „Ați văzut personal să se întâmple aceste lucruri despre care vorbiți? Sau ați făcut o investigație amănunțită și aveți dovezi solide? Ce dovadă aveți că membrii Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic au făcut toate acestea? Unde sunt dovezile? Doar luați zvonurile și mărturiile false răspândite de guvernul PCC și de comunitatea religioasă ca să-L condamnați pe Dumnezeu Atotputernic și să acuzați în mod fals Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Nu sunteți îngrijorat că veți fi condamnat de Domnul, așa cum au fost fariseii?”

Am continuat spunând: „Domnul Isus a prezis acest lucru despre întoarcerea Lui: «**Dar mai întâi trebuie să sufere multe şi să fie respins de această generaţie**» (Luca 17:25). Dar ce înseamnă asta? În prezent, întreaga comunitate religioasă și guvernul comunist ateu al Chinei fac tot posibilul să se împotrivească și să condamne lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Nu împlinește asta profeția Domnului? Nu sunt împotrivirea și condamnarea lui Dumnezeu Atotputernic din prezent de către comunitatea religioasă exact la fel ca împotrivirea și condamnarea Domnului Isus de către fariseii evrei cu mulți ani în urmă? Fariseii s-au împotrivit Domnului Isus și au negat că este Mesia cel prevestit, dar discipolii Domnului au reușit să-și dea seama că Domnul Isus era Mesia cel prevestit în profeții, astfel încât L-au urmat. Și, în prezent, ne găsim în exact aceeași situație. Pastorii și prezbiterii nu acceptă lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, I se împotrivesc și Îl condamnă pe Dumnezeu Atotputernic, dar oile cele bune de diferite confesiuni sunt capabile să recunoască glasul lui Dumnezeu în cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și să înțeleagă că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors. De ce se întâmplă asta? Domnul Isus a spus că oile lui Dumnezeu pot auzi glasul Lui și că întoarcerea lui Dumnezeu va separa oile

de capre. Cred în Domnul doar de puțin timp și nu înțeleg atât de bine Biblia, așa încât nu știu cum va separa Domnul oile de capre. Pastore Liu, ați fost la seminar și sunteți pastor de mulți ani deja. Poate sunteți atât de bun încât să-mi explicați?" Pastorul Liu m-a privit mânios pentru că în mod clar nu știa cum să-mi explice acest lucru. Tot ce a spus a fost: „Noi, credincioșii, dobândim viața veșnică deoarece am fost botezați." Așa că am zis: „Ce? Dobândirea vieții veșnice e atât de ușoară? Deci toți cei care au venit la biserica dumitale și au fost botezați vor intra în Împărăția cerurilor? E asta în acord cu ce a spus Domnul? Sunt cu toții oameni care se apropie de Domnul cu inimi sincere? Respectă cu toții voia Tatălui ceresc? Fiecare predică din biserică menționează oferirea de jertfe, dar Domnul nu a spus niciodată că oferirea jertfelor este același lucru cu a-L iubi pe Domnul. Deci ce este dragostea față de Domnul?" Pastorul Liu a răspuns: „Să citești mult Biblia și să te rogi mult înseamnă să-L iubești pe Domnul." Deși nu știam ce înseamnă să-L iubești cu adevărat pe Domnul, știam că era ridicol să spui că înseamnă să citești Biblia și să te rogi mult. Fariseii au citit mult Biblia și s-au rugat mult, dar se poate spune că L-au iubit pe Domnul? Dacă Îl iubeau pe Domnul, atunci de ce L-au blasfemiat, L-au condamnat și L-au răstignit pe cruce? Mi se părea că pastorul nu înțelege deloc ce înseamnă să-L iubești pe Domnul. Este foarte posibil ca pastorii să înțeleagă teorii teologice și cunoștințe biblice, dar asta nu înseamnă că înțeleg adevărurile! Dar n-am putut decât să mă învinovățesc pe mine pentru că n-am avut până atunci suficient discernământ și am avut o părere prea bună despre ei.

Când am realizat acest lucru, n-am mai văzut niciun folos să continui dezbaterea cu pastorul Liu, așa că n-am mai vorbit. Dar pastorul avea mai multe de spus. „Știi că se spune că Domnul S-a întors întrupat ca femeie ca să înfăptuiască lucrarea lui Dumnezeu?" Am răspuns: „Ce formă ia Domnul atunci când Se întoarce și Se întrupează ca să facă lucrarea este treaba lui

Dumnezeu. Noi suntem doar niște ființe mărunte și neînsemnate, create de Dumnezeu, deci cum putem crea reguli pentru lucrarea lui Dumnezeu? În Biblie scrie: «Sau cine a fost sfătuitorul Lui?» (Romani 11:34). Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic spun: «**Omul nu ar trebui să definească lucrarea lui Dumnezeu; mai mult, omul nu poate să definească lucrarea lui Dumnezeu. În ochii lui Dumnezeu, omul este mai neînsemnat decât o furnică, deci cum poate omul să înțeleagă lucrarea lui Dumnezeu?**» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Prefață”). Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor și înțelepciunea Lui depășește tot, prin urmare oricum Își face Dumnezeu lucrarea, nu are nevoie să ne ceară întâi părerea noastră, a oamenilor!” Văzând că nu aveau nici cel mai mic interes să caute și să investigheze lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, ci voiau doar să caute nod în papură, să prindă ocazia de a-L ataca și blasfemia pe Dumnezeu și de a mă împiedica să accept lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, am decis să nu continui conversația. În cele din urmă, i-am întrebat: „V-ați gândit vreodată cum îmi va afecta munca venirea voastră la salon astăzi?” Spre marea mea surpriză, pastorul m-a mințit pe față spunându-mi: „Șefa ta nu știe despre ce este această conversație.” Înainte aș fi fost foarte șocată că acest pastor – un om care predică, îi instruiește pe oameni și cunoaște atât de bine Biblia – ar putea spune o astfel de minciună sfruntată. Dar, după ce tocmai îi auzisem scornind minciuni care-L blasfemiau pe Dumnezeu, nu am fost deloc surprinsă. Acest comportament era cât se poate de normal pentru ei. Nu m-am putut abține să nu mă gândesc la cuvintele Domnului Isus: „**Voi sunteţi de la tatăl vostru, diavolul, şi vreţi să îndepliniţi dorinţele tatălui vostru! El de la început a fost ucigaş şi n-a stat în adevăr, pentru că în el nu este adevăr. Ori de câte ori spune o minciună, el vorbeşte din ale lui, pentru că este mincinos şi tatăl minciunii!**” (Ioan 8:44). În inima mea, i-am spus aceste

cuvinte lui Dumnezeu: „Slavă Ție, Dumnezeule! Ai îngăduit să mi se întâmple acest eveniment astăzi ca să pot vedea că nu ei înțeleg deloc adevărurile și că sunt niște mincinoși care împrăștie cu nerușinare neadevăruri și îi amăgesc pe oameni. Cu adevărat, sunt niște farisei ipocriți.” Nu mai aveam nimic altceva să le spun și voiam să plec imediat.

Văzând că nu aveam chef să continui conversația, sora Liu mi-a zis: „Yixin, ar trebui să te gândești la copiii și la părinții tăi.” I-am răspuns: „Se descurcă toți bine și suntem cu toții în regulă. Cred în Dumnezeu unic adevărat, Creatorul tuturor lucrurilor. Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors. Dumnezeu este Dumnezeul care îi iubește și mântuiește pe oameni și, cu binecuvântările și îndrumarea Lui, familia mea se va descurca din ce în ce mai bine.” Pastorul și sora Yun au vrut să se roage pentru mine, dar am refuzat. Pastorul Liu a încheiat cu un avertisment: „Dacă nu părăsești Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, atunci vei fi izgonită din biserica noastră!” M-am gândit: „Și cum este biserica în ultimele zile? Este asemenea templului atunci când Domnul Isus Și-a început inițial lucrarea: nimic altceva decât un cuib de tâlhari. Adunările nu oferă nicio susținere spirituală, deci ce am de pierdut?” Acceptasem deja lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, țineam pasul cu urmele Mielului și venisem înaintea tronului lui Dumnezeu. Primisem apa vie a vieții dată de Hristos și mă bucuram să fiu udată și păstorită față în față de Dumnezeu. Eram cea mai fericită femeie de pe pământ și Biserica lui Dumnezeu Atotputernic era acum adevărata mea casă.

Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic spun: „**Scopul tuturor lucrurilor care sunt orânduite în prezent este de a vă antrena astfel încât să vă puteți dezvolta în viață, să vă faceți spiritele dornice și aprige, să vă deschideți ochii spirituali ca să să recunoașteți ce lucruri vin de la Dumnezeu**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale

lui Hristos la început”, Capitolul 13). Îi sunt recunoscătoare lui Dumnezeu pentru că S-a îndurat de mine și a folosit hărțuirea de către forțele religioase ca să-mi îngăduie să-mi dezvolt discernământul. Am văzut cât de plini de minciuni sunt pastorii religioși, cum I se împotrivesc și condamnă lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și că nu au nicio fărâmă de venerație pentru Dumnezeu. Am văzut cum se agață congregațiile de căile lor păcătoase, cum urmează tendințele și modele din lumea materială, cum se păcălesc unii pe alții și cum nu se poartă deloc asemenea unor credincioși în Dumnezeu. Toate acestea m-au convins și mai mult că lucrarea Duhului Sfânt nu se mai află în comunitatea religioasă, că aceasta se afundă în întuneric și sub controlul Satanei. În același timp, am reușit să văd că frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic urmăresc adevărul și caută să-L cunoască pe Dumnezeu sub îndrumarea cuvintelor Sale și, atunci când se confruntă cu dificultăți, caută să utilizeze cuvintele lui Dumnezeu pentru a-și rezolva problemele. În sânul Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic, stăpânesc doar adevărul, cuvintele lui Dumnezeu și Duhul Sfânt. Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic trebuie înfăptuite și ceea ce este spus se va împlini. Nimeni nu poate sta în calea a ceea ce vrea Dumnezeu să săvârșească și acesta este un fapt de netăgăduit! Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic sunt fără nicio îndoială adevărul și Dumnezeu Atotputernic este manifestarea Domnului creației. Doresc să-L urmez pe Dumnezeu Atotputernic tot restul vieții mele!

32. Un progres

de Fangfang, China

Toți cei din familia mea credem în Domnul Isus și, cu toate că în biserica noastră eram doar o credincioasă de rând, tatăl meu era unul dintre colaboratorii bisericii. În februarie 2004, am acceptat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă și, curând după aceea, i-am predicat Evanghelia Împărăției celei mai mici surori ale mele. Inițial, plănuiam să fiu martoră pentru lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă în fața tatălui meu, după ce mă înzestram cu unele dintre cuvintele și adevărurile lui Dumnezeu. Dar, spre surprinderea mea, când tatăl meu a auzit că acceptasem lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, a înnebunit, încercând să-mi perturbe și să-mi împiedice credința.

Într-o seară, tatăl meu a venit pe la mine și mi-a spus furios: „Nu aș fi crezut niciodată că ai să ignori sfaturile mele și pe cele ale conducătorului bisericii noastre și ai să-ncepi să crezi în Fulgerul de la Răsărit! Ai face bine să te grăbești și să te duci acasă la conducător și să te pocăiești și să-L rogi pe Domnul să îți ierte păcatele!” I-am răspuns: „Tată, am citit mult din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și chiar cred că sunt glasul lui Dumnezeu. Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors, iar eu sunt sigură de credința mea. Epoca Harului s-a terminat deja și acum suntem în Epoca Împărăției. Dumnezeu a venit să facă o lucrare nouă și să ne ducă la ospățul nunții Mielului. Nu se spune «**Ei Îl urmează pe Miel oriunde merge**» (Apocalipsa 14:4) în Biblie? Crezând în Dumnezeu Atotputernic, urmez pașii Mielului…” Dar, indiferent ce spuneam, pe tatăl meu nu l-a interesat să audă nimic și a insistat să mă ducă să-l văd pe conducătorul bisericii noastre. Soțul meu i s-a alăturat și el pentru a face presiuni asupra mea. Privirea de pe chipul tatălui meu mi-a spus că era pe deplin hotărât să mă

readucă în fosta mea biserică. Mi-am dat seama că emoțiile erau intense și mă supuneau unei presiuni incredibile, iar eu nu mă puteam abține să nu mă simt un pic agitată. Așa că m-am rugat în tăcere lui Dumnezeu și I-am cerut protecție și îndrumare. Bineînțeles, fără să mă lase să mai spun un cuvânt, tatăl meu l-a pus pe soțul meu să ne ducă pe toți cu mașina la locul de întrunire al vechii mele biserici. Când am intrat în încăpere și am văzut 60 sau 70 de oameni care așteptau acolo – inclusiv pe sora mea cea mai mică, adusă de soacra ei – mi-am dat seama că toată această întâlnire fusese pregătită dinainte și că urmau să se ralieze împotriva noastră. Toți cei din cameră se uitau ciudat la sora mea și la mine, iar câțiva dintre ei ne arătau cu degetul și își șopteau unii altora. Conducătorul nostru de rang superior s-a grăbit spre noi și a început imediat să ne îndemne să nu mai credem în Dumnezeu Atotputernic. Apoi, a început să condamne și să hulească fără nicio reținere lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. A spus chiar și o mulțime de minciuni, cum ar fi: „Oamenii care se alătură Fulgerului de la Răsărit nu pot să plece niciodată și, dacă scapă, li se taie nasul și li se scot ochii…” Rostind aceste neadevăruri și stârnind pe cei din congregație, conducătorul i-a înfuriat și agitat și mai mult pe tatăl meu și pe soacra surorii mele, iar ei ne-au pus să închidem ochii și l-au rugat să spună o rugăciune pentru noi. Deși mă dezgusta ceea ce făceau și nu am spus nimic atunci când conducătorul se ruga pentru noi, minciunile spuse de el mă impresionaseră deja profund.

Ajungând acasă, încă mai auzeam minciunile acelea groaznice răsunându-mi în urechi și tulburându-mi liniștea sufletească. Nu puteam nici măcar să mă concentrez la cuvintele lui Dumnezeu. M-am gândit la faptul că trecuse ceva vreme de când luasem legătura cu sora Zhang din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și că era mereu decentă și onestă atât în discursul, cât și în comportamentul ei. De asemenea, sora Zhang arăta multă

dragoste în modul în care avea părtășie cu noi și nu era deloc așa cum descrisese conducătorul bisericii. Însă cel mai important lucru era că spusele lui Dumnezeu Atotputernic erau adevărul și erau pline de autoritate și putere. Nicio ființă omenească nu putea exprima astfel de cuvinte, iar eu credeam că trebuie să fie cuvântările lui Dumnezeu. Așadar, de ce Biserica lui Dumnezeu Atotputernic era înconjurată de atât de multe zvonuri înfricoșătoare? Așa se face că m-am foit și m-am întors în pat toată noaptea, fără să pot să dorm în timp ce gândurile mele se transformau într-una din pozitive în negative și iar în pozitive. A doua zi, m-am simțit somnoroasă și apatică – tulburată într-un mod greu de exprimat – și nu am avut chef să fac nimic. Sora mea cea mai mică a venit pe la mine și, în curând, mi-a fost clar că nu reușise să se apere în fața ralierii dintre lider și soacra ei. Nu mai îndrăznea să creadă în Dumnezeu Atotputernic și acum mă îndemna să renunț și eu la credința mea în El. I-am spus cu neliniște: „Surioară, știu că ești îngrijorată și, la rândul meu, și eu sunt foarte confuză și supărată, ca și tine. Dar am cugetat mult la această problemă și m-am și rugat Domnului pentru îndrumare așa că, indiferent ce spun liderul și ceilalți, există un lucru de care putem fi sigure, și acela e că o ființă omenească nu ar fi putut niciodată rosti cuvintele din Dumnezeu Atotputernic. Sunt sigură că aceste cuvinte sunt glasul lui Dumnezeu. Am citit Cartea deschisă de Miel de multe ori, iar această carte dezvăluie misterele planului de gestionare (planului mântuirii) de șase mii de ani al lui Dumnezeu. Citind cartea, am învățat că lucrarea lui Dumnezeu de mântuire a omenirii are trei etape și că lucrarea de judecată săvârșită prin cuvinte din zilele de pe urmă este lucrarea care îl va mântui pe om odată pentru totdeauna. Doar lucrarea de judecată ne poate permite să ne descotorosim cu adevărat de cătușele naturii noastre păcătoase și să dobândim purificarea, astfel încât să putem fi înălțați în Împărăția cerurilor. Conținutul cărții este în totalitate conform profețiilor

Domnului din Biblie și cuprinde adevăruri care nu se regăsesc în Biblie. Doar Dumnezeu putea să știe aceste adevăruri și taine. Deci de aceea sunt atât de sigură că spusele lui Dumnezeu Atotputernic sunt glasul lui Dumnezeu și că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus cel reîntors, după care am tânjit atât de multă vreme! Surioară, credința noastră nu este greșită. Orice ai face, nu renunța la adevărata cale atât de ușor!” După ce sora mea cea mai mică a plecat, m-am simțit foarte tristă și m-am gândit: „Dumnezeu Atotputernic este, evident, Domnul Isus cel reîntors. Este pur și simplu atât de adevărat și corect. Așadar, de ce liderul bisericii și familia noastră nu ne permit să credem în El?” Tocmai când mă gândeam la aceasta, a sunat telefonul mobil al soțului meu. Era tatăl meu, care voia să mă duc imediat la el acasă. Știam sigur că tatăl meu avea să mă necăjească din nou, așa că am spus că nu vreau să mă duc, dar soțul meu m-a apucat și m-a târât la mașină. Când am ajuns la casa tatălui meu, am văzut că sora mea cea mai mică și soacra ei erau deja acolo. Văzându-mă, chipul tatălui meu s-a înăsprit și mi-a spus: „Seara trecută, conducătorul bisericii s-a rugat înaintea Domnului Isus pentru ispășirea păcatelor voastre. Dar niciuna dintre voi nu și-a mărturisit încă păcatele și s-a pocăit. V-am chemat astăzi aici pe amândouă ca să puteți spune o rugăciune de pocăință deplină înaintea Domnului și să nu mai credeți niciodată în Dumnezeu Atotputernic…” Când am auzit toate acestea, m-am simțit sătulă până peste cap. M-am gândit: „Acceptând lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, urmez pașii Mielului și întâmpin întoarcerea Domnului. Unde este păcatul în asta? Nu am de gând să spun minciuni și să vorbesc prostii cu bună știință.” Văzând că nu intenționam să spun o rugăciune de pocăință, părinții mei și soacra surorii mele au început să se ralieze împotriva mea. Au început să-L ponegrească și să-L hulească pe Dumnezeu Atotputernic și să repete acele minciuni groaznice pentru a mă forța să

mărturisesc și să mă pocăiesc. Faptul că toate acele minciuni îmi zburau prin minte și că ai mei se raliau constant împotriva mea m-a făcut să simt că-mi pierd suflarea și am început să mă simt amețită și slăbită. M-am gândit: „Dacă ei continuă să mă preseze în fiecare zi, nu voi putea să iau legătura cu frații și surorile și nici nu voi putea citi cum se cuvine cuvintele lui Dumnezeu. Nu cred că voi putea să o iau pe această cale aparte a credinței în Dumnezeu…” În acel moment, părinții mei și soacra m-au apucat și ne-au forțat pe mine și pe sora mea să închidem ochii și să ne pocăim. Văzând cât de agresiv se comportau, m-am supărat extrem de tare și nu m-am putut abține să nu lăcrimez. Plângând, m-am rugat Domnului: „O, Isuse Doamne, știu că Te-ai întors ca Dumnezeu Atotputernic, dar acum nu am curajul să cred în Tine. Te implor să mă ierți și să mă absolvi de păcate.” Ajungând la această parte din rugăciunea mea, am plâns atât de mult încât nu am putut continua și, astfel, mi-am sfârșit rugăciunea. După aceea, m-am simțit brusc foarte nehotărâtă, tot curajul mi-a dispărut și nu am putut să simt deloc prezența lui Dumnezeu. M-am simțit foarte neliniștită și i-am spus celei mai mici surori ale mele: „Înainte de rugăciunea de pocăință, simțeam că mai am ceva putere, dar, după ce am spus-o, m-am simțit complet istovită, de parcă Duhul Sfânt m-a părăsit. De fapt, a crede în Dumnezeu Atotputernic înseamnă să-L urmezi pe Domnul și, spunând acea rugăciune de pocăință, noi L-am trădat pe Domnul.”

Lupta din inima mea a continuat după ce am ajuns acasă. Citisem atât de multe dintre cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și recunoscusem că sunt cuvântările lui Dumnezeu. Știam că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus cel reîntors și că a nu-L accepta ar însemna să-L trădez pe Dumnezeu, ceea ce nu numai că m-ar face să nu reușesc să obțin mântuirea, ci și să fiu condamnată de Dumnezeu. Dar, dacă aș fi insistat să cred în Dumnezeu Atotputernic, atunci conducătorul bisericii și tatăl meu ar fi

continuat cu siguranță să mă hărțuiască, iar eu nu aș mai fi avut niciodată o zi liniștită. Chiar simțeam că nu am curajul să perseverez în credința mea. Mintea îmi era agitată, mă confruntam cu dificultăți din toate părțile și habar nu aveam ce să fac. Capul îmi țiuia și simțeam că mă apropii de o criză nervoasă. Voiam ca sora Zhang să vină pentru a putea să-i returnez cartea cuvintelor lui Dumnezeu și, procedând astfel, aș fi putut să scap de această viață plină de durere.

Câteva zile mai târziu, sora Zhang a venit la magazin ca să-mi acorde sprijinul ei. Eram extrem de agitată întrucât îmi făceam griji că soțul meu o va vedea și îi va spune tatălui meu. Și așa, cu sufletul la gură, i-am povestit tot ce se întâmplase în ultimele zile. Apoi, am scos în grabă cartea cuvintelor lui Dumnezeu pe care o ascunsesem sub niște cutii cu mărfuri și i-am dat-o. I-am spus: „Soră, părinții mei și soțul mă hărțuiesc, iar liderii și frații și surorile din vechea mea biserică mă stingheresc atât de mult încât mă simt complet sleită din cauza neliniștii. Nu mai suport, așa că te rog să iei cartea asta cu tine.” Sora Zhang s-a uitat la mine și mi-a spus cu mare sinceritate: „Soră, noi am acceptat noua lucrare a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și, deci, perturbarea și presiunea din partea liderilor religioși și a familiei sunt, de fapt, o bătălie purtată în tărâmul spiritual! Domnul Isus a spus: «**Să nu credeţi că am venit să aduc pacea pe pământ; n-am venit să aduc pacea, ci sabia**» (Matei 10:34). «**Aşa încât duşmanii unui om vor fi chiar cei din familia lui**» (Matei 10:36). Din cuvintele Domnului, putem vedea că venirea lui Dumnezeu pe pământ pentru a face lucrarea de mântuire va duce, inevitabil, la o luptă pe tărâmul spiritual. Asta se întâmplă deoarece oamenii care cred cu adevărat în Dumnezeu și care iubesc adevărul Îl vor urma pe Dumnezeu atunci când Îi vor auzi cuvântările. Lucrul acesta va stârni inevitabil dușmănia tuturor celor care s-au săturat de adevăr, care urăsc adevărul și care se împotrivesc lui

Dumnezeu. Prin urmare, cele două tabere – cea pozitivă, care Îi aparține lui Dumnezeu, și cea negativă, care îi aparține Satanei – vor fi dezvăluite și fiecare om va fi separat după felul lui. Acestea sunt atotputernicia și înțelepciunea lui Dumnezeu! În trecut, când Domnul Isus a început să-Și facă lucrarea, mulți dintre evreii de rând care au auzit cuvântările Domnului Isus și au fost martorii marii Sale puteri au ajuns să creadă că Domnul Isus era Mesia care fusese prevestit și, astfel, L-au urmat. Însă toți preoții cei mai de seamă, cărturarii și fariseii evrei, care i-au văzut pe oamenii de rând abandonându-i și urmându-L pe Domnul Isus, au început să inventeze și să răspândească o mulțime de zvonuri pentru a-i înșela pe oamenii obișnuiți. Au spus că Domnul Isus Se baza pe Belzebut, regele demonilor, pentru a-i alunga pe demoni, și că El era lacom și-I plăcea să bea vin. Iar când Domnul Isus a înviat, i-au mituit pe soldații romani cu argint ca să inventeze și să răspândească zvonul că trupul Domnului Isus fusese furat de discipolii Săi. Acestea au fost câteva dintre modalitățile prin care au încercat să-i împiedice pe oameni să accepte mântuirea Domnului Isus. Și ce li s-a întâmplat până la urmă tuturor evreilor care au crezut ce spuneau liderii lor religioși și nu au îndrăznit să-L urmeze pe Domnul Isus? Nu numai că au pierdut mântuirea Domnului, ci au fost și pedepsiți și blestemați de Dumnezeu: Israelul a fost înrobit aproape 2.000 de ani, iar evreii au plecat în exil în toată lumea, unde mulți dintre ei au fost persecutați și uciși. Aceasta a fost consecința teribilă a faptului că L-au răstignit pe Domnul și că au ofensat grav firea lui Dumnezeu. Astăzi, Dumnezeu S-a întrupat din nou pentru a-Și face lucrarea, iar istoria se repetă acum. Liderii religioși de astăzi sunt la fel ca fariseii din vechime: văd clar realitatea faptului că Dumnezeu vine Să-și înfăptuiască lucrarea, exprimând adevăruri și mântuind oamenii, dar, pentru că nu iubesc adevărul, neagă și condamnă lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă.

Ca să-și apere funcțiile și să-și păstreze mijloacele de trai, ei născocesc zvonuri pentru a se împotrivi lui Dumnezeu și a-L condamna și folosesc aceste zvonuri pentru a-i înșela și controla pe oameni. Ba chiar se folosesc de unii oameni neștiutori și-i incită să-i preseze pe credincioșii care au acceptat adevărata cale și încearcă frenetic să-i tulbure și să-i împiedice pe oameni să se îndrepte către Dumnezeu Atotputernic, distrugând astfel ultima șansă a omenirii de a obține mântuirea. Soră, trebuie să putem vedea clar că aceasta este o luptă spirituală și să înțelegem uneltirile viclene ale Satanei." După ce am ascultat părtășia surorii Zhang, totul a devenit dintr-odată clar: din timpuri străvechi, adevărata cale a fost întotdeauna persecutată, iar eu chiar mă aflam într-o luptă spirituală continuă! Liderii vechii mele biserici născoceau zvonuri și condamnau lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, iar pe mine mă persecutau și mă hărțuiau necontenit ca să mă împiedice să cred în Dumnezeu Atotputernic, totul pentru că urau adevărul și erau vrăjmași ai lui Dumnezeu. Părtășia surorii m-a ajutat să înțeleg de ce mi se întâmplau acele lucruri, dar tot mă simțeam foarte slabă și prea temătoare să păstrez cartea cuvintelor lui Dumnezeu. Știam că tatăl meu și ceilalți vor veni la mine acasă și vor face din țânțar armăsar dacă o păstrez și-mi vor afecta viața de familie, așa că ezitam să păstrez cartea. Văzând că eram prinsă între ciocan și nicovală, sora Zhang mi-a dat un număr de telefon și mi-a spus: „Soră, ce zici de asta – am să iau acasă cartea cuvintelor lui Dumnezeu și am să o păstrez în siguranță pentru tine. Ori de câte ori ai să ai chef să o citești, sună-mă și-am să ți-o aduc imediat." Am fost de acord și am condus-o pe sora Zhang până la ușă. Chiar în acel moment, soțul meu a venit alergând și, arătând cu degetul spre sora Zhang, a strigat: „Ia cartea și pleacă imediat. Și să nu te mai întorci, altfel am să-ți spun vreo două!" Când am privit-o pe sora Zhang îndepărtându-se, m-am simțit foarte supărată și abătută într-un mod greu de descris.

La început am crezut că, dacă îi restitui surorii Zhang cartea cuvintelor lui Dumnezeu, tatăl meu va înceta să mă mai hărțuiască și că-mi voi relua viața liniștită pe care o avusesem înainte. De fapt, lucrurile s-au dovedit a fi exact pe dos: nu numai că nu simțeam liniște în inima mea, ci simțeam în schimb un gol inexplicabil. Eram lipsită de vlagă în orice făceam, iar cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și imnurile cuvintelor lui Dumnezeu continuau să-și facă loc în gândurile mele în orice moment al zilei și al nopții. Știam că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus cel reîntors și că acele cuvinte exprimate de Dumnezeu Atotputernic sunt adevărul; totuși, lucrurile pe care mi le-a spus liderul bisericii și scenele cu tatăl meu și ceilalți care mă hărțuiau și mă atacau îmi străfulgerau și ele prin minte. Sufeream foarte mult și mă simțeam de parcă aș fi căzut într-o prăpastie adâncă din care nu puteam să ies. Nu puteam să mănânc sau să dorm bine și eram atât de stresată ca și când capul meu ar fi fost pe punctul de a exploda. În toiul acestei dureri, am îngenuncheat și L-am rugat fierbinte pe Dumnezeu: „O, Dumnezeule, singurul Dumnezeu adevărat care a creat cerurile, pământul și toate lucrurile vii! Sufăr foarte mult și mă simt foarte pierdută acum. Știu că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus cel reîntors, dar statura mea este atât de mică și, ori de câte ori mă gândesc la hărțuirea și la atacurile tatălui meu asupra mea, îmi este prea frică să Te urmez. O, Dumnezeule, sunt blocată la o răscruce de drumuri, incapabilă să iau o decizie. Nu știu ce să fac, așa că Te rog să mă îndrumi și să mă conduci…” În timpul rugăciunii, fără să-mi dau seama, am început brusc să mă gândesc la aceste cuvinte ale lui Dumnezeu Atotputernic: „**Nu ar trebui să îți fie frică de una și de alta; indiferent cu cât de multe dificultăți și pericole ai putea să te confrunți, ești în stare să rămâi neclintit înaintea Mea, fără să te împiedice nimic, pentru ca voia Mea să poată fi nestingherit îndeplinită. […] Nu te teme; cu sprijinul Meu, cine ți-ar**

putea bloca vreodată drumul? Ține minte asta! Nu uita!” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Capitolul 10). Cuvintele lui Dumnezeu mi-au dat o explozie de putere care a fost suficientă pentru a-mi îmbărbăta inima timorată. „Da!”, m-am gândit. „Cu Dumnezeu ca sprijin al meu, de ce să-mi fie frică? Întrucât am stabilit deja că aceasta este adevărata cale, atunci nu trebuie să fiu restricționată de nicio persoană, de niciun eveniment sau lucru. Trebuie să răzbat prin forțele întunericului și să-L urmez pe Dumnezeu cu o hotărâre de neclintit. În calitate de credincioasă în Dumnezeu, dacă nici măcar nu sunt în stare să-mi recunosc credința când mă confrunt cu forțele ostile ale Satanei, atunci ce fel de credincioasă sunt? Nu mă predau pur și simplu Satanei și-L trădez pe Dumnezeu?” Mi-am amintit apoi cum, în timpul părtășiei sale, sora Zhang îmi spusese că hărțuirea din partea familiei mele și a conducătorului bisericii făcea în întregime parte dintr-o luptă spirituală și că, dacă aș alege să fiu de partea lor, atunci aș cădea taman în capcana vicleană a Satanei. Asta ar însemna că mi-aș pierde pe deplin orice șansă de a fi mântuită și de a intra în Împărăția cerurilor. M-am gândit apoi la suferința spirituală prin care trecusem de când sora Zhang luase înapoi cartea cuvintelor lui Dumnezeu. Simțeam că nu pot să nu-L am pe Dumnezeu în viața mea și că a-L părăsi pe Dumnezeu era chiar mai dureros decât a fi abandonată de familia și de fosta mea biserică. Așa că am luat telefonul și am sunat-o pe sora Zhang și am stabilit un loc în care să ne întâlnim ca să pot să recuperez cartea cuvintelor lui Dumnezeu.

După aceea, ori de câte ori soțul meu nu era acasă, profitam de ocazie ca să lecturez cu aviditate cuvintele lui Dumnezeu și să cânt imnuri. Cu cât citeam mai mult cuvintele, cu atât mai mult îmi plăceau și, cu cât mai mult cântam imnuri, cu atât mă simțeam mai relaxată și mai liniștită. Mi-am recăpătat credința de la început și toată durerea și toate necazurile mele au

dispărut ca negura dimineții. Am simțit înlăuntrul meu că spusele lui Dumnezeu pot să-mi sprijine viața și că puteam să mă descurc fără orice altceva, dar nu fără Dumnezeu. După trei luni, sora Zhang m-a dus la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic pentru a participa la întruniri.

Pe neașteptate, soțul meu a aflat că participam la întruniri în Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și i-a spus tatălui meu. Într-o seară, eram la etaj când, brusc, am auzit o mare agitație în curte. Am tras perdelele și am simțit fiori reci când i-am văzut pe tatăl meu și pe patru sau cinci dintre colegii săi din biserică venind grăbiți și părând gata să facă scandal. Inima a început să-mi bată cu putere, iar eu am îngenuncheat rapid și L-am strigat pe Dumnezeu: „O, Dumnezeule Atotputernic, tatăl meu i-a adus pe indivizii aceia de la biserică să mă hărțuiască din nou, iar mie îmi este foarte frică. O, Dumnezeule, știi că statura mea este mică, așa că Te rog să-mi dai credință și curaj…” M-am gândit deodată la aceste cuvinte ale lui Dumnezeu: „**Trebuie să ai curajul Meu în tine și trebuie să ai principii când te confrunți cu rudele care nu cred. Dar, de dragul Meu, nu trebuie să cedezi în fața niciunei forțe întunecate. Bizuie-te pe înțelepciunea Mea pentru a merge pe calea perfectă; nu permite niciuneia dintre conspirațiile Satanei să preia controlul. Depune toate eforturile pentru a-ți pune inima înaintea Mea, iar Eu te voi alina și îți voi aduce pace și fericire**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Capitolul 10). Cuvintele lui Dumnezeu mi-au dat credință și putere, iar eu nu m-am mai simțit șovăielnică și temătoare. M-am gândit: „Oricât de mult mă hărțuiesc, n-am de gând să cad din nou în capcana Satanei și să fiu înșelată de ei. Am fost creată de Dumnezeu. Să ai credință în Dumnezeu și să-L urmezi pe Dumnezeu sunt legi nestrămutate atât ale cerului, cât și ale pământului, și nimeni nu are dreptul să intervină, nici măcar oamenii cei mai apropiați mie.” Prin urmare, am reușit să cobor

și să-i salut cu calm pe tatăl meu și pe colegii săi. Imediat ce m-au văzut, toți au început să vorbească în același timp. O femeie care-i însoțea a afișat o „grijă iubitoare” când a spus: „Fangfang, ești o persoană atât de inteligentă, deci cum de nu poți să înțelegi cum ne simțim? Cu toții ne gândim la binele tău. Nu fi atât de încăpățânată. Vino înaintea Domnului și pocăiește-te, bine?” Foarte calmă, i-am răspuns: „Soră, niciunul dintre voi nu a ascultat predicile Fulgerului de la Răsărit și nici nu a citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Vă îndemn pe toți să-l cercetați cum se cuvine și să nu-L condamnați pe Dumnezeu Atotputernic și să vă împotriviți Lui orbește. Tot ce trebuie să faceți este să citiți cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și atunci veți ști dacă Dumnezeu Atotputernic este sau nu Domnul Isus cel reîntors.” Ea a răspuns: „Nu îndrăznim să citim acea carte întrucât conținutul are, într-adevăr, prea multă putere de a-i atrage pe oameni. Este atât de ușor să te lași absorbită de ea.” Am spus: „Tocmai din cauză că Dumnezeu Atotputernic exprimă numai adevăruri și, întrucât cuvintele Lui sunt glasul lui Dumnezeu, ele au puterea de a-i supune pe oameni. Doar cuvintele lui Dumnezeu au acest tip de autoritate și putere. Motivul pentru care oamenii sunt atrași de cuvintele lui Dumnezeu atunci când le citesc este că, lecturându-le, pot să înțeleagă adevăruri și să câștige sprijinul vieții. Cine ar părăsi izvorul apei vii a vieții după ce l-a găsit?” Auzind asta, n-au avut ce replică să-mi dea, ci doar au spus o mulțime de lucruri care-L huleau pe Dumnezeu Atotputernic și au încercat să mă sperie zicând că voi fi judecată în iad dacă nu mă pocăiesc. Pe un ton rece, am spus: „Ați calomniat Biserica lui Dumnezeu Atotputernic spunând că «Oamenii care se alătură Fulgerului de la Răsărit nu pot să plece niciodată și, dacă scapă, li se taie nasul și li se scot ochii.» Nu există nici cea mai mică dovadă concretă pentru o astfel de afirmație. Toate sunt numai zvonuri și calomnii răuvoitoare! Găsiți-mi o persoană căreia i s-a tăiat nasul sau

căreia i s-au scos ochii. Dacă nu puteți să faceți rost de dovezi reale, atunci sunteți o adunătură de mincinoși care vor doar să-i înșele pe oameni. Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu Atotputernic s-a răspândit deja în toată China și toți au auzit de ea. Acum există cel puțin câteva milioane de creștini în Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Desigur, atunci când se predică Evanghelia, există întotdeauna unii oameni care urăsc adevărul și care nu îl acceptă. Dar ai văzut vreodată vreun om căruia să i se fi tăiat nasul sau să i se fi scos ochii? Dacă ar fi existat chiar și unul singur, mass-media ar fi raportat imediat cazul și ar fi devenit o senzație națională. Voi ne-ați hărțuit intenționat pe mine și pe sora mea până când am renunțat la credința noastră. Dar părem să fim bine, nu-i așa? Spuneți minciuni ca să-i înșelați pe oameni. Crezând în Dumnezeu Atotputernic, urmez pașii lui Dumnezeu și aleg adevărata cale. Nu am greșit cu nimic, așa că nu am de ce să mă pocăiesc. Credința mea în Dumnezeu Atotputernic nu va șovăi niciodată, deci dacă voi nu vreți să credeți, este în regulă, dar cel puțin nu încercați să mă împiedicați să cred. În ceea ce privește sfârșitul meu, nicio ființă omenească nu are ultimul cuvânt, deoarece soarta fiecărei persoane este în mâinile lui Dumnezeu. Oamenii vor avea o destinație finală bună numai dacă țin pasul cu lucrarea lui Dumnezeu și dacă acceptă lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Așa că nu veniți să mă hărțuiți din nou.” De îndată ce am rostit cuvintele, tatăl meu s-a ridicat repede și brusc și, pe un ton agresiv, a rostit această amenințare: „Dacă tu continui să crezi în Dumnezeu Atotputernic, atunci nu ești fiica mea!”

Auzind amenințarea tatălui meu de a pune capăt relației noastre, m-am simțit destul de supărată și m-am gândit: „Adevărurile exprimate de Dumnezeu Atotputernic sunt, într-adevăr, ceea ce le spune Duhul bisericilor. Așadar, de ce nu le asculți ci, în schimb, pleci urechea la zvonurile și minciunile răspândite de conducătorii bisericii? Cum de poți să

fii ca ei și să mă urăști întrucât cred în Dumnezeu Atotputernic și chiar să fii dispus să pui capăt relației noastre?” Cu cât mă gândeam mai mult la asta, cu atât mai mult mă întristam, dar, apoi, m-am gândit brusc la un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu: „**Dumnezeu a creat această lume și a adus în ea omul, o ființă căreia El i-a dăruit viață. La rândul său, omul a ajuns să aibă părinți și rude și nu a mai fost singur. Încă de când omul a zărit prima oară această lume materială, a fost menit să existe sub orânduirea lui Dumnezeu. Suflarea vieții de la Dumnezeu este cea care susține fiecare ființă vie pe parcursul maturizării sale. În acest proces, nimeni nu crede că omul trăiește și crește sub îngrijirea lui Dumnezeu. Mai degrabă, consideră că omul crește sub dragostea și grija părinților săi și că această creștere a sa este guvernată de instinctul de supraviețuire. Acest lucru e cauzat de faptul că omul nu știe cine i-a dăruit viața sau de unde a venit aceasta și cu atât mai puțin cum poate instinctul vieții să creeze miracole**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Dumnezeu este sursa vieții omului”). Cuvintele lui Dumnezeu mi-au permis să înțeleg că, deși trupul meu fizic provenea de la părinții mei, sursa vieții mele este Dumnezeu. „Fără darul vieții lui Dumnezeu”, am gândit eu, „trupul meu ar fi doar o bucată de carne putrezindă, iar faptul că astăzi sunt în viață depinde întru totul de grija și protecția lui Dumnezeu, altfel Satana m-ar fi înghițit cu mult timp în urmă. Dumnezeu este sursa vieții mele, nu părinții mei, iar eu pot rupe orice relație, numai nu pe cea cu Dumnezeu. Părinții mei nu numai că nu sunt interesați să caute sau să cerceteze întoarcerea Domnului, ci îi și susțin sută la sută pe conducătorii bisericii în calomnierea și hulirea lucrării lui Dumnezeu și încearcă să mă forțeze să-L trădez pe Dumnezeu. Asta dovedește că esența lor se împotrivește lui Dumnezeu și-I este vrăjmașă, dar eu n-am de gând să mă las întinată de ei și să mă împotrivesc lui Dumnezeu. Voi sta alături de Dumnezeu și, chiar dacă

părinții mei mă vor renega, tot Îl voi urma pe Dumnezeu până la sfârșit, nu voi da înapoi și voi fi martoră pentru El.” Așa că i-am spus tatălui meu: „Tată, când vine vorba de credința în Dumnezeu, eu mă supun lui Dumnezeu, nu oamenilor, și nici nu sunt influențată de emoții. Dacă ceea ce ai spus s-ar conforma adevărului și voii lui Dumnezeu, te-aș asculta. Dar, dacă îmi zici să-L trădez pe Dumnezeu, atunci nu voi face niciodată ceea ce spui!” Când au văzut cât de neînduplecată era atitudinea mea, toți au clătinat din cap, s-au ridicat și au plecat părând descurajați. În acel moment, am simțit că am învins și nu am putut să nu-L slăvesc pe Dumnezeu în inima mea și să-I mulțumesc: „O, Dumnezeule Atotputernic, ești atât de omnipotent. Cuvintele Tale au fost cele care mi-au dat credință și curaj și care l-au înfrânt și umilit pe deplin pe Satana.”

Deși oamenii din comunitatea religioasă nu au mai venit să mă deranjeze din nou, conducătorul bisericii a continuat să-i incite pe părinții mei să mă hărțuiască. La fiecare câteva zile, veneau la mine acasă pentru a mă îndemna să mă răzgândesc și insistau mereu să trec pe la casa liderului ca să mă pocăiesc. Într-o zi, ai mei au venit, iar tatăl meu a încercat să folosească pasaje la întâmplare din Biblie ca să mă înșele, în timp ce mama a stat într-o parte și m-a implorat în lacrimi să mă duc acasă la lider ca să mă pocăiesc. Să o văd pe mama atât de supărată chiar m-a întristat. M-am gândit cum și-a pierdut mama la vârsta de trei ani și a fost apoi maltrată de mama ei vitregă. Suferise foarte mult în viață și acum îmbătrânea, iar eu nu fusesem o fiică foarte devotată, mai ales după cum o făceam să se îngrijoreze acum. Apoi m-am uitat la fața îmbătrânită și la părul cărunt al tatălui meu, iar asta m-a întristat și mai mult și, curând, am început să plâng. Tocmai când începeam să cedez, m-am gândit la un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu: „**În fiecare stadiu al lucrării pe care Dumnezeu o face în interiorul oamenilor, la exterior pare că sunt interacțiuni între**

oameni, ca și cum s-ar fi născut din aranjamente sau intervenții umane. Dar, în spatele scenei, fiecare etapă a lucrării și tot ceea ce se întâmplă reprezintă un pariu făcut de Satana în fața lui Dumnezeu și cere oamenilor să rămână fermi în mărturia lor față de Dumnezeu. Luați ca exemplu pe Iov, când a fost judecat: în spatele scenei, Satana făcea un pariu cu Dumnezeu și ceea ce i s-a întâmplat lui Iov au fost faptele și intervenția oamenilor. În spatele fiecărui pas pe care Dumnezeu îl face în voi este pariul Satanei cu Dumnezeu – în spatele acestui tot este o luptă” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Numai iubirea față de Dumnezeu este credința adevărată în Dumnezeu”). Cuvintele lui Dumnezeu m-au ajutat să înțeleg că, la suprafață, părea că părinții mei mă hărțuiau, dar, pe tărâmul spiritual, Satana făcea un rămășag cu Dumnezeu. Era ca atunci când Iov trecea prin încercările lui Dumnezeu, iar soția sa, care juca rolul unuia dintre slujitorii Satanei, i-a spus: „Încă rămâi neclintit în curăţia ta? Blestemă-L pe Dumnezeu şi mori!” (Iov 2:9). Dar, deoarece Iov se temea de Dumnezeu și se ferea de rău, și-a certat soția, spunându-i că este o femeie ignorantă și încăpățânată; el nu a păcătuit prin cuvintele sale. A mărturisit ferm pentru Dumnezeu în fața Satanei și, în ochii lui Iahve Dumnezeu, era un om desăvârșit. Acum eram hărțuită de părinții mei, care crezuseră toate minciunile fățișe pe care le spuneau liderii, iar asta era, de asemenea, una dintre ispitele Satanei. Satana știa că țin mult la părinții mei și profita de ocazia ca să încerce să ajungă la mine. Satana spera degeaba să-mi folosească empatia pentru părinții mei pentru a mă face să-L neg și să-L trădez pe Dumnezeu, ceea ce arată exact cât de sinistru și de perfid este Satana! Însă n-aveam să-i dau Satanei satisfacția de a-și vedea urzelile împlinite. Nu voiam să-L dezamăgesc și să-L întristez pe Dumnezeu, așa că am hotărât să fiu alături de Dumnezeu. După aceasta, orice au spus părinții

mei, oricum m-au îndemnat, inima mea n-a șovăit câtuși de puțin. Văzând că eram impasibilă, părinții mei au plecat, părând foarte abătuți.

Mai târziu, conducătorul bisericii l-a obligat pe tatăl meu să stea în fața tuturor membrilor bisericii lor și să anunțe că fusesem expulzată din biserică. În plus, liderul i-a obligat pe părinții mei să stea departe de mine. În urma hărțuirii de către conducătorul bisericii și părinții mei, soțul meu a început să mă persecute frenetic. De fiecare dată când mă întorceam acasă de la îndeplinirea îndatoririlor mele pentru biserică, fie mă bătea, fie mă abuza verbal, iar uneori chiar mă închidea pe dinafară. Îmi strica scuterul electric sau bicicleta și, o dată, chiar m-a dus la secția de poliție. M-a chinuit până când m-am simțit epuizată fizic și eram trasă la față, iar vecinii noștri din sat au început și ei să mă batjocorească și să mă calomnieze. În fața acestei situații, spiritul mi-a slăbit și am început să simt că este prea grea credința în Dumnezeu. Nu știam cum să procedez, așa că de multe ori îngenuncheam înaintea lui Dumnezeu și mă rugam și plângeam, rugându-L pe Dumnezeu să-mi dea credință și putere. Și apoi, o dată, am citit aceste cuvinte ale lui Dumnezeu: „**Cei la care Dumnezeu Se referă ca biruitori sunt cei care încă pot să mărturisească ferm, să-și mențină încrederea și devotamentul față de Dumnezeu când sunt sub influența Satanei sau sunt asediați de Satana, adică atunci când se găsesc printre forțele întunericului. Dacă încă poți să-ți menții o inimă pură și să păstrezi iubirea autentică pentru Dumnezeu indiferent de situație, atunci tu mărturisești ferm în fața lui Dumnezeu, și asta vrea să spună Dumnezeu prin «a fi biruitor». Dacă urmărirea ta este excelentă când Dumnezeu te binecuvântează, dar te retragi fără binecuvântările Sale, este aceasta puritate? Din moment ce ești sigur că această cale este adevărată, trebuie să o urmezi până la capăt; trebuie să-ți menții devotamentul față de Dumnezeu. Din moment ce ai văzut că Dumnezeu**

Însuși a venit pe pământ pentru a te desăvârși, ar trebui să-I dai inima ta în întregime. Dacă încă Îl poți urma orice face El, chiar dacă îți acordă un rezultat nefavorabil la final, asta înseamnă să-ți menții puritatea în fața lui Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Ar trebui să îți menții devotamentul față de Dumnezeu”). Din cuvintele lui Dumnezeu, am ajuns să înțeleg că, în zilele de pe urmă, Dumnezeu va transforma un grup de oameni în biruitori. Dumnezeu îi va permite Satanei să ispitească oamenii și, fie că este vorba de asuprirea guvernului PCC, de hărțuirea din partea comunității religioase, de abandonul de către rude sau de batjocura și insultele primite de la publicul larg, noi, credincioșii, trebuie să trecem prin aceste încercări în mod practic întrucât numai acei credincioși care pot să se supună lui Dumnezeu, să-I rămână loiali lui Dumnezeu și să fie martori pentru Dumnezeu în orice situație vor deveni biruitorii care au fost făcuți de Dumnezeu. Dumnezeu aranjase aceste situații dificile pentru a mă desăvârși, pentru a vedea dacă aveam cu adevărat credință în El și dacă eram într-adevăr o persoană care credea sincer în El, care Îl asculta cu adevărat și care Îi era cu adevărat loială. După ce am înțeles voia lui Dumnezeu, am venit înaintea Lui și mi-am luat acest angajament: indiferent de dificultățile sau asupririle pe care le confrunt, Îl voi urma întotdeauna cu hotărâre pe Dumnezeu, îmi voi îndeplini mereu îndatoririle ca una dintre făpturile lui Dumnezeu pentru a-L mulțumi și voi fi mărturie victorioasă pentru El în fața Satanei. După aceea, deși soțul meu a continuat frenetic să mă hărțuiască și să mă tulbure, tot m-am rugat frecvent lui Dumnezeu, m-am bizuit pe El, m-am înzestrat cu spusele lui Dumnezeu în fiecare zi și nu am mai simțit nicio suferință în inima mea. De asemenea, Dumnezeu mi-a deschis o cale de ieșire: soțul meu a fost pedepsit de Dumnezeu în mai multe rânduri pentru că m-a persecutat atât de frenetic și, după aceea, nu a mai îndrăznit să mă bată sau să-mi strice bicicleta. Prin aceste experiențe,

am văzut atotputernicia și suveranitatea lui Dumnezeu și minunatele Sale fapte. Am văzut că nu există nicio forță întunecată care să poată depăși autoritatea și puterea lui Dumnezeu, iar eu am experimentat personal faptul că, atât timp cât ne bazăm sincer pe Dumnezeu și înfruntăm tot ce se întâmplă bazându-ne pe cuvintele lui Dumnezeu, atunci El va deschide o cale de urmat pentru noi și ne va conduce să biruim influența întunecată a Satanei. După ce am trăit toată această persecuție și suferință, deși corpul meu fizic a suferit puțin, tot am simțit că am câștigat atât de mult. Credința mea în Dumnezeu a devenit din ce în ce mai puternică, iar asta a fost întru totul binecuvântarea lui Dumnezeu asupra mea. Slavă Ție, Dumnezeule Atotputernic!

După un an, m-am dus cu sora Zhang la locul de muncă al surorii mele celei mai mici și am fost din nou martore ale lucrării lui Dumnezeu din zilele de pe urmă pentru ea. Sora mea a acceptat-o și, când am văzut-o că ia cartea cuvintelor lui Dumnezeu, am ajuns să apreciez profund cât de dificil îi este unei persoane să fie mântuite de Dumnezeu. Dorința lui Dumnezeu de a mântui omul este atât de reală! Nu mi-am putut opri lacrimile de recunoștință să mi se rostogolească pe față, iar inima mea s-a înălțat cu mulțumiri și laude pentru Dumnezeu! În 2006, sora mea cea mai mică și cu mine am făcut echipă și am predicat Evanghelia Împărăției celeilalte surori ale noastre și, după aceea, am fost în stare să aducem și alte câteva rude de-ale noastre înaintea lui Dumnezeu Atotputernic. Acest lucru mi-a permis să văd că, indiferent cum conducătorii religioși frenetici ajung să născocească neadevăruri și să-i tulbure și să-i hărțuiască pe credincioșii adevărați, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se va răspândi și nimeni nu o poate opri. Mieii lui Dumnezeu Îi vor auzi cu siguranță glasul și se vor întoarce înaintea tronului Său. După cum spune Dumnezeu Atotputernic: „**Împărăția se extinde în mijlocul umanității, se formează în mijlocul**

umanității, se ridică în mijlocul umanității; nu există nicio forță care poate distruge Împărăția Mea” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvintele lui Dumnezeu către întregul univers”, Capitolul 19).

33. Dobândirea binecuvântării prin nenorocire

de Du Juan, Japonia

Dumnezeu Atotputernic spune: „**Când cineva privește în urmă la drumul pe care a umblat, când cineva își reamintește fiecare fază a călătoriei sale, acea persoană vede că la fiecare pas, indiferent dacă drumul său a fost anevoios sau lin, Dumnezeu i-a călăuzit calea, planificând-o. Ceea ce a condus, pe neștiute, acea persoană până astăzi au fost aranjamentele meticuloase ale lui Dumnezeu, planificarea Lui atentă. Să fii capabil să accepți suveranitatea Creatorului, să-I primești mântuirea – ce mare noroc este acesta! […] Când o persoană nu are Dumnezeu, când nu-L poate vedea, când nu poate recunoaște limpede suveranitatea lui Dumnezeu, fiecare zi este lipsită de sens, lipsită de valoare, nefericită. Oriunde ar fi, orice meserie ar avea, mijloacele de trai și urmărirea propriilor țeluri ale acelei persoane nu-i aduc decât durere nesfârșită și suferință imposibil de alinat, în așa fel încât nu poate suporta să privească înapoi. Numai când cineva acceptă suveranitatea Creatorului, se supune orchestrațiilor și aranjamentelor Lui și caută viața omenească adevărată, acea persoană se va elibera treptat de toată durerea și suferința, se va scutura de toată deșertăciunea vieții**” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul III”). Aceste cuvinte ale lui Dumnezeu mă emoționează cu adevărat pentru că sunt o descriere exactă a vieții mele.

M-am născut într-o familie săracă de la țară, iar oamenii m-au privit cu dispreț toată viața. Familia mea era săracă, așa că uneori nu știam de unde o să facem rost de următoarea masă și eu purtam mereu hainele vechi ale surorii mele, care îmi erau largi. Toți colegii mei de clasă râdeau de mine și nu voiau să stea pe lângă mine. Am avut o copilărie cu adevărat grea. De

atunci, m-am hotărât: când voi crește, cu siguranță voi câștiga mulți bani, voi duce o viață bună și nimeni nu mă va mai privi cu dispreț. Întrucât familia mea nu avea niciun ban, am fost nevoită să abandonez școala înainte să termin gimnaziul, ca să merg la lucru în fabrica de farmaceutice din județ. Lucram mult peste program, până la 10 seara, ca să pot câștiga un pic mai mult. Mai târziu, am auzit că sora mea mai mare putea să câștige în cinci zile salariul meu pe o lună, vânzând legume. Mi-am dat imediat demisia de la fabrica de farmaceutice ca să vând legume. După ce m-am căsătorit, am deschis un restaurant împreună cu soțul meu. Am crezut că voi câștiga mai mulți bani conducând un restaurant, că voi putea apoi să trăiesc o viață grandioasă și demnă, fiind invidiată și respectată de ceilalți. Însă competiția era feroce în acel domeniu, iar ca să economisim bani, am angajat doar un ospătar. Făceam de toate, alergând între bucătărie și sala de mese. Uneori, eram prea obosită ca să mă mai țin pe picioare. Unii oficiali de la guvern veneau, dar nu plăteau niciodată, și mai erau și tot felul de amenzi și taxe de plătit. Uneori, se foloseau de orice scuză ca să ne amendeze și să plece cu banii câștigați peste zi. Lucrul acesta mă înfuria foarte mult, dar, în China, nu ai ce să faci în privința asta. Pur și simplu trebuie să-ți ții capul plecat. Chiar dacă munceam din greu, nu câștigam mulți bani. La ceva vreme după ce am deschis restaurantul, am început să-mi fac griji, gândindu-mă: „Când voi duce o viață bună, cu mulți bani?”

În 2008, o prietenă mi-a spus că, într-o zi de muncă în Japonia, ai putea să câștigi cât ai primi pentru zece zile de muncă în China. M-am bucurat foarte mult să aud asta. M-am gândit că, în sfârșit, găsisem o ocazie bună să câștig niște bani. Onorariul intermediarului ca să plecăm în Japonia era mare, dar mi-am zis: „Fără muncă nu-i răsplată. Câtă vreme ne găsim de lucru în Japonia, ne vom recupera banii foarte repede.” Împreună cu soțul meu, am hotărât să plecăm de îndată în Japonia, ca să ne urmăm visul.

Odată ajunși acolo, am fost nevoiți să lucrăm 13-14 ore în fiecare zi. Eram morți de obosiți. După serviciu, nu voiam decât să ne întindem și să ne odihnim. Nu voiam să mâncăm. Partea de jos a spatelui mă durea tot timpul, iar eu nu-mi permiteam să mă duc la doctor, așa că pur și simplu am luat calmante ca să mă ajute să rezist. Nu numai că aveam dureri, dar șeful meu mă certa, iar colegii mei mă intimidau. O dată, când abia mă angajasem, am făcut o mică greșeală. Șeful meu chiar m-a făcut cu ou și cu oțet, iar eu m-am supărat și am plâns. Dar ce altceva puteam să fac? Trebuia pur și simplu să-mi înăbuș sentimentele, ca să pot să câștig bani în continuare. Mi-am spus de nenumărate ori: „Acum este greu, dar, după ce voi câștiga niște bani, voi putea să stau cu spatele drept și să privesc oamenii în ochi. Trebuie să rezist.” Și, așa, m-am îndemnat să rezist în fiecare zi, muncind ca o mașină de făcut bani. Pe neașteptate, în 2015, m-am îmbolnăvit de epuizare din cauza muncii grele. M-am dus la spital pentru un control, iar doctorul mi-a spus că am un disc lombar deplasat care apăsa pe un nerv și că, dacă mai muncesc, voi fi imobilizată la pat și nu voi mai putea să am grijă de mine. Vestea aceasta m-a lovit ca un fulger din senin și m-am simțit imediat slăbită cu totul. Lucrurile abia se așezau în viața mea, iar visul meu era mai aproape de realitate. Dar, în schimb, am ajuns să mă rănesc. Nu am putut să accept situația și m-am gândit: „Sunt încă tânără. Dacă strâng din dinți, voi putea să trec peste asta. Dacă nu câștig niște bani acum și mă întorc în China cu mâinile goale, nu va fi umilitor?” Așadar, am strâns din dinți și mi-am târâit în continuare la muncă trupul rănit. Când durerea s-a agravat, mi-am lipit pur și simplu un plasture cu medicamente și m-am străduit să rezist. Lucram zile întregi și apoi, noaptea, durerea era atât de intensă încât abia puteam să mă întorc pe-o parte. După doar câteva zile, m-am simțit atât de rău că nici măcar nu m-am putut da jos din pat.

Zăcând acolo, m-am simțit atât de neajutorată și de singură și m-am întrebat: „Cum de-am putut să ajung așa, la o vârstă atât de fragedă? Chiar voi ajunge țintuită la pat?” Am simțit un soi de mâhnire pe care nu puteam s-o descriu și, pur și simplu, a trebuit să mă-ntreb: „La urma urmei, pentru ce trăiește omul? Oare doar ca să câștige bani și să se remarce? Oare banii chiar înseamnă fericire? Chiar merită să-ți sapi singur groapa pentru bani?” În cei peste treizeci de ani în care m-am spetit, lucrasem la fabrică, vândusem legume, condusesem un restaurant și venisem la muncă în Japonia. Câștigasem niște bani în tot acest timp, dar îndurasem atât de multe suferințe. La început, am crezut că-mi voi îndeplini visul venind în Japonia, că voi fi bogată peste noapte și voi trăi o viață de invidiat. Dar, în schimb, zăceam în pat și era posibil să-mi petrec restul vieții într-un scaun cu rotile. La gândul acela, am regretat mai ales că mă sleisem de puteri ca să câștig niște bani și să fiu deasupra celorlalți. M-am simțit îndurerată, deprimată și tristă. Nu m-am putut abține să nu plâng. Am strigat în inima mea: „Cerurilor, salvați-mă! De ce este viața mea atât de epuizantă și grea?”

Și tocmai când eram neajutorată și suferindă, mântuirea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă a venit asupra mea. Din întâmplare, am cunoscut două surori care credeau în Dumnezeu. Citind cuvintele lui Dumnezeu cu ele și ascultându-le părtășia despre adevăr, am înțeles că toate lucrurile au fost create de Dumnezeu, că El conduce întregul univers, că destinul tuturor este în mâinile Lui, că Dumnezeu a îndrumat și sprijinit omenirea tot timpul și El are mereu grijă de oameni și-i protejează. Însă un lucru îmi era încă neclar. Destinul nostru este controlat de Dumnezeu, iar El ne-a condus și ne-a protejat tot timpul, așa că ar trebui să fim fericiți. Atunci, de ce mai suferim de boli și durere? De ce e viața atât de grea? De unde vine cu adevărat această durere? Le-am întrebat pe surori despre asta.

Sora Qin mi-a citit câteva dintre cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: **„Care este sursa suferinței de-o viață datorată nașterii, morții, bolii și bătrâneții pe care o îndură oamenii? Ce a determinat ca oamenii să aibă aceste lucruri? Oamenii nu le-au avut când au fost creați pentru prima dată, nu-i așa? Atunci de unde au provenit aceste lucruri? Au luat ființă după ce oamenii au fost ispitiți de Satana, iar trupul lor a devenit depravat. Suferința trupului uman, chinurile și deșertăciunea acestuia, precum și chestiunile extrem de mizerabile ale lumii umane au venit doar după ce Satana a corupt omenirea. După ce oamenii au fost corupți de Satana, acesta a început să-i chinuiască. Drept urmare, ei au devenit din ce în ce mai depravați. Bolile omenirii au devenit din ce în ce mai acute, iar suferința ei a devenit din ce în ce mai gravă. Tot mai mult, oamenii au simțit deșertăciunea și tragedia lumii omenești, precum și neputința de a continua să trăiască acolo și au simțit tot mai puțină speranță pentru lume. Astfel, această suferință a fost adusă asupra oamenilor de Satana”** („Însemnătatea cunoașterii suferinței lumești de către Dumnezeu” din Consemnări ale cuvântărilor lui Hristos). Apoi a avut această părtășie cu mine: „Când Dumnezeu a creat omul, Dumnezeu l-a însoțit, a avut grijă de el și l-a protejat. Nașterea, îmbătrânirea, boala sau moartea nu existau, și nici grijile sau supărările. Omul trăia lipsit de griji în Grădina Edenului, bucurându-se de toate lucrurile de care se putea bucura, oferite de Dumnezeu. El trăia bucuros și vesel sub îndrumarea lui Dumnezeu. Dar, apoi, omul a fost înșelat și corupt de Satana. I-a crezut minciunile, a păcătuit și L-a trădat pe Dumnezeu și, așa, a pierdut grija și protecția lui Dumnezeu. De atunci, am trăit sub domeniul Satanei și am căzut în întuneric. Ducem vieți de trudă, griji, durere și supărare. Vreme de mii de ani, Satana a folosit în mod sistematic erezii și sofisme ca materialismul, ateismul și evoluționismul și maxime răspândite de personaje celebre și

importante ca să-i inducă pe oameni în eroare și să-i rănească, precum «Nu există niciun Dumnezeu», «Destinul unui om se află în mâna lui», «Fiecare om pentru el însuşi şi diavolul îl ia pe cel mai din spate», »Să te distingi și să aduci onoare străbunilor tăi» și «Omul va face orice pentru a deveni bogat», «Banii fac lumea să se învârtă» și așa mai departe. După ce au acceptat aceste sofisme satanice, oamenii au negat existența și stăpânirea lui Dumnezeu, distanțându-se de El și trădându-L. El a devenit mai arogant și mai vanitos, mai egoistă, șireată și pizmașă. Oamenii se implică în intrigi, lupte și omoruri de dragul faimei, statutului și bogăției. Soții, soțiile și prietenii se înșală și se trădează unii pe alții, și chiar tații și fiii se întorc unii împotriva altora, iar frații se atacă reciproc. Ne-am pierdut întru totul umanitatea normală și trăim mai mult ca fiarele, nu ca oamenii. ” „Sofismele Satanei au rănit foarte mulți oameni. Ei se luptă cu propria soartă, crezând că pot s-o controleze sau s-o schimbe. Se luptă toată viața lor și nu numai că nu reușesc să-și schimbe soarta, ci se distrug încercând să facă asta. ” „Omenirea a fost indusă în eroare și coruptă de Satana. Trudim toată ziua, cu trupul și mintea chinuite. Sporesc tot felul de boli și suferințe. Aceste suferințe și neliniști ne fac să simțim că viața omului în această lume este prea grea și obositoare. Toate acestea s-au întâmplat după ce Satana l-a corupt pe om și Satana este cel care ne rănește, iar acesta e rodul amar al omenirii care L-a tăgăduit și trădat pe Dumnezeu.”

Părtășia surorii Qin mi-a arătat că bolile omului au provenit, inițial, de la Satana. După ce Satana l-a corupt pe om, noi am pierdut grija și protecția lui Dumnezeu, alegându-ne cu tot felul de boli și dureri? Apoi, sora mi-a zis următoarele: „Dumnezeu nu suportă să vadă cum Satana se joacă cu omenirea și o năpăstuiește. El S-a întrupat de două ori ca să răscumpere și să mântuiască omenirea. Prima dată, S-a întrupat ca Domnul Isus, răstignit ca jertfă de păcat pentru omenire, ca să ne răscumpere din păcat. Crezând în

Domnul Isus, păcatele ne sunt iertate, dar natura noastră păcătoasă rămâne și noi tot nu suntem pe deplin fără păcat. ” „În zilele de pe urmă, Dumnezeu S-a întrupat din nou printre oameni ca să exprime adevărul și să facă lucrarea de judecată și curățire, ca noi să putem fi pe deplin salvați de Satana, să ne lepădăm de păcat și să fim curățiți, până când, în cele din urmă, vom fi conduși în Împărăția lui Dumnezeu. Citind mai mult din cuvintele lui Dumnezeu, putem să înțelegem adevărul și să avem discernământ. Vom înțelege exact cum îl corupe Satana pe om și îi vom vedea esența malefică. Apoi, vom putea să-l respingem pe Satana și să scăpăm de influența lui, iar acesta nu va mai putea să se joace cu noi sau să ne rănească.” Am fost încântată să aud că Dumnezeu venise personal ca să ne mântuiască. Chiar nu-mi doream ca Satana să mă mai rănească așa, dar nu prea înțelegeam cum anume mă rănea, așa că le-am întrebat pe surori: „Am muncit atât de mult ca să fiu deasupra celorlalți și să ies în evidență, dar asta mi-a provocat o durere de nesuportat. Satana e cel care mi-a făcut asta?”

Sora Zhang a citit apoi câteva dintre cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, legate de întrebarea mea: „**Satana folosește o metodă foarte subtilă, o metodă foarte mult în acord cu noțiunile oamenilor, care nu este deloc radicală, prin care îi face pe oameni să accepte pe neștiute modul lui de viață, regulile lui de trai, și să-și stabilească obiectivele și direcția în viață și, făcând astfel, ei ajung, fără să-și dea seama, și să aibă ambiții de viață. Indiferent cât de grandioase ar putea să pară aceste ambiții de viață, ele sunt legate inextricabil de «faimă» și de «câștig». Tot ceea ce persoanele importante sau faimoase – de fapt toți oamenii – urmează în viață are legătură doar cu aceste două cuvinte: «faimă» și «câștig». Oamenii cred că, odată ce au faimă și câștig, ei pot apoi să le valorifice ca să se bucure de statut înalt, de bogăție mare și să**

se bucure de viață. Ei cred că faima și câștigul sunt un gen de capital pe care îl pot folosi ca să obțină o viață de căutare a plăcerii și de desfătare nesăbuită a trupului. De dragul acestei faime și al acestui câștig la care râvnesc atât, oamenii, de bună voie, totuși fără să știe, îi predau Satanei trupurile și mințile lor, tot ceea ce au, viitorul și destinele lor. Ei fac astfel fără niciun moment de ezitare, ignorând întotdeauna nevoia de a recupera tot ceea ce au predat. Oare pot oamenii să mai păstreze vreun control asupra lor înșiși odată ce s-au refugiat astfel în Satana și i-au devenit loiali? Cu siguranță, nu. Ei sunt controlați complet și total de Satana. S-au scufundat complet și total într-o mlaștină și nu se pot elibera. Odată ce o persoană se împotmolește în faimă și câștig, nu mai caută ceea ce este strălucitor, ceea ce este drept sau acele lucruri care sunt frumoase și bune. Asta deoarece puterea seducătoare pe care o au asupra oamenilor faima și câștigul este prea mare; ele devin lucruri pe care oamenii le urmăresc fără încetare pe tot parcursul vieții și chiar pentru întreaga veșnicie. Nu este acest lucru adevărat?" (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul VI"). „**Satana folosește faima și câștigul pentru a controla gândurile omului, până când oamenii nu se pot gândi decât la faimă și câștig. Ei se luptă pentru faimă și câștig, suferă greutăți, îndură umilirea pentru faimă și câștig și sacrifică tot ceea ce au pentru faimă și câștig și vor judeca și hotărî orice de dragul faimei și al câștigului. În acest fel, Satana îi leagă pe oameni cu lanțuri invizibile, iar ei nu au nici puterea și nici curajul de a se debarasa de ele. Fără să știe, ei poartă aceste lanțuri și se târăsc mereu înainte, cu mare dificultate**" (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul VI").

După ce a citit cuvintele lui Dumnezeu, a avut părtășie despre adevăratul mod în care Satana folosește faima și câștigul pentru a corupe

omul. Numai atunci mi-am dat seama cât de plin de ură este Satana! Satana folosește educația formală și influențele sociale ca să ne îndoctrineze cu regulile sale de viață, precum „Fără muncă nu-i răsplată”, „Dacă vrei să fii respectabil când te privește lumea, trebuie să suferi când nu se uită” și „Banii fac lumea să se învârtă”. Amăgiți de aceste reguli de viață, oamenii simt că nu pot trăi fără bani, că, odată ce devin bogați, ceilalți îi vor admira și ei vor avea demnitate și că a fi sărac înseamnă să valorezi mai puțin. De aceea oamenii se luptă toată viața lor pentru bani, faimă și câștig, ba chiar recurg la orice pentru a le dobândi, indiferent de consecințe. Oamenii devin mai corupți, iar viața lor devine mai plină de durere. Acesta e jugul Satanei asupra noastră și, de asemenea, trucul său pentru a ne corupe. Străduindu-mă să fiu deasupra celorlalți, să câștig mai mulți bani pentru ca alții să aibă o părere bună despre mine, mă transformasem într-o mașină de făcut bani. Dorințele mele creșteau, nu eram niciodată mulțumită și am fost nevoită să mă opresc numai după ce mi-am distrus sănătatea. Devenisem sclava banilor, faimei și câștigului. Căutarea faimei și câștigului chiar îmi făcuse viața foarte grea și istovitoare! Căutându-le în toți acei ani, fusesem copleșită de durere și ajunsesem să mă rănesc. Toată acea suferință a venit din faptul că am fost rănită și coruptă de Satana! Fără revelațiile din cuvintele lui Dumnezeu, nu aș fi aflat niciodată că Satana folosește banii, faima și câștigul pentru a corupe oamenii și, cu atât mai puțin, că faima și câștigul sunt jugul pe care-l pune Satana omului.

După aceea, sora Qin a venit de multe ori să aibă părtășie cu mine. În timp, am început să văd tacticile pe care le folosește Satana ca să corupă omul. În plus, am ajuns să înțeleg ce era mai important: să citesc cuvintele lui Dumnezeu, să caut adevărul și să mă supun stăpânirii și rânduirilor lui Dumnezeu. Acesta este cel mai semnificativ și fericit mod de a trăi și singurul mod pe care îl laudă Dumnezeu!

Într-o zi, am aflat că aveam o colegă care venise în Japonia cu soțul ei, hotărâți să câștige bani. Deși câștigaseră ceva bani, mai târziu, sănătatea soțului ei a avut de suferit, iar el a fost nevoit să se întoarcă în China pentru tratament. A fost diagnosticat cu cancer în fază terminală. Familia lor a trăit în teroare și amărăciune. Prin nefericirea ei, am simțit profund fragilitatea noastră și cât de prețioasă este viața. Fără viață, la ce-ți folosește să ai mai mulți bani? Pot banii să cumpere viața? După aceea, am citit următoarele în cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: „**Oamenii își petrec viețile alergând după bani și faimă; se agață de aceste paie, gândindu-se că sunt singurele lor mijloace de sprijin, ca și cum dacă le au ar putea continua să trăiască, s-ar putea scuti de moarte. Dar numai atunci când se apropie de moarte își dau seama cât de îndepărtate sunt lucrurile acestea de ei, cât de slabi sunt în fața morții, cât de ușor se fărâmă, cât de singuri și de neajutorați sunt, neavând unde să se întoarcă. Își dau seama că viața nu poate fi cumpărată cu bani sau cu faimă, că indiferent cât de bogată este o persoană, indiferent cât de înaltă este poziția sa, toți oamenii sunt la fel de săraci și de nesemnificativi în fața morții. Își dau seama că banii nu pot cumpăra viața, că faima nu poate șterge moartea, că nici banii nici faima nu pot prelungi viața cuiva nici măcar cu un singur minut, cu o singură secundă**” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul III”). Cuvintele lui Dumnezeu mi-au permis să văd mai bine că, dacă nu credem în Dumnezeu sau nu înțelegem adevărul, nu putem să vedem uneltirile Satanei și faptul că Satana se folosește de bani și faimă ca să corupă oamenii. Suntem atrași în acest vârtej din care nu putem ieși. Suntem păcăliți și răniți de Satana în ciuda noastră și chiar ne distrugem viețile. Este foarte tragic. Mulțumită credinței mele și a faptului că am citit atât de multe dintre cuvintele lui Dumnezeu, am ajuns în sfârșit să înțeleg aceste lucruri. Dacă nu aș fi avut credință sau

nu aș fi citit cuvintele lui Dumnezeu, n-aș fi putut niciodată să mă lepăd de corupția Satanei. Pur și simplu m-aș fi luptat în întuneric și durere, fără o cale de scăpare.

Cât am fost bolnavă, surorile de la biserică au venit să mă vadă de multe ori și m-au ajutat să-mi alin durerea. În plus, s-au ocupat de treburile casnice și au avut grijă de mine de parcă aș fi făcut parte din familia lor. Plecată într-o țară străină, am fost atât de profund emoționată de atenția cu care m-au îngrijit surorile. M-am simțit și mai recunoscătoare lui Dumnezeu Atotputernic. Cu grija și protecția lui Dumnezeu, m-am simțit mai bine înainte să-mi dau seama.

Mai târziu, am citit asta în cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic: „**Când cineva privește în urmă la drumul pe care a umblat, când cineva își reamintește fiecare fază a călătoriei sale, acea persoană vede că la fiecare pas, indiferent dacă drumul său a fost anevoios sau lin, Dumnezeu i-a călăuzit calea, planificând-o. Ceea ce a condus, pe neștiute, acea persoană până astăzi au fost aranjamentele meticuloase ale lui Dumnezeu, planificarea Lui atentă. Să fii capabil să accepți suveranitatea Creatorului, să-I primești mântuirea – ce mare noroc este acesta! Dacă atitudinea unei persoane față de soartă este pasivă, aceasta dovedește că această persoană opune rezistență la tot ceea ce a aranjat Dumnezeu pentru ea, faptul că nu are o atitudine supusă. Dacă atitudinea unei persoane față de suveranitatea lui Dumnezeu asupra destinului omenesc este activă, atunci când acea persoană privește înapoi la călătoria sa, când ajunge cu adevărat să dea piept cu suveranitatea lui Dumnezeu, acea persoană va dori cu mai multă sinceritate să se supună tuturor lucrurilor pe care le-a aranjat Dumnezeu, va avea mai multă hotărâre și încredere să-L lase pe Dumnezeu să-i orchestreze soarta, să înceteze să se mai răzvrătească**

împotriva lui Dumnezeu. Pentru că cineva vede că atunci când nu înțelege soarta, când nu înțelege suveranitatea lui Dumnezeu, când merge de bunăvoie bâjbâind înainte, șovăind și clătinându-se prin ceață, călătoria este prea dificilă, prea sfâșietoare. Deci, când oamenii recunosc suveranitatea lui Dumnezeu asupra destinului omenesc, cei deștepți aleg să îl cunoască și să îl accepte, să spună adio zilelor dureroase când încercau să-și construiască o viață bună cu propriile lor mâini, în loc să continue să se lupte împotriva sorții și să-și urmărească așa-zisele lor scopuri în viață în felul lor. Când o persoană nu are Dumnezeu, când nu-L poate vedea, când nu poate recunoaște limpede suveranitatea lui Dumnezeu, fiecare zi este lipsită de sens, lipsită de valoare, nefericită. Oriunde ar fi, orice meserie ar avea, mijloacele de trai și urmărirea propriilor țeluri ale acelei persoane nu-i aduc decât durere nesfârșită și suferință imposibil de alinat, în așa fel încât nu poate suporta să privească înapoi. Numai când cineva acceptă suveranitatea Creatorului, se supune orchestrațiilor și aranjamentelor Lui și caută viața omenească adevărată, acea persoană se va elibera treptat de toată durerea și suferința, se va scutura de toată deșertăciunea vieții” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul III”). Cuvântul lui Dumnezeu este atât de practic și fiecare frază se adresează adâncului inimii mele. Din cuvântul lui Dumnezeu, înțeleg că El este Creatorul, iar noi suntem ființele Lui create. Viața fiecărei persoane se află în mâinile lui Dumnezeu și sub controlul și rânduirea Sa. Tot ce primim în viață e sub controlul lui Dumnezeu și prestabilit de El. Cu siguranță faptul că ne agităm încolo și încoace nu este un factor decisiv. Primim cât de mult ne oferă Dumnezeu. Dacă Dumnezeu nu ne oferă ceva, indiferent cât de mult lucrăm, va fi în zadar. Este exact ca în zicalele „Omul plantează sămânța, dar Cerul decide recolta” și „Omul propune, dar

Dumnezeu dispune”. În viața noastră, ar trebui să ne supunem regulilor și rânduielilor Creatorului. Acesta este secretul fericirii în viață! De asemenea, mi-am dat seama că banii și poziția sunt bunuri lumești. Dedicându-te căutării faimei și câștigului, până la urmă nu obții decât deșertăciune și durere. În cele din urmă, ești devorat de Satana. M-am gândit la cum trăisem după filosofii satanice precum „Fără muncă nu-i răsplată” și căutasem banii și faima. Am crezut că aș putea să am o viață fericită și să fiu respectată și invidiată de ceilalți, dar nu m-am așteptat ca, în schimb, să obțin durere și amărăciune, să nu am pace sau fericire. Acum că am citit cuvintele lui Dumnezeu, am înțeles voia Lui. Nu mai vreau să mă împotrivesc destinului meu și chiar nu-mi doresc să caut faima și câștigul. Aceasta nu mai este viața pe care mi-o doresc. Am hotărât să accept un alt mod de viață și tot ce mi-am dorit a fost să-mi pun restul vieții în mâinile lui Dumnezeu ca El s-o rânduiască, să mă străduiesc să-L ascult pe Dumnezeu și să-mi îndeplinesc datoria.

Ca să-mi fac mai mult timp pentru credința mea și să particip la adunări, am renunțat la vechea mea slujbă și mi-am luat una nouă, mai ușoară. Când nu sunt la serviciu, citesc adeseori cuvântul lui Dumnezeu și, cu cât citesc mai mult, cu atât mai senină este inima mea. În plus, am aflat rădăcina păcătuirii omului, înțeleg cum Dumnezeu mântuiește omenirea pas cu pas, pentru ce ar trebui să trăiască omul și cum ar trebui să ducă o viață plină de înțeles. Mă întâlnesc des cu frații și surorile ca să ne împărtășim experiențele și să învățăm să cântăm imnurile cuvintelor lui Dumnezeu. Viața mea este foarte fericită acum. Nu câștig la fel de mult ca înainte, dar simt o pace și o stabilitate pe care nu le-am mai avut niciodată. Gândindu-mă acum la asta, îmi dau seama că am dobândit binecuvântarea prin nenorocire! Slavă Ție, Dumnezeule! Aceasta este cu adevărat mântuirea Lui pentru mine.

34. O trezire spirituală creștină

de Lingwu, Japonia

Sunt un copil al anilor optzeci și m-am născut într-o gospodărie obișnuită de fermieri. Fratele meu mai mare era firav și bolnăvicios încă din copilărie. Tatăl meu a fost rănit într-un accident când aveam 10 ani; a rămas paralizat complet la doi ani după aceea. Familia noastră era săracă de la bun început și ne-am îndatorat foarte mult pentru tratamentul medical al tatălui meu. Prietenii și rudele noastre nu au vrut să ne împrumute niciun ban pentru că le era teamă că nu vom mai putea niciodată să ne restituim datoria, așa că, rămânând fără opțiuni, am fost forțat să renunț la școală la vârsta de 16 ani pentru a merge să găsesc de lucru altundeva. Noaptea târziu, când totul era neclintit, mă gândeam adesea: „Când eram cu toții mici, colegii mei erau liberi să se joace după școală, în timp ce eu trebuia să merg pe câmp pentru a face muncă agricolă; acum am crescut cu toții și ei încă sunt la școală, purtându-se ca niște plozi răsfățați în fața părinților lor, iar eu trebuie să încep să lucrez la o vârstă atât de fragedă și să sufăr tot felul de greutăți pentru a-mi susține familia.” În acea perioadă, îmi învinovățeam părinții în primul rând pentru faptul că m-au făcut, întrebându-mă de ce trebuise să vin pe această lume doar pentru a suferi și a trudi din greu. Dar nu puteam face nimic în această privință – tot ce puteam face era să accept această realitate. La vremea aceea, cea mai mare dorință a mea era să muncesc din greu și să câștig bani pentru ca părinții mei să poată trăi confortabil și să nu mai fie priviți de sus de către ceilalți.

Am început să lucrez într-o fabrică privată de aliaje de aluminiu. Deoarece munceam, deși eram copil, șeful a avut întotdeauna grijă de mine în legătură cu mâncarea și cazarea. După ce trecuse un an, am început să simt că salariul meu era prea mic, așa că am decis să merg să lucrez într-o

fabrică de mobilă, făcând muncă de vopsitorie cu lacuri, pe care alte persoane nu doreau să o facă. În acel moment, prestam orice fel de muncă dacă puteam câștiga mai mulți bani, atât timp cât nu era ilegală. Acest lucru se datora faptului că singurul meu obiectiv era să devin înstărit, astfel încât nu mai trăiesc niciodată ca o persoană săracă. Ceva mai târziu, una dintre rudele mele m-a pus în legătură cu o companie care oferea oportunități de a pleca din țară pentru a munci și, spre surprinderea mea, câțiva ani mai târziu am ajuns să plec în străinătate.

În primăvara lui 2012, așa cum sperasem, am venit în Japonia și am început o viață nouă. Am fost implicat în industria construcțiilor navale și am semnat un contract pe trei ani cu această companie. Când am început munca, nu știam să gătesc, așa că nu am mâncat decât tăiței instant timp de o lună, până când am început să simt că îmi vine să vomit de fiecare dată când îi mâncam, acest fapt forțându-mă să învăț să gătesc. Nu am idee câte zile am mâncat orez prefiert. Eram străini în Japonia, așa că era inevitabil ca angajatorii locali să ne trateze oarecum în mod inechitabil. Ne-au pus să facem muncă de jos și multe sarcini istovitoare și periculoase. Mai ales când vopseam cu lac mă simțeam, de multe ori, destul de speriat pentru că, dacă gazul intra în contact cu vreo sursă de foc, se aprindea și, dacă nu eram atent o clipă, viața mea putea fi în pericol. Dar, indiferent dacă exista suferință în viața mea sau pericol la locul de muncă, întotdeauna mă gândeam să câștig mai mulți bani pentru a trimite înapoi familiei mele și, în plus, să pot cumpăra o mașină și o casă după ce mă întorceam în China, pentru a putea fi deasupra celorlalți și să nu mai trăiesc o viață de sărăcie, privit de sus de către ceilalți; am simțit că suferința mea de atunci nu era, de fapt, chiar atât de rea. Trei ani din viața mea au trecut într-o clipită lucrând acolo. Tocmai când viza mea urma să expire, am aflat că firma avea o politică de reînnoire a contractelor; pentru a câștiga mai mulți bani, am

decis să merg înainte și să continuu să lucrez în Japonia. Ceea ce m-a surprins în mod plăcut a fost că, nu la mult timp după ce mi-am reînnoit contractul, Evanghelia împărăției lui Dumnezeu Atotputernic s-a pogorât asupra mea.

În septembrie 2015, un prieten pe care îl cunoscusem în Japonia mi-a povestit despre lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Când a început să-mi vorbească despre lucruri care aveau legătură cu credința, nu m-a interesat nici pe departe, considerând că era doar o credință oarecare. Simțeam că a crede în Dumnezeu nu îmi va schimba soarta. Curând după aceea, mi-am împărtășit punctul de vedere prietenei mele și am întrebat-o: „Oare poate credința în Dumnezeu să-mi schimbe soarta? Sunt doar o persoană cu o soartă nefastă, am suferit atât de mult de când eram mic. Dacă aș avea bani, nu ar mai fi nevoie să sufăr. Cred că acum, ceea ce este cel mai tangibil pentru mine este să câștig mai mulți bani. Pentru mine personal, credința în Dumnezeu este ceva îndepărtat.” Drept răspuns, prietena mea mi-a citit un fragment din cuvintele lui Dumnezeu: „**Unde vei merge în fiecare zi, ce vei face, cu cine sau cu ce te vei întâlni, ce vei spune, ce ți se va întâmpla – pot fi toate acestea prezise? Oamenii nu pot anticipa toate aceste întâmplări, cu atât mai puțin controla desfășurarea lor. În viață, aceste evenimente neprevăzute se întâmplă tot timpul și se întâmplă zi de zi. Aceste vicisitudini zilnice și felul în care se petrec sau tiparele după care au loc sunt memento-uri constante pentru omenire că nimic nu se petrece la întâmplare, că făgașul pe care merg aceste lucruri și inevitabilitatea lor nu pot fi modificate de voința omenească. Fiecare întâmplare transmite o dojană a Creatorului pentru omenire și, de asemenea, mesajul că ființele umane nu își pot controla propriile destine; în același timp, fiecare eveniment reprezintă o dezaprobare a ambiției și dorinței omenești nebunești și inutile de a-și**

lua soarta în propriile mâini. […] De la aceste vicisitudini zilnice până la destinele întregilor vieți omenești, nu există nimic care să nu reveleze planurile Creatorului și suveranitatea Lui, nu este nimic care să nu transmită mesajul că «autoritatea Creatorului nu poate fi depășită», care să nu exprime adevărul etern că «autoritatea Creatorului este supremă»” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul III”). Aceste cuvinte au fost foarte logice pentru mine și nu m-am putut abține să nu cred că posibilitatea de a-mi reînnoi contractul părea ceva ce fusese orânduit de Ceruri. De asemenea, m-am gândit la familia în care mă născusem, la viața cu familia mea și la tot ceea ce se întâmplase în jurul meu – toate erau lucruri pe care nu le puteam controla și pe care nu le puteam anticipa. Am avut senzația că undeva, acolo, există un Cârmuitor Suveran, care deține controlul.

Prietena mea m-a pus apoi să citeasc un fragment din cuvintele lui Dumnezeu din Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul III”, care menționează șase momente de cotitură prin care o persoană trebuie să treacă în viață. Primul moment este nașterea; al doilea este maturizarea; al treilea moment este independența; a patra răscruce este căsătoria; al cincilea moment sunt urmașii; al șaselea moment este moartea. Am rămas uimit după ce am citit aceste cuvinte de la Dumnezeu. Nu îmi imaginasem niciodată că Dumnezeu vorbise atât de clar despre destinul vieții omului. Dar realitatea era într-adevăr așa cum a descris-o El. O persoană nu poate sub nicio formă să-și aleagă familia în care se naște și nici părinții nu și-i poate alege în vreun fel. De asemenea, după ce se maturizează, nu depinde de ei nici tipul de partener de viață pe care îl au. Cu cât cugetam mai mult la ele, cu atât mai mult simțeam că aceste cuvinte sunt foarte practice și am început, apoi, să cred în inima mea ceea ce spusese Dumnezeu Atotputernic, că soarta nu o poți schimba de

unul singur. După aceea, am devenit tot mai interesat de credință; am crezut că Dumnezeu există și că o persoană nu își poate controla singură soarta. Dar, pentru că nu știam prea multe despre Dumnezeu, simțeam că El este foarte departe de mine. Totuși, după o experiență pe care am avut-o nu la mult timp după aceea, am simțit cu adevărat că Dumnezeu este lângă mine, veghind asupra mea și ocrotindu-mă.

Ploua în acea zi și am ajuns la lucru la timp, ca de obicei. Puțin după ora 10:00 dimineața, lucram pe șantier, când am auzit brusc o bubuitură. Ceva, nu știam ce, căzuse la pământ cu putere, iar acest fapt îmi dădu un fior rece de frică. Când am întors capul să văd ce era, ceea ce am văzut m-a uluit – era o țeavă lungă de fier, cu diametrul de aproximativ 40 de centimetri și o lungime de aproximativ 4 metri, care cântărea aproximativ jumătate de tonă. Căzuse dintr-o macara. Se prăbușise pe pământ în spatele meu, la mai puțin de jumătate de metru de unde stăteam. Am fost atât de îngrozit în acel moment, încât am rămas complet fără cuvinte și mi-a luat ceva timp până să-mi recapăt calmul din cauza șocului. În inima mea strigam neîncetat: „Mulțumescu-Ți Ție, Doamne! Mulțumescu-Ți Ție, Doamne! Dacă nu erai Tu să veghezi asupra mea și să mă ocrotești, țeava de fier s-ar fi prăbușit direct peste mine și viața mea neînsemnată ar fi luat sfârșit.”

După ce am scăpat de la serviciu, le-am povestit fraților și surorilor despre ceea ce se întâmplase în acea zi, iar ei au avut părtășie cu mine, spunându-mi că aceasta fusese ocrotirea lui Dumnezeu. Mi-au citit, de asemenea, din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic: „**Pe parcursul îndelungatei vieți a omului, aproape fiecare individ a întâmpinat multe situații periculoase și a înfruntat numeroase ispite. Asta deoarece Satana stă chiar lângă tine, cu ochii permanent ațintiți pe tine. Când te lovește dezastrul, Satana se delectează cu asta; când calamitățile se**

abat asupra ta, când nimic nu-ți merge bine, când ajungi să fii prins în plasa Satanei, el simte o mare bucurie din aceste lucruri. Cât despre ceea ce face Dumnezeu, El te protejează cu fiecare clipă ce trece, ferindu-te de nenorociri după nenorociri și de dezastre după dezastre. De aceea, Eu spun că tot ceea ce are omul – pacea și bucuria, binecuvântările și siguranța personală – este, de fapt, totul sub controlul lui Dumnezeu; El călăuzește și decide soarta fiecărui individ” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul VI”). După ce am citit cuvintele lui Dumnezeu, am înțeles că oamenii trăiesc în fiecare zi în plasa lui Satana și că pot înfrunta tot felul de ispite periculoase din partea Satanei în orice moment. Se pot confrunta cu dezastre, nenorociri și nenumărate lucruri care nu merg așa cum și-ar dori. Dacă Dumnezeu nu i-ar fi vegheat și protejat, oamenii ar fi fost demult înghițiți de Satana. Gândindu-mă la pericolul pe care l-am înfruntat la locul meu de muncă, cu o conductă de fier, care cântărea aproape jumătate de tonă, care a căzut la doar o jumătate de metru de mine, am știut că aceasta nu ține doar de norocul meu. Mai degrabă, Dumnezeu a fost Cel care a vegheat asupra mea și m-a ocrotit, permițându-mi să scap ca prin urechile acului. Nu știu de câte ori am beneficiat de vegherea și ocrotirea lui Dumnezeu în toți acești ani, dar chiar și așa, nu l-am înțeles niciodată pe Dumnezeu și nici nu L-am slăvit; chiar nu aveam conștiință. Exact în acel moment, am obținut o mai bună înțelegere a harului mântuirii lui Dumnezeu. Faptul că eram încă în viață se datora în totalitate mâinii iubitoare a lui Dumnezeu, care m-a ocrotit; I-am mulțumit lui Dumnezeu din inimă. De asemenea, am decis ca, de atunci înainte, să fac tot ce pot pentru a-L urma pe Dumnezeu. În zilele următoare, am participat frecvent la întruniri, am citit cuvintele lui Dumnezeu, am avut părtășie și am împărtășit experiențe, lucrurile înțelese din cuvintele lui Dumnezeu și am cântat imnuri de laudă lui Dumnezeu,

împreună cu frații și surorile. În inima mea, m-am simțit liber și eliberat. Noi, frații și surorile, ne-am ajutat și ne-am sprijinit reciproc în viața noastră spirituală. Niciunul dintre ei nu m-a privit cu superioritate și nici nu a fost nimeni care să-i disprețuiască pe cei săraci și să-i lingușească pe cei bogați – am simțit că pot să trăiesc cu demnitate. Trăind în acest cămin încăpător, plină de căldură și fericit al Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic, schimbările au apărut treptat în viața mea. Nu mai simțeam neliniștea, suferința și golul interior al trecutului. M-am simțit mult mai fericit și împlinit decât fusesem vreodată până atunci.

Într-o zi, unui angajat cu vechime din compania noastră i s-a întâmplat ceva rău; era japonez și lucrase în companie de mai bine de un deceniu. Era, într-adevăr, foarte competent, atât în domeniul măsurilor de siguranță, cât și în mai multe domenii tehnice, dar în acea zi, pe tura sa, conducea un motostivuitor și efectua niște operațiuni la douăzeci de metri înălțime. În timpul funcționării acestuia, gazul lichefiat al stivuitorului a început să se scurgă ca urmare a neatenției sale. Un alt muncitor suda suspendat în aer, chiar deasupra lui. O scânteie i-a căzut pe haine, a intrat în contact cu gazul care se scurgea – dintr-o dată, s-a pornit un incendiu masiv. Noi, toți cei de acolo ne uitam cum colegul nostru cu vechime era cuprins de flăcări, dar nu puteam face absolut nimic. Nu a fost suficient timp pentru ca cineva să meargă să-l salveze și, în doar câteva minute, arsese de viu. Mulți care au privit cum s-a petrecut această tragedie le-a părut foarte rău pentru el și au ajuns la o concluzie despre viață: Pentru ce trăiesc oamenii la urma urmei? Din cauza că ceva de genul acesta s-a întâmplat chiar lângă mine, am realizat cu adevărat că, dacă cineva se distanțează de Dumnezeu și nu-L are pe Dumnezeu care să-l vegheze și să-l ocrotească, atunci viața lor atârnă de un fir. Confruntată cu orice fel de dezastru, viața umană este atât de fragilă, incapabilă să reziste la cea mai mică lovitură. De asemenea, am simțit

profund că, oricât de vastă este priceperea unei persoane sau câți bani are, nu are nici un control asupra propriului destin și este îndeosebi incapabilă să se salveze de dezastre și de moarte.

Nu după mult timp, am citit acest fragment al cuvintelor lui Dumnezeu: „**Datorită suveranității și predestinării Creatorului, un suflet singuratic care a pornit fără nimic al său obține părinți și o familie, șansa de a deveni un membru al rasei umane, șansa de a experimenta viața omenească și de a vedea lumea; și mai obține și șansa de a experimenta suveranitatea Creatorului, de a cunoaște minunăția creației Creatorului și, mai mult decât orice, de a cunoaște și a se supune autorității Creatorului. Dar majoritatea oamenilor nu profită de această oportunitate rară și trecătoare. O persoană își irosește energia de o viață luptând împotriva destinului, își pierde tot timpul agitându-se în încercarea de a-și hrăni familia și oscilând între avere și statut. Lucrurile pe care le prețuiesc oamenii sunt familia, banii și faima; ei le consideră pe acestea cele mai valoroase lucruri în viață. Toți oamenii se plâng de soarta lor, totuși încearcă să trimită într-un ungher al minții întrebările pe care este cel mai imperativ să le cerceteze și să le înțeleagă: de ce trăiește omul, cum ar trebui să trăiască omul și care sunt valoarea și sensul vieții. Cu toate acestea, întreaga lor viață, oricâți ani ar însemna aceasta, ei doar aleargă în căutarea faimei și a averii, până când tinerețea lor s-a dus, până când devin cărunți și plini de riduri, până când văd că faima și averea nu pot opri alunecarea cuiva spre senilitate, că banii nu pot umple golul inimii, până când înțeleg că nimeni nu este exceptat de la legea nașterii, a îmbătrânirii, a bolii și a morții, că nimeni nu poate scăpa de ce i-a pregătit soarta. Numai atunci când sunt siliți să se confrunte cu ultimul moment critic al vieții, înțeleg cu adevărat că indiferent dacă o**

persoană deține milioane în proprietăți, indiferent dacă e privilegiat și de rang înalt, nimeni nu poate scăpa de moarte, fiecare persoană se va întoarce la poziția sa originară: un suflet solitar, fără nimic al său” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul III”). După ce am citit aceste cuvinte ale lui Dumnezeu, m-am simțit foarte tulburat: sufletele oamenilor vin de la Dumnezeu și vin pe lume din cauza a ceea ce Dumnezeu a prestabilit. Chiar și așa, oamenii încă nu vor să creadă sau să Îl slăvească pe Dumnezeu; ei nu prețuiesc această oportunitate de a experimenta personal autoritatea Creatorului. În schimb, singurul lucru pe care știu să îl facă este să trăiască pentru bani, faimă și afecțiune. Ei se grăbesc nebunește încolo și-ncoace pentru a scăpa de ceea ce este deja rânduit pentru ei, dar ce pot câștiga oamenii căutând aceste lucruri? Când moartea se apropie, care dintre aceste lucruri – persoane dragi, faimă sau bogăție – îi poate mântui? Nu cumva moartea colegului meu a fost cel mai bun exemplu în legătură cu acest fapt? Și, când m-am gândit la lucrurile pe care le căutasem în trecut, nu erau ele oare aceleași? Când am venit în străinătate pentru a lucra, acceptam orice slujbă – murdară, obositoare sau periculoasă – doar pentru a câștiga mai mulți bani, pentru a câștiga respectul celorlalți și mă zbăteam pentru a scăpa de sărăcie. În ciuda suferinței intense, nu mi-a trecut niciodată prin cap să îmi schimb stilul de viață. Pur și simplu am continuat să mă târăsc pe același drum. În inima mea, nu știam dacă există un Dumnezeu sau dacă soarta omului era în mâinile lui Dumnezeu, ci doar m-am bazat pe propria-mi trudă pentru a-mi schimba destinul. M-am străduit să scap de orchestrările și rânduielile lui Dumnezeu pentru viața mea. Nu eram eu oare pe drumul spre pierzanie? Dacă nu ar fi fost mântuirea lui Dumnezeu, dacă Dumnezeu nu vegheat asupra mea și nu m-ar fi ocrotit, mă tem că viața mea modestă ar fi fost smulsă de Satana cu mult timp în urmă. Atunci cum mai putea viața mea să

fie la fel de satisfăcătoare și de semnificativă ca acum? În acel moment, am văzut în sfârșit că sensul vieții nu este acela de a căuta bogăție sau faimă și nici de a căuta să treci înaintea celorlalți, astfel încât aceștia să te privească cu admirație ci, mai degrabă, înseamnă să vii în fața lui Dumnezeu și să-I accepți mântuirea Doar închinându-ne și supunându-ne lui Dumnezeu, ne putem elibera de răul provocat de Satan și putem trăi în pace și fericire. Cu cât mă gândesc mai mult la asta, cu atât sunt mai emoționat. Am văzut că abilitatea mea de a avea credință este harul special al lui Dumnezeu pentru mine. Îi mulțumesc lui Dumnezeu Atotputernic că m-a mântuit!

36. O căsnicie fericită începe cu acceptarea mântuirii lui Dumnezeu

de Zhui Qiu, Malaezia

Eu sunt cosmeticiană, iar soțul meu fermier; ne-am cunoscut în Malaezia la un eveniment de aruncat cu portocale, o activitate tradițională pentru femei care încearcă să-și găsească dragostea. Nunta noastră, la care a fost martor un pastor, a avut loc într-o biserică, un an mai târziu. Am fost profund emoționată de rugăciunea pastorului pentru căsnicia noastră și, chiar dacă nu eram religioasă, L-am implorat în tăcere pe Dumnezeu: „Fie ca acest bărbat să mă prețuiască, să aibă grijă de mine și să-mi fie tovarăș pentru tot restul vieții.”

După ce ne-am început căsnicia, conflictele dintre mine și soțul meu au apărut unul după altul. Pleca de acasă până în ora 4 în fiecare dimineață pentru a vinde legume și nu se întorcea decât după ora 7 seara, dar eu nu terminam lucrul decât după 10 seara. Aveam foarte puțin timp împreună. De fiecare dată când îmi târam trupul epuizat înapoi acasă, speram foarte mult să primesc un pic din solicitudinea, grija și înțelegerea soțului meu; voiam să mă întrebe cum a fost la muncă, dacă eram fericită sau nu. Dar, spre dezamăgirea mea, practic de fiecare dată când veneam acasă de la serviciu, dacă nu se uita la televizor, se juca pe telefon, iar câteodată nici nu se deranja să mă întâmpine. Era exact ca și cum n-aș fi existat. Acest lucru m-a făcut să mă simt foarte abătută și am devenit din ce în ce mai nemulțumită de soțul meu.

Odată, am avut o neînțelegere cu un client și m-am simțit foarte iritată și nedreptățită. După ce am ajuns acasă, m-am plâns de acest lucru soțului meu sperând că mă va mângâia, dar, spre uimirea mea, în timp ce se juca pe telefon, abia dacă m-a băgat în seama, fiind foarte puțin atent. Apoi și-a

plecat capul și a revenit imediat la telefonul lui. Indiferența lui completă față de mine a fost foarte supărătoare, așa că l-am atacat și am strigat: „Ești de piatră? Nici nu poți să stai de vorbă? Îți pasă de cineva?” Văzându-mă atât de furioasă, a refuzat să răspundă. Cu cât am primit mai mult tratamentul prin tăcere, cu atât furia mea a crescut. L-am cicălit iar și iar, absolut hotărâtă să-l determin să spună ceva. Mi-a strigat pe neașteptate: „Nu ai spus destul?” Asta m-a făcut să mă simt și mai furioasă, și mai nedreptățită, așa că am continuat să încerc să-l înduplec. În cele din urmă, a refuzat, pur și simplu, să mai spună ceva, astfel încât cearta noastră s-a cam încheiat. M-am mai plâns o dată soțului meu despre ceva ce m-a supărat la lucru, gândindu-mă că va încerca să mă facă să mă simt mai bine, dar în schimb, a răspuns tăios, rece ca gheața: „Într-un dans, e nevoie de doi. Tot ce vezi tu sunt problemele celorlalți – de ce nu te uiți la tine?” M-am aprins imediat și n-am putut să nu-i spun ce aveam pe suflet. Plină de indignare, m-am gândit: „Ce fel de om este? De ce m-am căsătorit cu cineva ca el? Nu are nicio considerație pentru sentimentele mele – nu are nicio vorbă de consolare pentru mine!” De atunci, aproape am încetat să mai împărtășesc cu el ce se întâmpla la serviciu. La un moment dat, mai târziu, a încercat să mă întrebe despre serviciu, dar niciodată nu am vrut să-i dau atenție. Încetul cu încetul, a încetat să mă mai întrebe despre orice. Am ajuns să avem din ce în ce mai puține subiecte de conversație comune, iar oricând se întâmpla ceva frustrant, mă duceam și găseam un prieten care să mă asculte. Câteodată eram plecată până târziu, vorbind cu cineva, și nu ajungeam acasă decât după miezul nopții. Chiar și când veneam acasă atât de târziu, tot nu părea să-i pese, ci doar spunea că tratam casa ca pe un hotel. Chiar eram supărată, iar nemulțumirea față de soțul meu creștea, ducând la ciorovăieli și certuri frecvente. Amândoi sufeream. Nu voiam ca lucrurile să

continue în felul acela, așa că am decis să găsesc o ocazie să am o discuție agreabilă cu el.

Într-o zi, după cină, l-am întrebat: „Chiar nu mă poți suporta, așa e? De ce nu-mi dai niciodată atenție? Dacă ai o problemă cu mine, doar spune-mi direct!” Când nu mi-a răspuns, am continuat să-l cicălesc. Surprinzător, a strigat la mine iritat: „Încetează să-mi mai pui atâtea întrebări! Totul e o problemă pentru tine – m-am săturat!” Să primesc un astfel de răspuns de la el m-a înfuriat și am început să ne certăm din nou, aruncându-ne replici unul altuia. Asta a durat o vreme, până s-a ridicat și m-a îmbrâncit; mi-am pierdut echilibrul și am aterizat pe canapea. Să văd că soțul meu ridica mâna la mine a fost absolut sfâșietor. M-am gândit: „Acesta este soțul pe care l-am ales cu atâta grijă? Aceasta este căsnicia de la care am sperat atât de multe? Cum mă poate trata așa?” De atunci, nu mi-am mai pus speranțele în el.

În aprilie 2016, din întâmplare, o soră a împărtășit Evanghelia Domnului Isus cu mine. A spus că Domnul ne iubește și că a fost răstignit pe cruce ca să ne mântuie. Am fost foarte mișcată de iubirea Lui, așa încât am acceptat Evanghelia Domnului. Mai târziu, când am vorbit cu pastorul meu despre problemele din căsnicia mea, el mi-a spus: „Nu putem schimba pe nimeni decât dacă ne schimbăm mai întâi pe noi înșine. Ar trebui să urmăm exemplul Domnului Isus și să practicăm toleranța și răbdarea față de ceilalți.” Așadar, am început să încerc să mă schimb. Mă duceam acasă imediat ce ieșeam de la muncă și făceam curat și, câteodată, când soțul meu mă ignora și eram pe cale să-mi pierd cumpătul, mă rugam Domnului, cerându-I să-mi dea toleranță și răbdare. După ce nu mă puteam controla și începeam să mă cert cu soțul meu, încercam să fac efortul inițial de a aplana lucrurile. Văzând schimbările care s-au petrecut în mine, soțul meu a început și el să creadă în Domnul. Odată ce amândoi am devenit

credincioși, ne-am certat mai rar și am comunicat mai mult. Am fost plină de recunoștință față de Domnul după ce am văzut mântuirea Sa personală pentru noi.

Însă tot mai multă vreme a trecut și tot nu eram capabili să ne controlăm propriile toane. Dispute casnice izbucneau uneori și, mai ales când celălalt era într-o dispoziție proastă, niciunul dintre noi nu era capabil să practice toleranța și răbdarea, drept urmare certurile noastre au devenit din ce în ce mai aprige. Inima îmi era împovărată de durere după fiecare ceartă și mă rugam Domnului: „Doamne, Tu ne înveți să fim toleranți și răbdători, dar se pare că, pur și simplu, nu pot face acest lucru. Când îl văd pe soțul meu că face ceva ce nu-mi place, mă simt foarte nemulțumită de el. Doamne, ce să fac?” Mai târziu, am început să merg la fiecare curs organizat de biserică, sperând să găsesc o cale de a practica, dar nu am obținut ce am sperat din acest lucru. I-am cerut ajutorul liderului grupului nostru care a spus doar: „Eu și soția mea ne certăm frecvent de asemenea. Chiar Pavel a spus: «Eu ştiu că nimic bun nu locuieşte în mine, adică în firea mea, întrucât vreau să fac ceea ce este bine, dar nu pot!» (Romani 7:18). Nimeni nu are o soluție pentru problema pe care o înfruntăm, cea a ciclului de a păcătui și a ne spovedi mereu. Tot ce putem face este să ne rugăm Domnului și să-I cerem îndurare.” Auzindu-l spunând acest lucru, m-am simțit confuză: oare suntem condamnați să ne petrecem restul vieții înglodați în certuri?

În martie 2017, soțul meu care fusese întotdeauna taciturn, s-a transformat deodată într-un partener de discuții plin de viață. În plus, avea adesea părtășie cu mine despre înțelegerea lui asupra Scripturii, iar ce m-a uimit și mai tare a fost că ceea ce părtășea era plin de lumină. Eram nedumerită; era ca și cum devenise deodată o persoană diferită, iar lucrurile pe care le spunea erau foarte profunde. Chiar voiam să-mi dau seama ce se

întâmpla. Într-o zi, am descoperit din greșeală că facea parte dintr-un grup într-o aplicație de socializare online și, fără întârziere, l-am întrebat despre ce vorbea cu acei oameni. Cu o înfățișare foarte serioasă, mi-a spus că analiza lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, că Domnul Isus Se întorsese deja și că numele Lui era Dumnezeu Atotputernic. A spus că Dumnezeu Atotputernic a exprimat deja milioane de cuvinte și că făcea lucrarea de judecată și de curățire a omenirii în zilele de pe urmă. A spus, de asemenea, că acest lucru împlinea această profeție biblică: „**Căci este timpul să înceapă judecata chiar de la Casa lui Dumnezeu**” (1 Petru 4:17). Soțul meu mi-a spus că atunci când căutăm arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, trebuie să ne concentrăm pe a auzi glasul lui Dumnezeu în loc să ne agățăm numai orbește de noțiunile și închipuirile noastre. Dacă nu căutam adevărul, ci doar așteptăm pasiv relevația lui Dumnezeu, nu vom fi capabili să întâmpinăm întoarcerea Domnului. Auzirea acestui lucru m-a năucit și părea de neconceput. Mai târziu mi-a venit în minte că auzisem un pastor indian spunând odată că dacă auzim vreodată ceva despre întoarcerea Domnului, ar trebui să căutăm cu inima deschisă și să cercetăm cu seriozitate; nu ne puteam baza pe noțiunile și închipuirile noastre și nu puteam judeca doar orbește. Așa că i-am spus o rugăciune Domnului: „Doamne, dacă Dumnezeu Atotputernic chiar este întoarcerea Ta, Te rog să mă îndrumi și să mă ghidezi astfel încât să pot căuta adevărul și să cercetez acest lucru cu inima deschisă. Altminteri, Te rog să-mi aperi inima ca să nu mă îndepărtez de Tine. Amin!”

Am deschis Biblia după această rugăciune și am văzut asta în Apocalipsa 3:20: „**Iată, Eu stau la uşă şi bat! Dacă aude cineva glasul Meu şi deschide uşa, voi intra la el şi voi mânca cu el, şi el cu Mine.**” Am avut un moment brusc de inspirație și am simțit că Domnul era Cel care îmi vorbea, spunându-mi că atunci când Se va întoarce, îmi va bate la ușă;

simțeam că Acesta este El poruncindu-mi să-I ascult glasul și să deschid ușa. Era ca atunci când fecioarele înțelepte din Biblie s-au grăbit să întâmpine mirele când i-au auzit glasul. Atunci m-am gândit la Ioan 16:12-13: „**Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteţi purta. Însă când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul. Căci El nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi tot ceea ce va auzi şi vă va anunţa lucrurile ce urmează să vină.**” În timp ce chibzuiam la aceste versete din Scriptură, în mine a izvorât un sentiment de entuziasm. Mi-am dat seama că Domnul ne spusese cu multă vreme în urmă că, la întoarcerea Lui, avea să rostească mai multe cuvinte și să ne înzestreze cu adevărul. Iar lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă este lucrarea exprimării cuvintelor pentru a judeca și a curăți omenirea – oare Dumnezeu Atotputernic chiar este Domnul Isus reîntors? Dacă Domnul chiar S-a întors și a exprimat adevăruri ca să rezolve toate dificultățile omenirii, atunci există speranță ca noi să scăpăm de legăturile păcatului. Atunci, nu vor putea fi rezolvate problemele dintre mine și soțul meu? Nu am pierdut timpul și l-am rugat pe soțul meu să mă pună în legătură cu frații și surorile de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic; voiam să cercetez și eu lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă.

În timpul unei adunări, niște frați și surori din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic au selectat câteva versete din Biblie pentru a avea părtășie cu mine despre diversele aspecte ale adevărului, cum ar fi felul întoarcerii Domnului, noul nume al Domnului și ce lucrare va face. Părtășia lor a fost incredibil de convingătoare și complet nouă pentru mine. Chiar voiam să aflu mai multe despre lucrarea Domnului din zilele de pe urmă, așa că m-am rugat iar și iar lui Dumnezeu, cerându-I să mă lumineze astfel încât să pot înțelege cuvintele lui Dumnezeu. Citind cuvintele lui Dumenzeu și ascultând părtășiile fraților și surorilor, am dobândit, încetul cu încetul, o

înțelegere a obiectivului lui Dumnezeu în gestionarea omenirii, cele trei etape ale lucrării Sale de mântuire a omenirii, rezultatul și destinația omenirii. În timp ce cercetam lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă, tot nu mă puteam abține să nu mă cert cu soțul meu pentru niște lucruri mărunte. După ceartă, mă simțeam foarte vinovată și supărată și mă întrebam: „Oare de ce nu pot pune în practică niciodată cuvintele lui Dumnezeu?" Acest lucru mă lăsa perplexă. Odată, într-o adunare, am întrebat o soră: „De ce eu și soțul meu ne certăm mereu? De ce nu ne putem înțelege în pace?" A găsit pentru mine câteva pasaje din cuvintele lui Dumnezeu. „**Înainte ca omul să fie răscumpărat, multe dintre otrăvurile Satanei fuseseră deja plantate în interiorul său și, după mii de ani în care a fost corupt de către Satana, are în interiorul lui o natură stabilită, care I se opune lui Dumnezeu. Prin urmare, atunci când omul a fost răscumpărat, nu este altceva decât un caz de răscumpărare în care omul este cumpărat la un preț ridicat, dar natura otrăvitoare din el nu a fost eliminată. Omul, care este atât de întinat, trebuie să sufere o schimbare înainte de a deveni vrednic să-L slujească pe Dumnezeu. Cu ajutorul acestei lucrări de judecată și mustrare, omul va ajunge să cunoască pe deplin substanța întinată și coruptă din propriul sine și va putea să se schimbe complet și să devină neprihănit. Doar în felul acesta poate deveni omul vrednic să se întoarcă înaintea tronului lui Dumnezeu**" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Taina întrupării (4)"). „**Deși Isus a lucrat mult printre oameni, El a completat doar răscumpărarea întregii omeniri și a devenit jertfa pentru păcat a oamenilor și nu l-a scăpat pe om de toată firea lui stricată. Deplina mântuire a omului de influența Satanei nu a necesitat doar ca Isus să preia păcatele omului ca jertfă pentru păcat, ci și ca Dumnezeu să facă o lucrare mai mare pentru a-l scăpa pe om cu totul de firea lui, care a**

fost stricată de Satana. Și astfel, după ce omului i-au fost iertate păcatele, Dumnezeu S-a întrupat pentru a-l conduce pe om în noua epocă și a început lucrarea de mustrare și judecată, și lucrarea aceasta l-a adus pe om într-un tărâm mai înalt. Toți cei care se supun stăpânirii Lui se vor bucura de un adevăr mai mare și vor primi binecuvântări mai mari. Ei vor trăi cu adevărat în lumină și vor dobândi adevărul, calea și viața” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Prefață”).

Apoi a avut următoarea părtășie cu noi: „La început, Adam și Eva au trăit fericiți înaintea lui Dumnezeu în grădina Eden. Nu existau certuri; nu exista suferință. Însă după ce l-au ascultat pe șarpe și au mâncat fructul din copacul cunoașterii binelui și răului, s-au îndepărtat de Dumnezeu și L-au trădat, pierzând grija și apărarea lui Dumnezeu și trăind sub autoritatea Satanei. Atunci au început zilele de tristețe și suferință. A fost astfel până în ziua de astăzi, iar noi am devenit din ce în ce mai profund corupți de Satana. Suntem plini de firi stricate și satanice; suntem cu toții incredibil de aroganți, egoiști, vicleni și îndărătnici. Suntem egocentrici în toate lucrurile, dorindu-ne întotdeauna ca ceilalți să ne asculte. De asta oamenii se ceartă și se omoară între ei. Nici părinții și copiii sau soții și soțiile nu au toleranță și răbdare unii pentru alții și nu sunt capabili să se înțeleagă armonios unii cu alții – ne lipsesc până și conștiința și rațiunea cele mai esențiale. Chiar dacă am fost răscumpărați de Domnul Isus, chiar dacă ne rugăm Domnului, mărturisim, ne căim și muncim din greu pentru a adera la învățăturile Domnului, tot nu ne putem abține să nu păcătuim și să nu ne împotrivim lui Dumnezeu. Asta pentru că Domnul Isus a înfăptuit numai lucrarea de răscumpărare a omenirii; nu a făcut lucrarea de a mântui și a curăți complet omenirea. Acceptarea mântuirii Domnului Isus înseamnă doar că nu ne mai tragem din păcat și că avem șansa de a veni înaintea Domnului în rugăciune, să primim mila Lui și să ne ierte păcatele. Cu toate acestea, nu

am fost curățiți de firea noastră coruptă. Natura noastră coruptă este încă adânc înrădăcinată în noi; tot avem nevoie ca Dumnezeu să Se întoarcă în zilele de pe urmă și să facă etapa lucrării de curățire și transformare a omenirii, rezolvând astfel problema naturii noastre păcătoase. Iar acum Dumnezeu S-a întrupat încă o dată, exprimând cuvintele pentru înfăptuirea lucrării de judecată și de curățire pentru a ne mântui complet de firea noastră stricată și pentru a ne permite să ne eliberăm de sub influența Satanei și să fim întru totul mântuiți. Atât timp cât ținem pasul cu noua lucrare a lui Dumnezeu, acceptăm judecata și mustrarea cuvintelor Sale, căutăm adevărul și punem cuvintele lui Dumnezeu în practică, firile noastre corupte vor fi, încetul cu încetul, transformate. Aceasta este singura modalitate de a trăi o adevărată asemănare umană și doar atunci vom putea atinge armonia în interacțiunile noastre unii cu ceilalți.”

Mi-am dat seama, în sfârșit, din cuvintele lui Dumnezeu și din părtășia acestei surori, că motivul pentru care trăiam mereu în această stare de a păcătui și apoi de a mărturisi era pentru că, deși Domnul Isus făcuse lucrarea de răscumpărare a omenirii, doar păcatele noastre, ale credincioșilor, au fost iertate; cu toate acestea, natura noastră păcătoasă lăuntrică era încă foarte adânc înrădăcinată, iar firea noastră satanică încă nu fusese curățită. Un exemplu perfect este cum am intenționat să practic răbdarea și toleranța în concordanță cu învățătura Domnului, dar de îndată ce soțul meu spunea sau făcea ceva ce nu-mi era pe plac, nu mă puteam abține să nu-mi pierd cumpătul. Pur și simplu nu mă puteam înfrâna sub nicio formă. Fără lucrarea lui Dumnezeu de a ne mântui, este imposibil să ne lepădăm firile satanice și corupte bazându-ne pe eforturile proprii. Iar acum, Dumnezeu S-a întrupat încă o dată, venind să facă lucrarea de judecată și curățire a omenirii. Prin acceptarea noii lucrări a lui Dumnezeu și printr-o reală căutare a adevărului, avem șansa să atingem transformarea

firii noastre. M-am simțit foarte mișcată și incredibil de recunoscătoare pentru mila Domnului care mi-a permis să-I aud glasul. Dar tot nu-mi era pe deplin limpede – știam că Dumnezeu venise de această dată să exprime cuvinte pentru a ne purifica și a ne transforma, dar cum pot cuvintele judeca și curăți firea noastră stricată? Așadar, mi-am expus confuzia.

Sora a citit pentru mine alt pasaj din cuvintele lui Dumnezeu. „**În zilele de pe urmă, Hristos folosește o multitudine de adevăruri pentru a-i învăța pe oameni, pentru a demasca esența omului și pentru a-i analiza cuvintele și faptele. Aceste cuvinte cuprind diferite adevăruri, precum datoria omului, cum ar trebui el să asculte de Dumnezeu, cum ar trebui să Îi fie credincios lui Dumnezeu, cum ar trebui să trăiască umanitatea normală, precum și înțelepciunea și firea lui Dumnezeu și așa mai departe. Aceste cuvinte sunt toate îndreptate către esența omului și firea sa coruptă. În special, cele care dezvăluie cum Îl nesocotesc oamenii pe Dumnezeu vizează modul în care oamenii sunt o întruchipare a Satanei și o forță inamică față de Dumnezeu. În realizarea lucrării Sale de judecată, Dumnezeu nu clarifică pur și simplu natura oamenilor în doar câteva cuvinte; El o demască, o tratează și o emondează pe termen lung. Aceste metode de demascare, tratare și emondare nu pot fi înlocuite prin cuvinte obișnuite, ci prin adevărul de care oamenii sunt complet lipsiți. Doar metodele de acest fel pot fi considerate judecată; doar prin acest tip de judecată oamenii pot fi cuceriți și convinși pe deplin să I se supună lui Dumnezeu și, mai mult decât atât, să câștige adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu. Ceea ce aduce cu sine lucrarea judecății este faptul că omul înțelege adevăratul chip al lui Dumnezeu și adevărul despre răzvrătirea proprie. Lucrarea judecății îi permite omului să înțeleagă mai bine voia lui Dumnezeu, scopul lucrării lui Dumnezeu și tainele de neînțeles**

pentru el. De asemenea, îi permite omului să își recunoască și să își cunoască esența coruptă și rădăcinile stricăciunii sale, precum și să descopere urâțenia omului. Aceste efecte sunt toate aduse de lucrarea judecății, deoarece esența acestei lucrări este de fapt lucrarea de dezvăluire a adevărului, căii și vieții lui Dumnezeu în fața tuturor celor care au credință în El. Această lucrare este lucrarea de judecată realizată de Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Hristos înfăptuiește lucrarea judecății prin adevăr”).

A continuat să aibă mai multă părtășie cu mine. „Cuvintele lui Dumnezeu ne explică limpede cum face El lucrarea de judecată. El folosește cuvinte pentru a judeca și a purifica omenirea; în primul rând, El folosește cuvinte pentru a dezvălui și diseca în mod direct natura și esența noastră coruptă și firea noastră satanică. El ne-a spus, de asemenea, în mod clar cum ar trebui să ne supunem și să ne închinăm lui Dumnezeu, cum să trăim o umanitate adecvată, cum să căutăm adevărul pentru a obține schimbarea firii, cum să fim oameni cinstiți și care sunt voia și cerințele lui Dumnezeu de la oameni. Ne-a spus ce fel de oameni îi plac și ce fel de oameni elimină, și altele. De asemenea, El rânduiește oameni, evenimente, lucruri și medii pentru a ne emonda și a ne trata, pentru a ne testa și a ne rafina. Acest lucru ne expune firea coruptă și ne obligă să venim înaintea lui Dumnezeu și să căutăm adevărul, să acceptăm judecata și mustrarea cuvintelor Sale, să reflectăm asupra nouă înșine și să ne cunoaștem. Când acceptăm cuvintele lui Dumnezeu de judecată și mustrare, ne simțim de parcă ne vorbește, față în față, însuflețit, revelând pe deplin răzvrătirea și împotrivirea noastră față de El, motivele noastre greșite și noțiunile și închipuirile noastre. Doar atunci vom putea vedea că naturile și esențele noastre sunt pline de aroganță, îngâmfare, viclenie, necinste, egoism și josnicie. Vedem că ne lipsesc complet inimile pline de venerație pentru

Dumnezeu și că trăim bazându-ne întru totul pe naturile noastre satanice și corupte și că ne lipsește orice asemănare umană. Începem să ne urâm și să fim dezgustați de noi înșine din inimile noastre și să ne dorim să nu mai trăim sub influența Satanei, să nu ne mai rănească și să nu se mai joace cu noi. În plus, prin judecata și mustrarea lui Dumnezeu, vedem esența Lui sfântă și dispoziția Sa dreaptă care nu tolerează nicio jignire. În noi se naște o inimă plină de venerație pentru Dumnezeu și devenim doritori să punem adevărul în practică pentru a-L mulțumi pe Dumnezeu. Odată ce începem să practicăm adevărul, ni se arată firea binevoitoare și miloasă a lui Dumnezeu. Prin citirea continuă a cuvintelor lui Dumnezeu și prin experimentarea judecății și mustrării Lui, dobândim o înțelegere mai profundă a propriilor noastre naturi corupte, înțelegem mai bine adevărurile exprimate de Dumnezeu și devenim și mai doritori să acceptăm și să ne supunem judecății și mustrării Lui, să ne lepădăm de trup, să punem adevărul în practică și să-L mulțumim pe Dumenzeu. Dăm la iveală din ce în ce mai puțină stricăciune, practicarea adevărurilor devine din ce în ce mai ușoară și pășim, încetul cu încetul, pe calea fricii de Dumnezeu și a feririi de rău. Prin experimentarea judecății și mustrării cuvintelor lui Dumnezeu, suntem cu toții capabili să confirmăm din inimă ca acesta este panaceul care ne mântuie și ne vindecă de firile noastre stricate. Aceasta este cea mai pură iubire a lui Dumnezeu pentru noi, omenirea coruptă, iar fără a experimenta judecata și mustrarea cuvintelor lui Dumnezeu, nu vom fi niciodată capabili să trăim o adevărată asemănare umană.”

Cuvintele lui Dumnezeu și părtășia surorii au avut un impact imens asupra mea. Am simțit că lucrarea lui Dumnezeu de judecată și mustrare în zilele de pe urmă chiar este foarte practică și că dacă vrem ca firile noastre corupte să fie transformate, trebuie să experimentăm judecata și mustrarea cuvintelor lui Dumnezeu. Altfel, vom trăi mereu în ciclul de a păcătui și

apoi a mărturisi și nu vom scăpa niciodată de legăturile păcatului. Așa că I-am spus o rugăciune lui Dumnezeu în inima mea, cerându-I să mă hrănească și să mă ude cu cuvintele Lui și să rânduiască medii pentru a mă judeca și curăți astfel încât să mă pot cunoaște pe mine însămi, firea mea coruptă să poată fi transformată într-o zi, curând, și să pot trăi o adevărată asemănare umană.

După ce am acceptat lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, am dobândit, de asemenea, o nouă înțelegere a căsniciei pe care Dumnezeu o rânduise pentru mine. La un moment dat, o soră a citit pentru mine câteva pasaje din cuvintele lui Dumnezeu. „**Oamenii nutresc numeroase iluzii cu privire la căsătorie înainte de a o trăi ei înșiși, și toate aceste iluzii sunt minunate. Femeile își imaginează că jumătatea lor va fi Făt-Frumos, iar bărbații își imaginează că se vor însura cu Alba ca Zăpada. Aceste fantezii demonstrează că fiecare persoană are anumite cerințe pentru căsătorie, propriile ei seturi de pretenții și standarde**” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul III”). „**Căsătoria este o răscruce importantă în viața cuiva. Este produsul sorții unei persoane, un element crucial; nu se bazează pe voința individuală sau preferința niciunei persoane și nu este influențată de vreun factor extern, ci este complet determinată de destinele celor două părți, de aranjamentele Creatorului și de predeterminările cu privire la soarta cuplului**” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul III”). „**Când cineva face pasul căsătoriei, drumul său în viață îi va influența și afecta jumătatea și, la fel, drumul în viață al partenerului cuiva va influența și afecta destinul celuilalt. Cu alte cuvinte, destinele omenești sunt interconectate și nimeni nu-și poate împlini misiunea în viață sau juca rolul complet independent de ceilalți. Nașterea unei persoane afectează un imens sistem de relații, creșterea implică și ea un sistem complet de**

relații; și, în același mod, o căsnicie există și se menține, în mod inevitabil, într-o rețea vastă și complexă de conexiuni omenești, implicând fiecare membru și influențând soarta oricui face parte din ea. O căsătorie nu este produsul familiilor amânduror membrilor, al circumstanțelor în care au crescut aceștia, al aspectului lor fizic, al vârstei lor, al calităților, talentelor sau al altor factori; mai degrabă, ea apare dintr-o misiune comună și o soartă aflată în legătură. Aceasta este originea căsătoriei, un produs al destinului omenesc orchestrat și aranjat de către Creator” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul III”). Apoi a părtășit cu mine. „Fiecare dintre căsniciile noastre a fost hotărâtă dinainte de Dumnezeu, iar cu multă vreme în urmă, Dumnezeu a hotărât cu cine vom întemeia o familie – toate acestea sunt rânduite prin înțelepciunea lui Dumnezeu. Căsnicia pe care El o alege pentru noi nu depinde de statutul nostru social, de înfățișarea noastră sau de calibrul nostru, ci este determinată de misunile în viață ale celor doi. Cu toate acestea, suntem stăpâniți de firile noastre corupte, astfel încât avem constant multe cerințe de la jumătățile noastre, dorindu-ne întotdeauna ca ei să facă lucrurile cum vrem noi. Atunci când ei nu fac asta, refuzăm să acceptăm acest lucru și ne simțim nemulțumiți; ne certăm cu ei și ne înfuriem, sau chiar ne plângem, Îl învinovățim și Îl înțelegem greșit pe Dumnezeu. Acest lucru duce la faptul că ambele persoane trăiesc în durere. Acel fel de durere nu este adusă de nimeni altcineva, nici de cârmuirea și rânduielile lui Dumnezeu, ci apare pentru că trăim după firile noastre stricate, arogante și îngâmfate. Acest fel de fire coruptă ne poziționează în dezacord cu cârmuirea lui Dumnezeu; suntem incapabili să ne supunem orchestrărilor și rânduielilor Sale.”

Auzind părtășia acestei surori, m-am gândit retrospectiv la relația mea cu soțul meu. Mereu îmi exprimam nemulțumirea față de el și întotdeauna îi

ceream să facă lucrurile așa cum voiam eu – dacă nu ținea cont de mine, dacă nu-mi arăta atenție și grijă, dacă nu se interesa de bunăstarea mea, mă plângeam de el și mă gândeam că nu era bun de nimic. Îl priveam de sus în nenumărate feluri și purtam un război rece cu el, refuzând să țin cont de el. Am văzut, în cele din urmă, că am fost foarte arogantă, îngâmfată, egoistă și josnică. Am fost cineva care nu se gândea decât la propriile interese și nu ținea cont de sentimentele celorlalți. Gândindu-mă cu grijă la acest lucru, am văzut că nu era deloc adevărat că soțului meu nu-i păsa de mine, ci pur și simplu, era mai introvertit și nu-și prea exprima sentimentele. De asemenea, avea propriile gânduri și preferințe, dar eu am insistat să-l forțez să facă lucruri pe care nu-i plăcea să le facă. Am vrut mereu ca tot ceea ce făcea să se învârtă în jurul meu, iar acesta a fost lucrul care a dus la dezvoltarea atâtor conflicte între noi. Nu am putut atunci să nu simt regret pentru comportamentul meu anterior. M-am gândit și la ce a spus soțul meu, că în trecut, eu fusesem cea care a împărtășit Evanghelia Domnului cu el, dar acum el a împărtășit cu mine Evanghelia lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Acesta era harul lui Dumnezeu pentru noi și minunata Sa rânduială. Suntem, amândoi, oameni extrem de binecuvântați, dar nu cunoscusem niciun fel de recunoștință. În schimb, nu eram dispusă să mă supun căsniciei pe care Dumnezeu o rânduise pentru mine, învinovățindu-l constant pe Dumnezeu. Am văzut că am fost atât de arogantă, atât de lipsită de rațiune! Slavă lui Dumnezeu pentru că m-a îndrumat prin cuvintele Sale. Găsisem rădăcina întregii suferințe din căsnicia mea – am dobândit un sentiment de ușurare și eliberare în inima mea. Am devenit, de asemenea, dornică să mă bazez pe Dumnezeu și să mă uit spre Dumnezeu în viața mea de atunci încolo, să-mi lepăd firea coruptă, arogantă și îngâmfată și să interacționez armonios cu soțul meu.

De atunci, eu și soțul meu am citit cuvintele lui Dumnezeu și am avut frecvent, împreună, părtășie despre adevăr și ne îndeplinim cât de bine putem îndatoririle de ființe create. Suntem, de asemenea, hrăniți și udați de cuvintele lui Dumnezeu în fiecare zi; când întâmpinăm o problemă, Îi căutăm voia conform cuvintelor Lui. Dacă dăm la iveală stricăciune sau începem să ne certăm, venim amândoi înaintea lui Dumnezeu, reflectăm asupra noastră și ne cunoaștem pe noi înșine. Când punem acest lucru în practică, dobândim mai multă înțelegere și iertare a celuilalt. Certurile noastre sunt din ce în ce mai rare, viața casnică a devenit armonioasă, iar viețile noastre au devenit din ce în ce mai pline. Cel mai emoționant pentru mine a fost că înțelegerea soțului meu asupra adevărului este mai bună ca a mea. Adesea, el are părtășie cu mine asupra înțelegerii lui a cuvintelor lui Dumnezeu, iar când vede că dau la iveală o fire coruptă, are părtășie cu mine despre adevăr și despre voia lui Dumnezeu. Chiar i-am simțit grija și iubirea pentru mine – sunt fericită din adâncul inimii! Privind în urmă la calea noastră, eu încă sunt cine sunt, iar el este cine este; singurul lucru este că, întrucât am acceptat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic în zilele de pe urmă și am înțeles niște adevăruri, absolut tot s-a schimbat. Slavă lui Dumnezeu Atotputernic pentru că ne-a mântuit!

37. Întoarcerea unui fiu rătăcitor

de Ruth, Statele Unite

M-am născut într-un mic oraș din sudul Chinei, într-o familie de credincioși încă de pe vremea generației stră-străbunicii mele din partea tatălui. Povestirile biblice, imnurile de laudă și muzica sacră cântată în biserică m-au însoțit constant în zilele fericite ale copilăriei mele. Odată cu înaintarea în vârstă, a crescut și presiunea studiilor academice, iar inima mea a început încet să se distanțeze de Domnul. Totuși, Domnul nu m-a părăsit niciodată; ori de câte ori Îl chemam, El mă ajuta. Harul și numele sfânt al Domnului Isus erau înrădăcinate profund în inima mea. Țin minte că, în anul în care am susținut examenul de admitere la facultate, nimeni nu credea că voi putea să mă calific pentru o facultate bună, inclusiv profesorii mei. Înfruntând lovitură după lovitură, aproape am renunțat la orice speranță și m-am gândit și eu că niciodată nu voi putea intra la facultatea unde voiam să intru. Dar, apoi, m-am gândit la ceva – la o frază pe care am auzit-o la biserică în copilăria mea: „Unde se termină omul, începe Dumnezeu” și, într-o secundă, m-am simțit de parcă aș fi fost luminată. Știam că așa este: unde eu îmi ating limita, acolo începe Dumnezeu. Capacitățile Domnului sunt cele mai mari, iar eu credeam că, atât timp cât mă bazam sincer pe Domnul, atunci El mă va ajuta cu siguranță. Și astfel, am început să mă rog deseori la Domnul Isus: „O, Doamne, Te rog, ajută-mă. Dacă reușesc să intru la facultatea viselor mele fără probleme atunci, începând de astăzi, promit că nu mă voi distanța niciodată de Tine și Te voi accepta ca unicul meu Mântuitor în această viață.” Făcând asta, plăteam și un preț de neconceput pentru majoritatea oamenilor: pe tot parcursul ultimului an de liceu, cântam la pian ori de câte ori nu mâncam sau dormeam. Practic, exersam între 10 și 12 ore pe zi. Nu știam de unde venea

această putere care mă sprijinea, dar m-am gândit că trebuie să fie Domnul care îmi ascultă rugăciunile și mă ajută în tăcere. Recunoștința din inima mea față de Domnul a sporit. În final, dorința mea demult visată s-a îndeplinit; am fost admisă la una dintre academiile de top de muzică din țară și, prin urmare, am crezut ferm că Domnul Isus era singurul meu Mântuitor. În ultimul an de facultate, nu știam ce cale ar trebui să urmez după absolvire, astfel că L-am invocat pe Domnul Isus și L-am rugat să îmi arate calea, să îmi deschidă o cale. În 2004, curând după atacul terorist de pe 11 septembrie din Statele Unite, practic aproape toate vizele pentru intrare fuseseră suspendate, dar, spre surprinderea mea, ca rezultat al faptului că înregistrasem profesional un CD, am primit o bursă completă la o universitate din America. Am primit o viză de student fără probleme și m-am dus în America să îmi continuu studiile. Aceste două experiențe – admiterea la universitate și plecarea în străinătate – mi-au arătat că Domnul mă ajutase să-mi împlinesc visuri pe care niciodată nu aș fi fost în stare să le ating doar prin propriile puteri. Am devenit și mai ferm convinsă că Domnul Isus este adevăratul Dumnezeu și că El este Mântuitorul meu, iar eu trebuie să-mi practic cum se cuvine credința în Domnul și să-L urmez.

Într-o zi în 2007, i-am dat mamei un telefon în China, așa cum obișnuiam să o fac, pentru a sta de vorbă. În timpul apelului, ea a rostit impulsiv: „Știai că Domnul Isus Hristos S-a întors deja?” Auzind-o spunând asta, m-am simțit brusc plăcut surprinsă, dar, apoi, m-am gândit imediat cum în Biblie se spune că în zilele de pe urmă vor apărea Hristoși falși, așa că nu știam dacă acest lucru privind întoarcerea Domnului era real sau fals. Știam că trebuia să îl abordez cu precauție. În zilele noastre, Internetul este foarte rapid și convenabil, așadar m-am gândit că ar trebui să verific asta online. După ce am închis telefonul, am intrat pe Internet, extrem de încântată, pentru a încerca să caut o sursă de informare de încredere. Spre

surprinderea mea, nu am întâlnit decât voci protestatare ce blasfemiau și condamnau întoarcerea Domnului Isus – Dumnezeu Atotputernic. Nu am putut să înțeleg dacă lucrul acesta era adevărat sau fals, fapt care m-a speriat și m-a neliniștit, eu temându-mă că mama mea nu va putea să deosebească binele de rău și că va merge pe calea greșită. Am sunat-o imediat ca să-i spun de toate lucrurile rele pe care le citisem pe Internet, dar mama a fost foarte calmă și m-a liniștit spunând: „Copila mea, tu nu ai citit cuvintele lui Dumnezeu, așadar nu înțelegi, și ar dura foarte mult timp să îți explic, dar nu te îngrijora, nu merg pe calea greșită. De fapt, urmez pașii Mielului. Hai să nu mai vorbim despre asta la telefon.” Știam că în China există o conducere dictatorială ateistă și că guvernul PCC îi persecută și arestează întotdeauna pe creștini, așadar nu era bine ca mama să discute nimic legat de credință la telefon. Nu am îndrăznit să-i spun prea multe despre acest subiect, așadar i-am dat un telefon unui pastor din China pe care îl cunoșteam foarte bine pentru a-i cere ajutorul, insistând să se ducă să o „salveze” pe mama. Când pastorul mi-a dat mai târziu vestea că nu reușise să o aducă pe calea cea dreaptă, m-am înfuriat atât de mult încât, practic, mi-am pierdut mințile. După aceea, în efortul de a zădărnici credința mamei mele în Dumnezeu Atotputernic, chiar i-am spus să aleagă între mine și credința ei în Dumnezeu Atotputernic. După ce i-am spus mamei asta, am avut același vis timp de trei nopți la rând, și anume că era cea mai întunecată noapte, ploua torențial, iar eu țineam o umbrelă neagră, mergând de-a lungul unei faleze cândva cunoscute. Nu era nimeni în jur și, dintr-o dată, un fulger luminos ca ziua mi-a lovit umbrela… De fiecare dată când aveam visul acesta, mă trezeam speriată și cu o transpirație rece, dar, fiind atât de insensibilă, de ignorantă și de încăpățânată, n-am reușit să fac nici cel mai mic efort să caut și să mă rog, să-mi dau seama de ce tot aveam visul acesta: mă avertiza Domnul și îmi spunea să mă întorc de pe calea

împotrivirii față de Dumnezeu și, în schimb, să mă întorc la El? Am văzut mai târziu că, indiferent cum încercam să o conving pe mama, totul era în van. Pe lângă asta, eram într-un loc străin îndepărtat și aveam o viață ocupată, așa că am încetat să mai încerc să-i forțez mâna.

În 2010, când m-am întors în China, mama a deschis subiectul despre credința ei în Dumnezeu Atotputernic. Părea să știe exact ce era în mintea mea și m-a întrebat direct: „Știi că au trecut mai mulți ani de când cred în Dumnezeu Atotputernic, deci ți se pare ceva ciudat la mine, ca toate lucrurile care se spun pe Internet?” Întrebarea ei m-a zăpăcit și nu am putut să-i răspund imediat. Gândindu-mă bine, mi-am dat seama că acele lucruri care se spuneau pe Internet și care mă făceau să tremur de frică nu se întâmplaseră mamei mele; ea era foarte normală și stătea înaintea mea nevătămată. De fapt, vedeam că se schimbase mai mult după ce a început să creadă în Domnul Isus. Nu numai că se purta și vorbea mai rațional, dar dobândise o și mai mare înțelegere când venea vorba de abordarea chestiunilor. Văzând toate aceste lucruri, m-am gândit: „Se pare că zvonurile de pe Internet nu sunt adevărate, deoarece faptele au mai multă valoare decât cuvintele.” Atunci, mama a spus: „De ce nu-ți crezi mama și de ce nu te uiți la fapte și, în schimb, crezi zvonurile de pe Internet? Ai cercetat și ai adunat dovezi despre acele lucruri?” Rușinată, i-am răspuns: „Nu.” Ea a continuat: „Nu ai cercetat pentru a afla că sunt doar vorbe, ci ai crezut zvonurile pe care le-ai auzit pe Internet și ai tras repede o concluzie. Să-ți fie rușine că ai o educație înaltă, dar ești atât de lipsită de rațiune. Ar trebui să te uiți bine în cele patru Evanghelii și vei vedea că, atunci când Domnul Isus Își îndeplinea lucrarea, preoții evrei, cărturarii și fariseii inventau tot felul de zvonuri și mărturii mincinoase. Spuneau că Domnul Isus era un prieten al păcătoșilor, că era un om care se răsfăța cu mâncare și alcool și Îl acuzau pe nedrept că îi îndemna pe oameni să nu-și mai

plătească taxele pentru Cezar. Ba chiar i-au mituit pe soldați să dea mărturie mincinoasă, obligându-i să spună că trupul Domnului Isus a fost furat de discipolii Săi și că El nu a înviat. Cu siguranță știi aceste lucruri, nu? Ceea ce consemnează cele patru Evanghelii este doar o mică parte din lucrarea îndeplinită de Domnul Isus, iar în acestea există relatări scrise privind foarte multe zvonuri pe care liderii evrei le-au răspândit despre Domnul Isus. Te-ai gândit la aceste lucruri înainte? Dacă Internetul ar fi existat în acea vreme, atunci preoții, cărturarii și fariseii evrei cu siguranță și-ar fi răspândit zvonurile și mărturiile false online, iar cuvintele lor care-L defăimau, blasfemiau, acuzau pe nedrept și-L condamnau pe Domnul Isus ar fi fost peste tot pe Internet, așa cum este cu lumea religioasă de astăzi care Îl condamnă pe Dumnezeu Atotputernic. Știi ce înseamnă asta? Domnul Isus a spus: «**Această generaţie este o generaţie rea**» (Luca 11:29). «**Şi judecata este aceasta: lumina a venit în lume, dar oamenii au iubit mai mult întunericul decât lumina, pentru că faptele lor erau rele. 20 Căci oricine face răul urăşte lumina şi nu vine la lumină, ca să nu i se expună faptele**» (Ioan 3:19-20). Dumnezeu Atotputernic a spus: «**Omul și-a pierdut inima temătoare de Dumnezeu după ce a fost corupt de Satana și și-a pierdut acea funcție pe care ar trebui să o aibă una dintre creaturile lui Dumnezeu, devenind un inamic nesupus lui Dumnezeu. Omul a trăit sub stăpânirea Satanei și a urmat ordinele Satanei […]**» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Dumnezeu și omul vor intra în odihnă împreună”). «**Crearea lumii de către Dumnezeu e veche de mii de ani, El a venit pe pământ pentru a face o lucrare incomensurabilă și a experimentat pe deplin respingerea și defăimarea lumii umane. Nimeni nu salută venirea lui Dumnezeu; toată lumea Îl privește cu ochi reci. În decursul acestor greutăți de mai multe mii de ani, comportamentul omului a zdrobit de mult inima lui Dumnezeu**» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și

lucrarea lui Dumnezeu, „Lucrarea și intrarea (4)”). Cuvântul lui Dumnezeu dezvăluie foarte clar natura și esența împotrivirii față de Dumnezeu a omenirii corupte și cum aceasta Îl tratează pe Dumnezeu ca pe un dușman. Omenirea a fost coruptă profund de Satana și întreaga umanitate a devenit dușmanul lui Dumnezeu, nimeni nu iubește adevărul și nimeni nu primește cu drag sosirea lui Dumnezeu. Când Domnul Isus era în Iudeea, lucrând și exprimând adevărul, El a făcut multe minuni, mulți oameni obișnuiți au fost atrași să Îl urmeze și, astfel, liderii evrei și-au făcut griji că toți oamenii de rând aveau să Îl urmeze pe Domnul Isus și să îi abandoneze pe ei. Așadar, au inventat zvonuri și au dat mărturii false despre Domnul Isus, I s-au împotrivit cu frenezie și L-au condamnat și, în final, L-au răstignit. Asta este o dovadă solidă că omenirea coruptă urăște adevărul și Îl consideră dușman pe Dumnezeu. Astăzi, Dumnezeu a devenit din nou trup și este din nou întâmpinat cu împotrivirea și condamnarea frenetică a ființelor umane corupte. Guvernului PCC îi este teamă că toți oamenii Îl vor urma pe Dumnezeu Atotputernic și vor dobândi discernământ în privința substanței sale malefice, că apoi îl va respinge și,atunci, își va pierde poziția de putere. Liderii din lumea religioasă se tem, de asemenea, că persoanele credincioase Îl vor urma pe Dumnezeu Atotputernicși că, atunci, își vor pierde statutul și mijloacele de trai. Așadar, exact ca regimul roman și liderii evrei din acea vreme, ei adoptă tactici malițioase și vrednice de dispreț, născocind tot soiul de zvonuri și dând multe mărturii false despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, astfel defăimându-L și condamnându-L pe Dumnezeu Atotputernic și discreditând Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Scopul lor este de a-i face pe oameni să se ridice și să condamne și să respingă cuvintele și lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic și să stea în calea oamenilor care primesc mântuirea lui Dumnezeu. Trebuie să avem discernământ privind trucurile Satanei! Guvernul PCC este un regim

satanic și ateist care a fost întotdeauna dușmanul lui Dumnezeu. Când a ajuns prima dată la putere, a distrus copiile Bibliei sfinte, a demolat biserici, a masacrat creștini și chiar a considerat că Biblia, o lucrarea recunoscută peste tot în lume, este literatură de cult, iar protestanții și catolicii au fost văzuți ca membri ai unui cult malefic doar pentru a-i suprima și persecuta. Comite fiecare faptă îngrozitoare imaginabilă, așadar ce zvonuri nu ar îndrăzni să inventeze? Faptele arată că atât PCC, cât și liderii din lumea religioasă sunt demoni satanici care urăsc adevărul și dușmani ai lui Dumnezeu. Trebuie să vedem clar acest lucru. Noi suntem oameni credincioși – trebuie să credem cuvântul lui Dumnezeu și trebuie să credem adevărul. Nu putem în niciun caz să credem zvonurile și minciunile guvernului PCC și pe cele ale liderilor din lumea religioasă. Dacă suntem lipsiți de discernământ în privința diverselor zvonuri răspândite de guvernul PCC și de lumea religioasă, dacă nu căutăm și nu cercetăm cuvântul și lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic, atunci, în final, vom fi exact ca evreii de rând, abandonându-L pe Hristos și refuzând adevărata cale deoarece suntem atrași de zvonurile pe care le auzim. În acest mod, nu numai că vom pierde mântuirea lui Dumnezeu, ci, în final, vom primi și pedeapsa dreaptă a lui Dumnezeu pentru că ne-am împotrivit Lui!”

Cât am ascultat ce a avut mama de spus, m-am simțit de parcă mă trezeam dintr-un vis și am fost nevoită să reflectez asupra cuvintelor ei: „Ea are dreptate. De ce am crezut orbește lucrurile negative de pe Internet, fără să citesc din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic sau să cercetez? Această lume a fost atât de coruptă de Satana, încât debordează de minciuni și înșelăciune; există atât de multă trădare peste tot, că nu ne putem apăra cu adevărat împotriva acesteia. N-am cercetat în niciun fel informațiile de pe Internet, doar le-am crezut orbește. Am repetat papagalicește ce spuneau toți ceilalți și am tras o concluzie arbitrară. Nu a fost incredibil de neglijent

și ignorant din partea mea? Nu a însemnat că mă luam după cei haini și judecam arbitrar?” Văzând că nu spuneam nimic, mama mi-a dat un exemplar din „Cuvântul Se arată în trup” și mi-a spus calm: „Această carte conține cuvintele rostite de Dumnezeu în zilele de pe urmă. Sper că vei putea să-ți lași deoparte noțiunile și să o cercetezi cu mare atenție. Întreabă-mă dacă vrei să știi ceva, pentru a putea avea împreună părtășie despre ele.” Am luat cartea și am început să o citesc fără să spun vreun cuvânt. Dar nu o citeam chiar cu atitudinea unei persoane care caută adevărul. În schimb, aveam mentalitatea unui cercetător, voind să verific și să măsor cuvintele lui Dumnezeu cu propriile mele cunoștințe, și chiar voiam să le combat. Exact din cauza atitudinii mele ireverențioase și contrare față de cuvintele lui Dumnezeu nu am putut să obțin luminarea și iluminarea Duhului Sfânt, într-atât încât întreaga perioadă nu m-am familiarizat, de fapt, cu lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic. Dar, chiar și așa, mi-am păstrat în continuare noțiunile greșite și nu am vrut să accept noua lucrare a lui Dumnezeu. Am discutat cu mama: „Mamă, înainte, am crezut toate zvonurile pe care le-am auzit online și am încercat să te împiedic să crezi în Dumnezeu Atotputernic, dar, în realitate, eu am fost cea oarbă și ignorantă. De acum înainte, nu mă voi opune credinței tale în Dumnezeu Atotputernic, dar nu am cum să mă rog cu tine în numele lui Dumnezeu Atotputernic, deoarece eu am apelat la numele Domnului Isus pentru a intra la facultatea visurilor mele și a primi o bursă completă pentru a-mi continua studiile în străinătate. Am primit atât de mult har, așadar cum L-aș putea abandona pe Domnul Isus? Nu ar însemna asta nerecunoștință și trădare?” Ea mi-a dat să citesc un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic care se adresau acestei noțiuni ale mele: „**De la lucrarea lui Iahve până la cea a lui Isus, și de la lucrarea lui Isus până la cea a etapei actuale, aceste trei etape acoperă într-un fir continuu întregul sortiment al gestionării lui Dumnezeu și**

sunt toate lucrarea unui singur Duh. De la crearea lumii, Dumnezeu a fost întotdeauna ocupat cu gestionarea omenirii. El este Începutul și Sfârșitul, El este Primul și Ultimul și El este Cel care începe o epocă și Cel care încheie epoca. Cele trei etape ale lucrării, în diferite epoci și în diferite locații, sunt fără îndoială lucrarea unui singur Duh. Toți aceia care separă aceste trei etape se află în opoziție față de Dumnezeu. Acum, se cuvine să înțelegi că toată lucrarea din prima etapă și până astăzi este lucrarea unui singur Dumnezeu, lucrarea unui singur Duh. În privința aceasta nu poate exista nicio îndoială” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Viziunea lucrării lui Dumnezeu (3)”). Apoi, a avut părtășie cu mine: „Crezi că a accepta numele lui Dumnezeu Atotputernic înseamnă să Îl trădezi pe Domnul Isus, dar asta reprezintă cu totul noțiunea și imaginația ta. De fapt, Iahve Dumnezeu, Domnul Isus și Dumnezeu Atotputernic sunt toți un singur Dumnezeu. În Epoca Legii, Dumnezeu a fost numit Iahve; El a emis legi pentru a călăuzi viața omenirii pe pământ și l-a făcut pe om să-I respecte legile și poruncile pentru a înfrâna și a îndruma omenirea. Spre finalul Epocii Legii, omenirea fusese coruptă de Satana până în punctul în care nu mai putea să respecte legile și întreaga omenire trăia sub condamnarea și blestemul legii. Dumnezeu a devenit trup folosind numele Isus pentru a îndeplini lucrarea din Epoca Harului și, pentru a răscumpăra omenirea, a fost răstignit ca o jertfă de păcat eternă pentru om. De atunci, atât timp cât vom veni înaintea lui Dumnezeu să ne mărturisim păcatele și să ne căim, păcatele ne vor fi iertate și omul nu va mai fi condamnat sau blestemat de lege. În plus, primim și mila și binecuvântările nețărmurite ale Domnului. Totuși, chiar dacă păcatele ne pot fi iertate și putem să ne bucurăm de harul abundent al Domnului Isus, natura noastră păcătoasă și firile corupte nu au fost eliminate. Încă trăim într-un ciclu vicios în care comitem păcate și apoi le mărturisim, neputând să ne eliberăm. În zilele de

pe urmă, Dumnezeu S-a întrupat încă o dată ca Dumnezeu Atotputernic pentru a exprima adevărurile care îl vor judeca și curăți pe om; lucrul acesta îi permite omului să ajungă la o înțelegere a adevărului și să obțină adevărul prin judecata lui Dumnezeu, să scape de firile corupte satanice, să fie curățit în profunzime de Dumnezeu și să trăiască o adevărată asemănare umană. Astfel, în final, omul poate să devină vrednic de a moșteni făgăduința lui Dumnezeu și de a fi adus în împărăția Lui. Deci, Domnul Isus și Dumnezeu Atotputernic sunt ambii întrupările lui Dumnezeu în diferite epoci și Ei sunt un singur Dumnezeu."

Părtășia mamei a fost rezonabilă, iar eu nu am avut nimic de combătut, dar noțiunile mele încă erau numeroase, așadar am răspuns imediat: „Din moment ce Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus revenit, atunci, dacă mă adresez Lui folosind numele de Isus sau de Dumnezeu Atotputernic este exact același lucru. În ambele cazuri, El este Dumnezeul care oferă har." „Iahve Dumnezeu, Domnul Isus și Dumnezeu Atotputernic sunt un singur Dumnezeu" mi-a răspuns mama, „asta este fără îndoială adevărat, dar Dumnezeu Își ia un nume diferit în fiecare epocă. Așadar, putem să primim mântuirea lui Dumnezeu doar acceptându-I noul nume. E așa cum, în Epoca Legii, Dumnezeu folosea numele Iahve pentru a îndeplini lucrarea, iar oamenii se rugau în numele lui Iahve și Dumnezeu îl asculta și îl binecuvânta pe om. Apoi, în Epoca Harului, Dumnezeu a folosit numele Domnul Isus pentru a îndeplini lucrarea și, atunci, oamenii trebuiau să se roage în numele lui Isus, altfel păcatele nu le puteau fi iertate, și nici nu primeau harul și binecuvântările Domnului. E ca în cazul israeliților din templu care L-au chemat pe Iahve Dumnezeu și care nu au avut prezența lui Dumnezeu și nu au obținut mântuirea Domnului Isus deoarece ei nu au acceptat numele Domnului Isus. Acum este Epoca Împărăției, iar Dumnezeu folosește numele Dumnezeu Atotputernic pentru a îndeplini o

nouă lucrare. Doar rugându-te în numele lui Dumnezeu Atotputernic poți primi lucrarea Duhului Sfânt și poți obține mântuirea lui Dumnezeu. Dacă ții strâns de numele Isus și nu accepți numele Dumnezeu Atotputernic, atunci, de fapt, crezi în lucrarea trecută a lui Dumnezeu și te împotrivești lucrării prezente a lui Dumnezeu, care, în esență, înseamnă a te împotrivi lui Dumnezeu și a-L trăda. Biblia spune: «**Ştiu faptele tale; îţi merge numele că trăieşti, dar eşti mort**» (Apocalipsa 3:1). Doar acceptând noul nume al lui Dumnezeu și supunându-ne cuvântului și lucrării Lui din prezent vom avea realitatea credinței în Dumnezeu. Înțelegi ce spun?"

Am simțit că tot ce spunea mama mea era atât rezonabil, cât și foarte practic, dar, în inima mea, tot nu puteam să renunț la numele Isus, deoarece Domnul îmi oferise atât de mult har. Tot ce am astăzi mi-a fost dat de Domnul Isus, iar eu nu puteam să nu îmi respect promisiunea inițială: să îmi practic cum se cuvine credința în Domnul și să Îl urmez. Și, prin urmare, am refuzat în continuare Evanghelia lui Dumnezeu Atotputernic.

După ce vacanța de vară s-a terminat și m-am întors în Statele Unite, studiile mele solicitante și viața alertă m-au adus foarte repede înapoi în lumea „reală". De câte ori reveneam la slujbele de la biserică, descopeream că niciuna dintre predici nu conținea nimic nou, indiferent dacă era vorba despre un pastor într-o biserică chinezească sau de o biserică unde se vorbea limba engleză. Toate erau aceleași vechi dansuri și cântece. Viața bisericească era plictisitoare și nu mi se părea că primesc vreun sprijin în viață. În efortul de a-și păstra turma, colegii din biserică organizau frecvent călătorii, ieșiri, petreceri și alte activități la care să participăm cu toții. În cadrul bisericii erau tot felul de oameni, inclusiv mulți care nu erau cu adevărat căutători devotați, ci mai degrabă doar oameni care își căutau un partener sau o parteneră, un coleg de cameră, cineva cu care să călătorească, cineva cu care să mănânce etc., iar eu am realizat că biserica nu mai era un

loc unde puteam să găsesc liniște sufletească. Lucrul acesta m-a umplut de durere și tristețe. Mai târziu, nu am mai participat la slujbe, dar eram mereu neliniștită. Mă simțeam ca un copil disperat care se rătăcise și care doar trecea năuc prin viață.

După ce am născut un fiu în 2014, conflictul dintre mine și soțul meu s-a intensificat pentru că nu aveam lapte ca să-mi alăptez copilul. În fiecare zi, când soțul meu se întorcea acasă de la lucru, primul lucru pe care îl spunea era: „Cum de încă nu ai lapte? Fără laptele matern, imunitatea fiului meu va fi compromisă.” A fost prima dată când m-am simțit atât de incompetentă, iar asta m-a făcut să mă simt de parcă aș fi fost cu totul nepotrivită să fiu mamă. M-am dus atât la doctori occidentali, cât și chinezi, și chiar am căutat și remedii pentru acasă pe Internet, dar nimic nu m-a ajutat să am lapte. M-am simțit rănită, tristă și supărată, de parcă eram pe punctul de a avea o cădere nervoasă, și am simțit că, dacă mai continuam în acest mod, aveam să-mi pierd mințile cu adevărat în scurt timp. După naștere, pe întreaga perioadă a convalescenței, fața îmi era mereu udă de lacrimi și, indiferent ce făceam, nu puteam să înțeleg de ce mi se întâmpla asta. Deseori mă simțeam cuprinsă de o panică de nedescris și nu trebuia decât să aud cuvinte precum „lapte matern” sau „alăptat” ca să izbucnesc imediat în plâns, complet incapabilă de a mă controla.

După ce mama a aflat de situația dificilă în care mă aflam, a venit în străinătate să aibă grijă de mine. Când a văzut cum sufeream, mi-a zis: „Te-ai gândit vreodată la motivul pentru care viața ta e din ce în ce mai întunecată și din ce în ce mai plină de suferință? Asta se întâmplă pentru că tu crezi în Dumnezeu, dar nu cauți adevărul. Domnul S-a întors și, totuși, nu cauți și nu cercetezi. În schimb, te agăți orbește de noțiunile și închipurile tale, acceptând ce spun toți ceilalți și judecând arbitrar noua lucrare a lui Dumnezeu. Asta înseamnă să te împotrivești lui Dumnezeu! Nu-I accepți

noua lucrare, așa că ai pierdut grija și protecția lui Dumnezeu. Trăiești sub domeniul Satanei, iar lucrul acesta poate doar să te rănească și să te facă jucăria Satanei, umplându-ți viața cu tot mai multă suferință.” Auzindu-mi mama spunând aceste cuvinte, m-am cufundat în tăcere. În zilele care au urmat, ori de câte ori îmi adormea mama copilul, îmi punea să ascult niște imnuri ale cuvintelor lui Dumnezeu. Un lucru minunat s-a întâmplat – mintea mea a început pe neașteptate să-și găsească pacea încetul cu încetul odată cu muzica acestor imnuri. O dată, am ascultat acest imn: „**[…] Inima și duhul omului sunt prea departe de Dumnezeu. Prin urmare, chiar dacă omul Îl urmează pe Dumnezeu, el, fără să își dea seama, rămâne în serviciul Satanei. Nimeni nu caută în mod activ urmele pașilor sau arătarea lui Dumnezeu și nimeni nu își dorește să existe în grija și protecția lui Dumnezeu. Mai degrabă, oamenii sunt dispuși să se bazeze pe influența Satanei și a celui rău pentru a se adapta acestei lumi și regulilor vieții pe care omenirea cea netrebnică le urmează. În acest punct, inima și duhul omului sunt sacrificate pentru Satana și devin hrana lui. Mai mult decât atât, inima și duhul omului devin un loc în care Satana poate locui, precum și un loc de joacă potrivit pentru el. În acest fel, omul, fără să își dea seama, își pierde înțelegerea principiilor de a fi om, a valorii și a scopului existenței umane. Legile lui Dumnezeu și legământul dintre Dumnezeu și om dispar treptat din inima omului, iar omul acesta încetează să-L mai caute sau să-L mai asculte pe Dumnezeu. Pe măsură ce timpul trece, omul nu mai înțelege de ce l-a creat Dumnezeu, nici nu mai înțelege cuvintele care vin din gura lui Dumnezeu și nici nu realizează tot ceea ce vine de la Dumnezeu. Omul începe să opună rezistență legilor și hotărârilor lui Dumnezeu; inima și duhul omului devin insensibile… Dumnezeu îl pierde pe omul din creația Lui originală, iar omul pierde rădăcinile începutului lui.**

Aceasta este durerea omenirii" („Tristețea omenirii corupte" din Urmați Mielul și cântați cântări noi). Fiecare vers din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic mi-a acaparat inima. Am putut să văd că eram exact în starea descrisă de cuvintele lui Dumnezeu, că Îl recunoscusem pe Dumnezeu prin cuvintele mele, dar, în realitate, inima mea fusese întru totul posedată de Satana. Toate gândurile și sentimentele mele erau despre chestiuni trupești, ceea ce urmăream era, de asemenea, trupul, și mergeam pe calea seculară. În Sfânta Biblie se spune: „Căci preocuparea pentru fire este moarte, însă preocuparea pentru lucrurile Duhului este viaţă şi pace" (Romani 8:6). „Nu ştiţi că prietenia cu lumea înseamnă duşmănie faţă de Dumnezeu? Aşa că oricine vrea să fie prieten cu lumea se face duşman al lui Dumnezeu" (Iacov 4:4). M-am gândit la cum nimic din acțiunile mele nu se conforma cu voia lui Dumnezeu, ci erau întru totul contrare lui Dumnezeu. Am venit înaintea lui Dumnezeu și m-am rugat: „O, Dumnezeule, astăzi sunt în situația aceasta deoarece îmi prețuiesc diploma, identitatea, căsnicia și alte lucruri lumești, gândindu-mă că ar trebui să fie suficient să le am. Pur și simplu nu am căutat adevărul, nici nu am urmărit cunoașterea lui Dumnezeu într-atât încât, de fiecare dată când Tu ai bătut la ușa inimii mele și mi-ai expus cuvântul lui Dumnezeu și adevărul chiar în fața ochilor, eu nu am reușit să prețuiesc acest lucru. Când am auzit că ai venit pentru a îndeplini o nouă lucrare, am fost încăpățânată și pedantă și am emis judecăți nefondate. Eram pe deplin conștientă că părtășiile mamei erau întemeiate și, totuși, mi-am păstrat cu încăpățânare propriile noțiuni fără a cerceta adevărata cale. O, Dumnezeule, tot ceea ce am prețuit a fost harul Tău în timp ce respingeam adevărul – am fost într-adevăr atât de încăpățânată și răzvrătită! Dacă îmi vei mai da o șansă, cu siguranță Îți voi cerceta lucrarea cât de bine pot." În acea vreme, nu știam dacă acest fel de rugăciune va fi auzită de Dumnezeu, dar tot am continuat să strig astfel către Dumnezeu.

În aprilie 2015, m-am întors cu mama în China din cauza unei probleme de sănătate, ceea ce mi-a oferit o oportunitate de a intra în legătură cu Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. M-am gândit la cât mă căznisem și chinuisem în această lume fără a obține fericire și la cum nici în cadrul religiei nu reușisem să găsesc adevărul care putea risipi întunericul și golul din inima mea. Aveam sentimentul puternic în inima mea că poate Dumnezeu Atotputernic, pe care continuasem să refuz să Îl accept, era Mântuitorul Isus care m-a ajutat să intru la facultate și să mă duc în Statele Unite. Când m-am gândit la asta, i-am spus mamei mele că voiam să iau parte la activitățile bisericești din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Nu după mult timp, frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic au venit să mă cunoască, iar eu am văzut că, atunci când ei se adunau, ceea ce citeau era cuvântul lui Dumnezeu, părtășia pe care o aveau era despre adevăr, iar ceea ce puneau în practică era adevărul. Indiferent ce făceau, cuvintele lui Dumnezeu le serveau ca standard, iar adevărul le servea ca principiu. Nu se comportau conform trupului și nici nu se implicau în chestiuni seculare. Am văzut că Biserica lui Dumnezeu Atotputernic este țara bună a Canaanului unde adevărul conduce. Duhul meu a fost plin în acel loc, am fost îngrijită, inima mea nu a mai fost goală, iar eu am dobândit un sentiment de împlinire.

Într-o zi, la o altă întrunire cu niște frați și surori, sora Wang a citit acest pasaj din cuvintele lui Dumnezeu: „**Cel Atotputernic are milă de acești oameni care au suferit profund; în același timp, El este sătul de acești oameni care nu au conștiință, fiindcă a trebuit să aștepte prea mult timp un răspuns din partea omenirii. El dorește să caute, să caute inima ta și duhul tău, să-ți aducă apă și mâncare și să te trezească, ca să nu-ți mai fie sete și foame. Când ești epuizat și când începi să simți puțin din dezolarea sumbră a acestei lumi, nu te pierde, nu plânge.**

Dumnezeu Atotputernic, Veghetorul, va întâmpina cu brațele deschise sosirea ta în orice moment. El stă de veghe lângă tine, așteptând să te întorci înapoi. El așteaptă ziua în care îți vei recăpăta brusc memoria: când vei realiza că ai venit de la Dumnezeu, că, la un moment dat, fără să-ți dai seama, ți-ai pierdut direcția, că, fără să-ți dai seama, ți-ai pierdut conștiința pe drum și că, fără să-ți dai seama, ai dobândit un «tată»; când realizezi, de asemenea, că Cel Atotputernic a stat întotdeauna de veghe, așteptând acolo mult, mult timp întoarcerea ta” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Suspinul Celui Atotputernic”). Acest pasaj din cuvintele lui Dumnezeu m-a impresionat profund. Am simțit că Dumnezeu Atotputernic era exact precum o mamă iubitoare care își chema un copil pierdut, așteptând răbdător ca acest copil al Lui să revină cândva curând lângă El. Am auzit că aceasta era vocea Domnului. Mi-am dat seama că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus care m-a ajutat de nenumărate ori să depășesc crizele cu care m-am confruntat, că El nu mă părăsise niciun singur moment în drumul meu, că așteptase stăruitor ca eu să mă întorc. M-am gândit la cum am crezut în Dumnezeu și, totuși, nu am căutat adevărul și nici nu am crezut cuvintele lui Dumnezeu, ci, în schimb, am crezut zvonurile de pe Internet și cuvintele pastorilor. Îmi oferisem loialitatea dușmanului, alăturându-mă guvernului PCC și pastorilor din comunitățile religioase în discreditarea și atacarea lui Dumnezeu, care avusese grijă de mine zi și noapte. Respinsesem mântuirea lui Dumnezeu. Am fost cu adevărat foarte oarbă și ignorantă. Credința mea în Dumnezeu încă se baza pe noțiunile și imaginația mea; credeam că Domnul Isus mă ajutase să intru cu succes la facultate și mă îndrumase să plec în străinătate fără probleme ca să îmi continuu studiile, așa că trebuia să rămân mereu credincioasă numelui Domnului Isus și că doar asta însemna loialitatea față de Domnul. În felul de a percepe lucrurile, m-am bazat pe noțiunile și

imaginația mea. Când Dumnezeu a început o nouă eră și a luat un nou num, eu nu am recunoscut lucrarea lui Dumnezeu și am refuzat de nenumărate ori mântuirea lui Dumnezeu pentru mine. Cum credeam eu în Dumnezeu? Nu însemna că eu credeam doar în mine? Tot ceea ce Dumnezeu îmi dăruise era iubire și, totuși, L-am rănit pe Dumnezeu în repetate rânduri. Știam că Îi eram atât de îndatorată lui Dumnezeu…

Am fost indiscutabil nevoită să îngenunchez și am vărsat lacrimi amare în timp ce m-am rugat lui Dumnezeu: „O, Dumnezeule Atotputernic! Am fost oarbă și ignorantă. Am crezut zvonurile lumii religioase și ale PCC; Te-am abandonat și condamnat și m-am bazat pe propria imaginație și propriile noțiuni pentru a Te delimita. Ți-am refuzat Evanghelia din zilele de pe urmă – sunt un fariseu din zilele moderne. Ar trebui să fiu distrusă împreună cu Satana doar pe baza comportamentului și a faptelor mele, dar, datorită iubirii Tale pentru mine, mi-ai dat în repetate rânduri șanse să mă căiesc. O, Dumnezeule, sunt dispusă, exact ca poporul din Ninive, să vin înaintea Ta „în sac și cenușă” și să Îți mărturisesc într-adevăr păcatele mele și să mă căiesc și să Te implor să ai milă de mine. Îmi doresc să cooperez cu Tine și să fiu curățită și mântuită de cuvântul Tău.”

După aceea, frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic veneau să se întâlnească cu mine de trei ori pe săptămână; lucrul acesta a continuat fără întrerupere mai bine de patru luni. În acest timp, am citit mai multe pasaje din cuvântul lui Dumnezeu aproape în fiecare zi și, pe măsură ce am ajuns să înțeleg tot mai mult din adevăr, relația mea cu Dumnezeu a devenit din ce în ce mai bună, iar eu mi-am recăpătat credința inițială. M-am simțit liniștită în inima mea și nu m-am mai simțit agitată sau dezolată. Citind cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și participând la întâlniri pentru a avea părtășie despre adevăr, am ajuns să fiu absolut sigură de lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și că Dumnezeu Atotputernic este Domnul

Isus după a cărui întoarcere tânjisem. Am hotărât să Îl urmez pe Dumnezeu Atotputernic până la capăt și să răsplătesc iubirea lui Dumnezeu fiind o persoană care caută adevărul.

În 2016, m-am întors în Statele Unite, unde am intrat în legătură cu frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic prin intermediul site-ului lor web și am început să iau parte la activități la biserica lor. Slavă lui Dumnezeu! Dumnezeu a fost Cel care m-a condus la fiecare pas până unde sunt acum. Pentru a-I răsplăti iubirea, vreau să-mi ofer toată puterea pentru a îndeplini lucrarea de răspândire a Evangheliei lui Dumnezeu, astfel încât tot mai mulți oameni însetați după adevăr și care îl caută să poată ajunge să afle că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus revenit. De asemenea, le voi spune că, dacă îmi calcă pe urme, crezând orbește zvonurile Satanei, împotrivindu-se lui Dumnezeu alături de Satana, în final, ei vor fi singurii care vor avea de pierdut.

38. Dumnezeu este alături de mine

de Guozi, Statele Unite

M-am născut într-o familie creștină și, când aveam un an, mama mea a acceptat noua lucrare a Domnului Isus reîntors – Dumnezeu Atotputernic – dar bunica mea s-a opus cu tărie. Îmi aduc aminte că, atunci când eram mică, bunica îmi spunea adesea: „Dacă nu te simți bine sau nu îți poți face temele, roagă-te pur și simplu Domnului Isus. El îți va da inteligență și înțelepciune și va avea grijă de tine.” Mama mea, însă, îmi spunea adesea: „Dumnezeu a creat această lume și a creat omenirea. El este întotdeauna alături de noi. Amintește-ți să te rogi lui Dumnezeu Atotputernic atunci când întâmpini o problemă și El va veghea asupra ta și te va proteja.” Aceste două voci diferite îmi răsunau frecvent în urechi. Odată, fiind nesigură, am întrebat-o pe mama: „Bunica vrea să mă rog Domnului Isus și tu vrei să mă rog lui Dumnezeu Atotputernic. Pe cine ar trebui să ascult?” Ea a spus: „De fapt, Domnul Isus și Dumnezeu Atotputernic sunt același Dumnezeu. Doar că epocile sunt diferite, așa că numele pe care le adoptă Dumnezeu sunt diferite, iar lucrarea pe care o săvârșește este și ea diferită. Domnul Isus a săvârșit lucrarea din Epoca Harului, iar Dumnezeu Atotputernic săvârșește lucrarea din Epoca Împărăției. El Își schimbă modul în care lucrează în fiecare epocă și, de asemenea, Își schimbă și numele. Dar, indiferent cum se schimbă numele și lucrarea Sa, esența Sa nu se schimbă. De exemplu, astăzi porți culoarea roșie ca să mergi la școală și mâine vei purta albastru ca să mergi la restaurant – chiar dacă porți haine diferite și faci lucruri diferite în locuri diferite, ești tot tu. Dar când vine noua epocă a lui Dumnezeu, trebuie să ținem pasul cu noua Sa lucrare. De aceea trebuie să ne rugăm lui Dumnezeu Atotputernic acum.” Chiar dacă am ascultat explicația mamei mele, tot eram foarte nedumerită și tot aveam

o atitudine oarecum îndoielnică față de noua lucrare a lui Dumnezeu Atotputernic.

În august 2014, am venit în Statele Unite pentru a studia în străinătate. Mama mea a venit și ea după câteva luni și a luat legătura cu Biserica lui Dumnezeu Atotputernic din SUA. De atunci înainte, am început puțin câte puțin să percep existența lui Dumnezeu Atotputernic. Când tocmai ajunsesem în Statele Unite pentru studiile mele, îmi fusese foarte greu să mă adaptez la viața de aici, mai ales să trăiesc în casa altcuiva pe cont propriu. Sunt foarte temătoare, așa că îmi era frică să dorm singură. Mama mi-a spus: „Trebuie să credem că autoritatea lui Dumnezeu este unică. Satana și demonii sunt și ei sub autoritatea Lui, așa că, atunci când îți este frică noaptea, roagă-te pur și simplu lui Dumnezeu. Atât timp cât Îl ai pe Dumnezeu în inima ta, Satana nu se poate apropia de tine." De fiecare dată când ascultam părtășia mamei mele, mă simțeam mult mai împăcată și mai liniștită.

În decembrie 2015, am început să particip la întruniri la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, dar întrucât încă nu aveam o bună înțelegere în materie de credință, trebuia deseori să mă forțez să particip. Abia mai târziu, după ce am trecut prin două evenimente, am ajuns să apreciez în mod practic adevărata existență a lui Dumnezeu, după care am putut să confirm din adâncul inimii mele că Dumnezeu Atotputernic este singurul Dumnezeu adevărat și că El este mereu lângă mine…

Era o după-amiază de vineri și mai aveam doar o oră de artă până să termin ziua de școală și să pot merge acasă. O colegă de clasă mi-a spus dintr-odată: „Hai să chiulim de la ultima oră și să mergem în centru să mâncăm ceva și să ne uităm prin vitrinele magazinelor. Am auzit că e un nou restaurant cu fructe de mare care este foarte bun." Auzind asta, am fost

tentată – nu mâncasem nimic la prânz și îmi era tare foame. Stomacul meu se făcea auzit, aproape ca și cum m-ar fi îndemnat să merg în grabă la restaurantul cu fructe de mare. Dar încă ezitam. „N-am chiulit niciodată de la o oră”, mi-am zis. „Dacă mă prind?” Dar apoi m-am gândit: „Colega noastră de clasă Xiaoli chiulește chiar și de la ore importante și a făcut-o de multe ori fără să fie descoperită, așa că n-o să mă prindă nici pe mine.” Drept urmare, am fost de acord să merg cu colega mea și l-am rugat pe profesorul de artă să-mi motiveze absența, spunând că trebuia să merg la doctor în după-amiaza aceea și că aveam nevoie să plec devreme. Apoi, colega mea de clasă și cu mine am luat un taxi către centru ca să ne uităm prin vitrinele magazinelor și să mâncăm și nu am ajuns acasă decât la ora opt sau nouă în seara aceea. După ce m-am întors, am primit un e-mail de la un profesor responsabil de studenții internaționali, care îmi cerea să aduc scutirea de la vizita medicală când mă întorceam la școală. Văzând asta, am intrat în panică și am discutat grăbită cu colegele mele de clasă. Una a spus: „Nu trebuie să-i dai profesorului nicio scutire. E ceva privat.” Simțeam că ceea ce spunea ea era corect, dar din moment ce eu eram cea care greșise în această chestiune, îmi era rușine să mai și pledez indignată în favoarea mea. Așa că am rugat-o pe gazda mea să mă ajute să scap din această situație. Ea mi-a spus să merg la persoana responsabilă și să-mi recunosc greșeala. După ce am ascultat ce avea de zis, inima mea era între ciocan și nicovală – nu știam dacă ar trebui să-mi recunosc vina sau să-mi continui minciuna. M-am sucit și m-am răsucit toată noaptea, nereușind să adorm. Voiam să-mi recunosc vina, dar îmi era frică de ceea ce aveau să creadă despre mine profesorul și colegii mei, de faptul că imaginea pozitivă pe care o afișam în general avea să fie distrusă cât ai clipi. În toiul durerii, am venit înaintea lui Dumnezeu în rugăciune și căutare și apoi am citit acest pasaj din cuvintele lui Dumnezeu: „**Dar oamenii înșelători nu acționează astfel. Ei trăiesc**

bazându-se pe filosofia Satanei și pe natura și esența lor înșelătoare. Ei trebuie să fie precauți în tot ce fac, ca nu cumva alții să-i aibă la mână; în tot ce fac, trebuie să-și folosească propriile metode și propria manipulare înșelătoare și necinstită pentru a-și acoperi adevăratul chip, de teamă că mai devreme sau mai târziu se vor da de gol – iar atunci când chiar își arată adevăratul chip, încearcă să schimbe lucrurile. Când încearcă să schimbe lucrurile, de multe ori nu este așa de ușor, iar când nu reușesc, încep să devină neliniștiți. Le este teamă că ceilalți îi vor vedea așa cum sunt; când se întâmplă asta, ei simt că s-au făcut de rușine și trebuie să se gândească la cum să spună ceva ca să remedieze situația. […] În mințile lor, stau mereu să se gândească la cum te împiedice să-i înțelegi greșit, cum să te facă să asculți ce spun și să privești ceea ce fac ei într-un fel care să atingă scopurile motivațiilor lor. Așa că se gândesc necontenit la asta în capul lor. Când nu pot dormi noaptea, se gândesc la asta; în timpul zilei, dacă nu pot mânca, se gândesc la asta; în timpul discuțiilor cu ceilalți, ei chibzuiesc la asta. Se prefac mereu, astfel încât să nu crezi că sunt genul acela de persoană, astfel încât să crezi că sunt buni sau să nu crezi ca asta voiau să spună” („Practica fundamentală pentru a fi o persoană cinstită” din Consemnări ale cuvântărilor lui Hristos). Unul după altul, fiecare dintre cuvintele lui Dumnezeu mi-a demascat gândurile ascunse, ca și cum o lumină ar fi strălucit brusc asupra părții întunecate a inimii mele, expunând-o luminii, lăsându-mă teribil de rușinată și fără vreun loc în care să mă ascund. „E adevărat!”, m-am gândit. „Am chiulit de la oră și am mințit și, după asta, nu numai că nu am avut inițiativa de a-mi recunoaște greșeala, dar mi-am și stors creierul să mă gândesc la o modalitate de a-mi acoperi minciuna, de a ascunde adevărul. N-am simțit nici cea mai mică vină sau remușcare. Ba chiar am crezut că profesorul care se ocupă de studenții internaționali ar trebui să-și

vadă de treaba lui. Vai! Acest tip de comportament este nesupus față de Dumnezeu și Îl dezgustă pe Dumnezeu! Nici măcar unul dintre gândurile sau faptele mele nu este câtuși de puțin la înălțimea cerințelor lui Dumnezeu – un credincios în Dumnezeu nu se poartă așa! Nu, nu trebuie să-mi rezolv problemele ca necredincioșii. Trebuie să mă căiesc în fața lui Dumnezeu și să acționez conform cerințelor Sale. Trebuie să vorbesc cinstit și să fiu o persoană cinstită."

Prin urmare, în ziua următoare de școală, m-am dus la profesor și mi-am recunoscut greșeala de a fi lipsit de la oră. Am fost șocată când profesorul responsabil nu m-a criticat deloc, ci mi-a spus în schimb că sunt foarte cinstită și că era bine să fii capabil să recunoști o greșeală! Dar trebuia totuși să existe o pedeapsă pentru că lipsisem de la oră, așa că profesorul mi-a dat ca sancțiune să rămân o oră în plus după ce se terminau cursurile ca să mă gândesc la acțiunea mea. Deși am primit o pedeapsă foarte mică pentru că am chiulit de la oră și am mințit, am simțit că aceasta a fost protecția lui Dumnezeu pentru mine. Mai târziu, într-o întrunire, am avut părtășie despre acest eveniment cu sora mea din cadrul bisericii. După ce mi-a ascultat relatarea, ea mi-a citit acest pasaj din cuvintele lui Dumnezeu: „**Dacă tu crezi în domnia lui Dumnezeu, atunci trebuie să crezi că lucrurile care se întâmplă în fiecare zi, fie ele bune sau rele, nu sunt întâmplări aleatorii. Nu este vorba despre faptul că cineva este aspru cu tine în mod intenționat sau că te vizează; de fapt, totul este aranjat de Dumnezeu. Pentru ce orchestrează Dumnezeu aceste lucruri? Nu este pentru a-ți dezvălui neajunsurile sau pentru a te expune; expunerea ta nu este scopul final. Scopul final este să te desăvârșească și să te mântuiască. Cum face Dumnezeu acest lucru? În primul rând, El te face conștient de propria ta fire coruptă, de natura și de esența ta, de neajunsurile tale și de ceea ce îți lipsește. Doar prin**

cunoașterea acestor lucruri și înțelegerea lor în inima ta, poți urmări adevărul și te poți elibera treptat de firea ta coruptă. Acesta este Dumnezeu oferindu-ți o ocazie” („Pentru a dobândi adevărul, trebuie să înveți de la oamenii, de la chestiunile și de la lucrurile din jurul tău” din Consemnări ale cuvântărilor lui Hristos). Prin părtășia asupra cuvintelor lui Dumnezeu, am ajuns să înțeleg de ce, deși colegii mei de clasă chiuliseră de atâtea ori de la ore, nu se întâmplase nimic, pe când eu fusesem descoperită de profesor de prima dată: a fost într-adevăr suveranitatea lui Dumnezeu. Dumnezeu a pregătit într-un mod practic un mediu pentru a mă expune, certa și disciplina; a fost pentru a mă face să-mi înțeleg propria natură satanică și să-mi cunosc firea coruptă predispusă la minciună și înșelăciune și, astfel, să urmăresc adevărul, să fiu o persoană cinstită și să trăiesc o asemănare umană. Aceasta a fost dragostea și mântuirea lui Dumnezeu pentru mine! În trecut, toată lumea mă lăuda că sunt un copil bun și eu am crezut mereu că așa stau lucrurile. Dar prin dezvăluirea faptelor și prin judecata și expunerea cuvintelor lui Dumnezeu, am realizat în cele din urmă necinstea și înșelăciunea propriei mele naturi. Am fost în stare să mint și să înșel cu nerușinare și am avut o statură cu adevărat mică; în orice loc și în orice moment, am fost capabilă să mă alătur necredincioșilor și să trăiesc în limitele firii mele corupte, făcând de rușine numele lui Dumnezeu. Profesorul m-a sancționat – deși am suferit puțin trupește, asta m-a făcut să țin minte această lecție și, pe viitor, să nu mai mint sau să mai înșel vreodată. Dacă aș fi scăpat nepedepsită când am chiulit atunci, aș fi vrut să o fac din nou când mă confruntam cu încercări și ispite. Apoi, pur și simplu aș fi mințit întruna, aș deveni din ce în ce mai șireată și mai înșelătoare și, în cele din urmă, aș fi complet luată pe sus de Satana. În acel moment, Dumnezeu nici măcar nu m-ar recunoaște, pentru că El îi iubește și îi mântuiește pe oamenii cinstiți și îi urăște și îi elimină pe oamenii înșelători.

În acea clipă, am văzut în sfârșit, cu claritate, cât de mult rău face minciuna și, de asemenea, am văzut cât de esențial, cât de important este să fii o persoană cinstită!

Nu după mult timp, am avut un test la matematică. În seara dinaintea testului, în timp ce învățam, am descoperit că existau încă o mulțime de subiecte pe care nu le stăpâneam. Având în vedere că testul era a doua zi, am devenit foarte agitată. Întrucât notele din acel semestru erau cele mai importante pentru admiterea la facultate, aveau să se uite la notele mele din acel an și, dacă picam la matematică, toată truda mea din trecut ar fi fost în zadar. Cu cât mă gândeam mai mult la asta, cu atât mă simțeam mai stresată. A doua zi, chiar cu câteva minute înainte de test, mi-am dat brusc seama că uitasem să iau cu mine carnețelul în care scrisesem toate formulele. Am intrat într-o stare de confuzie totală. Scrisesem în secret numeroase exemple de întrebări în acel carnețel, dar, acum că era pierdut, eram sigură că voi pica examenul. Agățându-mă de o fărâmă de speranță, m-am uitat peste tot, sperând că l-am scăpat din greșeală pe undeva pe podea. Tocmai când mă uitam în stânga și-n dreapta, am zărit răspunsurile de pe foaia de examen a elevului care stătea lângă mine. M-am bucurat de norocul ăsta neașteptat, simțind că văzusem dintr-odată o rază de speranță. Am aruncat pe furiș o privire profesorului și am văzut că era absorbit de muncă în fața calculatorului. Atunci am trecut rapid prin toate întrebările testului de matematică și apoi l-am atins ușor pe elevul de lângă mine, făcându-i semn să ne comparăm răspunsurile. Deși spusesem că vreau să compar răspunsurile, de fapt, voiam să copiez răspunsurile lui pe foaia mea de examen. Cu sufletul la gură, am parcurs pe furiș întregul test de matematică în felul acesta.

Credeam că terminasem în cele din urmă cu materia la care excelam cel mai puțin și plănuiam să mă distrez de minune odată cu începerea

vacanței. Spre marea mea surprindere, câteva zile mai târziu, școala a organizat o ședință pentru părinți și tutori, iar gazda mea a mers să ia carnetul de note în locul meu. Mi-a spus că am obținut note bune la toate materiile, dar că nota de la matematică nu fusese introdusă alături de celelalte, deoarece școala suspecta o problemă de integritate academică. Când am auzit asta, inima mi s-a făcut cât un purice – eram îngrijorată și înfricoșată și nu știam ce să fac. Îmi spuneam întruna în sinea mea: „Problemă de integritate academică? Au aflat cumva că am copiat răspunsurile colegului meu? Dacă așa stau lucrurile, ce-ar trebui să fac? Copiatul este o problemă foarte gravă și ar putea chiar să-mi afecteze șansele de a intra la facultate. Dar, în momentul de față, școala doar bănuiește asta, așa că încă mai am speranțe. Va fi în regulă atâta timp cât pot da o explicație clară, dar cum ar trebui să explic? Chiar am copiat. Poate că ar trebui, pur și simplu, să mă duc și să recunosc?” Mi-am frământat mintea în toate felurile, iar și iar. Colegii mei de clasă au sugerat să nu recunosc niciodată, sub nicio formă și că ar trebui doar să inventez vreo scuză și să blufez până la capăt. Dar apoi m-am gândit: „Asta nu este ceva ce ar trebui să facă un credincios în Dumnezeu. Ce să fac oare?” Din întâmplare, era o întrunire la biserică tocmai în seara aceea, așa că m-am destăinuit surorilor mele în părtășie despre situația în care mă aflam. Una dintre surorile mele m-a pus să citesc un pasaj din cuvintele lui Dumnezeu: „**Până în clipa de față, oamenii au ascultat multe predici despre adevăr și au fost supuși în mare măsură lucrării lui Dumnezeu. Dar, sub interferențele și obstrucțiile unor numeroși factori diferiți și a unor numeroase circumstanțe, majoritatea oamenilor nu au reușit să pună în practică adevărul, nici nu au reușit să-L mulțumească pe Dumnezeu. Oamenii sunt tot mai leneși și tot mai lipsiți de încredere. […] Singura dorință a lui Dumnezeu este să-i dea omului aceste adevăruri și să-i**

insufle calea Lui, iar apoi să aranjeze diferite circumstanțe pentru a-l testa pe om în diferite moduri. Țelul Lui este să ia aceste cuvinte, aceste adevăruri și lucrarea Lui și să aducă un rezultat în urma căruia omul va putea să se teamă de Dumnezeu și să se ferească de rău. Majoritatea oamenilor pe care i-am văzut iau, pur și simplu, cuvântul lui Dumnezeu și-l privesc ca pe niște doctrine, ca pe niște slove, ca pe niște reglementări care trebuie respectate. Când își văd de treburile lor și vorbesc sau când se confruntă cu încercări, ei nu privesc calea lui Dumnezeu ca pe o cale pe care ar trebui să o urmeze. Asta este mai cu seamă adevărat atunci când oamenii se confruntă cu încercări mari; nu am văzut pe nimeni care să practice în sensul de a se teme de Dumnezeu și de a se feri de rău” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Cum să cunoaștem firea lui Dumnezeu și rezultatele pe care le va obține lucrarea Sa”). După citirea acestor cuvinte, am simțit remușcare în inima mea. Deși înțelegeam puțin din adevărul despre cum să fiu o persoană cinstită și, nu cu mult timp înainte, suferisem certarea și disciplina lui Dumnezeu în această privință, de îndată ce mă confruntasem cu o altă încercare, tot nu eram capabilă să pun adevărul în practică. Știam foarte clar că plagiatul era greșit, dar, de dragul propriilor mele note, uitasem complet despre adevărul faptului că Dumnezeu ne cere să fim oameni cinstiți. Nu numai că nu I-am fost martor, dar L-am și făcut pe Dumnezeu de rușine. Nu am putut să dorm în noaptea aceea, întorcând problema pe toate părțile în mintea mea. În cele din urmă, am luat hotărârea să fiu o persoană cinstită și să nu mai fac de rușine numele lui Dumnezeu pentru a-mi proteja interesele personale. Odată ce am ajuns la hotărârea asta, am sărit din pat, am deschis computerul și mi-am scris autocritica, mărturisind fapta mea cea rea. În dimineața următoare, m-am dus la școală foarte devreme și i-am înmânat autocritica profesorului meu, i-am cerut scuze pentru comportamentul meu și i-am garantat că, în

viitor, nu voi mai apela niciodată la vreo înșelătorie. M-am pregătit să obțin zero puncte la matematică și eram dispusă să accept orice pedeapsă pe care mi-o dădea școala. Dar niciodată nu mi-aș fi putut imagina că, de fapt, profesorul va hotărî să mă lase să dau din nou examenul. În acel moment, nu am putut decât să-mi exprim mulțumirea și lauda către Dumnezeu din adâncul inimii mele: Slavă lui Dumnezeu pentru mila pe care mi-a arătat-o! Acest lucru mi-a demonstrat că Dumnezeu cercetează cele mai ascunse unghere ale inimii omului și, când am pus deoparte interesele mele personale și am practicat adevărul de a fi o persoană cinstită, Dumnezeu mi-a deschis o cale de ieșire și a făcut ca profesorul să-mi permită să dau din nou examenul. Am simțit cu adevărat că Dumnezeu este alături de mine, observând fiecare mișcare pe care o făceam și rânduind toți oamenii, evenimentele, lucrurile și mediile din jurul meu, astfel încât să pot experimenta personal adevărata Sa existență. Dragostea lui Dumnezeu pentru mine este atât de reală!

Ceea ce a fost și mai surprinzător pentru mine a fost că, după câteva zile, a avut loc o adunare a întregii școli pentru prezentarea diplomelor de merit pentru elevii eminenți din acel semestru. Când profesorul mi-a anunțat numele, am crezut că este o greșeală. Doar când unii dintre colegii mei mi-au spus ceva, mi-am dat seama că primeam cu adevărat o diplomă de merit. Colegii mei erau cu toții într-adevăr surprinși, întrebându-se cum de am putut obține o diplomă de merit după ce am copiat la testul de matematică. Am exclamat în tăcere în inima mea: „Toate acestea sunt faptele lui Dumnezeu! Știu că această diplomă nu este pentru notele mele, ci Dumnezeu îmi dă un premiu pentru că am practicat faptul de a fi o persoană cinstită.” Acest lucru mi-a confirmat și mai mult că Dumnezeu este cu adevărat alături de mine tot timpul și că veghează asupra mea în

orice moment. Tot ceea ce Dumnezeu aranjează pentru mine se termină cu bine.

Acum, mă bucur de întruniri și citesc cuvintele lui Dumnezeu din ce în ce mai mult. Chiar dacă încă arăt o fire coruptă în viața mea, indiferent de ceea ce întâmpin, pot mereu să am părtășie cu surorile mele și să caut adevărul din cuvintele lui Dumnezeu pentru a-mi rezolva problemele. Lucrând împreună și cooperând în moduri practice, am ajuns să înțeleg din ce în ce mai multe adevăruri și să le pun în practică cu o putere din ce în ce mai mare. Simt că Dumnezeu este alături de mine și că El mă poate expune în orice moment prin diferite persoane, evenimente și lucruri și că, de asemenea, El Își folosește cuvintele pentru a mă conduce și a mă îndruma să intru în adevăr. Acum, simt că relația mea cu Dumnezeu este tot mai apropiată și sunt absolut convinsă că Dumnezeu Atotputernic este adevăratul Dumnezeu, că în orice moment și în orice loc, El este Dumnezeul care veghează asupra mea, care are grijă de mine și mă ocrotește!

40. Mântuită într-un mod diferit

de Huang Lin, China

Obișnuiam să fiu o credincioasă de rând în creștinismul carismatic și de când am început să cred în Domnul, niciodată n-am ratat o întâlnire. În special, era acum timpul zilelor de pe urmă, iar profețiile din Biblie cu privire la întoarcerea Domnului fuseseră practic împlinite. Domnul avea să Se întoarcă în curând, așa că participam la întâlniri cu și mai mult entuziasm, așteptând cu nerăbdare revenirea Lui, ca nu cumva să pierd șansa de a mă întâlni cu Domnul.

Într-o zi, sora mea mai mică a venit și mi-a spus fericită: „Soră, am venit azi să îți dau cea mai bună veste posibilă – Domnul Isus S-a întors! Și mai mult, S-a întors în trup, El exprimă adevărul și Își face lucrarea din zilele de pe urmă pentru a judeca și a curăța omul, împlinind astfel profeția din Biblie care spune: «**Căci este timpul să înceapă judecata chiar de la Casa lui Dumnezeu**» (1 Petru 4:17). Ai face bine să te grăbești și să urmezi noua lucrare a lui Dumnezeu!” Când am auzit vestea că Domnul S-a întors, am fost atât șocată cât și nesigură și am spus: „În cartea Apocalipsei spune «**Iată, El va veni pe nori şi orice ochi Îl va vedea**» (Apocalipsa 1:7). Și pastorul și prezbiterul ne predică adesea că atunci când Domnul Se va întoarce, El va veni la noi pe un nor alb. Tu spui că Domnul S-a întors și că El a venit în trup, dar cum este posibil acest lucru?” Sora mea a spus solemn: „Soră, spui că Domnul Isus Se va întoarce venind pe nori, dar ești sigură de asta? De asemenea, este prorocit în Biblie: «**Iată, Eu vin ca un hoţ**» (Apocalipsa 16:15), și «**La miezul nopţii a răsunat un strigăt: „Iată mirele! Ieşiţi-i în întâmpinare!”**» (Matei 25:6). Îndrăznești să spui că Domnul nu ar putea să vină în taină? Există un mister în ce privește întoarcerea Domnului, așa că trebuie să căutăm adevărul cu privire la

aceasta cu o minte deschisă! Dacă rămânem credincioşi propriilor noastre noțiuni și închipuiri, atunci cum putem să întâmpinăm cu bucurie întoarcerea Domnului?” Însă, indiferent de cum a comunicat sora mea, am rămas plină de îndoieli, crezând, în schimb, că Domnul Se va întoarce pe un nor alb și că nu ar putea să vină în trup. Mai târziu, sora mea a predicat Evanghelia familiei mele, iar prin părtășiile ei repetate, soțul meu, fiul meu cel mic și soția lui (toți erau necredincioși) au acceptat cu toții lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Cu toate acestea, am continuat să fiu adepta propriilor mele noțiuni și am refuzat să o accept.

După aceea, am continuat să particip la întâlniri la vechea mea biserică, în timp ce soțul meu, fiul cel mic și soția sa participau la întâlniri la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. De fiecare dată când mă întorceam de la o întâlnire, mă simțeam apatică și simțeam că, prin participarea la aceste întâlniri, nu făceam decât să respect formalitățile; inima îmi era goală și nu câștigam nimic. Ei, pe de altă parte, erau întotdeauna atât de fericiți când se întorceau de la o întâlnire și aveau adesea părtășie și căutau împreună să afle care erau firile corupte pe care le dezvăluiau atunci când întâmpinau probleme, cum ar trebui să caute voia lui Dumnezeu și cum ar trebui să se cunoască pe sine și să mediteze asupra lor; ei discutau, de asemenea, cum să practice adevărul și să trăiască după cuvântul lui Dumnezeu, cum să se lepede de firile lor corupte, să fie purificați și așa mai departe. Când îi auzeam vorbind despre aceste lucruri, mă simțeam nedumerită și mă gândeam: „Ei cred doar de câteva zile, deci cum pot să știe cum să caute voia lui Dumnezeu atunci când întâmpină probleme și să găsească modul de a practica și de a vorbi într-un mod atât de logic și bine argumentat? Am crezut în Domnul Isus în toți acești ani; m-am rugat, am participat la întâlniri și am citit în mod consecvent Biblia, deci cum de nu înțeleg voia lui Dumnezeu când mi se întâmplă ceva? Și nu numai eu sunt

așa, ci toți frații și surorile mele din biserica mea sunt la fel. Suntem legați de tot felul de păcate și nu putem să fim liberi, iar duhurile noastre sunt ofilite, întunecate și fără speranță și simțim că suntem din ce în ce mai departe de Domnul; ce se întâmplă?” Subiectele pe care le discutau erau atât de proaspete și noi, vorbind despre firile corupte pe care le dezvăluiau, reflectând asupra lor înșiși și cunoscându-se, fiind purificați și așa mai departe. Crezusem în Domnul de atâția ani, dar nu-i auzisem niciodată pe pastorul și pe prezbiterul din biserica mea predicând în acest fel și, pur și simplu, nu puteam pricepe cum a putut familia mea să înțeleagă atât de mult! Eram nedumerită.

Înainte să îmi dau seama, a venit vremea recoltei, iar cei doi fii ai mei și-au adunat porumbul și l-au adus acasă. În anii trecuți, îl ajutam întotdeauna pe fiul meu mai mare să depănușeze porumbul, iar apoi îl ajutam pe fiul meu mai mic, dar în acest an fiul meu mai mic și familia lui au depănușat porumbul singuri și m-am gândit: „N-am ajutat familia fiului meu mai mic cu munca lor de data aceasta, așa că soția sa este cu siguranță furioasă pe mine și va spune că fac favoruri”. Dar, spre surprinderea mea, nu numai că nu era supărată, dar mi-a și zis cu voioşie: „Mamă, tu și tata nu întineriți. Nu vă mai faceți griji să ne ajutați cu munca noastră. Doar îngrijiți-vă de sănătatea voastră!” Am fost foarte surprinsă să o aud spunând asta. A fost într-adevăr prima oară când și-a arătat îngrijorarea în privința noastră! Nu mai spusese niciodată așa ceva! Și, mai târziu, s-a întâmplat din nou. Le-am spus fiilor mei și soțiilor lor: „Copiii voștri trebuie să meargă la gimnaziu, așa că le voi cumpăra câte o bicicletă”. Așa că am cumpărat o bicicletă pentru copilul fiului meu mai mare, dar apoi a intervenit ceva și a trebuit să cheltui toți banii care îmi mai rămăseseră și nu am mai putut cumpăra o bicicletă pentru copilul fiului meu mai mic. Mai târziu, mama nurorii mele i-a cumpărat nepotului meu o bicicletă și m-am simțit prost.

M-am gândit: „Nora mea este cu siguranță supărată pe mine și va spune că nu îmi respect cuvântul dat”. Dar, spre surprinderea mea, nu numai că nu a fost supărată, dar m-a mângâiat spunând: „Mamă, nu este nevoie să îți pară rău că nu i-ai cumpărat copilului meu o bicicletă. Tu și tata păstrați-vă banii de acum încolo și cheltuiți-i pentru voi. Nu vă faceți griji pentru noi!” Aceste două evenimente m-au surprins foarte mult. De când nora mea a început să creadă în Dumnezeu Atotputernic, nu s-a mai certat cu mine în nicio privință, ci ne-a arătat că îi pasă și că ne respectă – ea într-adevăr se schimbase. Soțul meu obișnuia să își piardă mereu cumpătul față de mine la cea mai mică provocare și îmi vorbea întotdeauna cu asprime. Dar acum el zâmbea când îmi vorbea și, chiar dacă uneori eram supărată pe el, îndura cu răbdare și îmi spunea calm: „Cel în care credem este același Dumnezeu. Din punct de vedere fizic, suntem soț și soție, dar, din punct de vedere spiritual suntem frate și soră. Ar trebui să ne iubim, să ne înțelegem și să ne iertăm unul pe celălalt și să trăim după cuvântul lui Dumnezeu. Ce părere ai? Am fost întotdeauna iute din fire și aveam tendința de a mă mânia, iar acest lucru era rezultatul firii mele corupte satanice. Eram prea arogant și îngâmfat și nu aveam nicio umanitate normală. Acum, am citit multe dintre cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și am ajuns să înțeleg că lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă este aceea de a salva omul prin exprimarea cuvintelor Sale. Dacă oamenii caută să obțină mântuirea lui Dumnezeu, atunci ei trebuie să ia cuvintele lui Dumnezeu și să le practice în viața reală și să se ocupe de fiecare problemă în conformitate cu adevărul și principiile. Trebuie să-mi lepăd trupul, să practic potrivit cuvântului lui Dumnezeu și să trăiesc o umanitate normală.” Privind la soțul meu, fiul meu și soția lui, m-am tot gândit în inima mea: „Ei au acceptat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă cu doar doi ani în urmă, deci cum se face că s-au schimbat atât de mult? Acest lucru chiar mă convinge! Am crezut în

Domnul de atâția ani acum, am citit Biblia și m-am rugat în fiecare zi, deci cum se face că nu m-am schimbat deloc în tot acest timp? Când ispitele vin la mine, de ce mă scufund mereu în păcat și nu mă pot ridica din nou? Doar Dumnezeu are puterea de a schimba oamenii. Oare Dumnezeul Atotputernic în care cred ei să fie Domnul Isus Cel care S-a întors? Dacă acest lucru chiar este adevărat, iar eu tot refuz să îl accept, nu mă va părăsi oare Domnul? Nu aș fi atât de proastă să am o mântuire atât de mare înaintea mea și, totuși, să nu o obțin?” Cu aceste gânduri în minte, nu m-am putut abține să nu mă simt neliniștită. Am vrut să caut și să cercetez, dar am fost jenată să vorbesc cu familia mea despre asta.

Într-o zi, când soțul meu era plecat, am scos în secret cartea pe care o citea adesea. În momentul în care m-am uitat la copertă, cele șase cuvinte mari „Cuvântul Se arată în trup” scrise cu o culoare aurie strălucitoare mi-au sărit în ochi și m-am gândit: „Ce mistere conține mai exact această carte? Poate schimba atât de mult oamenii, așa că trebuie să o citesc cu atenție.” Cu grijă, am deschis cartea și am văzut aceste cuvinte scrise acolo: „**Această întrupare este a doua întrupare a lui Dumnezeu după finalizarea lucrării lui Isus. Bineînțeles, întruparea aceasta nu se petrece independent, ci este a treia etapă a lucrării după Epoca Legii și Epoca Harului. Fiecare nouă etapă a lucrării lui Dumnezeu aduce mereu un nou început și o nouă epocă. Așadar, există și schimbări corespunzătoare în ceea ce privește firea lui Dumnezeu, modul Lui de a lucra, locația lucrării Lui și numele Lui. Deci, nu e de mirare că omului îi este greu să accepte lucrarea lui Dumnezeu în noua epocă. Dar, indiferent de cum I se opune omul, Dumnezeu Își face mereu lucrarea și mereu conduce înainte întreaga omenire. Când Isus a venit în lumea omului, El a adus Epoca Harului și a încheiat Epoca Legii. În zilele de pe urmă, Dumnezeu S-a întrupat încă o dată și, cu această întrupare, a**

încheiat Epoca Harului și a adus Epoca Împărăției. Toți cei care acceptă cea de-a doua întrupare a lui Dumnezeu vor fi conduși în Epoca Împărăției și vor putea să accepte personal îndrumarea lui Dumnezeu” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Prefață”). După ce am citit acest lucru, m-am gândit: a doua întrupare a lui Dumnezeu a pus capăt lucrării Epocii Harului, deci era posibil ca Dumnezeu să nu mai lucreze în biserici în Epoca Harului? Am intrat noi acum în Epoca Împărăției? Spune aici: „**Toți cei care acceptă cea de-a doua întrupare a lui Dumnezeu vor fi conduși în Epoca Împărăției și vor putea să accepte personal îndrumarea lui Dumnezeu.**” De când soțul meu, fiul meu și soția lui au acceptat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic s-au schimbat cu adevărat. Ar putea fi posibil ca Dumnezeu Atotputernic, în care cred ei, să fie cu adevărat Domnul Isus Cel întors? Urmează ei cu adevărat pașii lui Dumnezeu și acceptă călăuzirea personală a lui Dumnezeu? În caz contrar, cum ar putea să înțeleagă atât de multe adevăruri și cum s-ar fi putut schimba atât de mult? Acest lucru trebuie să fie rezultatul lucrării Duhului Sfânt, căci nu este ceva ce poate fi realizat bazându-se pe propriile puteri și fără lucrarea Duhului Sfânt… Tocmai mă gândisem la asta când am văzut deodată că soțul meu a venit acasă. Am pus repede cartea înapoi în locul în care fusese și m-am gândit: el nu trebuie să știe că i-am citit cartea, altfel va râde de mine.

A doua zi, soțul meu a ieșit să participe la o întâlnire și am scos din nou acea carte și am început să citesc. Am citit acest pasaj: „**Deși Isus a lucrat mult printre oameni, El a completat doar răscumpărarea întregii omeniri și a devenit jertfa pentru păcat a oamenilor și nu l-a scăpat pe om de toată firea lui stricată. Deplina mântuire a omului de influența Satanei nu a necesitat doar ca Isus să preia păcatele omului ca jertfă pentru păcat, ci și ca Dumnezeu să facă o lucrare mai mare pentru a-l**

scăpa pe om cu totul de firea lui, care a fost stricată de Satana. Și astfel, după ce omului i-au fost iertate păcatele, Dumnezeu S-a întrupat pentru a-l conduce pe om în noua epocă și a început lucrarea de mustrare și judecată, și lucrarea aceasta l-a adus pe om într-un tărâm mai înalt. Toți cei care se supun stăpânirii Lui se vor bucura de un adevăr mai mare și vor primi binecuvântări mai mari. Ei vor trăi cu adevărat în lumină și vor dobândi adevărul, calea și viața” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Prefață”). După ce am citit acest pasaj, am încercat să îl înțeleg: Domnul Isus a răscumpărat întreaga omenire prin faptul că a fost răstignit, dar El nu a eliminat firile corupte ale omului și în om a rămas natura lui păcătoasă – acest lucru este absolut adevărat. Cât despre aceia dintre noi care credem în Domnul, adesea nu putem respecta învățăturile Domnului și mințim și înșelăm și în fiecare zi păcătuim, iar apoi mărturisim, tăvălindu-ne în mod constant în păcat fără puterea de a ne elibera de lanțurile păcatului. Acesta este un fapt incontestabil. În acel moment m-am gândit la cuvintele lui Dumnezeu din Biblie: „**Deci fiţi sfinţi, după cum Eu sunt sfânt!**” (Leviticul 11:45). Dumnezeu ne cere să fim sfinți și totuși păcătuim adesea și Îl nemulțumim pe Domnul – ce sfințenie este aceasta? Dumnezeu este sfânt și, cu atât mai mult, Împărăția lui Dumnezeu nu poate fi pătată. Deci, cum putem noi, care comitem păcate atât de des, să intrăm în Împărăția cerurilor? Gândindu-mă la asta, am avut un sentiment de pierdere și am continuat să citesc în carte: „**Deplina mântuire a omului de influența Satanei nu a necesitat doar ca Isus să preia păcatele omului ca jertfă pentru păcat, ci și ca Dumnezeu să facă o lucrare mai mare pentru a-l scăpa pe om cu totul de firea lui, care a fost stricată de Satana.**” Este posibil ca lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă să fie o lucrare și mai mare făcută de Domnul Isus Cel întors în trup? Numai prin acceptarea și experimentarea

judecății lui Dumnezeu Atotputernic putem noi oare să ne eliberăm de păcat și să fim purificați și schimbați? Este posibil ca schimbările făcute de soțul meu și de nora mea să vină din faptul că au experimentat lucrarea de mustrare și judecată a lui Dumnezeu Atotputernic? Soțul meu, fiul meu și soția lui credeau în Dumnezeu doar de puțin timp și, totuși, ajunseseră să înțeleagă unele adevăruri, puteau vorbi despre cum își înțelegeau firile corupte, puteau căuta voia lui Dumnezeu atunci când li se întâmpla ceva și puteau găsi calea de a practica. În timp ce eu, pe de altă parte, crezusem în Domnul de mulți ani, și totuși, dacă cineva m-ar fi întrebat ce era credința în Dumnezeu mai exact sau care era mai exact voia lui Dumnezeu, să fiu sinceră, nu aș fi putut să răspund, cu atât mai puțin să vorbesc despre orice schimbare în firea mea. Gândindu-mă la mine în comparație cu ei, m-am simțit cu adevărat rușinată! Mi se părea acum că trebuia să cercetez serios lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă.

De atunci, în fiecare zi, citeam pe ascuns cartea Cuvântul Se arată în trup pe la spatele soțului meu și cu cât o citeam mai mult, cu atât inima mea devenea mai luminată și cu atât mai mult mi-a plăcut să o citesc. Uneori nu voiam să particip la întâlniri la biserica mea, ci doar stăteam acasă citind această carte. O dată, am citit aceste cuvinte ale lui Dumnezeu Atotputernic: **„Cu siguranță voi ilumina și lumina pe toți cei care sunt înfometați și însetați de dreptate și care caută cu sinceritate. Vă voi arăta tuturor toate tainele lumii spirituale și vă voi arăta calea înainte, făcându-vă să renunțați cât mai curând la firile voastre vechi, corupte, astfel încât să puteți atinge maturitatea vieții și să Îmi fiți Mie de folos și pentru ca lucrarea Evangheliei să poată începe în curând fără obstacole. Numai atunci voia Mea va fi satisfăcută, numai atunci planul de gestionare (mântuire) al lui Dumnezeu de șase mii de ani va fi îndeplinit cât mai curând posibil. Dumnezeu va câștiga Împărăția și aceasta va coborî pe**

pământ și împreună vom intra în slavă!” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Capitolul 8). După ce am citit aceasta, n-am putut să nu mă gândesc la cuvintele pe care le-a spus Domnul Isus: „**Ferice de cei flămânzi şi însetaţi după dreptate, căci ei vor fi săturaţi!**” (Matei 5:6). Cu cât citeam mai mult, cu atât mai mult simțeam că cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și cuvintele Domnului Isus împărtășesc aceeași sursă. Cuvintele amândurora au autoritate și putere, așa că mi se părea foarte probabil ca Dumnezeu Atotputernic să fie într-adevăr Domnul Isus Cel întors! Gândindu-mă la asta, m-am simțit uimită: dacă acest lucru este adevărat, trebuie să mă grăbesc să accept lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, pentru că dacă refuz să o accept, atunci voi fi uitată de lucrarea lui Dumnezeu! Dar cum puteam să spun asta familiei mele? Ei îmi predicaseră mult Evanghelia în trecut, dar întotdeauna refuzasem să o accept. Dacă aș spune acum că sunt dispusă să accept lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, ce ar crede despre mine? Tocmai când tergiversam nehotărâtă, Dumnezeu a deschis o cale pentru mine.

Într-o zi, nora mea și una dintre surorile ei din biserică au venit să-mi propovăduiască Evanghelia. Am știut atunci că aceasta era o ocazie dată de Dumnezeu, așa că am vorbit sincer cu ele: „De fapt, am citit pe ascuns multe cuvinte ale lui Dumnezeu Atotputernic și simt că aceste cuvinte vin de la Dumnezeu. E pur și simplu imposibil ca un om să poată glăsui aceste cuvinte care poartă o astfel de autoritate și putere.” Când nora mea m-a auzit spunând aceasta, a fost uimită, s-a uitat la soră și a râs cu bucurie. Am continuat: „Dar există ceva ce încă nu înțeleg. Domnul Isus a profețit: «**Atunci Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe un nor, cu putere şi mare slavă**» (Luca 21:27). Noi, credincioșii, ne dorim cu toții ca Domnul Isus să Se întoarcă și să coboare printre noi pe un nor alb. Dar voi spuneți că

Domnul S-a întors deja și că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus Cel întors. Deci, cum se face că nu L-am văzut pe Domnul venind pe un nor alb? Vă rog să aveți părtășie cu mine despre asta.”

Sora a vorbit serios, spunând: „Slavă lui Dumnezeu! După cum știm, există multe versete din Biblie care profețesc întoarcerea Domnului. Dar, dacă privim cu atenție, vom vedea că întoarcerea Domnului este profețită în două moduri diferite: unul este că Domnul va veni deschis pe un nor și toți oamenii Îl vor vedea vedea, ca în Luca 21:27, care spune «**Atunci Îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe un nor, cu putere şi mare slavă.**» Celălalt este că Domnul va veni pe ascuns, ca un hoț și fără să știe nimeni, ca în Matei 24:36, care spune «**Dar despre ziua şi ora aceea nu ştie nimeni, nici îngerii cerurilor, (nici Fiul), ci numai Tatăl.**» Se poate vedea că venirea Domnului se va întâmpla în două etape: în primul rând, El va veni pe ascuns și, după ce va realiza o etapă a lucrării Sale, atunci venirea Lui va fi făcută cunoscută. Lucrul despre care vorbim este profeția cu privire la venirea Domnului în mod deschis, în timp ce acum suntem în stadiul în care se împlinește profeția Domnului venind în secret, care este stadiul în care Dumnezeu devine trup pentru a-Și realiza lucrarea și a mântui omenirea. Când Dumnezeu va termina lucrul în trup, atunci El va veni deschis, pentru ca toți să-L vadă… ”.

Inima mea a fost iluminată când am auzit-o pe acea soră oferind o astfel de părtășie și m-am gândit: după cum se pare, în Biblie se proroceşte că Domnul va veni în două moduri diferite. Mai întâi, El va veni pe ascuns, iar după aceea va veni în mod deschis – acesta este cu adevărat un mister! Am citit Biblia atâția ani, deci cum se face că nu am descoperit asta niciodată? Dar, gândindu-mă acum, sunt sigură că acest lucru este adevărat!

Nora mea mi-a spus: „Mamă, timpul lui Dumnezeu Atotputernic în trup, care Își face lucrarea de a judeca și purifica omul prin cuvinte, este stadiul în care Dumnezeu vine pe ascuns și este timpul în care Dumnezeu expune oamenii și ne separă pe fiecare după felul nostru. Pentru a înțelege mai bine acest aspect al adevărului, să citim cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic.” Spunând aceasta, ea a citit: „**Multor oameni poate să nu le pese de ceea ce spun, dar Eu tot vreau să-i spun fiecărui așa-zis sfânt care Îl urmează pe Isus că, atunci când Îl veți vedea cu ochii voștri pe Isus coborând din ceruri pe un nor alb, aceasta va fi arătarea publică a Soarelui dreptății. Poate că acela va fi un moment de mare entuziasm pentru tine, și totuși, ar trebui să știi că timpul când asiști la coborârea lui Isus din cer este și timpul când tu cobori în iad pentru a fi pedepsit. Acela va fi momentul sfârșitului planului de gestionare (planului de mântuire) al lui Dumnezeu și va fi momentul când Dumnezeu îi răsplătește pe cei buni și îi pedepsește pe cei răi. Căci judecata lui Dumnezeu va fi încheiată înainte ca omul să vadă semne, atunci când nu există decât exprimarea adevărului. Cei care acceptă adevărul și nu caută semne, și astfel au fost purificați, se vor fi întors în fața tronului lui Dumnezeu și vor fi intrat în îmbrățișarea Creatorului. Numai cei care persistă în credința că «Isus care nu vine pe un nor alb este un Hristos mincinos» vor fi supuși pedepsei eterne, pentru că ei cred doar în Isus care face semne, dar nu Îl recunosc pe Isus Cel care proclamă judecata aspră și care oferă adevărata cale a vieții. Și astfel, se poate doar ca Isus să Se ocupe de ei atunci când Se reîntoarce, în mod deschis, pe un nor alb. Sunt prea încăpățânați, prea încrezători în ei înșiși, prea aroganți. Cum ar putea astfel de degenerați să fie răsplătiți de Isus? Întoarcerea lui Isus este o mare mântuire pentru cei care sunt capabili să accepte adevărul, dar pentru cei care nu pot să accepte**

adevărul, este un semn al condamnării” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Când vei vedea trupul spiritual al lui Isus, Dumnezeu va fi făcut din nou cerul și pământul”).

Sora și-a continuat părtășia, spunând: „Din cuvintele lui Dumnezeu ajungem să înțelegem că, în timp ce Dumnezeu Atotputernic Își îndeplinește lucrarea în secret, El Își face doar lucrarea de a judeca și mustra oamenii prin cuvinte. Adică, El exprimă toate adevărurile pentru a ne oferi ceea ce avem nevoie în viață și toți cei care acceptă lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și care experimentează mustrarea și judecata cuvintelor lui Dumnezeu, care ajung să înțeleagă adevărul și să-L cunoască pe Dumnezeu și ale căror firi ale vieții sunt schimbate, sunt biruitorii care sunt făcuți compleți de Dumnezeu înainte de dezastre. Când acești biruitori vor fi făcuți compleți, lucrarea cea mare a lui Dumnezeu va fi încheiată, iar lucrarea pe care El o îndeplinește în secret va fi, de asemenea, încheiată. Atunci Dumnezeu va veni pe nori și Se va arăta deschis tuturor națiunilor și popoarelor. Unii oameni se țin orbește de propriile noțiuni, așteptând doar ca Domnul Isus să vină pe nori, refuzând totuși să accepte vreunul dintre adevărurile exprimate de Dumnezeu în timp ce El Își îndeplinește lucrarea secretă. Acești oameni se răzvrătesc cu toții împotriva lui Dumnezeu și Îl sfidează și, dacă nu se pot întoarce la Dumnezeu și nu pot accepta mântuirea Lui din zilele de pe urmă, atunci vor cădea în marile dezastre și va fi mare jale și scrâșnire a dinților. Este profețit în Apocalipsa capitolul 1, versetul 7: «**Iată, El va veni pe nori şi orice ochi Îl va vedea, chiar şi cei care L-au străpuns. Toate neamurile pământului se vor jeli din pricina Lui. Da! Amin!**» Gândește-te: când Domnul va veni pe nori, toți Îl vor vedea și potrivit ar fi să-I întâmpinăm cu mare bucurie venirea. Deci, de ce vor jeli toate neamurile? Pentru că, atunci când Dumnezeu va veni în mod deschis, ei vor vedea că Dumnezeu

Atotputernic pe care ei L-au sfidat este cu adevărat Domnul Isus Cel întors, deci cum ar putea să nu se bată cu pumnii în piept, să nu jelească și să nu scrâșnească din dinți?”

Ascultând părtășia sorei, am continuat să dau din cap afirmativ și am spus: „A, niciodată nu am înțeles acest verset și l-am întrebat pe pastorul din biserica mea, dar acesta nu mi l-a explicat clar. Se pare că acest verset se referă la toți aceia care refuză să accepte mântuirea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele pe de urmă și care Îl sfidează.” În acel moment, nu am putut să nu mă gândesc la multele ocazii în care familia mea îmi propovăduise Evanghelia și totuși mă împotrivisem și refuzasem să o accept și m-am simțit foarte tulburată. Plină de regret, i-am spus sorei: „Dacă n-aș fi citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, în cazul în care cuvintele lui Atotputernic Dumnezeu nu ar fi deschis ușa spre inima mea și nu mi-ar fi dat o inimă care caută adevărul, mă tem că încă nu aș fi ascultat părtășiile voastre, ci aș fi încă infatuată, așteptând ca Domnul Isus să vină pe un nor alb și să Se arate deschis poporului! Sunt într-adevăr atât de ignorantă și de nesăbuită! Numai acum înțeleg că etapa lucrării secrete a lui Dumnezeu este într-adevăr o ocazie minunată ca noi să acceptăm judecata și mustrarea cuvintelor lui Dumnezeu și să ne lepădăm firile corupte pentru a obține mântuirea! Când Dumnezeu va veni pe un nor și Se va arăta în mod deschis omului, lucrarea Sa de mântuire se va fi încheiat deja, iar El va începe să-i răsplătească pe cei buni și să-i pedepsească pe cei răi. Și când se va întâmpla asta, chiar dacă mă sfâșii în regret, va fi prea târziu. Îi mulțumesc lui Dumnezeu că nu m-a abandonat și că mi-a dat această șansă de a obține mântuirea. Doresc să accept lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă!”

După aceea, am luat inițiativa și am cerut să intru în Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și, ca și soțul, fiul și nora mea, în fiecare zi citesc

cuvintele lui Dumnezeu și comunic adevărul și experimentez judecata, mustrarea, purificarea și mântuirea cuvintelor lui Dumnezeu. În marea familie a Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic, trăiesc adevărata viață bisericească, iar duhul meu este plin de pace și bucurie. Simt cu adevărat dragostea cea mare a lui Dumnezeu pentru mine; doar că am fost atât de amorțită și L-am făcut pe Dumnezeu să aștepte atât de mult. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că a pus meticulos la cale diferiți oameni și evenimente care să mă conducă și să mă îndrume pas cu pas în familia lui Dumnezeu și Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că m-a mântuit într-un mod diferit!

41. Am întâmpinat întoarcerea Domnului

de Chuanyang, Statele Unite

Iarna anului 2010 din Statele Unite mi-a lăsat o senzație de frig intens. Pe lângă frigul aspru al vântului și al zăpezii, încă mai rea era senzația că inima îmi fusese invadată de un soi de „val de frig”. Pentru cei care se ocupă de decorațiuni interioare, iarna este cea mai dificilă perioadă a anului deoarece, odată ce începe sezonul rece, este foarte puțin de lucru. Ne confruntăm chiar și cu pierderea serviciului. Acesta a fost primul meu an în Statele Unite, eram nou venit și totul mi se părea necunoscut. Nici închirierea unui apartament sau găsirea unui serviciu nu au fost ușoare, iar zilele îmi erau pline de greutăți. Devenise atât de rău încât trebuia să împrumut bani ca să-mi plătesc chiria pentru apartament. Aflat în această situație dificilă, am devenit melancolic și simțeam că viața mea era greu de îndurat. Noaptea stăteam cu fața spre peretele înghețat, fiind atât de trist încât tot ce voiam era să plâng. Într-o zi, pe când mă plimbam apatic în tristețea și neliniștea mea, o persoană care răspândea Evanghelia Domnului Isus mi-a dat o carte de vizită și mi-a spus: „Domnul Isus te iubește. Frate, vino la biserica noastră și ascultă Evanghelia Domnului!” Mi-am spus în sinea mea: „Am impresia că n-am nimic de făcut acum, așa că nu-i nimic rău să merg și să ascult asta. N-ar strica, e ceva de făcut.” Așa că am intrat pur și simplu în biserică. L-am ascultat pe pastor citind cu voce tare ceva ce spusese Domnul Isus: „**Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, încât L-a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viaţă veşnică**” (Ioan 3:16). Când am auzit asta, m-am simțit profund mișcat de dragostea Domnului. Nu pot explica în mod clar cum m-am simțit, dar am simțit că dragostea Domnului este reală și că depășește orice iubire care s-ar putea găsi în lume. Inima mea încărcată de durere a

fost mult alinată. Ca urmare, am decis să mă încred cu sinceritate în Domnul Isus. După aceea, am început să particip cu entuziasm la întâlniri în fiecare duminică și, datorită căutării mele entuziaste, am devenit rapid un coleg în cadrul bisericii.

După ce am slujit în biserică timp de doi ani, simțeam tot mai puțin că Domnul este cu mine. Nu mă simțeam luminat când citeam Biblia, nu eram mișcat când mă rugam și nu simțeam că obțin ceva din participarea la întâlniri. În plus, am văzut că toți cei din biserică trăiau o viață în care păcătuiau ziua doar ca să mărturisească seara și că toți, fie ei pastori, prezbiteri sau credincioși de rând, erau înrobiți de păcat, implicându-se în certuri din invidie, conspirând între ei ca să formeze facțiuni, luptându-se pentru faimă și profit și râvnind la lucruri lumești. Tot soiul de fapte ilegale erau comise din ce în ce mai des. Am văzut și că oamenii din societatea în ansamblu deveneau tot mai depravați cu fiecare zi care trecea, tot mai răi și mai egoiști și că peste tot în lume se produceau dezastre – mereu apăreau cutremure, foamete și epidemii. Semnele de tot felul arătau clar că veniseră zilele de pe urmă și că Domnul Isus urma să Se întoarcă la scurt timp. Pastorii și prezbiterii ne predicau deseori despre aceste versete din Biblie: „**Atunci, de vă va zice cineva: «Iată, aici e Hristos, sau acolo!», să nu credeți. Că se vor scula hristoşi mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși**” (Matei 24:23-24). În predicile lor, ei afirmau în mod nechibzuit că vor apărea Hristoși falși în zilele de pe urmă și ne spuneau că nu trebuie în niciun caz să ascultăm predica unor străini. Chiar au spus că, exceptându-i pe cei din biserica noastră, credincioșii din alte confesiuni se înșelau cu toții și că trebuie să avem grijă să-i discernem pe alți oameni pentru a nu ne lăsa păcăliți și a ajunge să urmăm calea greșită. Deoarece i-am auzit adesea pe pastori predicând astfel, mi-am zis: „Nu trebuie să mă abat de la cale în

acest moment crucial al sosirii iminente a Domnului și trebuie să-mi păstrez credința în Domnul.”

Într-o zi, la jumătatea lunii septembrie 2016, am primit un telefon neașteptat de la sora Zhu. Sora Zhu era de mult timp credincioasă și o căutătoare entuziastă în biserica noastră și am fost mereu în relații bune, așa că m-am bucurat foarte mult să primesc un apel de la ea. Am ascultat în timp ce sora Zhu îmi vorbea încântată: „Frate, am să-ți dau niște vești bune: Domnul Isus S-a întors ca Dumnezeu Atotputernic! De data asta, Dumnezeu S-a întrupat ca să săvârșească lucrarea de judecată, curățire și mântuire a omului!” Am fost oarecum surprins să aud aceste cuvinte și mi-am zis: „Oare sora Zhu nu a păstrat calea Domnului? S-a alăturat altei confesiuni? Cum ar putea să fie atât de nechibzuită? Pastorii și prezbiterii au subliniat în repetate rânduri că vor apărea Hristoși falși în zilele de pe urmă, deci de ce nu i-a ascultat? Dacă ne abatem în credința noastră în acest moment crucial când Domnul urmează să vină la scurt timp, atunci nu ne vom fi practicat credința în zadar în toți acești ani?” În timp ce mă gândeam la asta, am întrebat-o nervos pe sora Zhu: „Soră, în Biblie spune că în zilele de pe urmă vor fi falși…”, dar fără să aștepte să termin de vorbit, sora Zhun m-a întrerupt. „Frate, Domnul Isus ne-a avertizat: «**Nu judecaţi**» și nu trebuie să judecăm după bunul plac ca să nu fim condamnați de Dumnezeu.” Avertismentul surorii m-a făcut să mă gândesc la aceste cuvinte ale Domnului: „**Nu judecaţi şi nu veţi fi judecaţi! Nu condamnaţi şi nu veţi fi condamnaţi!**” (Luca 6:37). N-am îndrăznit să mai spun altceva. Cu toate acestea, cu privire la un eveniment atât de important ca întoarcerea Domnului, sora Zhu și cu mine aveam fiecare propria părere și amândoi voiam să ne convingem unul pe celălalt. Prin urmare, am încercat pe rând să ne demonstrăm punctul de vedere, dar niciunul dintre noi n-a reușit în cele din urmă să-l convingă pe celălalt.

Mai mult de o lună după aceasta, sora Zhu m-a sunat în repetate rânduri ca să-mi predice Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu Atotputernic, dar am refuzat mereu să o accept și am continuat să o rog să revină în biserica noastră și să creadă în continuare în Domnul. Pe măsură ce trecea timpul, am văzut că este foarte fermă în credința ei în Dumnezeu Atotputernic și că nu șovăia câtuși de puțin în credința ei, așa că a trebuit să renunț și să nu mai încerc să o conving. Am spus: „De acum înainte, voi crede în continuare în Domnul Isus și tu poți crede în Dumnezeu Atotputernic și nu ne vom amesteca unul în credința celuilalt!” După aceasta, oricând mă suna sora Zhu ca să fie mărturie pentru lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, căutam o scuză ca să o evit. Am continuat să refuz să accept lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, dar ea n-a renunțat niciodată să încerce să-mi predice Evanghelia.

Într-o dimineață din noiembrie, puțin după 5 dimineața, înainte să răsară soarele, cineva a sunat la ușa locuinței mele. Am deschis ușa și am văzut-o pe sora Zhu, iar cu ea erau un frate și o soră. Când am văzut-o pe sora Zhu, m-am simțit în defensivă. M-am gândit în sinea mea: „Nu am fost clar în ceea ce te privește? De ce ai călători atât de departe ca să vii la mine acasă? Indiferent ce spui, nu voi crede în Dumnezeu Atotputernic.” Fără să-mi pese de toți anii de când ne cunoșteam ca membri ai aceleiași biserici, le-am spus unele cuvinte neplăcute și am refuzat să-i las să intre. Când sora Zhu a văzut cât de hotărât sunt, o privire descurajată a apărut pe chipul ei și mi-a spus cu o voce sugrumată de emoție: „Frate, motivul pentru care am venit să-ți împărtășim Evanghelia Împărăției este că am fost mișcată de Duhul Sfânt. Dacă n-ar fi dragostea lui Dumnezeu, n-aș fi fost capabilă să-mi înghit mândria și să încerc în continuare să-ți împărtășesc Evanghelia de atâtea ori. Frate, Domnul Isus S-a întors cu adevărat. Chiar acum, Duhul Sfânt lucrează asupra celor care au acceptat noua lucrare a lui Dumnezeu.

Dacă n-ar fi lucrarea Duhului Sfânt, cum ar putea cineva să aibă atâta credință și hotărâre ca să vină și să-ți predice Evanghelia? Și tu ai văzut situația actuală a bisericii noastre. Frații și surorile noastre trăiesc cu toții înrobiți de păcat și sunt lipsiți de puterea de a se elibera. Dumnezeu a venit de această dată ca să-Și exprime cuvintele, să-i judece pe oameni și să înfăptuiască lucrarea de a ne elibera de păcat și a ne curăța. Dacă pierdem lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, nu vom avea altă ocazie să obținem mântuirea Lui." Cuvintele sincere ale surorii m-au emoționat și m-am potolit puțin. Îndeosebi, când vorbea despre situația din biserica noastră, toate lucrurile pe care le văzusem întâmplându-se în biserici au început subit să mi se perinde prin minte: în prima biserică în care slujisem, pastorii spuneau una și făceau alta și oricine contribuia cu mulți bani era întâmpinat de pastori cu zâmbetul pe buze și primea multă atenție. Însă cei care nu contribuiau cu foarte mulți bani erau ignorați și priviți cu dispreț de pastori. Chiar nu puteam suporta să văd că se întâmplă asta, așa că m-am alăturat altei biserici. În această biserică, am văzut cum colegii se excludeau unii pe alții, intrau în dispute din invidie, se aliau unii cu alții ca să formeze diferite facțiuni și nu se deosebeau deloc de oamenii din lumea laică. Acest lucru m-a dezamăgit nespus. La început, am vrut să mă mut la altă biserică, dar un frate mi-a spus că trecuse deja prin multe biserici și că oriunde mergea găsea mereu aceeași dezolare și același întuneric… M-am gândit și la diversele comportamente de care dădusem dovadă eu însumi când trăiam în păcat, ceea ce m-a făcut să încep să șovăi în inima mea. M-am gândit: „Este posibil ca Domnul Isus chiar să Se fi întors întrupat ca să înfăptuiască lucrarea de eradicare a păcatelor?" Chiar atunci, sora Zhu a continuat spunând: „Cât despre faptul dacă Dumnezeu Atotputernic este sau nu Domnul întors, tot ce trebuie să faci este să citești cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și atunci vei ști. Când Domnul Isus a venit să-Și înfăptuiască

lucrarea, discipolii Săi L-au urmat deoarece au recunoscut prin cuvintele Sale și lucrarea Sa că este Mesia cel prevestit. Astăzi, ca să stabilim dacă Dumnezeu Atotputernic este sau nu apariția Domnului Isus care S-a întors ca Să-și săvârșească lucrarea, trebuie să facem aceasta și examinând lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Dacă, după ce citești cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, încă mai crezi că nu este Domnul întors, atunci nu voi încerca să te oblig să crezi și voi înceta să-ți predic Evanghelia, deoarece Dumnezeu n-a forțat niciodată pe nimeni să-I accepte Evanghelia.”

După ce sora Zhu a spus aceasta, am ezitat un moment și mi-am zis: „N-ar strica să le citesc și să văd exact ce adevăruri rostite în cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic i-au dat surorii Zhu o asemenea credință fermă în El.” După aceasta, am deschis ușa și am lăsat-o pe sora Zhu și pe ceilalți să intre în casă. Sora Zhu i-a prezentat pe ceilalți, și anume sora Zhang Qing și fratele Liu Kaiming din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Sora Zhu a spus: „Frate Chuanyang, au trecut mai multe luni de când am acceptat lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Am mers la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic ca să văd pe cont propriu și am participat la viața lor bisericească. Prin experiențele personale și printr-o investigație serioasă, am văzut că Biserica lui Dumnezeu Atotputernic are într-adevăr lucrarea Duhului Sfânt. Este o biserică autentică și a luat naștere cu siguranță din Dumnezeu. Noi doi am fost membri ai bisericii câțiva ani și, fiind coleg în biserică, ar trebui să știi mai bine decât mine ce se întâmplă acum în aceasta. Duhul Sfânt a încetat să lucreze de mult timp în biserica noastră și asta este ceva ce știe toată lumea. Pastorii nu pot ține predici care să ne ofere viață. Ei predică doar despre cum să atacăm sau să ne păzim împotriva altor confesiuni, spunându-ne că trebuie să păzim numele Domnului și că vom fi mântuiți atât timp cât nu ne părăsim biserica.

Dar nu există cu adevărat nicio bază în cuvântul Domnului ca să se poarte astfel. Ei procedează așa doar ca să-și protejeze pozițiile și să-și păstreze sursele de câștig și nu se gândesc deloc la viețile noastre. Dacă s-ar simți într-adevăr responsabili pentru viețile noastre, atunci ar trebui să aibă inițiativă și să ne conducă în căutarea unei biserici unde lucrează Sfântul Duh, în loc să ne pună să rămânem cu încăpățânare într-o religie în care Duhul Sfânt a încetat de mult să lucreze, așteptând să murim răpuși de foame sau să fim captivi într-o biserică lipsită de lucrarea Duhului Sfânt." După ce am auzit acestea, mi-am spus în sinea mea: „Sora Zhu descrie cu adevărat ce se întâmplă. Biserica din zilele noastre chiar nu are lucrarea Duhului Sfânt, tot ceea ce fac pastorii și prezbiterii chiar nu ține seama de viețile noastre, ale credincioșilor și în timp ce-am rămas alături de această biserică de-a lungul anilor am simțit tot mai mult că Domnul nu este cu noi. Spiritul meu s-a simțit de mult timp însetat și departe de lumină, ca și cum ar fi ajuns la un capăt de drum." Auzind-o vorbind într-un mod atât de rezonabil și de justificat, nu m-am mai simțit potrivnic vizitei lor.

Chiar atunci, fratele care venise cu ea – fratele Liu – a spus: „Frate, motivul pentru care lumea religioasă este atât de pustiită este pentru că Dumnezeu a venit să înfăptuiască noua lucrare și lucrarea Duhului Sfânt a avansat, dar oamenii nu au ținut pasul cu noua lucrare pe care o face Dumnezeu. Un motiv și mai însemnat este că pastorii și prezbiterii nu s-au supus poruncilor Domnului și nu au pus cuvintele Lui în practică, ci i-au condus în schimb pe credincioși să urmeze tendințele rele ale lumii și chiar s-au împotrivit și au condamnat noua lucrare a lui Dumnezeu. Este întocmai ca atunci când a venit Domnul Isus să-Și realizeze lucrarea, templul fusese transformat într-un loc unde se vindeau vite, oi și porumbei și se schimbau bani. Preoții încălcau legile și ofereau animale cu defecte ca jertfe pentru a-L înșela pe Dumnezeu, fariseii râvneau avere și se bucurau de roadele

poziției lor și erau comise alte astfel de păcate. Chiar și cei care Îl slujeau pe Dumnezeu trăiau în păcat, fără nici cea mai mică venerație față de Dumnezeu în inimile lor. Aceasta era suficient să arate că Duhul Sfânt nu mai lucra în templu, că lucrarea Duhului Sfânt avansase și că lucrarea lui Dumnezeu din Epoca Legii ajunsese la sfârșit. Domnul Isus venise să înfăptuiască lucrarea de răscumpărare pe fundația lucrării din Epoca Legii, iar Duhul Sfânt nu mai lucra în aceia care păstrau numele lui Iahve Dumnezeu și se agățau cu încăpățânare de legi. În schimb, lucrarea Duhului Sfânt a trecut la cei care au acceptat noua lucrare a Domnului Isus. Întrucât prezența lui Dumnezeu nu mai era în templu, acesta devenise tot mai pustiu, ajungând în cele din urmă un cuib de tâlhari. Pe de altă parte, discipolii Domnului Isus au primit mântuirea Domnului, au pus în practică învățăturile Lui, L-au urmat pe Domnul cu credință și putere, și-au părăsit căminele și și-au abandonat meseriile pentru a fi martori și a răspândi Evanghelia Domnului, fără să se teamă de persecuție sau adversități. Nu au fost toate acestea efectul obținut asupra lor de lucrarea Duhului Sfânt? În același mod, întoarcerea Domnului de azi înseamnă că vechea epocă a ajuns la sfârșit și a început o nouă epocă. Duhul Sfânt a încetat de mult timp să lucreze în bisericile din Epoca Harului; în schimb, El a început să lucreze asupra celor care au acceptat noua lucrare a lui Dumnezeu, ceea ce îndeplinește aceste profeții din Biblie: «**Mai mult, tot Eu am oprit ploaia pentru voi, când mai erau încă trei luni până la seceriş. Am dat ploaie peste o cetate, dar peste o alta n-am lăsat să plouă; peste un ogor a plouat, însă alt ogor nu a avut parte de ploaie şi s-a uscat**» (Amos 4:7). «**Iată, vor veni zile […] când voi trimite o foamete în țară, nu o foamete de pâine, nici o sete de apă, ci de a-I auzi cuvintele lui Iahve**» (Amos 8:11). De asemenea, Dumnezeu Atotputernic spune: «**Dumnezeu va împlini acest fapt: va face ca toți oamenii din univers să vină înaintea Lui și să I se**

închine Dumnezeului de pe pământ, iar lucrarea Lui din alte locuri va înceta, iar oamenii vor fi forțați să caute adevărata cale. Va fi ca și cu Iosif: toți veneau la el pentru mâncare și i se închinau, pentru că el avea ce să mănânce. Pentru a evita foametea, oamenii vor fi forțați să caute adevărata cale. Întreaga comunitate religioasă va suferi o foamete aspră și numai Dumnezeul zilei de astăzi este izvorul de apă vie, este în posesia izvorului nesecat oferit pentru bucuria omului, iar oamenii vor veni și vor depinde de El» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Împărăția Milenară a sosit"). **«Toată lucrarea lui Dumnezeu în întregul univers s-a concentrat asupra acestui grup de oameni. El și-a dedicat toate eforturile și a sacrificat totul pentru voi; El v-a revendicat și a dat pentru voi toată lucrarea Duhului în întregul univers. De aceea spun că voi sunteți cei norocoși. Mai mult, El a transferat slava Lui de la Israel, poporul Lui ales, către voi, pentru ca scopul planului Lui să se manifeste prin voi, acest grup de oameni. De aceea, voi sunteți cei care veți primi moștenirea lui Dumnezeu, și chiar mai mult, sunteți moștenitorii slavei lui Dumnezeu»** (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Este lucrarea lui Dumnezeu la fel de simplă cum și-o imaginează oamenii?"). **«Pentru că cei cufundați în religie sunt nevrednici să accepte lucrarea nouă a lui Dumnezeu și țin numai de lucrarea veche din trecut, Dumnezeu S-a lepădat de acești oameni și Își face noua lucrare asupra oamenilor care acceptă această lucrare nouă. Aceștia sunt oameni care colaborează în lucrarea Sa nouă și numai în acest fel poate fi împlinită gestionarea Sa»** (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Lucrarea lui Dumnezeu și practica omului"). Din aceste cuvinte ale lui Dumnezeu, putem vedea că Duhul Sfânt nu mai lucrează în bisericile din Epoca Harului așa că, indiferent cât de mult se străduie oamenii sau ce fel de metode omenești folosesc ca să-și revitalizeze bisericile, este în zadar. Biserica Catolică și

confesiunile protestante sunt toate la fel; spiritele credincioșilor sunt însetate și înfometate, credința și dragostea lor se sting treptat, ei nu reușesc să urmeze învățăturile Domnului și mulți dintre ei urmează tendințele rele ale lumii, gonind după avere și râvnind la lucruri lumești. Bisericile au devenit locuri ale dezolării. Pe de altă parte, frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic sunt cei care au părăsit diferite confesiuni și provin din diverse profesii ca să accepte lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Aceștia sunt fecioarele înțelepte care, auzind glasul lui Dumnezeu, s-au întors înaintea tronului Său. Ei primesc proviziile de apă vie a vieții ce izvorăște din tronul lui Dumnezeu, ei sunt păstoriți și conduși de Dumnezeu Însuși și împărtășesc și sunt martori pentru Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu într-un singur cuget. Ei îndură ridiculizarea și calomnia lumii, suportă abuzul și condamnarea din partea liderilor de diferite confesiuni și sunt chiar bătuți, ei îndură arestări, percheziții ale caselor lor, confiscări ale bunurilor, torturi crude, întemnițări și multe altele din partea guvernului PCC. Cu toate acestea, ei au credință, au putere, au dragoste și sunt perseverenți și neclintiți atunci când Îl urmează pe Dumnezeu Atotputernic și sunt martori pentru lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Ei nu sunt capabili să facă asta prin propria lor putere. Toate acestea sunt efecte obținute prin lucrarea Duhului Sfânt! În plus, voia lui Dumnezeu se găsește în trimiterea foametei în lumea religioasă. Scopul Lui atunci când face asta este să-i convingă pe cei care cred cu adevărat în Dumnezeu și care sunt însetați după adevăr să se desprindă de religie, să se elibereze de înșelăciunea și de controlul antihriștilor religioși și să se îndepărteze de religie. Făcând aceasta, ei pot căuta urmele lui Dumnezeu și apariția Lui, pot accepta lucrarea de judecată a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și pot fi curățiți și desăvârșiți de Dumnezeu. În același timp, acei necredincioși care rămân în sânul religiei, care caută să mănânce pe săturate și care nu

cred în Dumnezeu cu o inimă curată, ci îi idolatrizează și îi urmează în schimb pe oameni, vor fi expuși și eliminați. În acest mod, toți oamenii vor fi separați după felul lor. Nu este aceasta înțelepciunea și atotputernicia lui Dumnezeu?”

După ce am ascultat cuvintele lui Dumnezeu și părtășia acestui frate, am simțit că totul sună foarte practic și că este complet în concordanță cu realitatea lucrurilor. Mă simțeam de parcă m-aș fi trezit dintr-un vis și am înțeles cauza dezolării diverselor biserici. În acest moment, am văzut în cele din urmă cât de insensibil fusesem. Deși văzusem că, de la pastori și prezbiteri la credincioșii de rând, toți fuseseră înrobiți de păcat și că biserica era plină de fărădelegi și de nedreptate, tot nu căutasem voia lui Dumnezeu, și nici lucrarea Duhului Sfânt. Mai mult, nu acordasem deloc atenție ascultării glasului lui Dumnezeu și, ca urmare, fusesem eliminat de lucrarea Duhului Sfânt fără să-mi dau măcar seama. Am realizat că aveam nevoie să citesc cu atenție cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic. În acea zi, când sora Zhu și însoțitorii ei plecau, au stabilit o zi în care să se întoarcă și să aibă din nou părtășie cu mine și mi-au lăsat și o copie a „Cartea deschisă de Miel”, pe care m-am bucurat să o primesc.

Mai târziu, când am citit „Cartea deschisă de Miel”, o carte a cuvântului lui Dumnezeu Atotputernic, am văzut că acesta dezvăluie multe mistere, cum ar fi cele trei etape ale lucrării desfășurate de Dumnezeu pentru a mântui omenirea, lucrarea Lui de judecată din zilele de pe urmă, frumusețea Împărăției Sale și altele, ceea ce mi-a oferit o înțelegere mai profundă asupra lucrării lui Dumnezeu. Spiritul meu însetat s-a simțit potolit și, cu cât citeam mai mult această carte, cu atât o îndrăgeam mai tare. Obișnuiam să mă trezesc la ora 5:30 dimineața, dar după ce mi-am primit copia din „Cartea deschisă de Miel”, am început să mă trezesc la 4:30 ca să citesc cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și să reflectez la

cuvintele Sale și spiritul meu simțea o mare mulțumire. Într-o dimineață, pe când citeam capitolul „Ești tu oare un adevărat credincios în Dumnezeu?”, am simțit o agitație extremă în inima mea. Dumnezeu Atotputernic este Dumnezeul care cercetează cele mai ascunse unghere ale inimilor oamenilor și a expus natura noastră coruptă pe care n-am putea să o cunoaștem vreodată pe cont propriu, astfel am devenit capabil să văd adevărul coruperii mele de către Satana. Acest lucru a fost îndeosebi adevărat când am citit aceste cuvinte ale lui Dumnezeu Atotputernic: „**În orice caz, Eu spun că toți aceia care nu stimează adevărul sunt toți necredincioși și trădători ai adevărului. Astfel de oameni nu vor primi niciodată aprobarea lui Hristos. […] Trebuie să înțelegeți că Dumnezeu nu aparține lumii sau unei singure persoane, ci tuturor acelora care cred cu adevărat în El, tuturor acelora care Îl venerează și tuturor acelora care Îi sunt devotați și credincioși Lui.**” În timp ce reflectam la aceste cuvinte, mă întrebam continuu: sunt o persoană care crede cu adevărat în Dumnezeu? Prețuiesc adevărul? Ce am prețuit în ultimii ani ai credinței mele în Domnul? M-am gândit că eram la fel ca majoritatea fraților și surorilor: la suprafață, citeam Biblia și participam la întâlniri, dar nu acordam nicio atenție pentru experimentarea sau practicarea cuvântului Domnului; în schimb, prețuiam predicile rostite de pastori și sensul literal al slovelor din Biblie. Mi-am pus o încredere necondiționată în cunoștințele biblice și în doctrinele teologice predicate de pastori. Nu m-am gândit niciodată dacă ceea ce predicau ei conținea vreun pic de adevăr sau dacă era conform cu voia Domnului și cu siguranță nu am folosit niciodată cuvintele Domnului ca să examinez și să măsor ceea ce spuneau. Noi, credincioșii, credeam pur și simplu orice predicau. Gândindu-mă acum la asta, am realizat cât de nesăbuit și de ignorant fusesem să idolatrizez orbește niște oameni! M-am gândit retrospectiv la predicile făcute de pastori și prezbiteri.

Ei țineau predici fie despre oferirea de jertfe sau despre a ne păzi de alte confesiuni și a izola biserica, fie predicau doar despre aceleași lucruri învechite pe care le predicaseră de ani de zile. Nu era nicio iluminare nouă, nicio luminare nouă, nu aveau absolut nimic să ne ofere, nu puteau rezolva problema golului din spiritele noastre și cu siguranță nu puteau rezolva dezolarea din biserică. Aceasta a făcut ca frații și surorile să se rezume la niște formalități când participau la întâlniri. În timpul întâlnirilor, unii conversau, unii ațipeau și alții chiar jucau jocuri pe telefon. Trăisem în această biserică întunecată și pustiită, dar nu știusem să caut voia lui Dumnezeu și nici să caut lucrarea Duhului Sfânt. Din câte se pare, nu eram o persoană care căuta adevărul sau care credea câtuși de puțin cu adevărat în Dumnezeu. Dumnezeu Atotputernic spune: „**Toți aceia care nu stimează adevărul sunt toți necredincioși**”. „**Dumnezeu nu aparține lumii sau unei singure persoane, ci tuturor acelora care cred cu adevărat în El**”. Aceste cuvinte erau atât de reale și m-au făcut deodată să mă gândesc la cuvintele Domnului Isus: „**Eu sunt calea, adevărul şi viaţa**” (Ioan 14:6). Am înțeles atunci că Dumnezeu este adevărul, că Dumnezeu Își săvârșește lucrarea pentru a-i dărui omului adevărul, calea și viața și că oamenii care cred cu adevărat în Dumnezeu sunt atenți să caute și să obțină adevărul. Drept credincios în Dumnezeu, nu acordasem atenție căutării adevărului, deci nu fusesem oare total confuz în credința mea? Dacă acesta era modul în care credeam în Dumnezeu, atunci cum aș fi putut primi vreodată aprobarea lui Dumnezeu? Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic mi-au adus beneficii atât de mari! Cu cât citeam mai mult cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic, cu atât simțeam mai tare că sunt deficient în atât de multe moduri. Și astfel, cu excepția momentelor când trebuia să lucrez, îmi petreceam tot timpul liber citind cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic. În adâncul inimii mele, eram convins că aceasta este adevărata cale. Dar tot

eram nedumerit de aceste cuvinte rostite de Domnul Isus: „**Atunci, de vă va zice cineva: «Iată, aici e Hristos, sau acolo!», să nu credeți. Că se vor scula hristoşi mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși**” (Matei 24:23-24). Nu știam care este semnificația lăuntrică a acestor cuvinte, așa că am decis să o cercetez atunci când se întorceau sora Zhu și ceilalți.

Sora Zhu și celălalt frate și sora au venit la mine acasă la ora stabilită și i-am zis surorii Zhang: „În aceste zile din urmă am citit mult din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și simt că fiecare cuvânt rostit de El este adevărul și este exact ceea ce am nevoie. Înainte, sora Zhu a încercat de nenumărate ori să mă invite să analizez lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic, dar, deoarece pastorii mei predicaseră despre modul în care Hristoșii falși aveau să apară în zilele de pe urmă ca să-i amăgească pe oameni, am refuzat să cercetez adevărata cale și acum regret sincer acest lucru. Totuși, mă simt încă nedumerit despre asta, așa că aș dori să o cercetez cu voi. Domnul Isus a spus: «**Atunci, de vă va zice cineva: «Iată, aici e Hristos, sau acolo!», să nu credeți. Că se vor scula hristoşi mincinoși și proroci mincinoși și vor da semne mari și minuni ca să amăgească, de se va putea, și pe cei aleși**» (Matei 24:23-24). Cum înțelegeți voi toți aceste cuvinte?”

Sora Zhang a spus: „Slavă lui Dumnezeu și fie ca El să ne îndrume în această părtășie. Cât despre întrebarea pusă de tine, trebuie să înțelegem mai întâi care a fost scopul pentru care a rostit Domnul Isus aceste cuvinte și care a fost intenția Lui atunci când le-a spus. Domnul Isus ne-a spus că, la întoarcerea Lui, Se va întrupa din nou ca Hristos, Fiul Omului și în acest pasaj Domnul a zis că vor apărea și Hristoși falși, care arată semne și minuni pentru a-i înșela pe oameni. Cu alte cuvinte, următoarea dată când Dumnezeu Se va arăta în trup, vor apărea și acești Hristoși falși. Din aceasta

putem vedea că Domnul a zis aceste cuvinte ca să ne spună că trebuie să dezvoltăm discernământ, astfel încât să nu fim înșelați de acești Hristoși falși. El nu a spus aceste cuvinte pentru ca noi să refuzăm să ascultăm pe oricine răspândește vestea bună a venirii Domnului și să le închidem mereu ușile. Ar fi o greșeală să ne purtăm astfel și ar fi o înțelegere total greșită a intenției Domnului. Domnul Isus a profețit: «**La miezul nopţii a răsunat un strigăt: „Iată mirele! Ieşiţi-i în întâmpinare!"**» (Matei 25:6). «**Iată, Eu stau la uşă şi bat! Dacă aude cineva glasul Meu şi deschide uşa, voi intra la el şi voi mânca cu el, şi el cu Mine**» (Apocalipsa 3:20). «**Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, iar ele Mă urmează**» (Ioan 10:27). Cuvintele Domnului arată foarte clar că, atunci când Se întoarce Domnul, Își va folosi glasul pentru a chema oile lui Dumnezeu și, prin glasul Său, oile lui Dumnezeu Îl vor recunoaște și se vor întoarce la El. Cu alte cuvinte, capacitatea noastră de a întâmpina întoarcerea Domnului depinde în mod decisiv de capacitatea noastră de a recunoaște sau nu glasul lui Dumnezeu. Dacă nu facem un efort să ascultăm glasul lui Dumnezeu și îi refuzăm constant pe cei care răspândesc Evanghelia întoarcerii Domnului, atunci n-am fi oare predispuși să închidem ușa în fața Domnului și să-L încuiem afară? Din cuvintele Domnului, vedem că trăsăturile distinctive ale Hristoșilor falși sunt capacitatea de a arăta semne și a face minuni, imitând lucrarea săvârșită de Domnul Isus în trecut și făcând unele semne și minuni, cum ar fi vindecarea bolnavilor și alungarea demonilor, pentru a-i păcăli pe oameni. Cu toate acestea, Hristoșii falși sunt întruchiparea spiritelor rele, prin urmare orice tip de semne ar arăta, ei nu pot exprima niciun adevăr. Acest lucru este incontestabil. Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic lămuresc pe deplin expresiile și substanța falșilor Hristoși. Hai să analizăm câteva pasaje din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și vei înțelege. Dumnezeu Atotputernic spune: «**Dacă în zilele de pe urmă, un**

„Dumnezeu” la fel ca Isus S-ar arăta, unul care ar vindeca pe cei bolnavi, ar scoate demoni și ar fi crucificat pentru om, acel „Dumnezeu,” deși identic cu descrierea lui Dumnezeu în Biblie și ușor pentru om de acceptat, nu ar fi, în esența sa, trupul purtat de Duhul lui Dumnezeu, ci de un duh rău. Pentru că este principiul lucrării lui Dumnezeu de a nu repeta niciodată ceea ce El a finalizat deja. Și astfel, lucrarea celei de-a doua întrupări a lui Dumnezeu este diferită de lucrarea celei dintâi» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Esența trupului locuit de Dumnezeu”). **«Dacă, în prezent, trebuie să apară o persoană capabilă să arate semne și să facă minuni, să alunge demoni, să vindece bolnavii și să facă multe miracole, iar dacă această persoană pretinde că vine de la Isus, atunci ar fi vorba despre un fals realizat de duhurile rele și imitația acestora a lui Isus. Reține! Dumnezeu nu repetă aceeași lucrare. Etapa lucrării lui Isus a fost deja finalizată, iar Dumnezeu nu va relua niciodată acea etapă a lucrării. […] Dacă, în timpul zilelor de pe urmă, Dumnezeu ar arăta semne, ar face minuni, ar alunga demoni și ar vindeca bolnavii – dacă ar face exact așa cum a făcut Isus – atunci Dumnezeu ar repeta aceeași lucrare, iar lucrarea lui Isus nu ar avea semnificație sau valoare. Astfel, Dumnezeu realizează o singură etapă a lucrării în fiecare epocă. Odată ce fiecare etapă a lucrării Sale a fost finalizată, este imitată la scurt timp de duhurile rele, iar după ce Satana începe să calce pe urmele Lui, Dumnezeu trece la o metodă diferită. Odată ce El a completat o etapă a lucrării Sale, aceasta este imitată de duhurile rele. Asta trebuie să vă fie clar»** (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cunoscând lucrarea lui Dumnezeu astăzi”). Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic arată foarte clar că Hristoșii falși sunt cu toții spirite rele care se dau drept Hristos. Deși se autointitulează Dumnezeu, ei nu dețin câtuși de puțin adevărul și cu siguranță nu pot înfăptui lucrarea lui

Dumnezeu, deoarece nu au substanța lui Hristos. Tot ce pot face este să pășească pe urmele lui Dumnezeu ca să imite lucrarea desfășurată deja de Domnul Isus și să-i amăgească pe oameni. Hristoșii falși nu vor putea niciodată să le aducă oamenilor adevărul sau o nouă cale de a practica. Oricine știe că toate produsele contrafăcute din această lume sunt realizate prin copierea produselor autentice. Hristoșii falși sunt la fel. Ei îi vindecă pe bolnavi, alungă demoni și fac unele miracole simple pentru a-i înșela pe oameni copiind lucrarea înfăptuită de Domnul Isus, dar este imposibil ca falșii Hristoși să poată face minuni precum readucerea morților la viață și hrănirea a 5.000 de oameni cu cinci pâini și doi pești. Prin urmare, oricine se autointitulează Hristos, spune că este Domnul Isus întors, arată semne și minuni, îi vindecă pe bolnavi și alungă demoni, acești oameni sunt fără nicio îndoială Hristoși falși care-i amăgesc pe oameni. Hristos este însă întruparea lui Dumnezeu Însuși, este Duhul lui Dumnezeu înfăptuit în trup, are umanitate normală și divinitate completă și este cu siguranță Dumnezeu Însuși. Dumnezeu Atotputernic spune: «**Dumnezeu care S-a întrupat se numește Hristos, iar astfel Hristosul care le poate da oamenilor adevărul se numește Dumnezeu. Nu există nimic prea exagerat în această privință, deoarece El deține esența lui Dumnezeu și firea și înțelepciunea lui Dumnezeu în lucrarea Lui, care sunt nerealizabile de către om. Aceia care se numesc Hristoși pe ei înșiși și totuși nu pot săvârși lucrarea lui Dumnezeu, sunt escroci. Hristos nu este numai manifestarea lui Dumnezeu pe pământ, ci și trupul special asumat de Dumnezeu în timp ce Își săvârșește și întregește lucrarea printre oameni. Acest trup nu este unul care poate fi înlocuit de orice om, ci unul care poate purta așa cum trebuie lucrarea lui Dumnezeu pe pământ și poate exprima firea lui Dumnezeu și Îl reprezintă bine pe Dumnezeu, oferindu-i omului viață. Mai devreme sau mai târziu, cei**

care se dau drept Hristos vor cădea cu toții, pentru că, deși susțin că sunt Hristos, ei nu dețin nimic din esența lui Hristos. Și astfel spun că autenticitatea lui Hristos nu poate fi definită de om, ci este acceptată și decisă de Dumnezeu Însuși» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Doar Hristos din zilele de pe urmă îi poate oferi omului calea vieții veșnice”). Așadar, doar Hristos poate săvârși lucrarea lui Dumnezeu Însuși, doar Hristos poate exprima adevărul și doar Hristos poate exprima firea lui Dumnezeu, având grijă de om și păstorindu-l. Doar Hristos poate realiza lucrarea de răscumpărare și de mântuire a omenirii, doar El poate pune capăt vechii epoci și anunța noua epocă. Mai mult, lucrarea lui Dumnezeu este întotdeauna nouă și niciodată veche și Dumnezeu nu repetă niciodată aceeași lucrare. Prin urmare, de fiecare dată când vine Hristos ca să-Și desfășoare lucrarea, El va aduce mereu o lucrare nouă, exprimând firea lui Dumnezeu și ceea ce El are și ce este. De exemplu, când Domnul Isus a venit să înfăptuiască lucrarea, El a încheiat Epoca Legii și a început Epoca Harului, a ținut predicile care le-au îngăduit oamenilor să-și mărturisească păcatele și să se căiască și i-a învățat pe oameni să-și iubească inamicii, să fie umili, să fie răbdători și să-i ierte pe alții. Acestea sunt doar câteva dintre lucrurile făcute de Domnul Isus. Domnul Isus i-a dezvăluit omului firea iubirea și miloasă a lui Dumnezeu. În mod asemănător, Dumnezeu Atotputernic a venit în zilele de pe urmă, a încheiat Epoca Harului și a inaugurat Epoca Împărăției. El înfăptuiește lucrarea de judecată și de curățire a omului prin cuvintele Sale pe baza lucrării Domnului Isus de răscumpărare, oferindu-ne toate adevărurile de care avem nevoie ca să fim curățiți și să dobândim mântuirea, arătându-ne calea de a scăpa de păcat și a primi mântuirea și exprimând firea dreaptă, maiestuoasă și mânioasă a lui Dumnezeu. Prin lucrarea și cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic, suntem pe deplin capabili

să recunoaștem că Dumnezeu Atotputernic este Dumnezeu întrupat și că este Dumnezeu Însuși arătându-Se printre oameni în zilele de pe urmă.”

După ce am ascultat cuvintele lui Dumnezeu și părtășia acestei surori, m-am simțit de parcă m-aș fi trezit dintr-un vis și am înțeles în cele din urmă cum să-L deosebesc pe adevăratul Hristos de falșii Hristoși. Aceasta m-a făcut atât fericit, cât și rușinat, deoarece am văzut cât de deplorabil fusesem fără adevăr. M-am gândit la modul în care refuzasem de nenumărate ori lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și am realizat că era din cauză că mă temusem să nu fiu înșelat de Hristoșii falși, rezultatul fiind că L-am respins pe adevăratul Hristos asemenea cuiva care nu mănâncă de teamă să nu se înece. Când Domnul S-a întors și mi-a bătut la ușă, am refuzat să ascult glasul lui Dumnezeu, închizându-I Domnului ușa în repetate rânduri. Dar Dumnezeu nu a renunțat să mă mântuiască, ci a mișcat în schimb acești frați și aceste surori să vină la mine acasă și să răspândească Evanghelia. Dumnezeu nu m-a părăsit într-adevăr niciodată – dragostea lui Dumnezeu este realmente măreață! Deoarece crezusem ce spuneau pastorii mei, decisesem că toți cei care erau mărturie pentru Domnul întors predicau despre un Hristos fals. Înțelesesem greșit cuvântul Domnului, Îl respinsesem, condamnasem și refuzasem pe Dumnezeu Atotputernic și crezusem, de asemenea, că noțiunile de care mă agățam sunt corecte – fusesem atât de ridicol! Dacă n-aș fi citit cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și n-aș fi ascultat părtășiile acestor frați și surori despre deosebirile dintre adevărul Hristos și Hristoșii falși, n-aș fi putut niciodată să-L deosebesc pe adevăratul Hristos de falșii Hristoși și aș fi fost doar amăgit de ceea ce spuneau pastorii și prezbiterii. I-aș fi urmat pe pastori și prezbiteri în împotrivirea lor și în respingerea venirii lui Dumnezeu și aș fi pierdut astfel această șansă extrem de rară de a dobândi mântuirea lui Dumnezeu. Gândindu-mă la aceasta, le-am spus surorii Zhu și celorlalți:

„Citind cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și ascultând părtășiile voastre, știu acum să fac deosebirea dintre adevăratul Hristos și falșii Hristoși. Acum sunt convins că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus întors și sunt dornic să accept lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă.”

După ce am început să particip la viața bisericească, am văzut că frații și surorile înțelegeau multe adevăruri și că eram atât de deficient în comparație cu ei. Mi-am spus în sinea mea: „Trebuie să apelez la sora Zhu și la ceilalți să aibă mai multă părtășie cu mine despre cuvântul lui Dumnezeu și să mă ajute pentru ca să înțeleg mai rapid adevărul.” Am discutat despre asta cu sora Zhu, întrebând-o dacă am putea transforma locuința mea într-un loc de întâlnire și a fost imediat de acord. După aceasta, ne-am întâlnit în fiecare săptămână să citim cuvântul lui Dumnezeu și să avem părtășie despre adevăr. Am ajuns treptat să am tot mai multe cunoștințe despre cuvintele lui Dumnezeu și să înțeleg tot mai multe adevăruri. Simțeam din adâncul inimii mele că aceste cuvinte sunt exprimări ale adevărului. În acel moment, m-am gândit la cuvintele Domnului Isus care spuneau: „**Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteţi purta. Însă când va veni El, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul. Căci El nu va vorbi de la Sine, ci va vorbi tot ceea ce va auzi şi vă va anunţa lucrurile ce urmează să vină**” (Ioan 16:12-13). M-am simțit cu atât mai mult mișcat și am văzut că aceste cuvinte ale Domnului se împliniseră toate. Cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic este „**ce zice bisericilor Duhul!**” (Apocalipsa 2:7). Dumnezeu Atotputernic este pe cale să-i îndrume pe oameni să înțeleagă și să pătrundă toate adevărurile. Doar acceptând lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și doar acceptând adevărurile exprimate de Dumnezeu putem să fim curățiți, să dobândim mântuirea și să devenim persoane care sunt după inima lui

Dumnezeu. Cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic a fost cel care m-a readus în casa lui Dumnezeu și în fața tronului lui Dumnezeu. Acum, am în fiecare zi cuvintele lui Dumnezeu ca să-mi poarte de grijă și să mă îndrume și mă simt împăcat și fericit, liniștit și plin de lumină. Doresc să fac tot ce-mi stă în putință ca să caut adevărul și să-L urmez pe Dumnezeu Atotputernic până la capăt!

42. Întorcându-mă acasă

de Muyi, Coreea de Sud

„**Iubirea abundentă a lui Dumnezeu este acordată necondiționat omului, îl înconjoară; omul este naiv și inocent, fără griji sau poveri, trăind fericit sub privirea lui Dumnezeu. […] Dacă ești o persoană morală și cu umanitate, vei simți căldură, fiind îngrijit și iubit, te vei simți binecuvântat cu fericire**” („Cât de importantă e dragostea lui Dumnezeu pentru om” din Urmați Mielul și cântați cântări noi). De fiecare dată când încep să cânt acest imn al cuvântului lui Dumnezeu, e greu să-mi controlez emoțiile care se stârnesc în mine. Asta pentru că, odată, m-am ferit de Dumnezeu și m-am răzvrătit împotriva Lui. Eram ca un miel pierdut, incapabil să găsesc calea spre casă, iar dragostea constantă a lui Dumnezeu m-a condus înapoi în casa Lui. În articolul următor, doresc să împărtășesc atât cu frații și surorile mele în Domnul, cât și cu prieteni care nu s-au întors încă la Dumnezeu, experiența întoarcerii mele în casa lui Dumnezeu.

În copilărie, îmi trăiam viața în frică în fiecare zi pentru că mama și tatăl meu se certau mereu. După ce am absolvit școala generală, mama mea a început să creadă în Domnul Isus la îndemnul unui vecin, iar eu am urmat-o la biserică. De atunci, am știut că Dumnezeu este Domnul tuturor ființelor create și că, pentru a răscumpăra omenirea din păcat, Însuși Dumnezeu cel întrupat a fost răstignit pe cruce pentru a deveni o jertfă de păcat pentru om – dragostea lui Dumnezeu pentru om este atât de mare! Inspirată de iubirea Domnului, am hotărât să cred serios în Domnul și să-L răsplătesc pentru dragostea Lui și, astfel, am găsit călăuzire și scop în viață. După aceea, am participat frecvent la întâlniri, am citit Scripturile, L-am lăudat pe Domnul și, în timp, am început să mă simt fericită. În special când citeam în Biblie că,în zilele de pe urmă, Domnul va veni din nou pe un nor

și ne va primi în Împărăția cerurilor, inima mea se umplea și mai mult de speranță. Pe deasupra, pastorul ne explica adesea acest verset din Scriptură la adunări: „Bărbaţi galileeni, de ce staţi şi vă uitaţi spre cer?! Acest Isus, Care a fost luat în cer de la voi, va veni în acelaşi fel în care L-aţi văzut mergând spre cer” (Faptele Apostolilor 1:11). Am devenit și mai convinsă că Domnul Isus Se va pogorî pe un nor alb pentru a ne primi în casa noastră cerească!

În 2005, am întâlnit un coreean care mi-a devenit iubit și m-am dus cu el în Coreea. Din cauza barierei lingvistice, am încercat să găsesc o biserică de emigranți chinezi, dar nu am reușit să găsesc una, așa că spiritul meu a devenit din ce în ce mai slab. Fără să știu, m-am îndepărtat de Dumnezeu. Ne-am căsătorit, dar, pentru că diferența culturală era prea mare, nu am putut locui împreună, așa că am divorțat destul de curând. Acest eșec în căsătoria mea a fost un mare șoc pentru mine din punct de vedere spiritual și m-a făcut să sufăr foarte mult. Și, fiind într-o țară străină fără prieteni sau familie, m-am simțit și mai singură. Tot ce am putut să fac a fost să mă rog în tăcere lui Dumnezeu și să-I povestesc despre suferința din inima mea. L-am rugat pe Dumnezeu să mă călăuzească spre o biserică chineză astfel încât să pot să mă întorc în casa lui Dumnezeu.

Un an mai târziu, am găsit un preot chinez într-o biserică prezbiteriană și am fost extrem de fericită. În sfârșit, am putut din nou să-L laud pe Dumnezeu în biserică. Dar ceea ce m-a dezamăgit a fost că, ori de câte ori organizam o adunare, pastorii doar ne citeau doar din Scripturi și ne lămureau un pic privind semnificația literală a cuvintelor. Predicile lor erau total lipsit de orice lumină sau de orice lucru care să aducă bucurie. Nu ne ofereau nimic pentru viața noastră, iar întâlnirile începeau să fie doar o formalitate. În timpul adunărilor, unii oameni își vorbeau în șoaptă, unii jucau jocuri pe telefoanele lor mobile, unii dormeau, alții veneau doar să-și

caute iubite sau iubiți și erau chiar unii care se îmbrățișau. M-am gândit: „Biserica este un templu, un loc pentru a-L venera pe Dumnezeu. Venim aici să participăm la adunări, dar nimeni nu are în inima lui o fărâmă de teamă față de Dumnezeu. Dumnezeu sigur este atât de dezgustat de ceea ce vede! Nu ar abandona Domnul un loc atât de dezgustător ca acesta?” Dar pastorii și predicatorii se purtau ca și cum n-ar fi observat tot ce se întâmpla și nu acordau deloc atenție situației.

Trăind în acest cazan imens al răului care este lumea, treptat, am început să o apuc pe căi desfrânate și, în timpul meu liber, ieșeam să beau împreună cu prietenii, fără să mă port vreodată ca o credincioasă în Dumnezeu. Cu toate acestea, ori de câte ori inima mea începea să se depărteze de Domnul, cuvintele Lui îmi apăreau în minte: „**Când duhul necurat iese afară dintr-un om, el umblă prin locuri pustii, căutând odihnă, dar n-o găseşte. Atunci îşi spune: «Mă voi întoarce în casa mea, de unde am ieşit!» Şi când vine, o găseşte goală, măturată şi împodobită. Atunci se duce şi mai ia cu el alte şapte duhuri, mai rele decât el, şi intră şi locuiesc acolo, iar starea din urmă a acelui om ajunge mai rea decât cea dintâi**” (Matei 12:43-45). Cuvintele Domnului m-au înfrânat și m-au protejat și m-au împiedicat să mă înstrăinez prea mult de Dumnezeu sau să fac ceva prea extrem, de teamă că-L voi exaspera pe Domnul și-L voi dezgusta. Mi-a fost teamă să nu fiu abandonată de Domnul și să cad în mâinile duhului necurat.

La Crăciun în 2016, pentru a ridica moralul în biserică, biserica a invitat un grup de surori și frați talentați pentru a da un spectacol. O soră pe care nu o mai văzusem niciodată ne-a cântat un cântec spre lauda lui Dumnezeu: „**Scena zugrăvită în Biblie «Porunca lui Dumnezeu pentru Adam» este înduioșătoare și emoționantă. Deși imaginea Îl conține doar pe Dumnezeu și om, relația dintre cei doi este așa de intimă, că**

începem să simțim uimire și admirație. 1 Iubirea abundentă a lui Dumnezeu este acordată necondiționat omului, îl înconjoară; omul este naiv și inocent, fără griji sau poveri, trăind fericit sub privirea lui Dumnezeu; El își arată grija față de om, în timp ce omul trăiește sub protecția și binecuvântarea lui Dumnezeu; fiecare lucru pe care omul îl face și îl spune este strâns legat și inseparabil de Dumnezeu. 2 Dumnezeu a avut o responsabilitate față de om din momentul în care l-a creat. Care este responsabilitatea Sa? El trebuie să-l protejeze pe om, să aibă grijă de el. El speră că omul Îi poate asculta cuvintele și că va avea încredere în ele. Aceasta este și prima așteptare a lui Dumnezeu de la om. 3 Având această așteptare, Dumnezeu spune următoarele: «Din fiecare pom al grădinii, poți mânca fără restricție, dar să nu mănânci din pomul cunoașterii binelui și răului; deoarece în ziua în care vei mânca din acesta, cu siguranță vei muri.» Aceste cuvinte simple reprezintă voia lui Dumnezeu. Ele dezvăluie, de asemenea, că inima lui Dumnezeu a început deja să își arate preocuparea pentru om. 4 Deci, în aceste cuvinte, vedem ce e în inima lui Dumnezeu. Este dragoste în inima Lui? Nu este grijă și preocupare? Dragostea și grija Lui sunt ceva ce poate fi simțit și priceput. Dacă ești o persoană morală și cu umanitate, vei simți căldură, fiind îngrijit și iubit, te vei simți binecuvântat cu fericire. 5 Când vei simți aceste lucruri, cum vei acționa față de Dumnezeu? Te-ai simți atașat de Dumnezeu? L-ai iubi și respecta pe Dumnezeu din adâncul inimii? S-ar apropia inima ta de Dumnezeu? Poți vedea din asta cât de importantă este iubirea lui Dumnezeu pentru om. Dar chiar mai importante sunt aprecierea și înțelegerea iubirii lui Dumnezeu de către om” („Cât de importantă e dragostea lui Dumnezeu pentru om” din Urmați Mielul și cântați cântări noi).

Cu fiecare cuvânt al imnului, inima îmi bătea și mai repede, iar eu nu mă mai opream din a vărsa lacrimi. Simțeam că eram în tabloul acesta frumos însoțită de Dumnezeu, iubită de El, și bucurându-mă de toate lucrurile pe care El le oferă creației. Aerul, lumina și apa și restul – toate erau pline ochi de dragostea lui Dumnezeu! Mă bucuram de tot ce Dumnezeu ne dăruise, dar inima mea se îndepărtase de Dumnezeu, și cât de întristat trebuie să fi fost Dumnezeu de acest lucru. Am simțit îndeosebi că spusele „**Dacă ești o persoană morală și cu umanitate, vei simți căldură, fiind îngrijit și iubit, te vei simți binecuvântat cu fericire**” erau Dumnezeu care Se adresa inimii și spiritului meu. În 2007, când nu mai putem trăi împreună cu soțul meu și nu aveam niciun loc pe care să-l numesc acasă, Dumnezeu a rânduit pentru mine Centrul pentru drepturile omului pentru femeile migrante din Coreea. Ele mi-au oferit mâncare și adăpost gratuit și mi-au găsit un avocat. S-au ocupat de procedurile legale ale divorțului meu fără niciun cost. Când a fost timpul să solicit naturalizarea, Dumnezeu a mutat un preot din biserica prezbiteriană pentru a-mi servi ca sponsor. În mod normal, coreenii sunt rareori dispuși să fie sponsori pentru cineva, mai ales că eram străină și, în plus, mersesem la acea biserică doar de trei sau patru ori. Știam că totul era posibil prin ajutorul ascuns al lui Dumnezeu. De asemenea, mai era și faptul că străinii care solicitau naturalizarea trebuie să aibă câștigate 30 de milioane în fonduri fixe, dar eu nu aveam nici măcar 3 milioane. Biroul pentru Imigrări mi-a cerut să dovedesc faptul că sunt angajată pentru a demonstra că sunt în stare să mă întrețin și nu mi-a îngreunat deloc condițiile…. Dumnezeu a făcut întotdeauna minuni pentru mine când aveam cea mai mare nevoie, și totul a fost o manifestare a suveranității Lui! Dragostea lui Dumnezeu este vastă și profundă și, totuși, eu eram prea răzvrătită. Cu mult timp în urmă Îl uitasem pe Dumnezeu și Îi frânsesem inima. Acest imn de laudă mi-a

emoționat spiritul, iar eu m-am hotărât să-mi recâștig credința și să nu mă mai implic în acte depravate și să nu-L mai mâhnesc pe Dumnezeu.

Pe 19 februarie 2017, capul și ochii au început să mă doară groaznic. M-am dus la spital, dar tratamentul pe care l-am privit nu a dat rezultate. Sora Li, care era în biserica noastră, m-a prezentat unuia din prietenii ei care cunoștea medicina tradițională chineză și a spus că este nevoie doar de o săptămână ca tratamentul să fie eficient. M-am dus împreună cu ea pentru a fi tratată și, în acea zi, ne-am întâlnit cu un frate pe nume Jin, prieten cu cel care cunoștea medicina chineză. Nu mă așteptam să întâlnesc un frate în Domnul și m-am gândit că lucrul acesta trebuie să fi fost rânduit de Dumnezeu. Am ajuns să vorbesc despre Biblie cu fratele Jin. Fratele Jin ne-a citit pilda celor zece fecioare din Biblie. M-a întrebat: „Soră, aștepți cu nerăbdare întoarcerea Domnului?” Eu am spus: „Bineînțeles!” Fratele a zis: „Atunci, cum Se va întoarce Domnul?” Am spus fără ezitare: „Scripturile spun că El Se va pogorî pe un nor!” Fratele a spus: „Știi ce? Domnul S-a întors deja”. Am fost mirată să aud asta și am zis: „În capitolul 13, versetul 32 din Marcu, se spune: «**Dar despre ziua sau ora aceea nu ştie nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.**» Nimeni nu știe când va veni Domnul. Tu spui că Domnul S-a întors, dar de unde știi?” Fratele Jin nu mi-a dat un răspuns direct, ci, în schimb, a găsit în Biblie câteva profeții despre întoarcerea Domnului. În Luca 12:40, se spune: „**Deci, fiţi pregătiţi şi voi, pentru că Fiul Omului va veni în ceasul în care nu vă aşteptaţi!**” În Luca 17:24-26, se spune: „**Căci aşa cum iese fulgerul şi luminează de la o margine a cerului la cealaltă, tot aşa va fi şi cu Fiul Omului (în ziua Sa)! Dar mai întâi trebuie să sufere multe şi să fie respins de această generaţie. Aşa cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, tot aşa va fi şi în zilele Fiului Omului.**” Apocalipsa 3:20 spune: „**Iată, Eu stau la uşă şi bat! Dacă aude cineva glasul Meu şi deschide uşa, voi intra la el şi voi**

mânca cu el, şi el cu Mine.” În Ioan 10:27, se spune: „**Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, iar ele Mă urmează.**”

Odată ce a terminat de citit, fratele Jin a spus: „Domnul ne cere să veghem cu atenție pentru că nimeni nu știe în ce zi va veni El. Dar, conform profețiilor, când Domnul va veni din nou, o va face ca Fiului Omului. Fiul Omului este Dumnezeu devenit om, ceea ce înseamnă că Dumnezeu Se întrupează. Chiar dacă nu știm timpul exact când va veni Domnul, Îl vom cunoaște după vocea Lui. Asta se va întâmpla deoarece oile lui Dumnezeu Îi vor auzi glasul și, când o vor auzi, Îl vor urma…” M-am gândit atunci la pastorul meu care spusese că oricine mărturisește că Domnul Isus S-a întors în trup era un șarlatan. Nu mai puteam asculta ceea ce spunea fratele Jin, așa că i-am trimis un mesaj text pastorului: „Cineva îmi spune că Domnul S-a întors întrupat. Cărei biserici aparțin ei?” Pastorul mi-a răspuns, spunând: „Ei sunt de la Fulgerul de la Răsărit”. El mi-a zis să plec imediat și să nu mai am nicio legătură cu ei. De asemenea, a vrut să nu le citesc niciodată cărțile și a continuat să-mi trimită niște predici cu privire la modul în care să mă protejez de erezii. M-am gândit că orice spune pastorul trebuie să fie corect, așa că am hotărât să nu le mai ascult părtășiile și să îi ignor pur și simplu.

Spre surprinderea mea, în după-amiaza zilei de 20, fratele Jin și sora lui mai mică au venit unde eram tratată, iar el mi-a povestit atât de multe despre lucrarea întoarcerii Domnului. Cu toate acestea, pentru că în acea dimineață tocmai primisem vestea despre moartea mamei mele, și mai aveam și unele îndoieli cu privire la ceea ce predicau ei, nu m-am putut gândi la nimic din ceea ce spuneau. Lucrul acesta a durat trei zile și se părea că fratele Jin nu renunțase la a-mi predica Evanghelia. Dar, din cauza neliniștii mele lăuntrice, i-am spus să mă lase în pace. Am spus: „Renunță. Dacă îmi mai vorbești, atunci dacă nu pleci tu, o să plec eu!” Fratele Jin a

văzut că într-adevăr nu ascultam și nu a avut de ales decât să plece. Nu credeam că fratele Jin va mai încerca să se întoarcă, dar, spre uimirea mea, a venit însoțit de o persoană căreia i se spunea fratele Cheng și a continuat să-mi predice Evanghelia. M-am gândit: „De ce insistă?” Pentru a nu mă face de rușine, n-am putut decât să accept situația, dar nu m-am implicat în nicio discuție cu ei. Deși m-am purtat rece față de ei, fratele Cheng a continuat să-mi vorbească cu răbdare. El a spus: „Domnul a venit deja întrupat în lume și face lucrarea de judecată și de mustrare…” Văzând cât de răbdător și de iubitor era și cum nu i se părea un deranj să-mi predice, m-am gândit: „Oamenii din biserica noastră sunt slabi. Credința și iubirea lor s-au răcit. De ce credința și dragostea oamenilor care cred în Fulgerul de la Răsărit sunt atât de mari? Ce putere îi sprijină să persevereze în eforturile lor de a-mi vesti Evanghelia? Dacă nu ar fi lucrarea Duhului Sfânt, nu ar putea niciodată să facă acest lucru doar în baza puterii lor!”

În această perioadă, a mai fost un alt frate al cărui nume de familie era Yang, care cerceta și el lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, ca și mine. Deși eu eram mereu neglijentă și absentă, fratele Yang era serios în cercetarea Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Fratele Yang a spus că respinsese Evanghelia lui Dumnezeu Atotputernic atunci când oamenii i-o predicaseră înainte, dar faptul de a o auzi din nou astăzi trebuia să fie o ocazie oferită de Dumnezeu, așa că devenise dispus să o cerceteze. Fratele Yang a văzut că eram interesată doar să ascult cuvintele pastorului, și nu să caut cu mintea deschisă. A găsit un pasaj pentru mine, din Matei 5: 3-6: „**Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăţia Cerurilor! […] Ferice de cei blânzi, căci ei vor moşteni pământul! Ferice de cei flămânzi şi însetaţi după dreptate, căci ei vor fi săturaţi!**” După ce am citit cuvântul Domnului, m-am întrebat: „De ce nu pot să mă liniștesc în prezența Domnului și să caut adevărul? Dacă din întâmplare Domnul chiar

S-a întors, iar eu nu ascult și nu cercetez ce predică ei, nu voi fi lăsată în urmă? De asemenea, ar trebui să fiu un pic mai deschisă la minte și să nu ajung orbește la concluzii bazate pe închipuirile mele.” Tocmai când am decis să-mi liniștesc inima și să investighez acest lucru cu sinceritate, un predicator din biserica mea mi-a dat un telefon din senin și m-a întrebat dacă încă sunt cu oamenii din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. I-am spus că sunt, iar predicatorul mi-a amintit din nou să nu mai țin legătura cu ei. Îndemnul misionarului mi-a împrăștiat gândurile pe care tocmai le avusesem privind cercetarea Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. M-am gândit: „Pastorul și predicatorul înțeleg mult mai bine Biblia decât mine și ei nu recunosc faptul că Domnul S-a întors. Înțeleg prea puțin Biblia și îmi lipsește discernământul, așa că ar fi mai bine să ascult ceea ce spun pastorul și predicatorul.” Când am închis telefonul, i-am spus fratelui Cheng: „Dacă fratele Yang vrea să cerceteze, atunci puteți să vă continuați discuțiile. Nu vă mai ascult.” Și așa, am respins brusc încă o dată mântuirea lui Dumnezeu.

M-am întors la serviciu după o săptămână de tratament. Din cauza morții mamei mele, inima mea era plină de durere și neliniște, iar eu nu puteam să nu mă gândesc la ea. În fiecare zi când mă întorceam acasă de la serviciu, mă uitam la o fotografie de-a mamei și îi vorbeam. Într-o zi, m-am gândit deodată: „Cred în Domnul și, ori de câte ori am un necaz sau sunt slabă, pot mereu să-I spun Domnului aceste lucruri.” După aceea, ori de câte ori întâmpinam greutăți, veneam în prezența Domnului și mă rugam, rugându-L pe Domnul să mă îmbărbăteze. Dar, indiferent cât mă rugam, nu mă simțeam niciodată emoționată înlăuntrul meu. Uneori adormeam în timp ce mă rugam. Pe atunci, trăiam în fiecare zi într-o stare de anxietate atât de gravă, că până și cel mai mic sunet pe care-l auzeam în în spatele meu mă făcea să simt o teamă de nedescris. În frica și neajutorarea mea, m-am rugat

serios Domnului: „O, Doamne! Inima mea este plină de întuneric și eu tremur de frică. E posibil să fi făcut o greșeală undeva? O, Doamne! În ultimele zile, oamenii mi-au spus că Te-ai întors ca Dumnezeu Atotputernic. O, Doamne! Dacă într-adevăr Te-ai întors și într-adevăr ești Dumnezeu Atotputernic despre care mi-au spus, Te rog să stabilești un timp și să pregătești împrejurările potrivite ca fratele Yang să mă sune sau să-mi trimită un mesaj. Când se vor întoarce, indiferent ce vor spune, voi avea o inimă care acceptă cu supunere și cu sete noua Ta lucrare și cuvintele Tale. Dacă nu este lucrarea Ta și dacă mesajul pe care ei mi-l predică este fals și înșelător, atunci Te rog să le blochezi drumul și să nu-i mai lași să se întoarcă vreodată”.

În mod uimitor, după ce m-am rugat astfel, Dumnezeu a împlinit exact lucrul pentru care m-am rugat. Fratele Yang chiar m-a sunat, iar eu i-am povestit tot ce se întâmplase în ultimele zile. Fratele Yang a spus că inima mea fusese întunecată pentru că respinsesem lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și mă răzvrătisem împotriva Lui. El spera că voi continua să cercetez lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și, de data aceasta, nu i-am respins sugestia.

Curând după aceea, fratele Yang mi-a trimis un film despre Evanghelie. În acest film, o replică dintr-un dialog m-a trezit: „De vreme ce noi credem în Dumnezeu, trebuie să ascultăm de Dumnezeu, nu de oameni.” „Așa este!”, m-am gândit eu. „Dumnezeu este Cel în care cred, și de cuvântul lui Dumnezeu ar trebui să ascult! Dar, în perioada în care fratele Jin și fratele Cheng îmi spuneau despre lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, l-am tot întrebat pe pastor despre asta. M-am conformat celor spuse de pastor și predicator și nu am vrut să cercetez serios noua lucrare a lui Dumnezeu Atotputernic sau să ascult cuvântul lui Dumnezeu. Crezusem în Domnul, dar nu mă rugasem lui Dumnezeu și nu-L căutasem

pe Domnul, ci, în schimb, crezusem orbește în cuvintele pastorului și ale predicatorului. Cât de proastă am fost! Biblia spune: «Trebuie să ascultăm mai mult de Dumnezeu decât de oameni!» (Faptele Apostolilor 5:29). Credeam în Domnul, dar nu Îl ascultam. În schimb, îi ascultam pe oameni, așa că nu devenisem oare o persoană care crede în oameni și-i urmează? Nu înseamnă asta a te împotrivi Domnului și a-L trăda? Dacă Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus cel întors, iar eu m-am răzvrătit împotriva Lui și m-am opus Lui astfel, nefiind dispusă să-L accept pe Dumnezeu Atotputernic, nu am fost o nebună oarbă? Nu L-am înlăturat pe Dumnezeu?” Cu aceste gânduri în minte, m-am căit profund în inima mea și ochii mi-au lăcrimat.

Am venit din nou în prezența Domnului și m-am rugat: „Doamne Isuse Hristoase! Cineva a predicat Evanghelia, spunând că deja Te-ai întors întrupat și că ești Dumnezeu Atotputernic, Hristos din zilele de pe urmă. Nu mă pot convinge să fiu sigură de acest lucru, dar sunt dispusă să vin în prezența Ta ca să caut și să Te rog să mă luminezi ca să pot să Îți recunosc vocea. Dacă într-adevăr Te-ai întors și ești Dumnezeu Atotputernic, vreau să mă pocăiesc față de Tine și să-Ți accept lucrarea și mântuirea. Te rog să mă conduci înapoi în prezența Ta.” După ce m-am rugat, am simțit un fel de bucurie și mângâiere pe care nu puteam să le exprim în cuvinte. Era ceva ce nu mai simțisem de mult timp și am știut că Domnul îmi auzise rugăciunile, că Domnul era cel care mă mângâia și că era o dovadă care mi-a fost dată de Dumnezeu. Am vrut să mă duc imediat la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și să o cercetez, dar m-am gândit la cum probabil jignisem pe frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, așa că m-am simțit prea rușinată să mă duc la biserica lor.

Chiar în toiul acestei dileme, fratele Yang m-a sunat să întrebe dacă am timp și a spus că speră că voi putea continua să investighez lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. I-am povestit despre

îndoielile mele. Fratele Yang a spus: „Nicio problemă; noi, credincioșii in Dumnezeu, suntem toți o familie, iar pe frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic nu îi deranjează deloc”. Când l-am auzit pe fratele Yang spunând asta, am știut că Dumnezeu Se arăta înțelegător față de statura mea imatură așa că, a doua zi, am mers cu fratele Yang la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic.

Frații și surorile au fost fericiți să vadă că mi-am găsit drumul înapoi spre cărare. Ei mi-au mărturisit în mod oficial că Domnul Isus Se întorsese pentru a exprima adevărul și a săvârși lucrarea de judecată începând din casa lui Dumnezeu în zilele de pe urmă. De asemenea, au avut părtășie cu mine despre semnificația lucrării lui Dumnezeu întrupat în zilele de pe urmă, cât și despre importanța întrupării pentru mântuirea omenirii. După aceea, am citit cuvintele lui Dumnezeu care spun: „**Vă spun Eu, cei ce cred în Dumnezeu datorită semnelor sunt, în mod sigur, categoria care va suferi distrugerea. Cei care nu sunt în stare să accepte cuvintele lui Isus care S-a reîntors la trup sunt, cu siguranță, progeniturile iadului, descendenții arhanghelului, categoria care va fi supusă distrugerii eterne. Multor oameni poate să nu le pese de ceea ce spun, dar Eu tot vreau să-i spun fiecărui așa-zis sfânt care Îl urmează pe Isus că, atunci când Îl veți vedea cu ochii voștri pe Isus coborând din ceruri pe un nor alb, aceasta va fi arătarea publică a Soarelui dreptății. Poate că acela va fi un moment de mare entuziasm pentru tine, și totuși, ar trebui să știi că timpul când asiști la coborârea lui Isus din cer este și timpul când tu cobori în iad pentru a fi pedepsit. Acela va fi momentul sfârșitului planului de gestionare (planului de mântuire) al lui Dumnezeu și va fi momentul când Dumnezeu îi răsplătește pe cei buni și îi pedepsește pe cei răi. Căci judecata lui Dumnezeu va fi încheiată înainte ca omul să vadă semne, atunci când nu există decât exprimarea**

adevărului. Cei care acceptă adevărul și nu caută semne, și astfel au fost purificați, se vor fi întors în fața tronului lui Dumnezeu și vor fi intrat în îmbrățișarea Creatorului. Numai cei care persistă în credința că «Isus care nu vine pe un nor alb este un Hristos mincinos» vor fi supuși pedepsei eterne, pentru că ei cred doar în Isus care face semne, dar nu Îl recunosc pe Isus Cel care proclamă judecata aspră și care oferă adevărata cale a vieții. Și astfel, se poate doar ca Isus să Se ocupe de ei atunci când Se reîntoarce, în mod deschis, pe un nor alb. Sunt prea încăpățânați, prea încrezători în ei înșiși, prea aroganți. Cum ar putea astfel de degenerați să fie răsplătiți de Isus? Întoarcerea lui Isus este o mare mântuire pentru cei care sunt capabili să accepte adevărul, dar pentru cei care nu pot să accepte adevărul, este un semn al condamnării. Ar trebui să vă alegeți calea proprie și să nu blasfemiați împotriva Duhului Sfânt și să respingeți adevărul. Nu ar trebui să fiți persoane ignorante sau arogante, ci cineva care se supune călăuzirii Duhului Sfânt, care tânjește după adevăr și îl caută; numai în acest fel veți beneficia” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Când vei vedea trupul spiritual al lui Isus, Dumnezeu va fi făcut din nou cerul și pământul”).

După ce am citit cuvântul lui Dumnezeu, m-am gândit cu atenție la adevărurile despre care frații și surorile avuseseră părtășie cu mine și la care fuseseră martori. Am înțeles că există două modalități prin care Domnul Se va întoarce în zilele de pe urmă, una din ele fiind venirea tăinuită, iar cealaltă fiind întoarcerea Domnului în mod public, pentru toți. Acum, lucrarea de judecată a lui Dumnezeu Atotputernic întrupat care începe de la casa lui Dumnezeu este, într-adevăr, lucrarea venirii tăinuite a Domnului. Deoarece Dumnezeu întrupat S-a întors printre oameni, înfățișarea Lui este cea a unei persoane de rând și nimeni nu poate spune doar privindu-L că El este Dumnezeu. Nimeni nu-I cunoaște adevărata identitate și acest lucru

este ținut secret față de oameni. Doar cei care sunt capabili să distingă vocea lui Dumnezeu Îl vor ști, Îl vor accepta și-L vor urma. Este exact așa cum a spus Domnul Isus: „**Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, iar ele Mă urmează**” (Ioan 10:27). Cei care nu recunosc vocea lui Dumnezeu cu siguranță Îl vor trata pe Dumnezeu întrupat ca pe o persoană de rând. Ei vor nega, se vor împotrivi și vor refuza să-L urmeze pe Dumnezeu, la fel cum au făcut fariseii evrei în vremea lor. Ei L-au văzut pe Domnul Isus, dar nu I-au știut identitatea și L-au condamnat orbește pe Domnul. Perioada actuală este etapa lucrării tainice a lui Dumnezeu de mântuire a omenirii. Dumnezeu Atotputernic exprimă cuvântul pentru a-i judeca, purifica și desăvârși pe oameni. Înaintea dezastrelor, El va face biruitori dintr-un grup de oameni și, odată ce acest grup de biruitori este făcut complet, lucrarea lui Dumnezeu întrupat a venirii ascunse se va sfârși. Când vor începe dezastrele, Dumnezeu va răsplăti binele și va pedepsi răul și Se va arăta public tuturor națiunilor și popoarelor. În acel moment, profețiile care spun că Domnul va veni în mod public vor fi împlinite, după cum se zice în Biblie: „**Atunci se va arăta în cer semnul Fiului Omului şi atunci toate seminţiile pământului se vor jeli şi-L vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului cu putere şi mare slavă**” (Matei 24:30). „**Iată, El va veni pe nori şi orice ochi Îl va vedea, chiar şi cei care L-au străpuns. Toate neamurile pământului se vor jeli din pricina Lui**” (Apocalipsa 1:7). De aceea toate semințiile pământului vor boci atunci când Domnul Se va pogorî pe un nor. În acel moment, inima mi s-a umplut brusc de lumină și am văzut că lucrarea Domnului a venirii ascunse este o mare mântuire pentru noi. Putem să fim curățiți curățirea și să dobândim mântuirea lui Dumnezeu doar acceptând judecata cuvântului lui Dumnezeu în timpul venirii ascunse a Domnului. Dacă nu acceptăm acum lucrarea de judecată a lui Dumnezeu, atunci când El va veni fățiș pe nori, noi vom fi devenit cei care s-au

împotrivit lui Domnului, și cu siguranță vom plânge și vom scrâșni din dinți. În acel moment, regretul nostru va veni prea târziu, pentru că Dumnezeu Atotputernic spune: „**Căci judecata lui Dumnezeu va fi încheiată înainte ca omul să vadă semne, atunci când nu există decât exprimarea adevărului.**”

Slavă lui Dumnezeu Atotputernic! Cuvântul lui Dumnezeu dezvăluie toate tainele și elucidează în mod clar adevărul în toate aspectele – ochii mi-au fost deschiși, iar eu m-am convins în totalitate. În următoarele zile, m-am dus în mod regulat la biserică pentru a citi cuvintele exprimate de Dumnezeu în zilele de pe urmă împreună cu frații și surorile. Am ascultat imnuri și am vizionat videoclipuri muzicale, videoclipuri cu recitări ale cuvântului lui Dumnezeu și filme evanghelice, toate produse de frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Am simțit că am câștigat ceva nou la fiecare adunare și m-am simțit nespus de fericită. În special în filmele evanghelice, frații și surorile au avut părtășie despre toate chestiunile cu atâta claritate și atât de detaliat, încât toate îndoielile și confuzia pe care le nutrisem în credința mea în Domnul vreme de atâția ani au putut fi înlăturate puțin câte puțin. Am văzut că Biserica lui Dumnezeu Atotputernic chiar are adevărul și lucrarea Duhului Sfânt și că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus cel întors! Ceea ce m-a entuziasmat și mai mult a fost că, în a treia zi după ce m-am alăturat bisericii, am văzut-o pe sora care interpretase pe scenă cântecul de laudă de Crăciun, în 2016. Și ea acceptase lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Îi mulțumesc sincer lui Dumnezeu, întrucât călăuzirea și luminarea lui Dumnezeu au fost cele care ne-au condus să ținem pasul cu urmele Mielului, să ajungem din pustie în țara bună a Canaanului, să ne întoarcem în casa lui Dumnezeu și să ne bucurăm de belșugul și aprovizionarea din cuvintele vieții lui Dumnezeu împreună cu El!

Cred că datorită unei bunătăți deosebite din partea lui Dumnezeu am putut să mă întorc în casa lui Dumnezeu. Având în vedere natura mea rebelă, cum aș fi putut întâmpina întoarcerea Domnului fără conducerea și îndrumarea lui Dumnezeu sau fără răbdarea fraților și surorilor în a avea părtășie cu mine despre cuvântul lui Dumnezeu? Dragostea lui Dumnezeu pentru mine este cu adevărat atât de mare încât îmi este imposibil să o descriu! Vreau doar să cânt laudă lui Dumnezeu prin imnuri și să-L urmez cu fermitate pe Dumnezeu Atotputernic!

43. Cazul Zhaoyuan din 28 mai dă naștere unei crize familiale

de Enhui, China

Sunt o femeie obișnuită de la țară, iar povara grea a responsabilităților gospodărești mă apăsa atât de mult, încât abia îmi puteam trage răsuflarea. Ca urmare, am devenit foarte iute la mânie, iar soțul meu și cu mine săream la ceartă o zi da, o zi ba. Pur și simplu nu puteam continua să trăim așa. Ori de câte ori sufeream, strigam: „Cerurilor! Vă rog să mă salvați!” Și apoi, în 2013, Evanghelia lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă a venit la mine. Citind cuvintele lui Dumnezeu și participând la adunări cu frații și surorile, am devenit sigură că Dumnezeu Atotputernic era Cel la care strigasem în suferința mea și astfel, am acceptat cu bucurie lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă.

Am citit aceste cuvinte de la Dumnezeu: „**De la crearea lumii, am început să predestinez și să aleg acest grup de oameni – adică pe voi, cei de astăzi. Temperamentul, calibrul, înfățișarea, statura, familia în care te-ai născut, slujba și căsnicia ta – tu în întregime, chiar și culoarea părului și a pielii, și momentul nașterii tale – au fost rânduite toate de mâinile Mele. Chiar și lucrurile pe care le faci și persoanele pe care le întâlnești în fiecare zi sunt rânduite de mâinile Mele, ca să nu mai spun că, de fapt, tot rânduiala Mea te-a adus astăzi în prezența Mea. Nu te tulbura; ar trebui să acționezi calm**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Capitolul 74). Din aceste cuvinte ale lui Dumnezeu, mi-am dat seama, în sfârșit, că toate lucrurile sunt în mâinile lui Dumnezeu și că faptul de a avea norocul să vin înaintea tronului lui Dumnezeu, să accept mântuirea lui Dumnezeu în zilele de pe urmă și să câștig udarea și hrănirea cuvintelor Lui fusese întru totul predestinat de

Dumnezeu din veşnicie. Ce fel de soț și familie aveam fusese, de asemenea, predestinat de Dumnezeu. Știam că ar trebui să accept și să mă supun celor aduse și rânduite de Dumnezeu. De atunci înainte, ori de câte ori se iveau lucruri pe care le găseam neplăcute, nu mai cârteam cum făceam înainte. Mai degrabă, aveam credința că erau rânduite de Dumnezeu și eram dispusă să mă supun, astfel încât El să mă poată călăuzi și conduce pentru a învăța să trăiesc în armonie cu familia mea. Cu timpul, am reușit să încetez să mă cert cu soțul meu. Când a văzut schimbările care avuseseră loc în mine de când credeam în Dumnezeu, și soțul meu a devenit un mare susținător al credinței mele. Când frații și surorile veneau la mine acasă pentru o adunare, el era foarte politicos și, uneori, se întreținea cu ei plin de amabilitate. Pe vremea aceea, citeam cuvântul lui Dumnezeu în fiecare zi, luam parte frecvent la adunări și împărtășeam experiențe cu alți frați și surori. Mă simțeam îmbogățită spiritual și mă bucuram de un fel de pace și bucurie pe care nu le mai avusesem niciodată. Simțeam că a crede în Dumnezeu este cu adevărat un lucru minunat.

Dar toate lucrurile bune trebuie să se încheie, iar după incidentul de la Zhaoyuan, Shandong, care a avut loc pe 28 mai 2014, în casa noastră nu au mai fost acele zile armonioase și liniștite. Acest caz a fost inițial un caz penal obișnuit, dar, trei zile mai târziu, a luat o nouă formă – guvernul Partidului Comunist Chinez l-a marcat drept un lucru comis din motive religioase. Cu acest pretext, guvernul PCC a făcut din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic punctul său central; a folosit mass-media ca să plaseze în mod absurd dovezi false, să aducă acuzații false și să defăimeze Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. În scurt timp, oamenii au fost copleșiți de orice fel de zvonuri posibile despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Soțul meu a văzut aceste lucruri anunțate la știri și a fost păcălit de propaganda guvernului PCC. Era ca și cum o schimbare subită s-ar fi abătut

asupra lui. A început să facă tot ce putea pentru a se împotrivi credinței mele în Dumnezeu Atotputernic.

Într-o seară, soțul meu a venit acasă fumegând de furie și mi-a reproșat în gura mare: „Ce e de fapt religia asta în care crezi tu?” Eram total năucită de această atitudine ciudată a lui și am răspuns: „Cel în care cred eu este Domnul Isus întors, Dumnezeu Atotputernic, la Care noi ne refeream de obicei spunând «Cerurilor»”. El a spus: „Crezi în Dumnezeu Atotputernic! Uită-te ce spun la televizor!” Spunând asta, a dat drumul la televizor și, chiar atunci, cazul de crimă de pe 28 mai din Zhaoyuan, Shandong, era la toate știrile. Spuneau tot felul de lucruri care condamnau Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și au continuat spunând că cei care cred în Dumnezeu Atotputernic sunt oameni care perturbă ordinea publică, iar Departamentul de Securitate Publică din Shandong era pregătit să lanseze un contraatac puternic și să-i încercuiască fără nicio îndurare. Asta m-a umplut de dreaptă indignare și i-am spus imediat soțului meu: „Nu sunt altceva decât calomnii și zvonuri. Acest criminal nu este, categoric, un credincios în Dumnezeu Atotputernic! Biserica lui Dumnezeu Atotputernic are principii în lucrarea sa evanghelică, și anume, să o împărtășească oamenilor buni, care cred în existența lui Dumnezeu și sunt buni la suflet. Nu o împărtășim niciodată oamenilor haini. Oamenii răi ca Zhang Lidong nu se conformează nici pe departe acestor principii ale Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic pentru împărtășirea Evangheliei, așa că desigur nu pot fi credincioși în Dumnezeu Atotputernic. Încă ceva – când Zhang Lidong a cerut femeii numărul ei de telefon, iar ea a refuzat, Zhang, simțindu-se umilit, a făcut o criză de furie și a ucis-o. Noi, frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic, nu încercăm niciodată să forțăm oamenii să accepte lucrarea lui Dumnezeu atunci când răspândim Evanghelia, pentru că Dumnezeu a declarat clar în «Cele zece decrete

administrative care trebuie respectate de aleșii lui Dumnezeu în Epoca Împărăției» că « **Rudele care nu sunt credincioase (copiii tăi, soțul sau soția ta, surorile sau părinții tăi și așa mai departe) nu ar trebui să fie forțațe în biserică. Casa lui Dumnezeu nu este lipsită de membri și nu este nevoie să își constituie numărul cu oameni care nu au niciun folos. Toți aceia care nu cred cu bucurie nu trebuie să fie conduși în biserică. Acest decret este adresat tuturor oamenilor. În această chestiune ar trebui să vă verificați, să vă monitorizați și să vă reamintiți unii celorlalți, și nimeni nu poate încălca aceasta.**» Când frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic răspândesc Evanghelia, ei nu îi silesc pe ceilalți – acesta este un lucru pe care nimeni nu-l poate încălca. Aceste știri sunt doar calomnie, o născocire. Nu înseamnă altceva decât faptul că guvernul PCC împrăștie zvonuri și defăimează Biserica lui Dumnezeu Atotputernic." Dar cine ar fi ghicit – după ce a auzit asta, soțul meu a deschis larg ochii și a răcnit la mine: „Nu contează dacă e adevărat sau nu. Atâta vreme cât PCC i se opune, nu poți fi implicată în asta! Nu vreau guvernul aici să percheziționeze casa. Fiul nostru nici măcar nu s-a căsătorit încă!" Văzându-l pe soțul meu înșelat de aceste zvonuri și minciuni de la televizor, scoase de nicăieri, inima mea era plină de ură: guvernul PCC nu s-ar opri de la nimic pentru a oprima și a persecuta Biserica lui Dumnezeu Atotputernic doar pentru a stârpi credința religioasă. Se folosea de cazul Zhaoyuan pentru a face înscenări și a aduce acuzații false Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic – o tactică atât de josnică!

Niciunul dintre noi nu a reușit să doarmă bine după aceea. Soțul meu m-a îndemnat să stau ascunsă și să-mi ascund bine cartea cuvintelor lui Dumnezeu sau să o dau înapoi la biserică, în caz că poliția PCC făcea vreodată vreo razie la noi acasă. Auzindu-l că spune toate aceste lucruri, mi-am adus aminte de experiențele fraților și surorilor despre care auzisem,

care fuseseră arestați, ale căror case fuseseră percheziționate și care fuseseră amendați sau încarcerați; m-am gândit și la vărul meu. El a intrat într-o dispută cu șeful secției locale de poliție pentru că nu putea suporta ca individul să umble țanțoș, hărțuind oamenii de rând, și a sfârșit cu a fi condamnat la un an de reeducare prin muncă. Toți cei din familia noastră au suferit și ei, tineri și bătrâni. PCC este un demon care nu poate fi înduplecat. Dacă aș fi arestată și încarcerată din cauza credinței mele și dacă ar fi o razie la noi acasă, ar fi asta corect față de soțul și de copilul meu? Mă suceam și mă foiam, fără să pot adormi, imaginându-mi iar și iar scenariul în care eu eram luată de poliția PCC și casa mea percheziționată, iar soțul și copilul meu implicați… Nu am putut să nu simt un val de dezolare și frică în inima mea. Am simțit cât de greu este, în China, să cred în Dumnezeu, să fiu o persoană bună și să urmez calea cea bună, și am simțit că viața mea era în pericol constant. Dar, dacă L-aș trăda pe Dumnezeu de frica persecuției guvernului PCC, conștiința mea m-ar condamna pentru tot restul vieții. Chiar dacă aș fi în derivă, trăind fără scop, aș fi, în esență, un cadavru umblător și, după ce aș muri, nu aș mai avea îndrăzneala să-L văd din nou pe Dumnezeu. Simțeam un nod în stomac și durere în inima mea; mă simțeam total neputincioasă, incredibil de negativă și slabă.

În toiul suferinței mele, mi-am amintit aceste cuvinte ale Domnului Isus: „**Nu vă temeţi de cei ce omoară trupul, dar care nu pot omorî sufletul! Ci temeţi-vă mai degrabă de Cel Ce poate să distrugă şi sufletul, şi trupul, în Gheenă**” (Matei 10:28). „**Căci oricine vrea să-şi salveze viaţa o va pierde, dar cel ce-şi pierde viaţa pentru Mine o va găsi**” (Matei 16:25). Cuvintele Domnului Isus mi-au dat credință și putere și mi-au risipit neliniștea și frica din inimă. M-am gândit: „Dumnezeu este suveran peste toate lucrurile și viețuitoarele, iar viața și familia mea sunt, de asemenea, sub controlul lui Dumnezeu. Tot ceea ce am a venit de la

Dumnezeu și nu-L pot trăda în acest moment crucial.” M-am gândit apoi la faptul că bunurile familiei lui Iov fuseseră furate, iar copiii lui, luați de la el; el a rămas fără nimic, însă tot a fost capabil să-și mențină devotamentul față de Dumnezeu. El a lăudat numele sfânt al lui Iahve Dumnezeu și a mărturisit ferm pentru Dumnezeu. Și totuși, confruntându-mă cu nimic mai mult decât zvonurile și tulburările fabricate de guvernul PCC, fără a fi arestată sau a mi se percheziționa casa, eu devenisem slabă și negativă. Am văzut că statura mea era, de fapt, patetic de joasă și că nu aveam nicio iotă de credință adevărată în Dumnezeu. Acest gând mi-a umplut inima de rușine față de Dumnezeu și am luat în tăcere o hotărâre: orice-ar fi, nu trebuie să-L trădez pe Dumnezeu și-mi voi păstra credința oricât de multe suferințe sau dificultăți aș putea înfrunta!

Soțul meu a venit acasă la prânz a doua zi, a aruncat ziarul din mână chiar în fața mea și mi-a spus: „Uită-te bine! Se spune aici că oricine poate fi arestat atât timp cât este găsit că are credință în Dumnezeu Atotputernic. Închisoarea nu este un loc în care să vrei să petreci nici măcar un moment. Nu numai că oamenii sunt bătuți, dar sunt înghesuiți cu zecile pe o singură platformă de dormit. Dacă cineva merge la baie în miez de noapte, nu va avea unde să doarmă când se întoarce. Dacă ești arestată, familia noastră nu-și poate permite să te elibereze pe cauțiune, deci, dacă vei fi luată și condamnată la mai mulți ani, vei fi mai dispusă să te conformezi!” Auzind astfel de cuvinte reci de la soțul meu, am fost profund îndurerată și am urât și mai mult guvernul demonic PCC. Dacă nu ar fi fost înșelăciunea, zvonurile, asuprirea și persecuția acestuia, soțul meu m-ar susține în credința mea. N-ar avea cum să mă preseze în felul acesta. În neputința mea, tot ce puteam face era să-L implor pe Dumnezeu în inima mea: „Dumnezeule Atotputernic! Știu că guvernul PCC nu face decât să împrăștie zvonuri, calomnii, clevetiri și blasfemii împotriva Ta. Guvernul

PCC nu este nimeni altul decât Satana, dușmanul Tău. Dar simt o oarecare slăbiciune în inima mea acum și-mi doresc ca Tu să mă ocrotești, să-mi acorzi înțelepciune și să-mi permiți să văd dincolo de trucurile și viclenia Satanei, astfel încât să pot sta neclintită de partea Ta și să nu fiu intimidată de forțele malefice ale guvernului PCC.” După ce m-am rugat, nu am avut niciun fel de dorință în inima mea să mă feresc de Dumnezeu, iar aceste cuvinte ale lui Dumnezeu Atotputernic mi-au venit în minte: „**Când Domnul Isus l-a adus pe Lazăr înapoi din morți, scopul Său a fost de a oferi dovezi pentru oameni și pentru Satana și pentru a-i înștiința pe oameni și pe Satana că tot ceea ce are omenirea, viața și moartea oamenilor sunt hotărâte de Dumnezeu și că, deși El devenise trup, ca întotdeauna, El a rămas la comanda lumii fizice care poate fi și văzută, precum și a lumii spirituale pe care oamenii nu o pot vedea. Asta pentru a le spune oamenilor și Satanei că tot ceea ce omenirea are nu este sub stăpânirea Satanei. Asta a fost o demonstrație și o dezvăluire a autorității lui Dumnezeu și a fost și un mod prin care El să trimită un mesaj tuturor lucrurilor cum că viața și moartea omenirii sunt în mâinile lui Dumnezeu. Învierea lui Lazăr de către Domnul Isus – acest tip de abordare a fost una dintre căile prin care Creatorul a învățat și a instruit omenirea. A fost o acțiune concretă în care El Și-a folosit abilitatea și autoritatea pentru a instrui omenirea și a se îngriji de oameni. A fost o modalitate fără cuvinte prin care Creatorul a permis omenirii să vadă adevărul faptului că El este la comanda tuturor lucrurilor. A fost modalitatea prin care El să spună omenirii prin acțiuni practice că nu există mântuire decât prin El. Acest fel de mod tăcut al Lui de a instrui omenirea durează pentru totdeauna – este de neșters și a adus inimilor oamenilor un șoc și o iluminare care nu pot dispărea niciodată. Învierea lui Lazăr L-a slăvit pe Dumnezeu – aceasta**

are un impact profund asupra fiecăruia dintre discipolii lui Dumnezeu. Fixează ferm în fiecare persoană care înțelege profund acest eveniment, viziunea, înțelegerea faptului că doar Dumnezeu poate comanda viața și moartea omenirii” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaşte pe Dumnezeu, „Lucrarea lui Dumnezeu, firea lui Dumnezeu și Dumnezeu Însuși III”). Faptul că Dumnezeu i-a permis lui Lazăr să se ridice din morți m-a încurajat profund. Aveam iarăși putere în inima mea și m-am ridicat din nou nezdruncinată: Da! Dumnezeu controlează toate lucrurile din univers, iar viața și moartea oamenilor sunt în palma mâinii lui Dumnezeu. Știam că nimeni nu poate controla acest lucru și, dacă eram sau nu arestată, era, de asemenea, în mâinile lui Dumnezeu. Cuvintele lui Dumnezeu m-au protejat din nou, iar credința în Dumnezeu din inima mea a crescut din nou. Panica și frica dinăuntrul inimii mele s-au potolit, de asemenea, destul de mult.

Zvonurile guvernului PCC spulberaseră pacea și fericirea pe care o aveam cândva în gospodăria noastră. A trebuit să fiu foarte prudentă, foarte atentă când participam la adunări și îmi făceam datoria, pentru a evita alte tulburări ale vieții noastre de acasă; acest lucru era foarte apăsător pentru mine. Iar mai târziu, când tatăl meu a auzit despre incidentul de la Zhaoyuan de pe 28 mai, a început și el să-mi stea în cale. A spus: „Poți să crezi orice vrei, dar nu poți ieși să răspândești altcuiva Evanghelia sau să participi la adunări. La vârsta mea, nu voi putea face față vreunui necaz. Trebuie să ai în minte întreaga familie, tineri și bătrâni! A crede în Dumnezeu este un lucru bun, dar nu te-ai născut într-o țară cu libertate de credință. Un braț nu poate doborî un picior – PCC, „piciorul”, îi tratează pe oamenii de credință ca pe prizonieri politici. Știi toate acestea, așa că nu ne supune tipului de frică pe care o simți tu.” Presiunea din partea familiei mele și lipsa lor de înțelegere mă chinuiau cu adevărat. În acea perioadă, mă simțeam de parcă eram permanent agățată de un fir de ață, trăind cu teama

că voi fi arestată de guvernul PCC și că voi aduce necazuri familiei mele dacă făceam cea mai mică greșeală. Așa că, ori de câte ori ieșeam, ascundeam cu atenție cartea mea din cuvintele lui Dumnezeu și orice avea de-a face cu credința în Dumnezeu. Când mă duceam la adunări, îmi era incredibil de teamă că voi fi raportată de cineva și că familia mea va fi implicată, așa că eram constant într-o stare de alertă ridicată și stăteam cu garda ridicată; ori de câte ori vedeam o mașină de poliție sau un ofițer, inima îmi sărea în gât. Era o suferință de nedescris și simțeam că a crede în Dumnezeu în China era la fel cu a-ți trăi viața pe muchie de cuțit. Nu puteam să nu simt și mai multă ură pentru acest partid ateu malefic: ce era greșit în a avea credință și a urma calea corectă? De ce nu pot pur și simplu să lase oamenii să creadă în Dumnezeu? De ce asupresc, arestează și persecută cu înverșunare pe oricine are credință? De ce îi urăsc atât de mult pe oamenii care cred în Dumnezeu? E așa de malefic!

Mai târziu, am ajuns în sfârșit să înțeleg adevărul chestiunii când am citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Ele spun: „**Dumnezeu lucrează, Se îngrijește de o persoană, o apreciază, iar Satana Îi urmărește fiecare pas. Pe oricine este preferat de Dumnezeu și Satana îl urmărește și se ține în urma lui. Dacă Dumnezeu dorește această persoană, Satana, pentru a-și atinge obiectivul ascuns, ar face orice-i stă în putere să-L împiedice pe Dumnezeu, folosind diferite moduri diabolice ca să ispitească, să hărțuiască și să ruineze lucrarea pe care o face Dumnezeu. Care este obiectivul lui? El nu vrea ca Dumnezeu să aibă pe nimeni; îi vrea pe toți cei pe care îi vrea Dumnezeu, ca să-i ocupe, să-i controleze, să preia controlul asupra lor pentru ca ei să i se închine și să comită fapte rele împreună cu el. Nu este acesta motivul sinistru al Satanei? […] Această problemă a făcut foarte clare chipul ascuns al Satanei și esența lui. Satana se află în război cu Dumnezeu, ținându-se**

scai după El. Obiectivul său este să dărâme întreaga lucrare pe care Dumnezeu vrea s-o facă, să-i ocupe, să-i controleze și să-i elimine complet pe cei pe care îi vrea Dumnezeu. Dacă nu sunt eliminați, atunci ei ajung în posesia Satanei pentru a fi folosiți de el – acesta este obiectivul său” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul IV”). Prin cuvintele lui Dumnezeu, am văzut brusc lumina: privind din exterior, era guvernul PCC care îi asuprea pe cei dintre noi care sunt credincioși, dar, în culise, era o bătălie spirituală în desfășurare; era Satana care rivaliza cu Dumnezeu pentru oameni. Deoarece Satana este dușmanul de moarte al lui Dumnezeu și este demonul care-L trădează pe Dumnezeu și I se împotrivește, încă de când a corupt omenirea, acesta a vrut să preia controlul asupra ei; el nu permite ca oamenii să se închine lui Dumnezeu și ca Dumnezeu să obțină omenirea, pe care Dumnezeu a creat-o. Așadar, încă de la începutul lucrării lui Dumnezeu de a mântui omenirea și până în prezent, Satana a făcut tot posibilul să creeze tulburări și să distrugă lucrarea lui Dumnezeu. Satana folosește orice fel de mijloace josnice pentru a sta în calea întoarcerii oamenilor la Dumnezeu. Știam că atunci, pentru a-mi îngrădi credința, Satana folosea zvonuri pentru a semăna discordia în familia mea. Se folosea de sentimentele mele pentru familie și de tactici psihologice de război pentru a mă amenința, a mă ademeni, a mă intimida și ataca. Scopul său în a face toate acestea era de a mă determina să mă feresc de Dumnezeu, să-L reneg și să-L trădez, și de a încerca să mă prindă în strânsoarea lui și să mă facă sclava lui, astfel încât, în final, să fiu distrusă de Dumnezeu alături de el. Intențiile guvernului PCC sunt cu adevărat perfide; el se împotrivește cu înverșunare lui Dumnezeu și este un dușman al lui Dumnezeu. Este cu adevărat un demon care devorează sufletele oamenilor. Întocmai cum se spune în cuvintele lui Dumnezeu: „**Satana își câștigă faima prin înșelarea publicului. Deseori se prezintă ca**

avangardă și model de dreptate. Sub pretextul de a proteja dreptatea, îi rănește pe oameni, le devorează sufletele și utilizează tot felul de mijloace pentru a amorți, înșela și incita omul. Scopul său este de a-l face pe om să aprobe și să-i urmeze comportamentul rău, de a-l face pe om să i se alăture în a se opune autorității și suveranității lui Dumnezeu. Totuși, când o persoană își dă seama de uneltirile, intrigile și caracteristicile lui rele și nu vrea să continue să fie călcat în picioare și păcălit de el sau să-i fie în continuare sclav sau să fie pedepsit și distrus împreună cu el, Satana își schimbă trăsăturile anterior sfinte și își scoate masca falsă pentru a-și dezvălui fața adevărată, reală, depravată, urâtă și sălbatică. Nu i-ar plăcea nimic mai mult decât să îi extermine pe toți cei care refuză să îl urmeze și pe cei care se opun forțelor sale malefice” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul II”). Revelațiile din cuvintele lui Dumnezeu mi-au îngăduit să văd adevărata față a guvernului PCC, să văd că este cu adevărat întruchiparea Satanei și că este cel mai rău regim satanic care se împotrivește lui Dumnezeu. Se folosea de cazul Zhaoyuan din 28 mai pentru a lansa zvonuri și a face înscenări Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic, în încercarea de a înșela oamenii și de a-i întărâta și a-i incita pe cei care nu înțeleg adevărul chestiunii, ca să stea de partea lui și să I se împotrivească lui Dumnezeu alături de el. Obiectivul guvernului PCC în măsluirea cazului Zhaoyuan și învinovățirea Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic era să caute motive și scuze pentru arestarea și persecutarea creștinilor. Este o încercare zadarnică de a-i încercui pe toți creștinii dintr-o singură lovitură, de a-i elimina din rădăcini și de a stârpi întru totul Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Ei vor chiar să-și îndeplinească ambiția sălbatică de a întemeia o zonă de ateism în China. Esența guvernului PCC este cu adevărat aceea a trădării și răutății extreme!

Odată ce am recunoscut realitatea războiului spiritual și esența malefică a guvernului PCC, o altă întrebare s-a ivit în mintea mea: nu este Dumnezeu omnipotent? De ce ar permite Dumnezeu guvernului PCC să ne persecute? Incapabilă să lămuresc această confuzie din mine, am citit aceste cuvinte de la Dumnezeu Atotputernic: „ **Odată, am spus că înțelepciunea Mea este exercitată pe baza uneltirilor Satanei. De ce am spus asta? Nu este acesta adevărul din spatele a ceea ce spun și fac acum?**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Adevărul lăuntric al lucrării de cucerire (1)”). „**Dumnezeu plănuiește să folosească o parte din lucrarea spiritelor malefice pentru a desăvârși o parte din om, astfel încât acești oameni să poată să-și dea seama în întregime de faptele diavolilor și să îngăduie tuturor să-și înțeleagă cu adevărat strămoșii. Numai atunci vor putea oamenii să se elibereze complet, nu numai să se lepede de posterioritatea demonilor, ba chiar cu atât mai mult de a strămoșilor diavolilor. Aceasta este planul original al lui Dumnezeu de a-l înfrânge definitiv pe marele balaur roșu, de a face în așa fel încât toți oamenii să cunoască adevărata formă a marelui balaur roșu, smulgându-i de tot masca și văzându-i adevărata formă. Aceasta este ceea ce Dumnezeu vrea să împlinească și este țelul Lui final pe pământ pentru care a lucrat atât de mult; El năzuiește să înfăptuiască aceasta în om. Aceasta este cunoscută drept manevrarea tuturor lucrurilor pentru scopul lui Dumnezeu**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Interpretări ale tainelor cuvintelor lui Dumnezeu către întregul univers”, Capitolul 41). Am înțeles din cuvintele lui Dumnezeu că El Se folosea de opresiunea forței satanice, malefice, a guvernului PCC ca să facă un serviciu pentru desăvârșirea aleșilor Săi. Prin împotrivirea, condamnarea și scornirea de zvonuri din partea guvernului PCC pentru a întina numele Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic și prin asuprirea și arestarea creștinilor de către acesta, Dumnezeu ne-a permis să

vedem dincolo de esența satanică, demonică a guvernului PCC drept ceva care urăște adevărul și Îl urăște pe Dumnezeu. Acest lucru ne-a permis să câștigăm discernământ adevărat, să-l respingem și să nu fim niciodată păcăliți de acesta. În schimb, putem ieși din domeniul Satanei și ne putem întoarce în prezența lui Dumnezeu. Pe deasupra, Dumnezeu folosește arestările și persecuția demonilor PCC pentru a demasca oamenii pentru ceea ce sunt, pentru a-i separa în funcție de felul lor. Cei care sunt lași, care nu sunt sinceri în credința lor sau sunt niște iude, sunt demascați și eliminați prin persecuția feroce a guvernului PCC. Însă cei care cred cu adevărat în Dumnezeu, urmăresc adevărul și care Îi sunt devotați lui Dumnezeu, mărturisesc ferm pentru Dumnezeu sub persecuția nebunească a guvernului PCC și devin biruitori făcuți de Dumnezeu. Odată ce am înțeles toate acestea, neînțelegerile, plângerile și confuzia mea despre Dumnezeu au fost toate lămurite. Mai mult, am văzut cât de înțelept și de atotputernic este Dumnezeu și că înțelepciunea lui Dumnezeu este cu adevărat exercitată pe baza uneltirilor Satanei.

Am citit și aceste cuvinte ale lui Dumnezeu: „**Avem încrederea că nicio țară sau putere nu poate sta în calea a ceea ce Dumnezeu dorește să împlinească. Cei care împiedică lucrarea lui Dumnezeu se opun cuvântului lui Dumnezeu, tulbură și subminează planul lui Dumnezeu vor fi, în cele din urmă, pedepsiți de Dumnezeu. Cel care sfidează lucrarea lui Dumnezeu va fi trimis în iad; orice țară care sfidează lucrarea lui Dumnezeu va fi distrusă; orice națiune care se ridică pentru a se opune lucrării lui Dumnezeu va fi ștearsă de pe fața pământului și va înceta să mai existe**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Anexă 2: Dumnezeu conduce destinul întregii omeniri”). Cuvintele lui Dumnezeu mi-au arătat firea Sa dreaptă și maiestuoasă și am văzut că nicio forță nu poate depăși atotputernicia și autoritatea lui Dumnezeu. Deși

guvernul PCC se împotrivește întotdeauna frenetic lui Dumnezeu și îi asuprește, îi arestează și-i persecută pe aleșii Săi, născocind tot felul de zvonuri pentru a induce în eroare oamenii și pentru a-i împiedica să se întoarcă la Dumnezeu, lucrarea lui Dumnezeu tot s-a răspândit în toată China. Mai mult, un grup de biruitori a fost făcut în China, iar Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu se extinde în prezent pretutindeni în lume. Nimeni nu poate sta în calea lucrării lui Dumnezeu. Cei care se împotrivesc lui Dumnezeu, care obstrucționează și subminează lucrarea lui Dumnezeu, sunt sortiți să sufere pedeapsa Sa dreaptă și să fie nimiciți. Acest lucru este hotărât de firea dreaptă a lui Dumnezeu. Cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic mi-au dat o străfulgerare bruscă de înțelegere și am fost luminată într-o clipă. Nu am putut să nu mă minunez în inima mea și să slăvesc lucrarea miraculoasă a lui Dumnezeu. Înțelepciunea lui Dumnezeu este cu adevărat mai înaltă decât cerurile; faptul că Dumnezeu folosește guvernul PCC pentru a face un serviciu este incredibil de înțelept. Mântuirea lui Dumnezeu pentru omenire este foarte practică – sunt complet convinsă și nu pot înceta să-L slăvesc! M-am rugat în tăcere lui Dumnezeu din inimă: „Dumnezeule! Nu vreau să devin pleavă pe care o arunci din treierătoare și nu vreau să fiu spulberată de vântul rău al guvernului PCC. Vreau să devin grâul pe care Tu îl recoltezi. Dumnezeule! Nu Te-am mulțumit niciodată, dar, în toiul asupririi sălbatice a guvernului PCC, sper să-mi pot arăta sinceritatea, să urmăresc sincer adevărul și să nu mă predau în fața forțelor malefice ale guvernului PCC. Sper să fiu o persoană care însetează după dreptate și tânjește după lumină, să mărturisesc ferm pentru Tine, ca Tu să poți dobândi slavă…”

Înarmată cu această cunoaștere, am devenit puternică în inima mea. Am înțeles că, atunci când mă confrunt cu neînțelegerile și piedicile membrilor familiei mele, totul este cu îngăduința lui Dumnezeu și

Dumnezeu este Cel care rânduiește minuțios toate acestea pentru a-mi desăvârși credința, devotamentul și ascultarea. Nu m-am mai plâns de mediul din jurul meu și nici nu am mai fost constrânsă de mediul înconjurător. Mai degrabă, am devenit recunoscătoare lui Dumnezeu și am luat în liniște hotărârea că, indiferent de tipul de mediu pe care Dumnezeu îl rânduiește pentru mine, trebuie să mărturisesc ferm pentru El întotdeauna și să-mi fac datoria cu loialitate; categoric, nu o să-L trădez pe Dumnezeu! Mai târziu, am văzut faptele lui Dumnezeu – soțul meu nu mi se mai împotrivea și nu mai era așa de opresiv cum fusese. Dimpotrivă, mi-a spus: „Nu e că nu vreau ca tu să ai credință. Recunosc că te-ai schimbat de când ai început să crezi în Dumnezeu; doar că, mergând înainte, trebuie să fii atentă, trebuie să fii în gardă atunci când ieși să participi la adunări.” Auzindu-l că spune asta, mi-au dat lacrimile. I-am mulțumit și I-am adus slavă lui Dumnezeu în inima mea pentru faptele Sale, fiindcă am văzut că adevărul și dreptatea sunt capabile să înfrângă tot ceea ce este întunecat și rău. În cele din urmă, forțele malefice ale Satanei vor fi stârpite prin lucrarea lui Dumnezeu! Deși am suferit o parte din dificultatea faptului de a fi rafinată prin această experiență, am dobândit unele cunoștințe despre lucrarea înțeleaptă a lui Dumnezeu. De asemenea, am câștigat o oarecare capacitate de a face deosebirea dintre lucrurile pozitive și cele negative – toate acestea sunt un fel de bogăție din viața mea care mi-a deșteptat hotărârea și credința de a urmări adevărul și de a aspira la lumină.

44. Furtuna divorțului s-a potolit

de Lu Xi, Japonia

În 2015, o prietenă de-a mea m-a determinat să încep să cred în Dumnezeu Atotputernic. După ce am primit lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, am devorat nerăbdătoare cuvântul lui Dumnezeu și, prin acesta, am ajuns să înțeleg multe taine ale adevărului pe care nu le știusem înainte, cum ar fi: lucrarea lui Dumnezeu de a mântui omenirea este împărțită în trei etape, modul în care Dumnezeu Își îndeplinește lucrarea în fiecare etapă, legătura dintre cele trei etape ale lucrării, ce este întruparea și motivul pentru care Dumnezeu trebuie să devină trup. Acest lucru m-a făcut să fiu și mai sigură că Dumnezeu Atotputernic este Domnul Isus cel reîntors. De vreme ce aveam îndrumarea cuvintelor lui Dumnezeu, nu-mi mai petreceam timpul uitându-mă la televizor, ca în trecut, iar soțul meu mi-a spus: „Credința ta în Dumnezeu te-a făcut să citești – este mai bine decât să te uiți la telenovelele coreene fiecare zi. Lucrul acesta chiar mă face fericit.” Deși soțul meu nu mergea la întruniri, crezuse întotdeauna că există un Dumnezeu, întrucât mama lui era credincioasă – de asemenea, susținea și credința mea în Dumnezeu. În mod obișnuit, ori de câte ori dobândeam o oarecare luminare din cuvântul lui Dumnezeu, i-o împărtășeam soțului meu, iar el, la rândul său, îmi aproba credința. Mai târziu, a devenit curios în privința motivului pentru care Îl menționam mereu pe „Dumnezeu Atotputernic” de vreme ce mama lui credea în Domnul Isus, așa că a intrat pe Internet să se intereseze de Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Dar, în mod surprinzător, a văzut că Internetul era plin de zvonuri, mărturii mincinoase și blasfemii împotriva lui Dumnezeu Atotputernic. Acest lucru l-a otrăvit profund, iar el a început să se opună credinței mele în Dumnezeu Atotputernic. Întrucât citisem

cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic și auzisem părtășiile și mărturiile fraților și surorilor, în inima mea eram deja sigură că Dumnezeu Atotputernic este singurul Dumnezeu adevărat și știam că lucrurile acelea de pe Internet erau doar zvonuri și minciuni menite să-i înșele pe oameni. Totuși, soțul meu s-a lăsat pradă zvonurilor și nu a reușit să înțeleagă realitatea situației; indiferent cum am încercat să-l conving și să-i mărturisesc despre lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă, nu m-a ascultat.

După un timp, cu ajutorul surorii Yinghe, care i-a oferit în mod repetat mărturii și părtășii soțului meu, în cele din urmă, el a acceptat cu reticență să cerceteze lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Cu toate acestea, soțul meu era influențat de mama lui și era relativ conservator în ceea ce privește Biblia, așa că, pentru a-i rezolva această problemă, unele surori mi-au recomandat să vizionez cu soțul meu filmul evanghelic Dezvăluie taina Bibliei. Totuși, nu l-am obligat să facă asta. În schimb, am acționat din proprie inițiativă și l-am făcut să se uite la filmul Eliberați-vă din laț, care expune modul în care guvernul PCC și antihriștii din lumea religioasă se împotrivesc lucrării lui Dumnezeu. După ce a văzut doar o parte din film, a spus: „PCC este un guvern ateist, iar China este o țară ateistă care i-a persecutat întotdeauna pe credincioșii religioși. Biserica lui Dumnezeu Atotputernic este suprimată de guvernul PCC, iar noi suntem doar un braț care nu se poate lupta niciodată cu un picior. Dacă ne-am întoarce în China și am fi arestați? În plus, pe Internet se spun tot felul de lucruri, iar eu nu-mi dau seama ce este adevărat și ce este fals. Tot sunt de părere că nu ar trebui să crezi în asta.” Mi-am îndemnat soțul să vadă filmul până la capăt și apoi să ia o hotărâre, dar nu a vrut. Văzând că insistam să-mi păstrez credința, o dată s-a repezit mânios la mine, spunând: „Dacă insiști să crezi, atunci crede, dacă vrei să fii arestată, fii arestată. Dar, dacă ești arestată, să nu spui

că eu sunt soțul tău! Nu știi că acum sunt foarte presat? Dacă nu cred, mi-e teamă că acesta este adevăratul Dumnezeu, dar, dacă eu cred, mai sunt lucrurile de pe Internet și, în plus, aș fi în pericol să fiu arestat. Așadar, pe cine ar trebui să ascult, de fapt?” Văzând că soțul meu suferea din cauză că era constrâns de acele zvonuri de pe Internet, mi-am dat seama cât de nocive sunt cu adevărat zvonurile și falsele mărturii născocite de PCC. Nu numai că-i împiedică pe oameni să accepte adevărata cale, dar distrug și relațiile de familie. După câte se pare, acești oameni care născocesc zvonuri și oferă mărturii mincinoase sunt, pur și simplu, progeniturile diavolului Satana!

Într-o zi, soțul meu a venit acasă de la serviciu și a văzut că eram la o adunare. S-a arătat dezamăgit și, apoi, a deschis ușa și a plecat. Ora cinei a trecut, dar tot nu l-am văzut întorcându-se – nu m-am putut abține să nu-mi fac griji. În cele din urmă, s-a întors acasă la ora opt, dar tot mai era furios. Plănuisem să-i pregătesc ceva de mâncare, dar mi-a spus cu răceală: „Nu te deranja! De vreme ce nu vrei să mă asculți și continui să-ți păstrezi credința, de acum înainte să nu te mai amesteci în treburile mele. Din momentul acesta, voi fi răspunzător doar pentru cheltuielile de trai și orice fac în afara acestei case nu are nicio legătură cu tine! Chiar dacă fac un lucru care să dezamăgească această familie, tot nu este treaba ta!” Cu cât m-am gândit mai mult la spusele soțului meu, cu atât mai mult m-am supărat. În noaptea aceea, m-am foit și m-am sucit în pat, fără să pot adormi, rugându-mă într-una lui Dumnezeu în inima mea: „O, Dumnezeule! Zvonurile l-au înșelat pe soțul meu, iar el încearcă să-mi înăbușe credința în Tine și spune niște lucruri atât de haine. Ce ar trebui să fac? Te rog, arată-mi calea! Nu vreau să mă despart de Tine.” În dimineața următoare, mi-am amintit deodată câteva cuvinte ale lui Dumnezeu despre care avusesem părtășie la o adunare: „**În fiecare stadiu al lucrării pe care Dumnezeu o**

face în interiorul oamenilor, la exterior pare că sunt interacțiuni între oameni, ca și cum s-ar fi născut din aranjamente sau intervenții umane. Dar, în spatele scenei, fiecare etapă a lucrării și tot ceea ce se întâmplă reprezintă un pariu făcut de Satana în fața lui Dumnezeu și cere oamenilor să rămână fermi în mărturia lor față de Dumnezeu. Luați ca exemplu pe Iov, când a fost judecat: în spatele scenei, Satana făcea un pariu cu Dumnezeu și ceea ce i s-a întâmplat lui Iov au fost faptele și intervenția oamenilor. În spatele fiecărui pas pe care Dumnezeu îl face în voi este pariul Satanei cu Dumnezeu – în spatele acestui tot este o luptă. […] Când Dumnezeu și Satana se luptă în regatul spiritual, cum ar trebui să-L mulțumești pe Dumnezeu și cum ar trebui să rămâi ferm în mărturia față de El? Ar trebui să știi că tot ceea ce ți se întâmplă este o mare încercare și timpul când Dumnezeu are nevoie de tine pentru a da mărturie" (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Numai iubirea față de Dumnezeu este credința adevărată în Dumnezeu"). Prin luminarea din cuvântul lui Dumnezeu, m-am deșteptat oarecum: în acest timp, îmi fixasem întotdeauna privirea asupra soțului meu și simțisem că există atât de multe escrocherii și înșelătorii în lumea de astăzi, încât pretutindeni era plin de minciuni și înșelăciune, mai ales cu toate minciunile și falsele declarații din mass-media PCC. Socoteam că oricine are un pic de minte ar putea să se gândească la asta pentru o secundă și, apoi, să-și dea seama că toate aceste cuvinte de pe Internet care-L atacă, judecă și condamnă pe Dumnezeu Atotputernic sunt minciuni și absurdități, că nu ar trebui să se lase înșelat și tulburat de acestea. Dar, din păcate, soțul meu credea zvonurile online, iar eu chiar simțeam că nu ar fi trebuit să o facă. În acel moment, nu mai puteam să caut cauza principală în afara mea. Dumnezeu mă încerca, folosind această situație pentru a testa dacă este adevărată sau nu credința mea în El, pentru a vedea dacă sunt în stare să fiu de neclintit pe adevărata cale în timp ce

sunt atacată de Satana și dacă pot sau nu să fiu mărturie pentru Dumnezeu în toiul acestei încercări. Când am înțeles voia lui Dumnezeu, ceața care îmi învăluise inima și mintea s-a împrăștiat, iar inima mea s-a înseninat destul de mult.

A doua zi, în timp ce luam micul dejun, soțul meu tot părea posac și nu îmi vorbea, dar, întrucât aveam îndrumarea cuvintelor lui Dumnezeu, nu eram la fel de îngrijorată sau de speriată ca în ziua precedentă. I-am spus cu calm: „Cred în Dumnezeu și niciodată nu am făcut nimic pentru a dezamăgi familia asta. Dacă tu vrei să faci acest lucru, atunci înseamnă că ești dispus să fii un degenerat, și nu este din cauza credinței mele în Dumnezeu.” Auzindu-mă că spun asta, soțul meu mi-a vorbit pe un ton mai blând: „Nu am spus acele lucruri doar pentru că nu voiai să mă asculți și tot insistai să-ți păstrezi credința?” După aceea, nu a mai spus nimic, iar furtuna a trecut. Slavă Ție, Dumnezeule! Cuvintele lui Dumnezeu au fost cele care mi-au dat puterea să biruiesc ispitele Satanei!

Însă un lucru bun nu durează pentru totdeauna. După o lună, soțul meu intra din nou pe Internet și citea acele zvonuri. Într-o zi când a venit acasă de la serviciu, a văzut că stăteam la computer și a început să strige la mine: „Cred că ai înnebunit! M-am gândit bine la asta: fie renunți imediat la credința ta, fie trebuie să divorțăm. M-am gândit și la cei doi copii ai noștri; poți să-i iei pe amândoi, dar presupun că nu vei putea rămâne în Japonia, așa că du-ne copiii înapoi în Shanghai! Am să-ți dau apartamentul nostru din Shanghai și-am să-ți dau lunar și pensie alimentară de 100.000 de yeni. Și dacă nu vrei copiii, atunci este în regulă, indiferent ce alegi! Am cercetat chiar și procedura de divorț. Nu trebuie decât să mergem la biroul teritorial și să semnăm amândoi un act de divorț, așa că spune-mi pur și simplu ce părere ai!” După ce l-am auzit zicând toate aceste lucruri, inima îmi bătea cu putere, iar eu îmi simțeam capul de parcă bâzâia. Am rămas pur și

simplu pe loc, incapabilă să spun ceva, și chiar am uitat să mă rog lui Dumnezeu. Nu puteam să mă gândesc la faptul că, dacă divorțam, cum rămânea cu odraslele? Puteau să vină cu mine, dar nu aveam bani! Dacă nu mă însoțeau, era păcat să nu aibă mamă! Și, apoi, ce aveau să creadă despre mine părinții, prietenii și alte rude? Inițial, să fiu în străinătate era un lucru atât de grozav, dar, dacă divorțam, cum ar fi putut atunci părinții mei să-și țină capul sus în fața celorlalți… Așadar, nu i-am dat soțului meu un răspuns; i-am spus doar că trebuie să mă gândesc la asta. M-am dus în camera mea și am început să plâng cu amărăciune. Cu cât m-am gândit mai mult la viața mea de după divorț, cu atât am simțit mai multă durere. Nu am dormit deloc în noaptea aceea, iar lacrimile mi-au udat fața de pernă. A doua zi, soțul meu a plecat la serviciu fără să spună un cuvânt și abia atunci am venit înaintea lui Dumnezeu în rugăciune, cerându-I să-mi dea mai multă putere astfel încât să pot învinge slăbiciunea trupului. Întrucât trăiam afundată în suferință și nu știam ce să fac, le-am povestit câtorva frați și surori despre cele întâmplate. Toți m-au încurajat și m-au consolat, spunând că treceam printr-una dintre ispitele Satanei, și m-au ajutat să învăț cum să mă bizui pe Dumnezeu. Au spus că nu pot să-mi pierd credința sau să-L înțeleg greșit pe Dumnezeu. De asemenea, mi-au împărtășit experiențele și mărturia celorlalți frați și celorlalte surori și au avut părtășie despre cum Dumnezeu este Cel care mântuiește omenirea, că Satana doar ne năpăstuiește, ne face să suferim și ne distruge relațiile cu ceilalți oameni. Mi-au citit și un pasaj din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic: „**Când oamenii încă nu sunt mântuiți, Satana intervine în viețile lor sau chiar le controlează. Cu alte cuvinte, oamenii care nu au fost mântuiți sunt prizonieri ai Satanei, nu au libertate, ei nu au fost abandonați de Satana, ei nu sunt calificați sau îndreptățiți să I se închine lui Dumnezeu și sunt urmăriți îndeaproape și atacați cu sălbăticie de**

Satana. Asemenea oameni nu au o fericire demnă de menționat, nu au dreptul la o existență normală și, în plus, nu au nicio demnitate. Doar dacă te ridici și te lupți cu Satana, folosindu-ți credința și ascultarea și frica de Dumnezeu ca arme cu care să porți o luptă pe viață și pe moarte cu Satana, astfel încât să îl învingi pe deplin pe Satana și să-l faci să fugă și să devină laș când te vede, astfel încât să abandoneze complet atacurile și acuzațiile sale împotriva ta – doar atunci vei fi salvat și vei deveni liber" (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Lucrarea lui Dumnezeu, firea lui Dumnezeu și Dumnezeu Însuși II"). Cuvântul lui Dumnezeu m-a făcut să îmi dau seama că, ori de câte ori nu-mi practicam credința în Dumnezeu, trăiam pe deplin sub domeniul Satanei, că eram o sclavă și-o jucărie de-a Satanei. După ce mi-am dobândit credința, am ieșit din tabăra Satanei și m-am întors înaintea prezenței lui Dumnezeu; pentru că m-am lepădat de Satana, acesta nu era dispus să fie învins, așa că s-a folosit de soțul meu pentru a-mi ataca slăbiciunile. A folosit divorțul pentru a mă constrânge să-L trădez pe Dumnezeu și să mă întorc pe domeniul său. Chiar era tertipul Satanei. Mă îngrijora situația copiilor după divorț, felul în care mă vor percepe oamenii din orașul meu natal și cum vor putea părinții mei să-și țină fruntea sus în fața vecinilor lor. Toate aceste gânduri proveneau din perturbările Satanei și, dacă eram controlată de aceste gânduri, atunci aveam să fiu controlată de Satana, condusă în cele din urmă să mă îndepărtez de Dumnezeu sau chiar să-L reneg și să mă întorc din nou în tabăra Satanei. Credința mea și închinarea la Creator sunt lucruri pe deplin pozitive, aceasta este legea cerului și principiul pământului și niciun om nu are dreptul să se amestece; totuși, Satana încearcă totul ca să mă controleze, să mă silească să-L trădez pe Dumnezeu. Satana este cu adevărat atât de mârșav și atât de plin de ură! În acel moment, am știut că îmi lipsea credința ca să înfrunt ispitele Satanei pe cont propriu, dar eram dispusă să mă bizui

pe Dumnezeu și să mă bazez pe călăuzirea cuvântului lui Dumnezeu ca să apuc pe calea din fața mea, și am fost hotărâtă să stau de partea Lui și să fiu martoră pentru El; era imposibil să cedez Satanei. Când mi-a trecut asta prin cap, inima mea neliniștită și-a găsit, în sfârșit, un sprijin sigur, iar suferința mea s-a domolit.

Mai târziu, câțiva frați și câteva surori mi-au împărtășit din nou cuvântul lui Dumnezeu: „**Fără permisiunea lui Dumnezeu, este dificil pentru Satana să atingă fie și un strop de apă sau un grăunte de nisip de pe pământ; fără permisiunea lui Dumnezeu, Satana nu este liber să miște furnicile de pe pământ – ca să nu mai vorbim de omenire, care a fost creată de Dumnezeu. În ochii lui Dumnezeu, Satana este inferior crinilor de pe munte, păsărilor ce zboară în aer, peștilor din mare și viermilor de pe pământ. Rolul acestuia între toate lucrurile este să servească toate lucrurile, să lucreze pentru omenire și să slujească lucrării lui Dumnezeu și planului Său de gestionare (planul mântuirii). Indiferent de cât de răuvoitoare îi este natura sau cât de rea îi este esența, singurul lucru pe care îl poate face este să își respecte ascultător funcția: să Îi slujească lui Dumnezeu și să asigure un contrapunct lui Dumnezeu. Astfel este esența și poziția Satanei. Esența sa este deconectată de la viață, deconectată de la putere, deconectată de la autoritate; este doar o jucărie în mâinile lui Dumnezeu, doar o mașinărie în slujba lui Dumnezeu!**” (Cuvântul, Vol. 2: Despre a-L cunoaște pe Dumnezeu, „Dumnezeu Însuși, Unicul I”). Din cuvântul lui Dumnezeu, am ajuns să îmi dau seama că autoritatea lui Dumnezeu este supremă, că El controlează cerul, pământul și toate lucrurile și că tot ce avem noi este în mâinile Sale. Divorțul și familia mea sunt, de asemenea, în mâinile lui Dumnezeu și, fără permisiunea Lui, Satana nu poate să facă nimic. Indiferent dacă divorțam sau nu, totul era sub suveranitatea și predestinarea lui Dumnezeu – nu soțul

meu era cel care avea ultimul cuvânt, așa că eram gata să mă supun suveranității și planurilor lui Dumnezeu. M-am gândit la necredincioșii care divorțează. Unii o fac pentru bani, alții o fac pentru că partenerii lor au legături amoroase, iar alții o fac pentru că relația lor se destramă pur și simplu… Soțul meu voia să divorțeze pentru că am ales să cred în Dumnezeu și să merg pe calea corectă a vieții, să urmăresc adevărul și să trăiesc o viață plină de înțeles. Lucrul acesta este onorabil, nu rușinos! Chiar atunci, m-am gândit la aceste cuvinte de la Dumnezeu: „**Credința este ca un pod dintr-un singur buștean: cei care se agață în mod abject de viață vor avea dificultăți în a-l traversa, dar cei care sunt gata să se sacrifice pot să-l traverseze siguri pe picioare și fără griji. Dacă oamenii au gânduri sfioase și pline de frică, asta se datorează faptului că Satana i-a păcălit, de teamă că vom traversa podul credinței pentru a pătrunde în Dumnezeu. Satana încearcă prin orice mod posibil să ne transmită gândurile sale. În orice moment, ar trebui să ne rugăm ca Dumnezeu să ne ilumineze cu lumina Sa și să ne bizuim pe El să ne scape de otrava Satanei din noi, să practicăm mereu în duhurile noastre apropierea de Dumnezeu și să-L lăsam pe Dumnezeu să ne stăpânească întreaga ființă**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Capitolul 6). Cuvintele lui Dumnezeu mi-au oferit încă o dată credință și putere, o cale de urmat, precum și curajul de a-mi confrunta soțul. Așa este – singurul lucru pe care puteam să-l fac era să las precauția la o parte. Indiferent ce-mi oferea viitoarea mea cale, n-aveam cum să greșesc apucând pe calea credinței!

După ce soțul meu s-a întors acasă în acea seară, i-am spus pur și simplu: „Nu vrei să cred în Dumnezeu Atotputernic, dar, pentru mine, acest lucru este imposibil. Dacă vrei să divorțăm, atunci vom face așa cum îți dorești!” Soțul meu a fost un pic uluit după ce m-a auzit și, rămas fără alte

opțiuni, a spus: „Se pare că nu mai pot să te controlez! Pe Internet sunt tot felul de lucruri – dacă nu te controlez, atunci, în cazul în care într-o zi ți s-ar întâmpla ceva, aș fi responsabil. Folosesc acest divorț doar ca pe o metodă ca să te ameninț, dar tot nu vrei să renunți la credința ta în Dumnezeu. Dacă ți se întâmplă ceva din cauza credinței tale, mama ta va ști, deci să nu dai vina pe mine.” De atunci, nu s-a mai preocupat de credința mea în Dumnezeu; relația noastră și-a revenit miraculous, iar el nu a mai vorbit despre divorț. Așa s-a potolit furtuna divorțului care a fost cauzată de zvonurile PCC.

Mai târziu, s-a întâmplat ca, o dată, fiica mea mai mică și cu mine să răcim. Pe atunci ploua ușor, dar fata mea mai mare trebuia să se ducă la antrenament, așa că nu am avut de ales decât să o duc, târâindu-mi trupul epuizat împreună cu fiica mai mică. După ce soțul meu a aflat despre asta, a spus: „Ai muncit din greu azi. Lu Xi, recent, am observat că te-ai schimbat. Ai fost mai iubitoare cu copiii și cu adevărat harnică.” Auzind aceste cuvinte din partea soțului meu, I-am mulțumit lui Dumnezeu Atotputernic din inimă pentru că știam că spusele Lui au fost cele care mă schimbaseră. Bazându-mă pe cuvintele lui Dumnezeu, am o direcție în viață, știu ce înseamnă umanitatea adecvată și ce este o fire coruptă. Doar comportându-te după cuvântul lui Dumnezeu poți să fii om, așa cum se cuvine. Drept urmare, nu-i mai permit temperamentului meu să se aprindă la întâmplare cu odraslele mele și nu mai trăiesc viața doar de dragul plăcerii. Încet, am ajuns să descopăr că și soțul meu se schimbase. În trecut, simțea întotdeauna că el este întotdeauna cel care are dreptate, dar, acum, atunci când se ocupă de anumite lucruri, îmi cere părerea. Ba chiar le-a oferit prietenilor săi mărturie despre autoritatea și suveranitatea lui Dumnezeu. Văzând aceste lucruri, inima mea este plină de recunoștință. O, Dumnezeule, ești cu adevărat atotputernic! Cuvintele Tale sunt forța vieții

noastre și, indiferent cât de agresivă sau furioasă este forța Satanei, atâta vreme cât avem cuvintele Tale să ne călăuzească, vom putea să învingem toate ispitele Satanei și să trăim pașnic sub grija și paza Ta.

Slavă Ție, Dumnezeule, că ai aranjat toate acestea pentru mine și că mi-ai permis să experimentez cuvântul Tău și să înțeleg multe adevăruri. Trecând prin aceste tipuri de situații, am văzut că Satana este cu adevărat mârșav, că se gândește la toate mijloacele posibile pentru a-i determina pe oameni să-L părăsească pe Dumnezeu și să devină prada sa, pe care să o devoreze. În același timp, am văzut și că Dumnezeu controlează toate lucrurile și aranjează totul; fără permisiunea lui Dumnezeu, nu contează cât de frenetic devine Satana. Nu va putea să facă nimic, nu va putea să realizeze nimic – nici măcar nu se va putea atinge de un singur fir de păr de-al nostru. Câtă vreme avem credință și ne bizuim pe cuvântul lui Dumnezeu pentru a trăi, vom putea să depășim influența întunecată a Satanei, să mărturisim ferm pentru Dumnezeu și să aducem glorie lui Dumnezeu! Faptele demonstrează, de asemenea, că zvonurile și falsele mărturii de pe Internet sunt ușor de combătut. Faptele și timpul vor dovedi totul și, în cele din urmă, aceste zvonuri se vor pierde în istorie cu rușine eternă, la fel ca „ateismul”, „teoria evoluționistă a lui Darwin” și „comunismul”. Acestea vor deveni un semn al rușinii veșnice pentru PCC. Oile lui Dumnezeu Îi vor asculta glasul; indiferent cât de mare este piedica Satanei, toți aceia care cred sincer în Dumnezeu și iubesc adevărul vor putea să se lepede de înșelăciune și de legăturile zvonurilor, venind înaintea lui Dumnezeu și fiind câștigați de El. Asta se întâmplă deoarece este un lucru pe care Dumnezeu dorește să-l săvârșească – niciuna dintre forțele Satanei nu se poate opune!

45. Pierdut și regăsit

de Xieli, Statelor Unite

Am venit în S.U.A. ca să muncesc din greu în căutarea unei vieți fericite și a unui standard de viață ridicat. Deși nu am suferit puțin în primii ani, am reușit cu timpul să-mi înființez propria companie, să-mi cumpăr o mașină, o casă etc. Aveam în sfârșit viața „fericită” la care visasem. În această perioadă, mi-am făcut câțiva prieteni; în timpul nostru liber ieșeam să mâncăm, să bem și să ne distrăm. Ne înțelegeam cu toții destul de bine și credeam că am cunoscut o gașcă pe cinste. Dar apoi mi-am dat seama că sunt cu toții doar prieteni de pahar care nu au nimic semnificativ de spus și, când eram îngrijorat sau deprimat, nu puteam merge la niciunul dintre ei ca să le împărtășesc necazurile mele. Mai mult decât atât, au și uneltit ca să mă păcălească: unul dintre ei m-a mințit că mama lui, aflată în China, era foarte bolnavă și, când i-am împrumutat niște bani, a dispărut fără urmă. Altul, din orașul meu natal, a zis o grămadă de minciuni cum că ar avea nevoie de finanțare pentru un proiect și m-a păcălit de o sumă de bani. Și chiar și persoana cea mai dragă mie – prietena mea – m-a trădat și m-a păcălit de o sumă mare de bani pe care o strânsesem în ani de trudă cu sânge, sudoare și lacrimi. Cruzimea acestor oameni și indiferența societății m-au lăsat deprimat și descurajat. Pentru câtva timp mi-am pierdut încrederea de a-mi continua viața; inima îmi era pustie și eram îndurerat și neajutorat. După aceasta, am recurs adesea la mâncare, băutură și distracție ca să umplu golul din mine, dar știam că aceste plăceri fizice temporare nu-mi puteau vindeca deloc suferința spirituală.

În toamna anului 2015, printr-o întâmplare a sorții, am cunoscut-o pe femeia care îmi este acum soție. La acea vreme, ea acceptase deja lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. Când mi-a împărtășit

Evanghelia Împărăției, credința mi s-a părut bună și corectă, dar fiindcă eram atât de ocupat cu munca, i-am spus: „Nu am timp pentru credința în Dumnezeu, dar dacă vrei să crezi, n-ai decât. Pentru mine este suficient să știu în inima mea că Dumnezeu există.” Șase luni mai târziu, soția mea m-a pus într-o zi să urmăresc împreună cu ea unul dintre videoclipurile de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic – Vremurile lui noe au venit. Ce am văzut în videoclip m-a luat realmente prin surprindere: când se confruntă cu dezastre, omenirea este mică și fragilă, incapabilă să reziste la cele mai mici lovituri. Am simțit deodată că, indiferent cât de mulți bani are cineva, de cât de mult lux se bucură sau cât de înalt este statutul său, totul este lipsit de sens. În fața dezastrelor, când moartea se abate asupra noastră, toate aceste lucruri sunt fără valoare și inutile. După cum spun cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic: „**Cu toate acestea, trebuie să îți spun că pe vremea lui Noe, oamenii mâncau și beau, se căsătoreau și dădeau în căsătorie într-un asemenea ritm, că a devenit de nesuportat pentru Dumnezeu să fie martor, astfel că a trimis un mare potop pentru a distruge omenirea, dar i-a cruțat doar pe cei opt membri ai familiei lui Noe și tot soiul de păsări și animale. În zilele de pe urmă, însă, cei păstrați de Dumnezeu sunt toți cei care I-au fost credincioși până la sfârșit**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Știi? Dumnezeu a făcut un lucru minunat în rândul oamenilor”). „**Acum privește vremurile actuale: astfel de oameni neprihăniți precum Noe, care a putut să-L venereze pe Dumnezeu și să se ferească de rău, nu mai există. Totuși, Dumnezeu este încă milostiv față de această omenire și o eliberează în această epocă finală. Dumnezeu îi caută pe cei care tânjesc după arătarea Lui. El îi caută pe aceia care sunt capabili să audă cuvintele Lui, aceia care nu au uitat trimiterea Lui și care Îi oferă Lui inimile și trupurile lor. El îi caută pe aceia care sunt la fel de ascultători precum niște prunci în fața Lui și care nu I se**

împotrivesc” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Anexă 2: Dumnezeu conduce destinul întregii omeniri”). În aceste cuvinte am simțit urgența intenției lui Dumnezeu de a mântui omenirea. M-am gândit la modul în care, în aceste timpuri, nimeni nu pare să iubească lucrurile pozitive sau să tânjească după întoarcerea lui Dumnezeu. Inimile oamenilor sunt pline de egoism, aroganță și înșelăciune. De dragul faimei și al câștigului, ei complotează și uneltesc unul împotriva altuia, se înșală unul pe altul și chiar ajung să se omoare între ei. Oamenii sunt sclavi ai dorințelor lor senzuale, încalcă mereu principiile morale și virtutea și își îngroapă conștiința. Ei și-au pierdut toată umanitatea… Gradul de stricăciune al omenirii din zilele de pe urmă îl depășește într-adevăr cu mult pe cel din epoca lui Noe. Cu toate acestea, Dumnezeu nu a distrus în totalitate omenirea din cauza acestei răutăți și stricăciuni, ci abate în schimb diferite tipuri de dezastre pentru a avertiza omenirea și a ne da șansa să ne întoarcem la Dumnezeu. Când am reflectat la cuvintele lui Dumnezeu, inima mi-a fost profund mișcată de dragostea Lui. M-am gândit și la modul cum lumea devine tot mai rea și mai coruptă de la o zi la alta, cum dezastrele devin tot mai mari și cum, atunci când Dumnezeu Își va vărsa furia asupra omenirii rele și o va distruge, toți banii și toată faima pe care le-am căutat nu vor putea să mă salveze. Doar venind înaintea lui Dumnezeu și căutând adevărul poate cineva să capete protecție. Când m-am gândit îndelung la toate acestea, a fost ca și cum m-aș fi trezit dintr-un vis – intuiția mi-a spus că ar trebui să vin înaintea lui Dumnezeu și să-I accept mântuirea, deoarece este singura cale de a fi mântuit. Dacă mi-aș pierde șansa de a dobândi mântuirea de dragul bucuriilor vremelnice ale trupului, aș regreta tot restul vieții mele! Prin urmare, în mai 2016 am început să cred în Dumnezeu și să particip la întâlnirile bisericești.

La scurt timp după ce mi-am găsit credința, navigam pe web când am dat de o propagandă negativă care condamna și calomnia Biserica lui

Dumnezeu Atotputernic. După ce am citit-o, am rămas șocat pe moment. Ce însemnau lucrurile de tipul „îi obligă pe oameni să doneze bani și nu respectă limitele dintre bărbați și femei”? Ce am citit părea rațional, astfel încât îmi era dificil să disting între bine și rău, între fapte și ficțiune. Am început să rătăcesc într-o stare de confuzie și focul aprins al credinței mele în Dumnezeu a fost stins imediat de lucrurile negative pe care le citeam. Și, chiar în acel moment, am auzit-o pe soacra mea vorbind la telefon cu soția mea despre donarea de bani către biserică, fapt care m-a făcut și mai dispus să cred ceea ce citeam online. După aceasta, am oprit-o pe soacra mea să doneze bani și am îndemnat-o și pe soția mea să renunțe la credința ei ca să nu fim păcăliți. Dar ea nu m-a ascultat deloc și mi-a spus fără echivoc: „Realitatea situației nu are nicio legătură cu ceea ce ai citit online. Toate lucrurile de pe Internet sunt zvonuri, mărturii false!…” Apoi a luat o carte a cuvintelor lui Dumnezeu ca să aibă părtășie cu mine, dar fusesem deja orbit de zvonuri și nu ascultam nimic din ce spunea. Nu mult după aceasta, niște frați și surori au venit la noi acasă, dar nu le-am dat nici lor nicio atenție. În acei câțiva ani, trăiam în întregime în întuneric, fiind mereu îngrijorat că soția și soacra mea sunt păcălite. Eram mereu cu nervii întinși la maxim – nu puteam înghiți mâncarea, nu dormeam bine noaptea și eram chinuit din punct de vedere psihologic. Văzând cât de mult sufăr, soția mea a încercat din nou să aibă părtășie cu mine. Ea a deschis o carte a cuvintelor lui Dumnezeu Atotputernic și a ales acest pasaj pentru a mi-l arăta: „**Ce vreau Eu nu sunt păreri omenești preconcepute sau gânduri omenești, cu atât mai puțin vreau banii sau averile tale. Ceea ce vreau Eu este inima ta, înțelegi? Aceasta este voia Mea și, chiar mai mult, este ceea ce vreau să obțin**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Capitolul 61). Apoi mi-a citit câteva dintre principiile de conducere a vieții bisericești: „Biserica nu permite nimănui să ceară donații în timpul

predicilor, și nici să ceară donații din alte motive” (Rânduielile de lucru). Mi-a împărtășit următoarele în părtășia ei: „În Biserica lui Dumnezeu Atotputernic există standarde și principii obligatorii stricte privind fiecare aspect al vieții bisericești. În privința donațiilor de bani, cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic spun foarte clar că Dumnezeu nu vrea banii sau obiectele materiale ale omenirii. Principiile de lucru ale bisericii precizează și ele în mod clar că biserica nu permite nimănui să predice despre donarea de bani sau să-i încurajeze pe oameni să doneze bani din niciun motiv. De când Îl urmez pe Dumnezeu Atotputernic, biserica nu mi-a cerut să donez niciun cent. Nu doar că biserica nu le cere oamenilor să doneze bani, dar chiar le dă gratuit tuturor fraților și surorilor care sunt adevărați credincioși tot felul de cărți, CD-uri și alte lucruri. Acum mama vrea să contribuie cu ceva ca să-i ajute pe unii frați și surori care se confruntă cu dificultăți. Face acest lucru din proprie inițiativă; nimeni nu o obligă. În orice caz, să ajuți oamenii la nevoie este o faptă bună, deci nu e niciun motiv de reproș, nu-i așa?”

După ce am citit cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și am ascultat părtășia soției mele, ceva ce îmi spusese pe vremuri una dintre surori în părtășia ei mi-a venit brusc în minte: Biserica lui Dumnezeu Atotputernic nu acceptă donații în bani de la membrii noi și toți cei care vor să doneze bani trebuie să treacă mai întâi prin mai multe serii de rugăciune până când sunt siguri că sunt absolut dispuși să facă aceasta și că nu vor regreta niciodată acest lucru. Dacă nu sunt mai mult decât dispuși, biserica nu-i va accepta în niciun caz. Când mi-am amintit acest lucru, unele dintre grijile și preocupările pe care le aveam s-au risipit într-o oarecare măsură, dar nodul din inima mea nu a dispărut cu totul. Soția mea mi-a văzut privirea încruntată și, știind ce gândesc, mi-a spus: „Să nu crezi zvonurile acelea. Ca să tulbure și să saboteze lucrarea lui Dumnezeu de mântuire a oamenilor și

ca să ne împiedice să venim înaintea Lui și să-I acceptăm mântuirea, Satana va spune tot soiul de mizerii și va da tot felul de mărturii false. Dumnezeu este sfânt și El detestă răutatea omenirii. Cât despre cei cu reputație rea și care nu știu cum să se poarte cuviincios în preajma membrilor de sex opus, Biserica lui Dumnezeu Atotputernic nu-i acceptă niciodată. Acesta este un lucru despre care Dumnezeu Atotputernic a vorbit foarte limpede.” Soția mea a deschis apoi cuvintele lui Dumnezeu și a citit: „**Mulți oameni vor cădea în genunchi pentru milă și iertare deoarece bubuie cele șapte tunete. Dar aceasta nu va mai fi Epoca Harului : va fi timpul pentru mânie. Cât despre toți oamenii care fac fapte rele (cei care curvesc sau au afaceri cu bani murdari sau au granițe neclare între bărbați și femei sau care întrerup și dăunează gestionării Mele sau ale căror duhuri sunt blocate sau care sunt posedați de spirite rele și așa mai departe – toți în afara aleșilor Mei), niciunul dintre ei nu va fi scutit, nici iertat, ci toți vor fi azvârliți în Infern și vor pieri pentru totdeauna!**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvântări ale lui Hristos la început”, Capitolul 94). Cuvântările lui Dumnezeu Atotputernic sunt mărețe și mânioase ca să stârnească frică și evlavie în inimile oamenilor; acest lucru m-a făcut să-mi dau seama de firea dreaptă a lui Dumnezeu care nu va tolera ofensele omenirii. Dumnezeu este extrem de scârbit de cei care trăiesc în promiscuitate și acei oameni vor suferi în cele din urmă pedeapsa dreaptă a lui Dumnezeu. Unele dintre preocupările mele s-au atenuat. Apoi soția mea a avut următoarea părtășie cu mine: „Când Dumnezeu Își săvârșea lucrarea în Epoca Legii, toți cei care aveau un comportament promiscuu erau omorâți cu pietre. Aceasta dezvăluie pe deplin firea dreaptă, măreață și mânioasă a lui Dumnezeu. În Epoca Împărăției, regulile lui Dumnezeu din cadrul administrației Sale sunt chiar mai stricte în ceea ce privește însoțirea dintre bărbați și femei. Așa cum se spune în cuvintele lui Dumnezeu:

«Omul are o fire coruptă și, în plus, este stăpânit de emoții. Ca atare, este absolut interzis ca doi membri de sex opus să lucreze împreună neînsoțiți atunci când slujesc lui Dumnezeu. Orice persoană descoperită făcând acest lucru va fi expulzată, fără excepție – și nimeni nu este scutit» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cele zece decrete administrative care trebuie respectate de aleșii lui Dumnezeu în Epoca Împărăției”).”

Când soția mea a citit aceasta, mi-am amintit un incident care se petrecuse în primăvara anului 2016. Pe atunci, nu investigasem încă așa cum se cuvine lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă. O conduceam pe soția mea și pe una dintre surorile din biserică într-un alt stat. Pe drum, ne-am oprit pentru ca soția mea să se ocupe de o problemă și, când s-a dat jos din mașină, sora respectivă a coborât și ea. Afară era frig și bătea vântul, dar sora stătea lângă mașină, bătând din picioare ca să se încălzească. I-am strigat să urce în mașină, dar ea a spus: „Este în regulă. O să stau afară puțin.” A durat ceva timp până s-a întors soția mea și doar atunci a urcat sora din nou în mașină. Văzând că tremura vizibil din cauza frigului, soția mea a întrebat-o: „E atât de frig afară. De ce nu ai rămas în mașină?” Ea a răspuns: „Există o regulă administrativă în biserica noastră care spune că un bărbat și o femeie nu pot să fie singuri sau să aibă contact fizic. E una dintre cerințele lui Dumnezeu de la aleșii Săi și trebuie să o respectăm cu strictețe.” Auzind aceasta, am simțit că oamenii din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic sunt cu adevărat diferiți de restul lumii – ei se controlează chiar și în aceste chestiuni triviale. Gândindu-mă la aceasta, nu m-am putut abține să nu-mi dau o palmă peste cap, fiind dezgustat față de mine însumi pentru că nu am investigat corect faptele și am crezut în schimb orbește acele zvonuri online. Când m-am gândit la toate momentele în care interacționasem cu frații și surorile din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic și văzusem cât de clar delimitate erau granițele dintre bărbați

și femei, cât de corecți și decenți erau în vorbire și comportament, cât de principiali erau când se asociau cu alte persoane sau se ocupau de treburi, era evident că acele zvonuri online nu aveau nicio bază. În acel moment m-am simțit foarte rușinat – se dovedea că acele zvonuri online erau toate niște invenții, calomnii, denaturări de-a dreptul – totuși am crezut orbește acele minciuni și am început să am îndoieli despre Dumnezeu Atotputernic și despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Eram un idiot atât de derutat! Soția mea și-a continuat apoi părtășia: „În zilele de pe urmă, Dumnezeu Se întrupează și exprimă adevăruri pentru a-i judeca și curăți pe oameni cu scopul de a mântui pe deplin omenirea aflată sub stăpânirea Satanei și de a ne debarasa de firile noastre corupte – aroganța, viclenia, înșelăciunea, egoismul, josnicia, răutatea și mizeria noastră – și de a ne ajuta să obținem transformarea în firea vieții noastre, astfel încât să putem trăi o adevărată asemănare umană. Dumnezeu știe că omenirea a fost coruptă foarte profund de Satana și că nu are capacitatea de a birui păcatul; prin urmare, pentru a Se asigura că oamenii nu jignesc firea lui Dumnezeu atunci când Îi acceptă mântuirea, fiind astfel eliminați și pedepsiți, Dumnezeu a stabilit regulile administrative ale Epocii Împărăției pentru a-i controla pe credincioși. Toți cei care încalcă aceste reguli vor fi pedepsiți de Dumnezeu și cei care comit fapte grave vor fi excluși din biserică și vor pierde orice șansă de mântuire. Dumnezeu a emis aceste decrete pentru biserică în scopul de a ne ajuta să dobândim niște cunoștințe reale despre firea Sa dreaptă și de neofensat și, de asemenea, de a avea reguli care să ne țină sub control. În modul acesta, în toate comportamentele noastre va exista mereu o linie ce nu poate fi încălcată și, dacă rămânem în aceste limite, putem evita atunci multe dintre ispitele Satanei. Acesta este modul lui Dumnezeu de a ne proteja și, mai mult decât atât, este dragostea lui Dumnezeu pentru noi!” Ascultând părtășia soției mele, m-am trezit aprobând-o involuntar din cap, iar astfel

nodul din inima mea s-a desfăcut complet și durerea care-mi sufoca inima a dispărut. După aceasta, am început să particip din nou la întâlnirile bisericești.

De fiecare dată când îmi amintesc această experiență, încă mai există mereu o teamă în inima mea. Am văzut cât de nocive sunt aceste zvonuri; aproape am fost păcălit de ele și am fost cât pe ce să pierd șansa mântuirii lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. În Epoca Harului, israeliții au fost și ei amăgiți de zvonuri false și nu au recunoscut în Domnul Isus sosirea lui Mesia. Ei L-au respins pe Domnul Isus, pierzând astfel mântuirea Domnului. Aceasta m-a făcut să-mi dau seama ce obstacole uriașe sunt astfel de zvonuri pe calea spre adevărata credință! Dar ce nu am reușit încă să pricep a fost de ce sunt atât de multe zvonuri și acuzații false despre Biserica lui Dumnezeu Atotputernic pe Internet când este în mod clar o biserică bună. Așadar, în timpul uneia dintre întrunirile bisericești, am pus această întrebare fraților și surorilor pentru a avea părtășie în mod deschis despre ea. Ei mi-au pus unul dintre filmele evanghelice ale bisericii, Eliberați-vă din laț, care mi-a risipit în întregime nedumerirea. După încă puțină părtășie din partea fraților și surorilor, am căpătat și mai multă claritate. Folosirea zvonurilor pentru a tulbura și sabota lucrarea lui Dumnezeu a fost tactica neîntreruptă a Satanei. Când Domnul Isus Își făcea lucrarea, arhiereii, cărturarii și fariseii evrei au vrut să se asigure că-și păstrează controlul permanent asupra aleșilor lui Dumnezeu, așa încât au creat multe zvonuri false despre Domnul Isus. Ei L-au hulit pe Domnul Isus spunând că Se bazează pe puterea lui Belzebut pentru a exorciza demoni, L-au acuzat în mod fals pe Domnul Isus că nu-i lasă pe oameni să-și plătească dările Cezarului și, de asemenea, au avut mărturie falsă spunând că trupul fizic al Domnului Isus a fost furat de discipolii Săi și că El nu a înviat. Sunt sigur că, dacă ar fi existat Internetul pe atunci, acei conducători religioși și-

ar fi pus toate zvonurile și mărturiile false online ca să-L hulească, să-L atace și să-L condamne pe Domnul Isus. În zilele noastre, în Epoca Împărăției, Dumnezeu Atotputernic face lucrarea cuvintelor pentru a judeca și curăți omenirea; guvernul Chinei, precum și pastorii și prezbiterii din comunitatea religioasă, se comportă ca niște unelte ale Satanei. Pentru a-și atinge scopul de a-i controla pe oameni și de a-i prinde în capcană, ei Îl hulesc și condamnă pe Dumnezeu Atotputernic, inventând în mod absurd zvonuri și mărturii false și ponegrind Biserica lui Dumnezeu Atotputernic pentru a-i deruta pe oameni și a-i ține în întuneric. În aroganța lor, ei cred că îi pot determina pe oameni să abandoneze lucrarea de mântuire a lui Dumnezeu din zilele de pe urmă și să-i urmeze în împotrivirea lor față de Dumnezeu. Satana este cu adevărat atât de diabolic și de odios!

Apoi frații și surorile mi-au citit alte două pasaje din cuvintele lui Dumnezeu: „**Pe pământ, tot felul de duhuri rele dau mereu târcoale în căutarea unui loc unde să se odihnească, căutând neîncetat cadavre umane ce pot fi consumate**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvintele lui Dumnezeu către întregul univers”, Capitolul 10). „**Satana devorează constant cunoaşterea pe care oamenii o au despre Mine în inimile lor şi este permanent cu dinţii ascuţiţi, colţii dezveliţi şi ghearele scoase, în ultimele chinuri ale luptei sale pe viaţă şi pe moarte. Doriţi să fiţi prinşi de strategiile sale înşelătoare din acest moment? Doriţi, în momentul în care ultima etapă a lucrării Mele se va termina să vă încheiaţi propria viaţă?**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvintele lui Dumnezeu către întregul univers”, Capitolul 6). În plus, ei mi-au spus în părtășie că aceste cuvinte ale lui Dumnezeu Atotputernic ne spun adevărul despre lupta spirituală și anume că, pentru a-i opri pe oameni să vină înaintea lui Dumnezeu și pentru a-i înghiți, Satana recurge la tot soiul de vicleșuguri. Printre acestea sunt înșelarea prin răspândirea de zvonuri și mărturii false pe Internet,

recurgerea la conducătorii religioși care-i hărțuiesc și îi amenință pe credincioși și la membrii familiei care îi asupresc și îi împiedică să-L urmeze pe Dumnezeu Atotputernic. Pe scurt, orice ne face să avem îndoieli, să-L negăm sau să ne îndepărtăm de Dumnezeu vine de la Satana. Dacă nu putem căuta adevărul, atunci nu vom putea niciodată să vedem dincolo de vicleșugul Satanei, ne vom pierde ușor șansa de a dobândi mântuirea lui Dumnezeu și ne vom scufunda în dezastru împreună cu Satana. Datorită conducerii lui Dumnezeu, am reușit să văd mai clar esența diabolică și abjectă a Satanei și să văd dincolo de uneltirile Satanei urmărind filmele evanghelice ale Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic și ascultând părtășia fraților și surorilor.

De când Îl urmez pe Dumnezeu Atotputernic, am dobândit o adevărată eliberare și libertate. Acum, de fiecare dată când mă confrunt cu dificultăți, pot să citesc cuvintele lui Dumnezeu și să mă rog lui Dumnezeu să mă ajute să găsesc o cale de practicat. Frații și surorile din biserică respectă cu toții cerințele lui Dumnezeu și caută să devină oameni cinstiți. Relațiile dintre ei sunt simple și deschise; ei se ajută și se sprijină reciproc. Nu am de ce să mă tem că cineva ar încerca să mă înjosească, să mă înșele sau să mă păcălească. Mă simt cu adevărat fericit și împlinit și aceasta este viața pe care vreau să o trăiesc mereu.

46. Am venit acasă

de Chu Keen Pong, Malaezia

Am crezut în Domnul timp de mai bine de zece ani și am slujit în biserică timp de doi ani, apoi am lăsat în urmă biserica pentru a pleca la muncă în străinătate. Am fost în destul de multe locuri, inclusiv în Singapore și am câștigat o sumă decentă de bani, dar trăind în această existență din societatea modernă, unde cei puternici fac regulile, toți uneltesc unul împotriva celuilalt, iar trădarea este pretutindeni. Confruntându-mă cu nenumărate relații interpersonale complexe, eram mereu în gardă față de ceilalți. Și ei erau în gardă față de mine, iar acest lucru îmi dădea în permanență în adâncul inimii sentimentul că nu puteam găsi nicio bază solidă pe care să pot sta. Acest stil de viață mă extenua trupește și spiritual. Singurul lucru ce îmi oferea vreo consolare era jurnalul pe care îl purtam cu mine, în care copiasem câteva pasaje din Scriptură. Uneori le citeam, iar ele umpleau golul din sufletul meu. Nu mai mersesem la o întrunire a bisericii de mulți ani, dar, în ultimul an, aveam în minte doar un singur gând: să găsesc o biserică în care să Îl pot sluji pe Domnul cu sinceritate. Apoi am profitat de ceva timp liber și am mers la unele biserici din Malaezia, și mari, și mici, dar mereu mă duceam acolo cu bucurie și plecam descurajat. Simțeam mereu că-mi lipsește ceva pe dinăuntru, dar nu puteam să pun în cuvinte ce anume era. Confruntat cu acest conflict, am ajuns la o altă extremă, în care doar jucam jocuri video online și mă uitam la filme, iar uneori stăteam treaz jucându-mă până-n zori sau uitându-mă la un film după altul. Orarul meu de somn era un dezastru. Când am început să fac asta, eram oarecum conștient de faptul că Domnul nu va fi mulțumit, dar am devenit din ce în ce mai indiferent. În acea perioadă mi-am pierdut telefonul mobil. La momentul respectiv, mă simțeam într-adevăr iritat – îmi

pierdusem telefonul mobil şi, odată cu el, şi o mulţime de informaţii şi nu mai aveam cum să mă conectez la Facebook. La suprafață, era un lucru rău, dar nu m-am așteptat niciodată să reprezinte un punct de cotitură în viața mea. A fost întocmai ca în vechea zicală: „Tot răul spre bine."

La începutul lui 2017 am cumpărat un nou telefon mobil. Într-o zi de la sfârșitul lunii februarie, după ce am intrat pe Facebook, am dat clic din greșeală pe cronologia unui profil în limba engleză și am văzut postări care conțineau versete din Scriptură. Am văzut și citate care nu erau din Biblie, totuși erau foarte însuflețitoare pentru mine și m-au emoționat cu adevărat. În următoarele câteva zile, am urmărit cu mare atenție acest cont de Facebook și chiar am petrecut ceva timp căutând anumiți termeni. În cele din urmă, am terminat de citit postarea de care eram interesat. Doar după ce am citit-o, mi-am dat seama că principalul conținut al postării era o interpretare a pasajului din Scriptură în care Domnul Isus spune: „**Nu oricine-Mi zice: «Doamne, Doamne!» va intra în Împărăţia Cerurilor**" (Matei 7:21). Am simțit că aceasta este o explicaţie unică și că este plină de inspirație și de lumină. Nu o adăugasem pe persoana respectivă la prieteni, așadar, cu toate că voiam să văd mai multe postări din cronologia ei, nu am reușit. Ceea ce am putut să văd totuși din cronologie a fost faptul că acest utilizator de Facebook era din Coreea de Sud și că era o soră pe nume Susan. I-am trimis o cerere de prietenie, dar probabil că nu era online la momentul respectiv și nu mi-a acceptat cererea imediat. După două zile, am mai adăugat o persoană vorbitoare de chineză, pe nume Qi Fei, tot o creștină din Coreea de Sud. Ea a stat de vorbă cu mine despre unele experiențe ale ei privind credința și chiar mi-a plăcut ce avea de zis. Spre surprinderea mea, sora Qi Fei era prietenă și cu sora Susan, așa că de data asta ne-am adăugat reciproc la prieteni. Citind postările lor de pe Facebook

și pe baza conversațiilor noastre ocazionale, am ajuns să simt că ele înțelegeau multe despre credința în Dumnezeu.

După ce am discutat cu ele o vreme despre Biblie și despre unele lucruri din viețile noastre, m-am gândit că modul lor de a mă ajuta să abordez unele supărări din viața mea era chiar unic și că ceea ce spuneau avea multă rațiune și pătrundere. Puteam vedea din propria experiență că erau diferite de alți oameni. Mă simțeam mai stabil și mai împăcat în inima mea ținând legătura cu ele și, deși nu le cunoșteam prea bine, simplitatea și onestitatea lor m-au făcut să le consider prietene apropiate fără să-mi dau seama. Îmi doream să-mi deschid inima înaintea lor. Treptat, am început să fac niște schimbări în felul în care-mi trăiam viața.

După aproximativ o săptămână, în seara de 11 martie, am intrat pe Facebook și am văzut că Susan era online. Mai întâi am discutat cu ea despre niște chestiuni legate de muncă, apoi i-am spus despre dorința inimii mele de a găsi o biserică în care să slujesc și i-am spus că vreau să aud sugestiile ei. Sora Susan a spus că totul este aranjat și cârmuit de Dumnezeu, că ar trebui să mă rog mai mult lui Dumnezeu și să-mi încep căutarea în acest sens. A spus că totul are un timp stabilit de Dumnezeu și cu toții ar trebui să învățăm să așteptăm și să ne supunem. După aceea, a adus vorba despre situația actuală din multe biserici: predicatorii nu mai au nimic de predicat, unele biserici nu au pe nimeni care să participe la întruniri și, în altele, chiar dacă sunt ceva oameni, cu toții vorbesc doar despre cum să facă bani, să-și facă relații de afaceri și alte lucruri care nu au nimic de-a face cu credința. Ea a spus că aceste lucruri sunt de fapt manifestări ale faptului că bisericile nu mai au lucrarea Duhului Sfânt și că au devenit pustiite. Chiar mă puteam regăsi în tot ceea ce spunea. Înainte, când slujeam biserica, colegii se zbăteau pentru renume și pentru a face bani, complotând unii împotriva celorlalți, defăimându-se reciproc și

încercând să domnească peste micile lor teritorii. Au existat chiar și cazuri de comportament indecent. Văzând aceste lucruri întâmplându-se unul după altul, mă simțeam deopotrivă deprimat și indignat. La vremea respectivă, i-am întrebat pe pastor și pe unii colegi ce ar trebui să cred despre toate aceste lucruri, dar nu au putut să-mi ofere o explicație clară. Spre marea mea surpriză, sora Susan a fost cea care mi-a lămurit această confuzie care mă necăjise atât de mult timp. Am simțit în inimă o bucurie inexprimabilă.

Am explorat, de asemenea, tema diferitelor dezastre și războaie care aveau loc în perioada respectivă și, judecând după semnele dezastrelor din jur și ale războaielor iminente, profețiile biblice despre a doua venire a Domnului fuseseră, practic, împlinite, iar Domnul avea să Se întoarcă în curând. Aceasta mi-a amintit de un credincios pe care îl întâlnisem online pe la prânz, care spunea că Domnul S-a întors în 1991, lucru de care mă îndoiam foarte tare. Trebuia neapărat să o întreb pe Susan despre acest lucru. Când m-a întrebat ce cred despre asta, i-am spus: „Nu este posibil. Când Domnul Se întoarce, va coborî negreșit pe un nor și va fi văzut de toată lumea. Dar nu L-am văzut pe Domnul coborând pe un nor, deci cum ar putea spune cineva că Domnul S-a întors deja?”

Susan mi-a răspuns: „Frate, ești o persoană care cunoaște Biblia foarte bine. Dacă vei examina îndeaproape cuvintele din Biblie, sunt sigură că vei găsi răspunsul. De fapt, există multe profeții despre a doua venire a Domnului. Putem vedea cu toții, din profețiile biblice, că acestea se încadrează, în principal, în două categorii. Una este așa cum tocmai ai descris-o tu, profețind că Domnul va coborî în mod deschis pe un nor și va fi văzut de toată lumea. O alta profețește venirea pe ascuns a Domnului, despre care doar un anumit grup de oameni va ști. Este exact cum a zis Domnul Isus: «**Iată, Eu vin ca un hoț**» (Apocalipsa 16:15). «**La miezul nopţii a răsunat un strigăt: „Iată mirele! Ieşiţi-i în întâmpinare!”**» (Matei 25:6).

«Ca un hoţ » și «La miezul nopţii a răsunat un strigăt » înseamnă că va fi în tăcere și fără mișcare, fără să știe nimeni. Cerurile nu vor răsuna, iar pământul nu se va cutremura – nu va fi ceva în văzul tuturor. Există doar un mic grup de oameni în stare să audă glasul Domnului și să Îl întâmpine. Acestea sunt profețiile venirii pe ascuns a Domnului. Dacă ne agățăm doar de profețiile în care Domnul Se pogoară în văzul nostru pe un nor și neglijăm profețiile venirii în taină a Domnului, este oare acest lucru corect? În acest fel, oare nu am rata să auzim glasul Domnului și ne-am pierde șansa de a-L întâmpina pe Domnul și de a fi ridicați în Împărăția cerească?”

Am fost încurcat de întrebarea lui Susan. Am citit aceste două pasaje de mai multe ori și m-am gândit: „E posibil să existe contradicții în Biblie? Nu, nu, nu! Cum e posibil? Dar, într-adevăr, Biblia avea două categorii diferite de profeții despre modul în care Se va întoarce Domnul! Cum se putea explica acest lucru?” Nedumerit, am rugat-o să-și continue părtășia. Susan a spus: „Putem vedea, din profețiile biblice, că a doua venire a Domnului va avea loc în două feluri diferite. Unul este venirea pe ascuns, iar celălalt este arătarea fățișă. În zilele de pe urmă, Dumnezeu Se va întrupa în lume ca Fiul Omului, iar în exterior, Hristos va părea doar un om obișnuit, de rând, întocmai precum Domnul Isus întrupat. El va deține umanitate, va mânca, Se va îmbrăca, va trăi și Se va comporta exact ca o persoană obișnuită. Va trăi printre oameni și, astfel, acest lucru este considerat ascuns din punctul nostru de vedere, pentru că nimeni nu va vedea că El este Dumnezeu și nimeni nu Îi va cunoaște adevărata identitate. Odată ce Fiul Omului începe să lucreze și să vorbească, cei care sunt în stare să audă glasul lui Dumnezeu vor vedea exprimarea firii lui Dumnezeu prin cuvintele și lucrarea Fiului Omului. Ei vor vedea puterea și autoritatea lui Dumnezeu și vor recunoaște că Domnul a venit. Asta va împlini profeția Domnului Isus: «**Oile Mele ascultă glasul Meu; Eu le cunosc, iar ele Mă**

urmează» (Ioan 10:27). Cei care nu sunt în stare să distingă glasul lui Dumnezeu, Îl vor trata cu siguranță pe Dumnezeu întrupat ca pe o persoană obișnuită, pe baza înfățișării Lui. Ei Îl vor nega și respinge pe Hristos al zilelor de pe urmă și chiar I se vor împotrivi, Îl vor acuza și blasfemia. La fel ca atunci când Domnul Isus a venit să-Și facă lucrarea – înfățișarea Lui era a unui Fiu al Omului obișnuit, de rând, făcând ca majoritatea oamenilor să-L nege, să I se împotrivească și să-L condamne. Doar un mic grup de oameni au recunoscut prin cuvintele și lucrarea Sa că Domnul Isus era Hristos cel întrupat, că era manifestarea lui Dumnezeu și, astfel, L-au urmat pe Domnul Isus și au dobândit răscumpărarea Lui". Auzind părtășia surorii, m-am gândit că avea mult sens, pentru că toate erau fapte adevărate – exact așa a fost când Domnul Isus a venit să-Și înfăptuiască lucrarea. Dar apoi m-am gândit: în Apocalipsa scrie că, atunci când Domnul Se întoarce, va coborî public pe un nor, iar pastorii și prezbiterii spun și ei cu toții acest lucru. Cu aceste gânduri, am întrebat-o imediat pe Susan, plin de convingere: „Domnul Isus Însuși a zis că a doua venire a Lui va avea loc pe un nor. Cum ar putea fi o întrupare? Cum poți nega aceste cuvinte din Biblie?" Sora Susan a spus: „Trebuie doar să investighezi Biblia cu atenție și vei descoperi că sunt multe locuri în care se profețește clar că Domnul Se va întoarce întrupat". În lumina celor spuse de sora Susan, am găsit câteva pasaje din Scriptură și am început să citesc: „**Deci, fiţi pregătiţi şi voi, pentru că Fiul Omului va veni în ceasul în care nu vă aşteptaţi!**" (Luk 12:40). „**Căci aşa cum iese fulgerul şi luminează de la o margine a cerului la cealaltă, tot aşa va fi şi cu Fiul Omului (în ziua Sa)! Dar mai întâi trebuie să sufere multe şi să fie respins de această generaţie**" (Luca 17:24-25).

După ce am terminat de citit aceste pasaje din Scriptură, sora Susan a spus: „Toate aceste profeții menționează «sosirea Fiului Omului». «Fiul

Omului» este născut dintr-un om și posedă o umanitate normală. Dacă S-ar manifesta într-un trup spiritual, atunci nu s-ar putea vorbi despre El ca Fiu al Omului, așa cum Iahve Dumnezeu este Duhul și nu poate fi numit Fiul Omului. Oamenii au văzut și îngeri, care sunt ființe spirituale și deci nu pot fi nici ei numiți Fiul Omului. Toți cei care au formă umană, dar sunt ființe spirituale, nu pot fi numiți Fiul Omului. Domnul Isus întrupat este numit Fiul Omului și Hristos pentru că a fost întruparea Duhului lui Dumnezeu și materializarea Duhului în trup. El a devenit un om obișnuit, de rând, și a trăit printre oameni. Domnul Isus a fost Fiul Omului, întruparea lui Dumnezeu, așa că, atunci când Domnul Isus a zis că Se va întoarce din nou ca Fiul Omului, S-a referit la faptul că va veni din nou într-un trup fizic, drept Fiul Omului, iar nu în formă spirituală. Așadar, când Domnul Isus a zis că va veni din nou, S-a referit la faptul că Se va întoarce sub forma unei întrupări. Mai mult decât atât, Scriptura spune: «**Dar mai întâi trebuie să sufere multe şi să fie respins de această generaţie**». Aceasta demonstrează și mai clar că, atunci când Domnul vine din nou, o va face sub forma întrupării. Gândește-te la acest lucru: dacă Domnul ni S-ar înfățișa la întoarcere într-un corp spiritual, iar nu într-un corp trupesc, nu ar suferi la fel de mult și nici nu ar fi respins de această generație. Cine ar îndrăzni să respingă Duhul lui Dumnezeu? Cine ar fi în stare să provoace suferință Duhului lui Dumnezeu? Așadar, nu este de la sine înțeles dacă Domnul Se va întoarce întrupat sau dacă va veni într-un corp spiritual?”

Am fost uluit citind cuvintele „Fiul Omului”. Mă gândisem în trecut la chestiunea „Fiului Omului”, dar nu-mi fusese niciodată clară. Explicația surorii Susan mi-a îndepărtat pe deplin toate îndoielile și am fost copleșit de emoție când am auzit-o. Întrucât se făcuse târziu, ne-am luat rămas bun și ne-am deconectat. Am fost atât de entuziasmat în acea noapte, încât nu am adormit decât foarte târziu. M-am gândit la cum fusesem credincios în

Domnul atât de mulți ani, dar nu auzisem niciodată o părtășie atât de minunată. Eram uimit, iar în inima mea era un fel de claritate binecuvântată pe care nu o puteam exprima în cuvinte.

În ziua următoare, pe 12 martie, am simțit un fel de speranță nedeslușită și un entuziasm inefabil. Aceasta se întâmpla pentru că seara trecută discutasem cu Susan mai ales despre Fiul Omului și despre întrupare. Deși puteam distinge o legătură între Fiul Omului și întrupare și știam, în teorie, că Domnul Isus nu este nimeni altul decât Hristos întrupat, tot voiam să știu răspunsul la întrebări precum ce înseamnă de fapt întruparea, ce este Hristos, pe baza căror argumente putem spune cu certitudine că Dumnezeu S-a întrupat și așa mai departe. Dar, deoarece atât eu, cât și Susan lucram în timpul zilei și eram liberi doar seara, am sperat doar că timpul va trece puțin mai repede.

În cele din urmă, a venit seara și am intrat amândoi on-line. După ce m-am conectat, prima întrebare pentru sora Susan a fost legată de întrupare. Ea mi-a trimis niște pasaje din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic și m-a rugat să le citesc. Și astfel, am început să citesc: „**Înțelesul întrupării este că Dumnezeu Se arată în trup și că El vine să lucreze printre oamenii creației Sale în chipul unui trup. Deci, pentru ca Dumnezeu să Se fi întrupat, trebuie să fie mai întâi trup, trup cu umanitate normală; aceasta este condiția preliminară cea mai importantă. De fapt, implicația întrupării lui Dumnezeu este aceea că Dumnezeu trăiește și lucrează în trup, Dumnezeu în esența Sa devine trup, devine om**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Esența trupului locuit de Dumnezeu”). „**Dumnezeul întrupat este numit Hristos, iar Hristos este trupul îmbrăcat de Duhul lui Dumnezeu. Acest trup este diferit de orice om care este din carne. Această diferență se datorează faptului că Hristos nu este din carne și oase, ci este întruparea Duhului. El are atât o**

umanitate normală, cât și o divinitate completă. Divinitatea Lui nu este stăpânită de niciun om. Umanitatea Sa normală susține toate activitățile Sale normale în trup, în timp ce divinitatea Sa desfășoară lucrarea lui Dumnezeu Însuși” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Esența lui Hristos este ascultare față de voința Tatălui ceresc”). „**El, care este întruparea lui Dumnezeu, va avea esenţa lui Dumnezeu şi El, care este întruparea lui Dumnezeu, se va exprima ca Dumnezeu. De vreme ce Dumnezeu se întrupează, va aduce cu Sine lucrarea pe care trebuie să o facă şi, de vreme ce Dumnezeu se întrupează, va exprima ce este El şi va putea să aducă adevărul omului, să dea viaţă omului şi să îi arate omului calea. Trupul care nu conţine esenţa lui Dumnezeu cu siguranţă nu este Dumnezeu întrupat; în privinţa aceasta nu există nicio îndoială. Pentru a cerceta dacă este trupul întrupat al lui Dumnezeu, omul trebuie să constate lucrul acesta după firea pe care o exprimă El şi cuvintele pe care le spune. Adică faptul că este sau nu trupul întrupat al lui Dumnezeu şi dacă este sau nu adevărata cale trebuie judecat după esenţa Lui. Şi astfel, pentru a stabili[a] dacă este trupul lui Dumnezeu întrupat, cheia este să se acorde atenţie esenţei Lui (lucrării Lui, cuvintelor Lui, firii Lui şi multor altor lucruri) mai degrabă decât aspectului exterior**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Prefață”). După ce terminasem de citit, am simțit că aceste cuvinte explică foarte clar misterul întrupării, mai ales prin modul în care Îl defineau pe Hristos: „**Dumnezeul întrupat este numit Hristos**”. Această definiție era atât de clară, de simplă și de elocventă! Deși crezusem în Domnul de peste un deceniu, știam doar că Isus era Hristos, dar nu înțelesesem niciodată taine ale adevărului precum de ce spunem că Isus este Hristos. În acea zi, cu ajutorul pasajelor pe care mi le trimisese sora, am aflat că Dumnezeu întrupat este de fapt ceea ce numim Hristos, iar Hristos este Acela în care

Se întrupează Dumnezeu. Am meditat la aceste cuvinte cu mare atenție și, cu cât meditam mai mult, cu atât mai senină îmi devenea inima.

După aceea, sora Susan mi-a spus că acestea erau cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic; a mai spus cum cuvântul lui Dumnezeu este adevărul și că doar Dumnezeu Însuși este capabil să exprime adevărul. Când sora a menționat cuvintele „Dumnezeu Atotputernic”, am privit în gol o vreme, deși nu era chiar o surpriză, pentru că ghicisem deja că s-ar putea să aparțină Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Citisem și câteva zvonuri online despre această biserică. Întrucât mă consideram a fi creștin și credeam că este datoria mea să-L slăvesc pe Dumnezeu în inima mea, nu am vrut să trag concluzii pripite înainte de a înțelege adevărul chestiunii. Asta pentru a evita să păcătuiesc cu vorba și să-L ofensez Dumnezeu. În plus, mă gândisem în ultimele zile: eu și sora Susan vorbisem de destul de multe ori și, deși nu puteam vedea cu cine vorbesc, adevărul despre care a avut părtășie tot reușea să-mi rezolve nelămurirea. Discutând cu ea și citindu-i postările din cronologie, am simțit că atât ea, cât și Qi Fei erau persoane sincere, calde și bune. Conținutul părtășiei lor mi-a adus multe lămuriri și beneficii. În Biblie scrie că pomul după roade se cunoaște; pomii buni produc roade bune, pe când pomii răi produc roade rele. Așadar, ca urmare a contactelor cu surorile Susan și Qi Fei, am renunțat ușor la îndoielile și la anxietatea din inima mea și i-am cerut lui Susan să-și continue părtășia.

Sora Susan a spus: „Întrucât El este Dumnezeu întrupat, are expresiile lui Dumnezeu – și anume, El rostește cuvinte. Dumnezeu întrupat din zilele de pe urmă a venit îndeosebi pentru a exprima adevărul cu scopul de a judeca, a curăți și a mântui oamenii. Toți cei care aud glasul Domnului întors și care îl pot căuta și accepta sunt fecioarele înțelepte care iau parte la ospăț alături de Domnul, iar aceasta împlinește profeția rostită de Domnul

Isus: «**La miezul nopţii a răsunat un strigăt: „Iată mirele! Ieşiţi-i în întâmpinare!”**» (Matei 25:6). Fecioarele înțelepte aud glasul lui Dumnezeu și ies în întâmpinarea Lui. Fără să știe, sunt ridicate înaintea tronului lui Dumnezeu ca să se întâlnească față în față cu Domnul; ele acceptă judecata și curățirea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă. Prin judecata cuvintelor lui Dumnezeu, firile lor corupte sunt transformate și purificate, iar ele sunt transformate de Dumnezeu în biruitori în fața dezastrelor. În momentul de față, Dumnezeu Atotputernic este la etapa în care Își face în secret lucrarea de mântuire și de desăvârșire a oamenilor. Odată ce a fost făcut un grup de biruitori, lucrarea realizată de Dumnezeu pe ascuns în corpul Său trupesc se va termina și dezastrele se vor năpusti asupra lumii. Dumnezeu va începe să-i răsplătească pe cei buni și să-i pedepsească pe cei răi, iar apoi Se va face cunoscut tuturor țărilor și popoarelor din lume. În acel moment, se va împlini profeția din Apocalipsă a pogorârii Domnului pe un nor: «**Iată, El va veni pe nori şi orice ochi Îl va vedea, chiar şi cei care L-au străpuns. Toate neamurile pământului se vor jeli din pricina Lui.**» Se poate spune în mod rezonabil că, atunci când Îl vor vedea pe Domnul coborând pe un nor, înfățișându-Se tuturor, oamenii vor înnebuni de fericire. Însă Scriptura spune că toate neamurile de pe pământ vor jeli. De ce oare? Pentru că, atunci când Dumnezeu Se înfățișează public, lucrarea ascunsă de mântuire a lui Dumnezeu întrupat se va fi sfârșit deja, iar El va începe lucrarea de răsplătire a celor buni și de pedepsire a celor răi. În acel moment, toți cei care au respins lucrarea ascunsă a lui Dumnezeu își vor pierde definitiv șansa de a obține mântuirea, iar cei care Îl străpung – cei care I se opun și Îl condamnă pe Dumnezeu Atotputernic, Hristos al zilelor de pe urmă – vor vedea că Dumnezeu Atotputernic căruia I s-au împotrivit și pe care L-au condamnat nu este nimeni altul decât Domnul Isus întors. Ia gândiți-vă, cum ar putea atunci să nu se bată-n piept, să nu plângă și să scrâșnească din

dinți? Acesta este contextul cuvintelor «**Toate neamurile pământului se vor jeli din pricina Lui**»”.

Când am auzit părtășia de la sora Susan, mi-a revenit sentimentul de mulțumire și de entuziasm pe care îl avusesem. Nu înțelesesem niciodată cu adevărat aceste pasaje când fusesem membru al vechii mele biserici, ci le înțelesesem doar în sensul lor literal, gândindu-mă că întoarcerea Domnului va fi pe un nor și că le va fi cunoscută tuturor. Doar atunci am înțeles în sfârșit că Dumnezeu vine mai întâi în taină pentru a săvârși lucrarea de judecată și de mântuire a omului. Doar atunci când se va forma un grup de biruitori, El Se va manifesta deschis tuturor națiunilor și popoarelor din lume. Dacă ne agățăm orbește de ideea că, atunci când Domnul Se întoarce, Se va pogorî pe un nor, dacă refuzăm să acceptăm lucrarea ascunsă a lui Dumnezeu în trup, aceea va fi vremea când vom merge direct în iad, pentru că lucrarea lui Dumnezeu de mântuire a omenirii se va fi sfârșit deja. Slavă lui Dumnezeu pentru îndrumarea Lui. Ajunsesem să înțeleg multe în scurtul timp în care sora Susan avusese părtășie cu mine.

După aceea, sora m-a întrebat dacă vreau să-L accept pe Dumnezeu Atotputernic drept Mântuitor al meu. Prima dată când m-a întrebat, nu am răspuns, iar când m-a întrebat din nou, un sentiment de entuziasm de nedescris a izbucnit în interiorul meu și ochii mi s-au umplut de lacrimi. I-am răspuns cu toată convingerea: „Da... vreau!” Îndată ce am spus aceste cuvinte, m-am simțit ca un fiu risipitor care hoinărise în sălbăticie vreme îndelungată și care se întorsese în sfârșit într-un cămin primitor. Eram extrem de bucuros și împăcat în inima mea.

După ce acceptasem lucrarea lui Dumnezeu Atotputernic din zilele de pe urmă, am distribuit câteva dintre postările surorii Susan. La scurt timp după aceea, cinci sau șase prieteni de pe Facebook mi-au trimis mesaje în

care îmi ziceau să mă „trezesc” și mi-au trimis câteva linkuri la site-uri pline de atacuri, acuzații și defăimări la adresa Bisericii lui Dumnezeu Atotputernic. Știam că aceasta era perturbarea de la Satana și nu m-am lăsat afectat. În ziua următoare, un pastor m-a găsit online și, după ce am stat la taclale un pic, m-a întrebat: „Crezi cu adevărat în Dumnezeu Atotputernic? De ce vrei să crezi în Dumnezeu Atotputernic?” Asta chiar m-a supărat și l-am întrebat la rândul meu: „Oile lui Dumnezeu ascultă glasul lui Dumnezeu. Am recunoscut din cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic că tot ceea ce exprimă Dumnezeu Atotputernic este adevărul și este glasul lui Dumnezeu, deci de ce ar trebui să nu cred în Dumnezeu Atotputernic? De ce?” Probabil că nu s-a gândit că-l voi întreba așa ceva și nu mi-a răspuns o vreme. Așa că l-am întrebat din nou: „Pastore, ai investigat lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă? Ai citit cuvântul lui Dumnezeu Atotputernic? Ca pastor, cum poți refuza să cauți și să investighezi, dar în schimb emiți judecăți și acuzații la întâmplare?” Spre surprinderea mea, a început să se bâlbâie și să se poticnească fără să-mi dea un răspuns substanțial, apoi s-a deconectat deodată. Văzându-l atât de agitat, am avut un sentiment incredibil de fericire și am simțit o satisfacție de parcă aș fi triumfat într-unul din testele Satanei. De fapt, tot ceea ce făcusem a fost să mă folosesc de unele dintre întrebările pe care surorile Susan și Qi Fei le aduceau adeseori în discuție; tocmai spusesem ceva din ceea ce înțelesesem din cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic. Nu mă așteptasem niciodată ca un așa pastor formidabil să fie încurcat de întrebările mele. Această mică experiență mi-a dat multă încredere. Slavă lui Dumnezeu!

Mai bine de cinci luni trecuseră într-o clipită. Participând la întruniri și citind cuvintele lui Dumnezeu, am înțeles ce este întruparea, ce fel de oameni pot intra în Împărăția cerurilor și alte aspecte ale adevărului. În tot acest timp, am experimentat tulburările cauzate de tot felul de zvonuri

răspândite de pastori și prezbiteri. Uneori eram negativist și slab, pentru că nu puteam distinge șiretlicurile Satanei, dar Dumnezeu nu m-a părăsit niciodată. Prin cuvintele lui Dumnezeu pe care mi le citeau surorile și prin părtășia lor răbdătoare despre adevăr, am reușit să dobândesc o oarecare putere de discernământ privind natura și substanța satanică a pastorilor și a prezbiterilor, de ostilitate față de adevăr și împotrivire lui Dumnezeu. Am început, de asemenea, să discern intenția lor detestabilă de a face tot posibilul pentru a-i împiedica pe credincioși să caute și să investigheze adevărata cale. Nu aveam să mă mai las dus pe căi greșite sau controlat de ei. Să reușesc să scap de sub influența întunecată a Satanei și să fiu ridicat înaintea tronului lui Dumnezeu erau harul și binecuvântarea lui Dumnezeu pentru mine. Slavă lui Dumnezeu Atotputernic! Să pot să mă întorc la Dumnezeu a fost predestinat și rânduit de către Dumnezeu cu mult timp în urmă. Mă voi baza pe Dumnezeu și voi înainta fără nicio reținere! Când am venit în casa lui Dumnezeu, primul imn pe care l-am învățat a fost „Mergând pe calea cea dreaptă a vieții umane”: „Cuvintele lui Dumnezeu sunt adevărul, cu cât le citesc mai mult, cu atât inima mea se înseninează mai mult. Cuvintele lui Dumnezeu dezvăluie misterele vieții. Dintr-o dată, văd lumina. Tot ce am vine de la Dumnezeu. Totul e datorită harului lui Dumnezeu. Îl urmez pe Hristos, caut adevărul și viața, merg pe calea cea dreaptă a vieții umane.” Iar astăzi, propovăduiesc Evanghelia, sunt martor lui Dumnezeu cu frații și surorile mele din biserică. Vreau să mă dedic total datoriei mele și să răsplătesc dragostea lui Dumnezeu!

Note de subsol:

a. În textul original se citește „cât despre”.

47. Înapoi de pe marginea prăpastiei

de Zhao Guangming, China

La începutul anilor 1980, aveam 30 și ceva de ani și lucram pentru o firmă de construcții. Consideram că sunt tânăr și în formă, tratam oamenii cu loialitate și respect și îmi făceam treaba cu simț de răspundere. Abilitățile mele de constructor erau de asemenea de vârf și eram sigur că aveam să avansez în companie și că, odată ce cariera mea va lua avânt, voi trăi ca un prinț. Acesta era obiectivul meu, așa că am rămas în companie și am muncit din greu mulți ani. Dar, în ciuda calibrului meu impecabil, atât în ceea ce privește caracterul, cât și abilitățile profesionale, eforturile mele păreau să nu fie recunoscute de companie, acesta fiind un lucru pe care nu l-am înțeles niciodată. Nivelul maxim de salarizare din compania noastră era nivelul 6, dar salariul meu nu a trecut niciodată de nivelul 3. Am privit cum o serie de colegi, care nu aveau nici abilitățile mele, nici vechimea mea în companie, au primit măriri de salariu, însă mie nu mi s-a întâmplat niciodată acest lucru. Eram nedumerit și plin de resentimente din cauză că ei primeau măriri și eu nu. În cele din urmă, unul dintre colegii cu care mă înțelegeam foarte bine mi-a dat un pont: „În această companie, cel mai important lucru este să îl lingușești pe director, dându-i cadouri de Anul Nou Chinezesc și la alte festivaluri”. Auzind asta, am înțeles în sfârșit adevăratul motiv pentru care fusesem trecut cu vederea de către companie, iar nedreptatea acestui fapt m-a înfuriat. Dar, deși îi uram pe acei lingușitori din companie și îmi displăceau și mai mult colegii care munceau puțin, dar totuși avansau folosind metode necinstite, trebuia să îmi consolidez poziția în firmă, astfel încât a trebuit să mă adaptez la aceste reguli nescrise. Așa că, la următorul An Nou Chinezesc, mi-am „exprimat cele mai bune și

cordiale urări de bine” către director și am fost promovat imediat ca şef de echipă.

În calitate de şef de echipă, am lucrat și mai din greu și cu mai multă conștiinciozitate. Mergeam pe șantierele de construcție pentru a supraveghea cu strictețe și a dirija munca și mă asiguram că obiectivele proiectelor sunt atinse. Am făcut din siguranța muncitorilor una dintre prioritățile mele, iar atitudinea mea și îndrumarea mea profesională erau lăudate de toți muncitorii din echipa mea. Însă niciunul din aceste lucruri nu conta prea mult când venea vorba de păstrarea sau concedierea șefilor de echipă – ce conta cel mai mult era valoarea cadourilor pe care fiecare șef de echipă le dădea directorului. Pentru a supraviețui în companie, nu am avut altă opțiune decât să fiu o parte din această cultură, care m-a făcut să cunosc direct cruzimea și neputința reprezentate de legea naturii, conform căreia „selecția naturală garantează că doar cei mai puternici supraviețuiesc.”

În anii ce au urmat, reformele economice și o relaxare a restricțiilor de către guvern au condus la preluarea de proiecte de construcții de mare amploare pe întreg teritoriul Chinei. Așadar, compania mea a început să aloce proiecte indivizilor, ceea ce a însemnat că șefii de echipă trebuiau să concureze pentru contracte. Acest lucru însemna oferirea de mai multe cadouri și crearea de mai multe relații, iar ori de câte ori noi, șefii de echipă, auzeam că o unitate guvernamentală avea un proiect scos la licitație, ne luptam să ajungem cu cadouri la oficialitățile responsabile cât mai repede cu putință. Pentru a nu-i pune pe acești superiori oficiali într-o situație dificilă, noi, cei care dăruiam cadouri, depuneam mari eforturi pentru a afla ce vor și cum ar trebui livrate aceste lucruri. Uneori puneam aur în interiorul peștilor sau al puilor; uneori dădeam bani în numerar; alteori erau bijuterii de aur sau inele cu diamante. Am fost și eu prins în această cultură a mitei și am petrecut multe ore gândindu-mă la ce cadouri să ofer pentru a

le peria pe aceste persoane oficiale. Într-un final, am câștigat cu greu un contract, dar abia ce începusem treaba când funcționari oficiali din cadrul Biroului de Construcții, Institutului de Design al Construcțiilor și Birourilor de Supervizare Tehnică și a Calității Administrației – precum și reprezentanți oficiali ai guvernului local – au venit cu toții să „supervizeze" munca. Ei au spus că există diverse probleme cu șantierul, că diverse lucruri nu erau conform standardelor, iar după o dimineață întreagă de inspecții, tot nu am putut începe munca. I-am invitat imediat pe toți la un prânz unde s-a servit alcool la un restaurant elegant, o masă ce m-a costat mii de yuani. Și, la sfârșitul mesei, am dat mită fiecăruia dintre ei: 2.000 de yuani pentru subalternii oficiali și 5 –10.000 de yuani pentru superiori. Era singura cale de a obține aprobarea lor pentru a continua munca. Dar, și după ce munca a început, aceste agenții de supervizare tot trimiteau în mod regulat inspectori care să inspecteze proiectul. Ei numeau astfel de inspecții „rutină", dar, de fapt, erau o altă scuză pentru a mai stoarce bani de la noi. De fiecare dată când vizitau șantierul, eram ocupat înainte și după, organizând mese și băuturi pentru a-i distra, iar aceste cadre din agențiile de supervizare găseau chiar motive pentru a mă convinge să-i însoțesc în centre comerciale, unde cumpărau haine de firmă și se așteptau să achit eu totul. Uneori aveau chiar curajul să îmi spună că sunt lefteri și să îmi ceară direct bani pe care să-i cheltuie. Ca să îmi mențin proiectul pe linia de plutire, tot ce puteam face era să strâng din dinți, să îmi înghit furia și să fiu de treabă cu ei. Și mai rău era faptul că, pentru o lungă perioadă de timp, a trebuit să le însoțesc pe aceste cadre în oraș și adesea nu mă odihneam destul, astfel că am început să am probleme cu stomacul, tensiune ridicată și mă simțeam mereu extenuat. Când proiectul a fost în sfârșit finalizat și am fost plătit, am realizat că nu câștigasem foarte mulți bani. La momentul respectiv chiar îmi venea să plâng. Confruntat cu o cale atât de dificilă de a-mi câștiga

existența, m-am gândit: „De ce îmi este atât de dificil să fac bani bazându-mă pe abilitățile mele și pe muncă din greu? Cum se face că acești șefi de departament, parte a guvernului național, sunt atât de corupți?” M-am simțit extrem de neajutorat în fața acestor probleme, dar nu aveam altă opțiune decât să îmi agăț toate speranțele de a face bani de acești funcționari oficiali. Am considerat inițial că prin crearea de relații bune cu aceștia îmi voi construi și un fundament pentru dezvoltarea cariere mele și nu m-am gândit niciodată că, prin tot ceea ce făceam, mă scufundam mai adânc într-o prăpastie abjectă a răului și îmi provocam propria prăbușire.

În 1992, după un proces complex și dificil, am câștigat contractul pentru un proiect de construcție din oraș, așteptându-mă ca prin acest proiect să câștig niște bani. Pe când mă implicam entuziasmat cu totul în pregătirea lucrărilor, directorul meu mi-a spus că, înainte de a începe munca, va trebui să construiesc câte o vilă pentru fiecare dintre cei 4 funcționari oficiali ai orașului. Mi-a spus că aceasta este o oportunitate bună pentru dezvoltarea carierei mele și că, dacă voi face o favoare oficialităților orașului, mă asigur că niciodată nu voi duce lipsă de proiecte în viitor și că în curând voi trăi o viață bună. Cu inima plină de speranță, am luat un împrumut de la bancă și am împrumutat de asemenea bani de la prieteni, rude și din alte surse ca să adun suficient capital pentru a construi 4 vile. Dar când mă apropiam de finalizarea lucrărilor de construcție, au apărut oficialități de la Comisia de Inspecție Disciplinară și a trebuit să cheltui și mai mulți bani pentru a ameliora lucrurile și a-i proteja pe cei 4 funcționari oficiali ai orașului. În cele din urmă însă, toate eforturile mele nu au fost în stare să îi apere de brațul lung al legii: din cauză că au acceptat mită, au fost trimiși în judecată de către procuratură. Așa că toate planurile mele precise s-au năruit, iar cele 4 vile neterminate au fost confiscate de către autorități.

Am pierdut mai multe sute de mii de yuani, iar amărăciunea inexprimabilă îmi apăsa stomacul ca o piatră grea.

În starea mea de neajutorare, n-am putut decât să îmi agăț speranțele de un alt proiect de construcție. Pentru a-mi putea achita datoriile, am început să fac ceva ce nu mai făcusem niciodată în întreaga mea carieră, lucrul pe care nu-mi doream deloc să-l fac – să apelez la metode rapide și să folosesc materiale inferioare. În loc să folosesc oțel de o calitate corespunzătoare standardului național, am început să folosesc material de mâna a doua, iar în loc să folosesc legături de 6 bare de armătură, am început să folosesc legături de 4, reducându-mi astfel costurile pentru oțel cu o treime. De asemenea, am amestecat beton de calitate inferioară pentru a-mi reduce și mai mult costurile totale. Ca să fiu sincer, de fiecare dată când făceam asta, îmi stătea inima în gât deoarece eram înspăimântat că astfel va fi afectată grav calitatea construcției finale. Și mai ales când auzeam reportaje despre construcții de proastă calitate în toată China, care se prăbușiseră și omorâseră, răniseră sau falimentaseră atâția cetățeni de rând, deveneam foarte îngrijorat și aveam coșmaruri. Am ajuns până în punctul în care sunetul tunetului era ca un anunț al sfârșitului meu iminent, poate lovit de trăsnet sau ceva asemănător. Frica mă urmărea în fiecare zi. Din cauza acestei situații, m-am îmbolnăvit până la urmă, iar tensiunea mea mărită a condus la amețeli, dureri de cap și insomnii frecvente etc. Mă chinuiam, atât fizic cât și spiritual, iar viața a devenit un iad pe pământ pentru mine. Astfel m-am pierdut în tendințele lumești și m-am scufundat tot mai adânc în acea prăpastie abjectă a răului. Dar nu m-am așteptat niciodată ca, odată ce finalizasem jumătate din proiect, clientul pentru care îl realizam să refuze să mă plătească așa cum stabilisem în contract. Împrumutul pe care îl obținusem de la bancă nu era suficient pentru a acoperi salariile muncitorilor, așa că nu am avut de ales și am luat un

împrumut cu dobândă mare de la un cămătar. După mai multe răsturnări de situație, am aflat în cele din urmă că acel client contractant avea deja datorii mari și nu avea nicio cale de a finanța acel proiect de construcție. Așa că un nou proiect de-al meu a eșuat, iar eu mi-am stors creierii ca să salvez ceva din el. Eram complet extenuat și trăiam într-o disperare absolută. Apoi am auzit la știri de un șef de echipă dintr-o altă companie care luase un împrumut uriaș, pe care nu a putut să îl returneze, și care s-a spânzurat până la urmă. Mă simțeam de parcă și eu aș fi stat la porțile iadului, fără vreo șansă de a scăpa. După aceasta, cei care îmi împrumutaseră bani au început să vină la mine acasă pentru a-și recupera împrumutul: unii dintre ei se întindeau pe patul meu și refuzau să plece; alții făceau scandal și mă amenințau. Am fost pe cât se poate de politicos și de umil cu ei și m-am simțit complet umilit. Chiar și cele mai apropiate rude ale mele credeau că nu le voi mai înapoia banii și au început să mă trateze cu răceală. În acele zile am realizat cu adevărat cât de rece poate fi societatea. Mi-am amintit toți acei ani de zbucium și de agitație, care mă lăsaseră fără niciun ban pe de o parte, iar pe de altă parte extenuat fizic și mental, înecat în datorii de câteva sute de mii de yuani. M-am uitat în sus, spre cer, și am suspinat îndelung, spunând: „Bătrâne din ceruri, e pur și simplu prea greu. Chiar nu vreau să mai trăiesc!”

Pe când zăboveam la porțile iadului, Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu Atotputernic a ajuns la urechile mele. Când am văzut aceste cuvinte ale lui Dumnezeu Atotputernic: „**Astăzi, de vreme ce v-am condus până în acest punct, am făcut aranjamente potrivite și am propriile Mele scopuri. Dacă v-aș spune astăzi despre ele, ați fi cu adevărat capabili să le cunoașteți? Sunt bine familiarizat cu gândurile minții omului și cu dorințele inimii omului: cine nu a căutat niciodată o ieșire pentru el însuși? Cine nu s-a gândit niciodată la propriile lui**

perspective? Totuși, cu toate că omul posedă un intelect bogat și prismatic, cine a fost capabil să prezică faptul că, de-a lungul veacurilor, prezentul se va dovedi așa cum este? Este acesta, cu adevărat, fructul propriilor tale eforturi subiective? Este aceasta plata pentru sârguința ta neobosită? Este acesta tabloul frumos înfățișat de mintea ta? Dacă n-aș călăuzi întreaga omenire, cine s-ar putea separa pe sine de aranjamentele Mele și ar găsi o altă cale de ieșire? Sunt gândurile și dorințele omului cele care l-au adus până astăzi? Mulți oameni își duc întreaga viață fără ca dorințele lor să fie împlinite. Este aceasta, într-adevăr, din cauza unei greșeli în gândirea lor? Viețile multor oameni sunt pline de fericire și satisfacție neașteptată. Este aceasta, într-adevăr, pentru că ei se așteaptă la prea puțin? Cine din întreaga omenire nu este îngrijit în ochii Celui Atotputernic? Cine nu trăiește în mijlocul predestinării Atotputernicului? Oare viața și moartea omului sunt rezultatul propriei alegeri? Își controlează omul propria lui soartă?” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Cuvintele lui Dumnezeu către întregul univers”, Capitolul 11), am fost pe deplin convins. Chiar am simțit că soarta noastră nu se află în niciun caz în mâinile noastre. M-am gândit la ultimii ani și la cum îmi plănuisem și îmi calculasem cariera, dar nimic nu funcționase pentru mine. M-am dedicat câștigării de bani mulți și urmăririi unui stil de viață superior, dar nu doar că nu aveam bani, ci irosisem sume foarte mari. Și nu mă așteptasem deloc ca eu – care fusesem cândva un om de seamă – să ajung într-o astfel de stare jalnică de insolvență. De ce muncisem atât de mult pentru viitorul meu și totuși întâlnisem un eșec după altul? S-a întâmplat astfel pentru că soarta fiecărei persoane nu se află în propriile mâini, ci în mâinile lui Dumnezeu. Totul este guvernat și predestinat de Dumnezeu; norocul sau ghinionul este controlat de către Dumnezeu. Din adâncul inimii, simțeam că toate acestea

sunt cuvintele lui Dumnezeu și n-am putut să nu strig către Dumnezeu Atotputernic: „O, Doamne! În trecut nu Te cunoșteam. Am încercat să mă bazez pe mine însumi și pe influența pe care o aveam, dar am sfârșit într-o situație fără speranță. Astăzi, am înțeles în cele din urmă că soarta și supraviețuirea fiecărei persoane este în mâinile Tale. Fără această situație nu aș fi venit înaintea Ta. O, Doamne! Îți mulțumesc că m-ai salvat din pragul morții și mi-ai dat curaj să înfrunt din nou viața. În viitor, mă voi supune aranjamentelor Tale pentru calea pe care ar trebui să o urmez în viață”.

După aceea, mi-am început viața bisericească. Mediul din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic era complet diferit de cel din lumea exterioară: frații și surorile aveau relații simple, directe unii cu alții și se tratau reciproc cu onestitate, fără semne de prefăcătorie, conflicte interne sau uneltiri. În timpul întrunirilor, toți frații și surorile citeau cuvintele lui Dumnezeu, cântau imnuri pentru a-L slăvi pe Dumnezeu; aveau părtășie sincer și deschis propriile experiențe, lipsuri și greutăți; și împărtășeau, de asemenea, modul în care înțelegeau cuvintele lui Dumnezeu. Simțeam că fiecare întrunire la care participam era nouă și plină de vitalitate. Nu exista separare sau suspiciune între frați și surori; toți se înțelegeau și se cunoșteau bine. Am trăit acolo un sentiment nemaiîntâlnit de alinare și de libertate și mereu m-am simțit relaxat și fericit alături de ei. În același timp, Dumnezeu m-a ghidat să înțeleg de ce trăisem într-o astfel de suferință în ultimele decenii. Am citit aceste cuvinte ale lui Dumnezeu Atotputernic: „**Există un secret enorm în inima ta de care nu ai fost niciodată conștient, fiindcă trăiești într-o lume fără lumină. Inima și duhul ți-au fost acaparate de cel rău. Vederea ți-a fost întunecată de tenebre și nu poți vedea nici soarele de pe cer, nici acea stea scânteietoare a nopții. Urechile îți sunt înfundate de cuvinte înșelătoare și nu auzi nici glasul tunător al lui Iahve, nici**

sunetul apelor care curg de la tron. Ai pierdut tot ce este pe bună dreptate al tău, tot ceea ce ți-a dăruit Cel Atotputernic. Ai intrat într-o nesfârșită mare a suferinței, fără putere de scăpare, fără speranță de supraviețuire și tot ce faci este să te zbați și să alergi încoace și încolo… Din acel moment, ai fost condamnat să fii chinuit de cel rău, departe de binecuvântările Celui Atotputernic, acolo unde proviziile Celui Atotputernic îți sunt inaccesibile, coborând pe un drum fără întoarcere. […] Dormi adânc în mâinile celui rău, care te-a ademenit într-un nemărginit tărâm, unde nu există direcție sau indicatoare de drum. Din acel moment, ți-ai pierdut inocența și puritatea de la început și ai început să eviți îngrijirea Celui Atotputernic. În inima ta, cel rău te conduce în toate lucrurile și a devenit viața ta. Nu te mai temi de el, nu-l mai eviți și nu te mai îndoiești de el; în schimb, îl tratezi ca pe Dumnezeu în inima ta. Ai început să-l venerezi, să i te închini și voi doi ați devenit la fel de inseparabili precum trupul și umbra sa, dedicați unul altuia în viață și în moarte. Nu ai nicio idee de unde ai venit, de ce te-ai născut sau de ce vei muri” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Suspinul Celui Atotputernic”). „**Satana îi corupe pe oameni prin educație și influența guvernelor naționale, a celor celebri și măreți. Minciunile și aberațiile lor au devenit viața și natura omului. «Fiecare pentru sine, iar ceilalți cum le e norocul» este o binecunoscută zicală satanică care a fost insuflată în fiecare și care a devenit viața omului. Există alte câteva cuvinte ale filosofiilor de viață care sunt, de asemenea, ca acestea. Satana folosește frumoasa cultură tradițională a fiecărei națiuni pentru a educa oamenii, determinând omenirea să cadă și să fie înghițită de un abis nemărginit al distrugerii și, în final, oamenii sunt distruși de Dumnezeu pentru că ei îl slujesc pe Satana și I se opun lui Dumnezeu**” („Cum să cunoști natura omului” din Consemnări ale cuvântărilor lui Hristos). Așadar, motivul

pentru care mă epuizasem și amărâsem în timp ce bâjbâiam prin întuneric în ultimele decenii era faptul că trăisem după regulile de viață ale Satanei, precum „Destinul unei persoane se află în propriile mâini”, „Banii fac lumea să se învârtă”, „Fiecare pentru el însuși și scapă cine poate”, „Lingușeala te duce departe” etc. Trăind conform acestor filozofii satanice, nu aveam habar despre existența lui Dumnezeu și nu știam că Dumnezeu guvernează și aranjează soarta tuturor oamenilor. Am fost purtat de curenții acestei lumi întunecate și nu aveam nicio direcție în viață sau principii de comportament. Cu siguranță nu puteam vedea că această lume întunecată face parte din domeniul Satanei și că societatea umană este împânzită de tentația, capcanele și înșelăciunea Satanei. Pentru a face bani în această lume întunecată și rea, am învățat cum să îi lingușesc și să îi perii pe cei de la putere și chiar am folosit în mod ilegal materiale de proastă calitate în proiectele mele de construcție. Conștiința mea a dispărut încetul cu încetul și am rămas fără pic de integritate. Cu cât alunecam mai mult pe acele căi rele, cu atât mai puțin simțeam că sunt om. În cele din urmă, nu am făcut niciun ban, am rămas cu o grămadă de datorii și m-am simțit atât de neajutorat, încât aproape că m-am sinucis. M-am gândit la acel șef de echipă care se sinucisese din cauza datoriilor sale uriașe – n-a fost el oare o jertfă oferită Satanei? Și câte alte tragedii asemănătoare se întâmplă în fiecare zi a fiecărui an? În acel moment, am realizat că oamenii ajung într-o asemenea stare din cauza răului provocat de otrava Satanei și din cauza tendințelor lumești create de regulile Satanei. Când m-am gândit la toate acestea, un val de recunoștință față de Dumnezeu mi-a umplut inima și am fost atât de recunoscător pentru îndurarea și mântuirea lui Dumnezeu. Dumnezeu mă salvase din lumea întunecată și mă adusese înapoi în casa Lui, unde mă puteam bucura de grija și de protecția Lui.

După un anumit timp, a trebuit să mă confrunt din nou cu creditorii mei, iar inima îmi era foarte tulburată. Când m-am gândit la toate datoriile mele, am vrut să preiau din nou proiecte de construcții, dar eram totodată conștient că abilitățile mele nu se ridică la înălțimea ambițiilor mele. Problema mea cu tensiunea mărită a apărut din nou și nu aveam nicio idee ce să fac. La una dintre întruniri, unul dintre frați mi-a citit niște cuvinte ale lui Dumnezeu: „**Adevărata credință în Dumnezeu înseamnă experimentarea cuvintelor și lucrării lui Dumnezeu în baza credinței că Dumnezeu deține suveranitatea asupra tututor lucrurilor. Așadar, vei fi eliberat de firea ta coruptă, vei îndeplini dorința lui Dumnezeu și vei ajunge să Îl cunoști pe Dumnezeu. Numai după o astfel de călătorie se poate spune că tu crezi în Dumnezeu**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Prefață”). Apoi, fratele a avut următoarea părtășie: „De vreme ce credem în Dumnezeu, atunci ar trebui să avem credință adevărată în Dumnezeu. Trebuie să credem din adâncul inimii în autoritatea lui Dumnezeu și în abilitatea Lui de a controla totul. Ar trebui să-I înmânăm lui Dumnezeu tot ce avem în viețile noastre. Cel mai important, ar trebui să învățăm să ne bazăm pe Dumnezeu, să-L respectăm, să cunoaștem lucrarea lui Dumnezeu, să căutăm cârmuirea Lui și să nu ne grăbim agitați, gândindu-ne că putem face totul singuri. Plata datoriilor este ceva ce fac toți oamenii rezonabili și conștiincioși, așa că trebuie să înfruntăm această problemă vitejește. Trebuie să credem că totul se află în mâinile lui Dumnezeu; că nu există niciun munte pe care să nu-l putem urca. În ceea ce privește datoriile tale, ar trebui să te rogi mai mult lui Dumnezeu și să cauți intenția Lui”.

Cu ajutorul fratelui, aveam acum o cale de a practica. Am găsit un loc de muncă pe un șantier de construcții din apropiere, care nu afecta în niciun fel participarea mea la întruniri și îndeplinirea sarcinilor mele, și am început

să câștig niște bani pentru a-mi plăti datoriile. Nu mă mai bazam doar pe mine însumi pentru a înainta. Când creditorii veneau să îmi ceară bani, practicam onestitatea cu ei și le dădeam tot ce aveam. Am reușit că adun niște bani și vânzând recoltele pe care le strânsesem de pe terenurile mele agricole. Am făcut o promisiune solemnă către toți creditorii mei că le voi achita cu siguranță toate datoriile, iar ei nu mi-au mai făcut viața grea după aceea. Când banca a trimis oameni să mă forțeze să restitui împrumutul, m-am rugat lui Dumnezeu și I-am încredințat Lui rezolvarea acestei probleme. Dacă aș fi fost nevoit să stau în închisoare din cauză că nu puteam restitui împrumutul uriaș, aș fi fost dispus să mă supun tuturor orchestrărilor și aranjamentelor lui Dumnezeu. Și, odată ce m-am supus lui Dumnezeu în timp ce Îi cunoșteam lucrarea, am văzut cât de miraculoase sunt faptele Sale prin modul în care mi-a deschis o cale pe care să merg înainte: la scurt timp după aceea, guvernul a anunțat că toate împrumuturile bancare luate înainte de 1993 nu mai trebuie restituite pentru că niciunul dintre ele nu fusese înregistrat digital pe computere, iar informația incompletă însemna că unele împrumuturi nu ar fi putut fi plătite niciodată. I-am mulțumit lui Dumnezeu și L-am slăvit cu toată inima pentru că luasem împrumutul înainte de 1993, așa că datoria mea de câteva sute de mii de yuani fusese anulată. M-am gândit: „Dacă ar fi trebuit să câștig suma aceasta, probabil că aș fi murit de epuizare înainte să o adun pe toată”. Aceasta m-a făcut să-mi dau seama personal de faptul că soarta fiecărei persoane chiar se află în mâinile lui Dumnezeu, așa cum este descris în aceste cuvinte ale Sale: „**Soarta omului este controlată de mâinile lui Dumnezeu. Ești incapabil de a te controla pe tine însuți: în ciuda faptului că întotdeauna se agită și se preocupă de sine însuși, omul rămâne incapabil de a se controla. […] Și astfel, indiferent de modul în care El mustră și judecă omul, totul este pentru mântuirea omului. Deși El îl deposedează pe om de speranțele lui**

lumești, este pentru a-l purifica, iar purificarea omului este pentru existența sa. Destinația omului este în mâinile Creatorului, deci cum ar putea omul să se controleze pe sine însuși?” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Restaurarea vieții normale a omului și conducerea lui către o destinație minunată”).

De-a lungul experiențelor mele, am putut să verific mai departe realitatea lucrării lui Dumnezeu Atotputernic, iar credința mea a devenit mai puternică. În anii ce au urmat, am continuat să merg la întruniri și să îmi îndeplinesc sarcinile în timp ce lucram pentru echipe de construcții locale ca să fac bani pentru a-mi plăti datoriile. Ori de câte ori întâlneam pe cineva care avea destulă umanitate astfel încât să fie un candidat potrivit pentru a asculta Evanghelia, îi vorbeam despre aceasta și am și adus înaintea lui Dumnezeu pe unii dintre oamenii cu care aveam relații bune. Deși eram încă ocupat în fiecare zi, viața era diferită pentru că nu mă mai bazam pe filozofiile și pe regulile Satanei. Nu mai urmam tendințele rele ale lumii și nu mai încercam să am un stil de viață superior. În schimb, trăiam în supunere față de regulile lui Dumnezeu și conform cerințelor Lui, comportându-mă conform adevărului, fiind onest și uman, temându-mă de Dumnezeu și ferindu-mă de rău. Acest mod de comportament îmi părea deschis și direct și am început să mă simt mai însemnat și mai optimist în sinea mea. Treptat, am început să îmi recapăt conștiința și caracterul rațional, iar diferitele suferințe pe care le simțeam au început să dispară. Anul acesta am împlinit 75 de ani, dar sunt sănătos, am discernământ și mi-am plătit toate datoriile. Toți oamenii care mă cunosc bine spun că mă admiră și că sunt binecuvântat. Dar nu am nicio îndoială că toate acestea sunt mântuirea și mărinimia lui Dumnezeu Atotputernic. Dumnezeu Atotputernic este Cel care m-a salvat de pe marginea prăpastiei morții, care m-a adus înapoi la viață în ceasul de restriște și care mi-a arătat direcția dreaptă pentru tot restul vieții mele. Pe parcursul tuturor acestor experiențe,

am simțit cu adevărat că, fără îndrumarea lui Dumnezeu, oamenii ar fi răniți și acaparați în mod inevitabil de Satana. Doar Dumnezeu Atotputernic îi poate mântui pe oameni; doar cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic îi pot elibera pe oameni din legăturile păcatului și ne pot arăta cum să trăim ca ființe umane adevărate. Doar acceptând adevărurile pe care le-a exprimat Dumnezeu Atotputernic, supunându-I-se și adorându-L pe Dumnezeu Atotputernic poate omenirea să trăiască în fericire adevărată, să aibă un viitor bun și o destinație finală bună!

48. Întorcându-mă la viață din pragul morții

de Yang Mei, China

În 2007, m-am îmbolnăvit brusc de insuficiență renală cronică. Când au aflat vestea, mama mea și cumnata mea care erau creștine și niște prieteni catolici au venit cu toții să-mi predice Evanghelia. Toți mi-au spus că, atât timp cât mă întorc la Domnul, boala mea va fi vindecată. Dar nu credeam deloc în Dumnezeu. Credeam că boala nu poate fi vindecată decât prin tratament medical științific și că orice boală care nu putea fi vindecată de știință era incurabilă. La urma urmei, exista vreo putere pe pământ mai mare decât puterea științei? Credința în Dumnezeu era doar un tip de sprijin psihologic, iar eu eram o profesoară demnă de școală de stat, o persoană educată și cultivată, așa că nu exista nicio șansă să încep să cred în Dumnezeu. Ca atare, le-am refuzat și am început să caut tratament medical. În doar câțiva ani, fusesem practic la toate spitalele mari din județul meu și din întreaga provincie, dar starea mea tot nu s-a îmbunătățit. De fapt, se înrăutățea, dar eu m-am agățat cu încăpățânare de propriul meu mod de a privi situația și am insistat că știința poate schimba orice și că vindecarea bolii era un proces care necesită timp.

În 2010, o soră din Biserica lui Dumnezeu Atotputernic a venit să-mi predice Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu. Ea a spus că Domnul Isus Se întorsese în lumea pământească pentru a face o nouă lucrare, care implica rostirea de adevăruri pentru a judeca și a curăți oamenii. Aceasta a fost o etapă a lucrării lui Dumnezeu menită să mântuiască omenirea în întregime și a fost și ultima șansă a omenirii de a fi mântuită de Dumnezeu. Tot nu eram dispusă să accept toate acestea, dar din cauza tuturor eșecurilor și frustrărilor pe care le-am întâmpinat în ultimii ani în căutarea unui tratament medical, atitudinea mea nu a fost la fel de neînduplecată cum

fusese odată și m-am lăsat convinsă să iau o carte a cuvintelor lui Dumnezeu de la soră. Dar, la acea vreme, nu credeam deloc că acele cuvinte din carte erau adevăruri exprimate de Dumnezeu. Susțineam în continuare că numai știința mi-ar putea schimba soarta și astfel am continuat să cred că doar medicamentele mi-ar putea îmbunătăți starea. În cele din urmă, consumam mai multe medicamente decât mâncare în fiecare zi, și totuși nu se vedea nici cel mai mic semn de ameliorare a stării mele. Nu mai știu de câte ori a venit sora la mine acasă, dar tot am refuzat să cred în Dumnezeu. Acest lucru a durat aproximativ un an.

Apoi, într-o zi, din senin, vederea ambilor mei ochi a devenit neclară și ambele picioare mi-au devenit atât de amorțite încât nu am putut merge. Doctorii au spus că simptomele mele erau rezultatul unei intoxicații cu medicamente din cauza cantității mari de medicamente din ultimii ani. Mai întâi am petrecut o săptămână în spitalul județean, apoi am fost transferată la un spital militar din Beijing, unde am fost tratată timp de o lună. După aceasta am fost transferată într-un spital bine-cunoscut de medicină tradițională chineză din Beijing pentru a primi tratament TCM. Dar aceste două luni de tratamente nu au făcut nimic pentru a-mi îmbunătăți starea. Medicul meu primar chiar a cerut fostului șef al departamentului de neurologie al spitalului, aflat la pensie, să vină și să mă vadă, dar nu a existat nici cea mai mică îmbunătățire a stării mele. Apoi am auzit-o pe viitoarea mea noră vorbind de un doctor din Yunnan, care era faimos pentru tratarea afecțiunilor dificile și complicate cum era a mea. După mai multe răsturnări de situație, am reușit să fiu dusă acolo într-un scaun cu rotile. Dar, după ce am fost tratată timp de aproape o lună, nu numai că nu a existat nicio îmbunătățire a stării mele, dar medicamentele pe care le luam pentru ochi și picioare mi-au înrăutățit boala renală. Simțindu-mă fără ajutor și în mare disconfort, am decis să merg acasă. După aceea, am

renunțat la toate tratamentele și medicamentele pentru ochii și picioarele mele pentru a-mi proteja rinichii.

În acea perioadă, am simțit că nu există absolut nicio speranță pentru mine. Adesea mă gândeam la modul în care îmi pusesem toată credința în știință, dar știința se dovedise complet ineficientă în tratarea bolii mele. După ce orice speranță că știința m-ar putea vindeca a fost distrusă, m-am simțit extrem de deprimată și am avut o cădere totală. Nu știam cum îmi voi continua viața. În ceața durerii și suferinței, gândurile mele se dezlănțuiau adesea: „De ce am suferit atâtea boli și de ce nu pot fi tratate ele cu medicamente? Am crezut și am avut încredere în știință și am făcut tot ce mi-a stat în putință să caut cel mai bun tratament și, totuși, nimic nu a funcționat. De fapt, starea mea doar s-a înrăutățit. Ar putea fi faptul că știința chiar nu mă poate salva? Poate fi posibil să existe într-adevăr un Dumnezeu în această lume? Este soarta fiecărei persoane cu adevărat în mâinile lui Dumnezeu?” Indiferent cât de mult mă gândeam la aceste chestiuni, nu am putut găsi răspunsuri. În acea perioadă, am trăit în fiecare zi în mare durere și suferință și, de fiecare dată când mă gândeam că sunt o invalidă inutilă, izbucneam în secret în lacrimi. Simțeam că îmi implic prea mult familia și nu voiam să mai fiu o povară pentru ei. De mai multe ori, am vrut să-mi pun capăt zilelor, dar mă temeam de moarte. Prin urmare am luat fiecare zi așa cum a venit și am așteptat ca moartea să vină la mine…

Într-o zi, soțul meu a văzut cartea pe care o lăsase sora de la Biserica lui Dumnezeu Atotputernic pentru mine și a deschis-o. A văzut următorul titlu, „Știi? Dumnezeu a făcut un lucru minunat în rândul oamenilor”, care i-a atras imediat atenția. Așadar, mi-a citit următorul pasaj: „**Lucrarea lui Dumnezeu este aceea pe care tu nu o poți înțelege. Dacă nu poți să îți dai seama dacă decizia ta este corectă și nici să știi dacă lucrarea lui Dumnezeu va reuși, atunci de ce să nu îți încerci norocul și să vezi dacă**

acest om obișnuit îți este de mare ajutor și dacă El a săvârșit o lucrare minunată?” (Cuvântul Se arată în trup). Acest pasaj scurt a fost ca un șoc pentru inima mea! În special, partea „**atunci de ce să nu îți încerci norocul**”, a continuat să reapară în mintea mea. Era ca o rază de lumină care strălucea asupra inimii mele pustii și se părea că pot vedea o licărire de speranță de a rămâne în viață. I-am spus îndată soțului meu să-mi citească alte două pasaje din cuvintele lui Dumnezeu, care conțineau adevăruri despre folosirea de către Dumnezeu a cuvântului Său pentru a judeca și a curăți oamenii și pentru a transforma firile vieții lor. Toate acestea erau complet noi pentru mine și chiar dacă nu înțelegeam cu adevărat semnificația deplină a ceea ce se spunea, puteam simți în inima mea că aceste învățături erau diferite de Evanghelia Domnului Isus pe care o auzisem de la alți oameni. Ei mi-au spus mai ales despre cum să câștig har și că tot ce trebuia să fac era să cred în Dumnezeu și boala mea va fi vindecată, ceea ce nu am crezut. Dar cuvintele lui Dumnezeu Atotputernic păreau mult mai practice și, cu cât auzeam mai mult, cu atât doream să aud mai mult.

După aceea, l-am rugat pe soțul meu să-mi citească zilnic câteva din cuvintele lui Dumnezeu. În carte se spunea că oamenii religioși cred în Dumnezeu, dar nu-L cunosc pe Dumnezeu și chiar I se împotrivesc, și că ei comit adesea păcate în timpul zilei și le mărturisesc noaptea. Aceasta era și mai convingător pentru mine deoarece mama mea și două cumnate erau creștine și modul în care trăiau era exact așa cum descriau cuvintele lui Dumnezeu. Ele chiar comiteau păcate și apoi le mărturiseau și apoi iar le comiteau. În momentul acela am avut o trezire spirituală: este acesta cu adevărat glasul lui Dumnezeu? Dacă nu este Dumnezeu, atunci cum se face că autorul înțelege atât de bine lumea religioasă? Cei necredincioși nu înțeleg lucrul acesta, cei mari și faimoși nu au habar și chiar și oamenii religioși înșiși nu își dau seama că ei cred în Dumnezeu, dar I se

împotrivesc. Cu cât m-am gândit mai mult la asta, cu atât mai mult am simțit că acele cuvinte din carte nu sunt lucruri pe care oamenii le puteau exprima și că probabil erau cuvântările întrupării lui Dumnezeu în lumea pământeană.

Doar câteva zile mai târziu, sora care mi-a predicat inițial Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu Atotputernic a auzit că m-am întors acasă după ce am fost în spital și a venit la mine, însoțită de o altă soră, să-mi predice Evanghelia din nou. De această dată am fost conștientă de vocea conștiinței mele care-mi spunea: „Am devenit o invalidă, dar surorile nu m-au abandonat dezgustate și chiar au venit să-mi predice Evanghelia din nou. Aceasta este ceva ce oamenii de rând nu ar fi capabili să facă. Oricine altcineva ar fi uitat de mine de mult timp.” În mintea mea era foarte clar că acest tip de dragoste trebuie să fi venit de la Dumnezeu, deoarece nu poate fi găsită niciodată în lumea pământeană. După cum se spune, „Prietenul la nevoie se cunoaște”, și în acea zi am experimentat profund acest lucru. Faptul că familia mea a rămas lângă mine a fost ceva ce ei nu au putut evita, însă ca acești oameni care nu erau înrudiți cu mine și care nu aveau niciun motiv ascuns să vină regulat timp de peste un an pentru a-mi predica Evanghelia și să se dea peste cap pentru o invalidă ca mine, a arătat cât de uimitoare era credința, dragostea și răbdarea lor! Am fost cu adevărat mișcată de dragostea lui Dumnezeu și de atunci înainte nu am mai avut niciun motiv să refuz Evanghelia lui Dumnezeu. Drept urmare, eu și soțul meu am acceptat amândoi lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă.

În iunie 2011, eu și soțul meu ne-am început în mod oficial viața bisericească în Biserica lui Dumnezeu Atotputernic. Pentru că vederea mea nu era suficient de bună pentru a-mi permite să citesc singură, soțul îmi citea în general cuvintele lui Dumnezeu și, în timpul întâlnirilor de la biserică, frații și surorile îmi citeau și ei cuvintele lui Dumnezeu. Uneori,

când eram singură, ascultam și imnuri. Mai târziu, am găsit motivul bolii și suferinței mele în cuvintele lui Dumnezeu: „**De unde au venit durerile nașterii, ale morții, ale bolii și ale bătrâneții, prezente de-a lungul vieții oamenilor? Ce a determinat ca oamenii să aibă aceste lucruri? Oamenii nu le-au avut când au fost creați pentru prima dată, nu-i așa? Deci, de unde au provenit aceste lucruri? Aceste lucruri au venit după ce oamenii au fost ispitiți de Satana, iar trupul lor a devenit depravat. Suferința trupului, chinurile și deșertăciunea acestuia, precum și chestiunile extrem de mizerabile ale lumii umane, toate au venit după ce oamenii au fost corupți de Satana, de când Satana a început să-i chinuiască pe oameni; rezultatul a fost că ei au devenit din ce în ce mai depravați. Bolile omenirii au devenit din ce în ce mai profunde, iar suferința ei a devenit din ce în ce mai gravă. Din ce în ce mai mult, oamenii au simțit deșertăciunea și tragedia lumii omenești, precum și neputința de a continua să trăiască acolo și au simțit tot mai puțină speranță pentru lume. Toate acestea au venit după corupția Satanei. Astfel, această suferință a fost adusă asupra oamenilor de Satana și a venit numai după ce ei fuseseră corupți de Satana și deveniseră depravați. […] De aceea te îmbolnăvești și este posibil să te sinucizi și, uneori, să simți, de asemenea, că lumea este pustie sau că viața nu are niciun sens. Cu alte cuvinte, aceste suferințe omenești sunt tot la comanda Satanei; ele includ una dintre slăbiciunile fatale ale omului**” („Însemnătatea experimentării de către Dumnezeu a suferinței din lume” din Consemnări ale cuvântărilor lui Hristos). Cuvintele lui Dumnezeu erau exacte în descrierea modului în care suferința cauzată de durerea bolii era atât de mare încât îmi pierdusem de tot voința de a trăi și am vrut să-mi pun capăt zilelor. Dar cuvintele lui Dumnezeu au spus că toată acea durere a bolii și suferința se datorau căilor dăunătoare ale Satanei. La început nu am înțeles cu adevărat

de ce Dumnezeu a spus aceste lucruri, dar după ce am citit mai multe din cuvintele lui Dumnezeu, am ajuns treptat să înțeleg aceste adevăruri.

Într-o după-amiază, soțul meu îmi citea ca de obicei cuvintele lui Dumnezeu și am auzit aceste cuvinte ale lui Dumnezeu: „**Din momentul în care omul a început să aibă științele sociale, mintea sa a fost ocupată de știință și cunoaștere. Apoi, știința și cunoașterea au devenit instrumente pentru guvernarea omenirii și nu a mai rămas suficient loc pentru ca omul să-L venereze pe Dumnezeu și nu au mai rămas condiții favorabile pentru venerarea Lui. Locul lui Dumnezeu s-a scufundat și mai adânc în inima omului. O lume în inima omului fără loc pentru Dumnezeu este întunecată, goală și fără speranță. […] Știința, cunoașterea, libertatea, democrația, relaxarea, confortul – toate aceasta sunt doar un răgaz temporar. Chiar și cu aceste lucruri, omul va păcătui inevitabil și va deplânge nedreptățile societății. Aceste lucruri nu pot înăbuși pofta și dorința omului de a explora. Deoarece omul a fost creat de Dumnezeu, iar sacrificiile fără sens și explorările omului îl vor duce doar către și mai multă suferință. Omul va trăi într-o stare permanentă de frică, nu va ști cum să facă față viitorului omenirii și nici cum să facă față căii care se află înaintea lui. Omul va ajunge chiar să se teamă de știință și cunoaștere și să se teamă și mai mult de sentimentul de goliciune din el**” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Anexă 2: Dumnezeu conduce destinul întregii omeniri”). Când am auzit aceste cuvinte, am înțeles în cele din urmă de ce Dumnezeu a spus că toate bolile și suferințele omenirii provin de la Satana: Satana folosește cunoașterea și știința pentru a ne corupe. Satana ne umple cu ideile sale absurde, cum ar fi „Omul a evoluat din maimuţă”, „Nu a existat niciodată un Mântuitor”, „Cunoștințele îți pot schimba soarta”, „Destinul unui om se află în mâna lui”, „Știința îi salvează pe oameni” și „Omul poate cuceri natura”. Satana a

spălat creierul omenirii cu aceste filosofii, reguli, idei și noțiuni. Ele au ocupat inimile și sufletele oamenilor și îi forțează pe oameni să aibă o credință oarbă în cunoaștere și să se închine științei. Oamenii au iluzia că își pot schimba soarta datorită cunoașterii sau că pot folosi știința pentru a rezolva orice problemă dificilă. Oamenii au luat ideile absurde ale Satanei pentru a forma baza vieții lor și au fost luați astfel prizonieri, fiind legați și controlați de Satana. Oamenii au început să nege tot ce vine de la Dumnezeu, să se îndepărteze de grija și protecția lui Dumnezeu. Satana îi manipulează asemenea unui păpușar care se joacă cu marionetele sale, iar eu am fost doar una din multele milioane care au fost rănite în acest fel. Când eram bolnavă, m-am bazat pe știință ca să mă trateze; am crezut orbește în știință și m-am închinat ei. Chiar mi-am închipuit că specialiștii din spitalele renumite, cu tehnicile lor avansate și unitățile medicale moderne, ar putea să-mi vindece boala. Dar nu numai că starea mea nu s-a îmbunătățit, ci, de fapt, am ajuns în pragul morții. Singurele lucruri pe care mi le-a adus știința au fost speranța iluzorie și durerea iremediabilă. Știința m-a făcut să nu cred în Dumnezeu și, astfel, din nou și din nou, m-am răzvrătit împotriva lui Dumnezeu, m-am împotrivit Lui și am refuzat mântuirea Lui. Dar, în ciuda răzvrătirii mele, Dumnezeu nu a renunțat niciodată la mântuirea mea și, de atunci, Și-a folosit cuvintele ca să mă călăuzească. Încetul cu încetul, El mi-a trezit spiritul care, cândva, fusese atât de sufocat de cunoaștere și știință. Acum eu, care fusesem odată aproape de moarte, am venit înaintea lui Dumnezeu și am dobândit mântuirea Lui.

Soțul meu a continuat să-mi citească în fiecare zi cuvintele lui Dumnezeu și într-o zi am auzit aceste cuvinte ale Lui: „**Dumnezeu a creat această lume, El a creat această omenire și, mai mult decât atât, El a fost arhitectul culturii Greciei antice și al civilizației umane. Doar**

Dumnezeu consolează această omenire și doar lui Dumnezeu Îi pasă de aceasta noapte și zi. Dezvoltarea și progresul umanității sunt inseparabile de suveranitatea lui Dumnezeu, iar istoria și viitorul umanității sunt inextricabile în raport cu planurile lui Dumnezeu. […] Dacă omenirea își dorește să aibă un destin bun, dacă o țară își dorește să aibă un destin bun, atunci omul trebuie să se plece în fața lui Dumnezeu în închinare, să se căiască și să mărturisească înaintea lui Dumnezeu, altfel, destinul și destinația omului vor sfârși inevitabil într-o catastrofă” (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Anexă 2: Dumnezeu conduce destinul întregii omeniri”). Acest pasaj m-a ajutat să-mi dau seama că soarta tuturor oamenilor este în mâinile lui Dumnezeu și că Dumnezeu este sursa vieții umane. Numai venind înaintea lui Dumnezeu, urmându-L și închinându-se lui Dumnezeu oamenii pot avea destine bune. Când se îndepărtează de Dumnezeu, I se împotrivesc și-L abandonează și, în schimb, se bazează pe Satana, oamenii se predau Satanei. Drept urmare, ei vor fi răniți și călcați în picioare de Satana și vor fi supuși la nenumărate dezastre și suferințe fără limite. Acesta este modul în care oamenii se rănesc pe ei înșiși și își cauzează propriul deces. În acel moment, mi-am dat seama cât de nesăbuită, oarbă și demnă de milă fusesem. Am văzut că opiniile mele despre cunoaștere și știință erau toate doar otravă, doar unelte pe care Satana le-a folosit ca să mă corupă. În toți acești ani am fost otrăvită de diavol și acum regretam acest lucru foarte mult. Din adâncul inimii mele, tânjeam sincer după Dumnezeu. Eram dispusă să mă comport ca oamenii din Ninive consemnați în Biblie, să mă arunc la pământ în fața lui Dumnezeu, să mărturisesc și să mă pocăiesc. Voiam să las în urmă toate căile mele rele și să accept îndrumarea și susținerea pe care le oferea Dumnezeu. Voiam să-L urmez pe Dumnezeu și să mă închin Lui, așa că i-am cerut în mod activ bisericii să-mi încredințeze niște îndatoriri de gazdă.

În interacțiunile mele cu frații și surorile, nimeni nu m-a disprețuit sau desconsiderat din cauza bolii mele. De fapt, mi-au oferit mult ajutor și sprijin și am simțit întotdeauna că sunt înconjurată de dragostea lor sinceră.

După ce a trecut ceva timp, boala mea tot nu se îmbunătățea, așa că am început să cer lucruri de la Dumnezeu, rugându-L să mă ajute să mă însănătoșesc. Dar surorile au avut următoarea părtășie cu mine: „Dumnezeu este Creatorul tuturor lucrurilor și noi suntem ființe create, așa că, indiferent cum ne tratează Dumnezeu, trebuie să acceptăm orchestrările și rânduielile Lui. Dacă cerem lucruri de la Dumnezeu, nu facem decât să ne arătăm caracterul nerezonabil. Vindecarea bolilor, exorcizarea demonilor și săvârșirea minunilor făceau parte din lucrarea lui Dumnezeu în timpul Epocii Harului, dar în prezent suntem în Epoca Împărăției, iar lucrarea principală a lui Dumnezeu este acum de a realiza totul prin cuvintele Sale, de a folosi cuvinte pentru a curăți și transforma firile corupte ale oamenilor. Dumnezeu vrea să ne transforme în oameni care Îl ascultă, Îi sunt loiali, Îl cunosc și Îl iubesc, pentru ca El să poată lua un grup de astfel de oameni în epoca următoare. Ceea ce Dumnezeu vrea este iubirea și ascultarea pe care oamenii o afișează natural odată ce au ajuns să-L cunoască pe Dumnezeu. El nu vrea ca oamenii să-L urmeze din recunoștință pentru că le-a vindecat bolile. După cum spun cuvintele lui Dumnezeu: «**Oamenii cred că, atunci când Dumnezeu îi mântuiește, El face aceasta atingându-i prin binecuvântările și harul Său, ca ei să-și poată dărui inimile lui Dumnezeu. Adică faptul că îl atinge pe om înseamnă că-l mântuiește. O mântuire ca aceasta se săvârșește făcând un târg. Doar atunci când Dumnezeu le dăruiește de o sută de ori mai mult, oamenii vor veni să se supună înaintea numelui lui Dumnezeu și se vor strădui să facă bine pentru El și să-I aducă glorie. Nu asta este intenția lui Dumnezeu pentru omenire. Dumnezeu a venit să lucreze pe pământ pentru a**

mântui omenirea coruptă; nimic fals în asta. Dacă ar fi, El cu siguranță nu ar fi venit să-Și facă lucrarea în persoană. În trecut, metoda Sa de mântuire era de a arăta cea mai mare iubire și compasiune, până într-acolo încât a dat Satanei tot ce avea El, în schimbul întregii omeniri. Prezentul nu este deloc asemănător trecutului: mântuirea oferită vouă astăzi vine în timpul zilelor de pe urmă, în timpul clasificării fiecăruia după fel; mijloacele prin care sunteți mântuiți nu sunt iubire sau compasiune, ci mustrare și judecată pentru ca omul să fie pe deplin mântuit» (Cuvântul, Vol. 1: Arătarea și lucrarea lui Dumnezeu, „Ar trebui să lăsați deoparte binecuvântările statutului și să înțelegeți voia lui Dumnezeu de a aduce mântuirea omului”). Așadar, ar trebui să analizăm și să înțelegem modul în care suntem motivați de dorința de binecuvântări și cum relația noastră cu Dumnezeu se bazează pe tranzacții. De asemenea, ar trebui să citim mai mult din cuvintele lui Dumnezeu și le punem în aplicare în viața noastră, să acceptăm judecata și mustrarea din cuvintele lui Dumnezeu, să acceptăm tratarea, emondarea, încercările și rafinările și să căutăm să dobândim purificarea și transformarea firilor noastre corupte. Vindecarea bolii tale este în mâinile lui Dumnezeu și trebuie să ne supunem orchestrărilor și rânduielilor Lui.”

Prin părtășia surorilor am ajuns să înțeleg că doar a te bucura de harul lui Dumnezeu nu este de ajuns pentru a ne schimba firile satanice. Numai acceptând judecata și mustrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă putem să scăpăm de firile noastre corupte, să ne recăpătăm conștiința și rațiunea, să obținem astfel mântuirea lui Dumnezeu și să devenim compatibili cu voia Lui. Toți acei creștini care nu acceptă lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă ar putea foarte bine să primească harul abundent al lui Dumnezeu, dar tot să trăiască într-un ciclu de comitere și de mărturisire a păcatelor. Asta pentru că firile lor corupte nu au fost curățite și, astfel, ei călătoresc și se sacrifică pentru a câștiga binecuvântările și harul lui

Dumnezeu. Cu alte cuvinte, ei doresc să facă un târg cu Dumnezeu și, ca atare, nu vor obține niciodată aprobarea Lui. După ce am înțeles voia lui Dumnezeu, nu I-am mai cerut să-mi vindece boala și, în schimb, mi-am luat un angajament ferm să cred în Dumnezeu și să mă închin Lui indiferent cât de bună sau rea era starea mea. Mi-am luat angajamentul să-mi îndeplinesc datoriile de ființă creată, să caut adevăruri și să-L cunosc pe Dumnezeu mai sincer, să mă dezbar de firile mele corupte și să trăiesc ca o adevărată ființă umană pentru a-L mulțumi pe Dumnezeu. Odată ce am început să pun în practică toate acestea, m-am simțit foarte eliberată în inima mea și nu m-am mai simțit legată sau limitată de durerea bolii mele și nu mi-a mai fost frică de moarte. Tot ce mi-am dorit era să mă dăruiesc întru totul lui Dumnezeu și să ascult de ordinele și rânduielile Lui.

După aceea, m-am întâlnit frecvent cu frații și surorile ca să citim cuvintele lui Dumnezeu, să avem părtășie despre adevăruri și să cântăm imnuri de laudă lui Dumnezeu. Am simțit că inima mea se îmbogățise profund și, odată cu această îmbogățire, suferința mea s-a diminuat. Chiar și mai misterios a fost faptul că, aproape fără să-mi dau seama, amorțeala din picioarele mele a început să dispară și am început încet să-mi recapăt capacitatea de a merge, în cele din urmă neavând nevoie să mă bazez deloc pe scaunul cu rotile. Și mai neașteptat a fost că, într-o zi, vederea mi-a revenit brusc și am putut vedea cuvintele tipărite în cărțile cuvintelor lui Dumnezeu. Am putut vedea, în sfârșit, cuvintele lui Dumnezeu! Nu îmi venea să cred, dar experimentasem cu adevărat un miracol. Bucuria pe care am simțit-o în inima mea a fost ceva de nedescris, așa că m-am rugat încontinuu lui Dumnezeu, mulțumindu-I și slăvindu-L. Când i-am spus încântată soțului meu vestea cea bună, a fost copleșit de emoție. Cu lacrimi în ochi, a strigat în repetate rânduri „Mulțumesc, Dumnezeule! Mulțumesc, Dumnezeule!”. Da, este adevărat – m-am supus lui Dumnezeu doar puțin

timp și El mi-a oferit această mare binecuvântare. Am simțit profund cum, deși lucrarea lui Dumnezeu din zilele de pe urmă nu implică săvârșirea de miracole, autoritatea cuvintelor lui Dumnezeu depășește cu mult autoritatea miracolelor Sale. Dumnezeu este într-adevăr Dumnezeu cel atotputernic, Dumnezeul care îi iubește pe oameni!

Într-o zi, soțul meu era la spitalul județean și s-a întâlnit cu medicul care a fost responsabil în principal de tratarea mea. Medicul l-a întrebat cum progresează tratamentul bolii mele renale și dacă se folosea dializa. Soțul meu a răspuns: „Nu a făcut dializă, dar starea ei se îmbunătățește deja. Acum poate să meargă și să vadă!” Medicul a fost foarte surprins și a spus: „Ei bine, este un miracol. Credeam că deja face dializă de ceva timp.”

În prezent, trăiesc o viață normală. Rudele, prietenii și vecinii mei își exprimă mereu surprinderea și spun lucruri precum: „Nu am crezut niciodată că starea ta se va îmbunătăți atât de repede. Din punct de vedere fizic și mental, pari o persoană normală!” De fiecare dată când aud un astfel de lucru, spun în gând câteva cuvinte de recunoștință pentru Dumnezeu: „Dumnezeule, nu voi uita niciodată toată viața mea dragostea pe care mi-ai arătat-o și mântuirea Ta. Deși nu pot face nimic pentru Tine, sunt hotărâtă să Te urmez, să mă închin Ție și să îmi împlinesc datoria ca una dintre ființele Tale create pentru tot restul vieții mele, pentru a-Ți răsplăti dragostea.” Fusesem profund coruptă, inițial nu recunoscusem existența lui Dumnezeu și, de nenumărate ori, refuzasem mântuirea lui Dumnezeu, dar nu numai că Dumnezeu nu a ținut seama de fărădelegile mele, ba chiar m-a mântuit într-un mod cu adevărat minunat. Am dobândit enorm de mult din mila lui Dumnezeu și știu că sunt întru totul nevrednică de un asemenea har. Aceste experiențe puternice și de durată mi-au arătat că știința și cunoașterea nu-i pot salva pe oameni, ci le vor aduce numai suferință fără sfârșit, frică și moarte. Numai Creatorul și Cârmuitorul a tot ceea ce este în

univers le poate da oamenilor viață și susținerea de care au nevoie. Dumnezeu este singura temelie pentru supraviețuirea omenirii și este singura speranță și răscumpărare a omenirii. Singura speranță a oamenilor de a avea un destin bun este de a-L slăvi pe Dumnezeu. Îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru că m-a mântuit – o persoană care a fost profund înșelată de Satana și aproape de moarte – de influența Satanei. Dumnezeu m-a readus la viață și m-a readus înaintea Lui, Creatorul tuturor lucrurilor. Acum merg pe cărarea strălucitoare a vieții!

a

a

Biserica lui
Dumnezeu Atotputernic

Site-ul Evangheliei
https://ro.kingdomsalvation.org

Site-ul nostru

Descarcă aplicația

YouTube: https://l.kingdomsalvation.org/ro/video

Facebook: https://l.kingdomsalvation.org/ro/facebook

Email: contact.ro@kingdomsalvation.org